

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII "PROGRESUL SILVIC"

Nr. 5.

M A I 1936

ANUL XLVIII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

SUMARUL :

Studii :

- O plantație de pin silvestru la poalele podgoriei muntene . . . Dr. At. Haralamb și
Dr. A. V. Rădulescu

Referate — Comentarii :

- Organizarea exportului de lemnărie V. Filip
Organizarea economiei lemnului Gh. I. Ionescu
Prescripțiuni asupra pădurii de protecție I. C. Demetrescu

Problemele zilei :**A meliorări pastorale**

- Ameliorări pastorale: teren de armonioasă colaborare agrosilvică Victor Precup
Ameliorarea pășunilor alpine D. Tomuța
Pășunile din golul munților (alpine ?) I. S. Ionescu
Ameliorațiuni pastorale I. Ionai
Pășunatul alpin și economia vânătoarei Otto Witting
Pășunatul în golul de munte I. Marinescu
Ameliorarea pășunilor alpine Al. Butoi
Contribuțiuni la problema pășunatului alpin C. D. Ionescu-Bârlad
Îmbunătățirea pășunilor din golurile de munte C. Emanoil
În jurul ameliorațiilor pastorale V. V. Vasiliu
Mijloace de folosire pentru ameliorarea pășunilor At. Haralamb
Pășunile sălbătice V. Slinghe

Cronica :

- Al doilea congres internațional de silvicultură, dela Budapesta (10—14 Sept. 1936) M. D. Drăcea
De ici, de colo At. Haralamb
A doua conferință internațională de propagandă în favoarea lemnului N. G. Ghelmeziu
Contribuții bibliografice C. Cristea

Recenzii — Revista revistelor — Soc. „Progresul Silvic” — Publicațiuni:
Decizii Ministeriale.

SOMMAIRE :

Etudes :

- Un reboisement en pin sylvestre aux pieds de colines dans le département de Buzău At. Haralamb et
A. V. Rădulescu

Rapports — Commentaires :

- L'organisation de l'exportation du bois V. Filip
L'organisation de l'économie du bois Gh. I. Ionescu
Prescriptions sur la forêt de protection dans la législation roumaine I. C. Demetrescu

Problèmes à l'ordre du jour :**Améliorations pastorales**

Chronique — Révisions — Revue des revues — Soc. „Progresul Silvic”

INHALT :

Abhandlungen :

- Eine Kieferkultur am Rande des Hügellandes in der Walachei At. Haralamb u.
A. V. Rădulescu

Mitteilungen :

- Die Organisation der Holzausfuhr V. Filip
Organisierung der Holzwirtschaft Gh. I. Ionescu
Bestimmungen schutzwaldgesetzlicher Natur in der rumänischen Gesetzgebung I. C. Demetrescu

Tagefragen :**Meliorationen in der Alpwirtschaft**

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften Nachrichten — Verein „Progresul Silvic”

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră.

— Comunicare prealabilă —

O PLANTAȚIE DE PIN SILVESTRU LA POALELE PODGORIEI MUNTENE.

de Dr. AT. HARALAMB
și Dr. A. V. RADULESCU

Deși pinul silvestru se găsește spontan în România, ajungând să constituie uneori întinse arborete pure, silvicultura românească l-a neglijat aproape cu totul. Există însă în trecutul acesta mic al silviculturii noastre o perioadă când, proprietarii mari de păduri, odată cu primele plantațiuni de rășinoase (molidul și laricele), au cultivat, pe o scară mică, și pinul silvestru.

S'a văzut însă curând că aceste plantațiuni, pure sau amestecate cu molid și larice, datorită, fie stațiunii necorespunzătoare exigențelor lui, fie, poate, originii semințelor folosite pentru obținerea puștilor, — au avut de suferit stricăciuni de pe urma zăpezilor. Din această cauză, utilizarea pinului silvestru a fost aproape abandonată.

Rămâne totuși ca viitorul să lămurească problema culturii lui la noi, stabilind: cauzele pentru care până acum a dat rezultate slabe și eventual stațiunile unde ar putea fi cultivat cu folos și la adăpost de pericolul dăunării lui de zăpadă și chiciură. Aceasta nu va fi însă posibil decât printr'o amănunțită cercetare comparativă între localitățile unde a fost cultivat până acum și stațiunile spontane existente, cât și prin încercări noi ce se vor face în stațiuni și cu sămânță de origină diferite.

O mărturie a aceluși trecut de încercarea culturii pinului silvestru la noi este și plantațiunea dela Fundeni din județul Buzău, de care ne ocupăm în prezentul studiu.

Situația generală.

Această plantație, constituită din pin silvestru, pin austriac și pin strobis se află exact la întâlnirea dealurilor cu întinsul șes al Buzăului, la 17 km. spre N. de orașul Buzău, pe teritoriul comunei Fundeni, fiind făcută de Al. Marghiloman pe proprietatea sa.

Ea este situată pe o coastă expusă spre V, care nu-i altceva decât malul stâng de altă dată al râului Călnău, a cărui albie, largă de aproape 1 km. se găsește astăzi afundată cu 50 m sub câmpia care se întinde spre Est. Călnăul are aici aspectul unui canal, din ale cărui maluri încep să se desfășoare spre Vest dealurile, iar spre Est câmpia care nu-și găsește sfârșit decât la Dunăre.

Vedere asupra plantației (mai puțin partea dela Nord).

Altitudinea generală a plantației este cuprinsă între 200-250 m.

În urma informațiilor luate, întinderea actuală a plantației este de aproximativ 15 ha.

De curând, ea a trecut, prin vânzare, în proprietatea a doi locuitori mai înstăriți din comună.

Constituția geologică și solul.

Plantația se găsește pe un sol format pe levantinul superior, caracterizat prin prezența stratelor de Căndești, constituite din nisipuri gălbui și prundișuri torențiale transformate uneori în conglo-

merate¹⁾. Aceste prundișuri ies uneori la iveală și în special pe bături ori în locurile mai umblate de oameni și vite.

Terenul are o pantă destul de repede (20°) prezentând începuturi de ravinare, oprite în evoluția lor în urma lucrărilor de plantație. De altfel, versantul opus acestuia, aflat în dreapta râului Călnău și compus din aceeași formațiune geologică, neîmpădurit și pășunat activ, este supus unei acțiuni de ravinare destul de puternică, situație în care s'ar fi găsit și terenul pe care s'a făcut plantația de pin de care ne ocupăm, dacă nu s'ar fi luat măsuri de plantare.

Solul²⁾ este un cernoziom brun închis, aproape negru, cu un orizont A gros de 30—35 cm, bogat în humus, reavăn, lehmio-argilos (peste 40% argilă coloidală), glomerular (glomerule cu muchii destul de ascuțite cu multe suprafețe concave și convexe). Acestui ori-

Partea din spre Nord a plantației.

zont îi urmează un altul de 25 cm. de tranziție (având caractere de orizont A și cu calcar invizibil sau puțin vizibil) brun gălbui, sărac în humus, cu rare separațiuni de calcar sub formă de micelii și mici și rare concrețiuni. Solul acestui orizont este lemos. Urmează apoi

1) Dr. St. I. Mateescu : Cercetări geologice în partea externă a curbii Sud-Estice a Carpaților români, Anuarul Inst. Geologic al României, Vol. XII, 1927, pag. 247.

2) Citirea solului și determinarea acidității s'au făcut la laboratorul de soluri al Institutului de cercetări forestiere, după probele luate de noi pe teren. Determinările s'au făcut după metoda Kühn, prin precipitare cu sulfat de haniu.

un orizont C de acumulare vizibilă a calcarului, gălbui cu pete albi-coase, nisipo-leunos și compact.

Rezultatele determinărilor de aciditate (valorile p. H) sunt : pentru primii 5 cm. de la sol p. H=6,6 ; pentru următorii 30 cm. p H=7,2 ; iar pentru orizontul de tranziție p H=7,7.

Clima.

Nedisponând de date privitoare la localitate, ne vom folosi de cele ale orașului Buzău care, după cum am menționat, se găsește numai la 17 km. mai la Sud de Fundeni³⁾.

Temperatura medie anuală a aerului, în perioada de timp dela 1896—1915, a fost de 10°4, adică mai ridicată cu 0°8 decât a României, cu 0°1 decât a Carpaților Sudici și cu 0°4 decât a câmpiei dunărene. Cea mai scăzută medie lunară, în aceeași perioadă, a fost în Ianuarie (—2°3), iar cea mai ridicată în Iulie (+22°). Pe sezoane avem următoarea distribuție : iarna —0°6, primăvara +10°3, vara +21°2 și toamna +10°8. In ce privește extremele mijlocii, din aceeași perioadă, Buzăul insumează un maximum de +16°3 și un minimum de +5°1. Temperaturile extreme absolute sunt : maxime în Iulie și August (+39°), atingând uneori chiar și în Februarie 23°; minime în Ianuarie (—25°6), temperaturi sub zero grade (înregistrându-se și în lunile Septembrie (—1°), Octombrie (—7°5), Noembrie (—16°5), Decembrie (23°), Februarie (—22°), Martie (—17°), Aprilie (—4°5) și Mai (—2°). Maximum de amplitudine înregistrat a fost deci de 64°6.

Presiunea atmosferică anuală în mm și la 0° este de 53,2 mm (iarna 55,1, primăvara 51,7, vara 50,9, toamna 54,9), maximum absolut fiind înregistrat în Ianuarie (86,0 mm), iar minimum tot în Ianuarie (28,1 mm).

Umiditatea medie absolută a aerului, este de 7,5 mm (iarna 3,8 ; primăvara 6,7 ; vara 11,9 ; toamna 7,5), maxima fiind în Iulie (12,5 mm) și minima în Ianuarie (3,3 mm).

Umiditatea relativă a aerului ca medie anuală a fost de 69,1% (iarna 80,7%, primăvara 66,0%, vara 58,7%, toamna 70,8%) cea mai mică umiditate relativă lunară fiind în August (57,1%), iar cea mai mare în Decembrie (83,1%).

3) Const. Disescu : Date climatologice. București, Imprimeria J. N. Copuzeanu, Isvor 97. 1931, Vol. I, No. 1, pag. 30—31.

În ce privește precipitațiunile, se dă pentru perioada 1896—1915 o medie anuală de 476,2 mm, iar pentru perioada 1888—1916 aceeași medie coboară la 468 mm.

Pe anotimpuri, aceleași precipitațiuni sunt repartizate în felul următor : iarna 80,3 mm și 88 mm, primăvara 139,1 mm și 134,2 mm, vara 137,5 mm și 135,6 mm, toamna 119,3 mm și 110,2 mm.

Maximum absolut de precipitațiuni înregistrat în 24 ore a fost de 83 mm în luna Septembrie. Pe sezoane, aceste maxime absolute se prezintă astfel : iarna 58,9 mm, primăvara 42,0 mm, vara 61,0 mm, toamna 83,0 mm. În cursul unui an sunt 87,7 zile cu mai puțin de 0,1 mm precipitațiuni (iarna 16,3 ; primăvara 25,3, vara 26,6 ; toamna 19,5) și 72,7 cu mai mult de 1 mm (iarna 13,3, primăvara 21,5, vara 21,8, toamna 16,1).

Nebulozitatea medie anuală este de 5,5 (față de 10, maximum scării adoptată pentru apreciere). Pe sezoane nebulozitatea se prezintă astfel : iarna 6,4 ; primăvara 5,8 ; vara 4,6 ; toamna 5,0. În cursul unui an sunt 116,2 zile senine (nebulozitatea 0—3), 129,4 zile noroase (nebulozitatea 4—7) și 119,8 zile acoperite (nebulozitate 8—10). Repartizată pe anotimpuri, nebulozitatea se prezintă în felul următor : iarna 21,4 (0—3), 26,7 (4—7), 42,1 (8—10) ; primăvara 23,5 (0—3), 36,1 (4—7), 32,6 (8—10) ; vara 36,4 (0—3), 37,7 (4—7), 17,9 (8—10) ; toamna 34,9 (0—3), 29 (4—7), 27,2 (8—10).

În cursul unui an sunt 12,2 zile de ninsoare, solul rămânând acoperit cu zăpadă timp de 29,9 zile, grosimea ei ajungând până la 55,1 cm. Zile de chiciură sunt 2,9 (0,6 iarna ; 1,3 primăvara ; 0,9 vara și 0,1 toamna).

Media anuală a manifestațiunilor electrice este de 18,2 zile, repartizate în felul următor : primăvara 4,6, vara 12,3 și toamna 1,3. Afară de aceasta mai sunt 33,6 zile cu ceață pe an (iarna 20 ; primăvara 4 ; vara 0,3 ; toamna 8,1).

Vânturile dominante care bat la Buzău sunt cele dela N și NE care însumează în cursul unui an 33,1%, cele dela E, SE și S 3,5%, iar cele dela SV, V și NV 17,5%. Calmul reprezintă 45,9%. Pe sezoane, aceleași grupe sunt reprezentate în modul următor : iarna 34,0%, 1,9%, 22,2%, 22,2% ; 41,9% ; primăvara 38,8% ; 4,7% ; 16,3% ; 40,2% ; vara 29,1%, 3,4%, 16,3%, 51,2% ; toamna 30,8%, 4%, 15,1%, 50,1%. Forța lor, după scara Beaufort (0—12), este de 1,7

iarna ; 1,7 primăvara ; 1,3 vara și 1,3 toamna. Media anuală este de 1,5. In cursul unui an sunt 27,9 zile cu vânturi puternice.

Localitatea Fundeni găsindu-se la o altitudine mai mare decât a orașului Buzău depășindu-l cu 110—160 m și în plus, fiind plasată imediat la poalele dealurilor, cari încep să se desfășoare spre Nord, prezintă fără indoială, diferențe față de Buzău, mai ales sub raportul precipitațiunilor, care la Fundeni trebuie să fie superioare mediei anuale de 476 mm. Deasemenea și influența vânturilor trebuie să fie cu totul alta, plantația, datorită așezării sale, fiind la adăpost de cele ce bat dela NE, care la Buzău reprezintă 15,8%.

Se știe că la rășinoase, lungimea perioadei de repaus are o influență hotărâtoare în ce privește calitățile lemnului. In această privință, pinul silvestru cere o perioadă lungă de repaus. Pentru Fundeni, fără a avea date concludente, totuși, ca titlu de informație, menționăm că pinul a început să vegeteze anul acesta pe la mijlocul lunii Aprilie. Dacă socotim că vegetația încetează în August, rezultă că perioada de vegetație este de aproximativ 4½ luni, ceea ce, în comparație cu stațiuni optime, este prea lungă.

De asemenea este bine cunoscut că ceea ce limitează spre Sud aria de vegetație a pinului silvestru sunt căldurile mari de vară. Din acest punct de vedere, Fundeni este o stațiune sudică cu călduri mari de vară. Tetraterma orașului Buzău, pentru perioada de la 1896—1915, este de aproape 20° (Mai 16°2, Iunie 20°, Iulie 22°, August 21°6). Cu toate acestea, trebuie să remarcăm că limita naturală sudică a pinului silvestru în Rusia este destul de coborâtă spre stepă (Saratow + 22° C. în Iulie și —10°8 în Ianuarie), precipitațiunile marcând o medie anuală de 400—450 mm⁴⁾.

Zăpezile și chiciura nu par a fi prea de temut la Fundeni dacă judecăm după procentul mic de arbori strâmbi și cu vârfuri rupte în arboret.

Arboretul.

După analizele de arbori făcute de noi, plantația s'a executat aproximativ în anii 1895—1896, puietii punându-se la distanța de 2/2 m. Din informațiunile luate la fața locului, în primii ani, proprietarul s'a îngrijit să-i ude. S'au folosit puietii de pin silvestru, pin austriac și pin strobos. Nu avem cunoștință de proveniența și mai

4) A. Dengler : Waldbau. pag. 56--57. Ed. I. 1930.

ales de vârsta pe care o aveau puieții când au fost plantați. Singura indicație ce ni s'a putut da a fost că administratorul moșiei, care a supravegheat lucrarea, era „un om dela munte”.

Pinul austriac a fost pus mai mult în marginea din spre Nord a terenului plantat, găsindu-se azi într'o slabă proporție față de pinul silvestru, care ocupă marea majoritate a suprafeței plantate.

Pinul *strobis* se găsește în proporție și mai mică, abia dacă sunt 25—30 exemplare, în extremitatea sudică a plantației.

Arboretul de pin silvestru este bine încheiat, cu toate că dela moartea proprietarului (1926), plantația a fost lăsată oarecum fără supraveghere și expusă astfel delictelor. Consistența lui este în unele locuri până la 0,8, arborii având trunchiuri drepte. Se găsesc și exemplare strâmbe, cu vârfuri rupte sau în formă de candelabru, proporția lor nu depășește însă 10—15% din numărul total al arborilor. Înălțimea medie a arborilor, măsurată până la spic, este de 13—15 m, coronamentul începând cam dela înălțimea de 8—9 m dela sol și având un diametru de 2—4 m. Trunchiul este complet elagat de crăci pe o lungime de 2—3 m, restul prezentând încă urmele crăcilor uscate. Este locul să adăogăm că această elagare a fost ajutată și de populație care avea nevoie de lemn (delicte). Grosimile arborilor variază dela 8 la 32 cm. la 1,30 m. dela sol, majoritatea lor fiind cuprinsă între 16—22 cm. Numărul arborilor la ha este cuprins între 700 și 1000. În două locuri de încercare făcute, unul de 2000 m² și altul de 1600 m², am găsit: la primul 685 arbori și la al doilea 943 arbori la ha.

Pinul austriac este mai scund (fapt, de altfel, normal). Înălțimea lui nedepășind decât în cazuri excepționale 10 m (maximum măsurat a fost de 12 m). În schimb, creșterea lui în diametru este mai accentuată decât a pinului silvestru. Coronamentul mai bogat și proporția crăcilor mult mai mare. Elagajul este mai puțin avansat, crăcile începând să se usuce abia pe lungimea de 2 m dela sol.

Pinul *strobis* nu depășește în înălțime pe cel silvestru, deși se știe că primul crește mult mai repede decât secundul. Se prezintă însă cu trunchiuri drepte, având cam aceleași diametre și creșteri care nu lasă să se creadă că tânjește prea mult.

În toată plantația nu există nici un fel de subarboret. Solul este înierbat. Iată plantele recoltate de noi la 28 Aprilie 1936 de sub arboret.

1. Poa bulbosa L.	14. E. agraria M. B.
2. P. bulbosa vivipara Koch.	15. Lithospermum arvense L.
3. Poa sp.	16. Ajuga genevensis L.
4. Carex sp.	17. Glechoma hirsuta W. et K.
5. Ornithogalum umbellatum L.	18. Lamium amplexicaule L.
6. Muscari botryoides Mill.	19. Satureja coerulea Janka.
7. Chenopodium album L.	220. Verbascum phoeniceum L.
8. Stellaria media Villain.	21. Sambucus ebulus L.
9. Holosteum umbellatum L.	22. Anthemis sp.
10. Isopyrum thalictroides L.	23. Artemisia absinthium L.
11. Potentilla collina Wibel.	24. Senecio vernalis W. et K.
12. Vicia sp.	25. Taraxacum officinale Web.
13. Euphorbia Cyparissias L.	

Atât pinul silvestru, austriacul, cât și strobilus fructifică deja : la silvestru fructificația este mai abundentă. În urma probelor de germinație făcute, semințele de silvestru ne-au dat un procent de germinație de 81%, iar cele de austriac un procent mai slab. Pentru strobilus n'am făcut nici o încercare. N'am găsit însă puieți de pin : această lipsă s'ar putea datori faptului că, dela război, plantațiunea a fost continuu pășunată cu oi, în perimetrul căruia locuitorii au stabilit ani de-arândul chiar și târlă. D-l Dr. D. A. Sburlan ne-a comunicat însă că D-sa, cu ocazia unei vizite pe care a făcut-o cândva la Fundeni, a găsit și puieți, ceea ce, în asemenea situație, este foarte normal.

Creșteri. Volum.

Pentru aflarea volumului lemnului la ha și pentru stabilirea mersului creșterilor (dela întemeierea plantației până azi) am făcut în arboretul de pin silvestru două locuri de încercare, care rezumă condițiile medii de consistență, etc.

Pentru calculul aproximativ al volumului, am folosit metoda arborelui mediu, prin determinarea suprafeței teriere medii, utilizând tablele din agenda forestieră Stinghe-Sburlan, dela pag. 50.,

În primul loc de încercare în suprafață de 2000 mp. (50/40 m), am găsit un număr de 137 pini, adică 685 exemplare la ha. Arboarele mediu a avut diametrul, la 1,30 m. dela sol, de 0,20 m. și înălțimea totală (până la spic) de 14,50 m. Volumul total al trunchiurilor a fost de 143 m³ la ha măsurate până la spic și numai de 140 m³ pentru lemnul plin (socotit numai până la diametrul de 0,07 m).

În cel de-al doilea loc de încercare, în suprafață de 1600 mp. (40/40 m), am găsit 151 arbori, adică 943 la ha. Diametrul arborelui mediu a fost aici numai 17,5 cm, iar înălțimea totală de 13,40 m. Volumul total al trunchiurilor, scoțite până la spic, a fost de 152 m³ la ha, iar al lemnului plin (numai până la 7 cm în diamem.) de 149 m³.

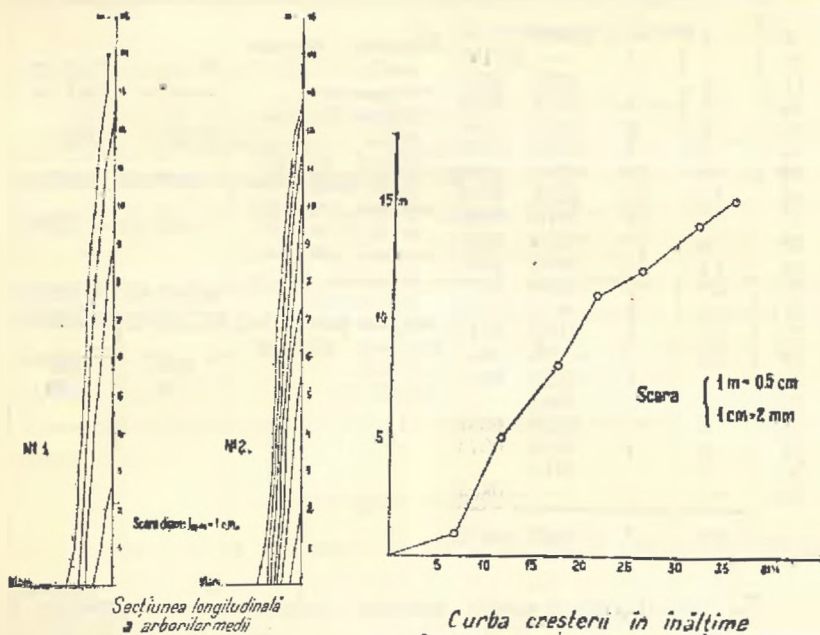
Diametrul la 1,30 m. de la sol în cm.	Numărul arborilor		Suprafața terieră în m ²		Locul de încercare: Nr. 1 [50/40]=2000 m ² Nr. 2 [40/40]=1600 m ²	Locul de încercare	
	Locul de încercare		Locul de încercare			Nr. 1	Nr. 2
	Nr. 1	Nr. 2	Nr. 1	Nr. 2			
8	1	—	0,0050	—			
10	—	2	—	0,0157	Diametrul arborelui mediu	20 cm	17,5 cm
11	1	2	0095	0190	Inălțimea totală	14,5 m	13,4 m
12	1	4	0113	0452	Inălțimea lemnului plin	12,0 m	10,0 m
13	1	9	0133	1195	Volumul arborelui mediu până la spic	0,209 m ³	0,160 m ³
14	3	3	0462	0462	Volumul arborelui mediu lemnul plin	0,205 m ³	0,158 m ³
15	4	23	0707	4064	Volumul arboretului din locul de încercare (spic)	28,609 m ³	24,633 m ³
16	11	22	2212	4423	Volumul la ha (spic)	143,045 m ³	151,880 m ³
17	14	24	3176	5443	Numărul arborilor la ha	685	943
18	16	17	4072	4326	Vârsta	37	35
19	14	12	3969	3402			
20	20	12	6283	3770			
21	11	8	3810	2771			
22	11	8	4182	3041			
23	10	1	4155	0415			
24	5	1	2262	0452			
25	4	—	1963	—			
26	4	1	2124	0531			
27	3	1	1718	0573			
28	3	—	1847	—			
32	—	1	—	0804			
Total	137	151	4,3333	3,6471			

La primul arbore mediu, numărul inelelor anuale numărate la tăietura făcută la 5 cm. de la suprafața pământului a fost de 37, iar la cel de-al doilea numai de 35. Aceasta ne face să credem că plantația n'ar fi fost făcută toată în acelaș an, sau că s'a venit ulterior cu completări, sau în fine, că s'au folosit puiți de vârste diferite. Această diferență de vârstă se traduce și în numărul și dimensiunile arborilor din cele două locuri de încercare; în locul No. 2 găsim un număr mai mare de exemplare, cu dimensiuni mai mici, atât în grosime cât și în înălțime. În tot cazul, vârsta plantației este cuprinsă între 35 și 40 ani.

Făcând o comparație aproximativă între volumul la ha aflat

până la vârsta de 40 ani pentru arboretul de pin silvestru dela Fundeni și tabelele de producție germane ale lui Schwappach⁵, rezultă că arboretul dela Fundeni se găsește în clasa II-a de fertilitate. Astfel, după Schwappach, volumul lemnului plin al arboretului principal, pentru clasa II-a de fertilitate, la vârsta de 35 ani, este 143 m³ la ha, iar la 40 ani dela 175 m³.

La aceeași concluzie ajungem dacă folosim înălțimea medie a arboretului. După Schwappach, înălțimea medie a arboretului din clasa II-a de fertilitate, la 35 ani, este de 11,80 m, iar la 40 ani de 13,20 m.

Comparând numărul arborilor la ha și diametrul mediu al arboretului, rezultă că după Schwappach în clasa II-a de fertilitate trebuie să se găsească 2700 arbori la 35 ani și 2100 la 40 ani, iar diametrul mediu trebuie să fie de 11,4 cm la 35 ani și 13,3 cm la 40 ani. Arboretul nostru are un număr mai mic de arbori la ha; este însă compensat de diametre mai mari decât cele arătate în tabelele germane.

5) Dr. Schwappach: Ertragstabellen der wichtigeren Holzarten in tabellarischen und graphischer Form. 1923. Neudamm.

Creșterea medie anuală (considerând 140 m³ lemn plin la ha și vârsta de 37 ani) — cazul primului loc de încercare — este de 3.946 m³. Tabelele lui Schwappach, la 35 ani, indică 4.100 m³ pe an și pe ha, iar la 40 ani, 4.400 m³. Deci și din acest punct de vedere arboretul nostru este asemănător cu cele din aceeași categorie.

Creșterea în înălțime a arborelui mediu și în consecință a arboretului, după arborele mediu al primului loc de încercare, se prezintă ca în figura anexată.

Din cercetarea acestei diagrame se vede că în secțiunea dela sol a acestui arbore, creșterea în diametru este în perioada dela 0—5 ani, de 9,4 cm; dela 5—10 ani de 13,9 cm; dela 10—37 ani creșterile sunt uniforme.

Creșterea medie a celui de-al doilea arbore mediu a fost mai activă până la 10 ani, iar de acolo până aci, a fost uniformă (dela 0—5 ani : 6,2 cm; dela 5—10 ani : 10,2 cm; dela 10—15 ani : 13,6 cm; dela 15—20 ani : 15,1 cm; dela 20—25 ani : 16,8 cm; dela 25-35 ani : 21,9 cm cu coajă).

La arborele mediu din primul loc de încercare, creșterea cea mai activă în înălțime este între 10 și 20 ani ; dela această vârstă, creșterea se domolește.

Lemnul pinului silvestru este sănătos, neprezentând atacuri de ciuperci sau insecte.

Greutatea lui specifică, la umiditatea de 10% (procent când lemnul este considerat ca uscat în aer) este cuprinsă între 0.52 și 0.57 pentru rondele luate la 1 m înălțime dela sol. Cea a lemnului absolut uscat (100° C.) variază între 0.40 și 0.52. Cifrele minime sunt pentru probele dela centrul rondelilor, unde inelele anuale sunt foarte late, pe când maximele sunt dela periferia rondelilor, cu inele anuale mai înguste ⁶⁾.

Dacă ținem seamă că în literatură ⁷⁾ greutatea specifică a lemnului de pin silvestru uscat la aer (10—15% umiditate) variază între 0.35 și 0.74, iar cea a lemnului absolut uscat, între 0,47 și 0,55, însemnează că lemnului pinului silvestru dela Fundeni se situează la mijloc.

6) Determinările au fost făcute de d-l Ing. E. Vintilă dela laboratorul de tehnologia lemnului al Institutului de Cercetări silvice din București.

7) Julius von Wiesner : Die Rohstoffe des Pflanzenreichs (vierte Auflage, Band II, 1928, pag. 1294).

Procentul lemnului de toamnă în primii 15 ani reprezintă $1/4$ — $1/5$ din inelul anual.

În ultimii ani însă acest procent crește ajungând uneori până la $1/2$. După unii autori⁸⁾, lemnul de pin este considerat de bună calitate atunci când inelele anuale din tinerețe (până la diametrul de 12 cm) măsurate la cioată au o grosime ce nu depășește 3 mm. Privit din acest punct de vedere, creșterile din tinerețe ale pinilor dela Fundeni depășesc cu mult 3 mm. Dela vârsta de 7 ani în sus, creșterile sunt însă relativ mărunte, nedepășind decât în puțini ani 3 mm.

În ce privește duramenificarea, literatura ne învață că la lemnul de pin silvestru alburnul (de culoare alb-gălbui sau alb-roșcat) reprezintă întotdeauna 20—50 inele anuale bine distincte și puțin ondulate⁹⁾.

Examinând rondellele dela nivelul solului ale arborilor noștri de probă, am găsit că arborele Nr. 1 are numai 7 inele de duramen, măsurând 10,5 cm. diametru, iar al 2-a nu are decât 3 inele de duramen cu 2,5 cm. diametru.

Culoarea duramenului lemnului de pin dela Fundeni, deși deosebită de a alburnului, nu este cu mult prea închisă, diferențiere care în alte condițiuni apare cu mult mai pronunțată.

Concluzie

Din cele de mai sus, se poate trage concluzia că, până la vârsta de 40 ani, pinul silvestru dela Fundeni, deși scos spre Sud din aria sa actuală de vegetație dela noi, a vegetat destul de bine, că nu a avut să sufere de zăpadă, chiciură sau vânt decât în slabă măsură. Poate că în viitor (dacă plantația va fi păstrată) nu va mai avea de suferit nici atât de aceste calamități, căci, în ultimii ani, creșterile fiind mai înguste, lemnul devine mai tare și prin urmare mai greu de rupt de zăpadă sau chiciură.

Este desigur interesant de știut cum va vegeta această plantație până la vârsta de 70—80 ani, pentru a vedea dacă putem conta pe cultura lui în regiuni asemănătoare, ca esență definitivă.

8) Olberg și Dr. Kühn: Ueber den Zusammenhang zwischen der Holzqualität und der Jugendentwicklung der Kiefer: Z. f. f. F. u. Jw. 1930. pag. 648.

9) L. Piccioli: I legnami (tecnologia e utilizzazione boschiva). Torino. Ed. II, 1927. pag. 238.

Rămâne apoi deschisă problema valorificării lemnului de pin. Dar, chiar dacă din acest punct de vedere s'ar întâmpina dificultăți, obiecțiune care s'ar opune la extinderea culturii lui, el poate fi folosit ca specie de tranziție pe terenurile erozibile, până în ziua când se va găsi alta care, folosindu-se ca țintă finală, să nu suporte asemenea critici. Esențialul însă în cultura pinului silvestru, după ce am chibzuit bine asupra alegerii stațiunii, este proveniența seminței. Stadiul actual al științei ne obligă să dăm preferință pinului spontan, asemănător cu cel dela Nord, care, între alte însușiri culturale, are și o excelentă formă¹⁰⁾.

Eine Kieferkultur am Rande des Hügellandes in der Walachei.

Un reboisement en pin sylvestre aux pieds de collines dans le département de Buzău.

Quoique le pin sylvestre soit un arbre indigène en Roumanie, la sylviculture du pays ne lui a pas accordé trop d'intérêt. Pourtant, il y a quelques essais de culture, dans leurs débuts.

Les auteurs de cet article en étudient une culture qui se trouve sur le territoire de la commune de Fundeni, département de Buzău. Située à une altitude de 200—250 m. au dessus de la Mer Noire, sur un sol assez profond, frais, à acidité alcaline, elle n'a aujourd'hui que 35—37 ans. Le climat de la région présente une période de végétation de 4½ mois avec la moyenne de températures des mois Mai-Août d'environ + 22°, et 468 mm de précipitations par année. La neige et le givre ne provoquent pas trop de dégâts aux arbres.

Jusqu'à aujourd'hui la plantation s'est assez bien développée. Les arbres ont des formes droites. Il n'y en a que 10 à 15% qui présentent de mauvaises formes ou des cimes déchirées. La consistance du peuplement arrive parfois à 0,8. Les arbres ont commencé à produire de la semence qui présente une bonne germination (81%). Le sous-étage manque, car la plantation, dans les dernières années, a été parcourue par les moutons. Les hauteurs moyennes des arbres varient entre 13 et 15 m. et les diamètres (à la poitrine) entre 8 et 32 cm, leur grande majorité étant comprise entre 16 et 22 cm. On a compté de 700 et 1000 arbres à l'hectare. Le volume total de deux places d'essais a été de 143 à 151 m³. La croissance moyenne annuelle est de 3,95 m³ à l'ha.

Le bois est assez sain, il ne montre pas de dégâts provoqués par des champignons ou des insectes.

Le poids spécifique, du bois séché à l'air (10% d'humidité) a été trouvé de 0,52—0,57 et celui du bois complètement séché (100° C.) de 0,40—0,52. Il n'y a qu'une faible proportion de bois parfait.

En conclusion, on peut dire que jusqu'à aujourd'hui, la plantation de pin sylvestre de Fundeni a donné de bons résultats. Reste à voir ce que l'avenir lui réserve.

10) Vezi Rubner » Die forst. Verhältnisse Rumäniens, in Forstwiss. Centralblatt 1925.

REFERATE — COMENTARII

ORGANIZAREA EXPORTULUI DE LEMNĂRIE

de Ing. V. FILIP

Pentru economia organizată.

Secolul al XIX-lea este caracterizat prin economie liberă. Producția este organizată pe principii capitaliste, schimbul se face și se dezvoltă pe baza principiului liberei concurențe, având ca regulator, prețul.

Astăzi însă, situația s'a schimbat radical, din cauza epuizării debușeurilor, care nu se mai pot mări, și provoacă asfixierea capitalismului. În această atmosferă, se dezvoltă sindicalismul și socialismul de Stat.

Lipsa de concordanță între producție, circulație și consumație, a declanșat cataclismul economic, mult mai mare decât orice război. După război, am asistat la adaptarea producției la cerere, ca din anii 1925—1926 cererea să fie depășită și să intrăm în faza crizei de supraproducție.

Problema la ordinea zilei, pentru economiștii români, este re-adaptarea producției și desfacerei la viața economică de astăzi.

Imperativele vieții economice sunt :

— asigurarea exportului nostru din punct de vedere calitativ și cantitativ, la prețurile cele mai mari.

-- garantarea echilibrului balanței plăților și deci stabilitatea monetară,

— organizarea producției, și debușeului produselor industrializate în consumul intern.

Și aceste imperative, nu se pot realiza decât printr'o economie organizată, definită ca o disciplină impusă factorilor de producție, schimb și consumație, pentru a asigura dezideratele de mai sus.

Economia organizată în general, și politica ei de export în particular, trebuie să se sprijine pe o armătură de organizațiuni de producători și de exportatori.

În cazurile fortuite, este necesară intervenția Statului și atunci economia organizată ia caracterul economiei dirijate.

Exportul de lemnărie în raport cu posibilitățile pădurilor noastre.

Există mulți interesați în majoritate „specialiști” în domeniul industriei și comerțul lemnului, care evoacă cu strângere de inimă activitatea exportului de lemnărie din 1925, când s'au exportat în total 2.506.000 tone lemnărie față de 856.000 tone, cât s'a exportat în anul 1935.

Dar nimeni nu răspunde dacă și cantitatea de 856.000 tone exportate în 1935 nu depășește posibilitățile reale ale pădurilor noastre. Toată lumea știe că suntem o țară bogată în păduri, cei interesați au alimentat această opinie, și cruca realitate a fost acoperită cu cifre mincinoase.

Numai așa putem explica iureșul dat în pădurile noastre începând dela 1922, și continuându-se în fiecare an.

În anul 1922 înainte de aplicarea legii agrare, suprafața pădurilor era de 7.248.985 Ha, și reprezenta 24,6% din suprafața țării. În anul 1929, suprafața pădurilor scade la 6.486.471 Ha, adică 22 la sută.

În 7 ani de aplicare a legii agrare am pierdut 762.517 Ha pădure, adică 10% din păduri.

Dar reforma agrară s'a aplicat și se mai aplică încă, alimentându-se cu sute de mii de hectare de pădure.

Având în vedere pierderile suferite de păduri dela 1929 înainte, și ținând seama că în suprafețele zise ocupate de păduri sunt socotite poenile, gurile de munte, rariștile, suprafața ocupată de *pădure productivă* este de maximum 15% din suprafața țării și nu 30% cum afișează cei interesați.

Dezastrul forestier bate la ușă, când ne gândim că în curând rezervele de rășinoase se vor epuiza, întrucât s'au exploatat fără cruțare aproape toate masivele de rășinoase, miile de gatere au debitat cheresteaua de rășinoase ce a fost aruncată peste graniță.

Ne mândrim că deținem locul al 5-lea între țările exporta-

toare de rășinoase din Europa, sau locul al 7-lea din lume, dacă luăm în considerație U. S. A. și Canada.

O excursie organizată prin : Toplița, Bilbor, Corbu, Valea Bistriței și Valea Tarcăului va fi mai concludentă ca orice argumentare.

În această regiune acoperită odată de secularele păduri de rășinoase din Carpați, nu mai vezi decât coaste despădurite, acoperite pe alocurea cu plantații făcute de Dumnezeu și pâlcuri de mesteceni ce amintesc de negropării animalelor intrate în putrefacție.

O anchetă prin țară pentru a se stabili rezervele de lemn de care mai dispun societățile mari forestiere din Valea Mureșului cât și din restul țării, ne va duce la un rezultat surprinzător.

Aceste societăți, mai au păduri numai pentru câțiva ani, după care ar urma să închidă porțile, dacă nu le-ar veni în ajutor posesoratele și cooperativele.

Când aceasta este situația pădurilor noastre, politica ce se duce astăzi în materie de exportul lemnului trebuie schimbată radical.

Exportul de lemnărie trebuie adaptat la cererile piețelor externe consumatoare și în funcție de acest export să se facă și exploatările pădurilor.

Coordonatele exportului de lemnărie trebuie să fie :

— mărirea volumului de devize prin adoptarea politicii à la hausse,

— menținerea volumului de lemnărie exportat în ultimii trei ani, prin organizarea mai bună a exportului de lemnărie, considerând această cantitate exportată, ca reprezentând posibilitatea normală pentru export, fără a fi nevoie să atacăm capitalul forestier.

Acestea se pot realiza cu succes printr'o economie organizată, după cum vom arăta mai jos.

Reglementarea exportului de lemnărie în țările exportatoare din Europa.

Economia forestieră europeană a înregistrat, începând din anul 1930 pierderi grele, sdruncinându-se adânc industria și comerțul lemnului din toate țările europene.

Criza mondială, considerată de economiști ca o criză ciclică de supra-producție, a produs fenomenul subconsumației, respectiv comprimarea consumului.

Comprimarea consumului intern de lemnărie al tuturor țărilor a avut ca efect :

- restrângerea nevoilor țărilor importatoare,
- sporirea rezervelor exportabile din țările producătoare.
- reducerea prețurilor sub costul de producție.

Până la 1930, sortarea materialelor, prețul și condițiunile de plată, erau fixate de exportatori și acceptate de nevoe de către cum-părători din tarifele importatoare.

Dela 1930, rolurile s'au inversat, intronându-se dictatura im-portatorilor.

Toată răspunderea acestei situații, o au agenții intermediari angajați în grupuri, indiferent de țările producătoare, și care dispun de finanțe puternice.

În țările importatoare există intermediari care sunt organizați, și mai interesați în comerțul lemnului decât producătorii, fiindcă cu cât valoarea lemnului este mai mică, cu atât se poate provoca mărirea cantităților de lemn consumate.

Problema zilei a fost și este, desființarea intermediarilor.

Măsurile vamale prohibitive, îngrădirea circulației devizelor, deprecierea lirei engleze, contingentările din Franța, permisele de import din Anglia și Elveția, controlul devizelor din Ungaria, Germania și Italia, majorarea taxelor vamale decretate de Germania, Franța, Elveția, sub motivul protejării producției naționale, etc., au agravat tot mai mult situația exportului de lemnărie, care atinge punctul critic la sfârșitul anului 1931.

Intr'adevăr, în acest an, țările exportatoare din centrul Europei, care dețineau 50% din țările de consum din Europa, participă la export numai cu 30%, din cauza apariției Rusiei în grupul țărilor nordice (Rusia, Finlanda, Suedia, Norvegia, Letonia, etc.).

În fața acestei situații, țările europene, au fost nevoite să înceapă a se organiza în vederea exportului internațional după cum vom arăta mai jos.

În anul 1931, a avut loc la Paris în luna Iulie, un congres la care au participat delegații tuturor țărilor din Europa, pentru examinarea situațiilor economice forestiere internaționale.

La 25, 26 și 27 Iunie 1931, la Varșovia s'a ținut o conferință, între delegații Rusiei, Poloniei, Suediei, Letoniei și Estoniei.

Liga Națiunilor în ședința dela Geneva din 25—27 Aprilie 1932, a luat în studiu problema lemnului.

Expertii forestieri a 14 state europene și ai Canadei, cari au luat parte la această ședință, au ajuns la concluzia că: asanarea stărei actuale nu se poate obține decât prin :

— reducerea producției, respectiv restrângerea și reglementarea tăcerilor,

— reducerea exportului, adică adaptarea producției la cerințele consumului — piața internă —,

— funcționarea unui oficiu internațional al lemnului, care să faciliteze traducerea în fapt a propunerilor de mai sus.

La 9 Iunie 1932 s'au întrunit la Viena delegații a 18 State exportatoare și importatoare de lemn.

La această conferință :

1) Statele din centrul Europei centrale, Polonia, România, Cehoslovacia, Austria și Jugoslavia, s'au hotărît să restrângă producția respectivă, pentru a realiza echilibrul între ofertă și cerere și a opri degringolada prețurilor.

2) Rusia a tratat cu Suedia și Finlanda, realizarea unei înțelegeri a producătorilor din Nord.

3) Italia, a preconizat acorduri bilaterale între țările importatoare și exportatoare.

Alte țări, s'au arătat dezinteresate, sau nici n'au trimis delegați (Anglia, Suedia, etc.).

Țările din centrul Europei au aderat la o reglementare a exportului, angajându-se :

— să lucreze în comun pentru ameliorarea condițiilor generale de dezvoltare în viitor a comerțului cu lemne,

— să se închee un angajament definitiv în scopul reducerii exportului de lemn în limitele nevoilor piețelor de desfacere.

Aceste țări, constituite într'un bloc forestier al țărilor din Sud-Estul Europei, au creat comitetul permanent al lemnului (C. I. B.), compus din câte 2 delegați ai fiecărei țări interesate, care să asigure continuitatea lucrărilor de mai sus, respectiv coordonarea lor, și o colaborare a tuturor țărilor interesate în acest export (Franța, Italia, Elveția, etc.).

C. I. B-ul, produs al nevoilor vremii, joacă în anii următori un rol important, chiar covârșitor, prin influența exercitată asupra altor țări, determinând conferințe, acorduri, organizații, sindicate, etc.

Tot în anul 1932, s'a ținut conferința dela Milano între Italia și Statele forestiere din bloc ; România, Austria și Jugoslavia.

Consecința acestor reuniuni : reducerea exploatărilor și producției de cherestea, stabilizarea prețurilor și ridicarea lor, ca o consecință a epuizării stocului de materiale fasonate în țările producătoare și a consumării depozitelor din țările importatoare.

În anul 1933, s'a pășit mai departe la adaptarea cererei la ofertă.

Conferința economică mondială, întrunită în luna Iulie 1933 la Londra , a soluționat problema lemnului ca o înțelegere internațională între statele producătoare de lemn pentru autolimitarea exportului forestier.

C. I. B.-ul, a determinat un curent de organizare națională a economiei lemnului într'o parte din țările membre și cercurile interesate din celelate state de importanța acestor organizații.

Așa au luat ființă :

Consiliul Economic al lemnului, în Austria,

Consiliul superior al lemnului, în Polonia,

Consiliul central Cehoslovac al lemnului, în Cehoslovacia.

La 11 și 12 Decembrie 1933, tot sub auspiciile CIB-ului, s'au întrunit reprezentanții autorizați ai producătorilor și exportatorilor de lemnărie din Finlanda, Suedia, Polonia, Rusia, Austria, Cehoslovacia, Jugoslavia și România, pentru aranjarea unui acord. în vederea limitării exportului.

S'a constatat că volumul comerțului european de cherestea pe 1933, cca. 3.960.000 standarzi cubici, față de 3.396.000 standarzi cubici în 1932, reprezintă un maxim de capacitate de consum a Europei.

Rusia și Polonia, au încheiat o convenție prin care organizațiile respective se obligă de a nu se concura pe piețele comune de desfacere.

C. I. B.-ul, a trecut la ameliorarea piețelor pe care produsele forestiere ale țărilor ce îl compun vin în concurență.

În acest scop s'a încheiat la Budapesta la 27 Ianuarie 1934, convenția dintre, Austria, Cehoslovacia și România, care cuprinde :

— uniformizarea sortărei cherestelei adresate Ungariei,

— prețuri minimale,

— condițiuni de vânzare comune, etc.

La 6 Mai 1934, Reprezentanții Austriei, Jugoslaviei, U. R. S.

S. și României, întruniți la Belgrad, au semnat un acord prin care se urmărește normalizarea și însănătoșirea pieței lemnului de rășinoase din Italia.

Mijloacele de acțiune preconizate de această conferință sunt :

- autolimitarea exportului în Italia,
- prețuri minimale și parcelarea debușeului italian în raport cu legăturile comerciale existente, etc.

În anul 1934, notăm constituirea sindicatului forestier Cehoslovac, care are un caracter etatist și urmărește :

valorificarea lemnului indigen, aprovizionarea populației, executarea compensațiilor, etc.

Tot acest sindicat, stabilește quantumul tăerilor anuale, care pot fi reduse sub normal, după conjunctura pieții.

În Polonia se introduc certificatele de export pentru lemnărie, și se acordă numai membrilor Sindicatului forestier Polonez.

Lipsa acestor certificate înseamnă suportarea unor taxe vamale aproape prohibitive.

Conferința Internațională a lemnului ținută la Viena în zilele de 25 și 26 Octombrie 1934 sub auspiciile CIB-ului, a adoptat următoarele rezoluții :

— stabilirea capacității de absorbție a pieței și a volumului lemnos ce urmează a se expedia în 1935 — pentru a se asigura echilibrul dintre consum și oferta de lemnărie,

— înființarea statisticeii vânzărilor și a stocurilor în țările producătoare de lemne,

— adoptarea m³ ca unitate de măsură subsidiară, de către țările care au statistica comerțului forestier exprimată în alte unități de măsură.

În anul 1935, au avut loc conferințe internaționale similare, cu scopul hotărît de a adapta cererea la ofertă.

În rezumat : țările exportatoare de lemnărie, conștiente de importanța covârșitoare a pădurilor lor, n'au putut lăsa ca această bogăție națională să se irosească, și au pășit la realizări concrete în scopul reglementării producției lemnului în raport cu capacitatea de absorbție a piețelor de desfacere.

În scurt timp se va ajunge la realizarea integrală a rezoluțiilor adoptate în diferite conferințe ale CIB-ului, întrucât aceste rezoluții sunt deziderate internaționale ; în timp ce țările exportatoare decimează pădurile fără a realiza nici randamentul financiar, țările

importatoare vor suferi din cauza lipsei lemnului, care nu poate fi înlocuit decât tot cu lemn.

Organizațiile naționale de export să contracteze direct, cu organizațiile naționale de import.

Ce realizări s'au făcut în România pentru reglementarea comerțului de lemnărie.

Problema reglementării comerțului de lemnărie s'a pus în România mai târziu decât în celelalte țări, pentru motivul binecunoscut că acest comerț a constituit aproape monopolul societăților forestiere streine, cu sediul central la Milano, Geneva sau Budapesta și care de zeci de ani decimează pădurile acestei țări.

Prima încercare pentru a se asigura menținerea prețurilor la un nivel constant și a se înlătura concurența între țări, este înființarea în 1931 a Sindicatului producătorilor și exportatorilor de lemnărie din Jugoslavia și România, cunoscut sub denumirea de Union-Bois. S'au fixat prețuri tarifare pentru toate categoriile de lemnărie, separat pentru fiecare țară, și cu arătarea tuturor caracteristicilor fiecărei piețe de consumație.

La Galați s'a verificat calitatea materialelor exportate, în scopul de a se standardiza sortimentele.

Acest acord, n'a funcționat decât pe hârtie, fiindcă societățile membre componente a Sindicatului Union Bois, încheiau contractele conform prețurilor fixate și concomitent, dădeau o obligație scrisă că vor bonifica atâția Franci Francezi sau Shillingi Engleji per m³, din prețurile fixate.

Am găsit astfel de contracte în archiva unui mare importator de lemnărie, care se plângea de lipsa de scrupule a unor societăți forestiere.

La 18 Martie 1931, industriașii forestieri din România, în scopul apărării intereselor lor, au constituit în sânul UGIR-ului, o secție forestieră denumită „Asociația Industriilor Forestiere din România”.

Anul 1931, se soldează cu înființarea S. E. L.-ului, Sindicatul exportatorilor de lemne de foc în Ungaria, autorizat de către guvernul acestei țări.

Acest Sindicat, a apărut ca o consecință a prohibirii importului de lemne de foc din partea Ungariei, urmată de contingentarea importului de lemnărie.

Ca eveniment forestier, în anul 1932, notăm adunarea generală a Secției forestiere Ugir din 22 Iunie 1932.

În darea de seamă a Președintelui ei, d-l Dr. Costinescu, sunt arătate toate intervențiile făcute de această Asociație pentru a se obține :

— revizuirea și reducerea tarifelor C. F. R. (scăderea tarifului C. F. R. dela 25 Octombrie 1931 și regruparea științifică a categoriilor de produse lemnoase în tariful C. F. R., în raport cu valoarea lor, 24 Noembrie 1931 și 24 Februarie 1932),

— reducerea taxelor vamale de export (reducerea acestor taxe prin decretul No. 1982 din 12 Iunie 1931, scutind cu totul produsele industriale sau manufacturate),

— determinarea ameliorării prevederilor legii Asigurărilor Sociale prin legea din Aprilie 1932,

— revizuirea și reducerea sarcinilor fiscale, cotizațiilor și taxelor cerute de către diferite instituții și autorități.

În aceeași dare de seamă găsim formulat următorul desiderat :

Este necesar deasemenea să se pună ordine în exportul lemnului pentru a înceta dumpingul pe care îl fac propriile noastre întreprinderi, prin constituirea unui sindicat, care să aibă posibilitatea să dirijeze exportul de lemnărie.

În anul 1932, guvernul a căutat să intervină cu o serie de măsuri menite să evite crearea unei situații și mai grave exportului de lemnărie.

Convențiile comerciale încheiate în 1932, s'au făcut *cu respectarea avizului cercurilor competente a celor interesați*.

Guvernul a căutat ca să unească pe producători, industriași și comercianți într'un Sindicat forestier, un organ central care să reprezinte interesele elementelor ce activează în economia lemnului.

Lucrările pentru organizarea industriei și comerțului forestier, au durat aproape jumătate de an, și pentru considerațiuni ce ne scapă, Sindicatele proiectate, n'au putut să și înceapă activitatea.

După urma acestor acțiuni, exportul românesc nu s'a resimțit în bine, intrucât nu s'au adus îmbunătățiri exportului însuși, care a rămas mai departe un efect al cererei și ofertei.

Marfa din stocuri trebuia plasată la orice preț, din care cauză

la sfârșitul anului 1932, multe fabrici au închis porțile odată cu lichidarea stocului din depozit.

În acest timp au apărut diferite asociații de exportatori, intermediari, manipulanți, etc., de lemn de lucru, cu sediul la : Galați, Cernăuți, Timișoara, etc. în scopul apărării intereselor lor.

La o reglementare a comerțului de lemn de lucru, s'a pornit deabia în anul 1933, când s'au fixat prețuri minimale pentru Ungaria, și s'au unificat sortimentele la toate fabricile ce exportă cheres-tea în această țară.

Exportul în Ungaria a fost limitat din punct de vedere cantitativ, prin permise de import eliberate de acest Stat, și din care 66% au fost repartizate de către Statul Român exportatorilor, proporțional cu cantitățile exportate în ultimii ani în această țară.

Capsul în 1933, a realizat prin reprezentanța Arbor din Budapesta, un plus de 150—200 Lei/m³, peste prețurile obținute în anii 1931—1932 și 1933, când toate fabricatele fabricelor Jerbuș, Vișeu și Someșul Rece erau cumpărate franco vagon de către câțiva intermediari din Ungaria.

În anul 1934, odată cu introducerea regimului cu prime de export, Asociația Industriilor Forestiere din România, a fost însărcinată cu verificarea tuturor expoartelor de lemnărie, urmând ca pe baza avizului său favorabil către Institutul Național de export, să se plătească prima de export de 15% la valoarea brută a exportului fob, porturi dunărene și Constanța, sau franco vagon graniță.

Era momentul ca comerțul de lemnărie să fie reglementat din punct de vedere cantitativ, calitativ și al prețurilor.

S'au fixat prețuri minimale pentru lemnăria ce se exportă via mare sau cu C. F. R.-ul, obligatorii pentru toți exportatorii.

Pentru controlul calitativ și cantitativ s'au constituit Comisiuni de specialiști, care au funcționat în punctele principale de frontieră: Galați, Constanța și Grigore-Ghica-Vodă, cu începere dela 15 Iunie 1934.

Comisiunile de control al lemnului eliberau certificate de constatare asupra cantității și calității materialelor încărcate. În cazul când materialele nu erau conforme, urma ca Asociația Industriilor Forestiere care primea aceste certificate, să nu dea viza favorabilă pentru încasarea primei de export.

În primele luni de control, s'au constatat diferențe prea evi-

dente la calitatea mărfurilor exportate, precum și diferențe cantitative. La un export pentru Franța s'au încărcat dulapi de 32 mm. și 22 cm. lățime, ce s'au declarat în 28 mm. și 19 cm. lățime.

A fost o diferență de 18% la o cantitate de cca 600 m³. S'au exportat prin fraudă cca, 108 m³.

Vama a fost frustată cu 18%, armatorul vasului a făcut o bonificație de 18% asupra navlului, și a. m. d.

Exercitarea acestui control a avut un efect salutar asupra normalizării sortimentelor și constrângerea exportatorilor de a nu declara alte dimensiuni decât cele reale.

La 7 Martie 1935, s'a schimbat regimul de export, înlocuindu-se primele de export cu prime valutare de 10—38% la cota de devize forte.

În baza noului regim al comerțului exterior, iau ființă comisiunile pentru verificarea prețurilor la mărfurile importate și exportate și care funcționează la punctele de frontieră.

În componerea acestor comisii intră : un administrator vamal, un funcționar al B. N. R.-ului, și un funcționar al Camerei de Comerț.

Se înțelege că competența acestei comisii este în funcție de cunoștințele ce posedă membrii ei în materie de comerțul lemnului.

Reglementarea exportului de lemnărie în anul 1935, a fost în funcție de activitatea desfășurată de aceste comisii.

Comisiunea pentru verificarea prețurilor din Constanța, având în sânul ei pe delegatul B. N. R.-ului, un cunoscător în materie de comerțul lemnului, s'a ghidat la lichidarea expoartelor făcute prin Constanța, numai de prețurile minimale Ugir, care au fost revizuite în 4 Aprilie 1935.

Exporturile de lemnărie făcute prin portul Galați, întrucât nu s'au respectat cu strictețe prețurile minimale Ugir, s'au lichidat la prețuri din ce în ce mai mici.

Din această cauză, un metru cub cherestea de rășinoase, tip Siria, în specificație, care în anul 1934 s'a lichidat cu 125 Frs. Frs. fob Galați, s'a lichidat în anul 1935 numai cu 106 Frs. Frs. Deci, cu 15% mai puțin decât în anul precedent.

La fel s'a procedat cu cherestea ce s'a expedit în Egipt și Palestina.

Rezultă că în anul 1935, la unitatea de volum exportată, s'a realizat un volum mai mic de devize.

Paralel cu comisiunea pentru verificarea prețurilor a funcționat și comisiunea pentru controlul lemnului, care a avut sarcina de a verifica din punct de vedere calitativ și cantitativ materialele încărcate și de a viza specificațiile respective cu care se lichidau expoartele la B. N. R.

Ceeace s'a realizat în 1934 în materie de reglementarea exportului de lemnărie, s'a pierdut în anul următor.

Pentru anul curent nu s'a stabilit încă nici o normă în scopul reglementării exportului de lemnărie, deși timpul este înaintat.

S'au fixat prețuri minimale: trebuie completate comisiunile pentru verificarea prețurilor cu specialiști și să se continue controlul calitativ și cantitativ al lemnului cu și mai multă scrupulozitate, fără a se ține seama de interesul nici unei Societăți.

Reglementarea exportului de lemnărie este o necesitate națională și o cheazășie că nu se vor distruge și pădurile ce au mai rămas.

La exportul de lemnărie iau parte 4 categorii de exportatori:

1) *Marea industrie forestieră din România*, cu caracter aproape internațional, întrucât o parte din firmele forestiere dela noi, având exploatări și fabrici și în alte țări, duc o politică în contradicere cu interesele românești, și sugestiile ce dau guvernului sunt dictate de interesul lor personal.

Multe societăți mari forestiere mai au *păduri cumpărate cu 1—2 Lei m³ așa că oricare ar fi situația pieței, au rentabilitate.*

2) *Reprezentanții importatorilor din Grecia, Egipt și Siria*, care au de susținut interesele importatorilor, determină politica à la baisse a prețurilor, și caută să exporte mărfuri sortate cu o clasă mai bună. Deviza lor este a exporta cu 800 lei m³, o marfă care valorează 1000 lei/m³ fob porturi dunărene sau Constanța, deoarece câștigul fabulos din specularea lemnului românesc, le revine în țara unde se consumă lemnul.

De regimul compensațiilor au profitat toți acești reprezentanți, după cum reese din exemplul ce-l dăm mai jos: Cheresteaua de rășinoase tip Siria în specificație s'a vândut cu 940 Lei m³ fob Galați în 1934 și cu 970 Lei m³ fob în 1935.

În anul 1934 s'a acordat o primă de export de 15% deci Frs. Frs. era: $6,585 + 15\% = 7,572$ Lei.

În anul 1935 s'au acordat compensații ce-au avut cursul de 40%, deci Frs. Frs. era echivalent cu 9,219 Lei.

În primul caz revenea 125 Frs. Frs. metru cub, iar în al doilea caz 106 Frs. Frs., deci o diferență în devize forte de 19 Frs. Frs. m³ sau 15% în minus dela un an la altul.

Rezultă că în anul 1935, pentru o cantitate egală de lemnărie exportată în Siria, s'au obținut mai puține devize forte decât în anul 1934 și anume cu 15%.

Rezultatul este că în anul 1935 Siria a importat cu 50% mai mult din România decât în anul 1934.

La fel s'a întâmplat cu Grecia și Egiptul.

3) *Intermediarii din porturile de încărcare și manipulanții de lemnărie* care lucrează și în comision, își trag câștigul din comisionul ce le revine, mijlocind vânzările.

Politica lor este de a determina, nu o cifră de afaceri mai mare ci un volum mai mare de lemnărie exportată, câștigul lor fiind direct proporțional cu cantitățile transactate sau manipulate.

Acești intermediari vor urmări politica à la baisse, ca și reprezentanții importatorilor, și în asociație, își apără interesele lor personale.

4) În fine, ultima categorie a *exportatorilor propriu ziși*, care luptă să obțină maximum de prețuri la o sortare normală.

Din păcate aceștia sunt puțini.

În această categorie intră și Capsul, prin situația în care se găsește, fiind clasat printre micii exportatori de lemnărie.

Cunoscând forțele componente ce determină rezultanta exportului românesc de lemnărie, ne putem da seama ușor de ce această rezultantă este negativă, dacă prin exportul de lemnărie din România nu se satisface interesele naționale ale pădurilor.

Primele trei categorii de exportatori, urmăresc mărirea volumului de materiale exportate, prin politică à la baisse. Din această cauză mai niciodată nu se poate cunoaște adevărata situație a piețelor de desfacere: niciodată nu se comunică cererile de materiale direct fabricanților, de teama majorării prețurilor.

Între consumator și producător este interpuș intermediarul, care denaturează și falsifică realitatea.

S'a făcut caz de concurența Rusească, s'au scos broșuri în care se ilustra acest pericol cu lux de cifre, ca în urmă să se constate că nu este nimic serios.

Așa cum am exportat în anul 1935, putem spune că noi am concurat produsele rusești, deoarece am vândut în Grecia cioplitura de rășinoase cu 125 Frs. Frs. m³ cif. Pireu, în timp ce Rușii au vândut-o cu 10—15 Frs. Frs. mai scump.

Turcia care după războiul mondial a început să-și exploateze pădurile, înființând multe fabrici de cherestea, ajunsese să nu mai importe nici un fel de lemnărie. Astăzi, constatând că așa cum exploatează pădurile, vor fi atacate rezervele, a redus exploatarea cu cca. 6% și preferă să fie o țară importatoare de lemnărie. Smirna, patria stafidelor, și a smochinelor, a importat în iarna aceasta peste 130 vagoane lemnărie pentru lăzi (7 și 9 mm. grosime) din România prin portul Constanța.

Dirijarea exportului de lemnărie.

Din cele arătate mai sus trebuie să desprindem starea precară a pădurilor noastre, care au fost exploatate fără cruțare. În materie de păduri intervenționismul de Stat este necesar, pentru a se salvagarda interesele acestui patrimoniu.

Astăzi când acest patrimoniu este redus la minimum posibil, politica generală forestieră trebuie să faciliteze dirijarea exportului de lemnărie.

Am ajuns cu cantitățile exportate de lemnărie la un raport zis susținut : nimeni nu poate să se mai gândească de a se depăși acest raport, adică de a se asigura un export cantitativ mai mare decât acel atins în 1934 și 1935.

Principiul călăuzitor în materie de exportul lemnului este de a se mări volumul de valori, și în special de valori în valute forte, iar volumul cantitativ să se mențină la același nivel.

Trebuie să se realizeze :

- menținerea și dezvoltarea debușeurilor existente,
- majorarea prețurilor de vânzare, fiindcă astăzi se lucrează fără nici o rentabilitate propriu zisă,
- controlul calitativ, cantitativ și al prețurilor în modul cel mai riguros,
- adaptarea exploatărilor pădurilor și exportului de lemnărie la cererile externe prin reglementările internaționale.

La exportul de lemnărie iau parte producători, industriași, și comercianți și fiecare în parte are alte interese și conflictele dintre ei sunt de multe ori prea acute.

Campania de răsturnare a Ugirului dusă de Asociația manipulanților și exportatorilor de lemn de lucru din Galați, în anul 1935, cu memorii, congrese, adunări săptămânale de protest, etc. ilustrează conflictul permanent ce există între diferitele categorii de exportatori. De aci necesitatea unui organism central, consiliu sau sindicat, care să reglementeze valorificarea lemnului românesc, conform cu interesele propriu zise ale acestei țări.

Este bine ca acest organism să fie pus sub controlul Statului.

Numai în acest mod se vor putea armoniza și interesele celor 3 categorii de interesați în industria și comerțul lemnului : producătorii, industriașii și comercianții.

Imprejurările de mâine, vor impune și acest organism central, preconizat în anul 1932, și care din motive ce ne scapă nu a putut lua ființă.

Die Organisation der Holzausfuhr.

L'organisation de l'exportation du bois.

Après 1930, l'industrie et le commerce du bois de tous les pays de l'Europe se sont fortement ressentis de la crise. Pour ce motif les divers États se sont réunis dans quelques congrès internationaux afin d'examiner la situation et de prendre les mesures en vue d'organiser l'exportation internationale.

Les pays de l'Europe centrale et du Sud-Est (Tchécoslovaquie, Autriche, Pologne, Yougoslavie et Roumanie) ont constitué, en 1932, le «comité permanent du bois» (C. I. B.) qui a joué, les années suivantes, un rôle important par l'influence qu'il a exercée au moyen de conférences, d'accords, d'ententes professionnelles, etc. Il a déterminé une tendance d'organisation nationale concernant l'économie du bois, chez une partie des pays membres. Par cela on s'est dirigé vers une normalisation et une amélioration du marché.

En Roumanie, la question de la réglementation du commerce du bois a été retardée du fait que l'exportation a été presque monopolisée par des sociétés étrangères, qui, depuis quelques dizaines d'années exploitent les forêts de ce pays. Pour préciser, c'est à peine en 1933 que fut ouverte la discussion sur une réglementation du commerce de bois d'oeuvre, quoique déjà deux ans auparavant, une vive action ait été engagée pour maintenir les prix et les marchés. C'est seulement en 1934 que fut introduit le contrôle qualitatif et quantitatif du bois, dont a été chargée «l'association des industries forestières de Roumanie». L'effet salutaire de cette mesure s'est senti par la normalisation des assortiments.

Les forêts de la Roumanie diminuent en surface et en volume. Il existe donc un intérêt national à restreindre et soigner leur exploitation. La politique commerciale tendant à élever toujours les quantités exportées ne correspond pas à cet intérêt : par contre, elle doit élever les prix, en réduisant les quantités. Or, les sociétés, qui ont acheté le bois des forêts à des prix très bas, peuvent vendre convenablement la marchandise au dehors, même à des prix réduits ; elles demandent seulement un grand volume d'affaires.

De cette situation résultent des inconvénients pour le patrimoine forestier du pays. L'intervention de l'Etat est nécessaire.

L'auteur estime que les quantités exportées en 1934 et 1935 doivent être considérées comme maxima (aprox. 850.000 tones).

ORGANIZAREA ECONOMIEI LEMNULUI

de Ing. GH. I. IONESCU

1. Criza în producția forestieră și cauzele ei.

Restaurarea regiunilor devastate de războiul mondial și acoperirea nevoilor industriei europene din epoca de plină prosperitate, cunoscută în primii ani după încheierea păcii, au provocat o cerere mare de lemn de construcție și lucru. Efectele acestei situațiuni s'au tradus prin intensificarea exploatărilor în țările considerate ca bogate în păduri, precum și prin dezvoltarea unei industrii forestiere de proporții care depășeau cu mult posibilitățile lor normale. Necesitățile de ordin economic și social au contribuit, de asemenea, la accentuarea dezechilibrului dintre producție și exploatare, deoarece statele respective — Finlanda, Polonia, Letonia, Cehoslovacia, etc. — luase de curând ființă și aveau nevoie de fonduri imense pentru a se putea organiza, sau procedase la diverse reforme agrare care au atras exproprierea a însemnate suprafețe păduroase¹⁾.

Perturbările politice din Rusia, scoțând această țară pentru câțva timp din comerțul forestier internațional, au constituit de asemenea o altă cauză determinantă a tăerilor excesive din țările producătoare de lemn din nord-estul Europei²⁾. Astfel, exportul de cherestea al Rusiei, care în 1913 se ridică la peste 6 milioane m. c.³⁾, a fost în anul economic 1924/1925 de 1,75 milioane m. c.⁴⁾.

După epoca de înfloritoare activitate, urmează deslănțuirea crizei economice generale din 1929 ale cărei efecte au atins grav

1) M. Dolezal : *Bois*, Societatea Națunilor, 1 Oct. 1929.

2) Exportul Finlandei a fost în 1927 de 1.278.000 stds., față de 851.000 stds. în 1913 ; al Suediei a fost în 1929 de 1.181.000 stds., față de 1.096.000 în 1913 (M. Dolezal).

3) Endres, *Forstpolitik*, pg. 673.

4) *Annuaire Int. de Statistique Forestière*, pg. 193. Roma, 1933.

și industria și comerțul lemnului, mai ales că acel moment coincide și cu apariția violentă a Rusiei Sovietice pe piața internațională a lemnului. Dela circa 375.000 stds. cherestea exportată în 1925, U. R. S. S. reușește să plaseze în 1929 pe piețele europene 829.200 standards¹⁾.

Pentru a se putea aprecia atât consecințele crizei, cât și ale presiunii sovietice, dăm tabloul de mai jos care cuprinde cifre asupra exportului cherestelei de rășinoase din perioada 1928—1935, folosind în acest scop publicațiile statistice ale Comitetului Internațional al Lemnului (C. I. B.) din Viena.

Țări exportatoare	S T A N D A R D S ²⁾							
	1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935
Norvegia	110.421	121.196	103.571	66.583	585.587	43.811	41.469	38.894
Suedia	1.047.896	1.181.286	996.086	729.160	749.147	908.740	903.276	754.488
Finlanda	1.140.709	1.200.217	899.713	779.795	732.010	984.325	1.065.369	1.025.294
U. R. S. S.	569.238	829.200	965.700	960.700	969.400	988.720	1.033.741	1.105.369
Estonia	79.479	60.469	46.518	29.633	16.104	46.559	78.011	48.933
Letonia	197.804	195.905	196.290	123.792	94.054	153.511	156.577	120.244
Lituania	25.286	28.261	21.287	17.211	26.035	34.327	26.752	41.455
Polonia	522.916	331.913	348.996	282.944	165.617	303.462	337.866	276.829
Cehosl.	163.000	103.220	101.620	68.180	47.260	41.864	97.975	68.045
Austria	484.258	423.435	356.194	264.709	220.501	221.875	247.318	266.616
Jugoslav.	290.848	278.773	235.783	140.985	108.774	136.956	171.032	156.043
România	396.591	414.478	301.217	295.232	208.975	169.890	270.315	288.046
Total	5.028.446	5.178.353	4.572.975	3.758.924	3.396.464	4.034.025	4.429.761	4.170.256

Comprimarea generală a consumului de lemn — resimțită și în compartimentele celorlalte produse industriale — a avut de efect:
restrângerea nevoilor țărilor importatoare,
sporirea rezervelor exportabile din țările producătoare și
reducerea prețurilor, de multe ori sub costul de producție.

1) Evoluția exportului total de lemn al părții europene a U. R. S. S., dela 1922—1929, față de 1913, a fost (după E. Glesinger: *Le bois en Europe*, pag. 624):

A n i i	1913	1922	1923	1924	1925	1926	1927	1928	1929
Milioane m ³	10.60	1.46	2.91	3.67	4.18	3.60	5.12	6.17	8.84
%	[100]	[14]	[27]	[35]	[39]	[34]	[48]	[58]	[83]

2) 1 standard = 4,672 m³.

Pentru echilibrarea balanței comerciale și apărarea monedei naționale, multe țări importatoare de lemne au recurs la măsuri de îngrădire a importului prin contingentări, permise de import, controlul devizelor, etc., măsuri care au condus la îngreunarea relațiilor comerciale interstatale.

Pe lângă aceasta, țările care în mod obișnuit își acopereau consumul intern în bună parte cu lemn importat, au procedat la stimularea producției naționale și să intensifice chiar exportul forestier, agravând și mai mult situația statelor cu surplus de producție. Astfel, Germania care în 1927 importă circa 7,8 milioane tone și exportă 0,7 mil. tone, reușește în 1931 să reducă importul la 2,9 mil. tone și să sporească exportul la 1,1 mil. tone. De asemenea, Franța — prin contingentarea decretată în 1931 — își reduce importul cherestelei de rășinoase, principalul post al importului forestier francez (peste 80% din volum), la jumătate¹⁾, și anume de la 1.470.854 tone în 1930, la 775.154 tone în 1932. Chiar țările cu un procent de împădurire redus, cum este cazul Ungariei, au căutat să-și comprime importul de lemnărie, permițând în acest sens, prin legi și deciziuni guvernamentale, exploatarea cu anticipație a posibilităților.

Paralel cu forțarea producției, țările importatoare de lemn în mod obișnuit, au încurajat pe toate căile dezvoltarea industriei forestiere proprii și au acordat diverse înlesniri tarifare pentru ca produsele indigene să poată circula pe întreg teritoriul național. La adăpostul măsurilor prohibitive, aceste industrii și-au utilat fabricile cu cele mai moderne mașini, reușind a-și ameliora continuu producția ca să poată concura produsele similare importate.

Fenomenele economice relevate mai sus au avut grave repercusiuni asupra țărilor exportatoare de lemnărie, în exportul cărora lemnul deține un rol de prim ordin.

2. Conferința dela Geneva și înființarea C. I. B.

Situația disperată în care se găsea industria și comerțul forestier în anul 1932 a determinat Societatea Națiunilor să convoace o reuniune de experți forestieri. La această conferință, care a avut loc la Geneva, în ziua de 25 Aprilie 1932, au participat experți din 14 state europene și din Canada. După examinarea rapoartelor pre-

1) *Annuaire International de Statistique Forestière*. Roma 1933, pg. 110.

zentate de experții-delegați și după discușiunile purtate în jurul pieței mondiale a lemnului, s'a ajuns la concluzia că o asanare a economiei lemnului s'ar putea obține prin ¹⁾:

a) *reducerea producției*, respectiv restrângerea și reglementarea tăierilor ;

b) *reducerea exportului*, adică adaptarea producției la cerințele consumului ;

c) *crearea unui Oficiu Internațional al Lemnului*.

Experții întruniți la Geneva neavând împuternicire oficială, delegația Austriei a primit mandat să convoace o conferință care să realizeze concluziunile dela Geneva. Conferința dela Viena, din ziua de 9 Iunie 1932, s'a bucurat de participarea a 28 state, inclusiv U. R. S. S.

Deși soluțiunile preconizate la Geneva au fost găsite aplicabile și oportune, totuși diferite interese divergente au împiedicat realizarea unui acord general ²⁾. Conferința a avut ca urmare practică înființarea *Comitetului Internațional al Lemnului* (C. I. B.) de către Austria, Cehoslovacia, Jugoslavia, Polonia și România.

Obiectivele C. I. B. ³⁾ — în afară de acțiunea ce-și propunea de a urmări o strânsă colaborare cu organizațiunile competente din celelalte țări interesate — sunt înscrise în statutul ⁴⁾ elaborat în toamna anului 1932 și pot fi enunțate rezumativ în felul următor :

a) Schimb continuu de documentări statistice și informațiuni asupra producției și comerțului de lemn, situației pieței internaționale, mișcării prețurilor, etc. ;

b) Standardizarea debitării lemnului și codificarea uzanțelor în domeniul comerțului forestier ;

c) Diminuarea producției, prin stabilirea de contingente la export pentru fiecare țară ;

d) Fixarea de prețuri minimale de acord cu importatorii ;

1) *Le Problème du Bois*, Genève 1932, pag. 9 și 12.

2) Doritorii pot găsi o documentare completă asupra conferinței dela Viena în broșura : *Verlauf und Ergebnisse der Internationalen Holzwirtschaftskonferenz in Wien 1932*, care se află la biblioteca Soc. Progresul Silvic.

3) Dr. Egon Glesinger : *C. I. B. Revue International du Bois*, Ianuarie 1934, pag. 5. Idem : *C. I. B.: Origin, Activities Aims. — Timber and Plywood*, 1935 (Număr Special).

4) *Statut du Comité Permanent International de la Production, de l'Industrie et du Commerce du Bois* (C. I. B.) Viena, 1932.

e) Inițierea de organisme competente în țările membre, capabile de a garanta și urmări aplicarea angajamentelor de ordin internațional, în ce privește exportul lemnului ;

f) De a prepara acorduri în scopul reglementării exportului și importului de lemnărie, prețurilor, concurenței, etc.

Trebue să relevăm, dela început, că C. I. B. nu are un caracter etatist, țările membre fiind reprezentate prin exponenții autorizați ai cercurilor (asociațiilor) particulare interesate în producția, industria și comerțul de lemnărie.

Intrucât exportul de rășinoase — obiectul principal al acțiunii de asanare — al țărilor membre în C. I. B. nu reprezintă decât o treime din volumul comerțului forestier european, comitetul de conducere al C. I. B. a întreprins o serie de demersuri pentru a-și asigura colaborarea și a celorlalte state exportatoare rămase în afară de C. I. B. (Finlanda, Suedia, U. R. S. S., etc.), fără de care nu s'ar fi putut concepe reușita eforturilor depuse.

Concomitent, C. I. B. a pornit și o campanie de propagare a programului său și în țările importatoare, reușind să determine, în anul precedent, adesiunea Franței, iar în anul curent a Italiei.

Este locul să arătăm că inițierea C. I. B. înseamnă înfăptuirea unei nevoi simțită de multă vreme. Astfel, cu prilejul congresului forestier internațional ținut la Paris, la 16—20 Iunie 1913, se găsește necesar să se studieze alături de producție și exploatare, și „probleme industriale și comerciale, de altfel în perpetuă evoluție, și care sunt proprii lemnului”¹⁾ (pag. 75), iar d-l de Nicolay prezintă, tot atunci, un raport în care susținea creierea unui „Office forestier internațional”, destinat să „coordoneze informațiunile și să facă cunoscute posibilitățile de producție ale lemnului în lume”²⁾ (pag. 77).

Problema este reluată de conferința internațională a lemnului dela Bratislava, din 31 August 1923, al cărei program a fost :

statistica internațională a lemnului : chestiuni comerciale ;
unificarea uzașelor ;

tarifele de transport și vamale, credit, schimb ;

constituirea unei Uniuni internaționale a sindicatelor forestiere.

Conferința dela Bratislava a fost o reuniune de industriași și

1) A. Crespel : *Le marché du bois et son organisation*, Edit. Librairie des Juris-Classeurs, Paris, 1933.

2) idem.

comercianți și „n'a abordat niciuna din problemele care se pun în silvicultura propriu zisă”¹⁾ (pag. 79).

În anii următori, s'au ținut congresele de mai jos :

congresul internațional al lemnului, dela Lyon (29—31 Oct. 1924) :

congresul forestier internațional din Grenoble (22—30 Iulie 1925) :

congresul internațional de silvicultură dela Roma (29 Aprilie-5 Mai 1926) ;

congresul internațional al lemnului dela Bratislava (30—31 Aug. 1929) ;

congresul internațional al lemnului și silviculturii din Paris (1—5 Iulie 1931).

Din cercetarea lucrărilor acestor congrese se vede că, problemele abordate și concluziile la care s'a ajuns, au fost — în linii largi vorbind — aceleași, putând fi rezumate, astfel :

menținerea echilibrului între producție și exploatare ;

ameliorarea comerțului internațional forestier (standardizarea uzanțelor, unificarea măsurilor, arbitraj, etc.) ;

statistica producției și comerțului de lemnărie ;

organizațiuni (sindicate) naționale, afiliate la un Oficiu internațional ;

propaganda în favoarea consumului lemnului.

Este caracteristic, apoi, faptul că problemele referitoare la valorificarea lemnului — exploatare, industrializare și comerț — s'au separat cu timpul de cele de silvicultură. Însăși denumirile congreselor internaționale citate mai sus sunt semnificative și au contribuit la delimitarea tot mai tranșantă dintre problemele de politică forestieră și problemele de politică lemnului.

3. Activitatea C. I. B.

Activitatea depusă de conducerea C. I. B. s'a manifestat, din primul moment, energică și susținută, cu efortul vizibil de a-și pune centrul de greutate al preocupărilor și acțiunilor întreprinse, în domeniul practic. Rezultatele atinse sunt dintre cele mai importante, mai ales dacă ne raportăm la circumstanțele economice și politice

1) A. Crespel : *Idem*.

pe care le străbătem de ani și la interesele opuse și divergente ce survin totdeauna, când se inițiază o acțiune de proporții internaționale.

Din realizările înfăptuite de C. I. B., dela înființare și până azi, vom consemna, în ordine cronologică, pe cele mai de seamă :

a) *Conferința lemnului dela Milano* (12 Dec. 1932) în scopul de a se examina piața italiană a lemnului, avizându-se și asupra mijloacelor de asanare. De asemenea, s'a urmărit, față de metodele speciale aplicate de agenții și reprezentanții U. R. S. S., și contrabalansarea penetrațiunii lemnului sovietic.

b) *Participarea C. I. B. la conferința mondială dela Londra* ¹⁾ (6 Iulie 1933) unde determinând creierea „subcomitetului lemnului”, a reușit să pună lemnul alături de petrol și cereale, care constituiau obiectul susnumitei conferințe.

c) *Conferința dela Berlin* (12 Decembrie 1933) unde au participat reprezentanții autorizați ai țărilor din C. I. B. și din Finlanda, Suedia și U. R. S. S., cu care ocaziune s'a stabilit cuantumul total al exportului pe 1934 și cote pe țări. (Acordul nu s'a aplicat ; efectele au fost însă dintre cele mai salutare, fiindcă țările producătoare de lemn și-au controlat și adaptat exportul la cerere, evitându-se repetarea aruncării de marfă la prețuri de lichidare).

d) *Adesiunea Franței la acțiunea C. I. B.* (Decembrie 1933) și a Italiei (1936), ceea ce a însemnat o consolidare a prestigiului C. I. B.

e) *Incheierea acordului forestier dintre Austria, Cehoslovacia și România* (27 Ianuarie 1934), prin care se prevăd ca mijloace de asanare a pieței cherestelei din Ungaria: *sortarea uniformă, listă de prețuri comune și contracte tip de vânzare*.

Acordul este și astăzi în vigoare, înregistrând rezultate satisfăcătoare atât pentru exportatori, cât și pentru importatorii unguri. Întrucât asigură înainte de toate *evitarea concurenței și fennitatea prețurilor*.

f) Editarea unui *buletin lunar statistic* asupra comerțului eu-

1) Consiliul C. I. B. a întocmit cu acea ocazie un memoriu, în care a făcut interesante propuneri : *Aide-Memoire présenté par le C. I. B. à la Conférence Monétaire et Economique, Viena, 23 Mai 1933.*

ropean de lemne, completat în 1935 printr'un supliment asupra exportului mondial.

Publicarea, apoi, a unui alt *buletin de informațiuni* (Informationsdienst), referitor la piața internațională a lemnului.

Publicațiunile de mai sus sunt de o utilitate incontestabilă, oferind posibilitatea de a cunoaște în orice moment evoluția exportului de lemn și situația pieței.

g) *Organizarea propagandei în favoarea lemnului* a fost și este susținută de C. I. B. cu multă energie, față de înlocuirea lemnului cu alte succedaneu. în multe din întrebunțările sale.

Astfel, editează un *buletin de propagandă* (Holzpropaganda) în care se publică toate noile aplicațiuni ale lemnului, descoperirile făcute prin care i se mărește capacitatea de întrebunțare, etc.

În cadrul aceluiaș program, C. I. B. a participat la conferința de cercetări și experiențe care a avut loc la Marienbad în zilele de 17 și 19 Iunie 1935, iar în zilele de 3—5 Iulie 1935 a organizat la Paris prima *conferință internațională pentru propaganda lemnului*.

Conferința a fost prezidată de d-l R. Chaplain, Directorul General al Apelor și Pădurilor din Franța, și a avut următoarea ordine de zi:

Cuvântarea de deschidere ;

Rapoartele țărilor participante asupra organizațiilor naționale ;

Lemnul în diversele sale întrebunțări ;

Metodele și mijloacele de propagandă ;

Organizarea colaborării internaționale în domeniul propagandei lemnului.

4. Organizarea economiei lemnului.

Între primele puncte ale programului elaborat de C. I. B., și care constituie condiția esențială a realizării acestui program, se situează problema creieței de *organizațiuni naționale*, capabile să reprezinte cât mai perfect și totalitar interesele producției, industriei și comerțului de lemn. Aceste organizațiuni au și rolul de a lua și aplica angajamentele ce ar decurge din eventualele acorduri internaționale.

Sugestiunile și indemnurile făcute în acest sens de C. I. B. au dus la organizarea economiei lemnului în Austria, Cehoslovacia

și Polonia. Asupra acestor organizațiuni vom da relațiunile ce urmează¹⁾.

Austria Față de importanța deținută de lemn în economia austriacă și de greutatea ce întâmpină industria și comerțul forestier, guvernul austriac, apreciind sugestiunile C. I. B., a luat inițiativa reorganizării industriei și comerțului de lemn.

Pe baza anchetelor întreprinse și a consfătuirilor dintre reprezentanții proprietarilor, industriașilor și comercianților, guvernul a hotărât înființarea unui *Consiliu Economic al Lemnului* (Oesterreichischer Holzwirtschaftsrat, H. W. R.).

H. W. R. a luat ființă pe baza decretului guvernului federal din 12 Mai 1933²⁾ și se ocupă, potrivit statutelor, cu următoarele chestiuni :

a) Apărarea intereselor economiei lemnului în toate domeniile politice, economice, etc., (chestiuni tarifare, impozite, sociale, etc.);

b) Redactarea legilor, decretelor și prescripțiunilor în legătură cu economia lemnului ;

e) Intocmirea și conducerea organizațiunilor și instituțiilor pentru stimularea exportului, executarea convențiilor comerciale, etc.

d) Reprezentarea economiei forestiere austriace la congrese și reuniuni, referitoare la economia lemnului.

Consiliul austriac al lemnului se compune din 14 membri numiți de guvern pe baza recomandățiilor făcute de organizațiile forestiere, din care 7 reprezintă proprietatea forestieră, iar 7 pe industria și comerțanții de lemn.

Tot pe baza decretului guvernamental din 12 Mai 1933 pentru înființarea „Consiliului Economic al Lemnului”, guvernul austriac a hotărât introducerea *permiselor de export* pe ziua de 24 Iulie 1933. În acest scop a înființat un *Oficiu de Export al Lemnului* (Holzausfuhrstelle, HAST), care lucrează sub controlul H. W. R.

Cehoslovacia. Lucrările pentru organizarea economiei lemnului au început în Cehoslovacia cu mulți ani în urmă. În virtutea unei

1) Notăm că măsuri cu un caracter similar s'au luat și în multe din țările importatoare: Franța, Ungaria, Italia, Germania, etc.

2) Publicat în «Bundesgesetzblatt» Nr. 58 din 20 Mai 1933.

înțelegeri survenită la 27 Noembrie 1931, toate organizațiunile de interesați, grupați pe provincii, s'au asociat formând *Consiliul Central al Lemnului*. Funcționarea acestui consiliu are loc sub controlul Statului, ai cărui delegați asistă la ședințe.

Până în 1933, *Consiliul Central al Lemnului* a constituit organul reprezentativ al producției, industriei și comerțului forestier, având ca program armonizarea intereselor categoriilor respective și promovarea economiei lemnului cehoslovac.

În luna August 1933, guvernul cehoslovac — după consultarea organelor și cercurilor interesate — a luat o serie de măsuri care așează *politica de stat a lemnului din Cehoslovacia* pe noi baze, făcând ca tutela guvernului respectiv să apară imediat și în primul plan.

În cadrul măsurilor amintite mai sus, guvernul cehoslovac a decretat :

A. Reducerea tăierilor anuale ;

B. Înființarea unui sindicat forestier.

A. În vederea obținerii unei ridicări de prețuri, prin comprimarea ofertei față de cerere, guvernul cehoslovac a decretat *reducerea exploatărilor cu 40%*, Ministerul de Agricultură fiind autorizat ca — de comun acord cu Ministerele de Finanțe și de Comerț — să poată reduce cota tăierilor la 25% sau s'o ridice la 75%.

Dispoziția reducerii tăierilor a găsit aplicare în anii 1933/1934 și 1934/1935 și continuă a fi în vigoare și pe anul în curs.

B. *Sindicatul Forestier* — căruia trebuie să-i relevăm caracterul de constrângere (*Zwangssyndikat*) — are drept scop :

Reglementarea importului de lemn brut și prelucrat ;

Valorificarea lemnului brut și semi-fabricat de origină indigenă ;

Să se ocupe de chestiunea compensațiilor, prin birourile oficiale competente ;

Să se îngrijească de aprovizionarea cu lemn a pieței interne (populațic, întreprinderi industriale, etc.), cât și de *exportul lemnului indigen*.

Polonia. Intervenția guvernului pentru îndrumarea și organizarea exportului de lemn s'a produs în Polonia din 1931. Mijloacele la care s'a recurs — în vederea controlării cantității, calităților și a

prețurilor, pe deoparte, și pentru asocierea tuturor interesaiților în comerțul forestier, pe de altă parte, au fost :

- taxe vamale prohibitive :
- certIFICATE de export și
- concentrarea exportului.

Pentru o mai perfectă apărare a intereselor economiei lemnului, guvernul polonez a înființat în luna Noembrie 1934 „Consiliul Economic al Lemnului”, cu următoarele atribuțiuni :

a) Reprezentarea intereselor producției forestiere și a industriei și comerțului lemnului față de guvern ;

b) Stabilirea atitudinii organelor polone interesate privitor la relațiile internaționale ;

c) Formularea doleanțelor cercurilor forestiere interesate în legătură cu politica forestieră și a producției, industriei și comerțului lemnului ;

d) Pregătirea și darea avizului asupra proiectelor referitoare la principiile politice de export și colaborarea, în cadrul stabilit de Ministerul Industriei și Comerțului și de Ministerul Agriculturii, la organizarea exportului de lemn rotund și produse semifabricate ;

e) Darea avizului asupra proiectelor de legi în ce privește politica forestieră și a lemnului, la cererea Ministerelor interesate.

Consiliul Economic al Lemnului se compune de 21 reprezentanți ai Asociației proprietarilor de păduri (5), ai Consiliului General al Asoc. Lemnului (5), ai Camerelor Agricole (2) și de Comerț (2) și ai Direcției Generale a Pădurilor Statului (7). La ședințele consiliului iau parte, de asemenea, și delegați ai Ministerelor interesate. Președintele Consiliului este Subsecretarul de Stat al Departamentului Agriculturii.

5. Lucrările pentru organizarea economiei lemnului românesc.

Mișcarea pentru organizarea economiei lemnului în România a început încă din anul 1931, din inițiativa „Asociației Industriilor Forestiere” care elaborase și un proiect de statut.

Sub presiunea din ce în ce mai puternică a crizei generale, lucrările au reînceput în luna Iulie 1932, cu aprobarea guvernului, la Institutul Național de Export. O comisie compusă din reprezentanți „Asociației Industriilor Forestiere” și ai Casei Pădurilor Statului a întocmit un proiect de statut, al cărui obiect se limita numai

la *exportul de rășinoase*, cuprinzând dispoziții privitoare la *standardizarea sortimentelor, prețuri minimale, etc.*

În urma fondării „Comitetului Permanent al Lemnului” (C. I. B.) dela Viena, și față de programul acestui comitet la care România aderase, s'a făcut simțită nevoia unui organism așezat pe baze mai largi, care să fie exponentul competente și responsabil al tuturor categoriilor interesate în valorificarea lemnului: proprietari, exploataatori, industriași și comercianți.

Pentru accelerarea constituirii organismului reprezentativ, C. A. P. S. lansează un apel către „proprietarii și exploataatorii de păduri, fabricanții de cherestea și comercianții de lemn”, pe care-i convoacă la o întrunire în ziua de 20 Noembrie 1933.

Cu toate eforturile depuse de conducerea Caps, nu s'a ajuns în un rezultat concret, întrucât membrii adunării — în mare parte delegați ai marelui industrii — respingeau orice amestec al Statului cu privire la *uniformizarea sortimentelor și la fixarea prețurilor*, adică tocmai a mijloacelor capabile să asigure îndrumarea și controlul exportului.

În 1933, Caps reia chestiunea organizării economiei lemnului redactând statutele și regulamentul unui „*Consiliu Superior al Lemnului*”, care avea drept scop: să coordoneze, să armonizeze și să controleze activitatea unor organe speciale, create pe categorii de interese, regiuni, *debușuri, etc., denumite „sindicate”*.

Lucrările au fost supuse D-lui Ministru al Agriculturii și Domeniilor din acea vreme, care dispune continuarea lucrărilor de organizare, urmând ca guvernul să decidă.

Ulterior, însă, problema organizării economiei lemnului românesc, — din diverse cauze — a fost abandonată.

Este locul să amintim că singurul instrument creat în această epocă de frământări și tentative de organizare (1931—1933), a fost *Sindicatul Exportatorilor de Lemne de foc (SEL)* din Oradea.

6. Controlul comerțului exterior și exportul forestier. Concluziuni.

Prin instituirea controlului Statului asupra importului și exportului, precum și a obligativității impusă exportatorilor de a vărsa la BNR contravaloarea în devize a mărfurilor eșite din țară, exportul lemnului a trebuit să se supună noului regim.

În urma demersurilor făcute de reprezentanții întreprinderilor

forestiere, guvernul a aprobat și produselor lemnoase exportate *prime economice ad-valorem* de 15—20% — după debușeu și calitatea devizelor, — acordarea primelor în general făcându-se cu condiția ca prețurile de vânzare să fie reale. Asociația Industriilor Forestiere — care a primit mandatul de a controla lemnăria exportată — a stabilit liste minimale de prețuri pe clase și debușeuri, înființând și comisii de control la Galați și Constanța.

Cum acest regim de control este în esență echivalentul celui preconizat cu trei ani înainte de Casa Pădurilor, se poate trage concluzia că cercurile interesate în industria și comerțul forestier ar conveni azi la organizarea economiei lemnului românesc, imixtiunea Statului în activitatea privată devenind un imperativ al vremurilor actuale.

Necesitatea unui organism central de reprezentare unitară a producției, industriei și comerțului lemnului se impune mai mult ca oricând, nu numai pentru că exportul forestier românesc încearcă pierderi dela an, la an, dar și pentru faptul că neîncetata adaptare a comerțului nostru exterior la condițiunile în care se desfășoară schimbul internațional de mărfuri, reclamă prezență și colaborarea exponenților reali și autorizați ai lemnului, la toate măsurile luate de guvern în legătură cu exportul.

Asociația Industriilor Forestiere, care în ultimii doi ani și-a asumat această calitate, *credem că a depășit cu mult rolul inițial de organizație profesională a industriașilor*. De altfel, din însăși titulatura asociației se vede că ea nu poate îmbrățișa și interesele proprietarilor de păduri, totdeauna neglijate și sacrificate.

Forma care ar urma să se adopte pentru organizarea economiei lemnului românesc urmează a fi studiată, folosindu-se experiența făcută de alte țări și, mai ales, rezultatele la care au ajuns.

Rolul Casei Pădurilor Statului în această chestiune este decisiv și, față de pasivitatea întreprinderilor particulare, care s'ar putea presupune că au uneori interese opuse nevoilor economiei generale românești, se cuvine să ia inițiativa unei mișcări în acest sens.

Pentru înființarea unui organism reprezentativ al economiei românești pledează și necesități de ordin internațional.

Astfel, în urma scăderii suferită în 1935 de exportul european de lemn, față de 1934, principalele țări producătoare de lemn s'au întrunit în zilele de 13, 14 și 15 Noembrie a. c. la Copenhaga ca să studieze perspectivele anului 1936 și măsurile ce se impun.

Pentru a se evita o nouă degringoladă a prețurilor, statele participante — Rusia Sovietică, Finlanda, Suedia, Polonia, Austria, Cehoslovacia, și Jugoslavia — au decis ca *exportul cherestelei de rășinoase pe 1936 să fie mai mic ca cel din 1935*.

Pentru realizarea acestui deziderat s'a încheiat un acord (European Timber Exporters Convention, E. T. E. C.), prin care — pe baza mediei exporturilor din ultimii ani — s'a stabilit pentru fiecare din țările de mai sus cota de cherestea (rășinoase) de exportat în 1936. Acordul a fost ratificat de țările aderente, care și-au asumat obligația — prin organizațiile forestiere și cu aprobarea guvernelor respective — să respecte clauzele acordului.

Lipsindu-ne o organizațiune capabilă să urmărească problemele în legătură cu comerțul de lemnărie, România — deși a fost stăruitor invitată — n'a luat parte la conferința dela Copenhaga. Totuși, în calitate de membră a C. I. B.-ului, a fost socotită că aderă și după ce i s'a stabilit o cotă, a fost invitată să comunice biroului înființat ad-hoc la Copenhaga ratificarea, lucrul care s'a produs în luna Ianuarie 1936, Asociația Industriilor Forestiere semnând acordul în numele României.

Aderarea la acord presupune că Asociația Industriilor Forestiere dispune de mijloace, conferite de Stat prin lege sau pe altă cale, de a controla și îndruma exportul, ceea ce nu este cazul, după cum am arătat mai sus.

În concluzie, credem că este momentul să se reia problema organizării economiei lemnului românesc, devenită astăzi mai necesară ca oricând.

Față de concurența concentrată, unitar și rațional condusă de organizațiile centrale din celelalte state cu excedent de lemnărie, trebuie ca și țara noastră să răspundă cu mijloace similare. Altfel, suntem amenințați să ne pierdem definitiv pozițiile chiar în țările considerate până acum ca deșeuuri naturale ale lemnului românesc.

L'organisation de l'économie du bois,

Organisierung der Holzwirtschaft.

Verfasser zeigt die Umstände, welche die holzerzeugenden Länder gezwungen haben sich zwecks Verteidigung der Produktion, Industrie und Holzhandel zu organisieren und wie man im Jahre 1932 zur Gründung des Comité Inter-

national du Bois (C. I. B.) gelangt ist, an welchem Oesterreich, Tschechoslovakien, Polen, Jugoslawien u. Rumaenien teilnehmen. Er zeigt nachher, welcher Zweck dieses Ausschusses ist und seine bisherige Tätigkeit.

Im Rahmen seines Tätigkeitsprogrammes hat C. I. B. Andeutungen für die rationale Organisation der Holzwirtschaft in den bildenden Staaten erteilt, auf G-und deren gegründet wurden :

In Oesterreich: Oesterreichischer Holzwirtschaftsrat und Holzausfuhrstelle.

In der Tschechoslovakien: Zentral-Holzwirtschaftsrat, der unter Staatskontrolle fungiert.

In Polen: Holzwirtschaftsrat, welcher von der Regierung im Jahre 1934 gegründet wurde.

Verfasser geht nachher zur Organisation der Holzwirtschaft in Rumänien über, wo unter dem Druck der Krisis, schon im Jahre 1931 Organisationsversuche gemacht worden sind. Da man nach der Gründung des C. I. B. die Notwendigkeit der Errichtung einer Holzstelle einsah, welche alle interessierten Kategorien in der Holzverwertung, wie Besitzer, Exploiteure, Industriellen u. Holzhändler darstellen sollen, hat die Verwaltung der Staatsforste die interessierten Kreise zu einer Beratung einberufen. Weil aber sich die Privatunternehmungen gegen die Einmischung des Staates in der Einheit der Sortierung u. Feststellung der Preise erklärten, ist man zu keinem Resultate gekommen. Andere Versuche seitens der C. A. P. S. (die Staatsforstverwaltung) sind ebenfalls erfolglos geblieben.

In dieser Aufregungsperiode (1931—1933) ist dennoch das Syndikat der Brennholzexporteure gegründet worden.

Die wirtschaftlichen Umstände der letzten Zeit haben zur Einführung der Staatskontrolle auf den rumänischen Aussenhandel geführt. Auf diese Weise ist man zur Rationalisierung des Holzexportes vorgeschritten, aber eine Zentralstelle der einheitlichen Vertretung der Produktion, Industrie u. des Holzhandels existiert nicht, obwohl die Notwendigkeit derselben heute mehr denn je fühlbar ist.

Verfasser schliesst, dass die Anregung der Holzhandels-Organisation in Rumänien —, eine von den im Gebiete der Holzwirtschaft arbeitenden Faktoren anerkannte Notwendigkeit — der Verwaltung der Staatsforste zuzuschreiben sei, da der Staat einen der grössten Waldbesitzer und Holzproduzenten darstellt.

PRESCRIȚIUNI ASUPRA PĂDURII DE PROTECȚIE IN LEGISLAȚIA ROMÂNEASCĂ

de ILIE C. DEMETRESCU

«Quod leges sine moribus?»

(Horățiu, Ode și epode, Cartea a III-a, Oda XXIV).

În preajma aducerii în discuția parlamentului a proiectului de lege pentru pădurile de protecție, s'a dat o notă de semnalare în revista „Viața Forestieră”¹⁾ sub titlul „O lege de mult așteptată” și semnătura Dr. V. S. Prima frază sună astfel: „Una dintre cauzele principale ale pustiirii pădurilor noastre și a transformării lor în torenți și coaste surpătoare, este mai cu seamă lipsa unor prescripțiuni legale în ce privește respectarea pădurii de protecție”²⁾. Nu ne-am fi oprit asupra acestei chestiuni, dacă n'am ști că o asemenea opinie este mai larg împărtășită.

Cu intențiunea de a aduce o contribuțiune în legătură cu acest fapt, cât mai cu osebire pentru a înlesni o apropiată discuțiune a legii pentru pădurile de protecție din 20 Aprilie 1935, am întreprins expunerea de față. Obiectul său îl constituie punerea în lumină a prescripțiunilor privitoare la pădurile de protecție, cuprinse în legislația noastră forestieră. Evident, că n'are însemnătate pentru noi faptul dacă acele dispozițiuni cuprind sau nu expresiunea „pădure de protecție”. Esențialul constă în aceea ca înțelesul lor să fie în cadrul noțiunii de pădure de protecție. Sensul acesteia din urmă a fost discutat într'un articol precedent al Revistei pădurilor³⁾. Cercetarea noastră se va opri la anul 1935, întrucât una dintre cele două legi forestiere speciale privitoare la pădurea de protecție emise în

1) Anul III (1935), pag. 253.

2) Sublinierca este a noastră.

3) Art. «Pădurea de protecție» R. P. 1936, pag. 413.

decursul aceluși an, a făcut deja obiectul unui articol în această revistă¹⁾. Pentru cea de a doua, ne rezervăm — după cum am arătat-o și mai sus — un apropiat studiu tot în Revista pădurilor.

Intr'o lucrare a noastră mai cuprinzătoare, am distins trei perioade în evoluția legislației forestiere românești antebelice :

I. — Perioada 1775—1845, caracterizată prin „Ingrădirea folosinței libere a pădurilor și consolidarea dreptului de proprietate forestieră” ;

II. — Perioada 1845—1881, caracterizată prin „Reglementarea exploatării pădurilor unor anumite categorii de proprietari. Ideea fundamentală : acoperirea nevoilor în lemn ale economiei naționale” ;

III. — Perioada 1881—1918, caracterizată prin : „Prescripțiuni mai cuprinzătoare de poliție forestieră. Alături de acoperirea nevoilor în lemn ale economiei naționale, trece din ce în ce mai puternic pe planul întâi, intenția de apărare a pădurii, ca atare, pentru influențele sale binefăcătoare”²⁾. Prin urmare, prescripțiuni privitoare la pădurea de protecție propriu zisă nu aflăm decât în ultima perioadă (a III-a) din evoluția legislației forestiere antebelice. Această perioadă cuprinde de fapt adevărata noastră legislație forestieră, reprezentată prin „Codicele silvic” din 1881, cu regulamentul său din 16 Aprilie 1885 și „Legea codului silvic” din 1910.

Codicele silvic din 1881 conține două grupe de dispozițiuni cu caracter de poliție silvică. Una se referă la o parte din pădurile Țării pentru natura proprietății lor (Stat, comune, stabilimente publice, etc.), iar cealaltă la o seamă de păduri pentru situația și funcțiunile lor locale de apărare. În cadrul acestei ultime grupe, care ne interesează aici, se disting mai departe, două subgrupe de păduri, după regimurile deosebite la care sunt supuse :

Și anume :

1) «pădurile situate pe vârfurile și cîstele munților, pe delușile regiunilor muntose²⁾, precum și pe acelea cari ar putea servi în acele regiuni muntose ca apărare a căilor ferate și a șoselelor» (art. 11) :

1) Considerațiuni critice asupra legii pentru pădurile necesare apărării naționale». R. P. 1935, pag. 846—858.

2) Das Problem der einheitlichen Forstgesetzgebung in Neu-Rumänien. București, 1933, pag. 36.

3) La acest ultim termen regulamentul legii introduce o paranteză explicativă : («podgorii»).

2) «pădurile cari se vor constata trebuincioase :

- a) Pentru protegerea zăgazurilor și a malurilor, sau a pământurilor în contra ruperilor și mîncăturilor mari și a năpădrei nisipurilor ;
- b) Pentru menținerea cursului regulat al apelor și conservarea izvoarelor ;
- c) Pentru apărarea teritoriului în părțile de frontieră și a orașelor, ce se vor determina printr'un regulament de administrațiune publică, dupe avizul Ministerului de războiu». (Art. 13).

Regulamentul de aplicare a acestei legi precizează expres că deosebirea acestor păduri după situația și funcțiunile lor locale de apărare, se face în cadrul pădurilor particulare (art. 1, al. 3).

Dacă ne referim la înțelesul pe care l-am dat într'un articol precedent ¹⁾ noțiunii de pădure de protecție, evident că toate categoriile de păduri indicate mai sus, pot fi calificate ca atare, deși expresia de pădure de protecție nu se întâlnește în text.

Diferențierea mai departe a acestor păduri după regimul la care sunt supuse, se prezintă astfel :

1, Pentru pădurile din subgrupa întâia (No. 1 de mai sus), se interzice principal defrișarea și se cere existența unui amenajament aprobat, în cazul exploatării lor, care să asigure „buna conservare a acestor păduri”.

2) Pentru cele din subgrupa a doua (No. 2 de mai sus), se prevede numai interzicerea defrișării.

Această deosebire de tratament este determinată probabil de situația lor deosebită. Acestea din urmă sunt situate în primul rând în regiunea de câmpie, apoi în luncile râurilor și pe locuri mai potolite.

Codul silvic din 1910 se prezintă într'o formă cu mult amplificată față de cel din 1881. Pe lângă dispozițiunile privitoare la unele păduri după natura proprietății lor și cele la altele, după situația și funcțiunile lor locale de apărare, mai aflăm de astă dată și dispozițiuni cu caracter general, valabile pentru orice pădure.

Aici ne interesează numai pădurile distinse de lege pentru situația și funcțiunile lor de apărare. Acestea sunt enumerate de art. 1, aliniatele următoare :

«e) Pădurile particulare situate pe vârfurile, creștele și coastele munților. precum și pe dealurile regiunilor muntoase :

1) «Pădurea de protecție. Sensul noțiunii». Revista Pădurilor, 1936, pag. 413.

f) Pădurile particulare zise de protecție, adică acelea care se găsesc în bazinele de recepție ale torenților, acelea a căror existență este necesară pentru a împiedica surpăturile, mișcările pe terenuri, eroziunile, dislocarea pietrelor și a stâncilor, acelea situate pe povârnișuri repezi, destinate a garanta siguranța circulațiunii pe căile ferate și pe șosele, precum și pe acelea care împiedică formarea de nisipuri mișcătoare ;

g) Pădurile sau părțile de păduri a căror menținere este necesară pentru protejarea malurilor râurilor contra ruperilor și a mâncăturilor de apă, precum și acelea care asigură cursul regulat al apelor și conservarea izvoarelor ;

h) Pădurile trebuincioase pentru apărarea teritoriului țării, a frunțariilor și a crașelor, ce se vor determina printr'un regulament de administrațiune publică, în urma avizului ministerului de război».

Comparând cele două coduri silvice, din punctul de vedere care ne preocupă aici, constatăm :

1. Codul silvic din 1910 rămâne în principiu la aceleași categorii de păduri ca și cel din 1881. Diferențele constau mai mult într'o mai amănunțită enumerare și într'o oarecare schimbare a clasificării. Cu deosebire partea a doua a punctului 1 de mai sus din Codicele 1881 — devenit al. f în Codul 1910 — încearcă o mai mare dezvoltare de amănunt. De astă dată, apare în textul codului și expresia „păduri zise de protecție“, pe care legiuitorul o rezervă numai pentru pădurile enumerate la al. f. Lucrul acesta corespunde celui mai restrâns sens al noțiunii de pădure de protecție.

2) O mai departe diferențiere a pădurilor de protecție, după regimul ce li se impune, se întâlnește și în Codul silvic din 1910. De astă dată, cu mult mai atenuată, abia perceptibilă. Regimul comun, impus tuturor pădurilor de protecție constă în primul rând din : interzicerea relativă a defrișerii și distrugerii lor, condiționarea pășunatului și obligativitatea unui plan de exploatare „în vederea conservării acelor păduri și regenerării lor cu specii de valoare proprii regiunii...“. Diferențierea constă în faptul că pentru pădurile „zise de protecție“ se mai prevede interzicerea absolută a pășunatului. Dacă ținem seama că condiționarea pășunatului poate deveni, prin voința autorităților de aplicare a legii, identică cu interzicerea sa și în celelalte păduri de protecție, vom înțelege cât de slabă este diferențierea în chestiune.

Această diferențiere de regimuri, cât și felul cum sunt formulate și clasificate diferitele categorii de păduri de protecție în codurile noastre silvice, ne amintesc cele două categorii de păduri din

legislația forestieră austriacă : Bannwald și Schutzwald¹⁾). Desigur acest lucru nu i-a fost străin legiuitorului român.

3) O caracteristică comună ambelor noastre coduri sub raportul pădurilor de protecție, constă în aceea că acestea se disting numai în cadrul pădurilor particulare. La prima vedere s'ar părea că avem de a face cu o lipsă a legilor respective. Pădurile din celelalte proprietăți decât cea particulară, cari ar putea îndeplini funcțiuni de apărare, ar scăpa în acest fel puterii legii. În realitate lucrurile stau altfel. Regimul prevăzut pentru pădurile proprietarilor neparticulare este în ambele coduri mai aspru decât cel pentru pădurile de protecție. Ar fi fost deci de prisos și chiar nelogic să se mai distingă păduri de protecție în proprietatea neparticulară, când prin simplul fapt al naturii acestor proprietăți, ele erau apărate într'o mai mare măsură. O singură inconsecvență pare a manifesta legiuitorul din 1910, de altfel, de foarte mică însemnătate practică. Pășunatul în pădurile zise „de protecție” (art. 1, al. f) este cu desăvârșire oprit. În pădurile neparticulare este deasemenea oprit, totuși cu oarecare excepțiuni. Probabilitatea ca o pădure din categoria celor ce ar putea fi „zise de protecție” să cadă tocmai în cazul excepțiilor este aproape cu neputință. Excepțiile privesc „pădurile de baltă situate pe marginea și în ostroavele Dunării sau a altor cursuri de apă”, după anumite distincțiuni (art. 15, al. p).

În legătură cu observațiunile dela acest punct, este locul ca să rectificăm pe cel de-al doilea pasaj din nota amintită la începutul articolului de față.

„Codului silvic din 1910, noțiunea pădurii de protecție îi era propriu zis necunoscută, întrucât clauza ei numai proprietarul particular era ținut să o respecte și numai dacă agentul însărcinat cu întocmirea amenajamentului credea că este cazul să se declare pădurea ca atare. Din acest punct de vedere, Codul nostru silvic nu se poate compara cu niciuna din legile silvice străine”.

În ceea ce privește partea întâia a frazei de mai sus, am arătat cât de mult pădurea de protecție face obiectul prevederilor, nu numai ale codului silvic din 1910, dar chiar și ale celui din 1881. Apoi, declararea unei păduri de protecție nu se face de către amenajist. Ea este un act de autoritate publică și se îndeplinește după o procedură anumită indicată de codul silvic (art. 1, al. h și art. 18).

1) Vezi Revista pădurilor 1930, pag. 418.

Amenajistul nu are o astfel de calitate, el nefiind decât un profesionist particular.

Afirmația ultimă de mai sus, deasemeni nu poate fi acceptată. Sunt mai multe legi forestiere în Europa, chiar dintre cele mai occidentale, cari nu dau noțiunii de pădure de protecție o mai largă accepțiune decât o face codul nostru silvic din 1910. Enumerarea lor ne-ar duce prea departe, fiind vorba și de comparațiuni, aprecieri, etc.

În legislația forestieră postbelică, funcțiunile de apărare ale pădurii sunt cu deosebire luate în considerare.

Legea din 28 Iunie 1930 pentru ameliorarea terenurilor degradate, conține în mod sigur elemente privitoare la pădurea de protecție. Art. 1 arată că obiectul dispozițiunilor legii îl constituie „toate terenurile... a căror punere în valoare este necesară din punct de vedere al protecțiunii solului și al regimului apelor”. Întrucât „punerea în valoare” a unora dintre aceste terenuri (subînțeles : degradate și învecinate cu acestea), poate fi făcută prin „efectuări de împăduriri...” (art. 2, al. b), ele pot primi denumirea de „unbestockte Schutzwaldflächen” (suprafețe de păduri de protecție neîmpădurite), atât de fericit formulată de Graner¹⁾. Articolul 13 stabilește de altfel, că „toate terenurile degradate, împădurite conform dispozițiunilor din prezenta lege, sunt de drept supuse regimului silvic”.

Problema aceasta a creierii de păduri de protecție pe diferite terenuri a fost atacată de altfel și de legea din 30 Martie 1910 pentru înființarea Casei Pădurilor. Art. 1 enumără între scopurile înființării instituției respective și pe acela de „a cumpăra pământuri improductive, terenuri lipsite de vegetație lemnoasă spre a crea păduri de protecție”.

Elemente cu caracter oarecum de pădure de protecție găsim și în câteva legi neforestiere. Astfel, legea sanitară din 23 Martie 1926 și cea din 14 Iulie 1930 prevăd crearea așa ziselor „perimetre de protecție” în cuprinsul cărora exploatarea și folosirea pădurilor poate fi supusă la anumite restricțiuni, între altele și din considerațiuni de protecție (menținerea debitului izvoarelor).

Pentru suficiența lucrului ne oprim aici.

Incheind, ne îngăduim a face următoarea profesie de credință : Pustiirea pădurilor noastre și transformarea lor în torenți și coaste surpătoare nu poate fi pusă în sarcina lipsei sau defectuoșității legi-

1) Forstgesetzgebung und Forstverwaltung. Tübingen, 1892, pag. 41.

lor noastre silvice. Dispozițiunile respective din codul silvic ca și cele din legile mai noi sunt de așa manieră formulate, încât aplicate în litera și spiritul gândit de legiuitor, puteau foarte bine să definească, să apere și să facă să funcționeze îndeștător pădurile de protecție necesare în orice parte a pământului Țării. Alta este cauza răului, și anume : o cauză mai generală, comună tuturor scăderilor pe care ni le oferă pas cu pas viața publică românească.

„La ce bun o lege fără moravuri ?”.

Prescriptions sur la forêt de protection dans la législation roumaine.

Bestimmungen schutzwaldgesetzlicher Natur in der rumänischen Gesetzgebung.

Es werden die betreffenden Bestimmungen hervorgehoben und ihren Sinn besprochen. Ausser Betracht bleiben zwei spezielle Schutzwaldgesetzen die im Laufe des Jahres 1935 veröffentlicht wurden.

PROBLEMELE ZILEI

AMELIORĂRI PASTORALE

AMELIORĂRI PASTORALE : TEREN DE ARMONIOASA
COLABORARE AGRO-SILVICA.

de Ing. Consilier Victor Precup

Chestiunea ameliorărilor pastorale este de o importanță mult mai mare pentru silvicultură de cum o văd mulți dintre noi.

Izlazurile neglijate, neîngrijite formează cel mai mare pericol pentru fondul nostru silvic, căci izlazurile neglijate neputând hrăni stocul de vite în continuă creștere, populația cere sporirea lor.

Singura resursă pentru a o satisface — azi la fel ca întotdeauna în trecut — sunt pădurile.

Continuarea acestui sistem extensiv, deci primitiv, de gospodărie, înseamnă distrugerea sigură, succesivă a patrimoniului nostru silvic.

Nici țăranul și nici acei ce-l servesc în acest domeniu nu-și dau seamă de urmările dezastruoase ce ne amenință țara din cauza acestui procedeu nenorocit.

E necesar să se facă fără amânare trecerea dela acest sistem extensiv de exploatarea pășunilor la unul intensiv, așa cum am vizat în articolul „Pădurile și Reforma Agrară în Transilvania” publicat în Revista Pădurilor din luna Iunie 1922 și cum am arătat în lucrarea : „Pășunile noastre alpine” din anul 1933 enunțând că : *Prin ameliorarea pășunilor vom salva pădurile*” (pag. 8, al. 1).

Deciziunea Ministerială No. 1248 din 15 Martie 1935, publicată în Monitorul Oficial No. 63 din 18 Martie 1935, creiază „*eforziile comunale și județene de pășuni*, pentru administrarea, organizarea, îmbunătățirea și exploatarea pășunilor”.

„Agronomii, silvicultorii și medicii veterinari fac parte de drept din eforturile comunale din circumscripțiile lor, cu vot consultativ”.

Iată o dispoziție înțeleaptă, care va avea efecte nebănuite de salutare dacă va fi luată în serios¹⁾.

Este prima ocazie când pentru realizarea unei opere frumoase, sunt puși să activeze, cot la cot, inginerii agronomi cu inginerii silvici.

O potrivire cum nu se poate mai nimerită.

În această zonă de atingere între silvicultură și agricultură, ambele categorii de ingineri au stimulentele necesare în interes de a atinge maximum de rezultat. Sunt stimulați să ridice producția pășunilor la maximum, îmbogățind astfel țara, — agronomii pentru a se evidenția silvicultorii în plus de aceasta, pentru a salva pădurile.

Așa fiind stimulul inginerului silvic trebuie să fie chiar mai puternic.

Din acest motiv el nu trebuie să se mulțumească numai cu atribuțiunile corecțiunii torenților și a împăduririlor ce-i revin și sunt indicate de situație din caz în caz, ci trebuie să devină stăpân și pe tehnica însăși a ridicării productivității, căci numai aceasta îi garantează salvarea pădurilor.

Aceasta pentru a-și ști da seama dacă e bine ce se face și dacă se face tot ce se cere în acest interes.

Nu vor fi rare cazurile unde inginerul agronom nu va pridiți peste tot.

Pentru a nu rămânea în suferință, inginerul silvic — având și el cunoștințele necesare — îl va putea substitui cu succes, accelerând astfel progresul dorit.

Colaborând astfel în plină armonie se va atinge ținta, dacă vor dispune de personal și material.

Or, se spune că din partea agronomilor personalul este mult sub cel necesar.

Acest fapt justifică odată mai mult sugestia precedentă a substituirii inginerului agronom de către cel silvic.

Este însă aproape sigur că reținut de alte îndatoriri, nici inginerul silvic nu va putea dovedi deși are la îndemână o rețea de subalterni, de cari nu dispun agronomii regionali.

Aceste lipsuri vor fi izvorul multor nemulțumiri, daune și descurajări atât pe partea agenților încredințați cu executarea cât

1) Conform informațiilor ce avem, în județul Cluj s'a lucrat cu mult zel și cu rezultat mulțumitor pe acest teren. Nu suntem în măsură a cunoaște activitatea celorlalte județe. Se zice că județul Cluj conduce.

și pe partea populației, ceea ce poate să compromită pe mult timp o acțiune atât de promițătoare.

De aceea cred a fi binevenită ideea formării mai multor unități aparte pe țară, fiecare cu un număr de echipe, cari specializându-se vor putea — chiar cu un număr redus de specialiști —, să producă rezultatele dorite, evitându-se astfel daunele, descurajările și compromiterile.

În o atare formațiune inginerii silvici, cari fac parte din ea, sunt puși în situația de a se înstăpâni cu mai multă siguranță pe cunoștințele inginerului agronom în domeniul ameliorărilor pastorale, pentru a le susține interesele și în lipsa lor.

Dar o atare formațiune este justificată și de necesitatea și ușurința aplicării și activării unei propagande silvice, concomitent cu executarea lucrărilor în sânul populației de către inginerii silvici ai acelei formațiuni, aleși special și pentru acest scop, ajutați, în lipsă, de inginerii agronomi cari la rândul lor vor fi obligați a se înstăpâni și ei pe noțiunile elementare silvice necesare susținerii unei propagande, atunci când inginerul silvic ar lipsi și situația ar cere.

Câștigul pădurii va fi dublu; va câștiga în plus o falangă de ingineri agronomi adepți devotați.

Iată deci cum se poate colabora mână în mână în plină armonie.

Suntem siguri că armonioasa colaborare începută pe terenul ameliorărilor pastorale va fi un bun prilej de a se cunoaște agenții acestor două specialități, de a se aprecia, de a-și regăsi afinitățile, de a-și cunoaște interesele comune și ca urmare a găsi și alte terene de armonioasă și nu mai puțin fructuoasă colaborare corporativă.

AMELIORAREA PAȘUNILOR ALPINE

de ing. cons. D. Tomuța

Pășunile alpine — înțeleg numai pe acelea situate în golurile alpine propriu zise, deasupra zonei de vegetație forestieră, începând dela altitudinea de 1600—1700 m. în sus — ocupă în țara noastră o întindere destul de considerabilă de terenuri, pe care în lipsa unor date statistice nu o cunoaștem, dar care în starea de completă sălbătăcie și neîngrijire, în care se găsesc aceste pășuni, este în mare parte neproductivă, iar randamentul ei în economia națională, din cauza exploatării primitive și fără nici un sistem, este foarte scăzut.

Aceste pășuni lăsate în grija naturii sunt în bună parte invadate de tufișuri de jepi (*Pinus Pumilio* sau *montana*), jneapăn ¹⁾ (*Juniperus communis*), afinișuri (*Vaccinium Myrtillus*), merișori (*Rhododendron*), anini de munte (*Alnus viridis*) etc., dintre cari jepii și jneapănul constituiesc adeseori adevărate masive pe întinderi mari și în orice caz mult superioare celor ce sunt necesare pentru consolidarea terenului și mai cu seamă pentru împedicarea alunecării grohotișurilor și formării avalanșelor de zăpadă; iar ierburile ce cresc printre aceste tufișuri sau printre pietrele și stâncile foarte frecvente în regiunea alpină, lăsate în grija naturii sunt constituite în mare parte din specii seci ca: părul porcului (*Equisetum Ramosissimum*) ²⁾, șuvar (*Deschampsia*), urzici, șteregoaie (*Verratrum album*), ghințura (*Gentiana punctata*), spânz (*Heleborus niger*), etc., pe cari vitele nu le mănâncă, mai ales după ce au îmbătrânit.

În această stare capacitatea de pășunat a acestor terenuri este foarte scăzută în raport cu întinderea lor, dar ea nu poate fi stabilită nici măcar cu aproximație, din care cauză se întâmplă, fie că se introduc prea multe vite la pășune, cari în lipsă de hrană sunt avizate la pășunatul în delict în păduri și în special în plantațiunile tinere, prin a căror distrugere se produc proprietarilor și economiei naționale pagube considerabile. — fie că se introduc prea puține vite făcându-se risipă cu un bun național atât de căutat.

În sistemul de exploatare primitivă sezonul de pășunat este extrem de scurt, de obicei 3 și maximum 3¹/₂ luni, și în unele regiuni chiar și mai scurt. Aceasta din cauză, că gerurile târzii și timpurii, însoțite de înghețuri și adeseori de zăpadă și viscol, în regiunea alpină sunt foarte frecvente nu numai primăvara și toamna prin Mai-Iunie și Septembrie-Octombrie ci chiar și vara, în Iulie și August, iar sătenii munteni spre a evita cât mai mult aceste surprize neplăcute, cari le cauzează pierderi mari, în loc de a amenaja aceste pășuni cu instalațiunile de drumuri, fânețe și construcțiunile necesare unei bune și raționale gospodării pentru adăpostirea și hrănirea vitelor în zilele de viscol și vremuri rele, când nu pot fi mănate la pășune,

1) Vezi nota dela pag. 611.

2) Sub numele de părul porcului, în unele părți se înțelege acest *Equisetum*, în alte părți *Festuca ovina*. În general însă, sub numele de părul porcului noi înțelegem gramineea *Nardus stricta*, care degradează întinse suprafețe de pășuni din țara noastră. (Red.).

își duc vitele la munte cât mai târziu posibil, de obicei prin mijlocul lui Iunie și le coboară de vreme, cel mai târziu către finele lui Septembrie.

Printr'o exploatare foarte primitivă și într'un sezon atât de scurt, capacitatea de pășune și altcum foarte scăzută din cauza marilor suprafețe neproductive, este cantitativ și mai redusă; dar pe lângă aceasta pășunea mai pierde foarte mult și calitativ, fiindcă iarba în regiunea alpină, — din cauza timpului înaintat, în care se topește zăpada, — crește imediat în mustul zăpezii și se desvoltă comparativ foarte repede, la 8—10 zile după topirea zăpezii este deplin desvoltată pentru pășunat, iar atunci când începe sezonul de pășunat întârziat, este îmbătrănită și de proastă calitate, mai cu seamă la speciile seci, și vitele nu o mănâncă, sau mănâncă prea puțin atât ca să nu moară de foame, din care cauză vitele cu lapte sterpsc înainte de vreme.

Prin legea pentru administrarea, organizarea și exploatarea pășunilor din 1928 se prevăd, între altele, dispozițiuni pentru amenajarea tuturor pășunilor, inclusiv a pășunilor alpine denumite pășuni de rezervă, pentru stabilirea lucrărilor de ameliorare, cultură și exploatare, în vederea majorării capacității de producție la maximum posibil. Deși au trecut aproape 8 ani dela promulgarea acestei legi, până în prezent nu s'a făcut absolut nimic pentru pășunile alpine, cari se găsesc în aceiași stare de neglijare; în schimb aproape în toate regiunile de munte ale țării se cere și se încearcă, pe toate căile posibile, majorarea pășunilor comunale prin sacrificarea de noi suprafețe păduroase, uitând sau nevoind a se ține seamă de faptul, că pășunile alpine, datorită aerului sănătos și ozonat, apei curate a izvoarelor și influenței beneficătoare a razelor ultraviolete din regiunea alpină sunt de calitate mult superioară celor din regiunea de câmpie și deal și că deci ar fi mult mai bine, să se amelioreze în primul rând acestea.

Lucrările de ameliorare, adică curățirea porțiunilor ocupate de jepi, jneapăn, afinișuri, etc. și drenarea locurilor mlăștinoase, spre a se majora astfel suprafața productivă a pășunilor, apoi gunoirea în special a porțiunilor mai puțin accidentate prin sistemul schimbării la intervale mici a stânelor, strungilor, staniștelor, etc. sau prin împrăștierea gunoiului adunat din grajduri, în vederea îmbunătățirii solului și a curățirii pășunii de ierburile seci, cari nu contează în capacitatea de nutriție a pășunii și cultivarea de specii bune pen-

tru pășunat ; construirea de drumuri și poteci de acces practicabile, de stâni, șoproane pentru fân, grajduri, staule, strungi, țarcuri sistematice și transportabile, etc. pentru adăpostirea și hrănirea vitelor pe timp de ger și ninsoare sau viscol, când nu pot fi mănate la pășune, și în fine exploatarea sistematică și rațională în sensul unei cât mai economice și rentabile folosiri a pășunii, sunt operațiuni de bună gospodărie, a căror executare potrivit unor amenajamente pastorale sau silvico-pastorale bine studiate, cere mai mult bun simț gospodăresc decât pricepere tehnică specială și pot fi executate de sătenii interesați la ameliorarea pășunilor, și cu fonduri relativ foarte mici. Pricepere tehnică se cere numai specialistului pentru întocmirea amenajamentului, iar lucrările pot fi executate de comunele sau obștile proprietare cu sătenii și sub conducerea organelor de execuție ale autorității comunale sau obștești.

Ameliorând pășunile alpine apărăm de pășunatul în delict și deci de distrugerea lentă dar sigură, plantațiunile tinere din apropierea golurilor de munte mult mai efectiv decât prin orice măsuri represive, să se înlăture cauzele, cari le-au provocat, în speță lipsa de hrană a pășunilor în mare parte neproductive, la cari sunt mănate vitele.

Astăzi când problema pășunatului și a creșterii vitelor preocupă atât de mult nu numai lumea satelor, în special a acelor din regiunile de munte, a cărei principală ocupație și isvor de câștig este creșterea vitelor, ci chiar și oficialitatea ; când cele peste un milion hectare păduri sacrificate pentru pășuni, — indiferent din ce cauze inerente epocii noastre —, sunt insuficiente ; când prin legiuiri inspirate de imperioase lipsuri și suferințe și din râvna pentru progres s'a legiferat ameliorarea foarte costisitoare a terenurilor degradate și sterile spre a le face productive, — organelor în drept a dispune, nu le este îngăduit a privi inactive și nepăsătoare starea de completă sălbăticie și sterilitate, în care se găsesc aceste terenuri, a căror ameliorare în cadrul unor amenajamente bine întocmite nu necesită nici investiții prea mari și nici organe speciale de execuție, spre a le face productive și adevărate isvoare de câștig și îmbogățire, în primul rând pentru țăranii din regiunea de munte avizați la aceste pășuni, azi foarte sărăciți, și tot odată și pentru economia națională.

PAȘUNILE DIN GOLUL MUNȚILOR (ALPINE ?) ¹⁾

de ing. I. S. Ionescu

Dincolo de limita zonei de vegetație păduroasă, coastele, coamele, crestele, vârfurile și platourile înalte ale munților noștri, au fost în totdeauna și vor continua a fi folosite ca pășuni.

Atât sub raportul întinderii, cât și al scopului, (satisfacerea nevoiei de pășune atât de arzătoare în țara noastră), aceste goluri merită să ne preocupe atențiunea.

Fără a intra în considerațiuni teoretice despre situație, climă, sol, expoziții, floră, etc., ne vom mărgini a examina numai posibilitățile de îmbunătățirea acestor pășuni, în vederea măririi randamentului util al solului.

Această problemă se poate scinda în patru componente :

I. Aflarea mijloacelor de sporirea plantelor și ierburilor utile și stârpirea celor nefolositoare sau vătămătoare animalelor ;

II. Curățirea de stânci sau pietrișuri și extirparea păturei arbustive nefolositoare ;

III. Introducerea sistemelor de împrăștiere uniformă a tuturor detritusurilor vegetale sau animale, pentru îngrășarea și implicit sporirea randamentului util al solului ; irigarea tuturor porțiunilor expuse secetelor și secarea sau asanarea celor smârcoase ;

IV. Prelungirea epocii de folosire efectivă a acestor pășuni în cursul anului.

I. *Îmbunătățirea florei din golurile de munte.*

Pentru a nu intra în descrieri și teorii cari de obicei nu ating scopurile urmărite, e mai folositor să ne îndreptăm privirile asupra înfăptuirilor concrete realizate de consăngenii noștri italieni, a căror stare se aseamănă cu a noastră sub mai toate raporturile gospodărești.

În Italia, chiar dela instalarea regimului fascist, preocupările

1) Deși cea mai mare parte din asemenea pășuni se găsesc în Alpi, Italianii le numesc «Pascoli del altopiano» cele din Carpații noștri, neavând nici o legătură, nici ca situație și nici chiar ca floră cu cele din Alpi, cu atât mai puțin merită denumirea de : «pășuni alpine» cum pare a se fi acceptat în literatura botanică.

Pentru acest motiv am preferat termenul mai potrivit, care formează titlul acestui studiu.

de îmbunătățirea mijloacelor de trai ale populațiunii s'au extins și asupra pășunilor de munte înalt („altopiano”).

Incredințându-se sub administrarea „miliziei forestale”, pășunile din golurile munților se bucură de o atențiune deosebită.

Stațiuni de experimentare s'au înființat chiar la fața locului (în platoul înalt Sila de exemplu), unde se cercetează posibilitățile de aclimatizarea plantelor furajere de mare randament : Luzerna și Trifoiul, pe lângă alte specii erbacee selecționate.

Rezultatele obținute din acele experimentări au determinat introducerea acestor plante în flora platourilor înalte, sporindu-se capacitatea de hrănirea vitelor și deci și numărul acestora.

Se înțelege dela sine, că prin semănarea și cultivarea plantelor folositoare, cele vătămătoare sau nefolositoare au fost extirpate sistematic.

Această intensificare a cultivei terenurilor de pășune din golurile înalte ale munților, a dat un rezultat mai mult de cât satisfăcător pentru economia națională a Statului ; numărul vitelor crescute de proprietari s'au sporit, calitatea produselor acestor vite s'a îmbunătățit iar veniturile realizate s'au mărit în mod evident.

În acest fel, un spor de populațiune a fost plasat în condițiuni stabilite de trai, în industrii mănoase, de pe urma cărora echilibrul economic al Statului ese întărit și stabilit.

II. Curățirea pășunilor de munte înalt.

Procesul de desagregarea rocilor și producerea humusului indispensabil vegetației, nu e nicăeri terminat, iar prăvălirile din părțile mai înalte a blocurilor de stânci de diferite mărimi, fac ca suprafețele golurilor de munte să fie pretutindeni și mereu acoperite de diverse stânci fixe sau mobile, cari de opotrivă stânjenesc vegetația ca și pășunatul.

Grohotișurile rezultate din fărâmișarea rocilor în urma acțiunii mecanice sau chimice a agenților, în mai toate părțile tind spre stabilizare prin fixarea lor de către vegetațiile arbustive caracteristice acestor regiuni.

Asupra acestor feluri de suprafețe și chiar asupra masivelor stâncoase compacte, mâna omului poate reacționa pentru a și le face folosibile.

Și în această privință ne vom referi la cele mai remarcabile și încununute de succes eforturi ce s'au făcut în Italia fascistă.

„Milizia forestală” cu sprijinul efectiv al guvernului, a reușit a curăți suprafețe întinse de asemenea pășuni, de pietrele împrăștiate pe toată întinderea, pe cari le-au întrebuințat în mod util la : construcțiuni de adăposturi stabile și igienice pentru oameni și animale, despre care ne vom ocupa în capitolele ce urmează ; construirea de drumuri de acces la pășuni ; despărțirea proprietăților între ele prin garduri de piatră — ferindu-le astfel și de stricăciunile inevitabile din partea animalelor domestice sau sălbatice ; stăvilirea torenților existenți sau în formație, prin baraje și diguri de piatră ; secarea și asanarea terenurilor mocirloase pe care le-au redat culturai intensive cu plante furajere, etc.

Am întrebuințat atributul „efectiv” pentru sprijinul acordat de Statul Italian în efectuarea acestor grandioase lucrări, deoarece în afară de concursul nelimitat al specialiștilor de Stat, pentru realizarea lor, Statul contribuie cu sume bănești — după o scară procentuală stabilită pe baza importanței scopurilor urmărite.

Această contribuție de Stat a ajuns până la 38% din suma totală prevăzută prin devizul lucrărilor întocmit chiar de către organele pădurărești de Stat.

În asemenea condițiuni, îmbunătățirea pășunilor de munte a luat o dezvoltare vertiginoasă, ale cărei rezultate pentru consolidarea economiei naționale se pot prevedea.

III. Irigarea și îngrășarea solului pășunilor de munte.

Mai peste tot, pășunile de munte pot fi ușor irigate folosindu-se apele multelor izvoare de toate mărimile și calitățile, ce abundă în asemenea regiuni.

Captarea și îndreptarea acestor ape către locurile unde se simte nevoia lor, e o lucrare care necesită nu numai simțul gospodăriei dezvoltat, dar și unele cunoștințe tehnice indispensabile, pentru încadrarea în sisteme economice și utile a unor asemenea întreprinderi.

Continuarea spălării de apele ploilor și zăpezilor a solului format sau în stadiu de formare prin desagregarea rocilor, îl sărăcește de principiile fertilizante și face astfel indispensabilă intervenția omului pentru a-i reda măcar în parte acele principii.

În afară de calea apei din irigațiuni, prin ajutorul căreia se pot împrăști Calcarul și Sodiul necesare vegetațiunii; în afară de eventualele îngrășăminte chimice ce se pot administra pe unde trebuiesc și cât trebuiesc, e necesară utilizarea la maximum a gunoiului animal și vegetal rezultat din urina și bălegarul animalelor ca și din resturile putrezirii diverselor plante nefolositoare.

Ar fi nefolositor să căutăm asemenea exemplificări în economia rudimentară a posesorilor pășunilor noastre de munte, de aceea ne vom referi tot la realizările recente ale Statului Italian fascist în această privință.

Peste tot pe unde s'a construit adăposturi pentru vite și chiar pentru oameni, milizia fascistă a impus, iar gospodarii au înfăptuit, așa numitele „*concimaia*” — gunoerii zidite de beton, în care apele de irigație și de ploi se adună încărcate cu urina și chiar bălegarul dizolvat sau în suspensiune.

Aceste ape purtând în suspensiune materiile fertilizante sunt îndreptate, pretutindeni pe unde se simte nevoie, prin rigole sistematice construite tot din piatră și ciment, pentru a se împiedica risipirea acestui prețios îngrășământ.

În acest fel odată cu irigarea se îndeplinește și îngrășarea solului, iar rezultatele obținute prin asemenea procedee au depășit chiar așteptările îndrumătorilor.

După cum se poate aprecia din clișeele fotografice, de care sunt însoțite toate studiile de propagandă și reclamă, asupra cărora nu se face economie de către Guvernul fascist, în locul ruinelor și gospodăriilor primitive de abia 2—3 ani în urmă s'a reușit a se crea adevărate grădini folositoare, (care încântă pungile dar și ochiul), din toate pășunile de munte asupra cărora s'au aplicat prevederile programatice.

Spațiul îngăduit unui asemenea articol de revistă, nu permite a se insista cât trebuie asupra acestui important punct din programul îmbunătățirii pășunilor de munte înalt.

Suntem deci nevoiți a îndruma pe cititorii, iubitori de noutăți, utile la literatura Italiană, din care ne-am putea inspira cu folos în toate domeniile realizărilor practice și folositoare.

Pentru a nu depăși spațiul rezervat în numărul de față al Revistei Pădurilor, amânăm examinarea punctului IV din enunțarea problemei, într'unul din numerele viitoare.

AMELIORAȚIUNI PASTORALE

de Ing. Insp. G-I I. Fenei

Mii hectare goluri de munți — vorbind numai de proprietatea Statului — se pășunează în județul Bihor, Maramureș, Hunedoara și Alba, anual, prin învoială forțată sau cu arendă, de către comunele interesate, fără a se face îmbunătățirea pășunii. Astfel suprafața pășunabilă se reduce simțitor, an de an, terenul fiind invadat de vegetația forestieră de munte (jneapăn, pin, etc.) de afine, coacăze și părul porcului.

Fenomenul se petrece și în pădurile dela vale cari prin Reforma Agrară s'au atribuit pentru pășuni comunale.

Comuna și nici Statul nu fac ameliorațiuni, căci golurile sau sunt expropriate sau pe cale de a se expropria.

În această situație de trândăvie se găsește țara și nu știu de unde și când va veni un imbold de îndreptare.

Voiu vorbi mai jos de o excepție îmbucurătoare, — un fel de fermă model forestieră-pastorală.

La Ocolul „Valea Râului” din jud. Maramureș, pe muntele Lutoasa și Cristina s'a instituit, încă înainte de războiu, o lăptărie, care exploatează pășunea în mod intensiv, în interesul Statului, proprietar al muntelui, cât și al țărănimii, proprietară a vacilor ce pășunează acolo.

La Lutoasa, se îmbunătățește pășunea conform instrucțiunilor existente, uneori se produce fân pentru alimentarea vacilor bolnave și în caz de intemperii, când eșirea lor la pășune este oprită.

Statul dispune de casă de administrație, de unelte pentru prelucrarea produselor lăptoase, de grajduri model elvețian, luminoase și sănătoase.

Se primesc la pășune numai vaci de rasă Algau. Prin aceasta se caută să se influențeze sporirea acestui soi de vite căutate și bine cotate.

Vacile sunt ale țăranilor, fiind recrutate din întreg ținutul Maramureșului. Înainte de a fi admise la pășune sunt cercetate de doctorul veterinar și vaccinate.

Administrația pășunii, paza, igiena, prelucrarea și valorificarea laptelui este în atribuțiunea Statului.

Venitul curat se atribuie țăranului, Statul rezervându-și numai taxa minimă pentru pășunat.

Iată un aranjament social de cea mai mare importanță pentru gospodăria țărănească, și în acelaș timp pentru exploatarea rațională a golurilor din munți și a pășunilor comunale.

Statul, pe lângă inventarul pe care-l are mai face investiții pentru întreținerea și sporirea construcțiilor, repararea drumurilor, ameliorarea pășunii, producerea furajului, exploatarea și valorizarea produselor de lapte și în cele mai multe cazuri plătiind țăranului anticipat câștigul la care se poate aștepta.

Acest câștig este ușor și calculat, știind că vacile stau la munte 100—120 zile într'un sezon și pe baza mediei celor 16 ani, căci debitul fiecărei vaci este punctual înregistrat.

Nici unei comune nu-i trece prin minte să ceară atribuirea acestor goluri, văzând că ele sunt exploatare exclusiv în interesul lor.

S'a propus de noi generalizarea sistemului și la Ocolul Poienile de sub Munte și în munții Sebeșului-Alba.

Merită să se ocupe de exploatarea aceasta, colectivistă, în mod special, atât Caps. cât și Regimul silvic.

Căci vedem bine în ce fel suntem mutilați răpindu-ni-se an de an pădurile cele mai valoroase pentru a fi transformate în pășuni „electorale“, pentru ca după 10 ani de aplicare a Legii de Reformă Agrară să se constate că solul s'a deteriorat și să ni se răpească noi suprafețe pe baze de jurnale ale Consiliului de Miniștri, chiar în contra avizelor noastre.

Ne putem aștepta că pentru simplificarea acestei proceduri de sustragere a celor mai frumoase giuvaere din avutul național, exproprierea viitoare să se facă prin simple decizii ministeriale, până vom lichida complet.

Și așa, tot ce ne-a mai rămas în urma furturilor nesăbuite și nesancționate, ca valoare, în comparație cu bunurile altor țări, nu este mult superioară lui zero.

PAȘUNATUL ALPIN ȘI ECONOMIA VANATOAREI.

de Insp. Gl. silvic Otto Witting

Dispariția completă a caprelor negre din multe părți ale Carpaților (Piatra Mare, Ciucașul, Ineu, Argheșul, Pietrosul, etc.), împușinarea lor catastrofală, dela 1918 încoace, în toate locurile răspândirii lor (Parângul, Rătezat, Munții Făgărașului, Bucegi, etc.) numărul lor scăzând în multe locuri cu 20—30% în comparație

cu cel de dinainte de război, se explică, în afară de practicarea braconajului, mai ales prin pășunatul alpin, efectuat fără nici o considerație și îngrijire.

Este, desigur, neîndoelnic că economia pășunatului are în țara noastră o importanță național-economică cu mult mai mare decât economia vânătoarei; cu toate acestea însă, este o mare greșeală să se neglijeze complect economia de vânătoare —, care reprezintă și ea un factor eminent economic, și care, adeseori, joacă un mare rol în privința raporturilor politice noastre externe.

Astfel, animalele domestice, mai ales oile, s'au înmulțit în timpul de după război, în cele mai multe pășuni de munte, aproape la dublu, ceea ce, în multe cazuri, a adus cu sine, în primul rând, o înrăutățire a calității pășunii.

Prin această supraîncărcare a pășunii, li s'a luat însă caprelor negre ultimul lor refugiu, care era de cea mai mare însemnătate pentru apărarea progenerării și a înmulțirii lor, — prin faptul că oile, însoțite în permanență de câinii lor lăsați liberi, colindă cele mai îndepărtate și neumblate regiuni de pășune și pădure, gonind și înlăturând astfel caprele negre.

Acolo unde oile, cu câinii lor, pătrund în liniștea naturii, distrugând frumusețea ei, încetează, în cele mai multe cazuri, viața caprelor negre pentru timp îndelungat.

Fiecare prieten al naturii trebuie să se îngrozească, văzând că locuri, cari mai înainte erau curate și virgine, și în cari plantele și animalele se puteau desvolta liber și neîngrădit, după legile lui Dumnezeu, sunt deodată cutropite, murdărite și distruse de turmele de oi trimise la pășune.

Este deci o necesitate urgentă să se ia măsuri cari, pe de o parte, să conserve calitatea vegetației pășunii și pe cât posibil să o amelioreze, iar pe de altă parte, să recâștige și să asigure, permanent, regnului natural al vegetației și animalelor, așadară și caprelor negre, locul modest ce li se cuvine în împărăția naturii.

Interesele economiei pășunatului și vânătoarei se pot satisface și păstra ușor, fără pagubă, dacă organele competente — serviciul silvic, agricol, de vânătoare și administrativ — procedează de comun acord în chestiunile ce urmează a se pune la punct.

Cele mai multe măsuri cari servesc pentru protecția pășunii, — limitarea numărului vitelor de pășune în raport cu capacitatea pășunii, alternarea pășunatului, *pășunarea numai a acelor locuri*

care sunt proprii pentru pășunat, etc., — oferă în acelaș timp și caprelor negre protecția necesară.

În orice caz însă, în locul anarhiei de astăzi, trebuie să se înscăuneze executarea și respectarea strictă a dispozițiilor legale aflate de bune și potrivite.

Ar fi, natural, cu mult mai ușor, dacă întreaga economie a pășunatului alpin s'ar concentra într'o singură mână, adică dacă s'ar afla la o singură autoritate, atribuindu-se autorității silvice, — o țintă spre care ar trebui să se tindă necondiționat. În acest caz, s'ar putea restabili cu mult mai ușor echilibrul și armonia între pășune și vânătoare, spre folosul țărănimii și spre folosul vânătorilor.

Până atunci însă, ar trebui să se treacă în „Planul de Exploatare a pășunilor”, care se stabilește anual, pe seama pășunilor comunale și posesorale, următoarele condițiuni neapărat obligatorii :

1. Descrierea exactă a regiunilor de pășunat, cu indicarea precisă a tuturor locurilor unde pășunatul este din principiu interzis în cursul întregului an. Astfel de regiuni de protecție se vor considera locurile neunblate, cari sunt puțin sau nu sunt de fel proprii pentru pășunat, și unde își duc traiul neturburat caprele negre cu progeniturile lor. Această descriere se va face în comun de către autoritățile silvice, agricole și de vânătoare.

2. Capacitatea de pășunat, în raport cu suprafața golului și pădurii pășunabile, cu situația geografică și topografică, și cu natura agro-geologică a muntelui, apoi cu calitatea și natura florii din gol și pădure, — ținându-se seamă și de numărul vitelor din trecut, prin care s'a menținut buna stare a vegetației pășunei. Stabilirea exactă și executarea ei necondiționată este de o importanță primordială și esențială.

3. Numărul câinilor ciobănești și condițiunile întrebuințării lor (aplicarea jujeului, sancțiuni în caz de neconformare, etc.), stabilindu-se precis numărul lor maxim, separat pentru stână și separat pentru turmele de oi.

4. Angajarea păzitorilor responsabili, recunoscuți de autoritățile silvice și agricole. Aceștia nu pot purta alte arme de apărare decât revolverul. Delicvenții și braconierii nu pot fi angajați.

5. Atribuțiuni și obligațiuni pentru personalul de pază (brigadieri silvici, pădurari, paznici de vânătoare, etc.) în ce privește

controlul executării condițiilor de mai sus și punerea imediată la punct a eventualelor abateri.

6. Sancțiuni eficace și imediate pentru neîndeplinirea condițiilor de mai sus.

controlul executării condițiilor de mai sus și punerea imediată la punct a eventualelor abateri.

PAȘUNATUL ÎN GOLUL DE MUNTE

de Ing. I. I. Marinescu

Ameliorațiunea pastorală alpină, este un fapt cunoscut și practicat de populațiunea noastră din regiunea muntoasă, căci viața legată de creșterea vitelor și condiționată de mersul vegetației, l-a învățat, în mod intuitiv, să folosească legile naturale care îl guvernează.

Muntele, prin climatul și relieful său, constituie o lume aparte, care în mersul ei evolutiv determină felul de viață al populației, în afară de apărarea naturală a așezării omenești și în special a vieții noastre naționale din trecut.

Expoziția este un fapt determinant în mersul vieții vegetale din regiunea alpină și folosirea lui a creat cele două aspecte ale vieții pastorale dela noi: *stâna* și *mutătoarea*.

Insolația, mai timpurie, intensă și prelungită pe fețele sudice și vestice, grăbește topirea zăpezii și începerea vegetației: pe fețele nordice și estice, înverzirea este întârziată adesea chiar cu o lună de zile. După o iarnă aspră, trăită din lipsă, în jurul țarcului, din fân dat cu multă drămuială, oile străbat regiunea deluroasă și poposesc până în Aprilie pe întinsul câmpiei dunărene și dobrogene; de aci iau drumul înapoi spre vechile gospodării, unde sunt tunse, miei înțărcați și apoi încep urcușul spre golul muntelui unde vor trăi o vară.

După un scurt popas în marginea pădurilor de rășinoase, adăpost de ploaie și zăpadă, așezarea în noua gospodărie se face pe fețele vestice și sudice, unde vegetația este în plină dezvoltare. Aici este *stâna* — gospodărie pastorală în gol de munte — unde se face mulsul oilor, prepararea brânzei și păstrarea ei până la răvășirea așezării, în preajma sfintei Marii.

La sfârșitul lui Iunie, vegetația se încetinește și atunci pășu-

nea începe pe dosuri — fețele nordice și estice — unde așezarea are un caracter provizoriu, perfect sintetizat prin denumirea dată: *mutătoarea*.

Aci, se face numai mulsul oilor și închegarea laptelui, care este apoi transportat în sedile pentru dospire și preparare, tot la stână, unde baciul își păstrează așezarea și conducerea.

Ciclul vegetativ se încheie repede și aci, căci spre începutul lui August pășunea se continuă tot pe fețe la răvășire, uneori cu alternanțe și pe dosuri, în verile secetoase.

Fașa și dosul, expoziția sudică sau vestică și nordică sau estică, sunt cele două aspecte ale ciclului vegetativ din golul de munte, a căror succesiune, poporul nostru o sintetizează în mod plastic prin denumirea așezării în folosința lor: *stâna și mutătoarea*. Alternanța pășunatului, pe fețe și pe dosuri, îngăduie o ameliorare a vegetației.

În munții din Mușcel și Argeș faptul este tipic.

AMELIORAREA PAȘUNILOR ALPINE.

de Ing. Al. Butoi

Creiarea izlazurilor comunale, rentabilitatea din ce în ce mai scăzută — de multe ori chiar deficitară — a exploatărilor agricole, cantitatea de muncă mai redusă și mai ușoară, riscurile mai mici, au îndemnat pe săteni și chiar pe mijloci și marii agricultori, să se ocupe mai mult cu creșterea vitelor.

Inmulțirea, an de an, a numărului de vite, pune, în cel mai acut mod, problema pășunii necesare pentru aceste animale.

Pădurile și, alături de ele, corpul silvic, simt cel mai mult, efectul înmulțirii vitelor.

În timp ce agronomii și veterinarii, verbal sau prin scris, arată avantajile ce se pot trage din creșterea vitelor, îndemnând pe toți să crească cât mai multe, fără a se preocupa, în același timp, dacă cei care le vor asculta sfaturile au cu ce să hrănească, vara și iarna, animalele ce vor crește, pădurile și corpul silvic, „*numai în mod excepțional*”, dar în fiecare an, trebuie să rezolve problema pășunatului.

După ce am sacrificat aproape toate arboretele cu o vârstă mai mare de 15 ani, transformându-le în pășuni, acum a venit rân-

dul plantațiilor cu o vârstă mai mare de 10 ani — și uneori numai de 8 ani — făcute cu atâta trudă și atâta cheltuială.

Cum animalele domestice din țară au o valoare de circa 45 miliarde lei, constituind, deci, una din principalele bogății ale țării, problema hranei acestor vite, în timpul verei, adică problema pășunatului, trebuie să fie luată în deaproape cercetare și rezolvată cât mai curând.

Corpul silvic, atât pentru salvarea pădurilor ce creiază și administrează, cât și pentru a veni în ajutorul economiei generale a țării, într'o ramură de activitate, care nu constituie obiectul lui principal, dar care vine în legătură cu preocupările sale de căpetenie, este obligat a lua în sarcina sa o parte din rezolvarea problemei pășunatului.

Pe islazurile comunale unde, astăzi, nu se face deloc gospodărie, ci numai politică — care se traduce, în fapt, printr'o folosință aproape gratuită — dar unde este atâta de lucrat și de ameliorat, corpul silvic nu poate să activeze, atât din lipsă de timp, cât, mai ales, din sistematica lui îndepărtare dela gospodărirea acestor imense suprafețe.

Casa Pădurilor Statului are, însă, în administrarea sa o destul de însemnată suprafață de pășuni alpine.

Către aceste pășuni alpine, corpul silvic trebuie să-și îndrepte privirile și să-și concentreze activitatea.

Pentru a evidenția ce este de lucrat în ameliorarea pășunilor alpine, vom arăta mai jos, care este starea de fapt a acestor pășuni.

Ocolul silvic Vălenii de Munte administrează șase goluri de munte, având o suprafață totală de 1336 ha. Din această suprafață nu se folosește pentru pășune decât circa 30% — adică 400 ha. — restul de 70% — adică 936 ha. — fiind acoperite cu ienuperi.

Suprafețele acoperite de ienuperi, nu se pot folosi pentru pășune, pentrucă ienuperii împiedică, cu desăvârșire, creșterea ierbei, precum și pătrunderea vitelor în porțiunile acoperite de ei. Aceste suprafețe urmează a fi trecute în categoria terenurilor degradate, pentrucă nu mai aduc nici un folos economiei generale a țării.

Actualmente, în aceste șase goluri de munte, nu se pot introduce la pășune decât maximum 5000 oi.

Dacă aceste pășuni alpine nu ar fi acoperite de ienuperi, ar fi capabile să hrănească, în timpul verei, minimum 14.000 oi. Deci ienuperii înlătură dela pășunat, anual, un număr de 9000 oi.

Aceste oi vor fi introduse la pășune în păduri sau pe terenuri cu altă destinațiune — fânețe, cultură.

În cazul când în regiune nu se găsesc astfel de terenuri, crescătorii de vite nu vor mări numărul de animale ce ar putea să crească, cu aceste 9.000 oi care ar putea să pășuneze pe cele 936 ha. acoperite de ienuperi.

În oricare din ipoteze, economia generală a țării încearcă mari și importante pagube.

Cifrele arătate mai sus sunt destul de elocvente scutindu-ne de a mai argumenta necesitatea ameliorării pășunilor alpine.

Deci sustragerea dela pășune a o bună parte din pădurile din regiunea de munte și deal, se poate obține numai prin îndepărtarea ienuperilor din pășunile alpine.

Cum de problema distrugerii ienuperilor nu s'a preocupat, în mod sistematic, nimeni până acum, inginerului silvic îi revine sarcina și onoarea de a rezolva și această problemă.

Pentru distrugerea ienuperilor — în puținele lucrări de acest gen, executate până acum — s'au întrebuințat: focul și toporul.

Crescătorii de oi — singurii care s'au ocupat mai mult cu această problemă — au întrebuințat, în mod obișnuit, focul. În toamnele secetoase, după ce au coborât oile din pășunile alpine, au dat foc ienuperilor.

Această metodă, pe lângă riscurile foarte mari la care dă naștere, focul putând trece cu ușurință din gol în pădure, are însă marele inconvenient că ienuperii nu sunt complet mistuiți de foc, ci rămân pe teren uscați, ani în șir, până când vitele îi vor sdrobi cu picioarele. Suprafața incendiată nu este redată pășunii decât după un număr mai mare sau mai mic de ani, după intensitatea focului.

Toporul curăță mai radical și mai repede pășunea, dar are marele inconvenient că cere o cantitate de muncă mult mai mare decât focul.

Cheltuelile făcute cu tăerea și îndepărtarea ienuperilor, vor fi amortizate în maximum 2—3 ani, prin sumele care se vor încasa pentru pășunatul vitelor în porțiunile curățate de ienuperi.

Intrucât, până în prezent, practica nu a indicat cum pot fi distruși ienuperii, pentru început să se întrebuințeze amândouă metodele arătate mai sus, combinându-se în modul următor: să se deschidă, cu toporul, linii cât mai largi (4—5 m.) la o depărtare de 20—30 m. dela marginea pădurii, prin ienuperii care acoperă pășu-

nea, pentru a împiedica focul să treacă din gol în pădure. Aceste linii să fie cât se poate de bine curățate de ienuperi, păiuș, etc.

După aceasta să se incendieze, toamna după ce s'au coborât vitele din gol, ienuperii. În timpul arderei, focul să fie de aproape supravegheat de lucrători instalați pe liniile deschise. Supraveghearea focului să se facă și noaptea prin echipe de schimb.

După ce ienuperii au ars, să fie tăiați cu toporul și îndepărtați de pe pășune, aruncându-se în văi, sau să fie adunați și distruși tot prin foc.

Porțiunea lată de 20—30 m. dintre liniile deschise și pădure, va fi curățată de ienuperi, numai prin tăere cu toporul.

În afară de ienuperi, golurile de munte mai sunt invadate și de afini — *Vaccinium myrtillus* L. — și merișor — *V. vitis idaea* L.

Prezența acestora indică, însă, un humus brut.

Deci problema îndepărtării și înlocuirii lor prin ierburi folositoare și hrănitore, este și o problemă de sol.

În flora pășunilor alpine intră, într'o foarte mare proporție, planta numită „Părul porcului” — *Festuca Ovina*. Această iarbă nu poate fi mâncată de oi decât primăvara când este crudă. Pe la mijlocul verei se usucă, devenind foarte tare și nu mai poate fi mâncată de vite.

Pentru îndepărtarea acestei plante, precum și pentru distrugerea păiușului uscat care acoperă, toamna, pășunile alpine, iar primăvara împiedică creșterea ierbei, marele agricultor și crescător de vite, d-l Aureliu Pană, în fiecare toamnă incendiază pășunile alpine ce posedă în jud. Prahova. Aceiași metodă o întrebuintează și crescătorii de vite din Săcele, jud. Brașov.

Pentru schimbarea florei pășunilor alpine, precum și pentru utilizarea porțiunilor din aceste pășuni improprii pentru pășunat din cauza eroziunilor, alunecărilor, etc., pentru împiedicarea formării de ravene și torenți, pășunile alpine să fie transformate în pășuni împădurite.

Esența care se pretează, cel mai bine, la creierea pâlcurilor de pădure în pășunile alpine, este laricele.

În munții Teleajenului din jud. Prahova această esență, în mod natural încet dar sigur, pune stăpânire pe golurile de munte cele mai înalte, deși pășunatul se practică destul de intensiv în aceste goluri.

Casei Pădurilor Statului îi revine, deci, sarcina să pășească imediat la ameliorarea pășunilor alpine ce administrează, pentru :

a sustrage dela pășunat pădurile din regiunea de munte și deal ;

a pune la dispoziția crescătorilor de vite, pășunea necesară, venind astfel în ajutorul economiei generale a țării ;

a ameliora terenurile degradate din regiunea alpină ;

a învăța pe proprietarii de pășuni alpine, cum trebuie îngrijită o asemenea pășune și care sunt foloasele ce se pot trage dintr-o pășune alpină bine îngrijită.

În afară de ameliorarea pășunilor alpine, tot Casa Pădurilor Statului are datoria de a da exemplu cum trebuie exploatată, în mod rațional, o pășune alpină.

În acest scop să înzestreze pășunile alpine ce administrează, cu toate cele necesare — clădiri, grajduri și instalațiuni — pentru exploatarea lor.

Să înceapă, însă, cu o zi mai de vreme.

CONTRIBUȚIUNI LA PROBLEMA PAȘUNATULUI ALPIN

de Ing. C. D. Ionescu-Bârlad

Folosința pășunilor alpine se face în conformitate cu „Legea pentru administrarea pădurilor“ publicată în Monit. Cf. Nr. 90/930.

Art. 3. al. 2 din această Lege, numește gol alpin „porțiunea superioară limitei vegetației forestiere, înierbată și pășunată în mod obișnuit...“ Cu ocaziunea executării expropriierilor de goluri, s'a observat că definițiunea menționată, fiind imperfectă, a permis interpretări abuzive în dauna domeniului păduros. În adevăr, legiuitorul trebuia să aibă în vedere că nu starea de înierbare și de pășunat obișnuit trebuie să indice limita superioară a pegetației forestiere: în cadrul unei economii armonice dirijate, problema importantă care se pune este aceea a delimitării în mod cât mai exact a limitei naturale altitudinale a vegetației forestiere.

Linia de limită alpină a pădurii trebuie să fie o consecință a factorilor staționali. În situațiunea actuală, limita inferioară a golurilor alpine, nu corespunde cu limita naturală altitudinală a vegetației forestiere. Este cunoscut că golurile se întind în jos în detrimentul pădurii, după cum ne-o dovedesc o serie de fapte ca :

- a) Înaintarea golurilor pe picioare ;
- b) Scoborârea altitudinală a pădurii pe versanții sudici, mai mult decât pe cei nordici ;
- c) Terminarea vegetației forestiere către gol prin pădure înaltă;
- d) Existența pălcurilor de pădure și a arborilor izolați în mijlocul golurilor. În muntele Nucet (Bucegi) se găsește un pâluc de molid de circa 2 ha. situat la o diferență de altitudine de 150—200 m. deasupra limitei actuale a vegetației forestiere.

În cazul Direcției silvice Pitești, s'a calculat că la o suprafață totală de circa 15.000 ha. goluri, o treime din întinderea golurilor aparține zonei păduroase. Este de remarcă că pe multe culmi, golurile s'au scoborât așa de mult, încât au desființat zona pădurilor pure de molid (Valea Budei și Caprei-Argeș).

Legea menționată trebuia deci să facă o deosebire între limita naturală altitudinală a pădurii și limita actuală a vegetației forestiere.

Stabilirea limitei naturale a pădurii în cele mai multe cazuri, astăzi nu se mai poate face decât pe baza unor cercetări amănunțite pe teren și cu ajutorul datelor furnizate de hărți, fapte locale, etc.: în documentarea problemei considerentele geo-botanice trebuie să predomine.

Trecând la modul de administrare și exploatare a golurilor, avem de semnalat o serie de imperfecțiuni cari împiedică progresul economiei alpine. În primul rând, arendarea nu se face întotdeauna celor mai îndreptățiți. Grație intervențiilor lăaturalnice cari se produc mai ales la centrul administrației, obțin arendări diferiți intermediari, cari apoi speculează neomenos pe economii de vite.

Starea golurilor de munte din punct de vedere al amenajării, atât ca ameliorare a suprafeței pășunabile, cât și ca construcțiuni, lasă foarte mult de dorit ; totul se reduce la stâni rudimentare construite după același tip arhaic ciobănesc. Starea actuală de lucruri se poate îndrepta prin utilizarea fondului de ameliorare stabilit de Caps, care se alimentează din reținerea unei cote de 25% din arenda respectivă, fond constituit deja, pentru care nu s'a dat încă autorizare de folosință (cel puțin aceasta este situația în direcția VI silvică Pitești).

Îmbunătățirea stării golurilor în multe părți poate avea de efect stăvilirea pășunatului în păduri, deoarece se va asigura un pășunat în bune condițiuni și rentabil pentru un număr mai mare de vite, decât poate să îndeplinească un gol neamenajat. În cuprinsul Di-

recției silvice Pitești, din această cauză nu s'au putut introduce în goluri decât 5—7 vite mici (oi) la hectar, ou toate că legea pășunilor prevede 10 vite mici la hectar; este de reținut deci că golurile noastre alpine nu pot satisface capacitatea fixată de lege. chiar după ce se scad din suprafața golurilor, porțiunile improductive.

Ne revine sarcina de a stăruii să nu se mai îngăduie exploatarea golurilor numai pentru realizări de venituri; ci ca și în cazul economiei forestiere, să se redea prin investiții o parte din venituri, pentru menținerea și îmbunătățirea fondului producător.

În vederea unei bune administrări a golurilor, ne permitem a face câteva recomandări în folosirea golurilor:

a) Golurile din cuprinsul zonei păduroase cu aspect de poeni ceva mai mari, este de preferat să nu se arendeze pentru pășunat, ci pentru coasă. Prin pășunatul acestor goluri-poeni, se produc delictе adesea inevitabile din cauza pazei insuficiente ce o avem astăzi prin mărirea cantoanelor din regiuni muntoase;

b) Golurile să se arendeze pe cale licitativă pe suprafață, nu pe număr de vite, pe baza unei estimări cât mai reale. Ocoalele silvice să stăruie în fixarea capacității golurilor, controlând cât mai des și în fiecare an numărul de vite ce pășunează în goluri. Acest control este bine să se întindă și asupra golurilor particulare, pentru informări cât mai exacte. În atari cazuri de arendări pe cap de vită, statul nu-și încasează veniturile la cari are dreptul, din cauză că arendașii introduc în goluri un număr mai mic de vite și nu acceptă pentru complectarea capacității, vite streine.

c) Arendarea prin bună învoială la comunele din apropierea golurilor, nu-și ajunge scopul, întrucât reprezentanții comunelor înstrăinează, cu beneficii pentru ei, golurile obținute pentru nevoile comunei. Pe lângă aceasta statul mai este adesea păgubit și prin aceea că comunele nu-și plătesc nici cel puțin arenzile, iar debitele pe care ocoalele le deschid în sarcina comunelor, până la urmă se reduc sau chiar se anulează.

d) Arendarea să se facă numai pe perioade de minimum 5 ani. Arendările anuale nu permit să se facă investiții. În adevăr un plan de investiții cere sacrificii materiale cari trebuiesc eșalonate pe mai mulți ani. Deasemenea prin arendări anuale se produc agitațiuni cu urmări de importanță socială câteodată.

e) Sistemul ce se preconizează de unii ca să se prevadă prin contractele de arendare obligațiuni de îmbunătățiri în sarcina con-

tractanților, nu este practic; lucrările de îmbunătățire ce s'ar executa de arendași, sunt pornite din prea mult spirit economic și lasă mult de dorit ca durabilitate și utilitate. În interesul cultural alpin, trebuie ca asemenea lucrări să se execute obligatoriu de stat prin ocoalele silvice, din fondul de ameliorare amintit mai sus și pe bază de program aprobat.

f) Programele de ameliorațiuni trebuie să fie serioase și judicioase întocmite, pentru a fi cât mai complete și realizabile. Programele trebuie să cuprindă lucrări de toate categoriile ca: construcțiuni (case de adăpost, stâne spațioase și complet amenajate, etc.) adăpători, împrejmuiri de parchete plantate, lucrări de curățirea și îngrijirea suprafeței producătoare de iarbă (distrușterea jnepenilor, culturi de plante furajere).

Separat de aceasta, pentru o sistematică și economică folosință a golului alpin, este necesar a se amenaja golul producător potrivit nevoilor și anume: se vor despărți pășunile pe categorii de vite (vite mari, vite mici, mănzări și sterpe). Repartizarea suprafețelor pe categorii de vite se face în funcție de numărul și felul vitelor, de interesul economic al exploatării, de nevoia întrebuințării vitelor la munci, etc.

Instalațiunile de fabricarea produselor laptelui trebuie făcute separat de stâni, în condițiuni de perfectă igienă, suficient de spațioase, bine și tehnic amenajate și așezate la distanțe potrivite de pășuni, în puncte cât mai accesibile. Pentru fabricarea brânzei instalațiunile necesare se fac în fiecare gol de munte cu administrație și gospodărie separată, în timp ce pentru fabricarea cașcavalului se instalează în mod obișnuit câte 1—2 cășării pe un bazin ce formează un centru alpin.

g) Nu trebuie să se primească cererile de arendare de goluri adresate de cooperativele exploatare de păduri, pe motivul ce invoacă, al necesității pășunării vitelor întrebuințate la transporturi de materiale: practica a dovedit ca nefondate aceste cereri, din cauză că vitele întrebuințate la transporturi, nu pot folosi golurile alpine îndepărtate de parchete.

h) Să fie excluși dela folosința prin arendare, proprietarii particulari, cari sunt ei înșiși proprietari de goluri alpine.

i) Să se supravegheze îndeaproape arendașii cari oferă prețuri mari pentru unele goluri. Aceștia, în supraofertele ce le fac, contează

și pășunarea abuzivă a parchetelor exploatare și plantate din apropierea golurilor.

j) Să se introducă clauza unei garanții mai mari pentru pășunile alpine limitate de parchete plantate. S'a dovedit că oricâtă grijă s'ar pune în paza parchetelor, nu se pot evita delictele. Din acest motiv ar trebui ca în mod curent să se ia măsuri de împrejmuirea parchetelor limitrofe golurilor.

IMBUNĂȚIREA PAȘUNILOR DIN GOLURILE DE MUNTE

de Ing. C. C. Emanoil

• Un observator dintr'un mediu urban, care ar voi să trăiască câțva timp mai aproape de viața satelor noastre, ar face o constatare cu adevărat de necrezut: sătenii noștri tind spre o stare de înapoiere.

Dacă socotim, așa cum se obișnuiește, că starea de civilizație a popoarelor a căror ocupație este păstoria, în forme mai mult sau mai puțin stabile, este primitivă, se înțelege că aceea a popoarelor agricole este de o formă mai înaintată.

Obișnuim să socotim și țara noastră printre acestea din urmă, deoarece peste 70% din populația țării, se ocupă cu agricultura.

Dar iată că, în ultima vreme, această ocupație principală a sătenilor noștri, pare a nu-i mai mulțumi.

Nu este cazul să ne ocupăm aici de cauza care a determinat această stare de fapte; nici, în special, să reproșăm factorilor de răspundere, cari s'au perindat, în ultimii 20 de ani, lipsa de interes sau neînțelegerea puse la îndrumarea agriculturii, pe care au aservit-o, de foarte multe ori, interesele de partid, dar este cazul să remarcăm că sătenii noștri își îndreaptă, acum, privirile și chiar acțiunile, spre alte ramuri de activitate.

Una dintre aceste ramuri de activitate este creșterea vitelor.

Iată-ne, dar, un popor cu tendințe de regres, un popor care, în loc să sistematizăm și să intensificăm cultura agricolă, ne întoarcem la forma de primitivă civilizație a păstorilor abisinieni sau mongoli, care, chiar și ei, au scuza că populează țări unde terenul locuibil este mai mult muntos, care nu se poate folosi decât ca pășune.

Admițând că ocupația creșterii vitelor nu arată întotdeauna

un popor cu o civilizație primitivă, felul, însă, cum ea se practică, indică starea de dezvoltare a poporului respectiv, stare care, de altfel, se deduce și din felul cum se face agricultura.

Creștere de vite fac și Tibetanii și Mongolii și alte neamuri cu civilizație primitivă și tot creștere de vite fac și Elvețienii și Scoțienii.

Desigur, însă, că nu este tot una, ceea ce se face în pustietățile Asiei, cu ceea ce se întâmplă în Elveția și Scoția.

Lipsa de control și de directivă, ce se observă la noi și în această chestiune, ne face să nu vedem nici pentru această ocupație, un viitor mai bun decât cel al agriculturii de azi și să credem că felul în care se practică, arată semnul unei scăderi la forme de preocupări primitive, caracteristice popoarelor înapoiate.

Atacul tot mai insistent ce se dă Administrației Silvice, pentru admiterea pășunatului și în păduri, chiar în regiuni unde acestea nu sunt decât câteva zecimi de procent în raport cu suprafața terenului agricol, cum este cazul în Bărăgan, ne obligă să ne preocupăm mai în deaproape de această ramură de activitate, pentru ca, punând la dispoziția populației terenuri apte pentru această folosință, să putem feri pădurile de calamitatea pășunatului.

Nu este în preocuparea noastră, a silvicultorilor, nici dirijarea acestei economii și nici, mai ales, încurajarea ei în forma și condițiunile în care se face.

Avem, însă, interesul să spunem celor ce se ocupă de chestiunea creșterii vitelor, că această economie, îndrumată după norme raționale, ar putea să constituie o sursă de principale venituri, pentru bugetul țării, fără ca, prin aceasta să prejudicieze și stânjenească alte ramuri de activitate, cum este aceea a exploatării pădurilor de care ne ocupăm.

Indrumătorii acestei activități ar avea nevoie și de colaborarea noastră, a silvicultorilor, deoarece creșterea vitelor nu se poate face cu succes și fără pagube pentru alte ramuri de activitate, decât în două regiuni ale țării: la munte, în pășunile alpine și la baltă.

Cum și pășunea alpină și balta se găsesc în administrația Serviciului Silvic, în total sau în parte, contribuția noastră este necesară.

Concursul și colaborarea ce am avea de dat, ar consta în obligația, pentru noi, de a da terenul de munte și de baltă în starea de a fi folosit la maximum, de crescătorii de vite.

Vom încerca să arătăm, aici, care ar fi obligația noastră în pregătirea numai a pășunilor alpine.

Până acum, pășunile de munte nu s'au bucurat de o atențiune deosebită din partea noastră.

Ne-am mulțumit numai să le arendăm dela an la an.

Ele, însă, au nevoie de oarecare îngrijire și de aceea este necesară sacrificarea unei părți din venitul lor, pentru a le pune în situația de a fi cât mai intensiv folosite.

La această situație am ajunge prin :

- a. Folosirea integrală a golurilor de munte ;
- b. Introducerea de plante hrănitoare acolo unde nu sunt ;
- c. Regenerarea plantelor ;
- d. Orânduirea locurilor de odihnă.

a. *Folosirea integrală a golurilor de munte.*

O bună parte din golurile de munte sunt populate azi de jnepeni, liliac de munte și ienuper. În porțiunile unde s'au instalat arbuștii arătați mai sus, nu mai este posibil să se pășuneze, pentru că nici vitele nu pot pătrunde și nici iarba nu crește. Este, așa dar, necesar să se înlătore acești arbuști și să se lase numai acolo unde existența lor este impusă de nevoia de consolidare a solului.

Nu vom insista asupra felului în care să se facă distrugerea lor. Prin experimentare s'ar putea ajunge la cea mai bună cale.

Menționăm însă că este posibil ca acești arbuști să se taie în timpul verii (20 Iunie—15 Iulie) sau să se ardă în aceeași epocă, cu multe șanse de a se ajunge la uscarea lor.

Pentru jneapăn se poate încerca cojirea pe o porțiune de 10—15 cm. lățime, jos pe tulpină, tot în epoca 20 Iunie—15 Iulie, dacă cojirea se face ridicându-se și liberul uscarea tulpinei este asigurată într'o proporție de 90%.

Înlăturându-se acești arbuști, s'ar putea reda pășunatului circa 10% din suprafața actuală a golurilor de munte.

b. *Înlocuirea plantelor nefolositoare și nehrănitoare.*

În flora care populează golurile de munte, se găsesc multe plante cu o foarte slabă putere nutritivă care ocupă, fie în masă compactă, fie răspândite, într'un procent prea mare, suprafețe însemnate.

În cadrul preocupărilor pentru îngrijirea golurilor de munte.

trebuie să se găsească și scopul de a se înlocui aceste plante cu altele mai hrănitoare.

Nu este cazul să arătăm aici, în detaliu, felul cum trebuie să fie făcute aceste lucrări, care și-ar găsi locul în amenajamentul silvico-pastoral al golului respectiv, dar trebuie să menționăm felul cum am vedea înlăturându-se părul porcului, afinul și diferitele feluri de mușchiu care constituiesc cele mai obișnuite plante neutile în golurile de munte.

Pentru părul porcului, focul se pare a fi de bun efect. Dacă, după aceasta s'ar ciopli cu sapele stratul de pământ vegetal în care se găsesc rădăcinile și în urma acestei cioplituri s'ar arunca semințe de alte plante (floare de fân), s'ar putea ajunge ca o bună parte din proporția de părul porcului să fie înlocuită.

Și aceste plante s'ar putea distruge parțial prin foc, dar se refac dacă, în afară de foc, se mai intervine cu amendarea solului.

În condițiunile grele în care se lucrează într'un gol de munte, amendarea solului trebuie să se reducă la târlirea porțiunilor respective cu vitele existente. (Prin târlire se înțelege îngrășarea solului cu resturile rămase în locul târlilor definitive sau numai de repaus).

Îngrijite cu persistență, porțiunile ocupate azi de aceste plante, care dețin, de multe ori, 10—15% din suprafața golurilor de munți, s'ar putea reda unei folosințe normale.

c. Regenerarea plantelor.

Chiar plantele cele mai utile trebuiesc să fie, din când în când, regenerate.

După experiența de până acum, cea mai potrivită formă de a se stimula creșterea ierbii în golurile de munți, este focul.

Se obișnuiește, de multă vreme, că, în timpul toamnei să se dea foc ierbii. În locul unde iarba a fost bine arsă, ea crește în primăvara următoare mult mai bine și mai repede.

Practica aceasta, folosită de secole în munții noștri, s'a dovedit a fi bună și în condițiunile economice în care se poate exploata azi un gol de munte, este și aceea care nu se poate înlocui deocamdată.

De aceea, este cazul să se utilizeze și pe viitor, făcându-se, după natura plantelor, în fiecare an unde predomină părul porcului, și la 2 ani, unde sunt alte plante.

d. *Orânduirea locurilor de odihnă.*

O altă lucrare care este necesară în golurile de munte, este și amenajarea suprafeței de pășunat în tarlale destinate a fi pășunate, în cursul aceluiaș an sau într'o perioadă de mai mulți ani, în epoci anumite, pentru a se da posibilitatea de odihnă și regenerare solului și plantelor de pe el.

Detaliile în această chestiune, nu pot face obiectul acestui articol.

Ne-am mulțumit să remarcăm această lucrare, numai principal, ca fiind de strictă necesitate pentru o bună exploatare a unui gol de munte.

Am socotit că nu este cazul ca, în cadrul unui articol de revistă, să intrăm în amănunțele de tehnică, necesitate de o lucrare de ameliorarea unui gol de munte.

Am voit, însă, să evidențiem numai necesitatea lor pentru a spori capacitatea de producție a acestor goluri, în care caz ar putea hrăni un număr mai mare de vite.

În felul acesta, credem, s'ar scoate din păduri, o bună parte din vitele care azi le aduc atâtea prejudicii.

ÎN JURUL AMELIORAȚIILOR PASTORALE.

de Ing. V. V. Vasiliu

Multe sacrificii pe care pădurea a fost obligată să le facă în ultimul timp ar fi putut fi evitate dacă din vreme s'ar fi pus problema ameliorațiilor pastorale, și mii de hectare de pădure ar mai fi încă în picioare, iar regimul silvic nu ar mai avea atât de mult de refăcut. Cu toate legile bune pe care le avem în timpul din urmă, cu toate instrucțiunile precise ce sunt date, nu sa făcut până acuma aproape nimic pentru îmbunătățirea economiei pastorale și continuăm să ne desinteresăm de această chestiune.

Ameliorarea condițiilor economiei pastorale asigură :

A) Mărirea valorii de producție a solului.

B) *Inlăturarea unor noi atacuri în contra pădurilor.*

C) *Stăvilirea degradării solurilor.*

D) Câștig pentru economia națională.

E) Prestigiul de buni și prevăzători gospodari.

Problema îmbracă aspecte deosebite pentru regiunea de câmp și dealuri și pentru regiunea de munte.

În cele de mai jos, din pricina spațiului restrâns de care dispunem, ne vom opri numai asupra pășunilor dela munte.

I.

Deși cunoștințele mele se referă la un destul de restrâns colț de țară — acel al Lotrului — în care viața pastorală a fost întotdeauna foarte activă, prezentând caractere generale, cred că pot fi aplicate și celorlalte regiuni de munte din țară, în care se exercită păstoritul.

În munții Lotrului care au o reputație stabilită de munți foarte buni întrunind pentru aceasta anumite condițiuni și anume :

sunt acoperiți cu iarbă bună ; vegetația este timpurie ; nu sunt secetoși ; sunt destul de întinși ca suprafață ; nu sunt prăpăstioși ; sunt ușor accesibili,

viața pastorală datează din timpuri imemorabile căpătând un caracter arhaic, dar se duce și azi în același mod patriarhal ca în vremea străbunilor. Golurile de munte propriu zise care se întind din jurul curbei de nivel 1800 m. în sus, au fost lărgite în decursul timpului în dauna pădurei care în unele locuri — în special în proprietățile moșnenești — a fost complet desființată. Pădurea a suferit aci o acțiune de comprimare în două sensuri :

a) de sus în jos, determinată de păstorii ce doreau să-și întindă pășunile ;

b) de jos în sus, pornită de sătenii dornici de a-și întinde vetrele de sat și suprafețele destinate culturilor agricole.

Astăzi, dacă nu se mai pot recuceri pentru pădure porțiunile răpitate pentru cultura agricolă, în schimb datorită crizei prin care trece păstoritul, determinată de :

a) reformele agrare care fărâmițând proprietățile agricole dela câmpie unde se făcea ernatul prin transhumanță au îngreuiat condițiunile de ernatic,

b) reformele sociale care au determinat condițiuni de trai mai lesnicioase și mai rentabile în alte ramuri de activitate.

c) deprecierea fabricatelor lactate.

d) sporirea cheltuelilor de întreținerea vitelor,

e) deprecierea valorii de vânzare a vitelor și a produselor pastorale, se poate păși la revizuirea golurilor de munte și la recucerirea porțiunilor răpite pădurii.

Golurile de munte pășunabile sunt astăzi proprietatea :

1. Statului în care gospodăria a început a se face ceva mai rațional redându-se pășunatului suprafețe ocupate de jnepeni și construindu-se stâne noi.

2. Comunelor în posesia cărora acestea au ajuns prin aplicarea unui decret lege care le-a împrumțat cu goluri de munte de care nu aveau nevoie și pe care acum le speculează arendându-le oerilor străini de comună.

3. Particularilor dela cari, cele mai întinse, au fost expropriate definitiv în favoarea statului, care însă nu poate intra în folosița lor pe motivul că nu sunt încă măsurate și plătite.

4. Moșnenilor formând cele mai întinse pășuni de munte dar care au cea mai proastă gospodărie.

În aproape toate aceste proprietăți pășunează vite mici de ale crescătorilor din Transilvania de unde pe vremuri o parte au emigrat în urma asupririlor ungurești, formând și dincoace de munți numeroase sate în care și-au păstrat aproape nealterate limba, portul și ocupația. Păstoritul se continuă în condițiuni care nu mai corespund timpurilor în care trăim. Arendările se fac pe termene scurte fără nici o preocupare de ameliorarea producției muntelui, care este epuizată prin supra încărcarea cu vite. Nu sunt avute în vedere nici puterea de nutriție a solului, nici producția nici traiul bun pentru vite care nu au adăposturi, adăpători igienice și sunt de multe ori decimate de boli. Produsele lactate sunt fabricate rudimentar în murdărie și condițiuni igienice ce lasă mult de dorit ; însăși viața păstorilor este grea și lipsită nu de confort, ci chiar de strictul necesar unei vieți de muncă istovitoare și de permanentă alarmă, pe care o trăesc. Turmelor de oi li se alătură întinse turme de capre care constituiesc un permanent pericol pentru pădure și o tentație de denaturare și falsificare a produselor lactate prin amestecarea laptelui de capră.

Toamna la plecarea din munți, foarte adesea se dă foc ierbei uscate, incendiile luând proporții și întinzându-se la pădurile vecine în care pustiesc noi suprafețe.

II.

Față de toate aceste aspecte, se desprinde absolut necesară o condițiune imediată și energică din partea noastră pentru ameliorarea condițiunilor pastorale, spre a putea evita din timp noi atacuri asupra pădurilor. În primul rând, este nevoie de o propagandă susținută și de demonstrații cât mai elocvente, făcute atât în păturile largi ale populației, cât mai ales între conducătorii țării și ai destinelor obștești, între politicieni, care trebuie să se pătrundă de enorma răspundere ce apasă asupra-le și de scadența foarte apropiată a acțiunilor nefaste deslănțuite prin masacrarea pădurilor, ajungând până la tentativa de crimă contra națiunii.

O carte neagră, cuprinzând întreaga problemă a islazurilor comunale create, a întreținerii lor actuale, a defectelor de organizare și administrare și mai ales a dezastrelor provocate de despăduriri, ilustrate cu grafice cât mai clare și fotografii tipice, împărțită gratuit în cât mai mare număr, va reuși să deschidă ochii tuturor. Aceasta se poate realiza ușor făcându-se un apel la toți colegii spre a trimite datele necesare și fotografii, care apoi se vor putea, la centru, concorda și concentra.

Trebuie să dovedim țării întregi că *islazuri și pășuni sunt, sunt mai multe chiar decât trebuiesc* dar ele cer numai o gospodărire rațională : să arătăm cu cât mai multe posibilități și ce condițiuni excepțional de favorabile are săteanul nostru pentru creșterea vitelor față de săteanul olandez sau elvețian, unul restrâns de mare, altul de stânci și zăpezi și cari totuși, știu să-și crească vite cu renume mondial.

În jurul pădurii trebuie făcut zid și în cea mai perfectă unire de gânduri și fapte să opunem cea mai desăvârșită intransigență la o oricât de ușoară tentativă de știrbire a patrimoniului forestier.

Nu înseamnă aceasta că suntem refractari prefacerilor sociale și nu ne putem ridica la înălțimea timpurilor noi, disprețuind democrația; trăind cea mai mare parte a timpului ce servim între săteni, pășim în ritmul vremii, însă mai presus de orice ne iubim țara și neamul și conștienți — cei mai conștienți și cei mai indicați specialiști în această chestiune — suntem datori să scoatem strigătul de alarmă și să oprim guvernării de a desăvârși dezastrul ce amenință, provocat de dezechilibrul ce s'a creat între ramurile de cultură. Suntem o țară încă tânără și în plină ascensiune și suntem datori ca

față de experiența noastră de până acum și mai ales față de aceia a altor țări care acum caută să îndrepte răul, noi să îl stăvilim la timp. Nu ne acoperă în fața posterității nici avize negative, nici opinii separate date de formă pentru a amorți conștiințele și pentru a eși onorabil din impasurile create de cererile susținute de politicieni. Atitudinea dărză și unitară pentru întreg corpul silvic, propagarea adevărurilor ce cunoaștem și profeția dezastrului ce ne pân-dește, refuzul oricărei concesi, va deschide ochii tuturor și nu se va mai putea trece peste noi când e vorba de o cauză națională. În islazurile de deal vor trebui începute și urmărite lucrările de ameliorarea pășunilor și raționalizarea folosinței lor în vederea majorării puterii de producțiune, de corectarea degradărilor de până acum, de pază, bună îngrijire și gospodărie.

Intinse albi de râuri astăzi neproductive vor putea fi transformate în pășuni utilizabile, cu foarte puține eforturi, menajând și în felul acesta pădurea. La munte se cere determinarea precisă a golurilor carpatine precum și a locurilor ocupate în trecut de pădure, stabilind definitiv ce trebuie să rămână afectat culturai pasturale și ce se poate reda pădurei. Trebuesc luate în primire golurile de munte expropriate, prin măsurarea lor și plata sumelor cuvenite (sume care se vor recupera în foarte scurtă vreme prin arendare) astfel ca statul să intre în posesia lor și să poată face gospodărie exemplară. E nevoie să se continue politica de infiltrație a statului în obștiile moșnenești pentru a pune o bună rânduială în gospodăria atât a pădurilor cât și a pășunilor.

Prin aplicarea sancțiunilor imediate și a restricțiunilor de pășunat în porțiunile incendiate, să se prevină incendiile. Pentru protecția pădurii, este absolută nevoie să se legifereze și creșterea caprelor cu introducerea stabulațiunei.

Apoi trebuie pășit la lucrările de ameliorare propriu zise, privind :

1. *Ameliorarea fabricatelor prin :*

- a) construcție de localuri igienice,
- b) standardizarea produselor (a fabricării și a felului de prezentare),
- c) curățenie care trebuie respectată la fabricare,
- d) sanționarea contrafacărilor,
- e) asigurarea de debușeuri și de prețuri rentabile.

2. *Ameliorarea condițiilor de trai pentru vite prin :*

- a) construcții de adăposturi, adăpători și grajduri.
- b) alimentarea rațională,
- c) constituire de rezerve de furaje.
- d) ameliorarea rasei,
- e) paza contra bolilor și răpitoarelor.

3. *Ameliorarea producției golurilor de munte prin :*

- a) amenajarea muntelui în vederea pășunii cu rotație.
- b) stabilirea numărului de vite ce se poate introduce fără a se epuiza solul,
- c) distrugerea jnepenilor acolo unde ei nu îndeplinesc rolul de menținători ai solului,
- d) distrugerea plantelor nefolositoare și otrăvitoare,

4. *Ameliorarea condițiilor de trai a păstorilor prin construirea de adăposturi omeneste.*

Încă primele înfăptuiri vor avea de rezultat sporirea producției și realizarea de beneficii pe care documentându-le vom obține drepturi de a cere și personalul necesar pentru execuție și control precum și fondurile trebuincioase desăvârșirii operei ce urmărim.

Sunt aici și ocupații mai îndepărtate ceva de meseria noastră dar, dacă tocmai cei mai indicați nu se gândesc să le îndeplinească, trebuie să ne gândim noi la ele și să ne înhăptăm la muncă acum, pentru ca mai târziu să nu ni se poată cere noi jertfe din partea pădurilor.

MIJLOACE DE FOLOSIT PENTRU AMELIORAREA PĂȘUNILOR ¹⁾

de Ing. At. Haralamb

Despre starea rea a pășunilor noastre s'a vorbit și s'a scris mult.

Toată lumea știe că islazurile noastre din regiunea de câmp sunt pline de spini, alior și alte plante nefolositoare, și presărate pe tot întinsul lor cu mușuroaie de cârtiță. Aspectul lor, mai ales vara, este dezolant : iarba toată, mică și rară, este complet uscată, vitele

1) Extras dintr'un referat prezentat la Institutul de cercetări silvice.

neputând găsi nimic de mâncare. Seara, când se întorc în sat, sunt mai flămânde ca în momentul trimeterii lor la pășune.

Cele dela deal și munte (din regiunea montană) nu sunt nici ele în stare mai bună ; pe lângă mărăcinii și ierburile rele care le năpădesc, acestea mai sunt amenințate de un pericol și mai mare, acela al ravinării.

Insfârșit, pășunile alpine (golurile de munte), la rândul lor, sunt invadate de ienuper, jneapăn, afini, rododendron și alte câteva plante lemnoase și nelemnoase nefolositoare. Dacă mai adăogăm aci și întinsul nesfârșit al golurilor acoperite cu *Nardus stricta* tabloul este aproape complet.

Că trebuie să se purceadă la ameliorarea acestei rele stări de lucruri, nu mai încapă îndoială. A mai insista asupra-i, este inutil. Toată lumea este convinsă.

Care sunt modalitățile de folosit pentru ca să ne scăpăm de această vegetație lipsită de interes din punct de vedere pastoral? Iată întrebarea la care vrem să răspundem.

Fig. 1. În Bărăgan. Islaz comunal invadat de burueni.

Pentru a ne limita și mai mult, în cele de mai jos, nu ne vom ocupa decât de câteva din plantele care invadează golurile alpine, prezentând o deosebită importanță și asupra cărora trebuie să ne îndreptăm atenția mai întâiu.

Pinus montana Mill. (pinul târîtor, jneapănul, jipul²⁾).

În anumite regiuni muntoase din țara noastră : masivul Bănatic, Parângul, munții Lotrului, Sebeșului și Cibinului, masivul Făgărașului, Bucegii, Ceahlăul, munții din Maramureș și Călimanii, problema limitării pinului târîtor trebuie privită cu toată seriozitatea. Suprafețe impresionant de mari sunt invadate de jneapăn, restrân-

2) În munții Munteniei pinul târîtor este cunoscut sub numele de jneapăn. În cei ai Olteniei pinulul târîtor i se zice jip, iar ienuperului, jneapăn.

gând astfel partea pășunabilă a golurilor³⁾). Nimic nu se poate folosi dintr'o porțiune acoperită de pinul târîtor.

Totul nu-i decît o masă continuă de trunchiuri și crăci târîtoare, întreșându-se între ele și făcând astfel imposibilă circulația. Un acoperiș destul de des, provocat atît de portul culcat, târîtor, al pinului, cît și de abundența de crăci, fac ca la adăpostul lui să nu crească prea multe ierburi. Pămîntul este acoperit cu o saltea constituită din tot felul de mușchi, care dau naștere la un humus acid.

Și, an de an, acest pin cucerește noi terenuri de pășune, ca să le înglobeze în marea masă, absolut inutilizabilă.

Fig. 2. Munții Călimani. Aspectul unui gol de munte năpădit de pin târîtor.

Care ar fi modalitatea de folosit pentru distrugerea lui ?

Incendierea tufelor, preconizată de unii, nu dă rezultate. O încercare făcută de mine, după ce am tăiat câteva tufe și le-am îngrămădit unele peste altele, m'a condus la această concluzie. Pentru moment iau foc acele, producând o flacără mare, dar curînd focul se trece, se stinge. Pînă la urmă nu ard nici cel puțin acele. În niciun caz focul nu trece la lemn.

Singurul mijloc eficace pentru distrugerea pinalui târîtor este tăierea. Dintr'un început trebuie să spun însă că operațiunea este

3) Despre felul cum se prezintă o tuță de pin târîtor și despre aspectul general al unui gol invadat de această specie se pot vedea fotografiile din Revista Pădurilor, anul 1934, pag. 145 și 249.

anevoioasă, cere multă muncă și-i foarte costisitoare. Pentru ca să ajungi să tai o tufă, trebuie să faci mai multe tăieturi, chiar la una și aceeași tufă. Aceasta pentru faptul că dintr'o rădăcină pornesc adeseori, chiar dela pământ, mai multe crăci, care trebuiesc tăiate fiecare în parte. Apoi, pentru motivul că aceste crăci târitoare se țin cu cele ale tufelor vecine. În felul acesta, pentru a tăia o cracă și a debarasa locul de ea, trebuie să-i faci mai multe secționări. O încercare de curățirea pinului, făcută în ocolul silvic Valea Lotrului în toamna anului 1933, a necesitat 40 zile de lucru la ha. Aceasta numai pentru tăierea și lăsarea lui pe loc. Ziua de lucru fiind plătită atunci cu 65 lei, însemnează că operația a costat 2600 lei la ha. Dar aceasta nu însemnează că locul a fost curățat. Până să ajungă în situația aceasta, mai necesită muncă.

Fig. 3. O tufă de pin târător.

Tăierea cu toporul este destul de greoaie și fără spor, căci tulpinile, în care se lovește, se îndoaie și se mișcă (tremură) sub lovitura lui.

Ar fi poate mai eficace întrebuițarea fierăstraiei circulare și a joagărelor. Rămâne să se încerce.

Lucrări de distrugerea jneapănului au început să se facă și în munții noștri, dar pe o scară foarte redusă. Așa de pildă, locuitorii comunei Veștem, din apropierea Sibiului, de vreo câțiva ani în șir, urcă în fiecare toamnă, pentru câteva zile, în golul muntelui Jidul, proprietatea comunei și taie, atât cât pot în acele zile, pinul târător, pe care-l lasă apoi, nestrâns, să se usuce până în primăvara anului următor, când i se dă foc. În felul acesta, pinul arde, ne mai rămânând din el decât resturi, cari cu vremea se „topesc”.

Prin desvelirea solului, uscare și apoi prin incendiere, pătura de humus acid este cuprinsă și ea de foc, așa că în urma acestei operațiuni, căreia dacă i se adaugă și o bună gunoie, ia naștere o vegetație erbacee bună pentru pășunat.

Experiența și exemplul de stăruință la lucru al locuitorilor acestei comune ar trebui generalizat.

În afară de această modalitate de a tăia la rând, s'ar mai putea încerca și tăierea în fâșii, materialul rezultat din deschiderea fâșiilor urmând să fie aruncat peste porțiunile care n'ar fi tăiate. Prin incendierea acestui material, după ce se va fi lăsat să se usuce, ar putea arde și pinul netăiat. În felul acesta, lucrarea ar fi mai ieftină.

Fig. 4. Același tufă (dela Nr. 3) tăiată).

Însfârșit, s'ar mai putea căuta o eventuală puțință de valorificare a lemnului de pin târîtor. Dacă s'ar găsi, atunci cu ceea ce s'ar realiza din acea valorificare, s'ar acoperi o parte, cel puțin, din cheltuielile de exploatare. Se pare că încercări de acest fel n'au lipsit. Cândva în munții Ciabinului s'ar fi făcut experiențe pentru folosirea lemnului

de jneapăn la creioane, dar nu s'au dat rezultate.

Juniperus L. (ienuperul, ghiniperul).

Și acesta este foarte mult răspândit, atât în zona alpină, dar și mai jos, în zonele subalpină și montană. Locurile ocupate de el sunt aproape tot așa de nefolosite pentru pășunat, ca și cele ocupate de pinul târîtor. Totuși, printre ienuperi se mai găsesc, ici și colo, câteva plante furajere.

La rândul lui, ienuperul ajunge să acopere suprafețe foarte mari, tărîndu-se la suprafața pământului (din care cauză este numit de populația dela munte și „târșar”), o tufă putînd acoperi relativ o mare suprafață⁴⁾.

În comparație cu jneapănul, distrugerea ienuperului este mai simplă, dar nu fără a fi dificilă.

Și aici, unii preconizează focul. S'ar putea întâmpla să se obțină oarecari rezultate folosind această modalitate, dar nu radicale și cu condiția ca operațiunea să se facă în sezonul secetos.

4) Un aspect de invaziunea ienuperului se poate vedea în fotografia care însoțește Nr. 1 1934 al Revistei Pădurilor.

Cel mai bun mijloc de utilizat rămâne tot tăierea cu toporul. Se taie însă greu, pentrucă înțeapă, atunci când vrei să-l cuprinzi și să-l ții cu mâna și apoi pentru faptul că tremură, când este lovit cu toporul. În felul acesta, trebuie să pierzi timp și să dai mai multe lovituri de topor până să tai o tufă. Credem însă că lucrul s'ar simplifica, înlăturându-se atât înțepăturile, cât și puțința de a tremura sub lovitura toporului, dacă s'ar folosi o furcă de fier îndoită perpendicular pe coada ei (croc). Cu această furcă, s'ar prinde pe dedesubt tufa de ienuper, săltându-se până ce ar întâmpina rezistență. Atunci, dintr'o lovitură s'ar reteză rădăcina cu toporul fără ca ea să mai aibă puțința de a tremura. În felul acesta, lucrul ar merge mult mai repede. Odată tăiate, tufele de

Fig. 5. Muntele Dobrunul din basinul Lotrului.
Inceput de curățirea pinului târftor.

ienuper s'ar face grămezi mici, sau s'ar lăsa pe loc, până s'ar usca, așezându-le cu rădăcina în sus. Numai după aceea, li s'ar da foc, cenușa răspândindu-se apoi pe toată întinderea locului.

Se preconizează ca, după tăierea și arderea ienuperului, să se gunoiască puternic locul astfel curățat, culcându-se vitele pe el. Un teren arabil este considerat gunoit puternic atunci când, pe 1 m², se ține o vită mică timp de 12 ore⁵⁾. Prin gunoie se ajunge la distrugerea multor plante rele furajere sau indiferente, care ar mai rămâne pe pășune, fiind înlocuite cu altele bune furajere.

Afinii și rozodendronul.

Despre aceste plante ne-am ocupat în altă lucrare⁶⁾. Deaceea nu mai socotim necesar să revenim asupra lor.

În afară de mijloacele preconizate în acea lucrare pentru a fi

5) F. Briot : Etude sur l'Economie Alpestre. Berger Levrault, Paris, 1896, pag. 66.

6) At. Haralamb și P. Cretzolu : Considerațiunile asupra Ericaceelor din România, Revista Pădurilor Nr. 4, 1934.

folosite în vederea distrugerii lor, ținem doar să adăogăm și recomandarea unora că operațiunea smulgerii acestor plante ar putea să fie precedată de o gunoie puternică. Astfel, s'ar culca vitele pe terenul invadat de aceste plante (2 vite la 1 m²) timp de 2—3 nopți la rând. Gunoirea provocând uscarea plantelor, smulgerea lor ar deveni atunci mai ușoară ⁷⁾.

Nardus stricta L. (părul porcului sau negara).

Este o graminee care ocupă o bună parte din întinderea golu-urilor noastre de munți. Ea nu este mâncată de vite decât la începutul sezonului de vegetație când este verde. De pe la mijlocul lunii Iunie, părul porcului începe să se usuce, îmbătoșându-se în așa fel în cât vitele nu-l mai mănâncă decât cel mult de nevoie. Această iarbă uscată n'apucă însă să dispară până 'n anul următor, așa că iarba nouă este nevoită să crească printre cea veche. Din această cauză, apoi datorită înrădăcinării sale bogate, precum și faptului că rădăcinile tufelor vecine se leagă între ele, covorul de *Nardus stricta* este așa de continuu încât atunci când încearcă cineva să smulgă o tufă, nu poate, ci desprinde deodată bucăți mari din acest covor. O pășune de părul porcului este o pășune slabă. Prezența acestei plante este indicația sigură că terenul, este sărăcit. Ciobanii o consideră „neaducătoare de venit” pretinzând că vitele, care ar pășuna numai în locuri cu părul porcului, ar pierde laptele.

Cum se poate ajunge la îndreptarea acestei rele stări de lucruri? În munții noștri, ciobanii obișnuesc adesea, când coboară toamna cu oile din goluri, să dea foc acestui covor uscat de părul porcului. Primăvara următoare, în locurile incendiate, iese o iarbă nouă (tot părul porcului) curată, degajată de cea uscată a anilor precedenți.

O pășune constituită din această iarbă poate fi însă îmbunătățită folosindu-se îngrășămintele.

Ingrășămintele.

Oricare ar fi sistemele de folosit pentru extirparea vegetației lemnoase amintită mai sus (jneapăn, ienuper, rododendron, afini) : smulgerea din rădăcină, tăierea din pământ, incendierea. — nu vom

7) Fr. Rey : Concours d'alpages en 1928 (Rapport du Jury) «L'économie alpestre», 1929, pag. 47.

putea obține și menține pe acel loc o pășune constituită din ierburi bune furajere, dacă nu modificăm și constituția chimică a solului. Ori, aceasta nu se poate realiza decât prin îngrășăminte.

Nu numai în cazurile amintite se cer îngrășăminte. Chiar o pășune oarecare, lipsită de vegetație lemnoasă, are nevoie. Prin pășunat continuu și prin neîngrijire, o pășune ajunge cu vremea de-și schimbă compoziția floristică. Aceasta se datorește în special la două cauze. Mai întâiu, pășunând, vitele aleg numai plantele bune; pe cele rele le ocolesc. De aici rezultă că cele rele, putând să facă sămănță, se înmulțesc în detrimentul celor bune, care fiind continuu mâncate de vite nu pot să ajungă niciodată să se înmulțească pe această cale. În al doilea rând, prin pășunat, vitele iau solului o parte din substanțele minerale pe care le conține, fără ca de multe ori, să-i fie restituite. Astfel, solul sărăcește în anumite elemente minerale. Flora, la rândul ei, se modifică potrivit cu însușirile chimice (și mecanice) ale solului. Așa de pildă, pășunea de părul porcului ne indică un sol sărăcit, acid, neaerisit. În această privință, cel care umblă prin munții noștri este isbit de întinderea mare de teren pe care o ocupă această iarbă lipsită de calități furajere.

Trebuie căutată deci calea de a-i reda solului ceea ce i s'a luat prin pășunat și ceea ce, eventual, i-ar mai lipsi (datorită constituției lui geologice). Aceasta se realizează folosindu-se îngrășămintele.

Dealtfel, ciobanii noștri au observat și ei aceasta și au căutat să aducă o îndreptare stării rele de lucruri. O fac însă într'un mod cu totul insuficient, nerațional și pe scară mică. Este vorba de îngrășarea pășunii prin dejecțiunile animale, realizând ceea ce ei numesc „târlire”. Operațiunea constă din ținerea vitelor, în timpul nopții, pe locul destinat să fi îngrășat. Un loc astfel îngrășat își schimbă imediat compoziția floristică: în locul părului porcului, luzulei, carexului și a altor plante nefurajere ies specii bune ca Poa, trifoiul, Agrostis. Locurile astfel îngrășate și schimbate ca floră sunt numite, de ciobani, *stăuine* sau *torine*. Sunt cele mai bune terenuri de pășune din golurile de munte.

Am spus însă că ciobanii noștri târlesc fără metodă și pe suprafețe mici, neajungând să îmbunătățească pășunea decât pe locurile mai „așezate” din jurul stănei. Restul pășunii continuă să rămână cum a fost.

Uneori ei ajung de îngrășă o anumită întindere așa de mult,

încât, în locul plantelor bune furajere, ies altele tot așa de nefurajere ca și cele dinainte ca : ștevia, urzica, boziul.

Prin urmare este ceva de îndreptat în practica de până acum a ciobanilor și anume : o folosire mai rațională a îngrășămintelor și extinderea lor pe suprafețe cât mai mari.

Cum se poate ajunge la aceasta ? În timpul verii, în golurile alpine ale munților noștri se trimit mai mult oi — cu, și fără lapte — și numai într'o mică măsură vite mari, cel mai adesea, sterpe. În vederea pășunatului, golul se repartizează între aceste trei categorii de vite, rezervându-se : primelor, părțile cele mai bune (poalele golurilor, așezăturile), iar celorlalte, coastele și părțile mai ridicate.

Vitele mari, datorită obiceiului lor de a nu sta împreună și de a se răsleți, în timpul nopții sunt ținute în țarcuri, pe locul lor de pășune, departe de stână. Păzitorul lor are în apropiere un bordei rudimentar pentru a-și păstra merindele și pentru a se adăposti de vreme rea. Deseori mi-a fost însă dat să constat că aceste țarcuri nu se schimbă decât cel mult odată pe vară. Din această cauză, în țarcuri există o murdărie de nedescris. Afară de aceasta se pierde în zadar o mare cantitate de îngrășămintă cu care s'ar fi putut ameliora o bună întindere de pășune. Și în loc de iarbă bună, pe locul fostelor țarcuri, iese întotdeauna o vegetație amoniacală caracteristică.

Normal ar fi ca țarcul vitelor să fie mutat zilnic.

Pentru ca mutarea lui să se facă repede și ușor, ar fi de imaginat un tip de gard ușor de demontat, de purtat și de refăcut alături. Socotesc că nu ar fi greu de realizat. În felul acesta îngrășămintele animale ar fi rațional utilizate și pe o mai mare întindere.

Intrucât coliba paznicului acestor vite trebuie să fie întotdeauna în apropierea țarcului, ar mai fi de realizat un model simplu de colibă, care să poată fi mutată și ea pe măsură ce țarcul vitelor se deplasează.

Pentru oi, operațiunea târlirii se poate face fără nici-o dificultate, căci ele nu au nevoie de țarc. Pe vreme bună, ele ar trebui să fie ținute continuu pe pășune, schimbându-le des locul. Numai în cazul nopților cu ploi reci să fie trase la adăpostul pădurii.

În această ordine de idei, un sistem folosit în golurile munților din basimul Văii Doamnei este demn de citat și de generalizat. Iată în ce constă. Când vitele sunt conduse la pășunat în părțile cele mai depărtate de stână, nu mai sunt aduse la muls la stână,

aşa cum se obișnuiește în cea mai mare parte din munții noștri, ci sunt ținute continuu în acel loc. Pentru mulș, ciobanii improvizează niște strungi rudimentare. Laptele rezultat este făcut caș acolo și dus astfel la stână. Locurile acestea sunt cunoscute sub numele de „mutători”. Prin ele se realizează un triplu câștig. Mai întâiu, se pot ameliora prin târlire și locurile mai depărtate de stână. Apoi, restul pășunii și în special cea din apropierea stânei, ne mai fiind străbătut zilnic, de 2—3 ori, cu plecatul și venitul la stână pentru mulș, are timpul să se repauzeze, covorul ierbaceu putându-se reface. În sfârșit, vitele nu se mai obolesc cu acest du-te, vino. De aici, se înțelege, rezultă și un randament mai mare.

Ceva asemănător cu mutătorile din Valea Doamnei am întâlnit în golul muntei Dobrunul din basinul Lotrului, dar nu vom insista acum asupra-i.

Prin gunoie nu se dă însă solului tot ceea ce i s'a luat prin pășunat și mai ales ceea ce i-ar lipsi datorită constituției lui geologice. Aceste lipsuri nu pot fi completate decât prin îngrășăminte chimice. În starea noastră de dezvoltare nu ne putem însă gândi la așa ceva. Dacă am putea generaliza folosirea rațională a dejecțiilor animale ar fi un mare pas spre mai bine.

Concluzie.

Smulgerea din pământ, tăierea cu toporul, incendierea materialului rezultat și apoi îngrășarea locului, iată ceea ce trebuie să facem pentru a scăpa de vegetația lemnoasă care ne invadează pășunile.

PAȘUNILE SĂLBATICITE

de Prof. Ing. V. Stînghe
Consilier silvic

Pe pășunile noastre de munte totul e de ameliorat, ca de altfel și pe cele de câmpie.

Dar tocmai proporțiile vaste ale problemei ne impune o clasificare în ordine de urgență a lucrărilor de ameliorare; și tot din același motiv trebuie și o altă distincțiune făcută, după natura celor ce sunt obligați, moralmente cel puțin, să purceadă la lucru efectiv.

Desigur în ce privește ameliorările sunt de toată însemnătatea

adăpătorile, adăposturile, stânele, îngrășările, lânțele de rezervă în munte, potecile, drumurile de acces, exploatarea rațională cu proporționarea vitelor, cu mutătorile; totuși niciuna din acestea, nici toate la un loc poate, nu ajung în importanță problema recâștigării pentru pășunea alpină a terenurilor de munte. Trebuie cineva să umble pe munți, dela un cap la celălalt al Carpaților ca să-și dea seama de imeoșitatea și gravitatea chestiunii sălbăticimii ținuturilor de pășunat alpin din România.

Acoperirea cu ienuper și jnepeni în primul rând, cu afini și apoi cu anin verde, dă aspectul unei degradări sui generis a terenurilor de munte, o degradare pe care am numit-o sălbăticire. Apreciez la sute de mii de hectare aceste locuri cari nu aduc nici o centimă câștig economiei românești, care nu ezită totuși să sacrifice pentru nevoile pășunatului pădurile încheiate, plantațiile ridicate, regenerările forestiere bine închise. Ienuperul și jneapenul, apoi afinii, gonesc pășunatul din zona lui naturală și îl împing spre păduri.

Cei cărora le incumbă să lucreze pentru salvarea pădurii prin recâștigarea pentru pășune a locurilor de munte, trebuie să procedeze după un program întocmit cu scrupulozitate, ca să repartizeze sarcinile financiare ale operației asupra unui număr potrivit de ani bugetari.

Pentru aceasta însă trebuie să cunoască bine obiectul.

Și în acest scop nu ajung simplele aprecieri.

Aceste rânduri sunt scrise în nădejdea că vor putea determina o inventariere a pășunilor sălbăticate.

Nu e o muncă ușoară, dar e totuși posibilă: o aproximație de 5—10% e perfect admisibilă și în acest caz nu trebuiesc ridicări topografice complicate. Se pot pune și pe hărțile militare lucrate la o scară mai mare, apoi pe cele cadastrale în Transilvania și Bucovina. E nevoie de un chestionar precis însă, de limitarea noțiunii, de o oarecare clasificare, de exemplu după gradul de degradare, lucru pe care îl îngrijesc ușor birourile administrațiilor silvice.

În acest fel vom avea o cunoașterea foarte apropiată a obiectului; îi vom ști proporțiile, importanța și ne vom proporționa sforțările.

Rămâne de văzut cine trebuie să facă lucrarea: Regimul Silvic sau Casa Pădurilor?

Dacă în ce privește ameliorarea terenurilor degradate din regiunile de dealuri și munți mici, unde răul se găsește mai adesea prin proprietăți particulare, vedem intervenția ca fiind de datoria Regimului silvic — la pășunile sălbăticitе credem că are un cuvânt greu de spus Casa Pădurilor. Socotesc că o foarte mare proporție din aceste locuri sunt proprietatea ei ; și altele pe măsura aplicării diverselor legiuiri cari vorbesc de pășunatul alpin — îi vor reveni.

Are deci interes să lucreze pentru că își va mări venitul ; are interes să lucreze pentru că va salva o bună parte din păduri cărora azi le dă asalt pășunatul ; are datoria să dea bunul exemplu în țară, exemplu care va găsi desigur imitatori de inițiativă privată.

Tagesfragen : Meliorationen in der Alpwirtschaft.

Problèmes à l'ordre du jour : Les améliorations pastorales.

De tout temps les forestiers se sont attachés au problème des améliorations pastorales. Aujourd'hui, plus qu'autrefois, les améliorations pastorales sont à l'ordre du jour. Il faut sauver la forêt. C'est pour cela que nous devons travailler sans cesse aux améliorations pastorales.

Dans les premiers trois articles, dans le neuvième et dans le dixième on cherche surtout à mettre en évidence la nécessité de l'augmentation de la production fouragère des alpages sans qu'on entre en détails de nature technique.

L'auteur du 4-ème article donne l'exemple de la montagne Lutoasa en Maramureș, parfaitement aménagée par l'État qui l'exploite en faveur des montagnards, propriétaires de vaches d'une bonne race.

La nécessité de la coordination des intérêts de l'économie pastorale et de la chasse constitue le but du 5-ème article.

Le suivant met en évidence l'idée que les bergers sachent à utiliser rationnellement l'herbe des adrets et des ubacs (envers).

Et pendant que l'auteur du 7-ème montre que le genévrier peut être détruit en l'incendiant, le suivant s'attache surtout au problème de l'administration des alpages propriétés domaniales.

Ensuite, les auteurs des dernières deux articles proposent les moyens de nature technique et administrative pour arriver à la destruction du pin traînant (*Pinus montana* var. *pumilio*), du genévrier, des aircelles, du rhododendron et du nard raide.

C R O N I C A

AL DOILEA CONGRES INTERNAȚIONAL DE SILVICULTURĂ DELA BUDAPESTA (10—14 SEPT. 1936)

Primul congres internațional de silvicultură (Roma, 1926) a însărcinat Institutul Internațional de Agricultură dela Roma de a organiza ulterior al doilea congres similar.

Institutul a sugerat Guvernului Regal Ungar ideea de a organiza un asemenea congres la Budapesta și propunerea a fost acceptată.

Țara noastră, atât prin Ministerul Afacerilor Străine, cât și prin Ministerul de Agricultură și Domenii, invitată de a participa la congres de către Institutul Internațional de Agricultură și de Guvernul Maghiar, și-a dat adeziunea sa, însărcinând un comitet compus din căpeteniile autorităților silvice (Casa Pădurilor, Direcția Regimului Silvic, Institutul de Cercetări și Experimentație Forestieră, Uniunea generală a industriașilor), cât și din Președintele Societății „Progresul Silvic”, a organiza participarea la acest congres.

Din regulamentul provizoriu privitor la acest congres întocmit de către Comitetul principal de organizare, și pe baza discuțiilor ce au avut loc cu ocazia ședinței prealabile ținută la Budapesta în zilele de 24—26 Martie a. c., se dau următoarele referințe asupra participării la acest congres.

„Scopul acestui congres este de a menține cu ajutorul unei cooperări internaționale, un oarecare echilibru între producția și consumația lemnului și de a trata problemele cu privire la producția forestieră, la Comerțul și industria lemnului.

Chestiunile la ordinea zilei se rapoartă la statistica economiei forestiere, politica forestieră, instituții sociale, legislație, învățământ și cercetări forestiere”.

Ca membri ordinari ai congresului se pot înscrie trimișii oficiali ai guvernelor, reprezentanții Institutului Internațional de Agricultură din Roma și ai tuturor instituțiilor maghiare sau streine ce se ocupă de silvicultură, toate persoanele care se vor înscrie, în ce privește România, se vor înscrie prin Comitetul Național de Propagandă ca participanți ordinari ai congresului.

Ca membri extraordinari se pot înscrie membrii familiilor și invitații membrilor ordinari.

Înscrierea presupune cunoașterea regulamentului Congresului pe care îl dăm aci în rezumat și pe care îl ținem la dispoziția celor interesați.

Membrii ordinari au dreptul de a participa la ședințele Congresului, de a prezenta rapoarte, a lua parte la discuții, a face propuneri și a vota dispunând fiecare de o singură voce.

Toți membrii, fără distincție, pot participa la o eventuală excursie de câteva zile organizată de Guvernul Maghiar.

Cotizația este de 50 pengöe pentru membrii ordinari și de 30 pengöe pentru membrii extraordinari.

Plata se face prin Comitetul Național de Propagandă, odată cu cererea de înscriere.

Cartea de membru obținută în urma înscrierii dă dreptul de a beneficia de toate înlesnirile și comoditățile acordate în general congresiștilor.

Lucrările congresului sunt repartizate în următoarele 9 secțiuni :

I. Statistică și politică forestieră. Legislație forestieră. Instituții sociale.

II. Amenajament, învățământ și cercetări forestiere.

III. Comerțul lemnului și al altor produse forestiere.

IV. Exploatare și industrii forestiere.

V. Technologia mecanică și chimică a lemnului.

VI. Silvicultura și producția plantelor forestiere.

VII. Corecția torenților. Protecția solului și a arboretelor.

VIII. Economia rurală și diferitele sisteme de exploatare în relație cu silvicultura. Protecția naturii. Turism.

IX. Silvicultura tropicală.

Programul amănunțit al lucrărilor secțiunilor menționate mai sus este următorul :

SECȚIA I

1. Statistica forestieră : suprafața împădurită, producția, consumația și comerțul lemnului.
2. Metode statistice, periodicitate, unificare.
3. Repartiția proprietății forestiere din punct de vedere al intereselor Statului.
4. Administrația și legislația forestieră :
 - a) Ad-ția forestieră;
 - b) Legislația privitoare la gestiunea pădurilor particulare;
 - c) Legislația privitoare la gestiunea pădurilor colectivităților (persoanelor juridice);
 - d) Intervenția Statului în favoarea împăduririi, de exemplu : terenuri goale, dune de nisip, păduri degradate;
 - e) Reglementări privitoare la inundații, regimul apelor și corecția torenților ;
 - f) Legislația vânătoarei;
 - g) Legislația pășunatului în pădure ;
5. Costul pădurilor și impozitele.
6. Creditul forestier.
7. Instituții sociale. Chestiuni de muncă.
8. Asigurarea contra accidentelor, incendiilor, și altor pierderi.

SECȚIA II-a

1. Amenajament forestier, taxație, estimație.
2. Topografie forestieră.
3. Invățământul forestier. Literatură. Bibliografie.
4. Cercetări forestiere.

SECȚIA III-a

1. Dispoziții privitoare la traficul internațional al produselor forestiere. Unificarea uzanțelor comerciale, contracte tip. Unificarea clasificărilor, și sistemelor de măsură.

2. Tarife de transportul lemnului.
3. Tarife vamale relative la lemn și la alte produse forestiere. Unificarea lor.

SECȚIA IV-a

1. Mijloace de doborâre și de transport.
2. Industria cherestelei. Mașini pentru lemn.
3. Utilizarea rumegușului și a altor deșeuri de lemn (Gazogene cu lemn).
4. Industriile care lucrează cu lemn.
5. Producerea rășinei.
6. Recoltarea semințelor.
7. Recoltarea altor produse forestiere.
8. Amenajarea transporturilor forestiere. Căi ferate înguste, drumuri, ulucuri, zeonifere, plutit, tracțiune mecanică.

SECȚIA V-a

1. Fabricarea celulozei.
2. Industriile chimice ale lemnului.
3. Carbonizarea lemnului, produse de distilare. Gazogene cu lemn.
4. Conservarea lemnului. Impregnarea contra putregaiului și focului.
5. Lemne contraplate, comprimate, aburite și vopsite.
6. Rășini.
7. Recoltarea altor produse forestiere în afara lemnului: scoarță, liber, sucuri, frunze, flori, semințe, etc.

SECȚIA VI-a

1. Geografie, botanica speciilor lemnoase forestiere.
 - a) Repartiția naturală ;
 - b) Plantația în afara regiunilor de origină ;
 - c) Acclimatizarea speciilor exotice.
2. Studiul speciilor forestiere descrierea botanică, exigențe, proprietăți, lemn, condițiuni de creștere, sol economic forestier, comportare din punctul de vedere al silviculturii.
3. Origina semințelor și ereditatea.

4. Conservarea semințelor.
5. Analiza semințelor forestiere. Stațiuni de cercetarea semințelor
6. Pepiniere. Producerea puieților.
7. Ameliorarea speciilor lemnoase. Mijloace de dezvoltarea anumitor calități pentru un scop determinat.
8. Regenerarea arboretelor pe cale naturală și artificială. Sisteme culturale.
9. Impăduriri, reimpădurirea terenurilor goale, regularea regimului apelor, fixarea nisipurilor sburătoare prin împăduriri.
10. Intreținerea și ameliorarea arboretelor. Mărirea calităților și cantităților de produse.
11. Ameliorarea solului. Soluri bolnave. Inoculări. Regiuni mlăștinoase. Teritorii de inundații, bazine fluviale uscate. Nisipuri mișcătoare. Soluri calcare. Terenuri goale (stânci, soluri mobile).
12. Intrebuințarea îngrășămintelor artificiale în silvicultură.

SECȚIA VII-a

1. Corecția torenților.
2. Protecția solului în munții înalți. Regularea regimului apelor. Baraje și scări, diguri, bazine artificiale. Lacuri. Păduri de protecție.
3. Boalele arborilor.
4. Insecte dăunătoare pădurilor.
5. Daunele incendiilor.
6. Apărarea contra altor pericole naturale (zăpadă, vânt, ger, temperaturi extreme).

SECȚIA VIII-a

1. Chestiunea pășunilor. Efectul pășunatului asupra arboretelor. Ameliorarea pășunilor.
2. Pășunile comunelor și altor colectivități.
3. Creșterea vânatului. Pagubele cauzate de vânat.
4. Rolul altor animale afară de vânat. Protecția păsărilor.
5. Piscicultura.
6. Protecția generală a pădurilor și a pozițiilor naturale.
7. Turismul în pădure.
8. Estetica forestieră.

9. Propaganda forestieră în învățământul primar. Zilele arborilor. Sărbători forestiere.

SECȚIA IX-a

1. Păduri tropicale. Exploatarea și utilizarea.
2. Caractele silviculturii tropicale. Substituirea rezervelor pe cale de dispariție.
3. Intrebuițarea arborilor tropicali.
4. Studiul speciilor lemnoase din pădurile tropicale.

În ce privește conducerea lucrărilor s'a ajuns la o înțelegere ca președintele Congresului să fie un cetățean al țării care organizează congresul, în persoana D-lui Baron Kelemen de Waldbott. Ungaria, iar ca președinți adjutanți D-l Brizzi, Secretarul general al Institutului Internațional de Agricultură dela Roma și D-l Profesor Dr. Kajender, o autoritate în știința silvică și fost Președinte de Consiliu în Finlanda, țara care trăește aproape numai din exploatarea pădurilor sale.

Patru locuri de vicepreședinți au fost rezervate pentru Anglia, Germania, Franța și Statele Unite ale Americii de Nord, iar alte două pentru țări mari cari încă nu și-au anunțat până acum participarea. Locurile de secretari generali revin Jugoslaviei, Olandei și Ungariei.

Congresul se va ține în Budapesta, în zilele de 10—14 Sept. a. c., în localul Academiei de științe. În fiecare zi vor lucra numai două secțiuni și fiecare secțiune își va desăvârși lucrările într'o zi. Membrii comitetelor naționale de propagandă se vor întruni cu o zi mai de vreme spre a lua ultimele dispozițiuni.

Limbile oficiale ale congresului sunt cea franceză și ungară.

Inscrierile la congres se vor face numai prin Comitetele naționale de propagandă. Pentru România inscrierile se fac la biroul central pe adresa : Prof. M. Drăcea, Directorul Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră, str. Clopotarii Vechi No. 1, București.

Față cu importanța deosebită a acestui de al doilea congres internațional care atacă toate problemele mari de economie forestieră ale timpului și se ține într'o țară vecină, este de tot interesul

ca marile administrații forestiere, inginerii silvici, proprietarii de păduri și toți cei interesați în cultura, exploatarea și valorificarea pădurilor să ia parte la acest congres, să prezinte referate, să facă propuneri și să participe la votarea moțiunilor.

În conferința prealabilă dela Budapesta s'au primit asigurări că Biroul Central se va îngriji de obținerea unor eventuale reduceri pe calea ferată și la hoteluri pentru participanți ¹⁾).

Ing. consilier silvic
M. D. DRACEA

DE ICI, DE COLO.

Tot armele Werndl.

Aflăm, dintr'un proces-verbal înlocuit pe la începutul anului acesta, că o comisie a cărei convocare nu știu cine-o va fi cerut, ar fi hotărât ca pădurarii și brigadierii silvici să continue să poarte tot acele «pușcoace» pe care le-au avut și până acum, deși este dovedit și para-dovedit că nu sunt bune de nimic.

Zadarnic vor fi argumentat reprezentanții autorităților silvice, și mă mir de ce vor fi mai făcut-o. Eu unul, în fața numelor persoanelor desemnate a face parte din acea comisie, aș fi știut mai dinainte, că nu este nimic de făcut, oricât de convingătoare ar fi fost argumentarea mea.

Pădurarii, investiți cu un pic din autoritatea din stat, nu pot să aibă în mâinile lor decât rable, pe cari să nu le poată utiliza, atunci când bande constituite se năpustesc asupra lor, schingiindu-l și omorându-i chiar, pentrucă-și fac datoria să apere averea statului. Avem proaspete în mintea noastră atâtea cazuri de schingiuri și omoruri.

Și acestea vor continua atâtea vreme cât tâlharii vor ști că pădurarii sunt prost înarmați.

Altfel s'ar prezenta lucrurile atunci când aceștia ar fi bine înarmați. Hoții n'ar îndrăzni să se apropie, nici să atace, iar pădurarii ar avea siguranța mișcărilor, siguranța vieții.

Dar nu, pădurarii nu trebuie să fie înarmați. Știu și eu de ce! În țara aceasta atâtea lucruri sunt pe dos și atâtea străbătăți!

Filmul de propagandă forestieră.

Este, fără îndoială, un mijloc admirabil pentru difuzarea cunoștințelor despre pădure și pentru infiltrarea respectului de pădure în marea masă a poporului.

Probabil, determinate de acest considerent, societatea «Progresul Silvic» și Direcția Regimului Silvic din Ministerul de Domenii, au pus de s'a filmat.

1) Se poate estima în mod, bine înțeles, cu totul aproximativ la 10.000 lei participarea pe teritoriul ungar pe timpul celor 5 zile de congres.

în primăvara anului acesta. serbarea sădirii arborelui organizată în pădurea Pustnicul, de cercetașii din București.

A fost o idee bună. Rămâne acum să vedem cum se va proceda pentru ca realizarea aceasta modestă, se înțelege, să-și ajungă scopul, adică să fie văzută de cât mai multă lume.

Un bolovan s'a desprins din muncă,

Și a oprit brusc un tren accelerat, care parcurgea, în plină viteză, distanța Vărciorova-Gura Văii. Bolovanul ar fi fost așa de mare încât a provocat serioase avarii locomotivei și liniei, dând apoi mult de lucru la curățirea și repunerea în bună stare de funcționare a căii. Așa ne-au vestit telegramele sosite pe la începutul lunii Mai, din Turmu-Severin. Desprinderea a fost provocată de ploile torențiale căzute în regiune în ultimul timp.

Postul nostru de radio-emisiune a anunțat, ceva mai mult și anume că oprirea bruscă a trenului a fost, provocată de aporturile torențelor, care ar fi depus pe o bună distanță de linie, un strat de aproape un metru grosime.

Nimic surprinzător. Regiunea este cunoscută drept una din cele unde mâna omului n'a cruțat pădurea.

De aceea, pe noi vestea nu ne-a surprins. Iată un subiect demn de filmat. Văzându-l, lumea ar avea ce învăța.

O denigrare: Cum se frustează fiscal cu concursul organelor silvice.

Așa este intitulat un articol scris de d-l I. D. Suciuc, administrator financiar de constatare în nr. 9—10/1936 al revistei «Finanțe publice».

Autorul arată în prealabil că potrivit art. 6 din L. C. D., pădurile sunt supuse impozitului agricol numai în momentul punerii lor, în exploatare; aceasta deosebit de ceea ce se petrece cu celelalte naturi de terenuri care se impun anual. În schimb, atunci când se impun, impozitul pe păduri se stabilește după valoarea materialului lemnos realizat.

Osebit de «agricol», pădurile mai sunt supuse și la «comercial», lovindu-se prin aceasta venitul exploatării și comercializării.

Acestea stabilite, d-l Suciuc arată că atunci când statul vinde o pădure spre exploatare, taxele menționate se trec, prin contract, asupra exploatătorului.

Ce se întâmplă însă? Aici, autorul vine la subiect. D-sa pretinde că exploatătorii, pentru a se sustrage acestor două impozite, obțin, în mod tendențios, dela organele silvice, o redactare a contractului de așa natură încât pretind că este o vânzare-cumpărare de material fasonat și nu de exploatare. Din această cauză, presupunându-se că statul exploatează în regiie, cumpărătorii sunt impuși numai la taxa de 1,4%.

Deși în contract se prevede că vânzarea se face pe produse fasonate, în realitate — zice autorul — avem de a face cu un contract de exploatare, căci exploatarea se face cu banii exploatătorului, iar statul nu primește valoarea lemnului, plus cheltuielile de exploatare, ci numai valoarea lemnului.

Ori de câte ori asemenea contracte au venit în fața instanțelor de casare, fiscal a pierdut, din cauza redactării. Și autorul articolului continuând se întreabă: «Pentru ce ocoalele silvice, când li se cer lămuriri de comisiile de apel,

susțin cu stăruință, că este vorba de material fasonat și că nu este cazul de impunere... ?»

Însfârșit, înainte de a termina prin a cere Ministerului de Finanțe să cerceteze și să ia măsuri pentru evitarea acestor neînțelegeri între fisc și organele silvice, autorul arată că contractul nr. 15 incriminat, deși se arată a fi folosit numai între stat și autorități sau cooperative, este întrebuițat și atunci când este vorba de particulari sau intermediari ascunși în spatele autorităților și cooperativei.

Aceasta este o față a problemei. Să avem răbdare să o vedem și pe cealaltă. Deci, peste o lună. Până atunci însă putem spune cu hotărîre că d-l administrator financiar a comis o gravă eroare acuzând organele silvice așa cum o face.

At. Haralamb.

A DOUA CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ DE PROPAGANDA ÎN FAVOAREA LEMNULUI

C. I. B.-ul ¹⁾, prin Comisia pentru întrebuițarea lemnului (Secția de propagandă), cu concursul organului său afiliat T. D. A. ²⁾, a organizat a doua conferință internațională de propagandă în favoarea lemnului care s'a ținut la Londra în zilele de 31 Martie—3 Aprilie a. c.

La această conferință s'au făcut următoarele comunicări :

- a) în subcomisia «Economia forestieră și întrebuițarea lemnului».
- Robinson (Roy). — Economia forestieră și utilizarea lemnului în Imperiul Britanic și în Marea Britanie.
- Oliphant (J. N.). — Economia forestieră și utilizarea lemnului în coloniile britanice.
- Fenson (K. G.). — Economia forestieră și utilizarea lemnului în Canada și Statele Unite.
- Rodger (Alec.). — Comerțul lemnului și influența sa asupra economiei forestiere în India.
- Lundh (Erik). — Problemele de economie forestieră și utilizarea lemnului în Suedia.
- Lovon (Martti). — Economia forestieră și utilizarea lemnului în Finlanda.
- b) în subcomisia «Cercetări științifice privitoare la lemn și întrebuițarea sa».
- Brauer (Major). — Idelle fundamentale ale propagandei germane în favoarea lemnului.
- Boulton (E. H. B.). — Legătura dintre problemele de învățământ și întrebuițarea lemnului.

1) Comité permanent international de la production, de l'industrie et du commerce du bois.

2) Timber Development Association.

Monroy (J. A.). — Economia modernă a lemnului și economia forestieră modernă și importanța lor pentru încetarea antagonismelor sociale și pentru asanarea relațiilor economice internaționale și mondiale.

Tomsche (M. H.). — Punctul de vedere al căității în propagația pentru lemn.
c) în subcomisia «Utilizarea deșeurilor».

Colomb (Charles). — Problemele gazului de lemn.

Bergius (F.). — Lemnul în calitatea sa de materie primă nouă în chimia modernă.

Hägglund (E.). — Noul probleme de întrebuințarea chimică a lemnului în Suedia.

Vimercate (S. C. di). — Lemnul și gazul din lemn.

Din comunicările ce s'au făcut și discuțiile ce le-au urmat s'a constatat că lemnul este departe de a pierde din valoarea sa ca materie primă. Astăzi conține ca a ratra marfă mondială, iar eforturile ce se depun în toate țările pentru cunoașterea științifică a proprietăților și întrebuințărilor lemnului, precum și propaganda ce se face pentru a difuza aceste cunoștințe, nu va face decât să mărească simțitor consumul de lemn. Rezultate frumoase s'au și obținut mai ales în urma activității de propagandă a C. I. B.-ului.

Pentru mărirea acestei acțiuni s'a hotărât » 1) continuarea și aprofundarea cooperăției internaționale, 2) organizarea de anchete internaționale, 3) organizarea de concursuri internaționale. Deasemenea toate țările reprezentate la această Conferință vor participa la Expoziția Universală dela Paris din 1937, într'un pavilion destinat producției, industriei și comerțului lemnului.

Darea de seamă amănunțită a acestei conferințe va apare în cursul lunii Iunie.

N. G. Ghelmezii.

CONTRIBUȚIUNI BIBLIOGRAFICE.

Chestiuni forestiere în presa noastră, pe luna Aprilie 1936.

U n i v e r s u l.

M. P. Florescu : Aureliu M. Eliescu silvicultor și naționalist. (4) ¹⁾.

— Serbarea sădirii pomilor la Academia Agronomică (4).

V. P. Sassu, ministru : Sădirea pomilor, o datorie patriotică (4).

— Conferința D-lui Grig. Vasilescu : Irigațiile în Egipt și Sudan în cadrul configurației politice internaționale actuale (5).

— Serbarea cercetașilor, sădirea pomilor la ocolul silvic Brănești. În prezența A. S. R. Principele Nicolae și subsecretar de stat M. Cancicov (7).

— Agricultură în Chicago (conf. D-lui A. Pană) (4—9).

— Realizările din Ministerul Agriculturii și Domeniilor ; rezultatele ofensivelor : agricolă, zootehnică și silvică (13).

— Impăduriri pe terenuri degradate în jud. Vaslui (14).

1) Numerele din paranteză arată ziua apariției.

- Gh. Ionescu-Sisestii : Proiectul de lege pentru organizarea și incurajarea agriculturii; acțiunea silvică: țelul urmărit și ofensivele silvice (16).
 — Consfătuirea silvică dela CAPS (24).
 Mariella Seulescu : Copacul (26).

C u r e n t u l .

- Devastarea mahurilor Dunării și bălților Brăilei ; o dispoziție a CAPS care se aplică după 5 ani (1).
 — Serbarea sădirii pomilor la Academia Agronomică (4).
 — In jurul exproprierii teren, păduri și goluri proprietatea prințului M. D. Sturza (Neamț) (19).
 Eugen Popovici : Noui critici la adresa gospodăriei averilor Bis. române din Bucovina (pagube de 16 milioane lei). (13).
 Eug. Popovici : Cercurile politice din Bucovina și Ad-ția fondului bisericesc (Raportul împotriva societății «Putna Forestieră») (18).
 — Inginer I. S. Ionescu : Pădurea românească, bun al națiunii (20).
 Ion Nicula : Regenerarea pădurilor (Regim silvic — opera necesară în Vrancea) (21).
 — Ad-ția C. F. R. nu mai aprovizionează personalul său cu lemne (26).
 — Ședința delegației economice (Exportul în supracotă pentru arierate, compensații și pentru lemn cu diverse țări) (27).
 — Exportul de cereale și lemn, pe Martie, la Galați ; Intensificarea exportului lemnului (29).

E p o c a .

- Arhimandrit Iuliu Scriban : Podoaba apelor ; totuși silvicultorii devastatori ai pădurilor (2). Cazul pădurii de pe canalul Filipoiu-Brăila.
 — Solemnitatea dela Pasărea, Sădirea pomilor, o tradiție (7).

O r d i n e a .

- Sădirea pomilor la Academia de agricultură (3).

Ț a r a N o a s t r ă .

- Gh. Axinteanu : Sădiți pomi ! (La Academia de Agricultură) (4).
 I. Bucovineanul : Naționalizarea industriei forestiere din Bucovina (26). Asasinarea morală a cooperației din nordul Moldovei.
 — Noul jaf încercat în averile grănicerești nășăudene (27).
 — Cum au fost jefuiți Moșii de păduri (30).

P r e z e n t u l .

- T. Tudor : Comerțul European de lemnărie (5) (unde și câți standarzi a exportat România. în ultimii 2 ani).
 — Păduri supuse regimului silvic (22).
 — Dificultățile exploatărilor forestiere din regiunea Brașov (26).

A r g u s .

- Anuarul forestier pentru industria și comerțul lemnului României pe 1936 (7).

V i i t o r u l .

- Ședința de îndrumare a agriculturii, la Min. Agr. și Dom. (18).
- Organizarea turismului în România (12).

C r e d i n ța .

- Klein : Sădirea pomilor la Câmpulung (sistemul discursurilor în serie și a plantațiilor de formă) (9).
- Muzica arborilor (în Nubia Sudan) ? (18).

I d e e a N a ț i o n a l ă .

- Cezar Cristea : Probleme silvice — pacostea pășunatului în păduri (13).

I e M o m e n t .

- C. Cr. : La «Cassa Pădurilor Statului» et les réalisations techniques et commerciales (12).
- Les richesses du sol roumain : (Expozeul D-lui Ministru V. Sassu) (12).
 - Industria și comerțul României (Expozeul D-lui Ministru de industrie și comerț) (12).
- C. Cr. : La CAPS et la culture des forêts: l'oeuvre de refection du patrimoine forestier (reboisement) (26).

G a z e t a M u n i c i p a l ă .

- M. Dragomir : Verdeată și parcuri (urbanism).

O p i n i a (Iași).

- Prof. Dan Bădărău : Stejarul lui Berthelot.

N a ț i o n a l u l N o u .

- Romulus Corneanu : Ne mai pomenita îndrăzneală a haiducului Șandor Furszt la Praid-Odorhei (23).
- I. N. Tg. : Valorificarea produselor indigene (27).
- A. Gheorghitescu : Dispar pădurile Bucovinei (28).

D i m i n e a ța .

- Consfătuirea silvică dela CAPS (24).
- Legi noi promulgate (Schimb. pădure Nucet. pentru un iaz experimental) (29).

R a z a .

- Noui încadrări în personalul silvic (26).

Cezar Cristea

R E C E N Z I I

Anuarul Forestier pentru Industria și Comerțul Lemnului din România. 312 pag. Tip. Scrisul Românesc, Craiova 1935.

Un grup de funcționari din serviciul societăților forestiere au tipărit de curând lucrarea cu titlul de mai sus, al cărei scop, după cum rezultă din prefață, este «să slujească celor care vin zilnic în atingere cu lemnul», autorii fiind îndemnați la aceasta și de «marea importanță a industriei forestiere, ca factor al economiei noastre naționale».

După articolele semnate de D-nii: Ing. I. Fröhlich (Pădurile României), Dr. L. Oancea (Sistemele de valorizare ale pădurilor grănicerești din Jud. Năsăud), G. N. Gheorghiu (Producția stâlpilor de telegraf și telefon) și semnatarul recenziei de față (Pădurile Statului: administrarea și valorificarea lor), «Anuarul forestier» cuprinde o serie de capitole consacrate tarifelor de transport pe CFR, taxelor vamale, conversiunii măsurilor și monedelor străine, tablourilor kilometrice dela stațiile de încărcare, la stații de frontieră și porturi, etc.

Autorii au găsit necesar să publice, apoi, normele de sortarea cherestei de rășinoase, stabilite în 1934, atât pentru piața internă, cât și la export. De asemenea, au reprodus și prescripțiunile de sortare stabilite în Ianuarie 1934 de către reprezentanții exportatorilor din Aus-

tria, Cehoslovacia și România, privitor la cheresteaua adresată debușeului ungar.

După câteva pagini (117—121), în care se descrie proprietățile și întrebuințările principalelor esențe forestiere indigene și exotice, autorii au pus la îndemâna practicienilor un dicționar conținând mai multe sute de cuvinte germane întâlnite în industria și comerțul lemnului, mai ales în Bucovina și Ardeal. În continuare, au mai dat și câteva expresii uzuale în comerțul forestier, pe care le-au denumit, însă impropriu «termene comerciale».

«Anuarul Forestier» se termină cu un indicator al fabricilor de cherestea și parchete și cu mai multe tablouri de adresele depozitarilor de cherestea, lemne de foc, etc. și ale manipulanților de lemnație din Galați și Constanța și birourilor vamale din stațiile de frontieră.

După enunțarea rezumativă făcută în rândurile de mai sus, ne vedem obligați a ne opri asupra unor cifre eronate care au condus pe autori la anumite concluzii.

În articolul «*Aspectul comerțului de cherestea pe piața internă*», găsim o încercare de determinare a consumului de cherestea al României, bazată pe cantitățile de cherestea transportate pe C. F. R. în perioada 1925—1935. Cu privire la anii 1928—1932, pentru care avem material documentar la îndemână «Anuarul

Forestier» arată la pag. 18 că s'au transferată, cantitățile de chereștea (mii de m³) de mai jos :

1928	1929	1930	1931	1932
1815	1254	1035	1125	1246

Ori, în «Anuarul Statistic CFR pe exercițiile 1930/1932». Anexa 4, pag. 231 găsim că traficul local (consumul intern) de chereștea în aceiași ani, a fost :

A n i i	1 9 2 8	1 9 2 9	1 9 3 0	1 9 3 1	1 9 3 2
Tone . . .	1 468.642	1.558.686	1.146.989	756.729	706.679

Un m³ fiind egal cu 500 kgr., rezultă că în anii 1928—1932 s'a transportat pentru consumul intern, în realitate, cantitățile de chereștea în m³ ce urmează :

1 9 2 8	1 9 2 9	1 9 3 0	1 9 3 1	1 9 3 2
2.937.284	3.117.372	2.293.078	1.513.458	1.413.358

Diferențele dintre cifrele din «Anuarul Forestier» și cele reproduse de noi după publicația oficială a Regeii CFR fiind de milioane de m³, recomandăm autorilor anuarului să controleze cu mai multă atenție materialul documentat ce-l folosesc. Deaseneenea, este bine să arate și sursa materialului utilizat.

Trecând la «Lemnul de foc», aflăm iarăși oarecari erori. Limitându-ne numai la anii 1928—1932, dăm tabloul de mai jos, care conține cantitățile de lemne de foc, transportate pe căile ferate pentru consumul intern și export.

A n i i	După Anuarul Forestier		După Anuarul Statistic C.F.R.	
	Intern	Export	Intern	Export
	vagoane 10 tone		Vagoane 10 tone	
1928 . . .	208.542	37.210	313.027	51.462
1929 . . .	271.673	50.484	313.637	63.207
1930 . . .	195.758	36.693	255.842	63.275
1931 . . .	234.053	35.329	279.628	48.678
1932 . . .	244.221	15.506	287.233	21.407

În articolul privitor la traverse (pag. 100), care constituie o importantă ramură a comerțului nostru de lemnărie, după o justă apreciere a consumului anual al CFR la un milion traverse normale și la

0,5 milioane traverse secundare, autorii dau cifre asupra consumului de traverse din anii 1929/1930, 1930/31 etc.

Pentru o mai precisă cunoaștere a consumului pe anii 1928—1932, reproduse

cem după anuarul statistic CFR, apărut în 1935, numărul real al traverselor preschimbate de Regia CFR în anii 1928—1932.

1928 . . .	1.403.042
1929 . . .	1.664.234
1930 . . .	1.723.004
1931 . . .	1.471.526
1932 . . .	1.520.959

Comentând «Comerțul Exterior de lemnărie în anul 1935», se fac oarecari afirmațiuni ce trebuiesc corectate. Astfel, se arată că exportul în 1935, «nu numai că s'a menținut față de 1934, dar s'a și majorat simțitor, în special în unele țări». Realitatea este că sporul anului 1935 este numai 6253 m³ (1.626.544—1.620.291) ceea ce credem că nu poate fi calificat ca spor simțitor. (Vezi Buletinul C. I. B. No. 12/1935).

Trecând la exportul pe țări, autorii constată că exportul cherestei în Germania ar fi crescut în 1935 față de 1934, cu 30%. S'a comis și aici o greșală, fiindcă exportul românesc de cherestea de rășinoase în Germania, a fost în 1934 de 144.973 m³ iar în 1935, de 233.865 m³. Sporul de 88.892 m³, raportat la volumul exportat în 1934, dă un procent de 62%, nu de 30%.

Cu toate lipsurile ce le prezintă, dar care credem că vor fi corectate de autori la o nouă ediție, «Anuarul Forestier» poate fi socotit ca o lucrare utilă, mai ales că se adresează practicienilor din industria și comerțul forestier, cărora anuarul le aduce reale servicii.

Anuarul Forestier constituie și o reală contribuție la raționalizarea și uniformizarea sortării cherestei, aflată în plină derută, mai ales de la izbucnirea crizei economice.

Recomandăm și colegilor noștri această lucrare, mai ales celor ce activează la exploatare, fabricație și comercializare.

Gh. I. Ionescu

Beiträge zur Kenntnis der dendrologischen Flora Rumäniens: Nischkowitz. (Contribuțiuni la cunoașterea florei dendrologice a României: Valea Nișcovului), Colecția *Acta pro Fauna et Flora Universalis*, Seria II. Botanică, No. 18-19, București 1935, 18 pag. format 8°.

Broșura de față apărută anul trecut, face parte din colecțiunea intitulată: *Acta pro fauna et flora universalis*. Dă-tătorul la lumină al acestei colecțiuni, este d-l Paul Cretzoiu, bine cunoscut cititorilor revistei noastre, din articolele botanice ce-a publicat până acum și în Revista Pădurilor.

Aceste broșuri, deși așa de modeste, abia dacă ajung la 20 pagini, cuprind contribuțiuni originale importante, la cunoașterea florei naționale și universale. Colaborarea a câtorva botaniști străini: C. F. E. Erichsen, J. J. Smith, face din colecția de față o operă și mai prețioasă.

Printre contribuțiunile mai importante, apărute în anii din urmă, și care ne interesează pe noi, găsim, cea privitoare la răspândirea unor specii de *Fraxinus* în România, se dau stațiuni noi de *Fraxinus holotricha* și *Ornus*.

Revenind la contribuția pe care d-l Pașcovschi o aduce la flora dendrologică a României, putem spune că asemenea inventarierii locale ale florei lemnoase, sunt pentru noi foarte utile. Numai după ce vom cunoaște cât mai detaliat răspândirea speciilor, vom putea să ne dăm mai bine seama de particularitățile ce le prezintă... etc.

În cele 18 pagini, d-l Pașcovschi ne dă o listă cu comentarii a speciilor lemnoase, găsite de d-sa pe Valea Nișcovului, un afluent al Buzăului. Mai pe larg se ocupă de câteva specii ce prin partea locului sunt rare, așa sunt: *Carpinus orientalis*, *Rhus cotinus*, specii ce cer un climat mai sudic.

Anton V. Rădulescu.

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 4, Aprilie 1936.

G. Delevoy.

Considérations sur le cubage sur pied des peuplements de chênes de taillis-sous-futaie.

Considerațiunile asupra cubajului arborilor în picioare în arboretele de stejar de codru grădinarit.

Studiul cuprinde rezultatul cercetărilor făcute de «Serviciul de experiențe» belgian, pentru a stabili influențele diferitelor elemente care intervin în cubajul acestor arborete. În acest scop s'au cubat arborii tăiați în pădurea Entre-Sambre-et-Meuse în 1932, măsurând pentru fiecare arbore diametrul la 1,30 m și 1,50 m de la sol, la mijlocul lemnului plin, la mijlocul lemnului de lucru, și lungimile respective. O parte din ei au fost cubați și în mod exact prin secționare din 2 în 2 m lungime.

Articolul apare în continuare.

Eg. Rosseels.

Excursion annuelle en 1935.

Excursia anuală din 1935.

Autorul descrie domeniul Beernem văzut în prima zi a excursiei, a cărui suprafață este de 500 ha, și unde s'au văzut interesante arborete de rășinoase și folioase, precum și frumoase lucrări de tehnică silvică.

M. de Raucourt.

Les essais de bois de mine.

Incercările lemnului de mină.

Incercările au fost făcute după metoda lui Monnin, probele fiind supuse la compresiune, flambaj și flexiune. Studiul prezintă numeroase date rezultate din aceste încercări făcute în același timp la ulm, stejar, molift, larice, pin, și brad.

— Societatea. Adunarea generală din 25 Martie 1936. Scurtă dare de seamă asupra adunării generale a societății forestiere belgiene.

— Darea de seamă a gestiunii.

— Consiliul de administrație în formațiunea rezultată din alegerile statutare din 25 Martie 1936.

— Bugetul administrației apelor și pădurilor în parlament. Desbaterile parlamentare cari au avut loc cu ocazia votării bugetului.

— Cronica forestieră.

E. V.

JOURNAL OF FORESTRY.

October 1935. Nr. 10.

*Editorial.**Birocrație.*

Definii, comentarii. (Calități, defecte, realizări, în St. Unite).

H. H. Chapman.

Inchestiunea proiectului de lege Ickes.

Se continuă discuția proiectului de lege de trecere a Serviciului silvic de la Ministerul de Agricultură la cel de Interne, pledându-se pentru rămânerea în cadrul Ministerului de Agricultură.

C. H. Hammar.

Aspecte ale decadelor din Ozark.

Este vorba de o regiune de lângă Missouri, unde noile directive și metode de lucru sunt oarecum în contradicție cu tradiția de până acum a locuitorilor, în materie de păduri.

Bernard Frank.

Practica silviculturii de către autoritățile din Tennessee Valley.

Autoritățile forestiere din valea Tennessee (TVA) au achiziționat terenuri cu păduri cu scopul de a face administrație silvică demonstrativă. Au întocmit amenajamente, cu toată seria de lucrări și studii anexe, au organizat pășunatul, piscicultura, vânătorii și locurile de agrement, iar în unele părți au colonizat lucrătorii permanenți de pădure.

Raportul comitetului pentru fermele silvice de subsistență.

Problema muncii în pădure a condus pe silvicultorii americani la soluția fermelor silvice, care satisfac acutele necesități de ordin social (șomajul) și cele de ordin silvic (cultura pădurilor, amenajament, etc.). Locuințele permanente în pădure ale lucrătorilor specializați (în taberile de muncă C. C. C. sau în ocupațiile anterioare) trebuie însă să ofere populației colonizate câștiguri suficiente pentru un standard de viață rezonabil precum și mijloace de transport necesare.

John T. Auten.

Plantarea cu succes cere studii mai temeinice pentru cunoașterea stațiunii.

Reușita plantațiilor din centrul St. Unite nu este aceeași pe toată întinderea pe care au fost făcute, pentru că silvicultorii americani n-au avut suficiente cunoștințe asupra varietății de stațiuni în care au lucrat. În prezentul articol se arată cum a variat creșterea în funcție de sol în primul rând, subliniindu-se relațiile dintre stațiune și arboret. Ea susține, în concluzie, necesitatea determinării condițiilor staționale înainte de plantare precum și stabilirea exigențelor staționale ale speciilor forestiere.

Raportul comitetului pentru politica terenurilor forestiere.

Secțiunea din Allegheny a soc. silvicultorilor americani discută în acest raport cea mai bună folosință a terenurilor, în funcție de economia generală a țării. Se analizează, în special, situația din Pennsylvania și pe baze de date certe se ajunge la concluzia că proprietatea particulară forestieră a dat faliment. Pornind de la această constatare se pun două

întrebări : Cât teren să achiziționeze statul ? Care va fi rolul administrației federale, de stat, municipale, districtuale în mânăuirea acestor bunuri ? Autorul arată în ce constă cooperarea diferitelor autorități, subliniind cum participarea comunelor și districtelor la întemeierea și întreținerea pădurilor (cu scop principal : agreementul, iar secundar, dar tot important : lemnul) conduce la formarea conștiinței forestiere în popor.

Samuel Greenhouse.

Cultura arborelui *Ochroma grandiflora* Rowbe (balsa tree) în Ecuador.

O precizare botanică, un istoric al în trebunțării arborelui, descrieri despre metode de cultură și instalări de noi arborețe, concluzii și referințe bibliografice.

A. E. Wieslander.

Primii pași ai serviciului silvic în California.

Se arată lucrările efectuate în California, începând din 1926, și metodele utilizate în diversele regiuni ale țării.

Nov. 1935, Nr 11.

Editorial.

« Terenuri sălbatece ».

În sensul american, această expresie vrea să denumească acele terenuri care n'au fost cultivate, nici îmbunătățite vreodată. Bine înțeles, cele acoperite cu păduri. Potrivit felului de a discuta al redactorului șef, chestiunea e luată dela începutul începuturilor, ceea ce pentru America la drept vorbind nu-i chiar așa de departe. În 1885, New-York a inaugurat politica forestieră cu o lege prin

care se statua că pădurile existente, sau care se vor întemeia mai apoi ca rezerve forestiere, sunt declarate « terenuri sălbatece » și ca atare nu pot fi exploatate, vândute, etc. Singura folosință : agreementul ; oricât ar fi de depărtate de centrele populate, « locurile sălbatece » sunt accesibile în actuala stare de civilizație și vor fi și mai accesibile în viitor. [Americani sunt acum un popor « pe roate » (de automobil), iar mâine un popor « pe aripi » (de avion)].

Se arată, în continuare, realizările în materie de folosința « parcurilor » (drumuri, fântâni, instalații sanitare, etc.).

George B. Gordon.

Păduri, pământ și apă.

Viitorul profesiunii de silvicultor stă în directă legătură cu posibilitatea de a asigura, proprietarului de păduri, venituri din tot ce poate fi exploatat la bunurile forestiere. Lemnul este, de sigur, principala sursă, dar nu trebuie neglijate sporturile : vânăutul și pescuitul. În consecință, amenajistul va avea grijă să reglementeze și aceste folosințe. Cu titlul de exemplu se citează situația din Statul Maine.

George L. Drake.

Să fie destinate mari suprafețe de păduri productive numai unei limitate folosințe de agreement ?

Nu! pentru că se sare dincolo de cal ! Industrii care exploatau după prescripțiile amenajamentului și-și aveau rosturile sociale (plasament pentru mâna de lucru), economice (statul încasa sume mari din taxele fiscale aferente), raționale (pădurea fiind avuția cea mai mare în regiune) se văd amenințate în existența lor, spre paguba tuturor.

Harry D. Tiemann.

Cari sunt arborii cei mai mari în lumea întreagă?

Un articol cu informații precise, culese personal sau luate de la surse demne de toată încrederea, cu privire la înălțimea, diametrul, vârsta, stațiunea mai multor specii: *Sequoia gigantea*, *S. sempervirens*, *Eucalyptus regnans*, *E. globulus*, *E. obliqua*, *E. diversicolor*, *Castanea sativa* (exemplarul de pe Etna), *Taxodium mucronatum*, *Dracena drago*, *Adansonia*, *Ficus religiosa*, *F. indica*, *Cariniana excelsa*.

Cifrele deși ar fi să dea un aspect greoiu, lasă însă lizibile cele 10—12 pag. ale articolului, agrementat cu câteva fotografii mărețe.

Austin Cary vorbește în public.

Se dă «scrisoarea deschisă» adresată Președintelui Roosevelt, de către Dr. A. Cary, la plecarea acestuia din Serviciul Forestier. Se arată în scrisoare diferitele probleme ce se pun Silviculturii în diversele state ale Uniunii.

A. A. Brown.

Descoperirea focurilor din păduri perfecționată în California.

Se descrie cum s'a rezolvat problema selectării și distribuției observatoarelor de incendii în cuprinsul pădurilor, în vederea unei maxime eficiențe în protecția în contra focului.

A. C. Cline și H. J. MacAloney.

Dare de seamă asupra ameliorării plantațiilor de *Pinus Strobus* infectat de *Pissodes Strobi*.

Se dă metoda aplicată în 1930 și rezultatele observațiilor pe o perioadă de patru ani.

T. B.

SILVA.

No. 11, 1936.

Forstmeister Karl Crug in Regensburg. Forst und Jagd in Bayern-Ingolstadt im 15-ten und 16-ten Jahrhundert.

Pădurile și vânătoarea în Bavaria - Ingolstadt în secolul al 15-lea și 16-lea.

No. 12.

H. Hesmer. Eberswalde.

Die Bewaldung Deutschlands.

Pădurile Germaniei (Continuarea articolului semnalat în R. P. No. 1/1936).

După pin, locul cel mai important în domeniul forestier al Germaniei îl ocupă molidul (24,6%). Și molidul ca și pinului îi s'a consacrat două planșe, întocmite la fel ca cele pentru pin. Din observarea lor rezultă că și în Germania grosul molidului se găsește în situațiunile mai înalte și mai ales la munte. În ce privește regiunea șesului, arborete de molid mai importante ca întindere și totodată arborete naturale se găsesc doar în Prusia de Est și în provinciile Schleswig și Holstein. De altfel șesul este aproape lipsit de molid și participă adeseori d'abia cu 1% sau $\frac{1}{2}$ % la constituirea arboretelor. Din confruntarea hărților climatologice și geologice, etc. cu cele de statistică silvică rezultă că molidul, pentru a sa dezvoltare prielnică are nevoie de cel puțin 500 mm ploae pe an și 'și găsește

condiții optime acolo unde precipitațiile atmosferice ating cifra de 500 mm. Pe soluri permeabile molidul se găsește puțin sau de loc. În ce privește raportul între răspândirea actuală a molidului și cea naturală din vremurile de mai demult, se constată o progresare tot mereu crescândă a acestei specii, fără ca calitatea arboretelor artificial întemeiate să dea prilej la îngrijorări. Din contra se poate observa că molidul, acolo unde nu se găsea în mod natural acum un secol sau două, se prezintă tot așa de bine ca în ținuturile lui de obârșie.

Această situație îmbucurătoare se află schimbată numai acolo unde pentru împăduriri, s'a operat cu semințe improprii regiunii. Asemenea se remarcă că arborețele artificial create în genere nu compătimească mai mult de paraziți animali sau vegetali, decât cele ce se găsesc în stațiunile lor naturale.

Se accentuează chiar că arborețele de molid din Prusia de Est cari sunt autohtone, sunt cele mai primejdite de *Liparis monacha* și de alte insecte cari aiurea sau nu se găsesc la loc, sau fac prea puțin ravagii.

No. 13.

D. Fehér, Sopron.

Ueber die Algenflora des Waldbodens.

Despre flora de alge din solurile forestiere.

No. 14/15.

V. Dietrich, München.

Statistische Methoden und Grundlagen einer forstwirtschaftlichen Holzmarktkunde.

Temeiurile și metode statistice pentru studiul din punct de vedere al

economiei forestiere al pieței lemnului.

Continuare a articolului semnalat în R. P. No. 9—14 din anul 1935.

* * *

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

No. 11, 1935.

Meyer, Aug. F.

Die Einwirkung der Trinkwassersentnahme aus dem Walde auf den Bestand.

Influența captării apei de băut din pădure asupra arboretului.

Autorul este inginer de ape, însărcinat cu construcția captării apelor, la Chemnitz. În studiul publicat arată întrucât arborețele pot suferi de pe urma luării apelor. Din cercetările făcute reiese că prin captarea apelor de băut nu se produc asemenea vătămări.

Heger, Ing. A.

Beiträge zur Vorratswirtschaft.

Contribuții la gospodăria rezervelor.

Autorul continuă studiul început în numărul precedent al revistei. Se arată care era țelul unei asemenea gospodării silvice în Munții Metalici. Aceasta era de a face în arborețe o rezervă cât mai rezistentă la vânturi, ghiață, insecte, etc. Această rezervă trebuie așa făcută încât să rămână sănătoasă, valoroasă și productivă. Autorul numește o asemenea gospodărire, gospodăria rezervelor.

Se arată modul cum să se ajungă la acest țel: cum să se conducă ce este prezent și cum să se creeze noi rezerve. Apoi se arată tehnica aplicată: locul tăerilor, țelul lor, metode de estimare etc.

Recenzii:

Die Forstbenutzung, de Fabricius, Ludwig.

Die gerechte Führung des hannoverschen Schweisshundes, de Frevert, W. *Fach-Kalender für deutsche Forstmänner und Jäger*, de Waldheil.

Die Jagdprüfung zur Erlangung des ersten Jagdscheins, de Goetze, Hermann. *Deutsche Treibjagden in Feld und Wald*, de von Reumont.

Pflanzengeographie Deutschlands, de Hneck, Dr. K.

Die alpenländisch-Erzgebirgler Dachsracke, de Baumann, A.

Merkblätter der Gesellschaft für Jagdkunde.

Wild, Waffe, Hund, de Usinger, A.

No. 12/1935.

Heger, Ing. H.

Beiträge zur Vorratswirtschaft.

Contribuții la gospodăria rezervelor.

Se continuă și se sfârșește cu acest articol, studiul început în numărul 10 al revistei. Acum se arată efectul în gospodărie în urma innobilării arboretului prin alegerea arborilor, apoi amenajamentul de aplicat, producțiunea problemele de silvicultură care se pun într-o asemenea gospodărie a rezervelor.

Tharandter Zoologische Mitteilungen.

Comunicări zoologice din Tharandt.

Grosmann, Dr. H.

Ueber eine neue Tannenlaus, (*Dreyfusia Prelli nov. spec.*).

Asupra unei noi specii de păduche la brad.

Se arată că în Germania s'a găsit o nouă specie de păduche pe brad: *Dreyfusia Prelli*, adică o nouă chermesidă. Aceasta face gală pe Picea orientalis, iar exulantele pleacă pe brazii A. Nordmanniana și A. cephalonica. Până în prezent nu se cunosc atacurile pe A. pectinata.

Se arată dezvoltarea insectei și se face descrierea formelor.

Recenzii.

Der Wärmehaushalt der Pflanzen, de Huber, Bruno.

Fasanen als Jagdwild, de Graf von Schwerin, Felix.

Der deutsche Edelhirsch, de Heck, Lutz Dr.

Der alte Jäger, de Escherich, Georg Doktor.

Der alte Forstman.

Der deutsche Wald. Sein Leben u. seine Schönheit.

Karte der Wald- und Holzartenverteilung in Deutschland nach kleinen Verwaltungsbezirken, de Dengler, Alfred Dr.

Pflanzenzüchtung, de Reinohl, Friederich, Dr.

Gr. E.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band III, Heft 4/5 (1935).

Ebner A., Dr.

Die Holzgewinnung in Amerika in kritischer Darstellung und Würdigung und Formung der neuzeitlichen Fragestellung.

Expunere și considerațiuni critice asupra modului de recoltare a lemnului în America și problematica actuală a chestiunii.

Cu același lux de amănunte, se continuă expunerea studiului semnalat în cale-

tele precedente ale revistei noastre (1935, pag. 696 și 816).

În 52 de pagini (25 × 17 cm) se dezvoltă chestiunea prelucrării lemnului nu numai în sens tehnic, dar în oarecare măsură și economic. Ni se dau date și asupra industriei lemnului în America ca factor economic. Foarte cuprinzător era tratată industria cheresteli.

Dat fiind caracterul acestei părți a studiului, credem că se depășește titlul său general.

Holzforschungsbericht des Instituts für ausländische und koloniale Forstwirtschaft an der Forstlichen Hochschule Tharandt.

Se continuă descrierea unor lemne exotice din regiunea pădurilor tropicale ale Camerunului. La fiecare specie se tratează despre: literatură; numele local (popular); numele uzitat în comerțul lemnului; stăruirea; arboretele; lemnul; proprietăți tehnice; întrebuințarea. O mulțime de fotografii ilustrează studiile.

Hilf B. R., Dr. Forstmeister.

Zur Entwicklungsdynamik der Forstwirtschaft.

Despre dinamica dezvoltării economiei forestiere.

Considerațiuni și noi puncte de vedere asupra succesiunii în timp a celor trei tipuri de folosire a pădurii: a) folosirea neregulată a pădurii naturale în legătură cu o agricultură primitivă; b) exploatarea industrială a pădurii, fără preocupări de viitor; c) silvicultura sistematică, bazată pe continuitatea producției.

Internationaler Forstwirtschaftsbericht.

În 63 de pagini găsim prețioase informațiuni asupra economiei forestiere în diferite țări ale lumii. De un deosebit interes și pentru noi este articolul:

Holz in Strassenbau.

Lemnul în construcția străzilor, de ing. Windirsch.

Ilie C. Dem.

Societatea «Progresul Silvic»

ADUNAREA GENERALĂ A SOCIETĂȚII

SERBAREA SEMICENTENARULUI

De cinci decenii, neîntrerupt, inginerii silvici, membri ai societății «Progresul Silvic», se întrunesc odată pe an pentru a-și fixa drumurile, a-și spune păsurile, și pentru a înălța glasul lor unit către cei ce trebuie să-i sprijinească în lupta lor de apărare a pădurilor și a intereselor lor de corp.

Anul acesta, potrivit statutelor societății, s'a fixat deschiderea Adunării Generale pentru ziua de 31 Mai, în localul societății din București, B-dul Take Ionescu No. 31, la ora 11 dimineața.

Totdeauna Adunarea Generală a fost o sărbătoare a corpului nostru. Scopurile înalte țintite în discuții, ținuta membrilor, participarea persoanelor de înaltă răspundere în stat, și cădrul însuși în care se desfășoară îi dau acest caracter. Cu atât mai mult anul acesta Adunarea Generală trebuie să fie prilej de înaltă sărbătoare a tuturor silvicultorilor din România, căci se împlinește o jumătate de veac de existență a societății, o jumătate de veac de continuă luptă pentru apărarea pădurilor în contra atacurilor venite din toate părțile, pentru intronarea unei gospodării raționale, și pentru creierea unui corp silvic puternic și demn.

În convingerea că inginerii silvici, pătrunși de importanța evenimentului și pregătiți pentru primirea în mijlocul lor a înalți oaspeți, vor veni la această adunare să sărbătorească 50 de ani de muncă, să-și înalțe sufletele și să-și fixeze directivele pentru lupta din zilele ce vin, înserăm aici convocarea oficială.

Stimate și iubite Coleg,

În conformitate cu art. 18 din statutele Societății noastre, avem onoare a vă aduce la cunoștință că Adunarea Generală în anul acesta s'a fixat a se ține în ziua de 23 Mai 1936, la sediul Societății din București, Bd. Take Ionescu No. 31. ora 11 dimineața.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de statute, Adunarea Generală se va ține irevocabil în ziua de 31 Mai 1936, ora 11 dimineața în același loc. cu orice număr de membri, fără o nouă convocare.

Anul acesta împlinindu-se 50 de ani de existență a Societății noastre, vom sărbători acest eveniment în cadrul Adunării Generale.

ZIUA I-a 31 MAI 1936

Serbarea semicentenarului Societății — ora 11 :

1. — Cuvântarea D-lui Prof. M. D. Drăcea, Președintele Societății.

2. — Cuvântările invitaților.

3. — Darea de seamă asupra activității Societății în cei 50 de ani.

Adunarea Generală anuală :

1. — Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul Cenzorilor, pe 1935.

2. — Aprobarea Bilanșului și contului de Venituri și Cheltuieli încheiate la 31 Decembrie 1935 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea pe 1935.

3. — Aprobarea bugetului pe 1936.

4. — Ratificarea cooptării D-lor : Const. Marinescu și N. N. Caragea.

5. — Alegerea a 5 membri în Consiliul de Administrație pe 4 ani, cu începere de la 1 Ianuarie 1937, conform art. 24 din statute, în locul D-lor : C. M. Bunescu, D. Drâmbă, Const. Marinescu. V. N. Priboianu și Eugen Vâlceanu.

6. — Alegerea pentru 1935 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

ZIUA II-a ȘI III-a, 1 ȘI 2 IUNIE 1936.

Discuțiuni asupra referatelor prezentate.

1. — Lemnul, silvicultura, perdele forestiere de protecție și de apărare națională în ținuturile de stepă și de antestepă ale țării.

Raportor : Prof. M. Drăcea

2. — Capitalul și munca românească în întreprinderile și administrațiile silvice.

Raportor : Andrei Ionescu

3. — Salarizarea Corpului Silvic.

Raportor : Dr. V. Dinu

Pentru a se putea urma desbaterile în cunoștință de cauză. Consiliul a luat hotărârea ca să se publice pe cât e posibil referatele înainte de ținerea Adunării Generale.

În consecință vă rugăm a comunica secretariatului, subiectul ce doriți a trata din cele de mai sus enunțate și a ne înainta referatul Dvs. până cel mai târziu la 20 Mai a. c. pentru a putea fi tipărit.

Faptul că în cadrul Adunării Generale urmează să se desfășoare *Serbarea semicentenarului*, cât și prilejul adunării generale însuși constituind momente culminante în activitatea și manifestarea Corpului și Societății noastre, ne îndreptățesc să credem că participarea Dvs. la ședințe va fi neîndoelnică, dându-ne prețiosul Dvs. concurs la deslegarea problemelor enunțate.

Primiți, stimate și iubite coleg, asigurarea sentimentelor perfecte noastre colegialități.

Președinte. M. DRACEA.

Secretar General. *Eugen Vâlceanu*

PROCES-VERBAL No. 5
Ședința din 17 Februarie 1935.

Prezidează D-l M. Drăcea, președinte.

Membri prezenți D-nii : C. Alimănișteanu, C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. Drămbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Horia Lazăr, G. Minescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe și Eugen Vâlceanu.

D-l Președinte salută prezența la ședință a D-lui C. Alimănișteanu vice-președinte, învederând sprijinul moral și chiar material adus Societății noastre, exprimându-și convingerea că D-l Alimănișteanu va fi totdeauna la postul de datorie și-l roagă să prezideze ședința din această seară.

Prezidează D-l C. Alimănișteanu.

Se citește procesul verbal al ședinței din 10 Februarie crt. La sumar D-l M. Drăcea arată Consiliului că a luat contact cu D-l președinte al Societății inginerilor agronomi și a stabilit o întrevedere pentru a discuta asupra principiilor legii pentru organizarea agriculturii în partea privitoare la incursiunile ce se fac în câmpul de activitate al silviculturii.

Aduce la cunoștința Consiliului că s'a dat de serviciile agronomice o circulară privind serbarea sădării pomului. Serbarea sădării arborelui a pornit dela Ingineria silvică și a fost susținută viguros peste un deceniu de corpul silvic și de Societatea noastră. Denaturarea ei în serbarea pomului, a viței, etc. nu trebuie să ne îndepărteze dela drumul ales de noi : *continuarea organizării serbării sădării arborilor, solicitându-se de Societate sprijinul tuturor autorităților silvice.*

Consiliul aprobă propunerea și decide a se aduna circularile ce se dau în această direcție de organizațiuni ce nu au nimic comun cu pădurea.

D-l M. P. Florescu referă asupra delegației ce a avut de a reprezenta Societatea la înmormântarea lui N. Savela, fost membru fondator.

D-l D. Drămbă recunoscând că nu și-a revăzut textul cuvântării ce a ținut la adunarea generală din 1935, arată totuși că aceasta a apărut denaturată și cere a fi scoasă din darea de seamă ce se află sub tipar.

După discuțiuni la cari mai iau parte D-nii : C. Alimănișteanu, C. P. Georgescu, V. Stinghe, M. Drăcea, V. Priboianu, E. Vâlceanu, N. Caragea, D. Grozescu, Consiliul aprobă propunerea făcută de D. Grozescu ca să se scoată din darea de seamă partea indicată de D-l D. Drămbă din cuvântarea d-sale, dacă nu se aduce nici o greutate în executarea tipăririi lucrării respective.

D-l V. Stinghe propune ca pe viitor Darea de seamă să cuprindă numai un rezumat al desbaterilor.

Consiliul hotărăște ca această chestiune să fie adusă în discuție într-o ședință viitoare.

Reluându-se discuția referitor la amestecul ce se face în domeniul silviculturii de către autorii proiectului de lege pentru organizarea agriculturii, D-l C. P. Georgescu arată că din acest proiect reiese clar că inginerii agronomi tind să depășească câmpul lor normal de activitate și este momentul unei prompte reacțiuni pentru a se ști că nu tolerăm atari încălcări.

D-l M. Drăcea arată că s'a intervenit de Societatea noastră la Soc. inginerilor agronomi căreia i s'a cerut lămuriri în această chestiune.

Procesul verbal din 10 Februarie crt. se aprobă.

Se ia în discuție ordinea de zi:

1. Raportul cenzorilor pentru verificarea gestiunii Societății pe anul 1935.

D-l Eugen Vâlceanu citește raportul cenzorilor pentru verificarea gestiunii pe anul expirat. Consiliul ia act.

2. Cooptarea unui membru în Consiliul de ad-ție în locul devenit vacant prin demisiunea D-lui P. Ioan.

D-l C. P. Georgescu susține principiul că nu trebuie ales în Consiliu un membru care n'a candidat și ca atare să procedăm după indicațiile adunării generale și să cooptăm pe acela ce a întrunit voturi mai multe.

D-l V. Priboianu susține că trebuie să procedăm conform statutelor, cu atât mai mult cu cât prin o cooptare anterioară Consiliul a ținut seamă de indicațiile adunării generale.

Consiliul hotărând a se proceda conform statutelor, se propun următoarele candidaturi:

D-l Const. Marinescu

» Al. Stefanopol

» M. St. Suhățeanu

» I. Comanicleu.

Se procedează la vot secret și întrunește majoritatea D-l Const. Marinescu, care se proclamă cooptat în Consiliul de administrație în locul D-lui Petre Ioan, dela data cooptării și pe toată durata mandatului deținut de D-l P. Ioan, sub rezerva ratificării adunării generale.

3. Colaborarea instituțiilor publice silvice cu Societatea Progresul Silvic.

D-l M. Drăcea arată că instituțiile publice de ordin silvic ca: Administrația pădurilor statului, Regimul silvic institutul de cercetări și exp. forestieră, Consiliul tehnic al pădurilor, Eforia spitalelor civile, Cooperația, Fondul Bisericesc din Bucovina, etc. lucrează dispart, colaborarea între ele fiind foarte slabă. Necunoașterea reciprocă a acțiunii fiecăreia din aceste instituții, precum și lipsa de control între elementele cari activează în cadrul lor, e o slăbiciune care poate fi fatală. În fața atacurilor cari se dau din afară este imperios necesară strângerea rândurilor.

D-se preconizează o consfătuire amicală a capilor autorităților respective unde să se desbată problemele ce se pun fiecărei instituții și sbuciumul lor intern.

Consiliul constată necesitatea unei strânse colaborări între toate instituțiile de ordin silvic precum și membrii corpului silvic și dă împuternicire președintelui să găsească mijloacele practice pentru înfăptuire.

Consiliul aprobă propunerea D-lui D. Grozescu de a se organiza reuniuni camaraderești cu invitarea și a amicilor pădurilor (ziaristi, scriitorii, parlamentari, etc.).

4. Fixarea datei adunării generale pe 1936.

Consiliul hotărăște:

a) Odată cu adunarea generală anuală se va sărbători și semicentenarul Societății.

b) Fixează ca dată primă a adunării generale ziua de 24 Mai 1936. și 31 Mai pentru a doua dată când adunarea generală va avea loc în mod irevocabil.

c) Se stabilește ca în prima zi — 31 Mai a. c. — să se serbeze semicentenarul.

Pentru organizarea serbării semicentenarului se împuternicește Comitetul de direcție și comisia anterior stabilită.

5. Diverse.

a) Consiliul sesizat de cererile mai multor membri asupra termenului scurt pentru prezentarea lucrărilor de premiat cu premiile C. Dissescu, V. A. Goleșcu și Gh. Crăciunescu, aprobă prelungirea acestui termen până la 1 Februarie 1937.

Restul condițiilor rămân cele publicate în regulamentele respective publicate în Revista Pădurilor No. 9—10/1935.

b) D-l D. Grozescu aduce la cunoștința Consiliului că în studiul diferitelor comisiuni sunt proiectele de legi privind :

— Consiliul superior economic.

— Învățământul aplicat în școlile normale și seminarii.

— Modificarea legii pescuitului.

— Camerele profesionale (Camere de agricultură, etc.).

Consiliul delegă pe D-nii :

M. Drăcea, Tr. Heroiu, D. Grozescu pentru studierea legii învățământului aplicat în școlile normale și seminarii.

— D. Grozescu, Gh. Năstăsescu și C. Bunescu pentru studierea proiectului de lege pentru înființarea Consiliului superior economic.

— Horia Lazăr, V. Priboianu, N. Caragea pentru studierea legii camerelor profesionale.

— At. Haralamb și Al. Butoi pentru legea pescuitului.

— D. Grozescu pentru studierea legii reglementării corpului experților.

— M. P. Florescu, G. Minescu, N. Caragea pentru studierea proiectului de lege al nunciu.

Ședința se ridică la orele 23,50.

p. președinte, (ss) C. Alimănișteanu.

Secretar General, (ss) Eugen Vâlceanu.

PROCES-VERBAL No. 6.

Ședința din 2 Martie 1936.

Prezidează D-l C. Alimănișteanu, vicepreședinte.

Membri prezenti D-nii : Al. Butoi, N. N. Caragea, M. Drăcea, D. D. Drămbă, C. Emanoil, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, Gh. V. Luțescu, Const. Marinescu, G. Minescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.

D-l C. Alimănișteanu, președinte de ședință, salută prezența la Consiliu a D-lui Const. Marinescu, cooptat în ședința anterioară în locul vacanț, dorind o strânsă, cordială și sinceră colaborare între Societatea Progresul Silvic și Administrația pădurilor statului.

D-l *Const. Marinescu* răspunzând, mulțumește Consiliului de alegerea făcută și asigură că va pune în știja Societății toată puterea sa de muncă și toată sinceritatea pentru realizarea scopurilor acesteia.

Se citește procesul verbal din 17 Februarie crt.

La sumar iau cuvântul D-nii :

M. Drăcea schițează problema introducerii în învățământul de toate gradele și în special în cel normal și primar, a unor chestiuni de silvicultură care în linii generale se pune astfel :

1. Obținerea unui loc în programa analitică.
2. Obținerea de locuri de profesori de silvicultură în școlile normale și seminariile.
3. Posibilitatea de predare a cursurilor prin profesori permanenți și prin profesori ambulanți.

După discuțiuni la cari iau parte D-nii *D. Grozescu, Andrei Ionescu, Tr. Heroiu, C. Alimănișteanu*, Consiliul dă mandat D-lui Președinte *M. Drăcea* să stabilească cu conducătorii învățământului modul de aducere la îndeplinire a acestor propuneri.

D-l *Horia Lazăr* aduce la cunoștința Consiliului măsurile luate de Direcția Regimului silvic pentru serbarea sădării arborilor dace de Comandantul premilitarilor — D-l *Colonel Carciu* — că în cadrul lor de activitate țintesc să pună pe tinerii respectivi la o muncă socială constructivă : corecțiune torenți, pepnicre, pază, etc.

Consiliul hotărăște a se interveni la autoritățile silvice cu rugămintea să dispună organelor în subordine să ia contact cu autoritățile locale și preresglementare în vederea aplicării unui program potrivit în materie silvică.

Procesul verbal al ședinței anterioare se aprobă.

Punctul 1 din ordinea de zi: *Formarea subiectelor de discutat la adunarea generală 1936.*

După discuțiuni la cari iau parte membrii prezenți, Consiliul aprobă să se pună în discuția adunării generale două probleme :

- una privitoare la chestiunea lemnului, a silviculturii în regiunile secetoase, a perdelelor de protecție și de apărare națională ;*
- alta privitoare la munca intelectuală (calificată) națională și capitalul românesc în întreprinderile forestiere.*

Formula precisă a acestor probleme se va face cunoscută în ședința viitoare când se vor desemna și raportorii.

2. *Referințe asupra demersurilor în chestiunea salarizării și încadrării.*

Se aduce la cunoștința Consiliului demersurile făcute de Societate la Ministerul Agriculturii și Domeniilor și de acesta la Ministerul de Finanțe în chestia încadrării în buget a inginerilor lucrători cu ziua și diurniști, precum și a celor avansați onorific, și răspunsul dat de comisia bugetară a Ministerului.

Consiliul hotărăște : roagă pe capii autorităților silvice ca împreună cu reprezentanții Societății să se prezinte D-ului Ministru *V. P. Sassu* pentru a-i arăta și D-sale ideile corpului silvic cu privire la cele două aspecte ale problemei salarizării, cerându-i sprijinul la forurile în drept.

3. *Comunicări :* D-l *Andrei Ionescu* arată că încă nu s-au făcut demersurile

În chestiunea Ing. universitar dela Ierbuș așa cum s'a hotărât în ședința Consiliului din 12 Noembrie 1935.

D-l M. Drăcea dă relațiuni în cauză, arătând că Societatea va interveni la momentul oportun.

D-l M. Drăcea mai dă lămuriri cu privire la punctele câștigate de Societate la legea turismului.

D-l G. Minescu cere intervenția Societății pentru plasarea inginerilor silvici și în alte direcții.

D-l D. Grozescu propune și Consiliul aprobă să se întocmească proiectul de modificarea statelor pentru a-l supune adunării generale.

Se desemnează în cauză următoarea comisiune: D. Grozescu, V. N. Priboianu, Tr. I. Heroiu, N. N. Caragea, Andrei Ionescu și Eugen Vâlceanu.

Celelalte chestiuni din ordinea de zi se amână la ședința viitoare.

Ședința se ridică la orele 23 jum.

Președinte, (ss) M. Drăcea.

Secretar General, (ss) Eugen Vâlceanu

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/520,

DECIDEM :

Art. 1. -- Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Oșaua u. d. județul Bihor, proprietatea Comunei Oșaud, în suprafață de 617 ha. 7500 mp. Regim și tratament Crâng compus cu 150 rezerve de preferat stejar și gorun. Revoluția normală 40 ani, pentru elementul crâng și 80 ani pentru elementul rezervă.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Salcia, județul Dolj, proprietatea moștenitorilor General S. Băicoianu, în suprafața totală de 491 ha. 2800 mp. Regim și tratament: O serie de crâng simplu cu revoluția normală de 30 ani și alta de agrement de 29 ha. 6400 mp. aplicându-se Codru grădinarit cu exploatabilitate fizică.

c) Amenajamentul pădurii Ceret, județul Cluj, proprietatea Composesoratului din comuna Mera, în suprafață de 88 ha. 0400 mp. Regim și tratament crâng cu 30 rezerve la ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Boburi, județul Cluj, proprietatea Matei Vasile Iul Gavril și soții, în suprafață de 14 ha. 3300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea lui Mic, etc. județul Dâmbovița, proprietatea Locot. Dr. Spiridon Heroiu, în suprafață de 12 ha. 8277 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. -- Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. -- Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 14 Februarie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Căncălev.

No. 43932/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Cuciurul Mare, proprietatea fondului bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafață de 2120 ha. 2100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani cu plus de 10 ani pentru regenerare.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Măgura, etc., județul Buzău, proprietatea Irina N. Buteașescu, în suprafață de 192 ha. 1700 mp. Regim și tratament orășag simplu. Revoluția normală 12 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare prin operațiuni culturale al pădurii Zhar, județul Sereghiuț, proprietatea Mareu Fischer, în suprafață de 139 ha. 2620 mp. Se va extrage în primii 2 ani și deceniulul arborei preexistenți și vicioși.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Livada, județul Cluj, proprietatea Koszorus I. și alții, în suprafață de 12 ha. 6600 mp. Regim și tratament orășag simplu. Revoluția normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Căpățanu Valca Bisericea, județul Putna, proprietatea Petruche Nedeleu, în suprafață de 10 ha. 1800 mp. Regim și tratament orășag simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui dela alin. 1, se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, înându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 14 Februarie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Căncălev.

No. 43930/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Chinzbaia, județul Sain Mare, proprietatea Comunei Dumbrăvița, în suprafață de 172 ha, 6500 mp. Regim și tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Curtișoara, județul Olt, proprietatea Ecaterina Craulescu etc., în suprafață totală de 1 ha. 2600 mp Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 6 ani.

c) Amenajamentul pădurii Conacul Lupului etc., județul Satu Mare, proprietatea comunei Chechiș, în suprafață de 111 ha. 0600 mp. Regim și tratament Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, județul Mureș, proprietatea Inginer Mircea Valda, în suprafață totală de 93 ha. 1200 mp. Regim și tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Crucii Faraonaș, județul Bacău, proprietatea Moise Marcovici, în suprafață totală de 66 ha. 7100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Crucii Faraonaș, județul Bacău, proprietatea Lupu Marcovici, în suprafață totală de 66 ha. 7100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația economică de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 15 Februarie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Cănelcov.

No. 56828/936.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M,
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1935:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: Priboianu N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Secretari: { Emanoil C.
Ionescu-Heroiu Tr.

Memברי:

Bunescu M. C.

Butoi Al.

Caragea Nic.

Drâmbă D.

Eliescu A.

Florescu M. P.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu A.

Lazăr H.

Lușescu Gh.

Marinescu C.

Minescu Gh.

Năstăsescu Gh.

Nedelcovici Ath.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gh., Chercea Gh.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu-Fălcu A. și
Popescu-Salcia I.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500	„
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75	„
Numărul	25	

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII PROGRESUL SILVIC

Nr. 6.

IUNIE 1936

ANUL XLVIII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

SUMARUL :

Semicentenarul nostru	<i>Redacția</i>
Studii :	
Intrebuițări puțin cunoscute ale lemnului de salcie căprească (<i>Salix caprea</i> L.)	<i>Dr. A. V. Rădulescu și Alfred Nahlik</i>
Referate — Comentarii :	
Scosul lemnelor din pădurile de munte	<i>Ing. Nistor Văleanu</i>
Pădurile grănicerești din județul Năsăud (II)	<i>Ing. St. Demetrescu-Gârbovi</i>
Problema cadastrului forestier la noi	<i>Ing. Gh. Nicolau-Bârlad</i>
Nouile păduri și legile noastre silvice	<i>Dr. I. C. Demetrescu</i>
Problemele zilei :	
Operațiuni culturale. Tăieri de ameliorare.	
<i>Technica operațiilor culturale</i>	<i>Ing. Z. Przemęchii</i>
Să intensificăm operațiile culturale	<i>Ing. Marin Rădulescu</i>
Ameliorarea arborilor	<i>Ing. Eftimie Petrescu</i>
Operațiunile culturale din Basarabia	<i>Ing. Gr. Caminschi</i>
Operațiunile culturale	<i>Ing. Titus Nicoară</i>
Operațiuni culturale în pădurile particulare	<i>Ing. I. Paladian</i>
Tăierile de ameliorare în lumina realității	<i>Ing. V. Magdaș</i>
Câteva lucruri ce trebuiesc știute, când se execută operațiuni culturale	<i>Ing. Gr. Vasilescu</i>
Cronica :	
Raport asupra Congresului național de lemn dela Nancy (urmare)	<i>D. Drâmbă</i>
Adunarea generală ordinară a Soc. «Progresul Silvic»	<i>N. Rucăreanu</i>
Steapă, secetă, perdele de protecție	<i>At. Haralamb</i>
«Impădurirea Basarabiei»	<i>Gr. Colpacci</i>
Insemnări.	
Arbori de dimensiuni excepționale	<i>F. Pál</i>
Mercuriale :	
Cronica lemnului	<i>V. Filip</i>
<i>Recenzii — Revista revistelor — Informațiuni. — Necrolog. — Publicațiuni: Decizii ministeriale.</i>	

SOMMAIRE :

Etudes :	
Un emploi peu connu du bois de saule marceau	<i>A. V. Rădulescu et A. Nahlik</i>
Rapports — Commentaires :	
Le vidange du bois de forêts de montagnes	<i>N. Văleanu</i>
Les forêts des régiments de «garde-frontières» à Nă- săud	<i>St. Demetrescu- Gârbovi</i>
Le problème du cadastre forestier	<i>Gh. Nicolau</i>
Les forêts nouvelles et les lois forestières	<i>Bârlad I. C. Demetrescu</i>

Problèmes à l'ordre du jour :
Opérations culturales. Coupes d'amélioration

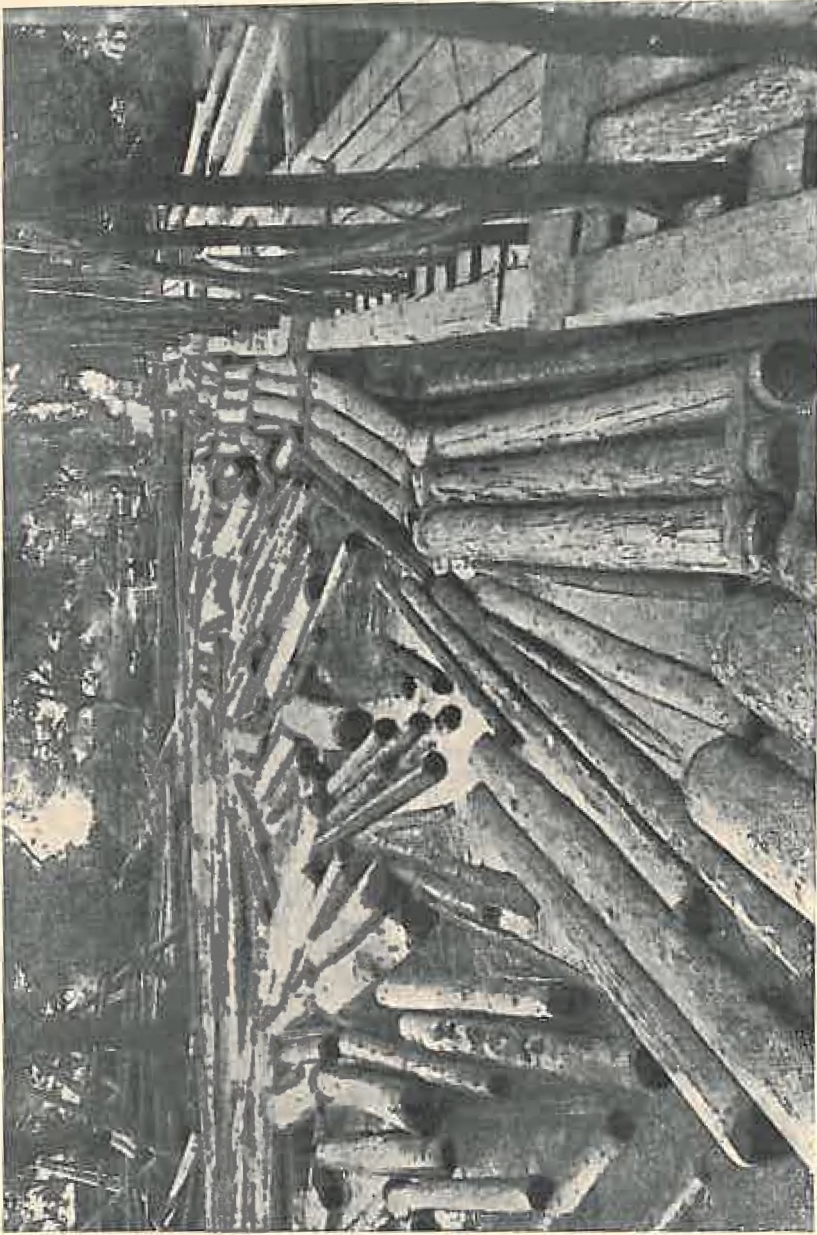
**Chronique — Récensions — Revue des re-
vues — Informations. — Necrolog.**

INHALT :

Abhandlungen :	
Eine wenig bekannte Anwen- dung des Saalweidenholzes	<i>A. V. Rădulescu u. A. Nahlik</i>
Mitteilungen :	
Holzbringung aus den Ge- birgswäldern	<i>N. Văleanu</i>
Die Grenzregimentwälder von Năsăud	<i>St. Demetrescu- Gârbovi</i>
Das Problem des Forsika- laslers	<i>Gh. Nicolau</i>
Die neuen Wälder und die Forsigesetze	<i>Bârlad I. C. Demetrescu</i>

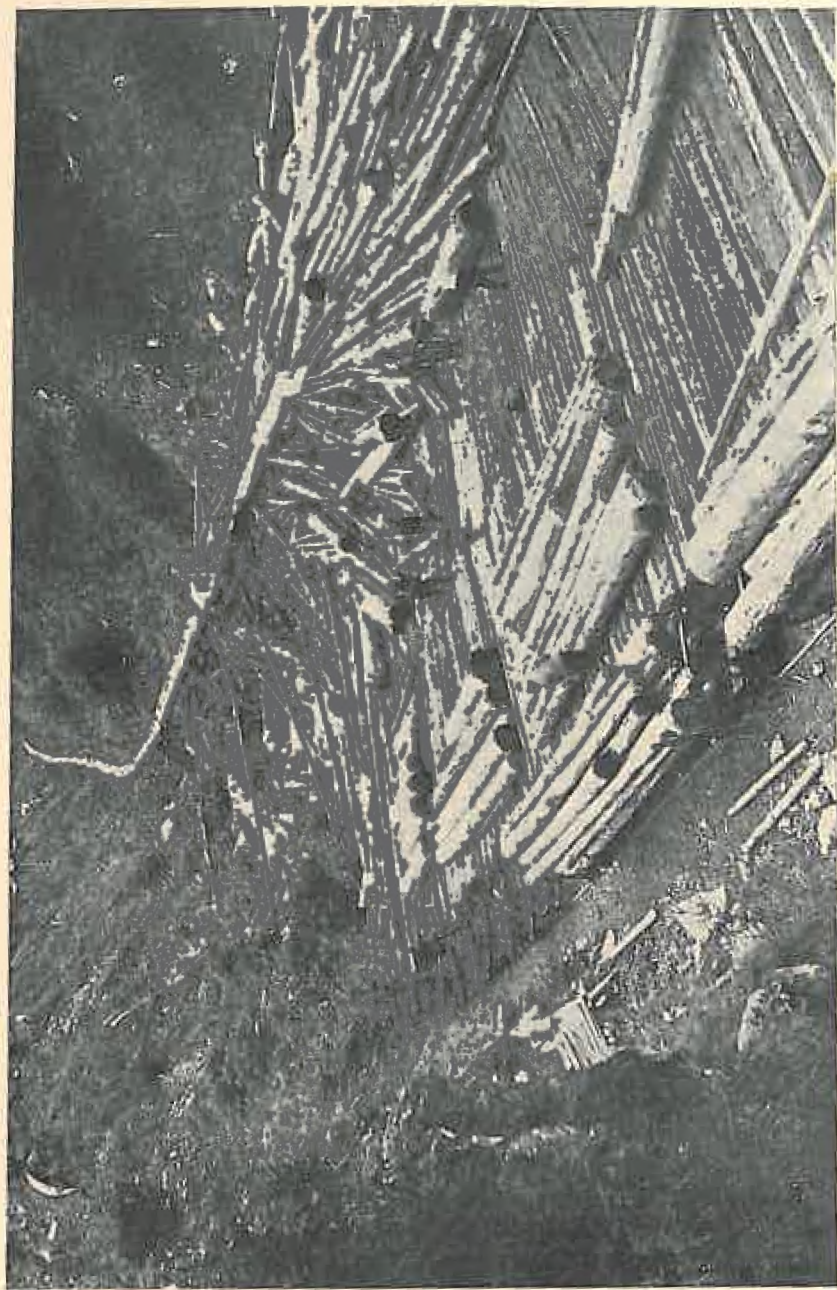
Tagesfragen :
Erziehungshiebe.

**Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften
Nachrichten — Nekrolog.**

Cițeu G. Chirjița

Cirebla lacului dela fabrica de cherestele Sebeș.
Installation à retenir les bois flottés — Sebeș.
Fangerechen bei Sebeș.

*Rampă de încărcare în munții Lotruului.
Rampe de chargement dans les montagnes de Lotru,
Beladerampe im Lotruegebirge.*

Cliseu C. Chirija

SEMICENTENARUL NOSTRU

De totdeauna a simțit omul nevoia să-și împartă vremea sa și a altora în răstimpuri, între cari să pună — mai lungi sau mai scurte — popasuri de reculegere, de judecare a trecutului cu învățăminte scump plătite ce nu pot fi uitate, de cercetare a prezentului cu înălțările și scăderile sale și mai cu seamă de scrutare a viitorului plin de speranțe și de mistere.

Un semicentinar — împlinirea a cincizeci de ani de viață — este un asemenea moment unic, care nu se poate trăi și simți decât o singură dată : — ca atare — istoric prin unicitatea sa.

Cu atât mai istoric este acest moment al semicentinarului nostru, cu cât cade la o turbure și frământată frântură de vremuri, unică și istorică ea însăși, prin înfrigurarea cu care zguduie prezentul, și prin neliniștea cu care caută a construi «ceva nou», — ceva nou, dar în multe privințe încă nelămurit.

Societatea «Progresul Silvic» a înțeles acest moment. Și nu numai Societatea, dar de sigur, fiecare membru în parte a trebuit să-și aibă, în felul său, clipele proprii de tresărire. Această comună și unanimă tresărire — prin intensitatea și prin generalitatea ei — constituie măsura cea mai dreaptă a puterii noastre și a Societății pe care o constituim; ea arată cât ne simțim legați — fiecare în parte și toți împreună — de trecutul, de prezentul și de viitorul Societății,

de această faptură și idee centrală a culturii și civilizației noastre forestiere.

Semicentenarul a fost și o necesară inventariere semi-seculară a puterilor noastre.

La semicentenar am putut vedea alături reprezentanți și prieteni ai întregii noastre suflări silvice: pionierii și vechea gardă a silviculturii române, încadrați de grosul armatei forestiere a zilelor de azi; prieteni de azi și de demult la un loc cu generația cea mai tânără de silvicultori, generația centenarului, cari, peste alți cincizeci de ani — ce va fi oare în sânul acestor cincizeci de ani, ce vin? — vor transmite cu viu grai celui de-al doilea veac al Societății amintirea, tradiția, cuceririle și idealurile noastre.

Niciodată nu am avut mai clară în fața ochilor icoana solidarității dintre generații și mai limpede în minte sentimentul acesta, de liniște și veșnicie, ce plutește în sufletul de silvicultori, cari îndeplinindu-și misiunea în tainele pădurii, se simt încadrați în măreția veacurilor!

Popasul a fost înălțător; amintirea lui va pluti veșnic în sufletele noastre.

A fost o dreaptă și înțelegătoare judecată a unui trecut greu și sbuciumat, care s'a prețuit și după binele pe care l-a înfăptuit din nimic, cât și după relele pe care le-a putut preveni sau înfrânge, în epoca cea mai agitată a silviculturii române — în epoca de tranziție dela pădurea virgină la cea cultivată.

Popasul a fost în acelaș timp și o scrutare a viitorului, cu înaltele și îndepărtatele sale idealuri, cu necunoscutul și cu misterul pe cari le ascunde în sânul său, cărora le stă de pe acum în față tradiția noastră și mai cu seamă tăria pe care ne-o dă conștiința faptului că Societatea «Progresul Silvic» are într'adevăr o mare chemare în viitor.

Din gândurile depănate în această împrejurare s'au putut desprinde țeluri și metode de luptă ale generațiilor ce vin, cărora jumătatea de secol ce se încheie le trece, — spre a le împlini și spori —, cuceririle și ideaurile sale.

Dar, s'a desprins mai cu seamă — discret — caldă iubire, terea credință și înalta speranță pe care Societatea a pus-o întotdeauna, o pune și azi și neconținut o va pune în cel mai firesc, cel mai istoric și cel mai tare sprijin al ideii forestiere — în Dinastie și Rege.

Fie ca amintirea și legămintele acestui moment al semicentenarului să trăiască veșnic și puternic în sufletul nostru, spre a ne putea desăvârși primul punct de crez :

O Societate tare și un bloc îndiscutabil în jurul ideii ctitorilor frești ai acesteia !

REDAȚIA

S T U D I I

INTREBUINȚARI PUȚIN CUNOSCUTE ALE LEMNULUI DE SALCIE CĂPREASCĂ (*SALIX CAPRAEA* L.)

de Ing. Dr. ANTON V. RADULESCU
și Ing. ALFRED NAHLIK

Se cunosc puține specii forestiere în economia silvică delanoi, care să fi fost așa de hulite și desconsiderate ca salcia căprească, — jovul, mlaja sau răchita, cum i se mai spune în diferite părți ale țării.

I se reproșează de toată lumea că se răspândește extraordinar de repede, periclitând de foarte multe ori regenerarea arboretelor compuse din specii de valoare, mai ales atunci când li se aplică tratamentul tăerilor rase. Pe vremea când făcea modă în silvicultură, cultura arboretelor pure, se predica de specialiștii în protecția pădurilor să se extermine până la ultimul fir speciile mai puțin valoroase cum sunt cele de genul salciei căprești, mesteacănul, ci-reșul, plopul tremurător, etc. Azi când în locul arboretelor pure se substituie tot mai mult arboretele amestecate, părerile specialiștilor par să nu mai fie așa de severe față de speciile moi. Bazați foarte mult pe considerațiuni de ordin cultural și chiar, în mică măsură pe cele economice, se recomandă astăzi păstrarea speciilor moi, într'un slab procent. Nu este locul să înșir aici avantajele, în primul rând culturale, ce decurg din prezența lor în pădure.

Pentru regiunea dealurilor înalte și a munților, chestiunea menținerii în arboretele amestecate, a salciei căprești, se poate susține cu argumente de rentabilitate, bine înțeles, aceasta numai pentru un anumit procent, în afara avantajelor culturale. Aceste regiuni situate la o altitudine minimă de 600m. sunt lipsite de spe-

ciile care să procure un lemn durabil cum este stejarul și salcâmul pentru câmpie. Numai sporadic găsim peste aceste altitudini ridicându-se gorunul și chiar stejarul, dar în așa slabă măsură, că au o importanță prea redusă pentru gospodăria rurală. Ori pentru nevoile gospodăriilor se cere mult lemn care să fie durabil. În primul rând se cere pentru stâlpi sau pari de gard, pentru țambre de gard, tălpi de case, pentru grajduri, etc.

Între speciile care cresc în aceste regiuni și care s'a dovedit a avea un lemn durabil se află în primul rând salcia căprească. În deosebi, pentru stâlpi de gard, lemnul de salcie căprească s'a dovedit a fi excelent. Se poate conta pe o durabilitate de mai bine de 20 ani. Voi arăta mai jos cum este dedusă din practică această durată medie.

La pepiniera forestieră depe proprietatea Zamora, aflată în comuna Poiana Țapului (jud. Prahova), a succesorilor familiei Gh. Gr. Cantacuzino, s'a întrebuințat pentru îngrădirea ei, executată în anii 1913—14, stâlpi de salcie căprească. Pepiniera este situată la aproximativ 850 m. altitudine. Numărul stâlpilor folosiți s'ar ridica după inventarierea ce am făcut în anii 1931 și 1935, la aproape 100, având diametre ce variază între 10 cm. și 21 cm., majoritatea lor găsindu-se între 14 cm. și 18 cm. Lungimea exterioară de 1,5 m. Înainte de a fi îngropați, s'au ars în foc pe porțiunea destinată a fi băgată în pământ, iar capătul exterior s'a ascuțit conic ca să se poată împiedica, într'o măsură, pătrunderea în lemn a apei provenită din ploaie și zăpadă.

Făcând o inventariere în anul 1935, adică după 22 ani, dela data când s'a executat îngrădirea stâlpilor existenți, am găsit că jumătate din numărul lor se aflau încă sănătoși. Iată cum se repartiza pe diametre numărul lor:

Diam. în cm	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	10/20 ¹⁾	10/21	11/21	11/22	14/21
No. stâlpilor	4	1	4	5	7	3	11	1	4	2	1	2	1	1	1	1

în total 49 bucăți.

Mulți din acești stâlpi vor ajunge chiar la 30 de ani. căci comparând această inventariere cu alta ce am făcut cu 4 ani înainte și care ne-a dat același număr de stâlpi sănătoși, rezultă că putrezirea lor merge destul de încet.

1) Secțiunea transversală semicirculară.

Dacă vom compara aceste date, relativ la durata stâlpilor de gard de salcie căprească, cu durata celor de brad, care în aceste regiuni sunt cei mai întrebuițați, vom vedea că cei de salcie căprească au o durată de aproape 3 ori mai mare.

După informațiunile ce le posed, credința locală este că stâlpii de brad durează astfel: acei ce provin din partea de jos a tulpinii au durată cea mai mare, până la 10 ani, acei din partea din mijloc a arborelui numai 6 ani, iar cei din partea dela vârf numai 4 ani; pași de gard, din brad, cu diametrul sub 10 cm. abia durează 3—4 ani. Stâlpi de brad se consideră numai cei cu diametrul circular, cei din despicătură sunt mult mai puțin durabili. Explicația faptului că partea de jos a trunchiului la brad este mai durabilă, ar fi următoarea: Bradul este esență de umbră, trăește în pădurea quasi naturală zeci de ani în umbră, din care cauză creșterile sunt mai mici, lemnul mai dens; aceasta îi dă durabilitatea. Timpul cât a trăit în umbră, reprezintă creșterile în înălțime pe lungimea de 4—5 m., tocmai porțiunea de jos a trunchiului. Restul trunchiului crește de aici în colo în lumină, creșterile anuale sunt mai mari, lemnul mai poros, deci mai puțin durabil.

O întrebuițare a sălciei căprești, care s'ar putea mult extinde, este folosirea ei la confecționarea traverselor de căi ferate înguste. Durabilitatea ei întrece cu mult pe aceea a speciilor ce în mod curent se întrebuițează în acest scop, cum sunt: bradul, molidul și fagul.

Incerări de întrebuițare a sălciei căprești, sub formă de traverse, s'au făcut cu succes deplin, de către Soc. Arif, începând din anul 1929. Până la această dată susnumita societate întrebuița, din lipsă de traverse de stejar, traverse de molift și brad, confecționate din trunchiurile rupte la exploatare. Durata acestor traverse nu depășea în mediu 2 ani, urmând ca după acest timp să fie neapărat înlocuite. Ori, înlocuirea traverselor la intervale așa de scurte, ridică foarte mult cheltuelile de întreținere a căii, căci în afara costului traverselor ce se înlocuiau, se mai adaogă costul manoperii de înlocuire. Aceasta a determinat conducerea societății să caute o altă specie din care să-și confecționeze traversele de care avea nevoie, având o durată mai mare.

Dat fiind că în regiunea Mușcelului, unde societatea avea exploatările, locuitorii folosesc lemnul de salcie căprească pentru

stâlpii de gard, s'a adoptat să se înceapă a se fasona traverse din salcie căprească.

În urma observațiilor personale ce le-am făcut asupra durabilității traverselor, rezultă că în mediu se poate conta pe o durată de 7 ani. Durata lor poate fi și mai mare când provin din exemplare mai groase. Acestea având un procent mai mare de duramen, căruia i se datorește marea rezistență la putrezire. De aceea partea de jos a trunchiului este mai rezistentă și pe măsură ce se apropie de vârf durabilitatea sălciei căprești scade, odată cu scăderea procesului de duramen. Alburnul sălciei căprești nu rezistă mai deloc la putrezire. Se observă deasemenea că durata este mai mare dacă tăerea arborilor se face iarna.

Diametrul cel mai potrivit al arborilor pentru traverse, ar fi de 18—20 cm. Prin cioplirea lor pe două părți, sau tăerea în gater cum se face acum la centrul de exploatare al C. A. P. S., Curtea de Argeș, care a preluat întreg patrimoniul Soc. Arif., rămân traversele cu o grosime de 12—14 cm. Asemenea grosimi, de 18—20 cm., se întâlnesc destul de des la salcia căprească, care poate ajunge chiar până la 30 cm., la înălțimea pieptului.

Pentru traversele de lemn se mai cere ca, cramioanele ce fixează șinele să facă aderență cât mai mare cu lemnul, să nu se deplaseze, să nu înceapă să joace. Și în această privință, traversele din salcie căprească s'au dovedit a avea o aderență mare a lemnului în contact cu cramponul. Traversele observate de noi, după 6 ani de la punerea lor în cale, nu prezentau de loc urme de slăbire a cramponelor.

În ce privește durata unei traverse de salcie căprească, ea se apropie foarte mult de aceea a traverselor de stejar. Astfel, traversele de stejar, mai subțiri, folosite de Centrul de exploatare Curtea de Argeș, au o durată numai de 7 ani. O traversă de stejar pentru cale normală durează în medie 20 de ani. Intrebuițând traverse mai groase de salcie căprească, durata lor se va spori până la dublare.

Această relatare a noastră, credem că justifică cu prisosință, pentru ce în pădurile de deal și munte, salcia căprească poate fi tolerată, toleranță care este nu numai culturală dar chiar și foarte economică. Va trebui ca la efectuarea operațiilor culturale să nu se neglijeze dacă în apropierea pădurilor se găsesc sate ce pot

consuma lemnul de salcie căprească pentru garduri, sau dacă prin apropiere trece o cale ferată îngustă, căci sub această formă salcia căprească se va putea valorifica, în foarte dese cazuri, mult mai avantajos decât moliftul.

Eine wenig bekannte Anwendung des Saalweidenholzes.

Un emploi peu connu du bois de saule marceau.

On reproche souvent aux saules marceau d'empêcher la régénération des forêts en essences de valeur.

Les auteurs de cet article trouvent qu'aujourd'hui, une certaine tolérance pourrait être déterminée par des considérations culturelles (la nécessité d'obtenir des peuplements mélangés) et même économiques. En effet, la population des hautes collines et de la montagne, qui ne trouve pas de bois dur (chêne, robinier), utilise souvent le saule marceau comme pieux de clôture, car son bois s'est avéré assez résistant (après 22 ans, 50% des pieux d'une pépinière forestière sont encore en bon état). De plus, dans les exploitations forestières, on emploie aussi des traverses de saule marceau, qui résistent au moins 7 ans, c'est-à-dire plus que celles de sapin et de hêtre.

SCOSUL LEMNELOR DIN PĂDURILE DE MUNTE

de Ing. NISTOR VALEANU

Rentabilitatea exploatării unei păduri depinde, pe lângă alți factori, în cea mai mare măsură de modul cum se organizează transportul până la centrele de debitare sau desfacere.

Dacă la câmpie scoaterea lemnelor din pădure nu prezintă mari varietăți și dificultăți, la munte însă aceasta e cea mai dificilă operațiune, din cauza accidentelor terenului, și de aceea trebuie adoptat acel sistem care corespunde cel mai bine scopului urmărit de a scoate lemnele în mod sigur, nevătămate și cu cele mai mici cheltuieli.

Din experiență proprie voi da unele indicațiuni generale în ce privește alegerea mijloacelor de scos lemnele din pădurile de munte.

Se știe că afară de unele cazuri excepționale, instalațiunile de scos lemnele urmează cursul văilor, ca fiind indicate de natură, întru cât lemnele, în virtutea gravității alunecă singure către vale.

Afară de cazul când distanța ar fi prea mică—numai 2 km.—de la pădure la fabrică și ar exista un drum bine construit în toate celelalte cazuri, pentru scosul lemnelor e indicată calea ferată industrială ca fiind cea mai sigură, mai efină, fiind capabilă a transporta cantitățile cele mai mari față cu alte mijloace și fără o depreciere a materialelor, cum ar fi în cazul plutirii.

Înainte de a începe exploatările într'o vale, trebuie studiate și fixate dela început instalațiunile cele mai proprii pentru scos lemnele din fiecare porțiune.

Pe valea principală, trebuie construită o cale ferată industrială până unde va fi nevoie la început, urmând ca pe măsură ce exploatările se depărtează, să se avanseze și cu linia ferată până acolo unde natura văiei și în special panta nu mai permit urcarea locomotivelor și scoborârea sigură a trenurilor încărcate.

Se pune acum problema, ce fel de instalații trebuiesc făcute de la calea ferată, pe vale în sus până la porțiunea pusă în exploatare.

Dacă valea, cum e cazul în general, are apă, atunci cel mai indicat mijloc de scos lemnele e scosul pe apă, alimentat cu ajutorul unor mici opusturi.

Asemenea instalații, se pot face numai pe distanța ce e necesară, urmând ca pe măsură ce exploatarea se depărtează să se prelungească și ele până unde se ajunge că apa e prea puțină, sau în unele epoci ale anului lipsește, în care caz, mai departe suntem nevoiți a face altfel de instalație, după cum se prezintă împrejurările.

În general către fundul văilor, unde se ramifică valea principală, acestea au de multe ori o pantă destul de pronunțată, așa în cât lemnele alunecă singure, mai ales dacă se stropesc cu apă. Cum în multe cazuri panta nu e așa de mare, în cât să alunecă lemnele și pentru a evita și spargerea lor de stâncile de pe albia văilor, se construiesc drumuri podite, plăci sau scocuri uscate cari înlesnesc alunecarea lemnelor, și evită spargerile.

Scocurile uscate fiind construite în pozițiile cele mai variate construcția lor ajunge o adevărată măiestrie, bazată pe experiență, pentru a le putea utiliza în așa fel în cât lemnele să iasă nesparte. Pentru aceasta se recurge la tot felul de artificii. Dacă panta e prea mică pe o porțiune, trebuie udat, și în caz că e apă pe sub scoc, atunci cu ajutorul unor praguri așezate de-a-curmezișul văiei, apa e adusă de se scurge printre lemnele scocului, iar dacă nu este apă atunci se cară cu căldările și se udă prin stropirea lemnelor afară de cazul când plouă, sau e brumă pe scoc.

Dacă panta e mai mare și lemnele alunecă prea repede, se asvârle în scoc pământ ars, sau pietre sfărâmate, ori se așează pe fundul scocurilor așa numitele mâțe de fier, cari scrijelează lemnele și prin aceasta le încetinesc din mers.

Dacă panta e prea mare și sunt și cascade, atunci se recurge la așa numitele rebrusmente sau „balerine” —dispozitive introduse la noi de Italienii din Tirol. Acestea au de scop de a dirija lemnele ce vin cu iuteală, spre a nu cădea peste stâncile cascadei, de-a coasta și apoi spre deal. Din această cauză ele se opresc, apoi se rostogolesc într'un jgheab de pământ și alunecă încet până când intră iarăși în scoc spre a merge mai departe.

Deși se iau tot felul de măsuri, cu totul nu se pot evita spăr-

turile, pentru că dacă aceste artificii sunt aranjate ca să funcționeze bine pentru lemnele mai groase, când vin cele mai subțiri și deci mai ușoare, ele se opresc cu totul, și când vine iarăși unul gros și greu, acesta le izbește și pe multe le sparge.

Dacă la aceasta mai adăogăm, și faptul că toate lemnele trebuesc să treacă prin stratul de pietre sau mâțe, așezate în scoc, se explică de ce la ieșirea din scocurile uscate, ele au aspect, ca și când ar fi ieșit dintr'un rășboi, în care dacă n'au fost distruse dar nici chiar tefere n'au rămas.

Să arătăm în general care sunt avantajele scocurilor de apă față de cele uscate.

1. În prima linie, pe scocurile de apă, lemnele plutesc și deci nu se freacă de scoc, așa în cât e înlăturată acea roadere, atât a scocului cât și a lemnelor plutitoare.

2. Prin plutire, lemnele nu numai că nu se degradează dar se spală și de eventualele murdării ce ar fi căpătat în timpul adunatului sau al venirii pe scocurile uscate.

3. Variațiile pantei, nu constituie nici o piedică la acest transport pentru că la constituirea scocurilor se are în vedere a anihila în parte aceste variații brusce, și lemnele plutesc atât acolo unde panta e mare, apa încetinând mersul bușteanului, iar acolo unde panta e mică, el plutește mai încet, dar încă destul de repede având în vedere că au sosit cu viteză mare de sus.

4. Se poate lucra aproape tot anul, afară de timpul când sunt înghețuri prea mari, dar atunci nici nu e nevoie să se facă transporturi, pentru că se poate scoate din toamnă toată cantitatea tăiată vara, iar cea tăiată toamna se lasă neadunată și se scoate primăvara.

5. Nu e nevoie a strânge lemnele în grămezi, nici la capătul de sus al scocului și nici la cel de jos. Lemnele pornite din coastă intră în scocurile uscate și din ele în ulucele de apă, fără oprire. La capătul de jos se potrivește atât panta scocului cât și rampa în așa fel în cât să se poată lucra permanent la încărcarea lemnelor pe vagoane.

Una din cauzele cari aduc stricarea lemnelor e oprirea lor pentru facerea grămezilor (tasoane) cum se obișnuște, la scocurile uscate. Acolo numai iarna se dau lemnele adunate de pe coastă, în care scop se grămădesc la gura scocului. Cum lemnele vin în general destul de repede, ele lovesc în capete pe cele din

grămadă, din care cauză multe se sparg. La anumite intervale se oprește datul buștenilor pentru ca o echipă de lucrători să facă așa numita „d r e c e l u i r e” sau „d r e c e a”, care operație constă în așezarea lemnului în spațiile goale, și așa fel încât capătul despresoc să fie ferit de lovituri.

6. Nefiind nevoie de adunat lemnele în grămezi, pe lângă avantajul că se evită stricarea lemnului și cheltuiala inutilă, nu mai e nevoie nici de trasul cu vitele din grămadă până la rampa de încărcare. Acesta costă foarte scump, când ne gândim că trebuie întreținute acele vite și în timpul când nu au de lucru; împreună cu oamenii ce le îngrijesc și lucrează cu ele.

Dacă toate instalațiile de transport sunt făcute în bune condițiuni, lemnele pornesc din coastă, alunecând pe plăci până în scocurile uscate, de pe acestea intră în cele de apă, și la capăt de pe rampă sunt încărcate imediat în vagoane, așa încât în câteva ore lemnele dela cioată ajung în gateră, evitându-se zăcerea lor în stive sau grămezi cari oricât de puțin, cauzează alterarea lor.

Un scoc de apă construit în bune condițiuni costă cam o treime din costul unei căi ferate și poate servi cu ceva reparațiuni începând din anul al 5-a sau al 6-a, până la 10 ani; pe când un scoc uscat oricât de bine ar fi construit, după ce s'a scos pe el 10.000 m³ trebuie întoarse fundurile, altele chiar schimbate, adică chiar din al doilea an, și nici într'un caz nu poate dura, decât 3—4 ani, însă reparat în fiecare an.

Acolo unde nu poate merge calea ferată, scocul de apă e instalația cea mai indicată, din toate punctele de vedere.

Holzbringung aus den Gebirgswäldern.

Le vidange du bois de forêts de montagne.

L'auteur est un partisan des canaux (rises à eau). Il montre que leur installation est avantageuse dans les vallées où le débit d'eau est suffisant et lorsqu'il n'y a pas possibilité de faire pénétrer la voie ferrée. Les canaux présentent les avantages suivants: a) Le bois flotte, par conséquent il ne se détériore pas comme lorsqu'il est roulé ou trainé. b) Le flottage lave le bois. c) La variation de la pente n'est pas un obstacle. d) On peut travailler à-peu-près toute l'année. e) La construction d'un bon canal ne demande que le $\frac{1}{3}$ des frais de construction d'une glissoire sèche.

PADURILE GRĂNICEREȘTI DIN JUDEȚUL NĂSĂUD ¹⁾

de Ing. ST. DEMETRESCU-GARBOVI

II.

Lipsă de previziune și lipsă de adaptare. Să recunoaștem că finele anului 1929 aduce o criză bruscă în comerțul de cherestea care duce, în anul 1930, la prețuri medii de vânzare mai mici decât prețurile de cost ale stocurilor cu care se intră în această criză.

Întreprinderile de acest gen care s'au putut menține și au putut trece prin această criză au ajuns în anul 1932, (când fața pieței se ameliorează) în pozițiunea de a-și putea continua activitatea fără prea mari sacrificii și s'au putut redresa, după aceea, în mod treptat.

Cari au fost soluțiunile ? Două : una din ele ținea de previziune și s'a produs anticipativ crizei :

Previziune. Acumularea de fonduri de rezervă (lichide și ceste, nu numai sub formă de articol cu acest titlu în bilanșurile anuale) încă din timpul bunei conjuncturi, soluțiune care, de către „Regna” nu s'a realizat, această societate avântându-se în timpul bun, în :

ajutorăți și opere cu caracter filantropic și cultural local, de talie formidabilă în raport cu bugetele ei anuale, opere ce, în mod normal trebuiau eșalonate pe perioade mai îndelungate (clădiri la Năsăud);

investițiuni nerentabile și de valoare mare, în preajma crizei (concesiunea plutitului în bazinul Bistriței-aurii și altele).

Lipsă de Adaptare. În perioada de criză (1929—1932) problema acută ce și-au pus-o majoritatea întreprinderilor forestiere a fost :

scăderea prețului de cost sub cel de vânzare care scăzuse deja enorm de mult.

Această problemă se rezolvă, în mod obicinuit prin :
scăderea salariilor (începând cu cele mai mari).

1) Vezi și articolul cu acest titlu publicat în No. 2/936 al revistei.

— problema aceasta nu s'a pus dela început la „Regna” (a se porni dela salarii mici și a se merge spre salarii mari în măsura în care rentabilitatea permite) iar când criza s'a apropiat și s'a produs, problema s'a pus cu întârziere și invers (dela mici la mari). —

revizuirea cheltuelilor de regie (în special a celor de materiale tehnice cari au deținut în permanență o cifră de lux).

ameliorarea și înlocuirea mașinilor unelte prin adoptarea de gatere cu turație rapidă, adoptarea de ferestrate cu panglică, etc., cari, pe lângă un randament mai ridicat, estenesc și prețul de cost la un m³ brut, etc.; — căci fabricile cari au putut trece prin perioada de criză sunt și cele cari au modernizat utilajul putând ajunge astfel, în ce privește prețul debitării, dela dublu la simplu (cazul fabricii Ierbuș).

Adaptarea aceasta — în ipoteza existenței simțului de previ-ziune — trebuia să premeargă anilor de criză; ori, în epoca de înflorire, 1926-1929, „Regna” se mulțumește cu inventarul industrial, de fabricație, cel vechiu, nu face nici o modernizare ba, mai mult, achiziționează o fabrică utilată cu gatere vechi de 44 ani (așa numiți „elefanți”) — din cari nu schimbă nici unul.

Lipsa de specialiști silvici. Este trist și dureros să spunem, dar, din ce cauze și concepții, ori din cauza căror tendințe mărturisite sau nu,

„Regna” își inaugurează activitatea printr'o erezie :

Înlăturarea aproape completă în serviciul exterior a inginerilor silvici din cadrul de organizare al acestei societăți. Inginerii Direcției silvice sunt ținuți departe de această societate, ei nu sunt chemați să contribuie cu cunoștințele și zelul lor la activitatea — măcar tehnică a acestei societăți. Fabricile și exploatarea sunt date pe mâna a diverși empiriști (unii din ei foști ofițeri, ofițeri pensionari, bacalaureați trecuți dela liceu la pădure ori la depozite, etc.) cari urmăresc un salariu, nu au cunoștințe și nici zel profesional, etc.

Greșala aceasta, făcută față de un corp constituit, și-a arătat roadele nefaste, culminând atunci când se comite greșala economică, tehnică și silvică de a se anticipa cu exploatarea unor cantități formidabile de lemn rășinos, în valea Cormaia, începându-se construirea mijloacelor de scoatere (cale ferată silvică) după efectuarea exploatării. Intervine criza, calea ferată nu se mai face și lemnul — a cărui valoare de tulpină și exploatare reprezintă zeci de milioane —

rămâne să putrezească în pădure sau se vinde cu câțiva lei un m'.

Lipsa inginerilor silvici din această întreprindere a dus, atunci, la concepția greșită că efortul maxim nu s'a făcut în sensul realizării și lichidării rapide și integrale a prețului de tulpină din care :

comunele proprietare și-ar fi primit cota lor pentruca röstul „Regnei” să le fie evident util. Direcția silvică și-ar fi acoperit cheltuelile de administrare din cari, cele mai de seamă erau cele afectate, culturii și regenerării pădurilor grănicerești — motive pentru cari s'a ajuns : a se avea restanțe de mii de hectare de împădurit,

a nu se face aproape nici o cultură și nici o ameliorare în aceste păduri.

Politica locală. Aceasta este endemică în toată administrația publică românească. Dar la averile grănicerești ea se agravează și prin acea circumstanță că fiecare om de politică, începând dela cel mai mic primar, aici își justifică părerile, concepțiile și pretențiunile și cu adaosul : „sunt grănicer”.

Potrivit acestei mentalități, este greu ca, fiind exterior — strein de graniță — și pus să lucrezi aici să-ți poți impune punctul de vedere căci, oricât ai fi de obiectiv și oricât ai vedea din capul locului că ceea ce ți se cere nu cadrează cu interesele averii grănicerești — ți se opune imediat că :

„noi grănicerii cerem”, „noi, în numele averii noastre” „pe noi ne doare inima mai tare”, „orgoliul nostru” etc.

Desigur, eliminând acele cazuri când, rara avis — cererea este justă și nu are nuanță nemărturisită — nimic de zis pentru inima grănicerească care în 95% din cazuri este o inimă bună și necăjită —; dar tragedia începe acolo când exponenții calificați ai grănicerimii, în loc de a rezolva problemele averilor în unison, stau divizați în diverse grupuri politice, cari, fiecare în parte, revendică pentru el singurul dreptul sau meritul de a propune și a i se adopta soluțiunea — pe care o consideră drept cea mai bună.

În acest fel, dela războiu încoace, exponenții averilor grănicerești, experimentează în mod succesiv — după împrejurări și inspirații — soluțiunile personale, astfel că această avere este un permanent câmp de experiențe, un cobai forestier ; nimic trainic, nimic de continuitate, nici o unire în vederea aceluiași scop final, ceea ce :

a contribuit în parte la prăbușirea „Regnei” și

a menținut după aceea sistemul experiențelor variate.

Direcția silvică. Ca să punem punct, vom accentua că, prăbușirea lamentabilă a „Regnei”, în orice caz nu se poate pune ca punct negru pe conștiința inginerilor silvici întrucât aceștia nu au fost chemați în angrenajul ei :

— cei câțiva ingineri cari au lucrat la această societate au avut numai un rol consultativ, niciodată deliberativ —; din consiliul de administrație al Regnei nu a făcut parte niciodată, nici un inginer silvic, chiar dacă acesta a fost grănicer.

Cum și-a îndeplinit rolul, în perioada 1918—1933, Direcția Silvică ?

După cum am spus în altă parte, după legea dela 1890 comisiunea de 8, reprezentanta proprietarului, ca organ independent pe lângă Direcția Silvică, înainte de războiu se mărginea numai la avizarea asupra bugetelor și bilanțelor anuale. Înăuntrul acestor termene organele Ministerului, puse să conducă și să administreze, erau libere ca, sub cel mai sever control, să facă actele de administrație care să ducă la :

realizarea bugetului și
obținerea celui mai favorabil bilanț.

După războiu, prin neglijarea din ce în ce mai accentuată a legii din 1890, comisia de 8 își arogă atribuțiunile pe cari legea din 1890 nu i le conferă și începe o imixtiune — care încet, încet, merge până la maximum, — a comisiunii de 8 în actele de administrație ale Direcției.

Că această imixtiune a fost provocată de către diverșii Directori — pentru a se pune la adăpostul comisiunii silvice într'o perioadă de timp când politica locală divide pe exponenții intelectuali ai graniții, înregimentându-i în diverse partide politice, făcându-i pe aceștia să vină fiecare cu cereri și propuneri asupra cărora nu era consens general — sau că imixtiunea s'a făcut de către diversele comisiuni de opt pe nesimțite și succesiv, este o chestiune a trecutului ; ne interesează numai constatarea faptului.

Iar prin legea din 1924 :

se mai înființează și un post de comisar al guvernului pe lângă aceste averi, post care dacă principial era așezat pe bune intențiuni, are defectul că în acest post :

când s'a numit un inginer, acesta a stat departe pentru că opinia sa, ca specialist, contrazicea în majoritatea cazurilor interesele politicii locale,

când s'a numit un străin de meserie, acesta a fost înregimentat într'un partid politic și a căutat ca din încredințarea ce avea, să bată monedă politică.

Toate cele de mai sus au fost de natură să lege pur și simplu pe Directorul silvic de mâini, în sensul că acesta a devenit și a rămas un simplu referent al comisiunii de 8 și al comisarului guvernului, chiar în chestiuni de pură specialitate unde opinia inginerului silvic trebuie să nu fie subordonată, ci definitivă.

În acest fel, s'a ajuns ca :

Un buget pe care Directorul silvic era obligat să-l realizeze integral s'a aplicat prin amestecul continuu al unor organe nelegale cari au venit cu :

gratuități de materiale lemnoase, ajutoare bănești, vânzări de diverse produse fără considerație la propunerile de desfacere și prețurile propuse de organul legal și alte amestecuri de acest gen, amestecuri cari, dacă prejudiciau asupra normalei executări a bugetului, nu rețineau totuși pe aceleași organe legale să învinuiască pe cele legale de rezultatele bilanțului, ocaziune în care făceau abstracțiuni de aceea că bilanțul era concluziunea inevitabilă a aplicării influențate a unui buget bine conceput.

S'a mai ajuns ca, prin amestecul organelor nelegale să se stânjenească bunul mers al culturii pădurilor când :

a) pășunări în plantațiuni tinere și în arborete regenerate au fost sau impuse, sau absolvite, agravând astfel faptul că aceste imperative categorice de cultură se impun cu mare greutate chiar și când administrația nu este supusă la injoncțiuni. Ori, în graniță, fiecare grănicer, din lipsă obișnuită de conștiință forestieră, se crede în plus îndreptățit să procedeze împotriva intereselor culturale ale pădurii, pentrucă... este proprietar și face ce vrea. Aceasta într'un domeniu în care comunele dispun de 34.000 ha. pășuni alpine și sub-alpine a căror valoare, din cauza folosirii neraționale este sub orice critică.

b) s'a legat o bună încadrare de personal și o bună organizație administrativă de veto-ul sau neveto-ul comisiunii de 8 ; poate este singura administrație publică unde inginerii sunt concediați prin simplul vot al comisiunii de 8, pentru că bugetul acestei instituții este autonom, deși inginerul este considerat „de Stat”.

În această odisee dureroasă pentru un bun cu importanță ne-

contestată în economia națională. a survenit, la un moment dat, o rază de lumină :

Temporara administrare și valorizare prin Casa Pădurilor.

La această soluțiune s'a ajuns la 1 Oct. 1933 atunci când „Regna” în lichidare era pe pragul dezastrului iar Direcția silvică, din cauza „Regnei” care nu-i mai plătea prețul lemnului exploatat, nu mai putea :

să-și plătească personalul,

să conserve și regenereze domeniul forestier,

să dea comunelor tangenta netă, asistând acestea la exploatarea posibilităților anuale din pădurile lor, fără a li se rambursa contravaloarea lor.

S'a pus atunci întrebarea :

Dacă să se facă o concesiune la industriașii particulari ;

sau să se ceară ajutorul Casei Pădurilor.

Prima soluțiune nu era indicată pentru că era antinațională și plină de pericole de viitor ; de altfel ar fi însemnat cedarea la cartelul care, în 1926, dusese la înființarea „Regnei”.

S'a adoptat a doua soluțiune, din care, cei cari au îmbrățișat-o își pot face, pe drept, un titlu de mândrie.

Să rezumăm condițiunile de preluare cu care a venit Caps-ul în administrarea acestor averi :

1) Să facă administrarea, conservarea și regenerarea domeniului forestier atât în pădurile defalcate cât și în cele cumulative.

2) Să pună în valoare, să industrializeze și să comercializeze posibilitățile anuale, ale pădurilor cumulative, plătind comunelor proprietare, pe baza unor prevederi bugetare bine și în prealabil stabilite, prețul de tulpină după ce va acoperi din acest preț, cheltuelile dela punctul (1) cari însă și acestea nu puteau trece în nici un caz de 55% din prețul de tulpină al unui m³ brut.

3) Din beneficiul de industrializare și comercializare rezultat la bilanș să se achite, comunelor proprietare, 50%, acestea nefiind în schimb obligate să participe în nici o măsură la eventualele riscuri.

4) Bază : Legea din 1890 și nici o știrbire a drepturilor proprietarului.

5) Achitarea, de către Caps, a creanțelor pasive ale Direcției silvice și ale Regnei, în măsura realizării celor active.

Administrația prin Caps, a durat dela 1 Oct. 1933 până la 27 Noemvrie 1934.

Cum s'a realizat ?

Deși a durat un interval de timp care poate fi considerat numai de adaptare și informațiune, este necesar, pentru istoricul acestei averi cât și pentru Caps ca instituție de Stat. să facem o privire critică asupra roadelor activității de un an, cu atât mai mult cu cât Caps-ul a plecat din administrația acestor averi în mod forțat și nu la cererea unanimă a întregii grănicerimi. Dorim ca datele ce vom da mai jos să servească de pagini de comparație pentru trecut și viitor, fiind în joc prestigiul uneia din cele mai importante instituții de Stat.

Condițiile de lucru cu care și-a început Caps-ul activitatea.

1) Suprafețe păduroase, pășuni alpine etc., în valoare de lei	1.487.860.000
2) Posibilitățile anuale ale pădurilor cumulative: 986,25 ha. din care s'ar putea extrage 200 mii m ³ rășinoase și 73.000 m ³ foioase.	
3) Clădiri afectate administrației, lei	9.307.240
4) Inventar afectat exploatărilor (fabrici, linii ferate, clădiri, etc.), lei	53.73.492
5) Drepturi producătoare de venituri, lei	13.130.097
6) Inventar viu și mort (de administr.) lei	2.803.780
7) Chereștea 24.884 m ³ , lei	9.040.386
8) Lemn rotund exploatat 22308 m ³	1.976.303
9) Lemn de foc, lei	473.133
10) Diverse materiale lemnoase, lei	46.461
11) Materiale tehnice, lei	1.667.613
12) Alimentație și mărfuri în cantine, lei	333.194
13 Creanțe active :	
Direcția silvică, lei	24.477.752
Regna, lei	47.824.984
Total lei	<u>93.564.956</u>
14) Creanțe pasive :	
Direcția silvică, lei	24.094.652
Regna, lei	69.470.294
Total lei	<u>93.564.95</u>

Prədarea și primirea patrimoniului s'a făcut cu toate detaliile necesare și a fost acceptată și consfințită și de Comisia silvică de 8.

Situațiunea Caps-ului la începutul administrației averilor grănicerești a fost dintre cele mai grele.

Venit într'o atmosferă de adversități politice locale, grevate și pe o serie de interese personale, și într'o situație a acestor averi din cele mai imposibile,

având de luptat cu sequestre neterminabile ce apăsau asupra patrimoniului din timpul gestiunei trecute,

primind depozite de cherestea desortate complet ceea ce nu permitea o imediată acțiune de comercializare și deci redresare financiară,

incepând activitatea la începutul iernii când pentru comerțul de cherestea sezonul este aproape mort dar necesitățile în bani sunt mari, fiind sezon de exploatare,

găsind muncitorii fabricilor în plină agitație, nefiind plătiți de câteva luni de zile,

cu inginerii și restul personalului silvic neachitat de luni de zile,

furnizorii neplătiți, pensionarii așisderea, creditorii asidui în formularea pretențiilor lor,

ceea ce făcuse să se nască o atmosferă de neîncredere generală de unde rezultă și mai mult necesitatea pentru Caps de a risipi această atmosferă prin procedări energice cari toate se rezumau la imediate mijloace bănești pentru satisfacerea creanțelor moștenite dar cu caracter presant.

(Este penibil pentru o administrație nouă, când pornește la drum având de picioare legat balastul vechiturilor).

Cu acest balast de picioare, la care se adăogă necesitatea de a se intensifica producțiunea fabricilor în vederea asortării depozitelor (fără de care depozitele preluate nu se puteau valoriza) precum și nevoia de a face anumite investițiuni noi în vederea sporirii rentabilității. Caps-ul a activat, timp de 13 luni, iar rezultatele le vom concretiza mai jos, în cifre :

1) Personal.

A menținut un aparat administrativ suficient pentru o bună pază, conservare, administrare și exploatare rațională a domeniului.

Astfel :

În serviciul Central a menținut :

- 7 ingineri față de 11 cât erau în trecut
- 10 funcționari față de 14 cât erau în trecut
- 1 conductor silvic față de 1 cât era în trecut.

În serviciul exterior, organizat de către Caps pe Ocoale silvice de păduri defalcate și ocoale silvice de păduri cumulative a menținut :

- 10 ingineri față de 9 cât erau în trecut
- 7 funcționari „ 5 „ „
- 6 conductori „ 6 „ „
- 33 brigadieri „ 33 „ „
- 85 pădurari „ 93 „ „

Față de critica acerbă ce s'a adus Caps-ului anume, că a slăbit paza pădurilor grănicerești prin reducerea personalului, cifrele de mai sus sunt eloquente.

Minusul de 8 pădurari în timpul Caps-ului a fost perfect justificat printr'o arondare mai rațională a Ocoalelor.

2) Plantații, pepiniere executate.

În campania de lucru din primăvara 1934 s'au executat :

- a) Recoltări de semințe 17.343 Lei
- față de —
- în anul precedent (fost adm.) —

b) Direcția silvică a plantat în anii 1929—1933 inclusiv, în mediu 992 ha anual, cu un preț mediu de 1.123 Lei pe ha.

Sub administrația Caps-ului s'a plantat în anul 1934 o suprafață de 1325 ha. cu un preț mediu de 880 Lei pe ha.

În programul ce urma să aplice, ar fi avut de plantat în anii următori 1600 ha. pe an spre a putea acoperi în 4 ani și restanțele de cca 3295 ha. din trecut.

De menționat că, plantațiunile trecutului, sunt multe din ele compromise prin pășunatul abuziv — ba chiar forțat — și de multe ori provocat de către unele elemente cu oarecare răspundere din conducătorii grănicerești (cazul com. Ilva Mare în vara anului 1934 și Prundul Bărgului în primăvara aceluiaș an).

3) Întreținerea și repararea clădirilor.

Caps-ul afectează și cheltuiește 185.795 Lei față de 41.625 Lei cât se cheltuisese de fosta administrație în anul precedent.

Deci grijă față de inventarul preluat .

4) *Capitolul amenajării și ameliorării.*

Caps-ul cheltuiește 122.518 Lei față de 14.524 Lei cât cheltuiuse fosta administrație, în anul precedent.

5) *Investiții noi.*

În scurtul interval de timp de 1 an, cât stă Caps-ul la conducerea acestor averi, investește în căi ferate, baraje, modernizări de fabrici, etc., suma de Lei 2.492.776, adăugă la inventar o valoare de Lei 492.961 și cheltuiește cu întreținerea curentă Lei 302.567.

Investițiile noi erau absolut necesare, căci numai cu fabrici rațional și modern instalate poți produce chereștea frumoasă cu randament mare și preț de cost ieftin.

Fabrica Vatra-Dornei care, înainte de Caps, era nerentabilă având o calculație de debitare exagerată a fost prevăzută în timpul Capsului cu hală și gatere moderne, aducându-i-se astfel costul debitării la nivelul celorlalte și i s'a raționalizat instalația fabricii de lăzi.

La celelalte fabrici, în scurtul timp cât a durat administrația Caps-ului, s'au reorganizat și sistematizat depozitele în vederea celei mai bune conservări și a manipulației celei mai raționale (fabricile Suseni, Dornișoara și Valea Mare).

6) *Mersul exploatărilor și realizarea tangentei.*

Procedând comparativ începând din anul 1930—1 Aprilie 1934, avem următoarele cifre comparative :

1 Ianuarie 1930—1 Oct. 1933 (înainte de Caps.).

Exploatățile :

În acest interval de timp bugetele Direcției silvice s'au realizat după cum urmează :

1) Din cantitățile propuse a se realiza s'au realizat de fapt cantități mai mici, variind de la 32% până la 66%, cu excepția anului 1933, când s'au realizat cu 6% peste prevederi.

2) Exprimat în valori, din valorile propuse a se realiza, s'au realizat procente între 38%—78%.

Tangenta.

3) Din valorile propuse a se realiza prin bugete (pt. 2 precedent), se prevăzuse :

Pentru cheltuieli de administrație de la 78%—89%.

Pentru tangentă netă convenită comunelor de la 11%—22%.

4) Prin aplicarea efectivă a bugetului s'a ajuns la rezultatul că :

Pentru administrație s'a cheltuit dela 94%—100%.

Redevență (tang.) comunelor dându-se dela 0—6%.

Cu mențiunea că și această sumă infimă de 0—6% ce s'a plătit comunelor a provenit din împrumuturi sau a fost considerată ca avansuri rambursabile date comunelor, fiind debitate în gestiunea Direcției.

In timpul Caps :

Exprimând în acelaș mod activitatea Caps.-ului, în administrația acestor averi, avem : (1 Oct. 1933—1 Apr. 1934).

Din cantitatea prevăzută a se exploata, s'a exploatat cu 11% peste prevederi (grație investițiilor făcute și cari au permis punerea în valoare și a unor posibilități, cari fără această condiție nu se puteau extrage).

2) Exprimat în valori s'a realizat cu 9% peste prevederi.

Din cele 100% cari reprezintă prețul de tulpină (tang. brută), conform convenției s'a afectat prin buget :

54% pentru cheltuielile de administrație.

45% pentru tangență netă, comunelor.

Caps-ul a achitat comunelor în întregime cei 45%.

Din cele, 55% prevăzute pentru cheltuieli de administrație s'a cheltuit efectiv numai 32%, economisindu-se deci 23%, care economie s'a dat comunelor.

Dacă procedăm acum la compararea cifrelor, constatăm că,

a) în timp ce din pădurile grănicerești se ajunsese ca în periodul 1930—1933, sub administrație proprie, să se pună în valoare numai 32%—66% din cantitățile înscrise în buget și să se realizeze numai 38—78% din valori.

Caps-ul a pus în valoare cu 11% peste prevederi la cantități și a realizat cu 9% peste prevederi la valori.

b) În timp ce din aceleași păduri, în acelaș period și tot sub administrație proprie, se ajunsese ca, din prețul de tulpină :

Cheltuielile de administrație să absoarbă 94—100%.

Iar comunele proprietare să primească 6—0%.

Caps-ul :

A cheltuit pentru administrație numai (55—23%) = 32%.

Iar comunelor le-a dat 68%.

În afară de aceasta, în intervalul de timp 1 Oct. 1933—1 Apr. 1934 Caps-ul a mai realizat, prin comercializare la aceste averi, un beneficiu net de bilanț, de lei 4.536.039 din care, conform convenției, 50% este tot al comunelor.

Ținând seamă de tangenta netă plătită de către Caps comunelor și de suma afectată cheltuielilor de administrație precum și de partea lor din beneficiu,

tangenta brută realizată a fost de 90 lei pe m² brut.

Cifrele de mai sus sunt realități bine verificate, și ele ne indică o realizare efectivă și pozitivă precum și un salt de progres pur și simplu enorm în administrația averilor grănicerești, într'un timp infim de scurt, cât a administrat Caps-ul, timp care a coincis cu perioade de tatonare și adaptare.

În intervalul de timp 1 Apr. 1934—1 Noemv. 1934 am putea da date tot atât de bune însă evităm de a trage concluziuni definitive, deoarece acest period de timp aparține exercițiului 1934—1935 în mijlocul căruia Caps-ul, în mod intempestiv, și-a întrerupt activitatea.

7) *Gestiunea veche*. În scurtul interval de timp de 13 luni cât a activat Caps-ul la aceste averi, a reușit :

să realizeze din creanțe active 10.277.880 lei.

și a plătit din cele pasive 10.998.684 ..

ceea ce indică o preocupare intensă de a asana balastul adus la fond de administrația proprie.

Credem că, expunerea de mai sus, rezumată la cifre și procente și concisă la strictul necesar, este suficientă pentru a da o oglindă a realităților și a permite să se conchidem că, dela 1913 până în prezent, averile grănicerești Năsăudene nu s'au bucurat de o mai bună și înțelegătoare administrație, decât cea pe care a făcut-o Caps-ul la aceste averi.

Aceasta este nu numai opinia personală a subscriitorului acestor rânduri, dar la această concluzia au ajuns astăzi și o bună parte din exponenții calificați ai grănicerimii.

Cum a fost posibil, totuși, ca la un moment dat unii dintre acești exponenți să ceară și să obțină încetarea acestei forme de administrare care numai de folos putea să fie ?

Criticele cari s'au adus, la timp, acestei forme de administrare (ie vom înșira numai pe cele cari cel puțin în mod aparent ar putea fi considerate ca, oarecum, întemeiate) au fost :

a) *Lipsa controlului din partea proprietarului.* Adică în sensul că, instituția Caps fiind și administrator și exploatator, controlul cantităților brute valorizate devenea imposibil din partea proprietarului; inexact și nesincer.

Mai întâiu se omitea a se ține în seamă, că nu era vorba de un evreu oarecare ci de o administrație de Stat al cărei principiu cardinal nu este să înșele la cântar, ci să lucreze corect și ordonat fiind încadrată cu legi și regulamente de responsabilitate severă, cu organe de control și cenzurare.

Al doilea: comisiunea de 8 a averilor grănicerești a avut la dispozițiune, în orice moment — în unele cazuri fiind sesizată în mod formal de către organele Caps — atât scriptele cât și terenul pentru a-și exercita un cât mai amplu control. Că și l-a exercitat sau nu, aceasta este o chestiune deosebită.

b) *Preț de tulpină prea mic.* Am arătat mai sus: s'a realizat de către Caps efectiv, 90 Lei; iar în administrația proprie s'a realizat, în intervalul de timp 1930—1933 dela 69—102 Lei pe m³, în medie 89 Lei pe m³, din care însă 94—100% a fost absorbit de cheltuielile de administrație, pe când în administrația Caps, din cei 90 Lei, numai cca 30% au intrat în cheltuielile de administrație, restul revenind comunelor proprietare.

c) *Lipsa proprietarului dela comercializare.*

Neîntemeiată obiecțiune, deoarece Caps-ul nu putea ținde de cât la realizarea celor mai bune vânzări.

d) *Desființarea Direcției silvice din Bistrița, și înlocuirea ei printr'un Centru de Exploatare Caps.*

Această obiecțiune o considerăm întemeiată și o luăm drept cauză a multor nemulțumiri provocate de îngreuiarea aparatului de funcționare și rezolvare, fiind nevoit Centrul Bistrița, care reprezenta o Direcție autentică, să meargă la Direcția Cluj cu rezolvări de chestiuni mărunte.

În afară de aceasta au fost și interese, streine de adevăratele interese comune ale comunelor proprietare, cari au căutat să inducă în eroare opinia publică locală precum și pe factorii de deciziune, spre a provoca agitațiuni superficiale, a putea apoi să pescuiască în apă tulbură și să obțină soluțiuni interesate.

Anumite considerente ne fac să ne limităm expunerea noastră. În timp, la data plecării Caps-ului și să păstrăm tăcere asupra felului cum se aplică azi din nou administrația proprie, ale cărei rezul-

tate vor deveni singure și la timp evidente. Desigur, dorința noastră sinceră este ca, — ținând seamă de faptul că averile grănicerești sunt importante și pentru economia națională — aceste rezultate să fie, cât mai bune.

Cert este că, averile grănicerești pentru a se putea menține și prospera au nevoie de :

a) Investițiuni mari, fiind ajunse la momentul când fără acestea :

rămân cu multe posibilități pe picior

exploatarea unora din posibilități este nerentabilă.

b) Deci necesar capital de investiție pe care administrația proprie nu-l poate dobândi.

c) Prezența specialiștilor silvici aici în mod continuu și încadrați într'o activitate deliberativă care, pusă sub control sever să fie complet scoasă de sub injoncțiuni și influențe locale, ceea ce nu se poate obține decât prin trecerea lor ca organele dependente direct de administrația de stat.

d) Corectitudine dusă la extrem de sus în jos.

e) Acord între exponenți.

f) Mâna severă și simțită a Statului prin Ministerul de Domenii aici ; acest Minister este răspunzător de părăduirea tuturor bunurilor cu importanță pentru economia națională.

g) Program de îmbunătățiri și valorificări raționale și la maximum, ceea ce presupune din nou existența principiilor exprimate la punctele precedente (a—f).

h) Incetarea politicii dusă pe spatele acestor averi.

i) Insușirea de către corpul silvic a chestiunii, care devine și problemă de corp.

În concluziune spunem :

Caps-ul într'un timp numai de un an, cât a administrat aceste averi și cu toate că a activat într'o atmosferă de adversitate rar cunoscută în alte părți (atmosferă din fericire exprimată numai prin câteva persoane — exponenți și deținători vremelnici ai situației locale),

a reușit :

a) Să liniștească comunele proprietare prin o realizare și achitare normală a tangentei (singura realitate prin care comunele simt că sunt proprietare).

b) Să insuflă încredere miilor de funcționari, angajați și lu-

crători printr'o remunerare convenabilă, achitată la timp și prin siguranța ce a dat fiecăruia în locurile respective, sustrăgându-i politiceii mărunte locale.

c) Să asorteze depozite desortate complet, să asigure raționala conservare și manipulare și să facă investițiile necesare unei bune și eftine exploatare.

d) Să pună în valoare toate posibilitățile accesibile ale pădurilor grănicerești cari — în ultimul timp — din lipsă de bani nu mai dau randamentul real.

e) Să pună probleme mari de viitor ; — concentrări de exploatare în bazinul Someșului (prin investiții importante) acumularea la Vatra-Dornei a unora din posibilitățile fondului religiosar din Bucovina) problemă cu caracter național, de Stat, care a și primit un început de realizare în timpul administrației Caps, fiind apoi abandonată imediat și complet), achiziționarea lemnului din pădurile comunale printr'o cooperativă ad-hoc, spre a asigura văii Bărgăului și Someșului un preț convenabil (ca la Moși) program pentru refacerea pășunilor alpine, grănicerești, etc.

Fără îndoială, rezultatele frumoase obținute de averile grănicerești prin administrația de scurtă durată a Caps-ului, constituiesc un indiciu prețios de viitor.

Die grenzregimentwälder von Năsăud.

Les forêts des régiments de «garde-forestières» à Năsăud.

L'article commence dans le No. 2 de la revue avec la description de la propriété des 44 communes du pays de Năsăud, qui disposent aujourd'hui de 35.500 ha de pâturages et terrains agricoles et de 147.000 ha forêts.

Jusqu'en 1890 chaque commune avait administré ses biens. Mais, à partir de cette année-là, une loi spéciale établit une Administration d'Etat, qui à l'avenir devait gérer les biens communaux. A cette occasion ces vastes propriétés furent divisées en deux parties distinctes. Une part comprenait les terrains agricoles (culture et pâturages) et une certaine étendue de forêts qui devaient satisfaire aux besoins des communes. Une autre part englobait le reste de la propriété, représenté seulement par des forêts qui devaient faire l'objet d'une exploitation commerciale. Le revenu de la deuxième catégorie devait couvrir les frais de l'administration, ou constituer les bénéfices des 44 communes propriétaires.

Ce système d'exploitation a continué jusqu'en 1926. Il a été remplacé alors par une société cointéressée aux communes propriétaires, ayant comme but une meilleure mise en valeur de ces forêts. Mais c'est seulement trois ans plus tard que cette société a pu travailler avec profit, car la crise économique est arrivée et avec elle la chute des prix du bois. Elle a continué à fonctionner, mais à grandes pertes jusqu'en 1932, quand elle a dû liquider.

C'est alors que l'Administration des forêts de l'État a pris en mains l'exploitation de ces 44 communes. Pendant une seule année cette Administration est arrivée à payer une bonne partie des dettes des communes propriétaires, elle a mis en bon état les installations d'exploitation et de transport, les scieries et les dépôts de bois, elle a même donné des bénéfices aux communes.

Malgré cela, elle a dû céder la place à une coopérative qui, d'après certains indices, ne paraît pas satisfaire les communes propriétaires.

PROBLEMA CADASTRULUI FORESTIER LA NOI

de ing. GH. NICOLAU-BARLAD

Noțiunea de cadastru a evoluat, — și începând abia cu Revoluția franceză (1789) s'a aplicat pe o scară mai întinsă, în operații de delimitarea și impunerea fiscală a proprietăților și bunurilor funciare.

Astăzi cadastrul, — aplicat bunurilor funciare, de unde și denumirea de *Cadastru funciar*, — umărește :

- a) descrierea proprietății funciare ; și
- b) reprezentarea ei topografică pe planuri și hărți.

Scopul cadastrării, în cadrul proprietății generale, este :

- a) de a măsura, delimita și descrie cu precizie proprietatea vizată ;
- b) de a stabili sarcinile ce grevează această proprietate și drepturile de impunere ale fiscoiui.

În cazul *proprietății de Stat* — însă — scopul cadastrării se rezumă la :

- a) a măsura, delimita și descrie cu precizie proprietatea Statului ;
- b) a stabili pe baza celor de mai sus — norme raționale de exploatare, administrare și conservare.

Măsurătorile și cadastrările executate în România au fost și sunt conduse de mai multe instituții ; în situația actuală avem :

- Serviciul Geografic al Armatei ;
- Direcția Cadastrului (din Min. de Domenii și Agricultură) ;
- Direcția Cadastrului Minier ;
- Serviciul Aerofotogrametric ;
- Serviciul de Ridicări în plan (de amenajări) din Casa Pădurilor Statului ;
- Servicii de cadastru la Municipii ; etc.

Metodele de lucru și organizare ale acestor instituții — de măsurătoare și cadastrare — sunt variate; lucrările executate ne-uniforme.

Programul lor de realizări nu are o desfășurare unitară, susținută și continuă.

Trecând peste celelalte direcțiuni cadastrale — să analizăm sumar situația măsurătorilor și cadastrării suprafețelor păduroase.

Enumerate, pe proprietăți — aceste suprafețe — se repartizează astfel :

- a) Păduri ale proprietarilor particulari 2.564. mil. Ha. (40%)
- b) Păduri comunale, posesorale, fonduri bisericesti, persoane morale, etc. 1.980 mil. Ha. (30%)
- c) Pădurile Statului 1.942 mil. Ha. (30%)

Logic ar fi fost — ca prima lucrare din administrarea și exploatarea acestor bunuri, să fi realizat delimitarea și măsurătoarea exactă a întinderii lor.

Dar, de fapt, lucrurile stau altfel: majoritatea acestor proprietăți n'au fost încă riguros măsurate și delimitate, contându-se și azi pe cifre arbitrar stabilite în estimățiuni expeditiv.

Proprietății de păduri au administrat și administrează păduri ale căror titluri de proprietate, nu sunt consolidate juridicește, printr-o stabilire științifică a valorii și determinării lor precise — prin măsurători și delimitări; de aci — numărul nelimitat de litigii pentru încălcări de hotare — atât între Stat și diverșii proprietari particulari, cât și între aceștia din urmă.

Nu s'a întocmit încă o statistică în acest sens — dar se poate afirma cu destulă aproximație că pădurile proprietarilor particulari — abia într'un procent de 30% se găsesc ridicate în plan, conform normelor topografiei regulate; deasemeni — pădurile comunale, posesorale, persoane morale — nu sunt în întregime ridicate în plan și cadastrate.

Statul — cel mai mare proprietar de păduri — are rolul de a dirija întreaga Economie forestieră a țării și de a aplica exploatarea rațională și normalizată în pădurile sale; dar aceste realizări — presupun rezolvită problema măsurătorilor și delimitărilor proprietății lui.

Totuși iată care este situația măsurătorilor Pădurilor Statului (C. A. P. S. 1934) :

I. Suprafața totală a pădurilor Statului :	
(în 1933)	1.942.000 Ha.
II. Suprafețe păduroase măsurate :	
1. Supraf. păd. măsurate de C. A. P. S. în perioada 1910—1934, în Vechiul Regat și Transilvania	326.000 Ha.
2. Supraf. păd. măsurate de Direcția Cadastrului (în Cadrilater 120.000 Ha. și în Basarabia 210.000 ha)	330.000 Ha.
Total	656.000 Ha.
III. Suprafețe păduroase nemăsurate :	
(Vechiul Regat și Provinciile alipite)	1.486.000 Ha.

Se deduce de aci, că suprafața păduroasă a Statului, rămasă nemăsurată, este de cca 70% — chiar dacă n'am mai ține seama de situația suprafețelor cedate, pentru izlazuri comunale și încă nemăsurate și defalcate conform acestor măsurători.

Ce măsuri se impun ?

Pentru primele două categorii de proprietari de păduri — (a. și b.) sarcinile cad în domeniul de activitate al direcțiilor silvice din Ministerul de Agricultură și Domenii, care prin norme și legi speciale vor putea realiza în timp — măsurătorile și cadastrările pădurilor proprietăți particulare, comunale, etc.

Nu constituiesc, însă, obiectivul acestor însemnări.

Pentru Stat, se cer lucrări care să grăbească terminarea măsurătorilor și determinărilor exacte ale proprietății lui forestiere.

Aceste lucrări revin C. A. P. S.-ului.

Pentru a ne da seama de măsurile ce se impun a fi luate de către C. A. P. S., să urmărim desfășurarea faptelor, în domeniul măsurătorilor pădurilor Statului, până în prezent.

A. Ce a făcut C. A. P. S. în trecut ?

a) *Perioada până la 1915.* Dela 1910 s'a pus bazele de organizare ale unui serviciu de ridicări în plan, pentru pădurile Statului ; s'au format comisiuni de ingineri silvici, secondați de ingineri

hotarnici, care au fost însărcinate cu măsurătorile suprafețelor păduroase și întocmirea planurilor acestora.

În această perioadă s'a ridicat cca 80.000 Ha.

b) *Perioada 1916—1919.* Desfășurarea războiului mondial a înziedecat activități de acest fel.

c) *Perioada 1920—1929.* În primii ani ai acestei perioade — reforma agrară a împiedecat desfășurarea unei activități mai largi.

După 1922 — când s'a înființat în cadrul Casei Pădurilor o Direcție Tehnică, — căreia i s'a atașat Serviciul de ridicări în plan (și amenajări) lucrările de măsurătoare a suprafețelor păduroase s'au intensificat.

Alăturatul tablou, redă desfășurarea măsurătorilor, în această perioadă, — și anume :

In anul 1920 s'a ridicat în plan supraf. păd. de	. .	10.150	ha
.. .. 1921	13.195	..
.. .. 1922	15.628	..
.. .. 1923	14.238	..
.. .. 1924	13.598	..
.. .. 1925	12.759	..
.. .. 1926	22.300	..
.. .. 1927	30.030	..
.. .. 1928	41.218	..
.. .. 1929	43.000	..
Total		216.116	..

d) *Perioada 1930—1934.* După Legea de înființare a „Casei Autonome a Pădurilor Statului”, problema terminării măsurătorilor suprafețelor păduroase și-a pierdut din importanță, în avantajul problemei comercializării produselor forestiere.

A urmat apoi Legea de desființarea Caselor Autonome (1934).

În tot acest interval, lucrările de măsurătoare a pădurilor — și mai ales acelea din Serviciul central din Direcția Generală (Serviciul de Cadastru forestier) a înregistrat realizări minime.

Această diminuare a executării de măsurători, independentă de inginerii ce au condus aceste operațiuni, revine numai politicii

noastre actuale, în tendință de accentuată exploatare a bunurilor Statului.

Realizările din această perioadă, înregistrează o suprafață de aprox. 30.000 Ha. cu toate lucrările de măsurătoare, definitive.

B. Ce urmează a face C. A. P. S. în viitor ?

Rezumativ :

a) Reorganizarea Serviciului de Cadastru forestier (reduc azi, la un singur birou) ;

b) Intocmirea unui program de lucru de 10—12 ani.

a) *Reorganizarea Serviciului de Cadastru forestier.*

Reorganizarea serviciului central.

1. Formarea și înzestrarea a cel puțin 20 echipe de operatori topografi (operațiuni de ridicări tachimetrice, îndrumări, etc. și triangulație locală) ;

compoziția unei asemenea echipe : 1 inginer și 2—3 conducători silvici sau operatori topometri .

2. Organizarea unui birou de ridicări în plan, atașat Serviciului tehnic al fiecărei Direcții regionale.

3. Procurarea de instrumente echipelor centrale și birourilor regionale.

4. Fixarea de instrucțiuni și norme generale, după care să se conducă executarea tuturor lucrărilor.

În ceea ce privește metodele de aplicat, pentru măsurătorile pădurilor noastre, se vor distinge două zone :

— *Zona I* pentru suprafețele păduroase situate la o altitudine de la 1500—1200 m. — în sus ;

— *Zona II* pentru suprafețele păduroase situate sub altitudinea de 1500—1200 m.

Pentru prima zonă se poate aplica cu succes *fotogrametria* ; pentru cea de a doua zonă se va întrebuința metodele terestre ale topografiei regulate.

Lucrările ce le va avea de executat acest serviciu, sunt :

1. Măsurătoarea pădurilor conform „*Legei Cadastrului Funciar*” și urmărind consolidarea drepturilor de proprietate ale Statului, asupra bunurilor sale.

2. Măsurătoarea terenurilor expropriate din pād. Statului pentru islazuri comunale — conform dispozițiilor „*Legei pentru complectarea măsurilor necesare folosirii islazurilor comunale*”.

3. Complectarea planurilor pădurilor din Basarabia și Cadri-later ridicate de Direcția Cadastrului : delimitarea hotarelor lor, etc.

4. Complectarea planurilor cadastrale ale pădurilor din Ardeal și Bucovina, prin lucrări de reambulare a planurilor cadastrale existente ;

5. Lichidarea litigiilor existente între proprietatea Statului și a diverșilor proprietari ;

6. Redactarea planurilor neterminate și sistematizarea celor existente.

b) *Intocmirea programului de lucru.*

Suprafața păduroasă de măsurat este aproximativ de 1.400.000 Ha.

În ipoteza că acest Serviciu de Cadastru Forestier organizează anual la centru 20 echipe de lucru și că fiecare Direcție regională silvică dispune de un birou de ridicări în plan, se poate deduce că, într'o perioadă de 10—12 ani, se termină măsurătoarea acestor suprafețe.

Dacă o echipă, presupunem că măsoară într'o campanie de lucru aprox. 4.000 ha și dacă atribuim aceiași cotă și pentru fiecare direcție regională, avem :

20 Echipe câte 4.000 ha . . .	=	80.000 ha
12 Dir. Reg. câte 4.000 ha . . .	=	48.000 ha
— Șefii de, ocoale — total . . .	=	12.000 ha (Lucrări de supra-
Total cca . . .		140.000 ha fețe mici).

Așa dar, se poate stabili cu destulă aproximație, că în 10—12 ani se pot termina aceste măsurători.

Suma anuală ce se va înscrie, în buget, în acest caz, va fi :

— Fondul de regie al	
măsurătorilor : 140.000 Ha. × 50 lei/Ha. . .	= 7.000.000 lei
— Materiale	= 500.000 lei
— Personal ; salarii și diurne	= 2.500.000 lei

Fără aceste sacrificii și fără o preocupare deosebită, care să urmărească rezolvarea definitivă a acestei probleme, se va menține încă multe zeci de ani, această situație, care nu face cinste organizării actuale a bunurilor Statului nostru.

Das Problem des Forstkatasters.

Le problème du cadastre forestier.

L'auteur constate l'absence des plans topographiques pour une bonne partie de la propriété forestière roumaine et relève les inconvénients de cette absence. Puis il aborde la problème de la mensuration cadastrale pour la propriété forestière de l'Etat, et il en indique les moyens d'action.

Referat prezentat Institutului de Cercetări
și Experimentație forestieră

NOUILE PĂDURI ȘI LEGILE NOASTRE SILVICE

de ILIE C. DEMETRESCU
Ing. Sub-Inspector silvic

În ultima vreme, problema creierii de noi păduri și mai cu seamă de perdele de protecție în regiunile sărace în păduri (stepă și ante-stepă), se pune din ce în ce cu mai multă stăruință, atât în literatură cât și în practică. Ea prezintă, se înțelege, mai multe fețe. Pentru noi are însemnătate de a menționa aici aspectul său tehnic, psihologic și economic. În mod deosebit ne vom ocupa de cel juridic.

Sub raportul tehnic, adică al săvârșirii materiale a lucrului, avem la îndemână prețioasele rezultate ale experiențelor rusești din stepelc europene. Oarecari observațiuni mai avem din Canada, Danemarca, Ungaria și mai ales din Statele-Țnite americane. În acestea din urmă s'a și trecut la realizarea unei opere grandioase de împădurire cu scop de protecție în regiunea preriilor¹⁾. Și la noi s'ar putea culege interesante observațiuni din lucrările de împădurire începute cu atâta entuziasm și efectuate în oarecare măsură acum 30 de ani în Dobrogea și Bărăgan.

Din punct de vedere psihologic stăm cât nu se poate mai bine.

Observând faptele care se petrec pe teren forestier în lumea întreagă, putem să spunem fără exagerare, că am intrat, cu ultimile două Jecenii, într'o epocă de aur a pădurii. Niciodată în istoria silviculturii, pădurea n'a fost într'o atare măsură apreciată. Niciodată n'au fost puse într'o lumină mai puternică greșelile grave săvârșite

1) Cel ce se interesează de această chestiune, găsește un material admirabil sistematizat și prezentat în lucrarea: «Possibilities of Shelterbelt planting in the Plains Region», editată de U. S. Forest-Service, Washington 1935. (Vezi recenzia Domnului Dr. D. A. Sburlan în Revista pădurilor 1936, pag. 343. Domnia-sa a și tradus în broșură litografiată capitolul: Experiințe asupra perdelelor de protecție în diverse țări).

cu distrugerea pădurilor și pericolele decurgătoare ce amenință bunăstarea omenească. Niciodată factorii răspunzători ai popoarelor n'au intervenit cu mai multă energie pentru apărarea pădurilor și promovarea culturii lor.

Germania centralizează chestiunile forestiere ale diverselor țări, creînd un Minister al pădurilor și vânătoarei de primă importanță în Reich; intensifică intervenționismul de stat în gospodăria tuturor pădurilor în interes obștesc; finanțează însemnate lucrări de împădurire. Italia fascistă lucrează la instaurarea pădurii pretutindeni, unde a fost izgonită și unde acțiunea sa de protecție se simte necesară, cu o energie într'adevăr impresionantă. Statele Unite americane au plănuț și început executarea unor lucrări de împădurire de-a-lungul continentului, de proporția lucrărilor epocale ale omenirii. De mersul său se interesează direct însăși președintele Roosevelt. Turcia lui Atatürk calcă și ea pe urmele Italiei lui Mussolini sub acest raport. În Palestina s'a trecut deasemenea la împăduriri importante, sub condițiunile de vegetație peste măsură de neprielnice. Până și bătrâna Anglie, cu resursele sale imense de bani și materii prime, cu o clasică repulsiune a amestecului Statului în activitatea de producțiune, a creat deja din 1919 un organ forestier special, autonom față de ministere, dar cu oarecari îndatoriri numai în fața Parlamentului. Misiunea sa principală este de a conduce opera de reîmpădurire a Angliei, eșalonată pe un termen de 80 de ani. Exemplele de această natură se pot înmulți cu mult mai mult ¹⁾.

Pretutindeni se creiază păduri noi, se apără cele existente, se organizează administrațiile forestiere de Stat, se emit legi forestiere noi, adaptate nouilor idealuri. Se poate spune că asistăm la o mișcare de înălțare a culturii forestiere fără precedent, cu caracter epidemic.

Lucrurile acestea au avut ecou și la noi. Opinia publică manifestă din ce în ce mai multă înțelegere pentru rosturile pădurii. Sunt atâtea semne în vorbă și faptă, de cari luptătorii pentru ideia forestieră la noi nu pot fi decât mândrii. Factorii conducători ai politicii noastre forestiere fac, în multe privințe, serioase sforțări de sprijinire a pădurăriei. În trecut, trebuie totuși să spunem că s'au dat, pe de altă parte, atâtea lovituri directe și indirecte pădurii,

1) Pentru mai multe detalii se pot consulta următoarele :

a) Demetrescu, I. C.: Politică forestieră postbelică a câtorva state reprezentative în comparație cu a României-Nouă, București 1935;

b) Demetrescu, I. C.: Considerațiuni asupra economiei forestiere germane sub cel de al III-lea Imperiu. Art. în Revista pădurilor 1935, pag. 518, 643,

c) Sabău, V.: Un val de propagandă străbate lumea. Viața Forestieră 1935, pag. 255.

încât nu știm dacă bilanșul se soldează pozitiv sau negativ. Dar sã sperãm cã pãnã la urmã, gãndul cel bun tot va birui. Un fapt foarte îmbucurãtor se petrece în ultimul timp chiar în rãndul proprietarilor rurali. Redusa rentabilitate a culturii agricole, preșul relativ ridicat al lemnului, cãt și preocupãri de ameliorare a condișunilor stașionale ale culturii agricole. fac din ce în ce mai accesibilã ideia creerii de noi pãduri, mai cu seamã în regiunile de câmpie ale Țãrii. Mulți proprietari au pãșit la înfiinșarea de perdele de arbori și chiar și de pãduri. Țãranii însãși își planteazã pãduricea sau pãlcul lor de arbori pe lângã casã sau pe vreo coastã. Petele verzi-albãstrii ale frunzișului de salcãm se întind din ce în ce pe galbenul-pãmãntiu al solului Țãrii.

Despre un aspect economic al problemei nu poate fi vorba decãt atunci cãnd ne propunem de a lua în considerare raportul dintre cheltuielile cerute de efectuarea lucrãrilor respective și foloasele rezultuale eventuale ar putea rezulta dintr'însele. În cazul unei întreprinderi foloasele respective fiind obiecte de schimb (produse, materiale comerciable), ele se mãsoarã în bani. Raportul de care vorbim apare deastãdatã sub forma mai mult sau mai pușin definitã a cifrelor evaluate. Dacă foloasele respective prin natura și destinașia lor nu sunt de ordin comercial, ci de satisfacere a unor nevoi personale sau sociale, atunci socoteala se reduce la a aprecia utilitatea cheltuielilor fașã și de celelalte nevoi. În acest caz ne aflãm în situașia cetãșeanului care își cumpãnește cheltuielile dupã gradul de intensitate al nevoilor sale subiective.

Dar oricare ar fi scopul lucrãrilor (comercial sau de acoperire a unor nevoi proprii), se va tinde în mod logic cãtre o cãt mai deplinã satisfacere a principiului economic: atingerea obiectivului propus cu cãt mai reduse cheltuieli de bani și energie.

În aplicașia practicã, chestiunea comportã — am putea spune — o infinitate de solușioni, dupã diversitatea împrejurãrilor locale: atãt în ceãce privește cheltuielile cãt și intensitatea și variașia nevoilor. Rãspunsul va diferi dela caz la caz, nefiind posibilã o solușie practicã generalã. În legãturã cu aceste fapte se poate face totuși o distincție și angaja discușioni în jurul sãu: Cum ar fi mai practic sã se efectueze lucrãrile dupã un plan de ansamblu cu intervenșia Statului sau sã se lase totul la inișiativa particularã? Prima cale prezintã garanșii în ceãce privește calitatea tehnicã a lucrului. Este condișionatã însã de cheltuieli mult mai mari și de

alte complicațiuni administrative, juridice etc. Cea de a doua va fi sigur mult mai economicoasă, fără angajarea prestigiului Statului, dar cu imperfecțiuni de ordin tehnic. Alegerea nu este așa de simplă. Ea presupune o soluționare după împrejurări. În orice caz, noi nu îndrăznim să ne pronunțăm apriori cu siguranță. Inclinaș, totuși, spre o soluțiune oarecum mijlocie: Câmp liber inițiativei private cu o anumită intervenție de ordin cât mai puțin coercitiv și cât mai mult ajutătoare din partea Statului.

Aspectul juridic.

Una dintre chestiunile deosebit de importante ce ni se pun în legătură cu problema în discuție, este de a ști :

1. dacă legile noastre silvice în vigoare contribuie la promovarea mișcării și

2. cum ar putea fi modificate, pentru ca astfel să rezulte un folos maxim pentru economia privată a proprietarilor și pentru cea națională ?

Din punctul de vedere al proprietarului de păduri, legile silvice și în general intervenționismul de stat în gospodăria sa, se înscriu în două grupe deosebite și opuse :

1) *măsuri pozitive*, prin cari activitatea sa este promovată ;

2) *măsuri coercitive sau negative*, prin cari interesele sale private sunt lezate în numele interesului public.

Pentru stat, sau mai exact pentru obște, activitatea respectivă se înscrie :

1) *în sens pozitiv*, prin avantajile de orice fel ce rezultă efectiv pentru societate din aplicarea practică a tuturor măsurilor de mai sus ;

2) *în sens negativ*, prin cheltuelile directe și indirecte, pe care toate măsurile respective le ocazionaază statului (prepararea legilor, întreținerea administrației de aplicare, etc.); apoi prin sarcinile luate în totalul lor, ce apasă pe proprietarii de păduri. Acestea din urmă sunt valori negative și pentru societate, întrucât proprietarii respectivi sunt componenții săi.

Numai făcând bilanțul acestor grupe de posturi, ne putem da seama — în măsura în care aceste mărimi pot fi apreciate — de efectul bun sau rău al intervenționismului de stat, atât pentru proprietarul de păduri, cât și pentru societate.

Legile noastre silvice nu fac absolut nici o distincție de tra-

tament între păduri vechi sau noi, create de bună voie. Deci și acestora din urmă li se aplică dispozițiunile lor în toată plinătatea. Ne oprim de a mai face o expunere a acestor dispozițiuni, căci ar fi să repetăm cunoștințe comune cititorilor noștri.

Micile avantajii pe cari Statul le acordă proprietarilor de păduri (eventuale cedări de puieti, scutiri parțiale de impozite, etc.) nu echivalează nici pe departe cu desavantajiiile create prin așa zisele servituți forestiere legale. În mod practic, avantajiiile aproape nici nu contează. Nu cunoaștem încă proprietarul de pădure care să nu se plângă împotriva greutăților pe care le are de învins, din pricina legilor și a administrației. Costul întocmirii planului economic (amenajament, etc.); greutățile și cheltuelile cu aprobarea sa; impunerea unui mod de exploatare, mai întotdeauna altul de cât interesele sale o cer; condiționarea pășunatului; oprirea defrișerilor; neplăcerile inspecțiilor și pe deasupra, momentul acesta psihologic al conștiinței că este tutelat în acțiunile sale, sunt atâtea împrejurări care atârnă greu în talgerul negativ al balanței¹⁾.

Chiar și din punctul de vedere al Statului nostru, este absolut discutabil dacă sarcinile pe cari acesta și le-a impus prin emiterea de legi: prin întreținerea unei administrații costisitoare financiarmente și complicatoare a aparatului de stat; prin acordarea de înlesniri materiale și fiscale, sunt într'adevăr precumpănite de reale avantajii pentru economia națională. De multe ori bunele intenții ale legiuitorului și străduințele celor mai mulți membrii ai administrației silvice de a aplica just și deplin legile, sunt torpilate de ingerințele politicianiste și de moravurile timpului. Aproape nu se poate ca cinvea revăzând astăzi o regiune oarecare a Țării, după un spațiu de timp mai îndelungat, să nu fie frapat de decadența pădurilor noastre. Autorul celor de față mărturisește că vizitând Valea Bistriței după nouă ani, n'a mai cunoscut-o sub raportul pădurăresc. Excepțiune vor fi făcând numai unele regiuni de câmpie lipsite de păduri, unde într'adevăr s'au mai întins pe ici pe colo domeniul pădurii. Acestea sunt însă tocmai ținuturile față de cari dispozițiunile legilor noastre silvice sunt mai puțin aspre. După experiența de peste 50 de ani ce ne stă la dispoziție, ar fi timpul să ne mai temperăm credința în eficacitatea indiscutabilă a legilor în mediul nostru real.

1) Vezi și debaterile Adunării deputaților la legea pentru administrarea pădurilor. Monit. of. No. 41 din 11 Iunie 1930, pag. 1492 și 1493.

Am putea astfel să ne gândim la alte mijloace mai practice și mai economice pentru Țară.

Rezumând, afirmăm convingerea noastră, că *actualele dispozițiuni ale legilor silvice românești constituie o piedică inutilă, ba chiar dăunătoare în calea mișcării de înființare de păduri noi.*

În condițiunile noastre actuale — și acest lucru este valabil aproape în toată lumea mai mult sau mai puțin civilizată — oricine contribuie nesilit la creșterea suprafeței păduroase și la ameliorarea condițiunilor de producțiune ale pădurii, ba chiar, oricine plantează un arbore sau un pom, merită a fi privit ca un binefăcător obștesc. Nu este nedrept și lipsit de simț practic și psihologic să venim și să îngreunăm cu legile noastre tocmai asemenea acte binefăcătoare? Asta ar fi să contravenim bunului simț bătrânesc care spune: „Calul de dar nu se caută în gură”. Ajunge ce ni se dă nesilit, să nu cerem mai mult, tocmai pentru faptul că ni se dă.

Cea mai eficientă măsură de stimularea împăduririlor benevole, credem că va fi scoaterea lor absolut totală de sub sarcinile legilor silvice. Economia națională nu va avea decât de câștigat.

Expunerea convingerii noastre de mai sus, ar putea să facă pe cineva a ne aduce învinuirea că avem concepții liberiste în materie forestieră. Departe de noi un asemenea lucru, atât de nelocul lui cu deosebire în aceste vremuri. Ceva mai mult: suntem de părere că principial nu-i iertat, în actualele condițiuni ale economiei noastre forestiere (gradul redus de împădurire, starea de slabă productivitate a pădurilor, nevoile de produse forestiere în creștere ale economiei naționale, etc.), ca vreo bucată din pădurile Țării să mai sufere o schimbare de destinație. Ideia de funcție socială se impune cu și mai mult temei în cazul proprietății forestiere, decât în cel al proprietății agricole propriu zise. Cu o singură rezervă numai: ca acea funcțiune să se efectueze în condițiuni economicoase. Constrângerile impuse proprietarului de pădure fără avantajii corespunzătoare pentru economia națională sau cu uciderea interesului acestuia pentru cultura forestieră, nu pot fi calificate decât drept măsuri parazitare. Cu atât mai mult se aplică acest calificativ legilor cari împiedică fapta cea bună în materie de întinderea și dezvoltarea culturii pădurilor.

În spiritul celor de mai sus, socotim drept ceea ce boltă a legislației noastre forestiere de mâine, principiul următor :

Să se distingă: deoparte acțiunile care tind să reducă puterea de producțiune a pădurilor Țării, de alta, cele care contribuie direct sau indirect la sporirea acelei puteri. Pentru cele dintâi se impune frâna legilor silvice propriu zise, pentru cele de al doilea, cel puțin nestânjenirea, dacă nu chiar ajutorarea.

Les forêts nouvelles et les lois forestières.

Die neuen Wälder und die Forstgesetze.

Die Interesse für die Begründung neuer Wälder und besonders von Waldstreifen für die Verbesserung der landkulturellen Standortsbedingungen vor allem in den Tiefebengebieten des Landes ist im Wachsen begriffen. Nach Durchstreifen der technischen psychologischen und wirtschaftlichen berücksichtigt Verfasser in besonderer Weise die forstrechtliche Seite dieser Frage. Die jetzt in Kraft sich befindenden Forstgesetze Rumäniens machen keinen Unterschied zwischen die alten und neuen Wälder. Dieselben forstpolizeilichen Servituten belasten also sowohl die einen als auch die anderen. Dieser Umstand bildet aber s. M. nach ein ernstes und unnötiges Hindernis, da jegliche Paumpflanzung unter den heutigen Umständen des Landes so wie so zu gute der Allgemeinheit kommt. Im Sinne dieser Auffassung fordert Verfasser nicht nur die Befreiung aller forstpolizeilichen Servituten sondern, nach, möglichkeit auch eine materielle Unterstützung seitens des Staates.

PROBLEMELE ZILEI

Operațiuni culturale. Taieri de ameliorare.

TEHNICA OPERAȚIUNILOR CULTURALE

de Ing. Z. Przemchii

Operațiunile culturale sunt cele mai delicate dintre toate lucrările cunoscute și aplicate în tehnica silviculturii. Și iată de ce.

O metodă greșit întrebuințată sau folosirea de specii necorespunzătoare stațiunii, la lucrările de împăduriri, nu pot da rezultate pozitive. Greșala odată observată poate totuși să fie reparată într'un timp relativ scurt prin introducerea altor esențe sau formarea amestecului indicat. La operațiunile culturale se aplică însă toporul, unealtă periculoasă, care taie și distruge, lăsând urme de multe ori ireparabile.

Cuțitul face minuni în mâna unui chirurg bun. Toporul devine folositor numai în mâinele unui operator inteligent și bine experimentat. Pădurea este un organism viu. Este o asociație vegetală unde toți membrii ei componenți, dela stejarul din etajul dominant până la micul arbust și modesta plantă din pătura vie, au un rost determinat.

Rolul esențelor secundare și chiar al plantelor erbacee, în pădure, este mult mai mare decât ni-l imaginăm. Ele sunt indispensabile pentru a întreține descompunerea normală a păturei moarte, care este adevăratul izvor al sănătății și producției normale a arboretului. Această dogmă trebuie să fie înțeleasă de toți care lucrează în pădure.

Tăierile intermediare urmăresc scopul ameliorării arboretului prin influențarea compoziției lui, prin formarea trunchiurilor, forțarea creșterilor, toate în vederea producerii lemnului de calitate superioară.

Produsele secundare, rezultate din operațiuni culturale, constituie totodată și un venit.

Normal se scoate din arboret toți arborii condamnați la moarte de însăși natura, în lupta aprigă pentru existență.

Silvicultorul lucrează alături cu natura, o imitează și o ajută. În vederea formării elementelor de viitor.

Executarea răriturilor este o operație ușoară și sigură în arboretele rășinoase, în special în cele pure. În perioada dela începerea luptei pentru existență, până la terminarea ei, tulpinile se diferențiază în așa fel că arborii se clasează, în mod distinct, în cinci categorii, încadrate de Kraft în clasa sa tabelă. Prin extragerea arborilor dominați și semi-uscați din arboretele rășinoase, nu se schimbă nimic în compoziția litierei, și foarte puțin condițiile sociale a arborilor rămași.

Din contră, scoaterea unora din arborii condamnați din clasa III a lui Kraft forțează descompunerea litierei, deci ameliorarea humusului (Burger). Primind mai multă lumină, odată cu îmbunătățirea solului, arborii se dezvoltă mai bine în volum. Dar deschiderea masivului devine dăunătoare, când lipsește subetajul și solul rămâne fără adăpost, (H. Badoux).

Răriturile aplicate, la început, în arboretele pure de rășinoase și de fag au dat naștere vechiului sistem german, care operează numai în etajul dominat. Sub influența acestui sistem s'a format o tradiție, o mentalitate specifică, că tot ce se găsește în subetaj trebuie extras, întrucât împiedică dezvoltarea arborilor dominanți.

Nenorocită mentalitate cu consecințe dezaastroase pentru multe păduri!

Când arboretul pur se găsește în stare de deșis și lupta pentru existența deabia se începe, se aplică prima operație culturală, numită curățire. Prin scoaterea indivizilor slabi și prea des crescuți se urmărește influențarea compoziției arboretului.

Curățirile sunt în special indicate pentru arboretele dese și pure de molid. Dealtfel arborii subțiri, crescuți înalți, se distrug de zăpadă și chiciură.

Aplicarea operațiunilor culturale în arborete amestecate, rășinoase și foioase, necesită deja mai multă atențiune. Avem aci două sau mai multe esențe, care diferă după temperament și după creștere.

Baza tuturor operațiunilor culturale în tipurile materne, care sunt adevărata expresie a condițiunilor staționale, este menținerea echilibrului între toate speciile componente. Este regretabil că politica lemnului formează curente în favoarea unor esențe căutate momentan pe piață. Sub influența acestor curente se duce lupta pentru exterminarea esențelor, care nu sunt deocamdată la modă, îndreptându-se spre formarea arboretelor pure.

Dar, se va menține oare, conjunctura actuală și peste o revoluție ?

Din arboretele amestecate se extrag fără nici o milă fagul, plopul și mesteacănul, lăsând numai molidul și bradul.

Participarea foioaselor are însă un rost foarte important în formarea humusului favorabil dezvoltării normale a arboretului. După Hesselman, amestecul fagului în proporția de 10%, schimbă humusul acid din arboretele de molid în humus neutru.

Scoaterea prin operații culturale a speciilor de „mică valoare comercială” duce, în mod fatal, la epuizarea solului, deci la degradarea arboretului.

Problema operațiunilor culturale în arboretele de foioase, unde esența principală este stejarul, devine și mai dificilă. Curățirile și răriturile executate fără cunoașterea adâncă a naturii acestor arborete sunt de multe ori dezastruoase.

În timpul excursiunilor mele, am văzut foarte multe arborete, compromise prin tăieri executate cu scopul de ameliorare. Acolo unde odinioară stejarul și frasinul provocau admirație prin sănătatea și portul lor fraged și frumos, după amestecul nechibzuit al silvicul-torului, am găsit de multe ori parcuri bune de plimbat și de pășunat. Trunchiurile acoperite cu muschi și licheni ale acestor arborete „îngrijite” e dovada cea mai bună, că sănătatea pădurii este adânc zdruncinată.

Ba e chiar interesant faptul că lemnul de calități tehnice superioare se găsește în arboretele naturale unde din fericire n'a pătruns încă toporul ameliorator.

Asociațiile vegetale, arboretele, nu sunt adunături întâmplătoare de arbori componenți.

Aci, ca și în societatea omenească, fiecare membru are rostul lui prescris de legile după care se conduce societatea. Nu se poate închipui un stat compus numai din guvernanți, cum nu există o

mașină formată numai din organele principale, fără mici șuruburi. Arborete absolut pure de stejar sunt excepții.

Normal ele sunt formate din două sau trei etaje. Natura regească a stejarului nu admite acoperirea capului; în același timp are nevoie de suită, de sateliți.

Dacă brigadierii și pădurarii noștri, care de fapt sunt execuțanții operațiilor culturale, cunosc că stejarul nu suportă umbrirea vârfului, ei nu sunt de loc pătrunși cu ideea că stejarul crește bine numai îmbrăcat în blana speciilor secundare.

Se lucrează după calapodul vechi. Se extrag în primul rând arbuștii, apoi toate speciile secundare, având o singură grijă a nu deschide etajul dominant. Foarte puțină lume din personalul nostru tehnic privește pădurea ca o asociație vegetală strict legată cu solul. Și foarte puțină lume cunoaște calitățile specifice, rolul frunzei de stejar și al esențelor de amestec.

De aci provin mari greșeli în executarea operațiilor culturale și distrugerca arboretelor prin scoaterea subarboretului și speciilor auxiliare.

Or, avem nevoie nu de parcuri, cari provoacă admirația profanilor prin „curățenia” lor. Avem nevoie de arborete sănătoase, pline de viață, adevărate fabrici de producție de lemn bun.

În aceste fabrici, toate organele, dela specia principală până la ultima piesă, o plantă nelemnoasă, asociată cu pădurea, trebuie puse în deplin acord.

Natura se răzbună de toate violările legilor care conduc viața unui arboret, cum s'a răzbunat la introducerea stejarului în soluri de cer, la formarea arboretelor pure de frasin, etc.

Secretul reușitei operațiilor culturale nu constă în păstrarea masivului închis în etajul dominant ci în menținerea, cât este posibil, a amestecului de specii secundare și a etajului de arbuști. În această privință toată sollicitudinea o are școala franceză cu principiul ei „éclaircie par le haut”.

Cu toate rezervele noastre față de intesificarea operațiilor culturale, totuși ele sunt necesare. În anumite cazuri, ele sunt absolut indispensabile în special pentru menținerea și cultura arboretelor de stejar.

Primul loc îl ocupă aci degajările.

Odată cu semințișul de stejar se instalează un procent foarte

mare (50—90%) de carpen, tei, acerinee, și alte specii de arbori și arbuști — specii repede crescătoare și cu alt temperament decât stejarul — devin copleșitoare și îl elimină. În aceste condițiuni degajările sunt o măsură absolut necesară.

Din cauza neaplicării la timp a operațiunilor de degajare, avem o suprafață foarte însemnată de arborete de carpen, tei, acerinec etc., care formează un tip special, lipsit de stejar (Tipul provizoriu).

Degajările, începute la noi în ultimul timp, se fac în primii 3—4 ani după exploatare și sunt singurele operațiuni culturale adevărate rare nu periclitează dezvoltarea normală a arboretelor.

Conducerea mai departe a arboretelor cu specii de stejar și frasin ca esențe principale impune executarea curățirilor.

Curățirile se fac, la noi, de obicei la vârsta de 10—18 ani. Se extrag toți arbuștii și esențele de „mică valoare comercială” cu o singură grijă: a nu se deschide masivul. Speciile principale, inclusiv arborii rău crescuți, rămân neatinse.

În arborete de crâng se lasă mai mulți lăstari pe aceeași tulpină, tot cu scopul de a nu deschide masivul.

Arboretele parcurse cu curățiri devin aproape pure, transparente, cu vizibilitatea până la 200—300 de metri, accesibile pentru vânturi și vite.

Rezultatele sunt evidente. Schimbarea microclimei și proceselor biologice și chimice în sol, aduc degradarea acestuia, deci degradarea arboretului.

În astfel de condițiuni, curățirile trebuie să fie reduse la simple degajări ale stejarului și frasinului, numite de Boppe „lămurirea speciilor prețioase”.

Prin rărituri silvicultura urmărește formarea trunchiurilor drepte, curățite de crăci, pline, fără noduri și cu creșterile bune.

Cu alte cuvinte, răriturile trebuie să se ocupe în deosebi de pregătirea arborilor de viitor, cu lemnul superior și producția maximă, capabili totodată a se reproduce prin sămânță.

Totuși, aici ca și la curățiri, la noi se distruge etajul de arbuști și se scot esențele auxiliare, lăsându-se în picioare, de multe ori arborii de specii principale rău formați și des crescuți, care împiedică dezvoltarea arborilor de viitor; nici o intervenție în etajul dominant, tot din frica de a nu deschide masivul.

Răniturile, astfel executate, nu ating scopul lor ci din contra compromit arboretele crescute fără amestecul omului.

După cum curăţirile, greşit înţelese de personalul nostru tehnic, conduc la formarea arboretelor cu predominanţa excesivă a speciilor principale, tot aşa răniturile ce se fac la noi, nu pot avea ca rezultat decât exclusiv mărirea creşterilor. Inşă, adeseori, măsurile îndreptate spre acest din urmă efect, sunt dăunătoare bunei dezvoltări a altor calităţi.

De exemplu, dacă spaţiul, necesar dezvoltării forţate a unui trunchiu, depăşeşte o anumită limită sau nu este realizat la timpul oportun, efectul operaţiunii rămâne negativ. Prin aceasta se înrăutăţeşte plinătatea trunchiului, iar cnăcile lacome fac câteodată să stagneze creşterea în înălţime.

Pentru evitarea acestor neajunsuri, operaţiunile culturale cari urmăresc conducerea şi ameliorarea arboretelor trebuie să se aplice numai în anumite perioade din viaţa unui arboret. Nu e nevoie de această ultimă măsură, atunci când operaţiile culturale urmăresc exclusiv mărirea creşterilor.

Dar din moment ce silvicultura tinde spre producerea lemnului de lucru şi de construcţii, de calitate superioară, cum este la noi, singură mărirea creşterilor în volum, în cazul arborilor rău crescuţi, devine absolut insuficientă.

Sub aceste aspecte problema operaţiunilor culturale în pădurile noastre apare mult mai serioasă decât se închipue.

Rezolvirea ei este condiţionată în primul rând de schimbarea radicală a concepţiei vechi la personalul nostru tehnic.

Până atunci operaţiile culturale, cum s'a spus, rămân „o sabie cu două tăişuri”.

SA INTENSIFICAM OPERAŢIUNILE CULTURALE

de Ing. Marin Rădulescu

În urma străduinţelor depuse de Corpul nostru Silvic, lucrările de regenerarea şi restaurarea pădurilor ţării au început să ia din anul 1924 o dezvoltare din ce în ce mai însemnată, datorită căreia s'au împădurit zeci de mii de hectare în poeni şi terenuri goale, s'au redat producţiei lemnoase suprafeţe considerabile tăiate ras şi neregenerate la munte, s'au refăcut arborete degradate, s'a sporit procentul de specii preţioase în masive, s'au fixat maluri şi

coaste surpătoare și s'au plantat perdele de arbori în câmpie, pentru protecția culturilor agricole contra vânturilor și secetei.

Opera înfăptuită până acum într'adevăr e vastă, când ne gândim la ceiace se putea lucra pe vremuri în acest domeniu. Rămâne însă mult de făcut, până ce silviculorul român, va ajunge în situația fericită, să se ocupe numai de regenerarea naturală a pădurilor și de ameliorarea lor progresivă, după cum se procedează în țările cu silvicultură mai veche.

Situația de acum, apare cu mult mai ușoară ca în trecut, căci drumul fiind trasat, și populația țării obișnuită cu lucrările de împădurire, urmează să mărim numai eforturile, ca să putem atinge în cât mai scurt timp posibil scopul fixat.

Pe lângă preocupările de mai sus se impune însă ca în viitor masivele noastre să fie ameliorate continuu, spre a le spori valoarea și venitul.

De aceea, trebuie intensificate lucrările de *cultura pădurilor*, spre a le mări creșterile, procentul de specii prețioase, puterea de producție a solului și calitățile tehnice ale lemnului¹⁾.

Din câte știm lucrul nu este greu. Trebuie executat și continuat însă cu stăruință, conștiinciozitate și îndemănare tot timpul vieții arboretului, dela naștere și până la reînceperea lucrărilor de exploatare și regenerare.

1. — Astfel din cea mai fragedă vârstă a arboretului, din *starea de semințis*, trebuie luate măsuri ca să-i sporim procentul de specii prețioase, să-i asigurăm în *amestec* speciile indicate de stațiune și să-l facem să se *inchidă curând*, ca să-și formeze litieră, să se elagheze ușor, și așa să înceapă să crească repede în înălțime.

Când asemenea condițiuni lipsesc, se vor introduce din timp speciile necesare, prin semănături sau plantațiuni.

Tot în această stare, de dezvoltare, semințisurile de valoare trebuie ferite prin *degajări repetate*, de cotropirea *lăstarilor, speciilor de creștere repede* (salcie căprească, plop, tei, carpin, fag, etc.) și a *ierburilor*. (Adesea e suficient să se ciuntească numai vârful lăstarilor și speciilor cotropitoare).

Se va obiecta poate, că asemenea operațiuni sunt migăloase, costisitoare și cer personal mult, conștiincios și bine pregătit din

1) Să obținem trunchiuri înalte, drepte, pline și fără noduri.

punct de vedere tehnic. Practica lucrurilor în țara noastră ne spune însă, că ele se pot aplica în bune condițiuni pe suprafețe întinse cu personalul nostru, așa cum îl avem.

Ba ceiace e mai îmbucurător, în regiunile de câmpie și deal, ele pot fi efectuate aproape numai în schimbul materialului rezultat din degajare, care se dă sătenilor lucrători în pădure pentru hrana vitelor.

2. — Mai târziu, când arboretul ajunge în starea de *nueliș* spre prăjiniș, când lupta pentru existență se accentuează, silvicul-torul conștient de rolul său de *cultivator de pădure*, intervine *neconținut*, scoțând din masive elementele defectuoase, cu trunchiurile strâmbe, canceroase, incolăcite, înfurcitate, rănite, etc., pe cele căzute în luptă și pe cele ce amenință cu eliminarea arborilor de viitor.

E o lucrare impusă de *higiена pădurei* și de nevoia imperioasă de a asigura dezvoltarea arborilor de elită în masive.

Grija de căpetenie în cursul acestor operațiuni culturale (curățiri), este ca *masivul să rămână tot timpul închis cu solul acoperit*¹⁾.

Din acest motiv extracția arbuștilor și a speciilor de amestec, inofensive în dezvoltarea arboretului, trebuie interzise²⁾.

3. — Lupta pentru existență continuând în masive, se impune și continuarea operațiunilor culturale (*rărituri*).

Condiția ce se cere și în timpul răriturilor este, ca *masivul să rămână închis, cu solul acoperit*.

4. — Spre finele revoluției, răriturile pot fi făcute mai tari, pentru activarea creșterilor în diametru. Trebuie creat însă din timp subarboretul necesar, pentru protecția solului contra înierbării și înțelenirii.

Un lucru trebuie spus însă, cu toată tăria, în privința operațiunilor culturale (degajări, curățiri și rărituri): *Să se aibă în vedere numai nevoile culturale ale arboretului*. Dorința de a realiza venituri din vânzarea produselor secundare, să rămână pe al doilea plan. Altfel operațiunile culturale devin exploatare deghizate³⁾, cari duc la degradarea solului și a arboretului.

1) Regula clasică în materie de curățiri, cere ca lucrările să înceapă de timpuriu, să fie făcute închise și cu periodicitate scurtă.

2) Pe vremuri s'a recomandat de multe ori, în mod greșit, extragerea subarboretului de *Crataegus*.

3) Extracțiuni de stâlpi de telefon, etc. «sub formă de operațiuni culturale».

Ba pot să discrediteze și Corpul silvic în fața societății.

De aceia în asemenea cazuri e mai recomandabil să lăsăm arboretul în pace.

În țara noastră operațiunile culturale sunt începute aproape pretutindeni în pădurile Statului, instituțiilor publice și ale particularilor dornici de o gospodărie mai bună în pădurile lor. În unele ocoale ale Statului, ele se fac pe scară întinsă și în bune condițiuni, de mai multe decenii.

Trebuesc însă intensificate, căci prin aplicarea lor înțeleaptă, se îmbunătățesc masivele, se pune la dispoziția populației rurale și a industriilor¹⁾ materiale lemnoase de mici dimensiuni cu prețuri moderate, (de multe ori numai în schimbul muncii în pădure), se face igiena pădurii, se împiedică incendiile și calamitățile de insecte, se împuținează delictele și se sporește considerabil venitul național din păduri²⁾.

Pentru executarea operațiunilor culturale în bune condițiuni trebuesc luate însă următoarele măsuri:

1. Operațiunile culturale să se facă sub directă conducere și supraveghere a șefului de ocol.

2. Să se pregătească temeinic *personalul subaltern*, să se recnuteze cu mai mare îngrijire, să fie mai bine salarizat pentru munca și răspunderile ce i se cer și să nu fie mutat sau înlocuit pentru interese ce nu privesc pădurile.

3. În regiunile de deal și de munte, să se înceapă cât mai neîntârziat construirea unei rețele bogate de drumuri pentru scoaterea lemnului, căci fără ele nu se pot face operațiuni culturale.

Pe lângă aceasta, prin dezvoltarea rețelei de drumuri se ușurează și condițiunile de scoaterea lemnului din tăerile principale și i se ridică valoarea la locul de producțiune, ceiace constituie un fapt important pentru mărirea venitului național din păduri.

4. Să se dea o atenție mai mare *sortării și industrializării lemn-*

1) Industria celulozei, mangalului, etc.

2) Dacă în urma aplicării operațiunilor culturale se sporesc creșterile în masive numai cu un m³, valoarea materialului rezultat la 6.500.000 ha, cât este suprafața pădurilor țării, rezultă un venit anual în plus de 650 milioane lei ceiace nu e prea mult. Dacă înmulțim speciile prețioase în masive, rețeaua de drumuri în pădure și procentul de industrializarea lemnului, creșterile actuale pot fi însă sporite și cu mai mult de 1 m³ pe an și pe hectar.

nului din tăeri principale, ca să se asigure desfacerea materialelor din operațiunile culturale.

5. Să se caute debușeuri pentru lemnul de calitate inferioară în regiunile păduroase, cu populație rară, cum sunt pădurile din Nord-Estul jud. Tulcea, unde din cauza cantităților mari de tei scorbuos, nu se poate face nici igiena pădurii.

AMELIORAREA ARBORETELOR

de Ing. Eftimie Petrescu

Dintre toate tipurile din pădure, cele în cari lucrările de ameliorare au o influență covârșitoare sunt cele de tipul stejar-șleau.

E de necontestat că și în celelalte tipuri de pădure influența lucrărilor de ameliorare este vădită.

De modul cum aceste lucrări se execută, depinde buna îndrumare a arboretelor spre o selecționare a speciilor și o mărire a productivității.

Se pot face de multe ori greșeli, cari pot aduce pagube de neîndreptat.

Printr'o mehibzuită operațiune, factorii naturali de producțiune se înrăutățesc și se distruge acel mediu și acea armonie perfectă, specifică fiecărui arboret.

Practica operațiunilor de ameliorarea arboretelor, nu trebuie să urmărească niciodată un scop financiar.

Se întâmplă că prin efectuarea acestor lucrări, să rezulte și venituri, de multe ori chiar foarte importante, încât să egaleze produsul principal al pădurii.

Aceasta să nu fie niciodată un scop, ci numai un rezultat.

Singura preocupare să fie numai aceea ca prin acțiunea ce întreprindem să intervenim întotdeauna la timp, la intervale cât mai scurte, după starea arboretului, și de așa manieră, ca să nu se bruscheze acel echilibru perfect al organismului viu creat de natură, — pădurea.

Cu cât intervenția noastră va fi mai precaut executată, cu atât va fi nevoie să fie mai des repetată.

Prin aceasta, opera naturii va ajuta mai bine interesele noastre și vom ajunge mai repede și mai sigur scopul dorit. — ameliorarea pădurii.

În acest fel nu se vor înregistra întârzieri în buna dezvoltare a arboretelor prin înrăutățirea condițiilor de vegetație sau chiar pierderi ireparabile prin distrugerea lor, unde își găsesc începutul de multe ori arboretelor degradate. E neînțeleasă practica obișnuită de cei ce mai ales în arborete tinere, sub numele de lucrări de ameliorare execută operațiuni cu tendință de degradarea acelor arborete.

Nu se pot da indicațiuni precise asupra tehnicii operațiilor de ameliorare, fiecare arboret prezentându-se sub altă formă.

Se cere însă o cunoaștere adâncă a forțelor creatoare ale naturii și a vegheea pentru menținerea lor.

Insufleteștea profesională să fie centrată prin îndrumarea și supravegherea pe teren a lucrării de o promptă și precisă executare.

OPERAȚIUNILE CULTURALE DIN BASARABIA

de Ing. Gr. Caminschi

Operațiunile culturale, fiind într'o legătură strânsă cu starea pădurilor și cu condițiunile locale de vegetație, credem că înainte de a vorbi despre asemenea lucrări în Basarabia, nu va fi de prisos să dăm o descriere sumară a pădurilor din această provincie.

Din punct de vedere al condițiunilor staționale și al compoziției arboretelor, pădurile Basarabiei pot fi divizate în trei categorii :

Prima categorie o formează pădurile de *șleau* din partea centrală a Basarabiei și din partea de nord a județului Hotin, la cari se mai adaogă câteva masive de-a-lungul Nistrului din județele Soroca și Orhei și masivul Tigheciului din Jud. Cahul. Aceste păduri ocupă terenurile cele mai înalte ale Basarabiei, cu altitudini de 250—400 m. deasupra nivelului Mării Negre și regiunile cele mai bogate, în precipitate atmosferice a căror cantitate variază între 400—600 mm. pe an. Vegetează pe soluri de pădure, argilo-nisipoase, sau nisipo-argiloase, în general bine levigate, reavene, profunde și foarte fertile.

Arboretelor sunt formate dintr'un amestec intim de stejar pedunculat, gorun, carpin, tei, frasin, ulm, pe alocuri fag, paltin de munte și de câmp, jugastru, arțar tătărăsc, cireș, sorb, plop, etc., iar în subarboret găsim: corn, sânger, clocotici, salbă mcale și răioasă.

alun, dârmox, soc, lemnul câinelui, etc. Arboretele formează în general masive bine închise, cu aspect sănătos și creștere viguroasă. Regenerarea naturală se face destul de ușor. Pădurile din această categorie ocupă o suprafață de circa 120.000 hectare.

O altă categorie o formează arboretele de pe cernoziomuri degradate de ante-stepă, de o formație mai veche sau mai nouă, soluri în general slab levigate, bogate în săruri minerale și cu eferescență mai mult sau mai puțin apropiată de suprafață, uscate, compacte și în general puțin proprii pentru vegetațiunea forestieră. Altitudinile sunt ceva mai reduse, decât la categoria întâia, ocupând situația intermediară, între regiunile păduroase și acele de stepă adevărată cu totul lipsite de pădure. Cantitatea de precipitațiuni atmosferice variază în jurul cifrei de 400 mm. pe an.

Arboretele sunt formate din stejar pedunculat în amestec cu ulm, cireș, jugastru, arțar tătărească, măr și păr. Subarboretul este mai puțin abundent și se compune din: păducel, pașachină, dârmox, soc, scumpie, lemnul câinelui, măcieș, purumbar, etc.

Cu cât degradarea cernoziomului este mai pronunțată, cu atât speciile de amestec sunt mai variate și sunt în cantitate mai mare. subarboretul mai abundent, consistența mai plină, creșterea mai viguroasă. Pe scurt arboretele se aseamănă cu cele de categoria I-a, tranziția între aceste două grupe, făcându-se pe nesimțite. Din contră, pe măsură ce ne apropiem mai mult de regiunile de stepă adevărată, speciile de amestec, precum și subarboretul se împușinează, consistența devine mai mică, arboretele căpătând tot mai mult aspectul de masive poenite, formate din stejar mai mult sau mai puțin degenerat și stejar pufos (*A. pubescens*). printre care rar se rătăcește pe ici-colo câte un ulm sau păr pe jumătate uscat.

Arboretele din această categorie ocupă în Basarabia suprafața de circa 65.000 ha.

În sfârșit, a treia categorie o formează arboretele din lunca Nistrului și a Prutului, cari vegetează pe soluri aluvionare mai vechi sau mai noi, profunde, reavăne sau chiar umede și în general foarte fertile. Condițiunile de vegetație fiind foarte favorabile, creșterile sunt mari, atingând 10 m. c. pe an la ha. și chiar mai mult. Compararea arboretelor variază după înălțimea terenului și gradul în care este ferit de inundații. Terenurile cele mai joase, des inundate și în care apa stagnează mai mult timp, sunt ocupate de zăvoaie de salcie pură. Pe măsură ce terenul se înalță prin depunerile aduse

de apele revărsate, la salcie se adaugă plopul, care în curând devine dominant. La rândul său plopul, pe măsură ce terenul se ridică tot mai mult, începe să cedeze locul ulmului și frasinului. La urmă apare și stejarul, care sfârșește prin a ocupa primul loc în arboretele situate pe terenurile cele mai ridicate, inundate, numai în mod excepțional și pentru scurt timp.

Pădurile de luncă ocupă în Basarabia suprafața de circa 15.000 ha.

★

În legătură cu condițiunile staționale de vegetație și cu starea arboretelor, astfel cum este descrisă pe scurt mai sus, sunt și operațiunile culturale ce trebuiesc făcute. În pădurile de șleau unde se dă o luptă aprigă pentru existență între speciile prețioase — stejarul și frasinul — și speciile secundare — în special carpinul și teiul, cari de multe ori tind să elimine speciile prețioase, silviculorul trebuie să vie în ajutorul acestora din urmă, asigurându-le preponderența în masiv. Intervenția silviculorului trebuie să se înceapă cât mai de timpuriu, atunci când arboretul tânăr este încă în stare de hățiș, făcând degajarea semințișurilor de specii prețioase. Acolo unde regenerarea se face prin lăstari, trebuie făcută *degajarea* lăstărișurilor de specii prețioase. Aceste lucrări nu vor produce nici un venit. În cele mai multe cazuri vor necesita chiar cheltueli din partea Statului, fiindcă materialele ce se extrag fiind necomerciable, lucrările nu vor putea fi efectuate în schimbul materialelor rezultate. Totuși aceste lucrări trebuiesc făcute, ele fiind de o importanță capitală pentru formarea masivului viitor. De îndată ce arboretul tânăr a atins starea de dezvoltare de nueliș vor începe *curățirile*, cari vor avea același scop — îndepărtarea din masiv a indivizilor de specii ordinare, cari tind să devină copleșitori pentru speciile prețioase. Având în vedere că condițiunile de vegetație sunt aci favorabile pentru pădure și, ca consecință, arboretele se dezvoltă viguros, operațiunile culturale vor trebui repetate mai des, cam din 5 în 5 ani, căutând ca de fiecare dată să se scoată puțin, numai ceiace este absolut necesar pentru a se asigura existența și dezvoltarea normală a elementelor prețioase. Cea mai mare grijă va fi să nu se deschidă masivul și să se ferească solul de acțiunea directă a razelor solare.

În această ordine de idei, cea mai mare importanță o are *păstrarea neatinsă a subetajului* format din arbuști, care fără a stânjeni întru nimic dezvoltarea speciilor prețioase, umbresc solul, contribuind

la păstrarea proprietăților lui specifice de sol forestier. Atât la efectuarea curățirilor, cât și la degajeri nu trebuie să ne preocupe venitul. Nici un moment agentul operator nu trebuie să uite că aceste tăeri nu sunt exploatare, ci operațiuni culturale, că scopul lor nu este de a produce proprietarului venituri, ci de a asigura formarea și dezvoltarea arboretelor viitoare. Când arboretul a atins starea prăjinișului vor începe *răriturile*, cari vor avea o importanță mare pentru arboretele tratate în codru, dar o importanță secundară pentru acele tratate în crâng. Când încep răriturile existența esențelor prețioase este deja asigurată, deci scopul răriturilor va fi altul, decât acel al degajărilor și curățirilor. Acum se vor putea extrage într'o măsură oare care și elemente de specii prețioase din indivizii rău crescuți, sau acolo unde sunt prea dese. Din speciile ordinare se vor extrage numai arborii cari jenează dezvoltarea elementelor de viitor, fără a se întrerupe masivul. Să nu se exagereze extragerea speciilor ordinare; scopul nostru nu este să obținem un arboret pur de stejar, ci un arboret cu o proporție normală de stejar și alte specii. Să nu se extragă indivizii din speciile de umbră rămași în urmă cu creșterea, cari fără a mai jena dezvoltarea arboretului principal contribuie totuși la umbrirea solului.

În cele ce am arătat mai sus, am avut în vedere pădurile de șleau ale Basarabiei. Cu totul altfel se prezintă însă chestiunea operațiunilor culturale când ne referim la pădurile de antestepă. Aci nu mai poate fi vorba de pericolul înlocuirii stejarului cu esențe ordinare pentru simplul motiv că stejarul se află într'o proporție prea mare față cu celelalte specii. Carpînul și teiul — concurenții cei mai de temut ai stejarului în arboretele de șleau — au dispărut în mod natural, iar ulmul și celelalte specii sunt într'o proporție prea mică și nu au o dezvoltare atât de viguroasă, ca să fie periculoși pentru stejar. Pe de altă parte, chestiunea menținerii arboretului în stare de masiv cât mai închis se pune aci și mai acut, decât în arboretele de șleau. Acolo greșala de a fi făcut o operațiune culturală mai tare, se mai poate repara relativ ușor și în timp scurt, însăși natura venind în ajutorul silvicultorului neatent. Pe când în *arboretele de antestepă, unde se dă încă o luptă îndârjită între vegetațiunea forestieră și cea erbacee, orice greșală a silvicultorului are consecințe foarte grave și cu greu va putea fi reparată.*

Prin urmare, operațiunile culturale, ce se vor face în arbo-

rețele de antestepă, nu vor fi nici degajeri, nici curățiri. Ele vor avea caracterul de *rărituri*, chiar și acele ce se vor face la vârste relativ tinere. Dar aceste rărituri vor fi foarte, foarte moderate. Silvicul-torul, care le va executa, va trebui mereu să se gândească că cel mai mare pericol, de care trebuie să se ferească, este deschiderea prea mare a masivului. Insistăm și aci asupra necesității de a păstra absolut intact subarboretul format din arbuști, ceia ce este de o importanță cu mult mai mare, decât în pădurile de șleau.

Cele de mai sus se referă la pădurile de antestepă, cari se află în condițiuni mai bune de vegetație. În celelalte, unde consistența este redusă, operațiunile culturale nu se vor mai face de loc. Cel mult se vor putea face ici-colo operațiuni de *higienă*, dar și acestea cu foarte multă prudență.

În sfârșit în ceea ce privește operațiunile culturale în pădu-rile de luncă, chestiunea este mult mai simplă. Aci însăși natura lucrează în interesul omului, înlocuind treptat speciile de mică va-loare cu altele mai valoroase. Rolul silvicul-torului în această regiune este să ajute natura, să accelereze, fenomenul natural de înlocuirea speciilor, să ajute ulmul în lupta pentru existență cu speciile moi, iar acolo unde au început să se instaleze frasinul și stejarul, să le ajute să-și cucerească locul cuvenit în arboretele de ulm.

Sub regimul rus, operațiunile culturale în pădurile Basarabiei se făceau pe o scară restrânsă, pentru simplul motiv, că trei sferturi din pădurile, ce formează astăzi domeniul forestier al Statului în Basarabia, erau proprietate particulară. Ori, proprietarii particulari numai la cultura pădurilor nu se gândeau. Poate că a fost mai bine, că a fost așa, căci dacă proprietarii particulari ar fi făcut operațiuni culturale, desigur că acestea s'ar fi transformat într'un fel de exploatare deghizate.

Odată cu Unirea a venit și legea de reformă agrară pentru Basarabia, din 1918. Pe baza ei s'au expropriat la Stat toate pădu-rile particulare, cu excepția celor țărănești și răzășești. Trecerea pădurilor expropriate în stăpânirea Statului s'a făcut de abia în anul 1921. În primii ani după expropriere, Serviciul silvic al Statului fiind prea ocupat cu organizarea noului domeniu forestier, n'a avut posibilitatea să se ocupe de operațiuni culturale. Acestea au fost înce-pute aproximativ prin anul 1924—1925, la început pe o scară mo-destă, dar din ce în ce au căpătat o dezvoltare tot mai mare, astfel

că în ultimul timp se parcurge regulat cu operațiuni culturale câte 4—5 mii hectare anual. Și pe măsură ce se amenajează definitiv pădurile Basarabiei, se extind și operațiunile culturale asupra tuturor arboretelor, ce reclamă astfel de operațiuni.

În ceia ce privește modul cum s'au executat și se execută în Basarabia operațiunile culturale, putem să afirmăm că acum se fac bine. La început desigur, s'au făcut multe greșeli. Pe măsură, ce agenții de execuție au căpătat experiența necesară, aceste greșeli au devenit mai rare, astfel că acum au ajuns să fie cu totul excepționale pe când cele efectuate bine au ajuns să fie regulă generală.

OPERAȚIUNILE CULTURALE

de Ing. Titus Nicoară

Operațiunile culturale sunt lucrări care asigură creșterile și un procent mai mare de specii prețioase în masive.

Intr'adevăr puietul provenit pe cale naturală sau introdus pe cale artificială are nevoie de îngrijire, în tot timpul vieții sale.

Astfel în tinerețe, trebuie protejat de copleșirea buruienilor prin lucrări de lămuriri pentru a-i asigura existența.

Pueții odată scăpați de pericolul copleșirii își activează creșterea și ajung în curând să se atingă și să formeze starea de masiv. Din acest moment începe lupta pentru existență care nu încetează însă aproape în întreg timpul vieții arboretului. De unde la întemeiere, erau câteva zeci sau sute de mii de pueți la hectar, la termenul exploatabilității rămân abia câteva sute.

Dacă în această luptă aprigă nu intervine la timpul oportun, selecționarea indivizilor, ne putem trezi cu un arboret din specii a căror cultură nu este rentabilă, întrucât indivizii de valoare s'ar putea să fie eliminați în lupta pentru existență.

Lucrările de curățire se execută în prima parte a revoluției în care timp se scot periodic din masiv toți arborii, care n'au rost și nu pot constitui scopul unei culturi raționale. Ne îngrijim însă cu sfințenie, ca starea de masiv să nu se întrerupă.

Lucrările de rărituri se execută în a doua jumătate a revoluției în care timp se extrag toate exemplarele a căror îndepărtare e necesară pentru a asigura la exploatabilitate, elita trunchiurilor. Toate aceste lucrări trebuiesc executate foarte prudent, ca arboretele să rămână închise, ca elagajul natural să se facă pe

îndelete, iar prin păstrarea amestecului, să fie sporite creșterile în înălțime și diametru.

Se știe că executând operațiunile culturale (curățiri și rărituri) dela întemeierea arboretului până la exploatabilitate, volumul materialului lemnos rezultat din produse secundare este egal cu volumul realizat din exploatarea produselor principale.

Lucrările de îngrijirea și creșterea arboretelor în țara noastră — în general — nu s'au aplicat, respectiv nu s'au putut aplica în toate pădurile și în special în cele de munte. De acest fapt trebuie să ținem seama astăzi când executarea lor de către Caps se face pe baze de programe anuale.

Marcarea arborilor de extras în arboretele neîngrijite, este o lucrare pe cât de importantă, pe atât de greu de realizat. Printr'o examinare repetată și atentă a arboretului trebuie să revenim însă de mai multe ori pe același loc și numai după ce ne-am convins că am evitat orice greșală, hotărîm soarta arborelui de extras.

Aci e cazul a pune în aplicare toate cunoștințele și întreaga conștiință forestieră.

În arboretele crescute fără nici o îngrijire, cu cât vom începe mai de timpuriu curățirile cu atât vom putea nivela mai ușor neregularitățile. sau pericolul ce amenință compoziția arboretelor. Și poate nu exagerez prea mult când susțin, că mai bine să nu cheltuim energie multă și bani scumpi în lucrări de crearea de arborete de specii nobile și de mare valoare de viitor, dacă se neglijează lucrările de îngrijirea arboretelor.

Dacă examinăm lucrările de regenerări realizate în ultimele decenii cu specii nobile, (quercinee și rășinoase) trebuie să recunoaștem, că din lipsă de îngrijire, au astăzi altă compoziție, decât a fost munca și intenția silvicultorului creator.

Să-mi fie permis a specifica un caz dintre multe altele .

În ocolul Firiza s'a introdus bradul pe o suprafață de cca. 300 ha sub masiv de fag, în timpul războiului. Regenerarea s'a făcut ideal. După exploatarea arboretului de fag, nimeni n'a îngrijit semințișul de brad (din cauza războiului, lipsei de brațe etc.). Urmarea a fost că mesteacănul s'a instalat în așa măsură, încât a nimicuit aproape în întregime semințișul de brad și pe cel de fag. Bineînțeles că și pășunatul își are partea sa de contribuție. Astfel după două decenii, ne vedem puși iarăși în fața problemei de a

innobila aceeași suprafață cu specii prețioase, pentru că nu s'au făcut degajări la timp.

Verificarea celor de mai sus se poate face tot în pădurile ocolului Firiza unde am avut aceleași lucrări de regenerare, într'un arboret asemănător, dar unde primele lucrări de îngrijirea arboritelor s'au făcut la timp. Aci avem astăzi un prăjiniș frumos de brad cu puțin fag.

Câte arborete de molid, stejar, lanice sau alte specii de valoare din compoziția arboretelor n'am pierdut și în locul lor avem altele mai fără valoare și toate acestea numai și numai din cauza neglijării aplicării operațiunilor culturale la timp. Ar fi interesant, dacă s'ar face o statistică pe țară, care de sigur ne-ar aduce mari surprize.

Technica executării lucrărilor culturale e cunoscută tuturor.

Momentul începerii operațiunilor culturale e greu de fixat întru cât acestea sunt mult influențate de bonitatea solului, de specie, de puterea ei de creștere, și de modalitatea regenerării și creșterii arboretului.

Apoi dacă lucrările de lămuriri și în special prima lucrare de degajare, s'au executat la timp, periodicitatea operațiunilor culturale se poate stabili la 10 ani în arboretele de codru și 5 ani în cele de crâng.

Intensitatea acestor lucrări depinde iarăși de multe împrejurări. Astfel pe soluri sărace extracțiunile vor fi mai slabe, pentru că arboretul se închide mai greu : pe expozițiile sudice și vestice, la fel, pentru a asigura cât mai multă umezeală în sol.

Având de bază efectele binefăcătoare ale operațiunilor culturale în masive și luând în considerare necesitatea imperioasă de a se pune în aplicare, ne punem întrebarea pentru o regiune mai restrânsă (raza Direcțiunii silvice Cluj) ce s'a făcut până în prezent și ce perspective avem pentru viitor ?

Fână în prezent s'a făcut puțin, de o parte din cauza abundenței materialelor lemnoase, rezultate din pădurile destinate pentru pășuni comunale, iar de altă parte din cauza lipsei personalului superior de specialitate.

Pentru comparație vom cita cecece s'a făcut în anul 1935/936 și ce se proiectează pentru anul 1936/937.

În anul 1935/936 s'au făcut lucrările următoare :

a) Lucrări de degajări pe o suprafață de 537 ha pentru cari s'a cheltuit suma de lei 141.746.

b) Lucrări de curățiri pe o suprafață de 387 ha pentru care s'a cheltuit suma de lei 44.806.

c) Lucrări de rărituri pe o suprafață de 139 ha. Venitul net realizat din lucrările de curățiri și rărituri se ridică la suma de lei 281.692.

Față de anul trecut și pe baza programului inițiat de Caps pe anul 1936/937 s'a proiectat să se execute lucrările următoare :

a) Degajări pe o suprafață de 612 ha, cu suma de lei 196.534.

b) Curățiri pe o suprafață de 1.442 ha.

c) Rărituri pe o suprafață de 610 hectare.

Pentru executarea lucrărilor de sub punctele b și c se vor cheltui 92.500 lei din buget, iar valoarea materialului lemnos dat în dijmă, reprezintă suma de lei 112.000. Deci în total se va cheltui suma de 204.500 lei. Valoarea brută a materialului realizat va fi de lei 1.893.606, iar valoarea netă va fi $(1.893.600 - 204.500) = 1.689.106$ lei.

Făcând comparația între situația operațiunilor culturale executate în anul 1935/936 și programul pe anul curent, rezultă că mergem progresând. Pe lângă scopul cultural vor rezulta și venituri frumoase. Nu pot trece cu vederea că în raza câtorva ocoale silvice (Băița, Borlești, Câmpeni, Ronișoara), de unde până ieri se cheltuia pentru degajări 200—300 lei la ha astăzi, printr'o raționalizare a lucrărilor și prin priceperea și elanul șefilor de unități, am ajuns să realizăm cu aceleași lucrări, în aceleași împrejurări un venit net la hectar de 300—400 lei.

Pentru conducerea și executarea operațiunilor culturale este nevoie însă de personal de specialitate. Ori atâta timp cât unitățile noastre vor avea sub administrație câte 15—22.000 ha sau un șef de ocol va administra două ocoale, unde se fac lucrări de exploatare, ba chiar și transporturi, industrializări, comercializări, etc. suntem sceptici că vom putea corespunde cel puțin cerințelor minimale la o cultură rațională a pădurilor. Convingerea noastră fermă este că un șef cu un ajutor la fiecare ocol, vor majora veniturile considerabil, iar arboretele vor câștiga foarte mult, din punct de vedere cultural și estetic.

OPERAȚIUNI CULTURALE ÎN PADURILE PARTICULARE

de Ing. I. Paladian

În vederea conservării pădurilor, Codul silvic prevede, prin art. 2 și 3, obligațiunea exploatării pădurilor, pe baza amenajamentelor sau regulamentelor de exploatare și principiile ce trebuiesc avute în vedere, pentru asigurarea regenerării lor cu specii de valoare proprii stațiunilor respective.

La pădurile particulare, pentru asigurarea regenerării, s'a socotit suficient timpul de 3½ ani la crânguri, 2 ani la codru cu tăieri succesive și 5 ani la codru cu tăieri rase, dela exploatare. După aceste termene, cautiunea de regenerare, se eliberează și nu mai există nici un mijloc de constrângere, ca proprietarii particulari, să-și îngrijească tinerele arborete, în scopul asigurării esențelor prețioase indicate de stațiune, în masive. Ca să ne dăm seama de rezultatul aplicării acestor dispozițiuni din C. S. este suficient să urmărim numai 2 revoluțiuni la pădurile tratate în crâng simplu, ca să constatăm diminuarea procentului de specii prețioase, în amestec.

În Codul Silvic, în modificările ce i s'au adus ulterior, cât și prin regulamentul legii modificatoare a Codului Silvic, din 1921, nu se vorbește, în mod expres, asupra obligațiunii operațiunilor culturale, ce sunt necesare a se face arboretelor. Datorită acestor lacune ale legiuirilor silvice și neprevederii unor prescripțiuni categorice de efectuarea operațiunilor culturale în amenajamentele și regulamentele de exploatare, precum și a mijloacelor de constrângere necesare, tipul matern al pădurilor, propriu condițiunilor staționale, a fost în mare parte înlocuit. Ca urmare, s'au dezvoltat arborete de mică valoare, populate cu esențe secundare, repede crescătoare, cari au eliminat speciile prețioase proprii regiunii, prin nedegajarea lor la timp.

Față de această îngrijorătoare stare de lucruri, în cadrul principiilor fixate prin art. 3, 8—11 din Codul Silvic, art. 6 al legii modificatoare din 1920 și art. 11 din regulamentul ei de aplicare, se impune să se lărgescă interpretarea acestor articole și să se estindă asupra operațiunilor culturale în sensul ca :

1) Toate amenajamentele și regulamentele de exploatare, trebuie să cuprindă planuri speciale pentru operațiunile culturale cu justificarea lor și indicațiuni detaliate de timpul și modul în care să se execute.

2) Din cautiunile de regenerare, să se restituie jumătate la

constatarea regenerărilor la termenele stabilite în prezent, iar restul să se elibereze la vârsta de zece ani a noilor arborete. Această garanție, ce reprezintă 50% din cauciunea de regenerare a pădurei, să fie mijlocul de constrângere pentru efectuarea operațiunilor culturale necesare.

În ceea ce privește primul punct, trebuie să recunoaștem, că până acum câțiva ani în urmă — și mă refer la pădurile particulare — prin regulamentele de exploatare, afară de foarte rare excepții, nu s'au prevăzut a se face operațiuni culturale. Când au fost prevăzute, au fost extrem de sumare, fără plan, fără justificare, fără arătarea felului cum vor fi efectuate, având mai mult caracterul unor recomandățiuni. Întrucât proprietarii particulari trebuie să fie cât mai edificați asupra scopului și utilității operațiunilor culturale, acest capitol trebuie să fie cât mai complet și convingător redactat.

În privința punctului 2, este evident, că prin această constrângere, se creiază o nouă obligație proprietarilor particulari. Această obligație însă, trebuia să fie, aplicată și în trecut. Dacă se pune de acum înainte și cu mijloace de constrângere, aceasta se datorește faptului că până în prezent obligația regenerărilor s'a aplicat, ca să zicem așa „*stricto sensu*”

„Asigurarea regenerărilor cu specii de valoare proprii regiunii” (art. 3 din Codul Silvic) și „cauciunea de reimpădurire nu se va elibera, decât dacă se vor constata că regenerarea este complet asigurată, că s'au făcut lucrările de întreținere necesare și că tinerele plante au depășit înălțimea speciilor lemnoase coplesitoare” — (alinatul ultim al art. 11 din regulamentul modificator al Codului Silvic), sunt prevederi cari trebuiesc executate, în mod obligatoriu până la vârsta la cari noile arborete vor avea un procent de specii prețioase, cel puțin egal cu cel existent înainte de exploatare.

Pentru realizarea acestor prevederi, este necesar ca noile arborete să fie îngrijite, prin degajări cel puțin, până la vârsta de 10 ani.

Dacă nu se va pune condițiunea reșinerii a cel puțin jumătate din cauciunea de regenerare, operațiunile culturale, oricât de judicioas ar fi fost stabilite, vor rămâne simple recomandățiuni.

Scopul operațiunilor culturale, este, de a asigura esențelor prețioase condiții favorabile de existență și dezvoltare, până la vârsta de zece ani (degajări) și apoi de a realiza dimensiunile și calitățile arborilor corespunzătoare stațiunii (rărituri). În afară de acestea, renta pădurei se mărește, proprietarul își majorează veni-

turile, iar prin ridicarea valorii pădurilor, câștigă și colectivitatea — economia națională.

Proprietarii, cari vor da dovadă că își îngrijesc în bune condițiuni pădurile, după câțiva ani de verificare, să fie scutiți de obligația depunerii garanției sau de menținerea ei, peste termenele în uz, prevăzute la regenerare.

Asupra practicării operațiunilor culturale, la pădurile particulare, vom reveni într'un articol următor.

TAERILE DE AMELIORARE IN LUMINA REALITAȚII

de ing. șef silvic Vasile Magdaș

S'au făcut unele obiecțiuni în contra tăerilor de ameliorare dar fără să fie studiate îndeajuns. Am auzit chiar nu o singură voce, — că ele sunt costisitoare și că este mai preferabil să nu ne amestecăm în treburile naturii, ci să o lăsăm să lucreze singură. Da, însă numai atâta timp cât mersul naturii ne conduce pe căile dorite. Altfel, suntem nevoiți să intervenim prin tăerile de ameliorare spre restabilirea ordinii, în scopul atingerii intereselor economice.

Ni s'a sugerat cândva ideea, că la munte unde materialul rezultat din degajeri cu toporul nu se poate vinde, operațiunea ar constitui un lux.

Față de această afirmare credem că întrucât balanța acestor lucrări se face pe întreaga țară, cheltuielile survenite și neacoperite la munte, se compensează prin veniturile realizate la pădurile de șes și deal, unde se poate valoriza întreg materialul.

De altfel operațiunile culturale executate în arborete tinere de molid și brad sub 20 ani, nici nu sunt costisitoare. Spre orientare, pot preciza că la ocolul silvic Rusca Montana, în cursul ultimilor 4 ani, nu s'a cheltuit în mediu mai mult de 166 lei la ha pentru degajarea cu toporul.

De sigur că operațiunile culturale sunt imperios necesare și nici n'ar mai trebui să se discute asupra cheltuielilor ce survin cu aceste lucrări.

Dar, să vedem cum ar trebui condusă o operațiune culturală de degajare cu toporul a unui arboret cu specii de valoare ?

„În principiu — spune Jolyet — degajarea unui semințis nu este un războiu dus în contra speciilor secundare. Obiectul unei

asemenea operațiuni nu trebuie să fie distrugerea acestora ci degajarea speciei de valoare”.

Astfel fiind, urmează să se infiltreze muncitorului deprinderea de a se uita, nu după specia fără valoare, ci mai întâiu după specia valoroasă și numai de lângă aceasta să taie pe cea fără valoare — în caz când specia de valoare este strâmtorată, înăbușită, împiedecată în creștere. De altfel și aci, în sânul naturii, sunt valori între valori.

De pildă într'un arboret de rășinoase în amestec cu fag și teiu, când bradul se găsește strâmtorat de teiu, stau în cumpănă și urmează să judec. care este mai de valoare? Dacă pe teiul de furnir iau pe metrul cub la tulpină 620 lei, aici la munte, în condițiuni cât se poate de grele de scoatere, iar pe brad numai 150 de lei. natural că nu voi comite crima de a tăia teiul spre a elibera bradul, și... n'am să-l taiu nici pe brad, fiindcă mi-i milă de el, îl voi lăsa să trăiască să se desvolte cum va putea, tăind totuși din teiu o crenguță spre a face loc vârfului de brad să străpungă acoperișul. De aci încolo îl las să se lupte frățeste, chiar și pe arena micuță cu raza de 1 m calculând dela axa teiului. Fagul tot pe aceeași rază, se taie fără milă din jurul molidului sau bradului, dar numai până când fagul are până la 10 cm diametru.

Cu incercuirea fagului dela acest diametru în sus nu facem prea multă ispravă căci sporim numai posibilitatea de a se creia din fagi o mulțime de arbori scorburoși. Deducem ușor de aci, că degajarea cu toporul trebuiește executată la timp și repetată de vre-o două-trei ori, tot cam la 5—6 ani. Aceasta de altcum trebuie să fie grija silvicultorului când va trebui să intervină.

Am amintit cazul incercuiri fagului fiindcă am văzut la tăierea unei păduri rezultatul slab la care s'a ajuns prin aplicarea unei dogme afirmată încă înainte de războiu, încercuind fagul spre salvarea molidului la o vârstă prea înaintată (fagul avea 30—40 cm) și s'au văzut mulți molizi, cari totuși nu au putut scăpa de crengile fagului.

Nu vom tăia socul, nu vom tăia alunul, nici salcia, nici mesteacănul din acel loc, unde nu strică nici uneia din speciile de valoare. Fiecare își are rostul său în natură. Toți aceștia formează armata de cucerirea terenului după tăierile rase. Aceștia sunt precursorii, cari pun stăpânire pe sol, îl mențin reavăn oprindu-i evaporațiunea, care l-ar secătui și l-ar degrada. Apoi nu după mult

timp, după ce în umbra lor au luat naștere și au fost adăpostite micile plante de valoare, se pleacă și acești precursori poruncilor naturii și după o viață de 20—30 ani pier, prefăcându-se în elemente nutritive care sunt de cel mai mare folos hranei plantelor de valoare. Din această mică operațiune de degajare cu toponul să reținem o regulă generală, și anume: Esențele de valoare trebuiesc avute în vedere în primul rând și dintre ele pe cea de mai mare valoare. De lângă ele să tăem apoi numai atâta cât este necesar, ca „vârful celei eliberate să fie în deplină libertate, trunchiul în umbră și rădăcinile în solul reavăn”. Incolo să lăsăm să trăească în pace toată cealaltă lume vegetală din jur.

CATEVA LUCRURI CE TREBUESC ȘTILUTE, CAND SE EXECUTA OPERAȚIUNI CULTURALE

de Ing. Grigore Vasilescu

În silvicultura românească, putem spune că prima parte a lucrărilor, adică restaurarea domeniului forestier, se apropie de sfârșit. Străduințele corpului silvic și exproprierile, au făcut să dispară aproape complect, poenile. Restanțele de împădurit s'au sfârșit în multe locuri și în câțiva ani vom fi la zi cu lucrările de împădurire. Azi personalul inferior dela ocoale este pregătit, măcar în parte, pentru lucrări de pepiniere și plantațiuni.

Opera de refacere a pădurilor trebuie însă continuată, în vederea ameliorării arboretelor, prin sporirea creșterilor, sporirea procentului de lemn de lucru. Problema care se pune acum este îngrijirea și conducerea arboretelor, dela creare până la exploatarea masivului, prin lucrări numite generic „operațiuni culturale”.

Această problemă e mult mai dificilă ca prima. Ea cere cunoștințe mai adânci, discernământ și foarte multă conștiinciozitate. Lucrările trebuiesc executate cu multă grijă și atenție, căci odată făcute, cu greu se mai repară greșelile.

Nu trebuie uitat niciodată că prin operațiuni culturale, indiferent că este degajare, curățire sau răritură, se urmărește păstrarea elementelor de viitor și eliminarea tuturor cauzelor care an jena acești arbori sau ar împiedica sporirea creșterilor, a procentului de specii prețioase, a calităților tehnologice ale lemnului, etc.

În acest scop nu este suficient să extragem arborii uscați, rupți sau vicioși. Acest lucru formează numai un prim început,

anume igiena pădurii. Trebuie însă eliminate și speciile moi co-pleșitoare, în măsura în care împiedică creșterea celor prețioase și chiar din cele prețioase care nu sunt de viitor și jenează alte exemplare de elită.

Pentru executarea lucrărilor nu se pot da regule fixe. Silvicultorul trebuie să judece fiecare caz în parte și să intervie de câte ori este nevoie, fără să uite vreodată scopul urmărit.

Personalul inferior trebuie instruit. Nu-i suficient să se dea ordine de executare. Șeful de ocol personal trebuie să-l îndrumeze pe teren, să-l pue să execute sub stricta sa supraveghere, lucrările necesare și numai când personalul va cunoaște bine tehnica lucrărilor și va fi profund convins de importanța și rolul operațiunilor culturale, va fi lăsat să le execute singur. Nu rareori au fost cazuri, când din cauza nepriceperii și a lipsei de conștiințiozitate, aceste lucrări au degradat pădurea, în loc s'o refacă.

Adeseaori cu ocazia executării lucrărilor s'au extras toți arbuștii. Nu știu cum să accentuez mai mult asupra acestei greșeli capitale. Departe de a fi vătămător, subarboretul e un prețios colaborator al pădurii. El ferește trunchiurile de insolație, împiedică creșterea crăcilor lacome, acoperă bine solul ferindu-l de bătătorire și degradare, nu lasă vitele să pătrundă în masiv, etc. Acest subarboret, care nu jenează deloc arborii în creșterea lor, trebuie păstrat și protejat.

E mai bine ca operațiunile culturale să fie făcute mai des și mai slabe, decât rare și puternice. Dacă răritura e puternică, este posibil ca în unele locuri să extragem material mai mult decât e necesar și astfel terenul să se desgolească și să fie expus degradării. O răritură slabă nu strică însă cu nimic și ea poate fi completată, la o nouă revenire a noastră.

Vedem deci că pentru a executa operațiuni culturale, nu-i suficient să se cunoască teoria lor. Se cere conștiințiozitate, supraveghere, atenție, ochiu format, etc. dar mai presus de orice nu trebuie uitat scopul urmărit prin operațiuni culturale.

Tagesfragen : Erziehungshiebe.

Problèmes à l'ordre du jour : Opérations culturales. Coupes d'amélioration.

La saison pour les opérations culturales s'approche. Il y a un grand intérêt de fixer les idées dans cette matière. Le problème est traité dans huit articles.

Le premier article contient des détails sur la technique de ces coupes et insiste qu'elles ne modifient pas la constitution interne des peuplements.

Dans l'article suivant l'auteur caractérise chaque opération: nétoyement, éclaircie, et discute les moyens administratifs pour qu'elles puissent être pratiquées avec de bons résultats.

On met en parallèle, dans un troisième article, le profit qu'en peuvent tirer, d'une part les peuplements purs, d'autre part les peuplements mélangés.

Dans le quatrième article on fait d'abord une description des trois types de peuplements qu'on rencontre en Bessarabie et discute le caractère des opérations culturales qui leur convient.

Dans l'article qui suit, l'auteur fait un commentaire sur les résultats obtenus avec ces opérations. dans l'Inspection forestière de Cluj, et, en comparaison avec le passé, constate une intensification pleine de promesses.

Le sixième auteur réclame des dispositions légales pour obliger les propriétaires particuliers à pratiquer les coupes d'amélioration sans quoi les peuplements se dégradent incessamment.

Le suivant revient sur la technique de ces opérations et relève le rôle de quelques essences, considérées jusqu'à présent d'une valeur réduite, essences qui doivent être protégées plus qu'elles ne l'on pas été jusqu'ici.

Dans un huitième article, qui finit la série l'auteur insiste sur la prudence nécessaire dans toutes ces opérations pour ne pas nuire irremédiablement les peuplements.

C R O N I C A

R A P O R T
asupra
CONGRESULUI NAȚIONAL AL LEMNULUI DE FOC
ȘI AL CĂRBUNELUI DE LEMN, DIN NANCY,
și asupra
COMEMORĂRII CINCANTENARULUI ȘCOALEI
FORESTIERE DIN BARRES ¹⁾

(urmare)

de Ing. Insp. G-ral D. DRAMBA

VIZITAREA ȘCOALEI NAȚIONALE DE APE ȘI PADURI.

După amiaza zilei de 25 Iulie a fost rezervată vizitării Școlii naționale de ape și păduri, unde congresiștii au fost primiți de D-l Director Guinier împreună cu întreg corpul profesoral.

S'au vizitat amfiteatrele, muzeele, colecțiunile și toate dependențele școlii.

Cu această ocazie D-l Director Guinier, ca un simbol al colaborării ce trebuie să existe între silvicultori și industriașii și comercianții de lemne, a prezentat congresiștilor miniatura unei corăbii de lemn, după vremea lui Colbert, când examenul de silvicultor se trecea prin a spune ce anume piese de corabie se pot face din cutare sau cutare arbore din pădure.

D-l Profesor Crestin, însoțit de asistentul său D-l Insp. Campredon, au executat în laboratorul de încercarea lemnului o serie de experiențe, supunând diferite piese de lemn la eforturi de tracțiune, compresiune, torsiune, forfecare, șoc, etc., demonstrând într'un chip convingător la întreaga asistență compusă din elita industriei și co-

1) Prezentul raport, în această factură și extensiune, se publică potrivit hotărârii Consiliului de Administrație, luată în conformitate cu art. 41 din statut.

merțul lemnului, că lemnul ca ori și ce alt material de construcție înainte de a fi pus în lucru, are nevoie de a fi supus la anumite încercări de laborator asupra rezistențelor și solicitudinilor admisibile și făcând să reiasă cât este de neglijat studiul mecanic al lemnului în educația arhitecților și inginerilor, la cari tradiția și rutina joacă un rol principal.

La terminarea vizitei s'a servit invitaților o gustare.

La șampanie D-1 Guinier a toastat făcând urări pentru izbânda colaborării între silvicultori și reprezentanții comerțului și industriei lemnului și insistând asupra necesității înființării Școalei superioare a lemnului la Paris, care va fi o filială a Școalei din Nancy și unde vor trebui să urmeze cursurile ingineriei din diferite specialități, ofițerii forestieri precum și industriașii și comercianții de lemn cu studii superioare.

Scopul acestei școli va fi :

1) De a forma ingineri specializați, destinați să constituie cadrele superioare ale comerțului și industriei lemnului.

2) De a da tinerilor ieșiți din școlile înalte sau cari dispun deja de o diplomă de inginer sau de arhitect, cunoștințele complementare asupra tuturor chestiunilor relative la lemn și la derivatele sale, în scopul de a-i justifica și ai propaga întrebuințarea.

Învățământul se rapoartă exclusiv la producțiunea, la transformațiunea, la utilizarea și la comerțul lemnului.

Păstrând un caracter esențial practic, acest învățământ este totodată științific, tehnic, industrial și comercial.

DINEUL DELA UNIUNEA COMBUSTIBILILOR ȘI CARBURANȚILOR NAȚIONALI.

În seara aceleași zile, Uniunea Combustibililor și Carburanților naționali a dat un banchet în saloanele Walter, la care au fost invitate numai personalitățile cele mai de seamă : șefii de autorități și instituțiuni, Directorul Școalei de Ape și Păduri, Inspectorii generali silvici francezi, Președinții de societăți și de grupuri și delegații străini.

Subsemnatul a primit invitațiunea la acest banchet din partea D-ului General Lemerle, Președintele Uniunii, în momentul când mi-a strâns mâna după terminarea discursului din ședința inaugurală din ziua precedentă.

La desert între alți oratori a luat cuvântul și subsemnatul, pronunțând următoarea alocuțiune :

Monsieur le Président,

Messieurs,

Si Nancy est considéré par les officiers forestiers français, comme leur ville sainte, nous Roumains, nous pouvons dire que c'est à Nancy, sans contredit, que nous devons notre amour de la Forêt.

Il est un fait avéré que dans les corps techniques constitués, là où la vérité théorique doit être adaptée aux nécessités de la vie, le niveau du corps en son entier est calqué sur le niveau des professeurs.

Si, sur la hauteur, à la tour des eaux, le réservoir est net, si les professeurs, les créateurs et les guides de la science sont des exemples de vie scientifique, de travail et de conceptions lumineuses, l'eau qui se répand sur le pays sera limpide aussi.

L'Ecole de Nancy, constituée, de concert avec toutes les institutions supérieures de l'enseignement forestier étranger, la constellation dans laquelle il n'est pas difficile de trouver l'étoile polaire.

Il y a deux ans, à l'occasion d'un stage d'études que je fis dans ce grand centre intellectuel, j'ai eu l'honneur de connaître de près la grande valeur scientifique des professeurs des Eaux et Forêts, ainsi que la qualité de choix des officiers forestiers français.

J'ai quitté la France pour rentrer dans mon pays, enthousiasmé de tout ce que j'avais vu, tout ce que j'avais appris et désireux de faire part de mes connaissances acquises au plus grand nombre de mes compatriotes.

J'ai considéré comme un devoir sacré de me mettre au service de l'idée forestière française.

Dans cet intervalle, j'ai eu, à plusieurs reprises, l'occasion de faire des conférences accompagnées de projections sur l'enseignement et la technique forestière française, conférences qui ont été honorées, maintes fois par le haut personnel de la Légation de France à Bucarest.

Ainsi, j'ai tenu à l'Ecole Polytechnique une conférence sur l'enseignement supérieur forestier français ; au congrès annuel des ingénieurs forestiers roumains, une autre sur la méthode française pour les essais de bois ; à la Société «Progresul Silvic» des ingénieurs forestiers roumains, une autre sur les travaux de restauration des montagnes exécutés dans les Alpes françaises ; à la Société Royale roumaine de Géographie une autre encore sur la valeur de l'oeuvre de restauration des montagnes en France ; enfin, il y a quelques semaines à la même Société Royale de Géographie et en présence de Sa Majesté le Roi Carol II, une dernière conférence sur les travaux de défense contre les avalanches, exécutés dans les Alpes et les Pyrénées, faisant ressortir la collaboration technique nécessaire entre les ingénieurs forestiers et les ingénieurs des Ponts et Chaussées.

La magistrale Conférence inaugurale de M. Guinier, imprégnée d'une philosophie captivante et adressée aux élèves entrant à l'Ecole des Eaux et Forêts en 1932, a été diffusée dans les rangs de notre jeunesse forestière.

L'un de nos anciens Inspecteurs Généraux des Forêts, Mr. *Moşandrei-Tănăsescu*, ex élève de l'École de Nancy, a lissé un legs d'un million de lei, dont le revenu permet à un élève roumain d'aller suivre les cours de l'École des Eaux et Forêts de Nancy.

C'est ainsi que cette année *l'heureux élève, choisi par un sévère concours, viendra s'inscrire à Nancy.*

Tous les délégués étrangers, qui ont participé, en 1931, au Congrès International du Bois et de la Sylviculture de Paris, ont été profondément captivés par l'exposé émouvant, que nous a fait M. *Charles Roux* à Barcelonnette lors de la tournée dans les Alpes, quant il nous a parlé de la traversée du Sahara et de la montée du Galibier, avec les nouveaux carburants nationaux français.

Cette année-ci, ayant été sollicité de tenir un cycle de conférences à l'École Supérieure de Guerre de Bucarest, concernant le rôle de la Forêt, comme facteur potentiel de guerre dans le cadre des ressources matérielles nationales d'un pays, je me suis fait un honneur de signaler devant les officiers roumains l'effort considérable et les résultats magnifiques obtenus par l'Union des Combustibles et Carburants nationaux français, ayant à sa tête l'éminente personnalité de *Monsieur le Général Lemerle*, comme un *symbole de la défense nationale!*

Lors de mon séjour en France en 1932, au banquet annuel de Paris des officiers forestiers français, j'ai pris l'engagement d'intervenir auprès de notre Gouvernement afin qu'il soit accordé une subvention pour qu'un *élève forestier français* puisse venir visiter nos forêts, nos Institutions publiques et notre pays, afin de garder les liens qui nous sont chers avec notre grande soeur latine de laquelle rien ne pourra séparer notre coeur qui bat réellement à l'unisson du coeur français.

Ce mois-ci, ma demande est devenue un fait accompli : le Conseil d'Administration de la Caisse des Forêts de l'Etat a voté le crédit nécessaire et nous attendons sous peu l'arrivée en Roumanie du jeune forestier français.

Le Congrès actuel, auquel j'ai eu le grand honneur de participer, sera par son actualité, sa variété et l'importance considérable des sujets qui y ont été traités et qui portent tous le cachet de la conception forestière française, ce Congrès dis-je, sera une nouvelle et riche source, de laquelle je tâcherai de faire profiter dans mon pays le plus grand nombre d'ingénieurs forestiers, ainsi que tous ceux que l'industrie et le commerce peuvent intéresser.

Pénétré d'un sentiment d'admiration sincère pour l'activité efficace déployée à ce Congrès, je lève mon verre à la santé des éminents organisateurs de cette brillante manifestation et je bois à la prospérité de l'économie forestière française.

Vive la France!

La terminarea discursului, D-l *General Lemerle*, care prezida banchetul, s'a ridicat dela locul său și a venit la mine îmbrățișându-mă în aplauzele tuturilor convivilor.

D-l *di Capitani*, delegatul italian a toastat pronunțând numai cuvintele „că nu poate decât să se asocieze în totul la cuvintele calde

pronunțate la adresa Franței de către delegatul Surorii latine după malurile Dunării”.

Sala ovaționează în picioare strigând: „Vive l'Italie! Vive la Roumanie”.

D-l Charles Roux, președintele Centrului cărbunelui și a Comitetului de motorizare colonială, luând cuvântul, într'un discurs vibrant, a făcut o analiză filosofică și politică a toastului ținut de subsemnatul, făcând să reiasă pentru toți sentimentele ce se cultivă în România pentru Franța și a terminat cu o spirituală improvizație în cuvinte amestecate din limbile latină, italiană și franceză, ceea ce a provocat un delir de aplauze.

Apoi seria toasturilor a încheiat-o savantul profesor Claudel inventatorul dispozitivului de „polycarbuarațiune” (dispozitiv ca acelaș automobil va putea fi alimentat cu mai mulți carburanți) și care a fost călduros omagiat.

La miezul nopții D-l Charles Roux a plecat la Vichy, distanță de peste 600 km. în automobilul său adaptat pentru 17 carburanți, pentru a participa la Congresul Societății de geografie comercială și unde trebuia să sosească a doua zi la ora 11 a. m.

S'a dat telegrama de plecare spre Vichy și s'a primit a doua zi, când se ținea ședința finală a Congresului, telegrama de sosire.

D-l Pierre Gérard, președintele Automobil Club din Lorena, prieten al Prințului Bibescu, i-a dat plecarea, aprinzând cu un chibrit gazogenul dela rezervorul din spatele mașinii.

ZIUA III-a.

ULTIMELE LUCRĂRI REUNIUNEA RAPORTORILOR.

ȘEDINȚA DE INCHIDERE.

Ziua a treia a fost rezervată ultimelor comunicări referitoare la distribuția lemnului de foc și cărbunelui de lemn.

A urmat apoi reuniunea raportorilor și în fine la ora 11 ședința de închidere sub președinția D-lui Didierjean, președintele Comitetului executiv al Congresului, asistat de D-l Guinier, Directorul Școlii naționale de ape și păduri.

D-l Didierjean a pronunțat o strălucită cuvântare din care reproduc câteva pasagii, spre a se vedea cu ce sentimente s'au despărțit comercianții și industriașii de silvicultori :

„Ne vom despărți după trei zile de muncă consacrată apărării pădurii franceze...

fără anticipare, aş putea să adaug, triumfului justelor noastre revendicări...

Congresul lemnului de foc și a cărbunelui de lemn reprezintă un efort a cărei reușită întrece cu mult recordurile obișnuite.

Noi am dovedit că chestiunile tratate la Nancy ar putea să fie considerate cu drept cuvânt nu numai ca vitale pentru prosperitatea noastră forestieră, dar că interesează în cel mai înalt grad siguranța noastră națională.

Ideia cărbunelui național eșit din pădure, a cucerit acum opinia publică.

Sămânța cea bună a germinat, noi o vom supraveghea, îi vom înlesni dezvoltarea și forestierii vor fi cei cari vor profita de recoltă.

Federațiunea națională a lemnului a început propaganda, pe care cu toții o așteptați în favoarea lemnului.

Eri am admirat efortul lent, modest și continuu al generațiilor de ofițeri forestieri, cari întocmai ca și soldații în tranșee, știu că trebuie să se devoteze unei opere al cărui rezultat nu-l vor vedea ei, dar dacă ei dispar, alte generații de muncitori forestieri îi vor înlocui.

Opera ofițerilor noștri forestieri nu este o operă individuală, ci este opera colectivă, aş putea zice aproape o operă familială, așa cum o înțelegeau strămoșii noștri; când fiii continuau cu răbdare opera părinților lor, ducând mai departe succesul final.

Păstrau prosperitatea întreprinderilor lor, după cum noi înșine dorim păstrarea pădurii franceze“...

CONCLUZIUNI

În încheiere pot spune că prin amploarea și importanța chestiunilor tratate, judecând după competența raportorilor și numărul asistenților și după atenția încordată cu care s'au urmărit desbaterile în toate secțiunile, acest congres a fost un real succes.

S'a adunat o vastă documentare care va putea să fie consultată cu folos de silvicultori și toți cei din industria lemnului și a automobilului.

Congresul din Nancy 'a interesat în cel mai înalt grad atât economia generală a Franței, cât și economia sa forestieră și aceasta dintr'un dublu punct de vedere: unul al debușeurilor oferite pro-

uselor pădurii, care constituiesc una din avuțiile Franței și altul al Apărării naționale, căci cu toții știm cât de mult va fi tributară Franța străinătății în ceea ce privește aprovizionarea cu benzină, atunci când pe uscat, pe mare și în aer, nevoile militare ar cere cantități considerabile.

S'a dovedit că există gazogene care și-au făcut proba, care produc un „gaz de pădure” apt să aducă servicii ca și celelalte gaze utilizate în viața practică. Diferite sisteme de încălzit cuptoare, aparate domestice, etc. pot să fie asigurate cu acest mijloc. Motorii stabili și automobili îl întrebuințează curent și economic.

Dacă deci întrebuințarea „gazului de pădure” a cărui materie primă abundă în Franța se va generaliza, ce ușurare va rezulta pentru nevoile și siguranța Franței!

În desbaterile congresului s'a demonstrat că ameliorându-se celelalte mijloace de încălzit cu lemn, perfecționându-se procedeele de exploatare și transport, obținându-se o micșorare a tarifelor de drum de fier, care restrânge în deosebi transporturile de lemn de foc și de cărbune de lemn, se vor putea utiliza rațional și mai complet produsele forestiere, evidențiindu-se astfel în ochii tuturor că există posibilitatea de a remedia o situațiune care preocupă cu drept cuvânt, acolo cași la noi, pe producătorii de lemn (stat, comune și particulari) și pe exploatații particulari.

În felul acesta numeroase sugestii au fost emise, teoreticienii și practicienii și-au confruntat punctele lor de vedere; idei noi au fost emise care vor germina și din toate acestea va rezulta cu siguranță o orientare nouă a politicii forestiere metropolitane și coloniale franceze.

După încheierea congresului, inventatorul „polycarburajunii” D-1 Prof. *Claudel*, ne-a oferit un dineu de gală delegaților străini.

Atât înainte de congres cât și după congres, subsemnatul am continuat experiențele asupra încercării lemnelor românești la diferite eforturi în sala mașinilor de încercarea lemnurilor la Școala Națională din Nancy, unde atât D-1 Prof. *Crestin*, cât și D-1 asistent *Campredon* m'au pus la curent cu procedeele D-lor personale aplicate de Domniile lor în ultimul timp, în care scop D-1 Prof. *Crestin* a avut amabilitatea de a-mi scrie chiar în țară, în diverse rânduri,

ca să vin să văd nouile modificări aduse de D-lor la aplicarea metodelor de încercarea rezistenței lemnelor.

Școala forestieră din Nancy a cumpărat anul acesta din venitul pădurilor afectate școalei, chiar în fața școalei, un vast imobil care va fi amenajat în muzeu silvic, deschis marelui public și unde valorile rezistențelor lemnelor, identificate prin piesele originale ce au fost supuse la încercare, va constitui unul din mijloacele de propagandă, în favoarea acestui material de construcție.

PROPAGANDA

În scopul propagandei generale în favoarea cărbunelui de lemn și a gazogenilor, Federațiunea națională a lemnului, de acord cu Ministerul de Agricultură, a editat un calendar format 24×32, în trei culori cu bloc-efemeride.

Pe fiecare foaie se află câte un desen simbolic, reprezentând diferite momente din cultura și exploatarea pădurilor, recolta lemnului de foc, fabricarea cărbunelui în pădure și aplicațiunile multiple ale gazogenilor în industria casnică și alimentarea automobilelor și camioanelor.

Prin aceasta se urmărește să se facă o operă utilă răspândindu-se ideia în toate mediile industriale și comerciale, unde vor pătrunde calendarele, costul unui calendar fiind numai de 2 franci francezi.

ADUNAREA GENERALĂ ORDINARĂ A SOCIETĂȚII «PROGRESUL SILVIC»

ZIUA I.

Desbaterile adunării generale a societății «Progresul Silvic» se vor publica, ca și până acum, în broșură separată. În rândurile ce urmează vrem numai să arătăm un moment mai devreme, celor ce nu au putut lua parte la adunare, câteva aspecte și mai cu seamă moțiunea.

Fiecare adunare generală ordinară a societății noastre marchează sfârșitul unui an de activitate. De fiecare dată membrii societății iau cunoștință de munca depusă de aleșii lor în Consiliul de Administrație și discută asupra problemelor la ordinea zilei cari interesează profesiunea și corpul și dau direcție pentru viitor.

Sunt anumite momente din viața unei organizații când se cuvine ca membrii să se oprească puțin asupra activității din trecut, să judece mai cu atenție metodele de lucru în lumina rezultatelor și să fixeze calea de urmat pentru viitor.

Un asemenea moment important a trăit societatea noastră în ziua de 31 Mai 1936, când s'a serbat 50 de ani de existență.

O jumătate de veac de activitate reprezintă o experiență ce trebuie luată în seamă. O jumătate de veac de luptă în folosul silviculturii și al corpului silvic reprezintă o enormă cheltuială de energie, un șir de succese și chiar și insuccese uneori, din cari însă cei de azi au multe de învățat. Conducătorii societății au înțeles să-i dea toată atenția și să sărbătorească acest moment cum se cuvine.

Duminecă 31 Mai, ziua Rusaliilor, la ora 11 dimineața, în sala de festivități a societății, s'a deschis ședința pentru aniversarea a 50 de ani de existență a societății noastre.

În afară de membrii societății, adunați din toate unghiurile țării erau de față, pentru a cinsti momentul, d-l Subsecretar de Stat M. Cancicov, d-l G-ral Balif, administratorul Domeniilor Coroanei, d-l Profesor S. Mehedinți, d-l Cudalbu, fost administrator al Casei Pădurilor, reprezentanții asociațiilor profesionale: Soc. Politehnică, A. G. I. R., Soc. medicilor veterinari, Asoc. agronomilor, etc.

Întâi ia cuvântul d-l președinte M. Drăcea. D-sa face un istoric al societății, arată eforturile pe care aceasta le-a depus în slujba pădurilor, în slujba binelui public și greutățile pe cari a avut să le întâmpine într'o țară fără tradiție forestieră, unde totul era de făcut.

Iau apoi cuvântul reprezentanții asociațiilor profesionale pentru a-și exprima elogiile la adresa societății pentru realizările înfăptuite în cei 50 de ani, și pentru a-i face urările de prosperitate în viitor.

La sfârșit, d-l Subsecretar de Stat M. Cancicov se referă la o parte oarecum rezervată față de realizările din trecut ale societății, care pare a se desprinde din cuvântarea d-lui Președinte, și ține să stabilească faptul că opera realizată de societate și de corpul silvic, numai într'o jumătate de veac, este enormă. D-sa scoate în evidență realizările de seamă din trecut și aduce laude corpului de silvicultori.

Solemnitatea se încheie cu câteva cuvinte ale d-lui președinte M. Drăcea, care mulțumește asistenței pentru participare și pentru cuvintele adresate, și accentuează că d-sa, s'a reținut să aducă laude corpului din care face parte și pe care-l apreciază în cel mai înalt grad, dar este foarte mulțumit că această recunoaștere a venit din partea d-lui ministru. Corpul silvic nu este descăruțat. Munca lui este mai îndârjită ca oricând și are credința nestrămutată în succes.

ZIUA A II-a

Dezbaterile adunării generale propriu zise s'au deschis numai în ziua de luni, la ora 9 dimineața.

După citirea dărilor de seamă a consiliului de administrație, asupra activității pe anul 1935, ia cuvântul, în cadrul discuției acestei dări de seamă, d-l Petre Ioan. D-sa analizează amănunțit activitatea societății noastre dela începutul ei până azi, pentru a conchide apoi că societatea nu și-a îndeplinit niciodată adevărata sa chemare. Drumul pe care trebuia și va trebui să-l urmeze societatea

«Progresul Silvic» nu este și nu poate fi acela al unei societăți științifice; ea nu poate face știință ci, cel mult, să încurajeze lucrările științifice. Societatea noastră trebuie să fie numai profesională, să lupte pentru apărarea pădurilor și a corpului, iar Revista Pădurilor să aibă numai preocupări profesionale. D-sa prezintă și un program pe care Societatea ar avea să-l urmeze în viitor.

În contra susținerilor d-lui Petre Ioan s'au ridicat mai multe voci din adunarea generală: Domnul profesor V. Stinghe arată că scopul societății, a fost, este și va fi și de acum încolo, apărarea pădurilor și a corpului. Pentru aceasta însă trebuie să împărțim și altora cunoștințele necesare despre păduri și în tot cazul mijlocul de luptă și convingere este numai cuvântul vorbit sau scris. Și atunci cum poate fi pusă revista noastră mai bine în serviciul pădurilor decât discutând în coloanele ei toate problemele, atât de variate, de economie forestieră. Scopul este, deci, apărarea pădurilor, și a corpului, în ultimă analiză, iar mijlocul difuzarea cât mai întinsă a cunoștințelor forestiere de tot felul.

Alți vorbitori, ca d-l Boldescu, găsesc pe d-l P. Ioan vinovat de a nu fi lucrat, cât timp a fost în consiliul de administrație al Societății și în fruntea administrației silvice, în sensul celor expuse de d-sa. D-l N. Caragea găsește referatul foarte bun, consiliul va trebui să țină seama de unele sugestii, dar în special să-l aibă în vedere d-l Petre Ioan când va mai fi la conducere.

Tot în cadrul acestor discuții, d-l V. Dinu citește un program în 21 de puncte pentru activitatea de viitor a societății, în numele «Vieții Forestiere».

În mijlocul discuțiilor se ridică la tribună d-l Cudalbu, fost administrator al Casei Pădurilor, care, povestind întâmplări din trecutul corpului silvic, arată că singurul mijloc de a atinge scopul este solidaritatea și buna credință. În momentele acestea atât de mari, d-sa face apel la solidaritatea inginerilor silvici și este convins că astfel scopul va fi repede atins.

Darea de seamă a consiliului de administrație se aprobă.

După masă se citesc și se aprobă în forma în care s'au prezentat, darea de seamă asupra gestiunii societății, și proiectul de buget pe 1936, apoi se trece la alegeri.

La 1 Ianuarie 1937 expiră mandatele următorilor membri din consiliul de administrație: C. Marinescu, C. Bunescu, D. Drămbă, V. Priboianu și E. Vâlceanu, și este liber chiar de acum locul regretatului Aurel Eliescu.

În locul lor au fost aleși prin vot secret următorii (în ordinea voturilor): D. Sburian, C. Bunescu, Ilie Demetrescu, Marin Rădulescu, Eug. Vâlceanu și Victor Priboianu.

Seara, a fost o masă comună, foarte populată și însuflețită.

ZIUA A III-a

A treia zi a adunării a fost destinată debaterilor problemelor puse la ordinea zilei:

1) Lemnul, silvicultura, perdele de protecție și de apărare națională în ținuturile de stepă și de antestepă ale țării. (Raportor, d-l M. Drăcea).

2) Salarizarea corpului silvic. (Raportor, d-l V. Dinu).

3) Capitalul și munca românească în întreprinderile și administrațiile silvice. (Raportor, d-l Andrei Ionescu).

Nu putem da aici în amănunt discuțiunile cari au avut loc. Ne mulțumim doar să inserăm moțiunea votată la sfârșitul debaterilor.

Moțiune

A 50-a Adunare Generală a Societății «Progresul Silvic», luând în discuțiune : I. problema lemnului, silviculturii și a perdelelor de protecție și de apărare națională în ținuturile de stepă ale țării, din referatele prezentate și din debaterile ce au avut loc. Adunarea constată că satele și gospodăriile agricole din aceste ținuturi au un aspect dezolant de primitivitate, datorită în mare parte lipsei lemnului pentru construcții rurale și pentru combustibil ; și că pădurile existente, completate cu perdele de protecție au o influență binefăcătoare asupra factorilor climaterici și deci asupra producției și gospodăriilor agricole locale.

Pentru ca aceste păduri să poată da toate avantajile ce se așteaptă dela ele, Adunarea Generală solicită organelor în drept :

Să ia măsuri pentru păstrarea neatinsă și pentru refacerea tuturor pădurilor, ce se mai găsesc în aceste ținuturi, în mare parte degradate prin pășunat abuziv ;

Să întocmească un plan de ansamblu, pentru creierea unei rețele de benzi de pădure, în regiunea stepelor.

În acest scop, Adunarea găsește indicat :

1) Ca executarea tehnică a tuturor acestor plantațiuni să fie încredințată inginerilor silvici, așa cum s'a făcut în toate țările, unde s'a creiat asemenea perdele ;

2) Ca în lucrările de execuție să se folosească experiențele altor țări, prelucrate și adaptate condițiilor noastre economice și staționale ; să se folosească și învățămintele desprinse din propriile noastre experiențe, cum și rezultatele obținute în centrele de experimentație forestieră, pentru stabilirea celor mai bune procedee de lucru, a speciilor de folosire, etc.

3) Ca fixarea pe teren a suprafețelor pentru plantațiile de perdele să se facă odată cu comasarea proprietăților agricole pe comune, spre a se da acestor perdele, în fiecare localitate, orientarea și forma cea mai potrivită scopului urmărit.

II. Cu privire la «salarizarea corpului silvic» :

1. Adunarea Generală cere întregirea drepturilor de salarizare, prevăzute de art. 45 din legea de organizarea Corpului Silvic, la fel cu acelea ce se plătesc sau se vor fixa pentru inginerii din Corpul tehnic general român.

2. Adunarea constată existența unui regim de salarizare variabil și inechitabil ce se aplică inginerilor din instituțiile Statului și adoptă integral punctul de vedere al A. G. I. R.-ului pentru organizarea și salarizarea identică a tuturor inginerilor din Corpul tehnic român.

3. Se împuternicește Consiliul Societății să facă toate demersurile necesare, pentru ca comitetul de înaintări al Corpului Silvic să se întrunească și să întocmească tablourile de avansări așa cum prevede legea de organizare.

4. Societatea, scizată de inechitatea tratamentului aplicat inginerilor silvici din marile administrațiuni forestiere, va face toate demersurile necesare

pentru a le obține un regim de salarizare, înaintare și stabilitate identic cu al colegilor din serviciul Statului.

5. Adunarea cere ca inginerii silvici cari activează la Direcțiunea Silvică de Stat Bistrița-Năsăud, la Fondul Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, la Comunitatea de avere Caransebeș, la Obștiile de moșteni și Composesorate, să fie trecuți în bugetul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, și considerați de-țasași la acele administrațiuni, cari vor vărsa Ministerului sumele respective.

III. Cu privire la : «Capitalul și munca românească în întreprinderile și administrațiile silvice»:

Adunarea constată :

Că producțiunea forestieră a țării este total lipsită de capitalul românesc necesar investițiunii și exploatării :

Că în marea lor majoritate capitalurile angajate în exploatarea pădurilor țării sunt alimentate de finanță străină, care urmărește exclusiv beneficii exagerate cu lichidarea rapidă a celor mai valoroase masive păduroase ale țării ;

Că primatul muncii naționale este cu desăvârșire nesocotit în toate întreprinderile forestiere particulare, finanțate de capitalul străin, elementul național fiind înlăturat dela conducerea tehnică, administrativă și comercială a întreprinderilor, rezervându-se muncii românești numai partea manuală și foarte rea din exploatare.

Având în vedere că, națiunea nu poate fi stăpână pe propriile sale destine, fără a avea asigurată naționalizarea producțiunii forestiere, aceasta constituie una din vitalele nevoi ale Statului, de păduri fiind legată însăși existența noastră națională.

Adunarea cere :

1. Înființarea unui credit forestier național, așa cum s'a mai cerut prin adunările anterioare :

2. Până la înființarea acestui credit, Banca Națională a României, Creditul Agricol Ipotecar și Societatea Națională de Credit Industrial, să ajute efectiv administrațiile și întreprinderile românești forestiere.

Căsei Pădurilor Statului să i se creeze un fond de rulment.

3. Asigurarea structurii naționale a conducerii întreprinderilor ;

Obligativitatea pentru întreprinderile forestiere de a se încadra cu personal tehnic de specialitate, românesc ;

4. Să se treacă între întreprinderile cari prin natura lor sunt în legătură cu apărarea națională, prevăzute de art. 5 al legii pentru utilizarea personalului românesc în întreprinderi, și întreprinderile forestiere. Controlul încadrării personalului din întreprinderile forestiere să se dea și organelor silvice ale Statului în colaborare cu celelalte organe prevăzute de această lege.

5. Amenajamentele pădurilor să aibă prevăzute pe lângă celelalte dispozițiuni ale sale tehnico-economice și dispozițiuni cu privire la protecția muncii românești, aplicându-se sancțiunile edictate de legi, în caz de neconformare

Legile silvice actuale vor fi completate cu dispozițiuni privitoare la protecția muncii naționale în exploatările forestiere.

6. Punerea Cooperăției forestiere în cadrele ei firești și naționale, Des-

politicianizarea și purificarea cadrelor cooperăției; Corpului tehnic silvic, revenindu-i exclusiv conducerea tehnică și îndrumarea cooperativelor forestiere.

7. Consolidarea micului și mijlociului proprietar forestier prin asociațiuni cari să reunească în aceiaș mână și pe proprietar și pe exploatator, deci întreprinderi românești cu caracter autonom în care capitalul și munca să formeze un nucleu de viață economică românească și un puternic instrument de conservare și ameliorare a pădurilor țărănești.

8. Pregătirea și îndrumarea inginerului silvic, de Stat sau particular, în toate sectoarele de activitate și de organizare ale producțiunii forestiere (producțiune, valorificare, industrializare și comercializare) în care să asigure primatul muncii naționale și valorificarea optimă a pădurilor românești.

9. O politică reală de Stat pentru naționalizarea — orizontal și vertical — a producțiunii forestiere prin regia pusă pe noi baze, pe plan național, economic, tehnic și social și prin mărirea patrimoniului său forestier prin cumpărarea de păduri, apărând astfel proprietatea forestieră particulară de a fi aservită și speculată de capitalul strein.

Unire, solidaritate, armonie! Cuvintele acestea, au sunat de atâtea ori în această adunare generală. Și parcă niciodată nu mi s'a părut mai necesar a se accentua asupra lor.

Nu mai uuți la un loc toți inginerii silvici, într'un corp tare, vom putea să ne afirmăm și să ducem la bun sfârșit înalta misiune a societății.

N. Rucăreanu.

ȘTEPA, SECETA, PERDELE DE PROTECȚIE

Problema la modă, care a dat, și mai ales va da naștere la multe discuțiuni,

Dar mai înainte de orice discuția se îndrumăază în jurul următoarei întrebări: Cine le face, silvicultorii sau agronomii.

Agronomii, care au dus la bun sfârșit nenunăratele probleme ridicate în vastul lor câmp de activitate, nemișcându-se, spun că ei sunt cei îndreptățiți. Și, pentru a nu se da naștere la imixțiuni, s'au și grăbit să tragă linia de demarcație dintre domeniul nostru și al lor. «Pomul» — zic ei — trebuie privit sub două aspecte: în colectivitate, ca pădure, ca masiv și ca însemnătate pentru agricultură. Prima parte (pădurile) privește pe silvicultorii: cea de a doua (plantațiunile pe islazuri, perdelele de protecție pe moșii și loturi țărănești, plantarea șoselelor, etc.) privește pe agronomi.

Ideile de mai sus au fost expuse de d-l Tănăsescu (care, dacă nu ne înșelăm, activează la direcția islazurilor) la o conferință ținută, nu de mult la societatea agronomilor. La timp, noi ne-am ocupat de aceste păreri în cronica de pe luna Februarie a. c.

N'am fi revenit așa de curând asupra lor, dacă nu ne-ar fi căzut în mână Nr. 5/936 al revistei «Căminul Cultural» editată de Fundația Culturală regală «Principele Carol». Mare ne-a fost surpriza când, la rubrica «Buletinul

Fundației am citit ideile de mai sus însoțite de următoarea introducere : «Dăm mai jos (pentru știință și conformare în muncă vie, creatoare, pe teren, a căminelor culturale) un extras dintr'o conferință (cu titlul de mai sus) a d-lui director al islazurilor comunale. Căminele culturale să studieze chestiunea așa de arzătoare a folosirii raționale a islazurilor și în programul lor de muncă să țină cont de indemnurile ce se găsesc în acest extras» (N. B. sublinierea este a noastră). Urmează apoi delimitarea de domenii despre care am amintit mai sus. Apoi adaugă : «Pădurile ocupă aproape $\frac{1}{4}$ din suprafața țării ; pășunile — toate la un loc și cu cele de munte — abia 13%. Nu se pot pune plantațiunile de pe islazuri sub regimul silvic, micșorând suprafața de care pot dispune comunele proprietare. Agricultorul trebuie să planteze acolo unde îi este necesar pentru asigurarea și sporirea producției agricole (sub toate formele) ; el își face singur pueții necesari, el îi plantează, el îi îngrijește după sfatul inginerului agronom. Apoi agricultorii trebuie să aibă drept să-și taie lemnul potrivit cu nevoile lor, nu după prevederile regimului silvic. Problema plantării islazurilor, a perdelelor de pe moșii și locuri, a plantării șoselelor, urmează a fi executate de inginerii agronomi, ca și plantațiunile horticole».

Scurt și cuprinzător : silvicultorul nu are voie să se ocupe de perdelele de păduri. De ele se ocupă agronomul. Conducătorii căminelor culturale să ia aminte.

Noi înțelegem să discutăm aceste idei în revistele de specialitate, în ziare, în congrese. Dar să apărem, cu sentințe, în revista Fundațiilor Regale, care nu trebuie să facă deosebire între cei care fac binele, aceasta n'o înțelegem. Credem însă că nota de mai sus a scăpat vigilenței conducătorilor revistei.

În afară de această parte formală, ideile emise sunt foarte discutabile.

«Agricultorul trebuie, să planteze acolo unde îi este necesar». Auzi vorbă ! Ca și când, dacă ar fi silvicultorul cel care ar face perdeaua de protecție, nu ar planta-o unde este necesar. Noi precizăm însă : oricine ar face plantația, acel necesar trebuie făcut după un plan bine determinat și de natură a avea, dela perdeaua pe care o creem, folosul scontat. Dacă este vorba să facem plantații la întâmplare, ar fi mai bine să ne vedem de treabă. Nu trebuie să compromitem o idee din cele mai salvatoare pentru agricultura noastră de stepă.

«Agricultorul își face singur pueții necesari, el îi plantează, el îi îngrijește, după sfatul inginerului agronom». Fără îndoială că agricultorul poate singur să și-l facă, să-i îngrijească și să-i planteze, dacă are timp și mai ales dacă se și pricepe. Socotim însă că agricultorul ar face mai bine dacă și-ar vedea de treaba lui, lăsând celor de meserie grija de a le face pueții. Căci noi socotim că a produce pueți, în regiunea de stepă, a planta și a-i întreține nu este chiar așa de simplu, chiar după sfatul agronomului. Nu ne îndolm că agronomul știe mai mult în această privință, dar nu destul ca să poată duce hîncarea la bun sfârșit. Pădurăria în stepă nu este ușoară. Ea nu poate fi făcută de agronomi. Căci fie că este perdea, fie că-i pădure masivă, conducerea lor este aceeași. Lumea trebuie să ajungă să înțeleagă că nu este destul să plantezi pueții. Greutatea din acel moment începe. A conduce o perdea este un lucru dificil. Vom trăi și vom vedea.

«Agricultorii trebuie să aibă drept să taie lemne potrivit cu nevoile lor, nu după prevederile regimului silvic». Eroare. Mai întâiu, «regimul silvic» nu

oprește tăierile ci le reglementează. În al doilea rând, chiar atunci când este vorba de o perdea de protecție tăierea nu se poate face «potrivit cu nevoile» agricultorului, ci potrivit cu scopul principal pentru care s'a creiat acea perdea, care nu este lemnul. Să lași pe agricultor să facă ce vrea? Nu, nu, azi mai mult ca oricând, nu. Multă lume spune astfel. Iată, de pildă ce scrie, d-l Pamfil Șeicaru în articolul său «Actualizarea satului» publicat în ziarul Curentul (18. V. a. c.). Relevând că satul românesc este adus insistent în actualitate, constată totuși că se rămâne prea mult la un interes plastic, fără să se adâncească această viață dela țară, unde populația este prinsă de multe necazuri, luptând cu multe greutăți. Amintind că echipele regale au descoperit multe racile, d-sa adaugă că «de pe urma acestui adevăr descoperit nu a răsărit nici-o politică, nu a promovat nici o impetuoasă voință de îndreptare». Grijele și inițiativle izolate se iroesc. «Este suficient ca într'un sat o haimana a unui partid să așite pe țărani împotriva unei idei ca totul să se curme. Cele mai bune gânduri se iroesc dacă nu sunt încadrate într'o politică, dacă nu înfățișează o viață de ansamblu de a schimba viața satelor». În fața acestei crude realități «se cere curajul unor crude sincerități, de a identifica rând pe rând toate scăderile, toate lipsurile de a defini o anumită mentalitate irizată de un stupid fatalism ce justifică lenea, de a rosti odată răspicat adevărul ocolit cu atâta prudență: nu se poate face nimic fără constrângere. (Sublinierea e a noastră). Falmoasele echipe de propagandă sunt zădărnicii costisitoare. Poți să-i aduci pe cei mai străluciți vorbitori, al căror farmec popular să egaleze pe Creangă, tot nu-l poți convinge pe țaran că nu-l bine să rupă copacul plantat pe marginea drumului. Dar dacă va ști că lângă fiecare pom stă de strajă o sancțiune, cât va ști că pedeapsa vine neîndurată și că oricine va fi la guvern nu va putea să aducă o amnistie cum s'au îndătinat amnistiele silvice, atunci țaranul se va împăca imediat cu rânduiala. Și cităm numai un exemplu, spre a lămuri eroarea acelei acțiuni de transformarea satelor prin persuasiune. E necesară o politică de severă, de mântuitoare constrângere, înlăturarea aceluși diletantism al pitorescului rural, voința de a salva satele, aceste rezervoare ale nației».

Iată adevărul adevărat spus răspicat nu de un om de rând.

Și când te gândești că domnul director al islazurilor nu vrea ca «planșatiile rurale»; dum îi place, dintr'un anumit scop, să le numească, nu vrea să fie supuse regimului silvic, ci vrea ca agricultorul să poată să taie oricând și ce vrea, adică să-și facă de cap. Să ne ierte d-l director al islazurilor că nu putem fi de părerea d-sale. Trebuie constrângere. Binele cu sila. Trebuie un regim. Că se va numi el «silvic» sau altfel, interesează mai puțin, dar lăsat agricultorul de capul lui, nu se poate.

Și pentru că în cele de mai sus fuse vorba de perdelele de pădure ca protectoare ale agriculturii în stepă, se cade să amintim aci un alt articol al d-lui Șeicaru intitulat: «Inaintează stepa» (Curentul 7—VI, 936). În introducerea d-sa arată că oamenii politici prinși în jocul acaparant al hazardului electoral «nu mai au răgazul necesar să mai examineze și unele probleme mai puțin fastuoase din punct de vedere al unei filozofii constituționale, dar mult mai grave pentru însăși existența celor spre care se îndreaptă elocințele idealismului

de partid». Și d-sa se referă la seceta constantă din unele județe din sudul Basarabiei.

De aproape zece ani pământurile odinioară așa de rodnice au încetat să primească binecuvântarea ploii, vegetația soarbe ultima picătură de apă din pământ și, lipsită de umezeală, devine tot mai firavă iar sub dogoarea soarelui, se usucă. Parcă ar pluti arșița cumplită a unui blestem asupra acestor ținuturi din Sudul Basarabiei. Și în ultimii trei ani uscăciunea a început să se întindă spre Prut, să treacă Prutul și să pârjolească pământurile odinioară așa de mănoase din județele Covurlui, Tutova și Fălciu. Sate renumite de pe malurile Prutului ca Murgeni, Cârja din Tutova, renumite prin bogăția suculentă a pământului, locuri ce chiar într'un an sgârcit în ploi dădeau minunate recolte, azi sunt sterpe, nu mai pot hrăni pe om și bielele lui vite.

«Înaintează stepa, înaintează pustiul, așa cum ar înainta o mare în flacă: i nevăzute.

«Anul acesta este excepțional de umed. Plouă continuu, se revarsă cataractele cerului și când ai crede că ploile au încetat simți că aerul devine înăbușitor de căldură și cerul se întunecă spre a-și destrăma norii în trâmbele ploii».

«Dar norii ocolesc județele din Sudul Basarabiei; în Cahul nu a căzut nici un strop de ploaie, oamenii încep să dispere, să se agate de gândul unei desprinderi din pământul pe care l-au iubit cu atâta patimă, încearcă îspitele unei porniri nomade în căutarea unui pământ mai puțin vitreg».

«Cum se explică această constanță a secetei pe acele meleaguri?»

«Înaintează stepa, înaintează fiindcă nu întâmpină împotrivirea nici unui dig de păduri, înaintează stepa ca un blestem al pădurilor devastate».

«Și nu numai în județele din Sudul Basarabiei; stepa a început să se reverse peste Prut în ținuturile limitrofe, iar pustiul se întinde an de an».

«Nu scrim aceste rânduri spre a anima câteva atenții milostive, nu scrim aceste rânduri spre a prefăta îndemnuri de ajutorare a celor ce încă mai mai în acele ținuturi oropsite: nu se rezolvă o problemă de climat prin liste de subscripții și fonduri de ajutorare prevăzute în bugetul Statului».

«Problema rămâne intactă dacă nu se articulează răsădit unica soluție de a lupta contra stepel, contra pustiului: reimpădurirea acestor regiuni».

«Acolo unde se devastează pădurile își află loc pustiul, iată axioma climatului». Și d-sa antitește acțiunea de tălăzuire a deșertului Arabiei întreprinsă de regele arab Ibn Seud. Și adaugă: «Dacă un repezit al deșertului, un rege al Beduinilor a conceput această înfruntare a pustiului, de ce n'a n concepe noi o luptă împotriva stepel, o învingere a stepel prin reimpădurire în regiunile asupra cărora și-a întins o permanentă domnie seceta».

«Un program de reimpăduriri, dar nu lăsat ca temă de nesfârșită mă: nare a vidului verbal în comisii tehnice...»

«Repede ca atunci când ești nevoit să faci față unui adversar neașteptat, alcătuit un plan de reimpădurire pe cinci ani, câte 20.000 ha anual, reimpăduriri cu salcâm».

«Mobilizați toți silvicultorii, mobilizați toate puterile muncitoare, înrolate toate disponibilitățile în acest război contra stepel».

Pentru aceasta d-l Șeicaru arată că este nevoie de o voință aspră, hotărâtă de o neînduplecată voință de realizare, încheind: front contra stepel.

Înaintează stepa. Aceasta-i realitatea. Și când ne gândim că există oameni, cu poziții înalte în administrația de Stat care afirmă altfel. Înaintează pădurea mereu în stepă, afirmă d-l G. K. Constantinescu într'un capitol din cartea sa: «În slujba agriculturii» (pag. 72), înaintare pe care o dă drept o tendință biologică a pădurii. Ce bine ar fi să avem de a face cu un asemenea fenomen. Din nefericire realitatea pe care o trăim noi azi este cealaltă despre care a scris d-l Pamfil Șeicaru: Înaintează stepa.

Voi să scăpăm agricultura din stepă atunci așa precum s'a zis, să facem front contra stepii, nu contra pădurii.

Expoziții cu caracter forestier.

Luna Iunie ne-a prilejuit plăcerea de a avea două afirmări de această natură.

1) Mai întâiu, ținem să relevăm frumoasa realizare a Societății «Progresul Silvic», cu ocazia serbării semi-centenarului ei, prin sârghița colegului V. Sabău.

a) În sala de festivități a societății au fost aranjate 4 panouri cu cărți de specialitate silvică din cele mai depărtate timpuri și până azi privind în special pădurile țării noastre.

În afară de colegii veniți în București din tot cuprinsul țării pentru serbarea semi-centenarului, această expoziție a fost cercetată de d-nii: M. Cancicov, subsecretar de stat la Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Th. Cudalbu, fost ministru la acelaș departament și fost administrator al Casei Pădurilor, prof. S. Mehedinți, prof. Stratilescu, și alte personalități din afara corpului silvic, care au ținut să asiste la sărbătoarea noastră.

b) În afară de aceasta Editura Cartea Românească a făcut frumosul gest, pentru care noi îi suntem mulțumitori, să ne pună la dispoziție una din vitrinele sale frumos aranjată și ornată, unde s'a expus colecția Revistei Pădurilor pe cei 50 ani trecuți și alte câteva cărți de natură forestieră.

2) A doua manifestare este expoziția forestieră cu caracter regional, organizată, la Brașov, de Inspectoratul de Regim-silvic din localitate având în mod trecător sediul tot la Sighișoara.

Materialul expus a fost împărțit în 11 secțiuni și anume:

- a. Peșniere și semințe (eșantioane, fotografii, germinatoare și unelte).
- b. Lemne (colecții de lemne, pe ocoale: rondoale și arbori întregi).
- c. Lemn fasonat (mostre de cherestea, lemn de mobilă, furnir și placaje, lemn pentru avioane, parchete).
- d. Terenuri degradate (diorame, fotografii și desene).
- e. Exploatare (o exploatare completă în miștură și fotografii).
- f. Produse accesorii (trofee de vânătoare, pescuit în apele de munte).
- g. Gospodărie agricolă (unelte pentru agricultură, obiecte casnice).
- h. Obiecte de lemn lucrate cu mâna (sculpturi).
- i. Patologie (creșteri anormale, piese atacate de ciuperci și de insecte, fotografii).
- j. Diagrame, hărți, cărți forestiere.
- k. Diverse.

Vizitatorii expoziției au avut la dispoziție o broșură ocazională, cuprinzând, în afară de considerațiunile generale geografice privind regiunea asupra căreia își desfășoară activitatea Inspectoratul, — statistica pădurilor pe ocoale, natură de proprietari, specii, clase de vârstă, regim, suprafața și producția pepinierelor, cantitatea de semințe recoltate și semănate, natura produselor forestiere.

Din broșură, vizitatorul putea afla că în cuprinsul Inspectoratului sunt 1.169.565 ha păduri, din care: 65,34% sunt administrate de stat 23,18% particulare, 5,47% ale statului 1,94% alte instituții, 4,07% de protecție. În ce privește speciile, în cuprinsul Inspectoratului Brașov sunt 419.280 ha păduri de rășinoase (38,45%) și 671.144 ha de folioase (61,55%). Dintre rășinoase molidul ocupă 354.190 ha (32,87%) iar bradul 55.446 ha (5,07%). Stejarul nu reprezintă decât 7,77%.

Manifestarea dela București împreună cu cea dela Brașov a dat dovada cea mai vie a solidarității și spiritului de sacrificiu de care sunt animați inginerii silvici, cari răspândiți în colțurile cele mai îndepărtate ale țării muncesc cu râvnă pentru păstrarea pădurilor atât de dragi nouă și atât de necesare acestui neam.

Premiile Academiei Române.

Anul acesta, premiul Demetrescu-Vergu, de 10.000 lei, care se decerne de Academia Română pentru lucrări de natură silvică, a fost atribuit colegului nostru d-l Vasile Sabău pentru cartea d-sale intitulată: *Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtschaft und ihre Bedeutung für den internationalen Holzverkehr* (Elementele fundamentale ale economiei forestiere românești și importanța ei pentru comerțul internațional de lemn). Nu știm dacă, în afară de această lucrare, se va mai fi prezentat vreuna la concurs, dar, la rândul nostru, credem că Academia a făcut o bună alegere acordând premiul colegului Sabău. Raportor a fost d-l profesor I. Simionescu.

Avem deasemenea plăcerea să mai semnalăm aci și succesul colegului V. Dinu căruia, Academia i-a acordat o parte (5000 lei) din premiul statului «Gh. Lazăr» pentru lucrarea prezentată: «*Die Landwirtschaft Rumäniens unter dem Druck der Krisen*» (Economia agrară românească sub povara crizelor). Referend a fost d-l profesor Ionescu-Siseșt!

Succesul colegilor noștri, recunoscut de Inaltul For, constituie o mândrie pentru Corpul nostru, care poate dovedi astfel opiniei publice, că silvicultorii au mers cu pași siguri nu numai pe calea realizărilor practice, ci și pe aceea mult mai grea, a științei.

Din nou Drumul Novaci-Sibiu.

Noi silvicultorii nu prea avem obiceiul să ne lăudăm cu realizările noastre. Și nu este bine, în vremea când toată lumea cealaltă face altfel. Din această cauză, de multe ori, alții caută să bată monedă și să se împăuneze cu realizările noastre. Scriind rândurile de mai sus, mă gândesc la drumul Novaci-Sibiu, inaugurat nu de prea mult timp, cu un deosebit fast. Cred că este cazul să lăsăm deoparte modestia și să arătăm cel puțin în revista noastră partea care

ne revine nouă, slujitorii pădurilor din această realizare. Să ne fie însă iertat dacă pentru a ajunge acolo suntem nevoiți să reamintim câte ceva din cele ce am scris cândva în această revistă.

Este vorba de falmoasa șosea care, trecând deacurmezișul munților, leagă Novaci-Tg.-Jiu cu Sebeșul și Săbiul. Acest drum pornește dela Novaci, aflat la poalele munților Vâlcani, pe care 'apoi îl traversează urcând la 2000 m. înălțime, pe sub vârful Păpușa, de unde se poate vedea, de aproape, admirabila priveliște pe care o oferă ochiului masivul Parângului, Munții Sebeșului, Cibinului și Lotrului. Trecând apoi pe la izvoarele Lotrului, drumul răsbește în Valea Sebeșului, pe care o urmează fidel până la Sebeșul-Săsesc, după ce din comuna Șușag se face o ramificație ce duce la Sibiu, prin Jina și Săliște.

Datele din expunerea de mai jos le datorăm d-lui ing. Roșu din Direcția de Sebeș.

Drumul Novaci-Șușag-Săliște are o lungime de 119 km. În expunerea ce urmează, noi vom împărți acest drum în 3 sectoare.

I. Sectorul Săliște-Jina, lung de 23 km. Pe această porțiune a existat de multă vreme un drum. El însă nu putea fi folosit și de automobile. Pentru a fi întrebuințat și în acest scop, el a necesitat reparații, lărgiri de curbe și canalizări. Lucrările au fost executate de serviciul tehnic al județului Sibiu încă din anul 1934, cu fonduri dela județ și cu zile de prestație. Ulterior, șoseaua astfel refăcută a fost parțial distrusă de apele mari ale râurilor așa că, în 1935, a trebuit să fie refăcută. La aceste lucrări de refacție a contribuit cu fonduri și Casa Pădurilor.

II. Sectorul Jina Tărtărău (pe valea Dobrei și a Sebeșului) cu o lungime de 50 km. Pentru o mai bună înțelegere vom face și aici trei subîmpărțiri:

a) Între Jina și Șușag exista numai un drum de cal, cu pante mari. În anii 1930-31, comuna Jina face, cu zile de prestație, o porțiune de 6 km. de drum, pe care îl lărgiște și-l reface prefectura județului în anul 1935. Aceste cheltuieli au fost suportate de Caps dintr'un fond de 500.000 lei. În plus, trebuie adăogată la această sumă valoarea materialului lemnos cerut pentru executarea lucrărilor de artă.

b) Dela Șușag la Oașa, pe valea Sebeșului, a existat drum executat de serviciul silvic încă din anul 1872, de care avea nevoie în vederea punerii în valoare a celor 31.000 ha pădure de molid, din basinul râului Sebeș, aparținând în întregime statului. De atunci drumul a fost continuu întreținut de serviciul silvic cu personalul și pe cheltuiala sa. A fost refăcut însă în 1929-30, pentru a putea fi folosit și pentru tracțiunea automobilă.

c) În același timp, drumul a fost prelungit până la punctul Tărtărău, lucrare care a fost executată de societatea «Petroșani», exploatatoarea de pe atunci a materialului lemnos în curs, obligațiune impusă societății prin contract. Pentru această prelungire, societatea a cheltuit suma de 4 milioane lei, sumă în care nu intră materialul lemnos folosit la lucrările de artă.

Întreținerea acestor două din urmă sectoare, cu o lungime totală de 44 km., se face de serviciul silvic al statului, cheltuielile anuale urcându-se la suma de 120.000 lei, în afară de valoarea materialului lemnos necesar lucrărilor de artă.

În vederea inaugurării despre care am scris, Casa Pădurilor a mai făcut o serie de lucrări suplimentare, care au cerut suma de 140.000 lei și anume: pietruirea a 6 km. de drum între punctele Prigoana-Oașa și alți 2 km. între Oașa și Tărtărau, consolidări de poduri și maluri.

3) *Sectorul Tărtărau-Novaci*, lung de 46 km. A fost construit de armata română încă din anul 1916, constitutnd un drum strategic.

Țimpul, lipsa de întreținere și reaua lui folosință de către locuitorii din Novaci care au târfit pe el bușteni, au făcut ca drumul să ajungă, la câțiva ani dela executare, în stare de parașină.

entru a fi redat circulației acest sector a cerut mult lucru, care s'a făcut în special de armată prin trupele de geniu în cursul anului 1935.

În această porțiune serviciul silvic n'a contribuit cu nimic.

4) În afară de artera principală, serviciul silvic a construit ramificații de drum pe afluenții mai de seamă ai Sebeșului, și anume: Dobra (3,5 km.), Bistra (12 km.), Prigoana (6 km.), Cibanel (2,5 km.), Frumoasa (3 km.), Salanel.

Astfel stând lucrurile, credem că serviciului silvic îi revine cel puțin jumătate din meritele de a fi redat formă practicabilă drumului de care este vorba. Noi însă, am spus cele de mai sus, nu atât pentru a ne revendica un drept — ce de altfel ni se cuvine — ci mai mult pentru a lămurii opinia publică.

At. Haralamb.

IMPADURIREA BASARABIEI

Conferința D-lui Ing. Inspector G-1 Silvic Șt. Constantinescu

În cadrul ciclului de conferințe organizat de Institutul Social Român din Basarabia, în ziua de 22 Mai a. c. în sala Primăriei Municipiului Chișinău, Dl Inginer Inspector General silvic Șt. Constantinescu, a vorbit în ziua de 2 Mai a. c., în sala Primăriei Municipiului, despre «Impădurirea Basarabiei».

În partea introductivă, conferențiarul explică scopul conferinței, și face o descriere a pădurilor din Basarabia din trecut și prezent. Insistă asupra procentului de împădurire prea mic față de celelalte provincii ale țării. În adevăr, în timp ce în Vechiul Regat, avem 2.885.000 ha (18%), în Transilvania 3.134.000 (32%), în Bucovina 495.000 ha. (40%), în Basarabia avem numai 235.000 ha. ceea ce reprezintă numai 5% față de întinderea totală a provinciei, iar față de întregul domeniu forestier al țării, abia 3,3%.

Relevează că, lucrările statistice pe ultimii 100 ani ne arată, că suprafața păduroasă a Basarabiei, a descrescut dela 340.000 ha. la 233.900 ha. Tocmai acesta este motivul, care a determinat începerea unei puternice acțiuni de reimpădurirea Basarabiei.

Conferențiarul face apoi un scurt istoric a evoluțiunii în timp a acestor lucrări în țara noastră, arătând raportul ce ar trebui să existe între suprafața păduroasă și cea agricolă, precum și între celelalte suprafețe de cultură a solului.

Explică cauzele pentru care recoltele agricole sunt slabe, accentuând că aceasta se datorește în cea mai mare parte lipsei de păduri : arată printr'o amplă expunere, ceea ce s'a făcut până în prezent în direcția conservării domeniului forestier, printr'o rațională exploatare și prin lucrări de ameliorare și refacere în pădurile devastate înainte și în timpul războiului sau distruse prin pășunatul intensiv și abuziv.

Deasemenea arată, ceea ce s'a făcut pentru sporirea domeniului forestier, creindu-se păduri noi, atât pe terenurile proprietatea Statului, județelor și comunelor, cât și pe terenurile aparținând proprietarilor particulari.

Ilustrează prin cifre progresul realizat în această direcție de la unire până în prezent, arătând că :

Se recoltează anual până la 200.000 kgr. semințe forestiere, care se înseminează în pepinierele silvice, înființate în întreaga Basarabie pe o suprafață totală de 500 ha.

Producția anuală a acestor pepiniere este în medie de 10.000.000 puști care se plantează pe suprafața de circa 4000 ha. (după cum rezultă din media ultimilor 3 ani).

În total s'a plantat de la unire până în prezent o suprafață de 20.000 ha., ceea ce reprezintă un spor de 10% față de suprafața păduroasă existentă în Basarabia imediat după război.

Lucrările continuă cu intensitate, iar suprafețele plantate cresc din an în an (în primăvara acestui curent s'a plantat suprafața de peste 3500 ha.).

Conferențiarul încheie expunerea printr'o schițare sugestivă a programului lucrărilor de viitor în domeniul reimpăduririlor în Basarabia și anume : refacerea pădurilor existente, plantarea terenurilor degradate și nereproductive, creșterea de perdele de protecție, înființarea de parcuri, plantarea șoselelor, străzilor etc., evidențind încă odată marele rol în economia provinciei realizarea acestui ideal.

Face un călduros apel către organele administrative, agricole, școlare, bisericesti, armată, populație, etc. pentru sprijinirea acestei mari acțiuni a corpului silvic român.

Conferința a fost însoțită de proiecțiuni interesante, ilustrând activitatea și progresul realizat în domeniul silvic.

Ing. Gr. Colparci.

INSEMNĂRI

ARBORI DE DIMENSIUNI EXCEPȚIONALE

Cu gândul de a porni o întrecere între colegi, pentru a se stabili cari sunt cei mai bătrâni arbori din cuprinsul României, în cele ce urmează îmi permit să dau câteva date referitoare la arborii interesați prin dimensiunile mari ce au. — din pădurile Societății U. D.-Reșița și din regiunea apropiată.

1. *Wellingtonia gigantea* (Lindl.) (*Sequoia gigantea* Torr).

Un exemplar frumos se găsește în cuprinsul Ocolului Silvic Dognecea, proprietatea Soc. An. U. D. Reșița, în Seria II, parcela 23 subparcela b, locul numit «Pepiniera Elena»

Această fostă pepinieră, de mult timp părăsită, este așezată pe o șea între Valea Lacului Mic și Valea Eneșoanea la înălțimea de 530 m. deasupra mării pe rocă de șisturi cristaline. E aproape horizontală și cuprinde multe specii exotice interesante, — (*Pinus Banksiana*, *Gingko biloba*, *Picea pungens*, *Douglas*), — azi o pădure închisă, de vre-o 30 ani.

Fig. 1—2.—Pseudotsuga Douglasii Carr. din Dognecea (U. D. R.).

Lângă această pepinieră părăsită, probabil la o căsuță de adăpost, s'au plantat, înainte cu circa 60—65 ani, două exemplare de *Wellingtonia gigantea* (dintre cari unul devenind putred, cam pe la 1920 s'a tăiat); apoi câteva exemplare de *Pseudotsuga Douglasii*, *Pinus Strobus*, *Castanea vesca* și *Quercus rubra*.

Al doilea *Wellingtonia*, care a rămas în picioare, este complet sănătos, având actualmente diametrul de 117 cm. (măsurat la 1,30 m.) și înălțimea de 28.8 m. (vezi fig. 3). Trunchiul lui robust, de forma tipic neyloidică e acoperit de o scoarță de circa 5 cm. grosă, spongioasă, roșie. Până la 3 metri înălțime, elagajul natural s'a făcut complet; de acolo în sus are un coroment bine dezvoltat, des. cu crengi aplecate în jos.

Până la dovada contrarie, afirmăm că *Wellingtonia* noastră din Dognecea este cel mai mare exemplar din țară.

Fig. 3. — *Wellingtonia* giganta Lindl.

[Trunchiul acestui stejar are diametrul de 1,79 m. și înălțimea de 24,8 m.;

2. *Pseudotsuga Douglasii* (Carr.).

Tot aici, la fosta Pepinieră Elena, câțiva metri dela *Sequoia*, se găsește un exemplar frumos de Douglas, având probabil aceeași vârstă ca și *Wellingtonia*, înălțimea de 23,7 m. și diametrul de 76 cm, la înălțimea plepului (vezi fig. 1—2).

3. Stejarul din Duboz. *Quercus Pedunculata* (Ehr.).

În comuna Duboz, jud. Timiș, nu departe de Băile Buziaș, lângă biserica gr. ort. rom., stă un stejar străvechi, un adevărat străjer din timpuri istorice, care o fi văzut chiar și pe stăpânitorii turci făcând popas sub el în drumul spre Cetatea Timișoarei.

Fig. 4 — Stejarul din Duboz (Jud. Timiș)

iar diametrul maxim al coronamentului este de $17 + 11 = 28$ m. Subt umbra lui binefăcătoare, se întinde vara hora satului.

O parte a coronamentului e ruptă de trăsnet și ciufultă de furtuni : majoritatea ramurilor însă e robustă și vigoasă. În toamna anului 1935, când

Fig. 5. — Stejarul din Duboz.

s'au făcut clișeele, a rodit abundent. Trunchiul însuși pare complet neatins, numai lâina care curge din galeriile invizibile ale insectelor, indică că a început lupta cu bătrânețea.

Cunoașteți un exemplar mai frumos ?

Ing. F. PALL

M E R C U R I A L E

CRONICA LEMNULUI

Rășinoasele.

L e m n u l r o t u n d .

Exploătările reduse din iarna anului 1935/1936 și lipsa de zăpadă pentru scosul din pădure al lemnului fasonat, au determinat urcarea prețului lemnului rotund de rășinoase cu 30—70 Lei/m³, față de prețurile atinse în anul 1935.

Se știe că prețul mediu pentru lemnul rotund de rășinoase a fost în anul 1935 de 70—80 lei/m³, în picioare luând de bază regiunea Bistrița și Bistrița Aurie.

În anul curent, pentru cca 10.000 m³ rășinoase din pădurea Drăgoioasa a Fondului Bisericesc Bucovinean, s'a plătit 140 lei/m³ în picioare.

Parchetul Roșu (Fondul Bisericesc Bucovinean) a fost luat la licitație publică cu 100 lei/m³ în picioare, iar parchetul din Cărlibaba cu 105 lei/m³.

Ocolul Silvic Galu a vândut parte din materialul fasonat. Cooperativei Galu cu prețul de 80 lei/m³ în picioare, iar restul l'a predat fabricii Bocancea calculându-l în transfer tot la prețul de 80 lei/m³ în picioare.

În anul trecut se vindea lemnul rotund de rășinoase pentru gateri, de la 23 cm. diametru în sus la capătul subțire cu 240—260 lei/m³ ab schela Piatra.

Fabrica de celuloză din Piatra Neamț a cumpărat cca 70.000 m³ lemn de rășinoase sub 23 cm diametru la capătul subțire cu prețul de 255—259 lei/m³ ab schela Piatra.

În Galați, pentru lemnul rotund se plătea în anul 1935, 340—360 lei/m³.

Astăzi se vinde, ab schela Galați:

lemn rotund subțire (15—23) 350 lei/m³.

lemn rotund mijlociu (23—35 cm.) 370 lei/m³.

lemn rotund pentru gateri (35 cm. în sus) 400—420 lei/m³.

Pentru livrările Rent (Antipa și Popescu), Tulcea și Ismail prețurile de mai sus se majorează cu cheltuelile de transport (30—40 lei/m³).

Compartimentul cherestelei de rășinoase.

Dacă materia primă a înregistrat majorări de 30—50 lei/m³, cheresteaua de rășinoase ar fi urmat să se scumpească cu 75—100 lei/m³.

În realitate, cheresteaua de rășinoase a înregistrat majorări neînsemnate de 10—50 lei/m³ după diferitele sortimente.

Am intrat în noul an 1936 cu multă încredere, scontând redresarea prețurilor din toamna anului 1935, când s'au obținut până la 50 lei/m³. În plus, față de prețurile atinse în sezonul de primăvară al anului 1935.

Așteptările ne-au fost înșelate; campania de construcții în toate țările s'a redus simțitor, debușeurile externe au fost prea nesigure, transformându-se aproape în întregime.

Piața externă.

În toți anii, Grecia a determinat fixarea prețurilor, întrucât angajamentele de lemnărie se făceau în lunile Ianuarie-Februarie, urmând ca livrările să înceapă în Martie-Aprilie, imediat după desghețarea Dunărei.

Egiptul, Siria și Palestina, veneau să angajeze partide de cherestea în lunile Martie și Aprilie, după ce piața lemnului fasonat era deja formată prin cumpărăturile Greciei

Italia, Franța, Africa le Nord și Spania, angajau mărfurile de calitate bună, plătind prețuri bune.

În anul curent, convenția cu Grecia s'a încheiat deabia la sfârșitul lunii Aprilie, din care cauză sezonul de primăvară a fost amânat cu cel puțin două luni.

În lunile Ianuarie-Februarie și Martie, nu s'a angajat nici o partidă fob Galați cu destinația Grecia, Egipt, Palestina și Siria, piața cherestelei de rășinoase fiind inexistentă.

S'au făcut angajamente cif, numai de către societățile mari forestiere.

În lunile Ianuarie-Aprilie a. c. s'au exportat prin porturile dunărene 43.465 tone lemnărie, față de 45.669 tone în acelaș interval din anul trecut.

S'au livrat în majoritate, partide mici, angajate de societățile mari forestiere (Foresta, Ofa, Lomaș, Bangra, Carpatina, etc.) pentru Franța de Sud, Algeria, Maroc, Spania, Cipru și Anglia.

Pentru Siria, s'a livrat în acest interval de 4 luni 8721 m³, față de 4620 m³ cât s'a exportat în anul trecut, deci o cantitate dublă.

Sunt reclamate cantități importante de lemnărie pentru Nordul Siriei, unde sunt colonizați cca 20.0000 sirieni ortodoksi, aduși din regiunea Irakului și a Turkestanului.

Mossul-ul, care s'a aprovizionat întotdeauna prin portul Bassora, începe să primească lemnăria necesară cu calea ferată ce atinge Damasoul. Se pot livra cantități de lemnărie cât de mici, chiar și 2—3 vagoane.

Un debușeu nou pentru noi îl formează Turcia, care importă în cursul acestui an până la 1500 vagoane, adică cca 30% din cantitatea ce am livrat anul trecut în Egipt.

S'au livrat la începutul anului prin Constanța, cca 500 vagoane lemnărie pentru hâzi de stafile și smochine din Smirna (Izmir).

Turcia cere: (înguste de 12 mm 14 cm lățime dela 2—6 m din 40 în 40 cm denumite loride, late 19—36 cm cu 50% de 28 cm de 18, 24, 28, 32,

36, 30, 44, 48, 58, 68 și 78 mm, pentru prelucrare în ferestre cu pânză fără sfârșit, ca să facă scândurile de 7 și 9 mm).

S'au livrat și scânduri de 7 și 9 mm.

Calitativ, marfa trebuie să fie sănătoasă, fără rupt și putred.

Prin portul Galați s'a exportat în Turcia în luna Mai a. c. 315 vagoane cherestea pentru lăzi în dimensiunile de mai sus.

Prețurile obținute sunt superioare prețurilor oferite de Grecia sau alte țări.

Se încarcă în prezent un vapor întreg de cca 450 vagoane pentru Bassora.

Se livrează de către Soc. Titan, Nădrag, Călan, cca 500 vagoane lemnărie în compensație pentru Anglia.

Se pregătesc pentru Anglia și alte partide de lemnărie până la 5000 vagoane, ce vor fi exportate treptat în cursul acestui an tot prin portul Galați.

Anglia poate importa din România în acest an, până la 15000 vagoane lemnărie de rășinoase, adică cca 25% din exportul de rășinoase al României din anul 1935.

Explicația acestei cereri este următoarea :

Din totalul exportului european de cca 20.000.000 m³, cca jumătate se importă de Anglia. La acest import, conform statisticii CIB-ului pe anul 1934, iau parte :

— Suedia cu 18%, Finlanda cu 26%, Rusia cu 17%, Canada cu 15% și alte țări cu 24%.

Participarea Canadei a fost accidentală în anii 1934 și 1935, din cauza conflictului vamal cu Statele Unite.

În anul curent, Canada nu mai livrează lemnărie pentru Anglia și rămâne un disponibil pentru importat în Anglia de cca 1.600.000 m³ ce nu poate fi acoperit nici pe jumătate de către Rusia.

Majoritatea lemnăriei pentru Anglia, se livrează din Bucovina prin portul Danzig, care prezintă marele avantaj că se pot trimite partide cât de mici, chiar și 5—6 vagoane, săptămânal fiind vapoare de linie, iar navlul este de 6.10.0—7.0.0 Lstg. per 22 m³.

Prin Galați nu se poate trimite decât vapoare complete și la intervale mari, la navlu de 11.0.0—13.0.0 Lstg. per 22 m³.

Cca 80% din producția fabricilor din Bucovina, se plasează anul acesta în Anglia.

Se livrează, șipcărie, lețuri, morali de 48/96 madrieri și bastinguri, într-o singură calitate, marfă sănătoasă fără rupt și putred.

Se cere și marfă de calitate bună, gelută.

Prețul ce revine ab vagon stația de încărcare din Bucovina, pentru marfa ce se livrează în Anglia, este aproape egal cu prețul ce se obține fob Galați, deci se realizează un plus de cca 220 lei/m³.

Din această cauză, Bucovina trimite foarte puțină lemnărie la Galați.

Din cauza cererilor mari, nu sunt stocuri de lemnărie în Bucovina.

În Ungaria, se exportă mai multă lemnărie decât în anul trecut și prețurile sunt chiar superioare.

Germania deasemeni importă cantități importante de lemnărie.

În general, în primele 5 luni din acest an s'a exportat aproape aceeași cantitate ca și în anul trecut, slăbindu-se unele debușuri și mărindu-se capacitatea de absorbție a altor debușuri.

Având în vedere că :

— stocuri de materiale lemnoase nu avem decât în cantități reduse,
— lemnul rotund este deasemeni în cantitate mică față de cel exploatat în anul 1934/35.

— Anglia poate importa din România cantități mari de lemnărie, putând înlocui Egiptul, Grecia și Siria la un loc.

— cotele de import pentru Ungaria sunt majorate,
— concurența Yugoslavă pe piețele din Grecia și Egipt, este puțin temerară, lemnul Yugoslav neputând înlocui nici pe departe cheresteaua românească, sunt mari speranțe că în sezonul de toamnă să se urce dela sine prețul cherestelei de rășinoase cu 50—100 lei/m³.

Astăzi, prețurile cherestelei de rășinoase ce se exportă, cu plata contra numerar în lei, calculate fob, porturile Brăila, Reni și Galați sunt următoarele :

Clasa III-a	19—30 cm.	1300—1350 lei/m ³
„ IV-a	„	1100 „
„ V-a	„	1000 „
„ IV/V-a	10—17 cm.	925—950 „

Alexandria pt. Egipt (50% Alexandria și 50% Siria) în asortiment dimensional 1025 „

Siria (cl. V cu 10—15%, a IV-a și 10—15% VI-a) în asortiment dimensional 950—975 „

Morali pentru Grecia 950—975 „

Cartineli 12/24 825—850 „

Scurtături 1—3.50 m. 700—850 „

Cioplitura de brad 4—8 m 8/8 și 8/10 cm 850 lei/m³.

„ „ 4—8 m 10/10—15/18 cm. 725—750 lei/m³.

„ „ 5—12 15/18—22/22 cm 750—800 lei/m³.

Aceste prețuri prezintă tendințe de urcare.

Piața internă.

Campania construcțiilor din București și orașele principale este anemică, din care cauză piața internă a lemnăriei este foarte redusă.

Piața este calmă și prețurile sunt neschimbătoare.

Prețurile diferitelor sorturi de lemnărie, calculate ab deposit Galați, sunt următoarele :

Astereală 18 mm 3—6 m	700 lei/m ³ .
„ 18 mm 1—2.50	650 „
dulăpărie-tâmplărie	1200 „
trize-tocuri 38—68 mm	1100 „

scânduri și dulapi cl. IV—V (cofrage) .	950	„
șipli :	950	„
căpriori. lanțeți	1000	„
cioplitura 8/8, 8/10	850	„
cioplitură 10/10—25/25	750	„
manele 4—6 cm capătul subțire . . .	3.50	lei/m. l.
manele 7—8 cm la capătul subțire . .	4.50	„
manele 9—11 cm. capătul subțire . .	5.50	„
ghiodere 2—4 cm capătul subțire . .	2—2.20/m. l.	4—8 m.
mucherii (manele cioplite pe 2 fețe) dela 8—14 cm și groase de 9 cm în sus	2.50—4.50	m. l.
lemn rotund de brad 350—420	lei/m ³ .	

În compartimentul foioaselor, lemn rotund și debitat, se constată o cerere mai mare ca de obicei și prețurile s'au urcat cu cca 200—400 lei/m³ față de anul trecut.

Stejarul pentru fabrică, din pădurile Direcției Silvice București, ce se vindea anul trecut cu 400—450 lei/m³ loco pădure, este cerut astăzi cu 700 lei/m³ în picioare.

Se caută în cantități mari parchetele de stejar, ce se desfac loco depozit: Galați cu următoarele prețuri:

clasa export	190	lei/m ²
„ I-a	165—170	„
„ II-a	120—130	„
„ II-a B	105—110	„
pervazuri	7—9	lei/m. l.

Parchetele brute de stejar se caută și de către Egipt, Grecia, Cipru și Palestina.

Se pregătește o partidă de cca 100 vagoane stejar rotund pentru furnir, să fie exportat în Franța.

Un interes deosebit îl prezintă teiul de lucru pentru fabricile de chibrituri din Turcia, Palestina și Egipt.

C o m e r ț u l d e l e m n e d e f o c .

Conșumul lemnului de foc, din cauza iernei ușoare ce-am avut, a fost redus într-o proporție apreciabilă.

Au rămas cantități de lemne nevândute în depozitele din orașe precum și cantități neconsumate în pivnițele cumpărătorilor.

În loc de scăderea prețurilor, înregistrăm o majorare a lor cu 200—300 lei/vagonul de 10 tone explicată prin scumpirea braștelor de muncă și înmulțirea taxelor suplimentare, introduse prin nouile legi ale timbrului de aviație, etc.

Lemnele de fag, loasbe cl. I-a, se vând ab șlepe în schela Drencova, Moldova Nouă, Radimna, dincolo de cataracte, cu 3000 lei/10 tone față de 2800 lei/10 tone în anul trecut.

Lemnele de fag dela Topleț loasbe cl. I-a din cari intră până la 24 m. st.

într'un vagon de 10 tone, se vând cu 2800 lei/10 tone ab bagon Topleț revenind cca 3800—4000 ab șlep T.-Sevcin.

Navlul T.-Severin, Galați sau Brăila este de 700—750 lei/10 tone fără încărcat sau formele vamale.

Ștejarul și carpenul de Dobrogea, ce se încarcă în punctele Pecineağa și Piatra Frecăței, pe canalul Măcinului (Dunărea Veche), se vând cu 3800—4000 lei/10 tone, cu condiția ca lemnele să fie conforme caștului de sarcini (75% loasbe și 25% rotunde) cu excluderea pieselor sub 7 cm și peste 15 cm)

Prețurile lemnelor de foc în Galați ab depozite, la 1 Iunie a. c. sunt următoarele :

stejar și fag cl. I-a loasbe	5000—5200 lei/10 tone
stejar și fag cl. II-a loasbe	4700—4900 „
stejar și fag. tăiate și despicate	5800—5900 „
salcâm de 2 m neales	5000—5200 „
salcâm de 2,50—3 și 4 m ales	6000—6200 „
salcie	2800—2900 „
tei și plop	: : : 2900—3000 „
stejar și fag de Topleț pentru doage	5500—6000 „

În sezonul vânzărilor — Septembrie-Noembrie — prețurile de mai sus se majorează cu 200—300 lei/10 tone.

Prețurile ce se realizează pentru lemnele de foc sunt prea mici, acoperindu-se numai cheltuielile și dobânzile sumelor investite în valoarea materialului (18—22 lei m. st. în picioare) și cheltuielile de exploatare și transfer.

Trebue dusă o politică mai susținută de ridicarea prețurilor lemnelor de foc în special la lemnele de stejar, astfel încât prin mărirea veniturilor să se determine amplificarea lucrărilor de ameliorarea arboretelor și convertirea în codru a atâtor păduri tratate în crâng, dată fiind lipsa lemnului de lucru, dispărut aproape în totalitate.

V. Filip

R E C E N Z I I

«Despre răspândirea esențelor arborescente și limita nordică a pădurilor în regiunea între Ienissei și Hatanga», de A. I. Tolmatschew. Academia de Științe U. S. S. R. Lucrările comisiei Polare.

Distinsul botanist și geograf rus a publicat în ultimul timp o serie de lucrări cu subiecte variate, conținând rezultatele cercetărilor sale îndelungate în ținuturile arctice. Articolul de față, deși se referă la un colț îndepărtat din Siberia Orientală, conține o serie de informații ce pot interesa pe silvicultorii din lumea întreagă.

Regiunea cercetată este partea sudică a peninsulei Taimyr, limitată la apus de fluviul Ienissei și estuarul lui, iar la răsărit, de estuarul fluviului Hatanga. Spre Sud marginile se unesc cu țărmurile întinse ale Siberiei, iar partea centrală este limitată de un ținut muntos, care joacă un rol însemnat în distribuția vegetației.

Autorul stabilește două formațiuni, în componerea cărora iau parte arbori: 1. pădurea, care de obicei apare sub formă de «rașiște» și în puține locuri cu situația prea favorabilă ajunge masiv închis; 2. «tundre de arbori», fie izolați fie în grupe, de obicei alternând cu porțiunile de tundră adevărată, despădurită.

În ce privește esențele, se deosebesc două asociații bine definite:

1. În colțul extrem de V. predomină *Larix sibirica* Led.; pe lângă aceasta se găsesc pe alocuri *Betula tortuosa* Led., *Picea obovata* Link, și două specii de *Salix*. rămase nedeterminate.

Această porțiune este caracterizată prin întinderea mare a «tundrei de arbori», în care găsim numai larice; celelalte esențe sunt cantonate exclusiv în pădure. Jucând însă și aici un rol cu totul secundar pe lângă larice.

Laricele, atât din pădure cât și exemplarele din tundră, prezintă aici gemenele unul vădit regres: a) multe exemplare uscate și deperisante, precum și aspectul general chirclit al arborilor; b) raritatea și sărăcia semințurilor; c) întinderea mare a «tundrei cu arbori», datorită desigur avansării tundrei în pădure. Molidul deasemenea arată semne de regres. Pe alocuri degradarea poate fi atribuită omului.

2. În cea mai mare parte — centru și est — crește numai *Larix dahurica* Turcz. Aici tundra cu arbori este mai puțin întinsă; limita pădurii se apropie de limita floristică a speciei, mai ales în colțul extrem de E. Pe alocuri din tundra adevărată, fără arbori, se trece aproape brusc în pădure. Semnele de degradare, destul de rare, dispar treptat cu cât mergem spre E. Din contra în unele locuri ar exista chiar semnele avansării laricelui în tundră ori cel puțin ale echilibrului local: semințuri abundente, chiar în regiunea «dominației a-

proape absolute a tundrei»; arbori chirciți și uscături -- puțini. Se găsesc porțiuni cu masive adevărate, închise; lăricii ajung la 6—8 m. înălțime și 30 cm. diametru. Această situație este cu atât mai interesantă, cu cât limita pădurii continuă aici atinge o latitudine, ca nicăieri pe glob — $72^{\circ}12'$. Autorul presupune, că mai spre E. limita pădurii se urcă și mai mult către N. și tebuie să ajungă țărmaș mării cam la $72^{\circ}30'$; n'a cercetat însă această parte a peninsulei.

Cu mult mai la mijănoapte de limita ariei continuă a lui L. dahurica (chiar ca «tundra cu arbori») s'au găsit trei exemplare, dintre care unul avea forma de arbore de 1,20—1,30 m. înălțime, celelalte două tărătoare; latitudinea este de $72^{\circ}40'$. Pentru acest exemplar autorul reclamă titlul «arborelui cel mai departe avansat spre N. de pe glob». A mai găsit în altă parte, cam la același latitudine, o buturugă uscată. Iar ceva mai spre mijăzi (însă tot în plină zonă a tundrei adevărate) a văzut de departe o pădurice întreagă de L. dahurica, pe care însă n'a putut s'o viziteze; zice și de aceasta că probabil este cea mai nordică pădure de pe glob.

Ambele tipuri de asociații descrise nu se întâlnesc în formație de pădure propriu zisă, fiindcă între ariile lor se interpune finutul muntos despădurit amintit mai sus; în lungul marginii lui nordice se întinde o fâșie îngustă de pădure de L. dahurica, care totuși se întrerupe în colțul NV. extrem, trecând în «tundra cu arbori», care se întâlnește cu același formație de L. sibirica, venind din V. Această zonă de întâlnire a fost cercetată de autor cu totul fugitiv; a putut totuși să găsească un exemplar — hibrid între ambele specii.

Se naște întrebarea: carei cauze se datorește faptul că limita vegetației arbo-

rescente se deplasează mereu spre N. cu cât înaintăm către E.; într'adevăr pe Ienissei rariștile de pădure ating abia $69^{\circ}20'$, pe când pe Hatanga pduri adevărate, închise, se găsesc la 72° .

Cauzele ar fi: 1. temperaturile medii în lunile de vară (Iunie—August) sunt aproape identice în ambele localități, cu toată diferența de latitudine; 2. vânturile sunt mult mai puțin violente în partea de E.; 3. rezistența contra asprimei climii poate fi mai mare la L. dahurica (momentan simplă presupunere, neverificată).

Se discută și factorii cari determină detațiile limitei pădurii, în general discontinuă, întreruptă de porțiuni de tundră. Principatul ar fi relieful terenului, care poate să acționeze în 2 sensuri opuse. În unele părți (mai puternic accidentate), unde vântul este dușmanul principal al pădurii, aceasta se localizează pe versanți și în depresuni, iar culmile dealurilor sunt despădurite. În alte părți însă (relieful general puțin accidentat) pădurea se menține tocmai pe locuri mai ridicate, probabil datorită caracterului mlăștinos al depresunilor.

Ca ultimă concluzie, autorul socotește că avem de a face cu întâlnirea posturilor înaintate a două tipuri cu totul diferite de pădure: «ienisseic» cu L. sibirica, P. obovata și B. tortuosa, și «nord-lacutic» cu L. dahurica. «Tipul ienisseic» a fost probabil împins mult către S. în timpul glaciațiunilor; în urmă a avansat ceva către N., dar spre E. a fost oprit de munți, în cari a putut pătrunde numai în lungul văilor și n'a ajuns la marginea lor nordică. «Tipul nord-lacutic» probabil a rămas și în timpul glaciațiunii prin locuri libere ce au existat în Iacutia de Nord și care se întindeau până la marginea de N. a munților; iar mai târziu s'a răspândit către N. și V., negăsind concurența altor specii.

Acestea sunt considerațiunile principale ale autorului în chestiunea tratată. În treacăt mai aduce o serie de amănunte interesante. Astfel amintește forma tărătoare a lui *L. dahurica*; pe aceasta o crede caracteristică pentru zona de trecere spre tundra alpină de pe munți (adică spre S.) și mult mai rară în zona de trecere spre tundra arctică adevărată; în aceasta din urmă, ultimele exemplare de larice ce avansează spre N. rămân de obicei arbori adevărați.

Se notează anormalitățile de creștere: a) fibra torsă, foarte puternic dezvoltată și des întâlnită; b) formațiuni de «ghemuri» de rămurile mărunte, în ur-

ma creșterii neregulate a unei ramuri, ce se împarte într-o mulțime de rămurile, care nu prea cresc în lungime, dar se ramifică în continuu.

În toate considerațiile sale asupra limitelor vegetației arborescente autorul se referă la arbori. Arbuștii sunt amintiți doar în treacăt. Astfel aflăm existența unor tufărișuri de salcie (mai multe specii) în văile multor râuri din întreaga regiune parcursă. Apoi este menționat *Alnus fruticosa* Rupr., care în multe locuri crește printre arbori în rariștii de larice; iar în zona lui *L. sibirica* năpădește locurile unde pădurea e distrusă de om.

S. P. P.

REVISTA REVISTELOR

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG.

Caetul 8, August 1935.

Wagner C., Prof., Dr.

Vom technischen Ziel der Forstwirtschaft.

Despre țelul tehnic al economiei forestiere.

Un studiu de subtilă analiză economică. În urmărirea scopurilor sale, economia forestieră se bazează pe folosirea condițiilor staționale date, care constituie un element de relativă permanență și a arboretelor actuale, cari pot fi schimbate. Deosebirea aceasta în natura celor două elemente, determină un obiectiv îndepărtat al gospodăriei forestiere, în ceea ce privește folosirea arboretelor actuale.

Autorul își propune să pună în lumină contrastul dintre aceste două obiective.

Lorey Tuisko Max, Dr.

Über geschichtliche Entwicklung und Zukunft der forstpolitischen Lehre.

Despre evoluția istorică și viitorul politicii forestiere.

Examenul respectiv se face în cadrul și cu deosebită considerație a mediului economic, care a determinat diferitele stadii în evoluția științei politicii forestiere.

Deocamdată se tratează despre știința economiei forestiere în era cameralistă și în cea a desființării cameralismului.

Götz. Oberförster :

Kiefernzüchtung und Naturverjüngung.

Cultivarea pinului și regenerarea naturală.

În legătură cu problema zănel din știința și practica silviculturii germane asupra selecției individuale și rasistă : autorul vine cu noul punct de vedere (caracterele genotipice, transmisibile, etc.

Braun Fritz, Forstmeister :

Die Forstliche Gegenwart, der Schlag- und der Blenderwald.

Prezentul forestier, pădurea tratată ras și cea grădinarită.

Recenzii :

Tschermach L. : Die natürliche Verbreitung der Lärche in den Ostalpen, de Vanselow.

Hummel, C. : Malaya kreuz und quer !, de Wappes ; Der Grosse Herder.

Caetul 9, Septembrie 1935.

Künanz H., Dr. Forstmeister.

Über die Entstehung des Weiserflächensystems.

Cum a luat naștere sistemul suprafețelor (piețelor) comparative (indicatoare).

Tabelele de producțiune conțin valori medii scoase din măsurători în arborete uniforme (echlene, pure) și în urma aplicării de rărituri moderate. Aplicația lor la diversele cazuri concrete, dă rezultate nemulțumitoare față de cerințele administrative, comerciale și culturale moderne. Pentru acest motiv s'a preconizat introducerea unui sistem de suprafețe (arborete) comparative sau indicatoare, mai întâi ca corectură la datele tabelelor de producțiune (Probeflächen), mai apoi ca un sistem de sine stătător (Weiserflächensystem).

În articolul de față ni se arată cum a evoluat ideea la autorul său inițial (Karl Weber), dându-ni-se și unele rezultate din aplicația practică.

Lorey T. M., Dr.:

Über geschichtliche Entwicklung und Zukunft der forstpolitischen Lehre.

Despre evoluția istorică și viitorul științei politicii forestiere.

Continuându-se expunerea din caetul precedent ni se vorbește despre economia forestieră și despre știința politicii forestiere în perioada capitalistă.

Hildebrand:

Bericht über die Gruppenversammlung der Gruppe Preussen-Harz-Solling des Deutschen Forstvereins vom 22. bis 24. Juni 1935 in Bad. Sachsen.

Recenzii:

Dr. Albert Junghaus: Waldgenossenschaften und Genossenschaftswaldungen in Baden, de către Abetz.

Notițe:

Kaven: Sind Leimringe für die Vögelwelt schädlich?

Caetul No. 10, Octombrie 1935.

Müller M. K., Dr.

Erste Untersuchungen über die Beziehungen zwischen Bodenaktivität und Pflanzenwuchs mit einem neuen physikalischen Messgerät.

Cercetări preliminare asupra raporturilor dintre activitatea solului și creșterea plantelor, cu ajutorul unui nou aparat fizical.

Chestiunea este pusă în legătură cu așa zisele radiațiuni terestre și cu influența lor asupra vegetației. Autorul susține că a stabilit pe cale obiectivă, existența unei activități de radiațiune a solului și că aceste radiațiuni au o influență asupra creșterii plantelor.

Lorey T.M. Dr.:

Über geschichtliche Entwicklung und Zukunft der forstpolitischen Lehre.

Despre evoluția istorică și viitorul științei politicii forestiere.

Înceind studiul din cele două caete precedente ale revistei, autorul tratează de astă dată dificila problemă a bazelor unei noi științe a politicii forestiere. Se înțelege că este vorba de o problemă a zilei pentru știința germană sub actualele împrejurări ale regimului național-socialist.

Schulungsplan der Badischen Landesforstverwaltung für Forstarbeiter im Jahr 1935.

Planul administrației forestiere din Baden

pentru instruirea lucrătorilor de pădure în anul 1935.

Recenzii:

1. *Alfred Dengler*: Waldbau auf ökologischer Grundlage. de către Vanselow.

2. *L. A. Hauch*: The oak in Denmark. de către Immel.

3. *Walter Rammer*: Die Pflanzenwelt der deutschen Landschaft.

4. *Alois Kosch*: Was sind'ich da? Tabellen zum Bestimmen von Pilzen, Beeren und Wildgemüsen.

Ilie C. Dem.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caieful 5, 1 Martie 1936.

Rudolf Hoffmann.

Die Vermehrung der Pappeln durch Stecklinge.

În mulțirea plopului prin butași.

Înmulțirea prin butași, așa de răspândită la plopi, are dezavantajul că tulpinile sunt expuse putregaiului, care începe dela rădăcină.

Ocupându-se cu fenomenul butășirii, autorul cercetează cum se poate evita mult putrezirea tulpinilor.

Este recomandabil ca tăetura butășului să nu se mai facă pieziș, ci perpendicular pe ax, suprafața de infecție se reduce astfel la minimum.

Este bine ca tăetura să fie deasupra unui mugure, cam la 2 cm. Nu trebuie să fie mai mare porțiunea de deasupra căci atunci vindecarea durează cu atât mai mult cu cât este mai mare.

P. Kollmann.

Holz im Maschinenbau.

Lemn în construcția mașinilor.

Autorul ne arată că deși lemnul a fost înlocuit în multe din întrebuințările lui, prin fier, cupru și alte metale, totuși și astăzi mai ocupă un loc însemnat în multe industrii: turnătorii, conducte mari de apă, etc.

R. Weinkauff.

Zur Stickstoffernährung des Waldes.

Relativ la alimentarea cu azot a pădurei.

Autorul arată că alimentarea cu azot a pădurei are loc în mod obișnuit sub formă de amoniac și numai excepțional sub formă de azotați.

Caieful 6, 15 Martie 1936.

Johannes Papaioannou.

Über Artbastarde zwischen Pinus brutia Ten. und Pinus halepensis Mill. in Nordostchalkidiki (Griechenland).

Bastarzi între *Pinus brutia* și *Pinus halepensis*.

Autorul descrie un bastard între *Pinus brutia* și *Pinus halepensis*, pe care-l numește *Pinus Gololana*, găsit în Grecia.

Acest bastard ar fi de mare importanță pentru silvicultura grecească căci reușește la un loc marea rezistență la ger și secetă a lui *Pinus brutia* și facultatea de a produce rășină multă ca *Pinus halepensis*.

Caieful 7, 1 Aprilie 1936.

L. Fabricius.

Die Murrayskiefer.

Pinus Murrayana Balfour.

Despre *Pinus Murrayana* s'a spus de către Prof. Metzger că ar da un lemn excelent pentru hârtie și că are creșteri foarte repede.

În urma acestei recomandări prof. Fabricius dela Univ. din München a început din 1931, o serie de cercetări în legătură cu creșterile acestei specii. Judecând după cei 5 ani ce au trecut dela primele plantații cu *Pinus Murrayana*, se poate spune că în tinerețe crește foarte repede. Au atins unele exemplare 2.50 m. înălțime în 5 ani, și creșteri anuale de 1.20 m. Rămâne de văzut cum va crește până la 30 ani.

Prof. Dr. E. Münch.

Das Erlensterben.

Moartea aninului.

(Articol început în No. 6).

Culturile de anin negru din nordul Germaniei tânjesc foarte mult de îndată ce ajung vârsta de 20 ani, puștii indivizi mai rămân sănătoși peste această vârstă.

Această lăncezire s'a atribuit de unii cercetători că ar fi cauzată de o insectă, alții de o ciupercă... etc. Făcând cercetări întinse, autorul găsește că vegetarea proastă a aninului nu este datorită decât provenienței seminței. Astfel, s'a putut stabili că cea mai multă din sămânță a fost adusă din Belgia, unde climatul este oceanic și s'a cultivat într'un climat continental.

Caietul 8, 15 Aprilie 1936.

Dr. E. Rohmeder.

Zusammenhang zwischen Zapfenfarbe und Knospentfaltung der Fichte.

Legătura dintre culoarea conurilor și înmugurirea la molift.

S'a afirmat în literatura forestieră că

moliftii cu conuri verzi ar înmuguri mai de vreme decât cei ce poartă conuri roșii.

În urma observațiilor făcute asupra 86 de molifti, dintre cari unii cu conuri verzi, alții cu conuri roșii, autorul conchide că nu există nici o legătură între culoarea conurilor și timpul de înmugurire.

Rudolf Geiger.

Weitere Bemerkungen zum Kleinklima am Bestandsrand.

Observațiuni noi relativ la microclima la izlazul pădurii.

Clima la marginea pădurii este caracterizată ca o climă de trecere dela cea din masiv la cea din câmpul deschis.

De mare importanță este pentru clima marginii de masiv, radiațiunea, fie în timpul zilei, dar mai ales noaptea.

Ant. V. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 12, December 1935.

Editorial.

Cultul naturii sălbatice.

Iubirea naturii în sălbătăcia ei firească reprezintă un simț dobândit recent, generat de mișcarea romantică a secolului XIX. O politică în materie, adică legiuiri, era logic să apară mai târziu, abia după ce atitudinea marelui public s'a cristalizat într'o formă mai precisă: folosirea bunurilor naturale în orice manieră, care asigură o mulțumire societății omenești. Societățile de protecția naturii sunt o expresie a acestei atitudini și un sprijin benevol legiurilor respective. În ceea ce privește pe silvicultori, ei apreciază cu simpatie aceste manifestări ale publicului, pentru că sco-

purile sunt nobile, țintesc la satisfacerea binelui obștesc și astfel concordă cu rosturile profesiei lor.

John B. Woods.

Situația articolului X unită cu programul de conservare.

Se publică raportul «Comitetului unit» către membrii conferinței naționale a art. X din Codul lemnului. În acest raport e vorba despre măsurile specifice pentru practica forestieră, pentru tratarea pădurilor publice (de Stat), achiziționarea de către Stat a suprafețelor păduroase, despre Creditul Forestier, impozitele pe păduri, protecția în contra focului, insectelor, bolilor criptogamice, despre cercetările forestiere, etc., etc.

Austin Cary.

O apărare a proprietății forestiere particulare.

Se pare că în numele controlului social s'au produs, de către unii zeși funcționari ai Serviciului Silvic, abuzuri, nerespectându-se anumite interese regionale, cari sunt tot obștești, deci de luat în seamă. În contra acestor săriri peste cap protestează autorul, pledând pentru o strângere a rândurilor industriașilor, astfel ca în untre să poată lupta în contra intervențiilor nefericite ale Serviciului Silvic Federal.

A. E. Wackerman.

Unele aspecte ale monopolului de Stat al silviculturii.

Pentru realizarea esențialului deziderat al silviculturii: raportul susținut, e mai bine ca eforturile proprietarilor particulari și ale statului să meargă asociate. Rezultatul va fi mai aproape de obiectivul urmărit. O monopolizare a pro-

prietății forestiere contrazice spiritul individualist (istoric, fatal) al poporului american și ar ține la cheremul politicienilor pe silvicultori și însăși profesiunea de silvicultor ar deveni una protejată când nu-l nevoie, deoarece rosturile ei o fac viabilă, iar în varietatea de proprietăți particulare, silvicultorii și-ar găsi diferite plasamente potrivit aptitudinilor lor caracteristice. În concluzie articolul merită a fi citit: e o căldă și aproape convingătoare pledoarie pentru proprietatea particulară, pentru individualism, pentru personalitate.

N. T. Mirou.

Două secole de împăduriri și plantațiuni de benzi de protecție în stepele rusești.

În Rusia, plantațiunile în stepă își au o istorie bogată în fapte și ani. Anul 1696 marchează începutul acestei activități, inaugurată pe malurile mării de Azov, unde s'au făcut însămânțări cu ghindă. Acțiunea s'a continuat și mai târziu cu destul succes: acum încă există plantațiuni făcute în perioada 1817—1858. Greutățile întâmpinate au provocat încercări felurite, până s'a ajuns la câteva tipuri standard. Anul 1843 reprezintă începutul unor împăduriri mai sistematice. Metoda de lucru era aceasta: solul se cultiva 2 ani mai înainte de plantare, la care se utilizau pueți de frasin, arșar, ulm, în vârstă de 5—6 ani, înalți de circa 1,20 m. Se continua îngrijirea plantațiilor, plivindu-se ierburile vreo 11 ani până ce se încheia mizerivul.

Astfel procedându-se, s'a reușit a se planta în timp de 23 de ani, o suprafață de 150 Ha. Rezultatele obținute au fost frumoase, dar s'au întâmpinat câteva atacuri puternice de insecte și plantațiile au pierit.

În perioada dela 1866—1877 s'a utilizat amestecul: stejar, frasin, ulm. Pentru a se combate efectul răufăcător al buruienilor s'a preconizat și introdus speciile de subarboret. Ideea era de a se crește semințișul de stejar la adăpostul arbuștilor. Rezultatul n'a corespuns așteptărilor, întrucât stejarul a fost înăbușit.

Cam în acest timp o nouă speranță s'a pus în salcâm. Creșterea luxuriantă în primii ani și cheltuielile reduse de instalare încurajau toate încercările. Dar, după 5—6 ani s'au uscat plantațiile, ne mai rămânând decât pe colurile nisipoase. Se avea în vedere numai avantajele financiare, neținându-se seama de condițiile staționale. Totuși, nu s'a renunțat la plantațiuni, ci s'au concentrat în regiunea Donului, unde s'a dezvoltat așa numitul «tip Don» de plantație. Esențial, acest tip consta din plantări mixte, în schema următoare: arțar — 2 ulmi — frasin — 2 ulmi — stejar — 2 ulmi — arțar și așa mai departe. Dar și aci, după 4 ani, stejarul a fost scoși din funcție, de către speciile asociate. Cu o mică modificare — în loc de 2 ulmi, numai unul — metoda a fost adoptată ca «tip normal». Curând, și «tipul Don» și «tipul normal» au dat faliment. Ecuarea a fost atribuită excesivei densități a plantației și faptului că stejarul era plantat în același timp cu ulmul. Ulmul a ucis nu numai stejarul, dar și frasinul și arțarul. Plantațiile în care ulmul era introdus trei ani mai târziu după celelalte specii, au reușit. Întâmplarea a făcut ca la un moment dat, în lipsa ulmului și în locul lui, unii silvicultori să întrebuițeze Caragana. Rezultatele: superioare. Înfrunzirea timpurie, îl scapă de burueni, iar căderea devreme a frunzelor permit dezvoltarea semințișului de stejar.

Plantațiunile au fost preconizate pentru că se voia: ameliorarea soartei popu-

lației rurale, furnizându-i material lemnos și ameliorând clima regiunii. Deși urmărirea cu perseverență mult amar de timp, rezultatele n'au fost atinse. Totuși, suporteri pentru o continuare a luptei în contra naturii încă se găsesc printre silvicultorii ruși.

Rămâne un lucru câștigat: plantarea în fâșii pare a avea mai mulți șorți de isbândă, decât plantarea în massă, pe suprafețe întinse.

De altfel, plantarea în fâșii de protecție își are de asemenea în Rusia, o istorie a ei. Începuturile sunt pe la 1872 pe domeniile coroanei. Se întrebuițau pueți de frasin și salcâm, de 2—3 ani. Din 120 Ha plantate, numai 18 au atins vârsta de 20 ani. Eșuarea se datorește în cele mai multe cazuri: neglijenței, pășunatului și deasemeni faptului că fâșiile erau instalate în soluri alcaline. În 1885, s'a adoptat «tipul Don» menționat mai sus. Fâșiile largi de 4—500 m. și circa 25 km. lungime au fost instalate pe platourile din regiunea stepelor. În 5 ani s'au plantat 220 Ha. Ulmul a fost abandonat, după ce s'a văzut că face rău speciilor celorlalte. Fâșiile de protecție și-au cucerit un drept la viață și după seceta grozavă din 1895, au fost admise ca mijloc foarte bun pentru protejarea agriculturii în contra secetei.

În timpul Revoluției dezvoltarea fâșiilor de protecție a mai încetat. Unele au fost tăiate prost, altele de tot; în anii din urmă însă, au fost reuate pe scară mare, cu scopul de a proteja agricultura. Silvicultorii ruși au multă încredere în posibilitățile plantării stepelor. Alegerea potrivită a solului, îngrijirea atentă a pepinierelor și selectarea judicioasă a pueților de plantat sunt pe primul plan de importanță. Când plantațiile în stepă sunt făcute respectându-se principiile Silviculturii și bine protejate, cresc frumos și rezistă la secetă. Din

contra, când estinătatea lucrării primează față de considerațiile de ordin silvic, rezultatele au fost un faliment complet.

S. R. Gvorkiantz.

Metoda statistică în cercetarea forestieră.

O prezentare și justificare a metodei statistice în studiul fenomenelor silvice.

Paul O. Rudolf și S. R. Gvorkiantz.

Însămânțări sau plantații?!

Autorii expun rezultatele experimentațiilor dela Stațiunea din Lake States. Descriem locurile de încercare alese, metodele de lucru întrebunțate pe teren și în birou la aprecierea rezultatelor. În concluzie, opinează pentru plantațiuni.

Părțile importante ale unui amenajament pentru vânat și pescuit în New England.

Utilizarea pădurii pentru agrement și vânat a căpătat o importanță crescândă. Se simte peste tot nevoia de a avea în vedere atât lemnul dintr'o pădure cât și vietățile sălbatice din ea, dând fiecăruia locul pe care îl merită.

Prezentul articol, un raport al subcomisiunii pentru vânat și pescuit a Secțiunii din New England a Societății silvicultorilor, arată cum perfecțiunea stă în armonie, adică drumul de mijloc între părțile în controversă satisface interesul obștesc. Deci, în operațiunile de silvicultură (curățiri, vânturi, etc.) să se aibă în vedere și posibilitatea de existență a vânatului.

Ultimele dezvoltări în îmbunătățirea arboretelor din New England.

Și acest articol e pornit tot dela Secțiunea din New England a Soc. silvicultorilor. Se arată cum tăerea pădurii e necesară pentru prosperitatea economică a populației (aprovizionarea industriilor) și pentru sănătatea pădurii însăși; răriturile trebuiesc făcute chiar atunci când nu rentează, pentru că eventualele deficite se acoperă ulterior prin câștigurile în calitate a arborilor rămași în picioare. Se dau reguli practice în consecință: ce să se taie, de cine să se taie. Încheierea o face expunerea pentru lucrul necesar în viitor.

J. L. Mielke.

Rozătoarele: factor de reducere a acidității clupercii *Cronartium ribicola*.

Autorul expune date noi, nepublicate încă, culese mai mulți ani în NW, în special în Columbia Britanică, unde s'au produs cele mai vechi și mai grave infecții la pin.

Erau cunoscute mai multe specii de rozătoare care mâncau scoarța infectată de cancer, dar abia acum au fost observate animalele care provocau o îndreptare (ameliorare) a scoarței atacate. Astfel se citează: *Sciurus hudsonicus*, *Glaucomys* sp., *Sylvilagus*, *Erethizon*, *Arvicola glareola*, *Sciurus douglasie*, *S. richardsoni*, *Eutamias* sp., *Ochotona* sp.

Se pune întrebarea: de ce mănâncă aceste animale scoarța infectată? Probabil pentru a avea ca hrană ciupercile și amidonul din scoarță. Problema e însă mai complexă și de aceea discutată mai pe larg (câteva pagini). La urma articolului se dă literatura în materie, consultată de autor (27 de lucrări).

La «Briefe articles and notes», găsim însemnări depre «Silvicultura în Hawaii», «Un nou instrument de egalaj» și «Colectarea semințelor de

Liriodendron tulipifera»

La rubrica «Review» aflăm recenzii despre câteva cărți interesante: «Lemnele canadiene. Proprietăți și întrebuințări, de T. A. McElhanny; «Silvicultura aplicată în St. Unite» de R. H. Westveld; «Silvicultura generală» de Nelson Courtland Brown; «Școala în lagăre» de Frank Ernest Hill; «Manual despre tratamentul preservativ al lemnului, prin presiune» de J. D. Mackean; «Puterea de înmagazinare a fosforului în sol, a stejarilor și arșarilor» de H. L. Mitchell și R. L. Finn.

T. B.

SILVA.

No. 16.

G. Trossbach, Stuttgart.

Das Reichsnaturschutzgesetz vom 26 Juni 1935 und die Wasserwirtschaft.

Legea generală (valabilă pentru tot Reichul) pentru protecția naturii din 26 Iunie 1935 și economia apelor.

No. 17 și 21.

H. Hesmer, Eberswalde.

Die Bewaldung Deutschlands.

Pădurile Germaniei. (Continuarea articolelor semnalate în R. P. No. 1 și 5/1936).

Dintre rășinoase, bradul (No. 17) este relativ puțin reprezentat în pădurile Germaniei. Suprafața ocupată de el — 300.000 hectare — este de 10 ori mai mică decât cea populată cu molid. În total nu participă la constituirea arboretelor nici măcar cu 2,5%. Regiunea unde dominează este Pădurea Neagră. Acolo formează adeseori chiar arborete pure,

ceea ce în restul Germaniei se întâmplă rar. Bradul se găsește în mod natural mai ales în stațiuni mai înalte, însă, având nevoie de temperaturi mai ridicate decât molidul, de regulă nu se urcă deasupra acestei specii. Mai de multe ori se găsește ca specii predominantă într-o zonă intercalată între fag și molid. Bradul îl întâlnim mai ales acolo unde precipitațiunile abundă, unde umiditatea aerului este mare și unde sourile sunt reavene. Ca și fagul, bradul evită stațiunile geroase. Ca soluri preferă — tot ca fagul — cele calcaroase. În genere este mai exigent ca molidul. Și aria naturală de distribuire a bradului este mult mai mică decât cea a molidului. În afară de această arie rare ori a fost cultivat, iar rezultatele obținute — cu puține excepțiuni — au fost nesatisfăcătoare. În genere bradul, în ziua de astăzi, nu-și depășește limitele naturale. Din contra, adeseori arboretele astăzi existente nu sunt decât resturi sărăcăcioase ale unor păduri întinse de brad de altădată. Bradul deperisează în Germania. Lucrul a fost observat încă de pe la sfârșitul secolului al 18-lea și s'a accentuat în urmă prin extinderea tăerilor rase. Astăzi două specii de *Dreyfusia* (*Nuesslinii* și *piccae*) determină adeseori uscarea în picioare a bradului.

Trecând la fag (No. 21), se constată că întinderea ocupată de el prezintă 12,2% din solul forestier, astfel că din acest punct de vedere întrece toate celelalte fruzoase. Fagului i s'a consacrat 2 planșe întocmite după aceleași criterii ca și cele pentru pin și molid. Bradul trebuie să se mulțumească numai cu una singură, evidențiând prezența lui în raport cu întinderea solului forestier. Prezența fagului culminează în regiunile deluroase din vestul Germaniei. În părțile de est este din ce în ce mai puțin prezentat, aceasta ca o urmare a continentalizării climatului.

De altfel, atât din punctul de vedere climateric cât și din cel pedologic fașul găsește în tot cuprinsul Germaniei condișuni destul de convenabile de existență. Numai acolo unde sărăcia solului este dublată de ariditatea climatului fașul dispare complet; tot asemenea acolo unde apele freatice se găseesc aproape de suprafața solului. În ce privește raportul între aria naturală de altădată a fașului și cea de astăzi se constată că fașul a pierdut și pierde și astăzi încă foarte mult teren în favoarea mai ales a rășinoaselor, mai rar a frunzoaselor (stejar, carpen).

No. 18.

Dr. phil. Edgar Krausen, München.

Die Waldungen des Klosters Raitenhasbach im Mittelalter.

Pădurile mănăstirei Raitenhasbach în evul mediu.

No. 19/20.

Prof. Dr. Wittich, Eberswalde.

Nochmals: Ist die Lärche ein Humusbildner?

Încă o dată: Laricele este un producător de humus (crud)?

O continuare a polemicii Bungert-Wittich asupra acestui chestiuni (vezi R. P. No. 12/35 pag. 887 și No. 3/36, pag. 353).

THARANDTER FORSTLICHES
JAHRBUCH.

No. 1, 1936.

Schmidt, E.

Baumgrenzenstudien am Feldberg im Schwarzwald.

Studii asupra limitei de vegetație a arborilor, la Feldberg-Schwarzwald.

Autorul se ocupă de cauzele limitei de vegetație a arborilor în munte, adică a limitării creșterii din cauza temperaturii.

Metodele de studiu urmate în această materie, până în prezent, au constatat din paralelizări ale fenomenelor meteorologice cu linia de limită a vegetației arboricole.

Autorul aplică în acest studiu altă metodă: aceea de a descoperi cauză vătămării ale arborilor intervin, în ce timp și care le e cauza.

Autorul descrie regiunea studiată, arată observașunile făcute relative la vânt, înălțime, etc., apoi evoluția aparatului clorofilan în timpul iernii, a apei în diferite anotimpuri, a stomatelor iarna, a a uleurilor din celulele acelor, încercări asupra înghețării directe.

În încheere autorul arată că deși la limita vegetației arborescente au loc vânturi sau extreme de uscăciune vara sau de frig iarna, totuș nu se observă vătămări catastrofale, în masă. O mare importanță o are păstrarea acelor, uscarea parțială sau totală a lor, mai ales a celor de mai mulți ani, pe partea însorită, în lunile Februarie sau Martie și datorită unei uscări din cauza gerului. Aceasta corespunde unei perioade de scădere a cantității de apă.

Windirsch, Josef.

Über das Verhalten fix-gespannter Drahtseile bei Querbelastung und spezieller Verwendung im forstlichen Bringungswesen.

Asupra comportării funicularului fix la sarcini transversale și a aplicașiunii speciale

a lui în transporturile forestiere.

Autorul arată într'un lung studiu construcția și calcularea unui funicular fix, fără greutate de întindere a cablului, rentabil chiar pentru transportul unei mici cantități de lemne: 300—400 m. cubi, și până la 1,5 km. lungime.

Recenzii:

Die Bewirtschaftung des erzgebirgischen Fichtenwaldes. 2. Band. de H. Graser.

Urdeutschland, de Prof. Dr. Walter Schönichen.

Der Gebrauchshund, seine Erziehung und Dressur, de Hegendorf.

Der Waldgebrauchshund und seine Führung, de Hermann Eiserhardt.

Buch der Holznamen, de Dr. Hans Mayer.

No. 2.

Rubner, Prof. Dr. Karl.

Beitrag zur Kenntnis der Fichtenformen und Fichtenrassen.

Contribuțiile la cunoașterea formelor și a raselor de molid.

Autorul constată că cunoștințele noastre asupra formelor și raselor sunt slabe. Faptul că se observă la molid în genere două forme ale tulpinei și că molidul suferă de ger în tinerețe, apoi de zăpezi sau chciură, face ca problema să fie de mare importanță practică.

Autorul arată formele găsite în Germania precum și rezultatele cercetărilor în privința raselor de molid.

Bavendamm, Prof. Dr. W.

Der Rindenbrand der Pappeln.

Părlitura scoarței de plop.

Autorul arată că maladia popului numită părlitura popului și răspândită în Europa este cauzată de o ciupercă de răni, *Dothichiza populea*, care duce la uscarea ramurilor.

Recenzii:

Die Blattmineu Mittel- und Nordeuropas, de Prof. Dr. M. Hering.

Geschichte der Moorkultur in Bayern, de Frag Wismüller. II Teil.

Bunte Strecke, de M. von Kobylinski.

Der Walnussbaum und der Haselnussstrauch, de Otto Wagner.

Kommentar zum Reichsjagdgesetz nebst Ausführungsverordnungen, Verwaltungsbestimmungen und Nebengesetzen, de Dr. G. Mitzschke și Dr. K. Schäfer.

Wald und Holz, de Dr. Lorenz Wappes.

Das Waffengebrauchsrecht un Reich und in Preussen. de Dr. G. Mitzschke.

No. 3.

Prell, Prof., Dr. H.

Die Schädigung der Tierwelt durch Industrieabgase.

Vătămările aduse animalelor de gaze la produse de diferite industrii.

Autorul analizează mai întâi natura diferitelor materii rezultate sub formă de deșeuri în diferitele industrii și constată că cele mai vătămătoare sunt gazele, ca fiind cele mai ușor și mai departe răspândite.

Arată care sunt gazele și depărtarea la care se răspândesc. Conchide că cele mai vătămătoare sunt gazele ce conțin arsen.

Albinele sunt un indicator foarte bun pentru constatarea acestor gaze. În zona lor albinele nu se pot înmulți.

Se arată apoi vătămările suferite de animalele de vânat în pădurea Tharandt.

Conchide pentru a se lua măsuri contra răspândirii acestor gaze.

Mühlstoph, Dr. Willibald.

Der chemische Nachweis einer Arsenverbreitung durch Hüttenrauch.

Dovezile unei răspândiri a arsenului prin fumul fabricilor.

Autorul arată în ce constă problema vătămărilor aduse de fumul fabricilor și în special în jurul Freibergului, apoi dovezile răspândirii arsenului în aer, precipitații, plante, sol și praf.

Se dau rezultatele analizelor.

Gerlach, Forstrat, R.

XI. Über forstliche Versuche und Erfahrungen.

XI. Asupra cercetărilor și experimentelor forestiere.

Se arată vătămări produse de veveriță și vrăbil.

Recenzii:

Pflanzengeographie Deutschlands, de Dr. K. Kueck.

Deutsche Agrarpolitik auf geschichtlicher und landeskundlicher Grundlage, de Heinrich Niehaus, Friedrich Schlömer și Max Serling.

Das Rücken von Brennholzern, de Kurt Plonda.

Die Pflege der Waldsäge, Merkblatt, *Verbesserungsvorschläge für die Forstwirtschaft*, de G. K. Spitzenbrg.

Gr. E.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

No. 11 și 12/1936.

Alexis Scamoni.

Vegetationsstudien im Forst Sarnow.

Studii de vegetație în pădurea Sarnow.

Autorul studiază pădurile situate la Nordvest de orașul Oramenburg din punct de vedere fitosociologic stabilind în același timp pentru fiecare asociație și factorii staționali.

Asociațiunile din această pădure sunt grupate în următoarele tipuri: *Alnus glutinosa-Carex*, *Idem - Calamagrostis*, *Idem-Urtica*, *Idem-Daschampsia*, *Betula Daschampsia*, *Pinus silvestris-Vaccinium myrtillus*, *Firrus silvestris-Pteridium aquilinum*, etc.

Aceste tipuri sunt apoi supuse unui examen forestier critic.

No. 11/1935.

Dr. H. Hesper:

Samen und Knospenschuppen-Analysen in Moosen.

Analize de semințe și solzi de muguri în turbării.

În unele turbării se găsesc cantități așa de mari de semințe și solzi de muguri, încât se poate face o analiză cantitativă asemănătoare cu cercetarea polenului. Această nouă metodă ne permite a face o analiză pe spații mici, întrucât transportul la distanță este mai redus decât în cazul polenului.

No. 12/1936.

Forstmeister Ernst Pfort:

Vogelschutzarbeiten und Beringungsversuche in dem Forstamt schönlauke.

Lucrări de protecția păsărilor în Ocșolul silvic Schönlauke.

Prin ajutorul unui inel care se prinde de piciorul păsărilor se fac cercetări științifice asupra locului de așezare al păsărilor în scopul apărării acestor locuri.

Dr. C. G.

I N F O R M A Ț I U N I

Număru! următor al Revistei Pădurilor va fi dublu, pentru lunile Iulie și August.

Prin Inaltul Decret Regal No. 1439 din 19 Iunie 1936, în urma raportului Ministerului Agriculturii și Domeniilor No. 32398/936, au fost numiți bugetari, pe ziua de 1 Aprilie 1936, în serviciul Ad-ției Casei Pădurilor Statului, următorii 77 ingineri silvici :

Ingineri silvici staționali.

Domnii : Levitchi Anton, Melageu Ion, Coșifide Constantin, Dediu Gheorghe, Stoianof Atanasie, Săbău Storcu, Fedeleș Constantin, Mihalăscu Vasile, Baboc Gheorghe, Sirazi Gheorghe, Șerălat Ion, Boldăr Gavril, Schneider Gheorghe, Nicolaescu I. Petre, Pascu V. Cristache, Mateescu Demetriu, Boambău Ion, Georgescu Tudor, Petrescu C. Nicolae, Constantinăscu G. Constantin, Podaru Alexandru, Vermeșeanu Valeriu, Niculau G., Lutz Heinerich, Baranovschi Vlad, Tanu Gheorghe, Căbău Dionău, Vănilăscu Grigore, Mănușterschi Epaminonda, Conechii Azim, Răpeanu Ion, Manolescu M. Constantin, Dumitrescu N. Constantin, Perșecă Marian, Chiroșca Maxim, Tomescu Valeriu, Lepădatu Miclea, Sergiule Ioan, Kruff Teodor, Grălev Radion, Taranovschi Alexandru, Reif Francisc, Oblu Alexandru, Celac Nicolae, Podcanu Aureliu, Șontea Sebastian, Ștefănescu Sirius, Pavelescu Ion, Chi-

riacescu Nicolae, Berențan Roman, Vințilă Eugen, Toma Gavril, Ghelmeziu Nicolae, Constantinescu Aurel, Ene Mircea, Dănculescu Virgil, Diaconu Ion, Cioltan Gheorghe, Cuneșchi Ilie, Popescu D. Stelian, Manolescu Ion, Popa C. Gheorghe, Georgesu Ovidiu, Adoif Marin, Dumitrescu C. Romulus, Jangoci Eugen, Ștefănescu Mihail, Rusu Petre, Tebelca Alexandru, Petrescu Titus Constantin, Georgescu C. Nicolae, Dumitrescu Nicolae, Mateescu Ioan, Tocu A. Misu, Strătescu Liviu, Popescu Aurel.

Inginer Inspector silvic, Domnul Avram Gheorghe.

În prima jumătate a lunii Iulie a. c. ne va vizita țara un grup de profesori și studenți forestieri dela Universitatea din Belgrad. Grupul e condus de doi profesori Dr. Iovanovici și Dr. Marinovici.

Excursioniștii vin din Bulgaria, intrând în țară pe la Giurgiu sau Constanța. La noi, itinerariul va fi următorul: București, Sinaia, Brașov, Sibiu, Sebeș, Valea Oltului, Craiova și Calafat.

Excursia de fine de an a Secției silvice dela Școala Politehnică din București va avea loc în primele 10 zile ale lunii Iulie cu următorul itinerariu : Comana, Valea Topologului (Stoiceni, Sălătruc), Valea Oltului (Călimănești, Scărișoara), Sibiu, Valea Sadului și

Munții de pe stânga Lotrului, Valea Sc-beșului, Alba Iulia, Vinț, Făgăraș și Brașov.

Pe ziua de 1 Iunie a. c. s'a reînființat Direcția a XII-a regională silvică Caps, cu reședința la Cernăuți, repartizându-i-se următoarele ocoale silvice: Putila, Cernăuți, Dorohoi, Adâncata, Colencăuți, Clișcăuți, Ianăuți și Lîpcani.

Au apărut:

Dicționar Technic Silvic, român-fran-

cez-german-englez-italian-rus-ungar, de Ing. subinsp. silvic Aurelian Ionescu și Ing. silvic Șt. Sprangate. O lucrare de 300 pagini, pe hârtie velină, cuprinzând termeni din silvicultură, mecanică, zoologie, botanică, etc. Costă 100 lei. Comenzile se pot adresa d-lui Ing. Șt. Sprangate, str. Xenopol 19, București.

— Arborii și pădurile noastre de Ing. Dr. D. A. Sburlan, în Biblioteca de popularizare a Soc. «Progresul Silvic». Prețul 20 lei (15 lei pentru membri).

NECROLOG

MIHAIL ITTU

inginer inspector silvic

În 8 Mai 1936 s'a sfârșit pe neașteptate, trecând în lumea drepților și a veșnicei odihne, un pasionat iubitor al pădurii și un mare român, inginerul inspector silvic pensionar *Mihail Ittu*.

Născut în Iunie 1865 în comuna Vale, lângă Săliște, în cel mai curat ținut românesc al Ardealului, el urmează liceul în Sibiu, iar pregătirea academică și-o dobândește la Școala de Silvicultură din Schemnitz.

În anul 1890 intră în serviciul silvic al Statului, fiind apoi însărcinat în 1893, cu conducerea secției cadastrale din Direcțiunea silvică Lugoj.

În 1896 reușește să ia prin concurs Administrarea pădurilor comunale din plasa Săliște.

Aici în pădurea lângă care crescuse și dela care primise sănătatea trupească și sufletească, își deschide cariera printr'o muncă plină de devotament pusă în slujba pădurii, precum și printr'o activitate de naționalism inflăcărat, căreia și-a dedicat de altfel întreaga sa viață.

Stăpânirea vitregă de atunci, îl transferă în anul 1904, ca șef de ocol al satului în Tulgheș, jud. Ciuc.

Pentru meritele sale pe cari și le câștigă aici pe teren silvic, primește o calificăție scartă bună, în baza căreia este avansat în grad, dar totodată transferat din nou după 2 ani, peste Dunăre, în Ungaria, într'o regiune curat unguvească, făcându-l astfel inofensiv în activitatea sa naționalistă.

După multe insistențe reușește însă să fie mutat în 1909 la Regiunea silvică din Arad.

Dar și aici îndură continue umiliri și persecuțiuni pentru sentimentele sale naționale.

Cu ocazia unei anchete cerute, constatându-se la activul său merite incontestabile în exercitarea serviciului, el e avansat la gradul de consilier silvic, primind însă în 1914 un nou ordin de transferare în nordul Ungariei.

De astădată însă, a preferat să-și înainteze demisia și să-și ia libertatea de acțiune.

În timpul războiului, cu toată vârsta sa înaintată, el este înrolat în armată cu gradul de locotenent și trimis — din cauza sentimentelor sale cunoscute — în Albania la lucrări tehnice de fortificații.

La proclamarea unirii îl vedem ofițer voluntar în garda națională; apoi reîntră în serviciul statului român, ajungând la funcțiunea de Șef al Directoratului Cluj, de unde a eșit la pensie în anul 1923.

În ultimul timp s'a ocupat cu întreprinderi particulare de natură tehnico-silvică și cadastrală.

Mihail Ittu s'a relevat și pe teren științific, prin articolele sale apreciate apărute în revistele de specialitate.

A mai alcătuit o Enciclopedie silvică, cuprinzând 10.000 cuvinte, lucrare vastă și de importanță incontestabilă, care așteaptă să fie pusă în valoare și folosită prin publicarea ei.

În ultimul timp a terminat pentru publicare o nouă lucrare voluminoasă «Bourul», fruct al unor cercetări îndelungate, despre acest falcic animal sălbatic, al cărui ultim exemplar în Europa a fost răpus în Carpații Rednei din județul Năsăud.

Cu Mihail Ittu, pădurea a pierdut un devotat prieten, iar Cercul Inginerilor Silvici un rar și distins coleg.

Într-o frumoasă, dar dureroasă după amiază de Mai, familia, rudele, prietenii și colegii l-au urmat îndurerată la locul de vecl.

Domnul Consilier silvic Comanici, în numele C. A. P. S. al Societății și colaboratorilor, în cuvinte simțite, a evidențiat meritele și calitățile distinse de specialist, iubitor de pădure și bun român, ale aceluia care a fost Mihail Ittu.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată.

Ing. A. Pridic.

FRANCISC SCHMIDT

Ing. Subinspector silvic

În ziua de 21 Aprilie a. c. s'a stins din viață la Mercurea-Ciuc, inginerul subinsp. silvic pensionar Francisc Schmidt.

A fost unul dintre silvicultorii zeloși și muncitori știind să-și facă datoria, însușire pe care o căpătase din școala nemțească unde își făcuse studiile, fiind absolvent al Academiei Forestiere din Schemnitz, pe care a absolvit-o în 1897.

La fosta Direcție XII regională silvică M. Ciucului, unde a funcționat ca șef al serviciului personalului și inspecor de control până la ieșirea la pensie, care a avut loc la 1 Ianuarie 1930, a dat dovadă în serviciu de mult spirit de discernământ, fiind totdeauna și un bun coleg și camarad.

Prin moartea lui lasă în urmă pentru familie, colegi și cunoscuți regrete unanime, iar corpul silvic încearcă încă o pierdere a unuia din membrii săi laborioși și devotați care în limitele posibilității a contribuit și el cu o mică părțică la consolidarea edificiului silvic al României după războiu.

«Fie-l jărâna ugoară».

A. B.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor, Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic:

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *Vaslui*, județul Vaslui, proprietatea G. Mavrocordat, în suprafață totală de 1075 ha. 4900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Geomăl*, județul Alba, proprietatea Composesoratului fost urbarial Geonal, în suprafață de 78 ha. 0700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii *Visaga*, județul Satu Mare, proprietatea Com. Finteușul Mic, în suprafață de 33 ha. 0200 mp. Regim și tratament crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este unul și neavenit.

Art. 4. — Toate esfelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 15 Februarie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (se) *Mircea Cancicov.*

No. 43929/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **H o m o r i c i u**, județul Dâmbovița, proprietatea **Maria N. Ceziann**, în suprafață de 388 ha. 7000 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 27 Februarie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Mircea T. Cancicov**.

No. 42773/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul revizuit pentru exploatare al pădurii **H o r o s ă u ți**, județul Cernăuți, proprietatea **Elena Lucasievici** și **Maria Vartereslevici**, în suprafață totală de 680 ha. 2300 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **S t a r o v i l t a - S t a v r i**, județul Botoșani, proprietatea **Aurel Droc**, în suprafața de 25 ha. 6500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii **Z i d o v e a**, județul Rădăuți, proprietatea **Ignat al lui Petru Mețcar**, în suprafață de 18 ha. 1800 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui dela alin. d, se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 28 Februarie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Ciucicov.

No. 4274/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Muntele Scannului și Isnică**, jud. Mureș, proprietatea Comunității de avere a 127 comune, în suprafața totală de 8979 ha, 4826 mp. Regim și tratament, Seria I-a cu o serie de crâng în suprafața de 143 ha, 0600 mp, și revoluția normală de 30 ani. Seria II-a: două serii de Codru cu tăieri rase în suprafața de 5150 ha, și 2301 ha, cu revoluția normală respectivă de 60 și 40 ani și Seria III-a de protecție cu exploatabilitatea fizică.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui dela alin. b, se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. nu fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit în termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 29 Februarie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Ciucicov.

No. 43931/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Sânzieni**, Județul Trei Scaune, proprietatea Composesoratului Sânzieni, în suprafața de 1464 ha, 9100 mp. Regimul: O serie de protecție cu tratament grădinarit și exploatabilitatea fizică și alta de Codru cu tăieri rase.

b) Amenajamentul pădurii **Bazoș**, Județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Bazoș, în suprafața de 421 ha, 6000 mp. Regim și tratament Codru cu 3 tăieri succesive. Revoluția normală 105 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Căprioara Lot. 4**, Județul Tutova, proprietatea Suzana Ghica Budești, în suprafața de 150 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Dosul Valea Muncelului**, Județul Someș, proprietatea Composesoratului Urbarial din comuna Salișca, în suprafața de 84 ha, 3300 mp. Regim și tratament crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluția normală 36 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Gâmbaș**, Județul Alba, proprietatea Composesoratului Gâmbaș, în suprafața de 12 ha, 6600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Martie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Căncăev.

No. 56127/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii H o s n a n, jud. Sibiu, proprietatea Comunei Hosnan, în suprafață totală de 406 ha. 3600 m. p. Regim: O serie de Codru cu trei tăieri succesive și Revoluția normală 100 ani și alte serii de Crâng simplu cu revoluția normală de 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M u s c o l u l D a r e i, județul Buzău, proprietatea Maria G-ral M. Florescu, în suprafață de 36 ha. 5000 m. p. Regim și tratament Crâng simplu, Revoluția normală 15 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii R a c o v i ț a, jud. Dâmbovița, proprietatea N. G. Cantacuzino mfu., în suprafață de 27 ha. 1372 mp. Regim și tratament Crâng simplu, Revoluția normală 15 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 6 Martie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Căncăev.

No. 50654/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiu l Clincea n-
c a. județul Prahova, proprietatea Gh. Ionescu, în suprafața de 118 ha. 1900
m. p. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 8 ani.

b) Amenajamentul pădurii Burju e. județul Someș, proprietatea Co-
munei Mica, în suprafața de 60 ha. 3700 rap. Regim și tratament crâng cu 40
rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ocoln a, județul Romanati, proprietatea fer-
mei Statului Ocolna, în suprafața de 38 ha. 5200 mp. Regim și tratament crâng
simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Satul Barba, județul Bihor, proprie-
tatea Comunei Satul Barba, în suprafața de 34 ha. 5200 mp. Regim și tratament
crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Marginea, județul Bihor, proprietatea Co-
munei Marginea, în suprafața de 34 ha. 5200 mp. Regim și tratament crâng simplu.
Revoluția normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Chiribiș, județul Bihor, proprietatea co-
munei Chiribiș, în suprafața de 34 ha. 3600 mp. Regim și tratament crâng cu 60
rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Siracova, județul Ca-
liacra, proprietatea Dumitru Popof, în suprafața de 26 ha. 4000 mp. Regim și
tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai
sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor
pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pă-
durilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă
numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comu-
nicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amena-
jamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au
fost date eronat sau între timp nu au suferit schimbări din cauza reformei agrare,
sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din
punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte,
este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și
articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu
executarea prezentei Decizii.

Dată în zina de 13 Martie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (as) Mireea Canceiov.

No. 59409/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Dieănești, județul Bihor, proprietatea
Comunei Dieănești, în suprafața de 151 ha. 0400 mp. Regim și tratament Codru
cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sortași, județul Satu Mare, proprietatea
Composesoratului din comuna Remetea, în suprafața de 46 ha. 3200 mp. Regim
și tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Bogheș, județul Târnava Mică, proprietatea
Maria Chidu, în suprafața de 28 ha. 7700 mp. Regim și tratament crâng simplu
cu rezerve. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată în ziua de 13 Martie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mireea Cănelcov.
No. 59410/036.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Fundațiunii A. Frâncu, județul Someș, proprietatea Fundației A. Frâncu Administrată de Capitulul Mitr. Pr. Catolic din Blaj, în suprafață totală de 278 ha. 4100 mp. Regim și tratament crâng simplu cu excepțiile din avizul Consiliului Tehnic 72/936. Revoluția normală 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii Draxeni Boboc, județul Vaslui, proprietatea V. Păncescu, în suprafață totală de 200 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Perilor, județul Cluj, proprietatea Răchșan Simion și soții, în suprafață de 94 ha. 8400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bataleșu, județul Someș, proprietatea Demian și soții, în suprafață de 76 ha. 9692 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Frumusețelul Miră, județul Gorj, proprietatea Dr. G. Magheru, în suprafață totală de 48 ha. 9700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Erneiul, județul Mureș, proprietatea Martha Balint, în suprafață de 29 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Păringenii, județul Mureș, proprietatea Dr. Iacob Bela, în suprafață de 17 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Izvorul Măgurii, județul Satu Mare, proprietatea Școlii din Comuna Treștia, în suprafață de 12 ha. 400 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 27 Martie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Ciocov.

No. 67039/936.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Gălgău, Județul Someș, proprietatea comunei Gălgău, în suprafață de 70 ha. 4900 mp. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Linia, județul Prahova, proprietatea Gh. Al. Morcovescu și alții, în suprafață totală de 67 ha. 3900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Jichișul de Jos, Județul Someș, proprietatea Pop Ton L. Petre și 30 soți, în suprafață de 57 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Episcopoaia, Jud. Prahova, proprietatea Victor M. Cogălniceanu, în suprafață totală de 50 ha. 5000 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 14 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Duvana, județul Caliacra, proprietatea Amet Hagi Apti, în suprafață totală de 41 ha. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Mică, județul Trei Scaune, proprietatea Ioan Gh. Macos și soții, în suprafață de 19 ha. 5000 mp. Regimul crâng simplu cu 30 rezerve gorun la hectar. Revoluția normală 30 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Avas, județul Trei Scaune, proprietatea Tompa Gizela, în suprafață de 10 ha. 1200 mp. Regim și tratament crâng 50 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 27 Martie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) Mircea Ciocov.

No. 67043/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Studina, județul Romanși, proprietatea Formei Statului Studina, în suprafață de 189 ha. 7500 mp. Regim și tratament două serii de crâng simplu. Revoluția normală de respectiv: 35 ani și 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Capus, județul Someș, proprietatea Composesoratului Fizețul libertei, în suprafață de 37 ha. 3300 mp. Regim și tratament crâng 30 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Coasta Isvărului, județul Someș, proprietatea Tamas Carol și alții, în suprafață de 35 ha. 4400 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Visaga, județul Satu Mare, proprietatea comunei Posta, în suprafață de 12 ha. 6600 mp. Regim și tratament crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Făget, județul Someș, proprietatea comunei Figa, în suprafață de 11 ha. 1600 mp. Regim și tratament: crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urma săvârșirii din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau în alte timp au auzit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate actelele dispunând prezintă în studiile respective și articolul adițional anexat încheierii sunt executorii.

Art. 5 și alții. — Decretul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data nr. 893 27 Martie 1906 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Cioclov.

No. 6247/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatarea și pădurii Chirojdani, județul B. Săral, proprietatea Romulus D. Băltu, în suprafață de 352 ha. 7100 mp. Regimul: 1) serie de cedru cu 2 serii succesive la 1 ani interval și revoluția normală de 80 ani și alții de crâng omages cu 150 rezerve la hectar și revoluția normală 40 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea și pădurii Boeanița, județul Argeș, proprietatea Ioan Bădescu, în suprafață de 40 ha. 2350 mp. Regim și tratament Cedru cu alții rasă. Revoluția normală 35 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea și pădurii Staulis, județul Cluj, proprietatea Lavy Paul, în suprafață de 30 ha. 9600 mp. Regim și tratament crâng. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea și pădurii Piscurile, județul Gorj, proprietatea Carol Ion Caracul, în suprafață de 25 ha. 2300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea și pădurii Piscani, etc., jud. Muscel, proprietatea Petrică Debovici, etc. în suprafață de 20 ha. 8900 mp. Regim și tratament Cedru cu alții succesive. Revoluția normală 100 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea și pădurii Brădeasa, județul Prahova, proprietatea Gh. Nădăscu, în suprafață totală de 19 ha. 1200 mp. Regim și tratament Cedru cu alții rasă. Revoluția normală 100 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Branila, Jud. Vlasca, proprietatea Andrei A. Noica, în suprafață de 19 ha. 2200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 17 ani,

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Martie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 67051/336.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Mitocul Dragomirnei, județul Suceava, proprietatea Obștei Mitocul Dragomirnei, în suprafață de 165 ha. 1600 mp. Regim și tratament: codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ploșca Ialoveișorci, județul Rădăuți, proprietatea Fraților Popiuc, în suprafață totală de 72 ha. 4700 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase, luându-se 30 rezerve la ha. Revoluția normală 90 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Moles, jud. Rădăuți, proprietatea Chaim Schairf și alții, în suprafață de 46 ha. 0400 mp. Regim codru cu tăieri rase. Revoluția normală 60 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Piceul Lung, județul Bozou, proprietatea Paulina Hesenstein, în suprafață de 22 ha. 7000 mp. Regim și tratament: codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 31 Martie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 67031/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *Tistasa*, județul Someș, proprietatea comunei Suceatard, în suprafața de 117 ha. 9700 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

p) Amenajamentul pădurii *Cireș*, județul Someș, proprietatea comunei Bata, în suprafața totală de 76 ha. 2000 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Cere*, județul Târnava Mică, proprietatea Ioșif Czașz, în suprafața de 32 ha. 6400 mp. Regim crâng cu 25—40 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Bădeni Sfocara Băcșani*, județul Bugău, proprietatea Vasile Nestor, în suprafața totală de 16 ha. 8852 mp. Regimul și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Ghiocel*, jud. Ilfov, proprietatea Ing. Virgil Alimănișcanu, în suprafața totală de 15 ha. 9800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau într-o timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fișărilor sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 31 Martie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 67033/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic *Paroani*, județul Orhei, proprietatea Statului, în suprafața totală de 15458 ha. 0600 mp. Regimul: Serile I și II Crâng simplu cu revoluția normală 25 ani. Serile II, III, V, VI și VII. Crâng cu 150 rezerve stejar și frasin la hectar. Sorja VIII-a Codru cu tăieri progresive și revoluția normală 108 ani.

b) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic *Hăncesti*, județul Lăpușna, proprietatea Statului, în suprafața totală de 13777 ha. 6700 mp. Regimul: 7 Serii de crâng din care 3 au revoluția normală de 30 ani, 3 de 25 ani și una 40 ani (crâng compus) și alte 2 serii de Codru cu 3 tăieri succesive și revoluția normală 108 ani.

c) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic **Danu I.**, județul Bălți, proprietatea Statului în suprafață totală de 12699 ha. 1100 mp. Regim și tratament: 7 serii de crâng din care 2 an revoluția de 4 ani, 1 de 10 ani, 4 de câte 30 ani; 3 serii de crâng compus cu revoluția normală de 35 ani 2 de Codru cu tăieri succesive cu revoluția de respectiv 108 și 80 ani și o ultimă serie de protecție.

d) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic **Orhei**, proprietatea Statului, în suprafață totală de 12584 ha. 7200 mp. Regimul: 2 serii de Codru cu tăieri succesive și revoluție normală 108 ani; 3 serii de crâng compus cu 150—200 rezerve stejari și frasin la hectar și revoluția normală 40 ani; o serie de crâng simplu cu revoluția de 30 ani și o serie de agrement cu exploatabilitatea fizică.

e) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic **Sadova**, județul Iași, proprietatea Statului, în suprafață împădurită de 11906 ha. Regimul: O serie de crâng cu revoluția normală 20 ani, alta de crâng compus cu revoluția de 55 ani și alte 5 de Codru cu tăieri succesive și revoluția normală respectiv de 100 și 108 ani.

f) Amenajamentul pădurilor din Ocolul silvic **Sorcea**, județul Sorcea, proprietatea Statului, în suprafață totală de 8901 ha. 5900 mp. Regimul: Seria I, Codru cu tăieri progresive și revoluție normală 108 ani; Seriile II, III, IV, V și VI crâng cu rezervele specificite în avizul Consiliului Tehnic 77/936. Seria VII protecție.

g) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic **Cișcăuți**, jud. Hotin, proprietatea Statului, în suprafață totală de 8924 ha. 6600 mp. Regim și tratament: Seria I Codru cu tăieri succesive și revoluție normală 100 ani. Seriile II, III, crâng simplu cu revoluția normală 35 ani. Seria IV, crâng compus cu revoluția normală 35 ani. Seria V-a crâng simplu cu revoluție 3 ani și Seria VI Protecție.

h) Amenajamentul pădurii **Ghelari**, județul Hencedoaia, proprietatea Statului, în suprafață totală de 818 ha. 6700 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive și revoluție normală 120 ani.

i) Amenajamentul pădurii **Bucovăț** Seria II Pandurul, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 818 ha. 4300 mp. Regim și tratament crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani.

j) Amenajamentul pădurii **Zăvoia**, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafață totală de 762 ha. 6000 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 90 ani.

k) Amenajamentul pădurii **Căpâna Ruptura** Seria V-a, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață totală de 576 ha. 8600 mp. Regim și tratament crâng cu 120 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani.

l) Amenajamentul pădurii **Căpânaele Capriț**, județul Iași, proprietatea Statului, în suprafață de 181 ha. Regimul și tratamentul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

Art. 2. — Reviziunea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după cece urmează.

Dacă vreun din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înaintea de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunității de organele de pălântu a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă cu strălărire din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoru la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau totuși timp au surerit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Tute celebatie dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolele adiționale puncte fiecareia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 7 Aprilie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Căncicov.

No. 82977/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurilor **Dosul Măguri** și alte 9 trupuri, județul Sibiu, proprietatea Composesoratului Grănicereșc din comuna Jina, în suprafață totală de 3630 ha. 8600 mp. Regimul: O serie de Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval și revoluția de 100 ani, patru serii de Codru cu tăieri rase și revoluție normală de 100 ani și a șasea serie de protecție cu exploatabilitatea fizică.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vrcuza din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 8 Aprilie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) Mircea Căncicov.

No. 84616/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Maximet**, județul Rădăuți, proprietatea Juri Psariuc și alții, în suprafață de 99 ha. 1200 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Clinceanca**, județul Prahova, proprietatea Gh. St. Rădulescu, în suprafață de 98 ha. 217 mp. Regim și tratament: două serii de crâng simplu. Revoluția normală 6 ani la seria I-a și 12 ani la seria II-a.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Cuciurul Mic**, județul Cernăuți, proprietatea Parich Margules și alții, în suprafață de 44 ha. 2681 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Borcea**, etc., județul Odorheiu, proprietatea Bis. Ev. Ref. din Alid, în suprafață de 38 ha. 6394 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Două Ramuri**, județul Trei Scăune, proprietatea Banyaș Alexandru, în suprafață de 37 ha. 2900 mp. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 90 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Băgău**, județul Alba, proprietatea Bis. Gr. Cat. din comuna Băgău, în suprafață de 15 ha. 3600 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 17 Aprilie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Săssu.

No. 84969/1936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Mănăstirea Grăjdeni, județul Tutova, proprietatea Statului, dat în uzufruct Mănăstirii Grăjdeni, în suprafață totală de 50 ha. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Șerbești, județul Neamț, proprietatea Ștefania Gr. Bălăceanu, în suprafață totală de 40 ha. 3000 mp. Regim și tratament: crâng simplu cu 30 seminceri la ha. Revoluția normală 25 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fnumoasa, județul Trei Scaune, proprietatea Mircea Iosif, în suprafață de 38 ha. 2700 mp. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 90 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fagul Curat Candia, județul Trei Scaune, proprietatea Nagy Grigorie, în suprafață totală de 17 ha. 7300 mp. Regimul codru regulat cu două țări succesive. Revoluția normală 90 ani.

e) Amenajamentul pădurii Borondoaia, județul Târnava Mare, proprietatea Bis. ev. lut. din comuna Dârlos, în suprafață de 16 ha. 7900 mp. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 10 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Rușii Ciomartan, județul Doroholu, proprietatea Gheorghe Manoliu, în suprafață de 16 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Smeuriș, județul Odorheiu, proprietatea Mathe Petru, în suprafață de 15 ha. 7600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 17 Aprilie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Samsu.

No. 84968/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii *Ū s u s a u* și *L a S p i n i* jud. Timiș, proprietatea Vasile Deheleanu, în suprafață de 384 ha. 7000 mp. Regim și tratament: se mențin vechile baze, adică crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *B o g a t a*, județul Bacău, proprietatea Nic. Botez, în suprafață totală de 65 ha. 8500 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii *P e L o b*, județul Someș, proprietatea Comunei Bunoști, în suprafață totală de 63 ha. 5600 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *N i m a*, județul Someș, proprietatea Samuil Klein și soția, în suprafață de 15 ha. 3300 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 27 Aprilie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 66617/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *B l i d a r i a*, județul Someș, proprietatea comunei Curtuiuş, în suprafață de 131 ha. Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii *S u r d u c*, județul Someș, proprietatea comunei Feldioara, în suprafață totală de 77 ha. 6900 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii *S u r t u c*, județul Someș, proprietatea comunei Copru, în suprafață totală de 46 ha 0300 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiu l Cotul Lung, județul Brăila, proprietatea Grigore Cicoi, în suprafață de 18 hectare 3000 mp. pădure curată. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 5 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Mărului, județul Argeș, proprietatea Radu Arsenescu, în suprafață de 15 ha. 0250 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aproba numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 28 Aprilie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Sasau.

No. 91495/1936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru operațiuni culturale Băleca Domnești, județul Putna, proprietatea Inginer Săbărcanu, Sevastia C. Leonida și Ecaterina Th. Badărău, în suprafață de 557 ha. 0964 mp. Se vor efectua curățiri și rîrituri specificate în regulament. Revizuirea după cinci ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pilișis, județul Trei Scaune, proprietatea Cuntak Francisc și Cuntak Susana, în suprafață de 98 ha. 8700 mp. Regimul codru cu tineri rase. Revoluția normală 60 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lamba, județul Prahova, proprietatea Chiriță C. M. Străicu, în suprafață totală de 11 ha. 7826 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui dela alin a, se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 7 Mai 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Cănelcov.

No. 97934/1936.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Orbeni-Dealul, județul Putna, proprietatea Henriette Buzdugan, în suprafață de 62 ha. 0722 mp. Regim și tratament crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Orbeni-Dealul, județul Putna, proprietatea Elena P. Buzdugan, în suprafață de 52 ha. 6772 mp. Regim și tratament crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Treastia, județul Bacău, proprietatea Moșt. Gh. Mavromati, în suprafață de 37 ha. 7890 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Goșa, județul Buzău, proprietatea Ilie Debluș, în suprafață de 14 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pleiorul Ploșca-Rulu etc., județul Someș, proprietatea D-nei și D-lui Vasile Horvath, în suprafață de 10 ha. 2970 mp. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 7 Mai 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (as) Mircea Cioclov.

No. 86564/835.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zănoaga Mortului, două trupuri, județul Prahova, proprietatea Ștefan Gr. Popescu, în suprafață de 190 ha. 8000 mp. Regimul codru cu țierii rase. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 7 Mai 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Cănelcov.

No. 07933/936.

a) Amenajamentul pădurii Molivișul, județul Vâlcea, proprietatea Obștei de Moșneni Molivișul, în suprafață totală de 2365 ha. Regim și tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiu l Zăgăju l, județul Dâmbovița, proprietatea Nunucă Protopopescu, în suprafață de 35 ha. 7000 mp. Regim și tratament 2 serii de crâng simplu. Revoluția normală 8 ani. seria I și 5 ani în seria II-a.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 8 Mai 1936, în cabinetul nostru.

No. 97.932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Muntele Groapa Malaii, județul Vâlcea, proprietatea Cecilia M. Cratero, în suprafață totală de 678 ha. 4600 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cărpinișul și Oaia, județul Sălaj, proprietatea Laurențiu Tel, în suprafață totală de 83 ha. 9800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au

foșt date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Mai 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Cănoicov.

No. 97933/1936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Flocești, județul Bacău, proprietatea Ana Inginer Pantasi, în suprafață de 270 ha. Regimul: o serie de 240 ha. crâng simplu și o serie de agrement de 30 ha. din care nu se vor extrage decât arborii uscați în picioare pentru igiena pădurii. Revoluția normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sourta, județul Putna, proprietatea Ecaterina P. Tzintzu, în suprafață totală de 125 ha. 20 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ipotești, județul Suceava, proprietatea comunei Ipotești, în suprafață de 16 ha. 1300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătrile din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Mai 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Cănoicov.

No. 97936/1936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Grigorești lot. C., județul Botoșani, proprietatea Maria I. Miclescu, în suprafață totală de 131 ha. 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Nisipoasa, județul Prahova, proprietatea Nicolae T. Dinescu, în suprafață totală de 112 ha. 2692 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 16 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, județul Someș, proprietatea comunei Jimbor, în suprafață totală de 81 ha. 9700 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Chisardan*, județul Târnava Mică, proprietatea Ion Roth și 48 soți, în suprafață de 19 ha. 2900 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii *Mannerhümen*, județul Târnava Mică, proprietatea Micsa Martin și 46 soți, în suprafață totală de ha 12 ha. 2000 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat floarea sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Mireea T. Canalcov*.
No. 97935/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

Amenajamentul pădurii *Coasta Ceteruci*, județul Someș, proprietatea comunei Mănăstura, în suprafață de 86 ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Chigic*, județul Bihor, proprietatea comunei Chigic, în suprafață totală de 88 ha. 20 mp. Regimul crâng compus cu 59 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerva.

c) Amenajamentul pădurii *Văduvei lui Kemeny Simlon*, județul Târnava Mică și Turda, proprietatea Văd, lui Simlon Kemeny, în suprafața totală de 71 ha. 6400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Fundătura și La Străntura*, județul Cluj, proprietatea Dr. Emeric Gabamji, în suprafață de 57 ha. 7285 mp. Regimul crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii *Fancica*, județul Bihor, proprietatea comunei Fancica, în suprafață de 24 ha. 7400 mp. Regimul crâng compus cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerve.

f) Amenajamentul pădurii *Dealul Rece*, județul Sibiu, proprietatea Bis. Ev. Lut. din comuna Hosman, în suprafață totală de 22 ha. 6200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 8 Mai 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mireea T. Cănelcov.
No. 97941/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Barcul cel oprit - Capul Apoldului**, județul Sibiu, proprietatea comunei Apoldul de Jos, în suprafața totală de 150 ha. 0522 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Dealul Cerilor**, județul Sălaj, proprietatea Composesoratului Urbarial din comuna Leșmir, în suprafața de 51 ha. 7200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Nadâr**, județul Bihor, proprietatea comunei Nadâr, în suprafața de 34 ha. 9500 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Zăvoiu l' Ordoreanu și păd. Ordoreanu Clineeni**, județul Ilfov, proprietatea D. M. Popescu, în suprafața de 25 ha. 0950 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală seria I-a 4; seria II-a 12 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Vinești**, județul Arad, proprietatea composesoratului Urbarial din comuna Vinești, în suprafața de 15 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui de la alin. i, se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunității de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mireea T. Cănelcov.

No. 97939/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *Beia*, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Beia, în suprafață de 176 ha. 4100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Prăpădia*, județul Satu Mare, proprietatea comunei Recea, în suprafață de 94 ha. 3800 mp. Regimul codru cu două tăeri succesive din 10 în 10 ani. Revoluția normală 80 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Runda*, județul Argeș, proprietatea Dumitru S. Melinescu, în suprafață totală de 75 ha. 6250 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Codru*, județul Sălaj, proprietatea Carola Bornemisa, în suprafață de 57 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng cu 60 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decluziuni.

Dată astăzi 9 Mai 1936 în cabinetul nostru.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, (sa) Mireea T. Canelcov.

No. 97940/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Vârful Popilor*, județul Brașov, proprietatea Francisc Dedy, în suprafață totală de 344 ha. 3800 mp. Regimul două serii de codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Valea Satului*, județul Argeș, proprietatea N. Păunescu, în suprafață de 98 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Capul Dealului*, județul Mureș, proprietatea comunei Mura Mare, în suprafață totală de 40 ha. 2800 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Bisericeasca*, județul Mureș, proprietatea Bis. Ref. din comuna Selveca, în suprafață de 24 ha. 3100 mp. Regimul crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Larga*, jud. Cluj, proprietatea Chiorean Vasile, în suprafață totală de 22 ha. 1800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Dealul Eforii*, județul Someș, proprietatea Csizsek Clara, în suprafață de 18 ha. 7800 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Hodia*, jud. Argeș, pro-

prietatea Eug. Uțescu Moșt. J. Uțescu, în suprafață totală de 11 ha. 9687 mp. Regimul crâng cu 10 rezerve de stejar la ha. situate pe hotar. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvii este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Căneliov.

No. 979420936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii PĂRĂUL LUI PURTEI, județul Cluj, proprietatea comunei Rîșca, în suprafață totală de 393 ha. 9100 mp Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii CĂPRUȚA, județul Arad, proprietatea Composesoratului urban Căpruța, în suprafață de 102 ha. 0800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii SĂCUEȘI, județul Bihor, propr. comunei Săcuieș, în suprafață totală de 49 ha. 6600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii POARTA VÂNTULUI, județul Trei Scăune, proprietatea Bernard Sigismund, în suprafață de 16 ha. 7300 mp. Regimul codru regulat cu două țări succesive în interval de 10 ani. Revoluția normală 90 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii CĂPRIOARA, județul Covurlui, proprietatea Draghia Comănescu, în suprafață de 14 ha. 0300 mp. Revoluția normală 6 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui de la alin. e, se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultima. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Căncărov.

No. 97937.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Baleni și Obileascu, județul Dâmbovița, proprietatea Gh. I. Nițescu, în suprafață totală de 149 ha. 4300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Valea Mică, județul Muscel, proprietatea Vasile Dănoiu și alții în suprafață totală de 119 ha. 6200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

c) Amenajamentul pădurii Magura, județul Someș, proprietatea comunei Căgești, în suprafață de 76 ha. 1900 mp. Regim crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Borbelliște, județul Cluj, proprietatea Rus Samoilă, în suprafață de 26 ha. 2100 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Leusa, județul Prahova, proprietatea Moșt. I. Gh. Cantacuzino, în suprafață totală de 21 ha. 2280 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Pădurea Sașilor, județul Târnava Mică, proprietatea Klein Martin și soții, în suprafață de 18 ha. 5700 mp. Regim crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Fuchsberg, județul Târnava Mică, proprietatea Miess Mihail și 71 soți, în suprafață de 16 ha. 3900 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție: revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constătându-se însă în urmă cu arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronut sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultima. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 9 Mai 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Căncărov.

No. 99981/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Sencă Gărbovna, județul Bacău, proprietatea Iftie Siminoviei, în suprafață de 576 ha. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerve.

b) Amenajamentul pădurii Holzgrund-Britom, județul Târnava Mică, proprietatea Dressman Ioan și 150 soți, în suprafață totală de 70 ha. 7800 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bilecești, județul Mureș, proprietatea D. Alimanisteanu, în suprafață totală de 40 ha. 6304 mp. Regimul crâng cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani.

d) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Costis, județul Târnava Mică, proprietatea Kloes Mathias și 63 soți, în suprafață de 21 ha. 9700 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Reckert, județul Târnava Mică, proprietatea Reckert Ștefan și 34 soți, în suprafață totală de 12 ha. 9800 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

f) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Părâul Lung, județul Târnava Mică, proprietatea Konerth Mathias și 51 soți, în suprafață totală de 12 ha. 7800 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Cetate, județul Târnava Mică, proprietatea Henning Martin și 50 soți, în suprafață totală de 12 ha. 6600 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 9 Mai 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) Mircea T. Cănelcov.

No. 99982/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Nou, județul Sibiu, proprietatea comunei Nou, în suprafață totală de 1049 ha. 2400 mp. Regimul codru cu două tăieri progresive. Revoluția normală 100 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Gura Șoimului, județul Turda, proprietatea orașului Turda, în suprafață totală de 295 ha. 8767 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor:

pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Mai 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (sa) Mircea T. Cancicov.

No. 99979/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **B a r c u**, județul Cluj, proprietatea comunei Cubleş, în suprafață totală de 139 ha. 8900 mp. Regimul crâng cu 20 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **D a l g h i u**, județul Brașov, proprietatea Văduvei Ioan Nemeș, în suprafață totală de 110 ha. 3400 mp. Regimul codru regulat cu două tăeri succesive la intervale de 10 ani. Revoluția normală 80 ani.

c) Amenajamentul pădurii **T i s t a ș u l**, județul Someș, proprietatea comunei Taga, în suprafață de 87 ha. 70 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii **B u r z u c**, județul Someș, proprietatea comunei Sănmărghita, în suprafață totală de 71 ha. 2500 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii **R â z o a r e**, județul Someș, proprietatea Orfelinatuului Arm. Cat. Sf. Grigore din comuna Gherla, în suprafață totală de 57 ha. 1000 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Mai în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Căncăev.

No. 99980/936.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii comunale Fibiș, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Fibiș, în suprafață de 287 ha. 7200 mp. Regimul la seria II-a, tăieri de conversiune la crâng compus. Seria I-a codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 84 ani la seria II-a.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C u s t a r i, județul Roman, proprietatea V. Maței și alții, în suprafață totală de 362 ha 6100 mp. Regim crâng. Revoluția normală 80 ani.

c) Amenajamentul pădurii G h e n e t a, județul Bihor, proprietatea comunei Gheneta, în suprafață totală de 96 ha. 7100 mp. Regim și tratament crâng Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Ș a r l o t a, județul Timiș, proprietatea comunei Șarlota, în suprafață totală de 60 ha. 5100 mp. Regimul codru cu tăieri succesive urmând a se face convertirea în crâng cu o revoluție tranzitorie de 40 ani. Revoluția normală 60 ani.

e) Amenajamentul pădurii C a r a p a n o a s a, județul Severin, proprietatea Soc. Anonime „Consortiul“ com. Oloșag, în suprafață de 57 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția de 40 ani. Revoluția normală 80 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M a l o s u, județul Vaslui, proprietatea Maria Verona Dan Bădărău, în suprafață totală de 57 ha. 3795 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 80 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii D u m b r a v a, județul Alba, proprietatea Dr. Felix Dumitreanu și altul în suprafață totală de 57 ha. 0700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii F i s t e i c a Z i m n i c e a, județul Teleorman, proprietatea Florica C. Capră, în suprafață totală de 43 ha. 3339 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 7 ani. Revizuirea în 1940.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii G o r g a n - V â r f u l C i u c, județul Trel Scaune, proprietatea Ada Moise, în suprafață de 42 ha. 1309 mp. Regim crâng cu 40 rezerve stejar la ha. Revoluția normală 30 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii A l b e ș t i, județul Teleorman, proprietatea Godefroy Pierre Simionescu și altul, în suprafață totală de 33 ha. 4570 mp. Regim și tratament crâng simplu.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui dela alin. h, se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolului adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Mai în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Mircea T. Ciuculev.**

No. 101474/936.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membr i:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M,
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1936:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: Priboianu N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Secretari: { Emanoil C.
Ionescu-Heroiu Tr.

Membr i i:

Bunescu M. C.

Butoi Al.

Caragea Nic.

Drâmbă D.

Eliescu A.

Florescu M. P.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu A.

Lazăr H.

Lușescu Gh.

Marinescu C.

Minescu Gh.

Năstăsescu Gh.

Nedelcovici Ath.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gh., Chercea Gh.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu-Fălcu A. și

Popescu-Salcia I.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500	„
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conducători și brigadierii	75	„
Numărul	25	„

Manuscrisele nepublicate se inapozază,

Nr. 31

798

est

art

ex

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII 'PROGRESUL SILVIC'

NR. 7-8
IULIE - AUGUST 1938
ANUL XLVII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

S U M A R U L :

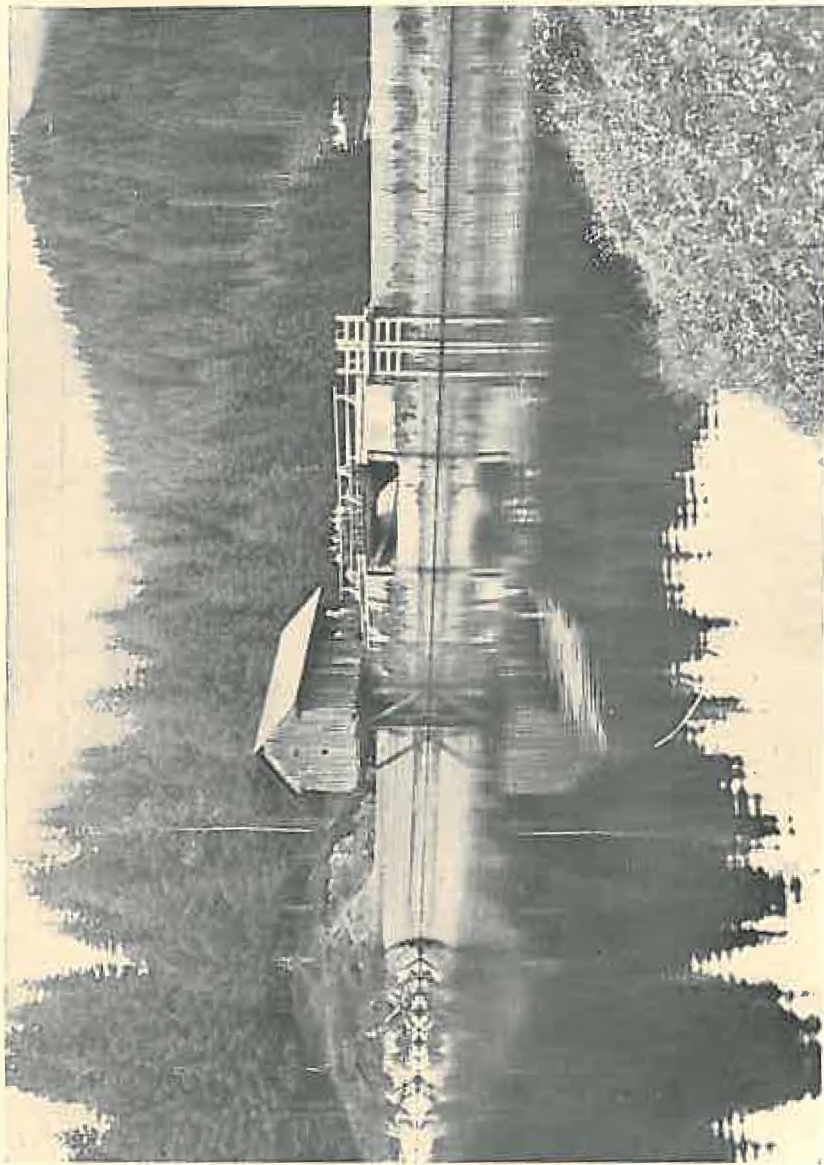
Studii :	
Determinarea rănitilor mecanice la arbori	C. C. Georgescu și M. Badea
Referate — Comentarii :	
Legea din 20 Aprilie 1935, pentru pădurile de protecție . . .	Ilie C. Demetrescu
Istoricul plantațiilor de salcâm de pe domeniul Coroanei, Sadova .	Gh. Popovici
O nouă orientare a exportului de lemnărie	V. Filip
Problema împăduririlor în America	Radu Florescu
Ce este de făcut ?	Horia Manole
Problemele zilei :	
Regenerarea naturală	
Regenerarea naturală	P. A. Grunau
Lungimea perioadei de regenerare la pădurile de stejar pedunculat și de gorun	Marin Rădulescu
Despre rolul subarborului în regenerările naturale	Gh. Caminschi
Planul de exploatare în metoda codrului regulat	C. D. Ionescu-Bârlad
Deosebiri și asemănări în tehnica tăierilor de regenerare la stejarul pedunculat și la gorun	Vasile Magdaș
Cronica :	
Comemorarea cincantenarului școlii forestiere din Barres . . .	D. Drâmbă
Colaborare cu echipele Regale	Tr. H.
În sfârșit	At. Haralamb
Ședința constitutivă a societății piscicultorilor și pescarilor din Bucovina	X.
«Masca»	T. B.
Insemnări.	
Frasinul lui Adam Neamțu	F. Páll
Turismul, thermalismul și climatismul la C. T. I.	
Mercuriale :	
Cronica lemnului	V. Filip
Recenzii — Revista revistelor — „Soc. Progresul Silvic”. — Publicațiuni: Decizii ministeriale	

S O M M A I R E :

Etudes :	
Plaies mécaniques chez les arbres	C. C. Georgescu et M. Badea
Rapports — Commentaires :	
La loi du 20 Avril 1935 sur les forêts de protection. Considérations critiques	I. C. Demetrescu
L'histoire des plantations de robinier sur le domaine de la Couronne, Sadova	Gh. Popovici
Une nouvelle orientation dans l'export du bois	V. Filip
Le problème du boisement en Amérique	R. Florescu
Qu'est-ce qu'il faut faire ?	H. Manole
Problèmes à l'ordre du jour :	
La régénération naturelle	
Chronique — Mercuriales — Révisions — Revue des revues — Soc. „Progresul Silvic” — Publications: Décision ministérielles	

I N H A L T :

Abhandlungen :	
Mechanische Verletzungen an den Bäumen	C. C. Georgescu u. M. Badea
Mitteilungen :	
Das Gesetz über die Schutzwaldungen vom 20 April 1935. Kritische Beltachtungen	I. C. Demetrescu
Geschichte der Robinienaufforstungen auf dem Flugsande der Kronomäne, Sadova	Gh. Popovici
Eine neue Orientierung in Holzexport	V. Filip
Die Aufforstungsfrage in America	R. Florescu
Was ist zu machen ?	H. Manole
Tagesfragen :	
Die natürliche Verjüngung	
Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Verein „Progresul Silvic” — Amtliche Veröffentlichungen.	

*Opustul dela Dornisoara (Bucovina)
Le barrage de Dornisoara (Bucovina).
Islaklause bei Dornisoara (Bucovina).*

Cliseu Nr. Hazalamb

*Frasinul lui Adam Neamtu (Oravița).
Vieux frêne à Oravița.
Alte Esche bei Oravița.*

Clisou F. Pall

S T U D I I

Contribuțiune a Institutului de Cercetări
și Experimentale Forestiere.

DETERMINAREA RĂNIRILOR MECANICE LA ARBORI

C. C. GEORGESCU și M. BADEA

Organele de Instrucție ale Tribunalului de Ilfov au pus la dispoziția laboratorului nostru de fitopatologie o porțiune din tulpina unui cireș, în diametru de 50 cm. care prezenta în mai multe locuri răni produse prin împușcarea cu alică și au cerut ca să se determine

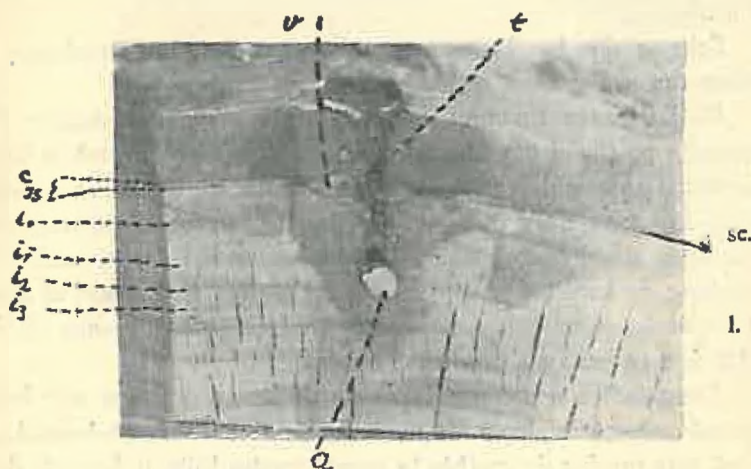

Foto M. Badea

Fig. I. Fotografie în mărime naturală a unei secțiuni transversale mediane prin rana produsă de alică.

sc scoartă; I lemn; a alică; t tubul ranei; c pozițiunea cambiumului; IS inel suplimentar 10, 11, 12, 14 limite de inele anuale lemnoase; v val de acoperire.

anul și epoca din an când s'au produs rănilor. Porțiunea de tulpină a fost tăiată în cursul iernii 1936, după terminarea creșterii anuale în grosime corespunzătoare anului de vegetație 1935, iar examinarea eșantionului s'a făcut în cursul primăverii următoare.

În scopul propus s'au examinat mai multe secțiuni transversale făcute în tulpină în dreptul rănilor și cari prezentau aspectul arătat în fig. I și II. Fotografia din fig. I reprezintă o asemenea secțiune după planul median al rănei, la care observăm că alica a străbătut ritidomul, scoarța și partea periferică a cilindrului lemnos, trecând prin inelele lemnoase corespunzătoare anilor 1935—1933 și oprindu-se în dreptul inelului lemnos 1932. Rana are forma de tub și se termină în cilindru lemnos prin o cameră semisferică în care aflăm alica, mai mult sau mai puțin deformată. Gaura de pătrundere a alicei este astupată în toată lungimea sa de rumeguș și scaune desprinse din pereții tubului, cari sunt înclieiate de gome în o masă compactă.

Rana, se vede că, este înconjurată atât în scoarță, cât și în lemn de o zonă mai închis colorată zisă de „protecție”, în cuprinsul căreia țesuturile sunt în totalitate moarte și îmbibate cu gome de răni; elementele vii din lemn și scoarță din această zonă au fost omorâte în special din cauza căldurei produse prin pătrundere forțată a alicelor.

Schema din fig. II ne arată pentru o mai clară înțelegere o porțiune din aceiaș rană mărită.

Determinarea timpului când s'a produs rana se deduce din comparația porțiunii din ultimul inel anual lemnos cuprinsă în zona de protecție cu restul aceluiaș inel neinfluențat de rănire. În adevăr, cambiu din zona de protecție fiind omorât, sectorul respectiv din inelul ultim anual este oprit în dezvoltarea sa și fixat în stadiu de formațiune, pe care l-a avut în momentul rănirii. Procedând în acest mod observăm că în zona de protecție aflăm inelul lemnos 1935; rezultă deci că rana s'a produs în acest an.

Acest inel mai departe cuprinde pe aceiaș porțiune atât lemn de primăvară, cât și lemn de toamnă. Este cunoscut că lemnul de toamnă este produs de cambiu în cursul lunilor Iulie și August, deci rana a fost făcută după finele lui August, când lemnul de toamnă este deplin format.

În cazul nostru s'a mai format în acelaș an un inel suplimentar; asemenea inele se produc adeseori la cireș, ca și la alte specii lemnoase ca urmare a unei defolieri de insecte, secete prelungite, etc. Acest inel suplimentar s'a produs după începerea ploilor de toamnă, adică în cursul lunii Octombrie sau chiar Noembrie, întrucât în anul 1935 am avut o toamnă lungă și caldă, care a permis

continuarea creșterii în grosime a cireșului nostru. Cum acest inel suplimentar nu se găsește reprezentat în zona de protecție rezultă

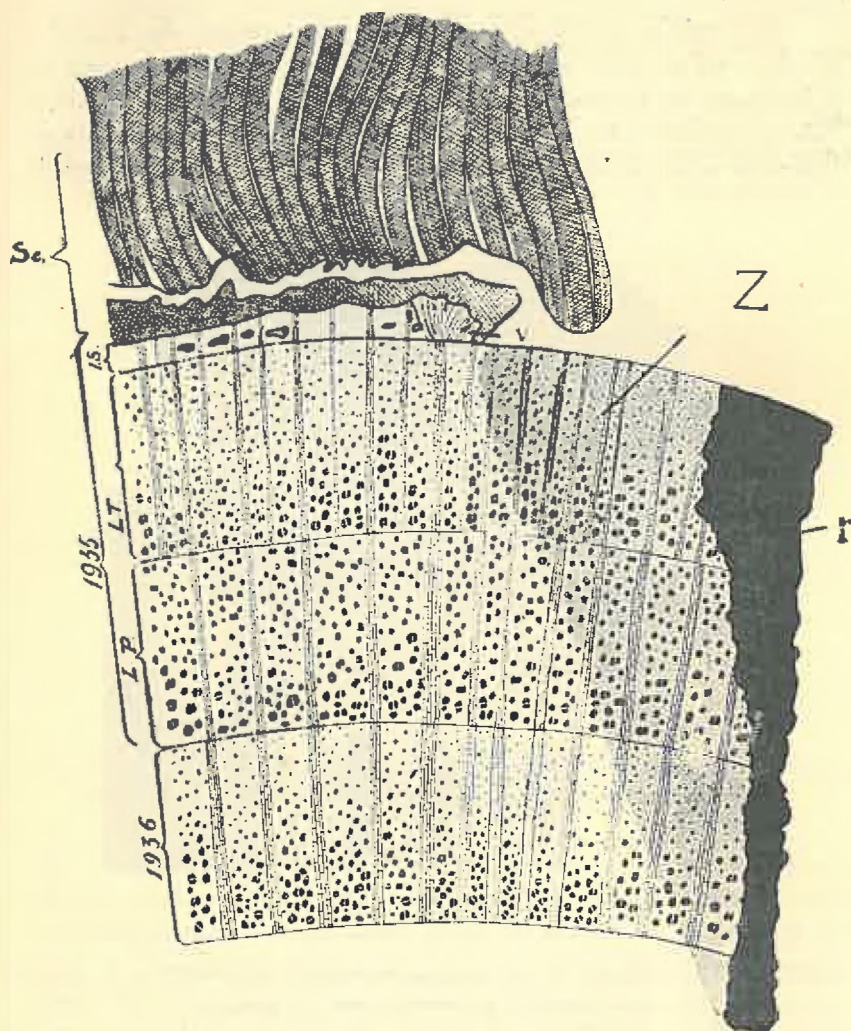

Fig. II. Schemă reprezentând o secțiune transversală mediană prin rană. r=tubul rănei. 1935 inelul anual din acest an format din LP=lemn de primăvară; LT=lemn de toamnă; IS=inel suplimentar; Sc=scoarță; v=val de acoperire; Z=cu tentă închisă este indicată zona de protecție. Inelul 1935 a fost desenat exagerat de mărit, iar diferențele dintre lemnul de toamnă și primăvară exagerat pronunțate.

deci că rana s'a făcut după terminarea producerii lemnului de toamnă — finele lui August sau începutul lui Septembrie — și înainte de

producerea inelului suplimentar — până la prima decadă a lui Octombrie.

Punându-se la dispoziție dosarul cu declarațiuni ale diferiților martori, cari au auzit împușcăturile, rezultă că ele s'au tras cam pe la începutul lui Octombrie, pe timpul culesului porumbului și după căderea primelor ploi de toamnă, când nu s'a mai putut circula pe drumurile naturale locale cu automobilul; rezultă deci ca măturțile

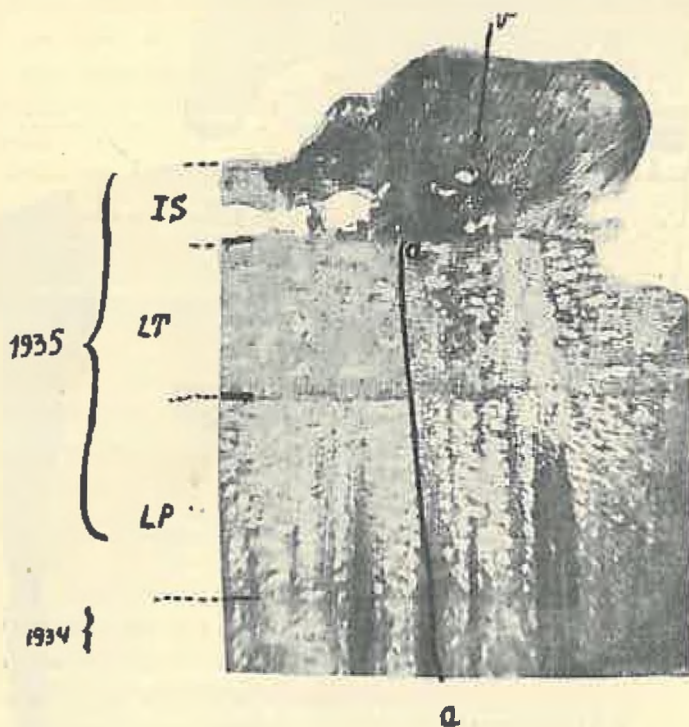

Foto M. Badea

Fig. III. Microfotografie a unei porțiuni din inelul anual 1935 de la creșul rănit cuprinzând și periferia zonei de protecție.

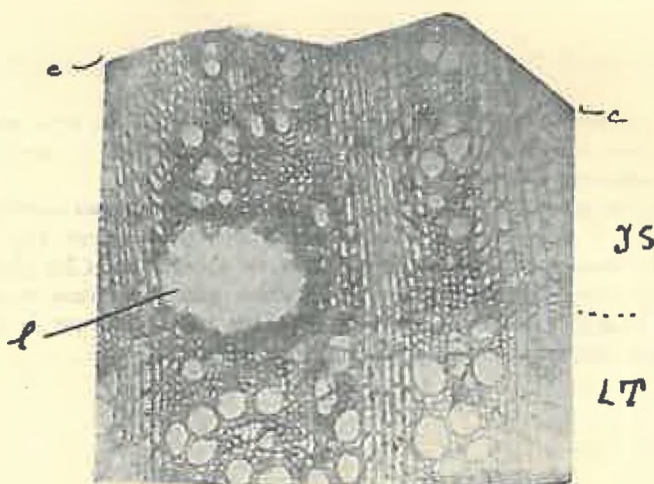
IS inel suplimentar; LT lemn de toamnă; LP lemn de primăvară; aa limita către sănătos a zonei de protecție; c pozițiunea cambiumului; v val de acoperire (de cicatrizare).

stau în concordanță cu rezultatul cercetărilor noastre bazate pe examinarea rănei.

Fig. III. ne arată o microfotografie de la marginea rănei, în care putem vedea mersul inelului anual 1935 în afara și în cuprinsul

zonei de protecție. La acelaș nivel cu inelul suplimentar au început să ia naștere la buzele superioare ale rănilor (fig. II-III) valurile de cicatrizare, cari tind să acopere rana și să refacă continuitatea inelului de cambiu pe deasupra lemnului din zona de protecție, unde a fost distrus prin rănire.

Inelul suplimentar prezintă între razele medulare niște lacune, cari sunt pline cu gome de răni¹⁾; aceste lacune sunt fotografiate în fig. IV, și se pot vedea și în fotografia fig. I ca niște puncte în-

Fuz M. Badea

Fig. IV. Microfotografie a unei porțiuni din inelul suplimentar, IS inel suplimentar 1935, LT lemn toamnă 1935, c pozițiunea cambului, l lacună.

chis colorate la limita dintre lemnul de toamnă 1935 și inelul suplimentar corespunzător. Aci avem de a face cu o gomoză, o boală frecventă la cais în urma căreia grupe de celule parenchimatice din lemn se transformă în totalitate în gome, iar în locul lor se crează pungii, în cari se acumulează gomele produse. În cazul nostru este interesant de remarcat că gomoza se limitează la inelul suplimentar din lemn; cercetând pe aceeaș tulpină am mai găsit și pe lângă alte inele anuale normale inele suplimentare, cari prezentau deasemenea boala gomozei limitată numai pe cuprinsul lor.

În inelul suplimentar 1935 gomoza s'a produs după ploile de

1) Soraeur P. u. Graebner P.: Handbuch der Pflanzenkrankheiten vol I. Aufl. IV. pg. 933-942.

toamnă și ca urmare a modificațiunilor suferite de cambiu în timpul mării secete de vară care a domnit în anul respectiv ; ea nu a putut fi provocată în nici un caz de rănirea cu alicie întrucât se întinde pe circumferința și în tot lungul porțiunii de tulpină adică în o rază cu mult în afara zonei de acțiune a :ănei.

Mechanische Verletzungen an den Bäumen.

Plaies mécaniques chez les arbres.

L'auteur soumet à un examen la plaie provoquée par un menu plomb sur le tronc d'un cerisier et établit qu'elle a été produite au mois de Septembre ou au commencement d'Octobre 1935.

Au cours de la même année, le cerisier a formé un anneau supplémentaire qui présente la maladie de la «Gombose»: la microphotographie (Fig. IV) en montre les lacunes gommifères. La gombose est apparue après les pluies d'automne et comme conséquence des modifications intervenues dans le cambium pendant la grande sécheresse de 1935. Du reste on observe que la gombose est localisée seulement dans les anneaux supplémentaires.

REFERATE – COMENTARII

Referat prezentat Institutului de Cercetări
și Experimentație forestieră.

LEGEA DIN 20 APRILIE 1935, PENTRU PĂDURILE DE PROTECȚIE

Considerațiuni critice.

de ILIE C. DEMETRESCU
Inginer Subinspector silvic

«...este mai ușor de a emite o lege impresionantă și voluminoasă, care nu costă nimic pe Stat, decât de a face cu adevărat ceva real pentru economia forestieră».

(Prof. Dr. G. Reinhold. V. F. 1935, pag. 57).

Introducere. La numai șapte zile după intrarea în vigoare a legii speciale „pentru pădurile necesare apărării naționale”, Monitorul Oficial¹⁾ ne aduce la cunoștință o nouă creștere a colecției noastre de legiuiri silvice și așa, exagerat de mare. Am deschis broșura cu legea în chestiune, sub stăpânirea unui sentiment de neîncredere și de repulsiune pentru acest joc de-a legile. Deși îndreptățită în unele privințe, a trebuit să ne schimbăm totuși, după citirea primului articol, o atitudine oare cum preconcepută.

Intradevăr, una din preocupările de căpetenie ale legiuitorului în cazul de față, este tocmai aceea de a crea un regim relativ uniform — oricum, armonios, gândit odată — pentru toate categoriile de păduri de protecție sau înrudite, menționate prin diversele legi silvice și câteva nesilvice. Este vorba, prin urmare, tocmai de o în-

1) No. 94, partea I din 20 Aprilie 1935.

cercare de sistematizare și integrare a lucrului, ceea ce nu poate decât să ne bucure.

În articolul de față, ne propunem să examinăm într'o formă cât mai ordonată, conținutul legii respective. Vom dispune materia pe mai multe puncte, ce se impun în mod logic într'un asemenea studiu. La fiecare din aceste puncte vom căuta să punem în lumină raporturile legii în discuțiune cu dispozițiunile asupra pădurii de protecție, preexistente în legislația noastră și să tragem concluziile necesare.

Pentru o mai bună înțelegere a lucrurilor, ne îngăduim să atragem atențiunea cetitorului asupra altor trei articole cu subiecte înrudite apărute în Revista Pădurilor ¹⁾. De fapt, ultimile două și cel de față sunt gândite a forma un tot unitar.

Obiectul dispozițiilor legii.

După titlu, am avea deaface cu o lege forestieră specială, adică cu o lege ale cărei dispozițiuni se ocupă numai cu un anumit fel de păduri și anume după situația lor locală și după anumite funcțiuni speciale. Textul desminte însă titlul. Astfel, art. XI conține o măsură cu caracter general. Suntem obligați să revenim asupra inconvenientului serios ce rezultă dintr'o astfel de neconcordanță dintre titlul și conținutul unei legi ²⁾.

Vom clasifica deci dispozițiunile legii respective în :

1. Dispozițiuni generale și
2. Dispozițiuni speciale.

Dispozițiunile generale se referă, evident, la toate pădurile Țării, fără o specială distincție după natura proprietății ori situația și funcțiunile lor locale. Aceste dispozițiuni se reduc de fapt, la o singură măsură indicată de art. XI, potrivit căreia: „Studiile sumare prevăzute de art. 4 al legii modificatoare a codului silvic din 16 Septembrie 1920 se desființează, urmând ca pentru

1) Anume :

a) «Considerațiuni critice asupra legii pentru pădurile necesare apărării naționale», R. P. 1935, pag. 843 ;

b) «Pădurea de protecție. Sensul noțiunii», R. P. 1936, pag. 413;

c) «Prescripțiunile asupra pădurii de protecție în legislația forestieră românească», R. P. 1936, pag. 571.

2) Vezi R. P. p. 1935, pag. 848, punctul d.

toate pădurile țării, mai mari de 5 ha, să se întocmească numai regulamente sau amenajamente de exploatare, conform art. 11 al codului silvic¹⁾.

Asupra raporturilor dintre studiul sumar și celelalte forme de planuri economice fixate de legile noastre silvice, s'a vorbit într'un articol precedent²⁾.

Prin desființarea sa, legea de față face obligatorii cele două forme mai superioare de planuri economice (amenajamentul sau regulamentul de exploatare) și pentru pădurile supuse regimului silvic în suprafață de 2—25 ha la munte și 5—100 ha în rest. Dar pentru pădurile mai mici ca 5 ha? Legea tace. Noi credem că pentru acest caz, studiul sumar prevăzut de art. 6 al codului silvic, rămâne totuși în vigoare, chiar dacă pe cale de regulament sau decizie ministerială i se va zice altfel. Așa dar, acesta n'a fost desființat, așa cum se exprimă legea. S'a scoborît numai limita superioară, după mărime, a pădurilor ce pot fi exploatare pe baza unui astfel de studiu.

Dispozițiunile speciale au drept obiect „pădurile de protecție”. Subliniem această expresie, ca fiind a legii. Vom vedea, în cele ce urmează, măsura în care ea corespunde sensului dat noțiunii pădurii de protecție, într'un articol precedent³⁾. Întrădăvăn, legea enumără la art. 1 sub opt puncte, pădurile cari „sunt considerate ca păduri de protecție”. Pentru ușurarea discuțiunii, vom încerca o altă clasificare a pădurilor enumerate de lege, ca mai sistematică, păstrând schema indicată de noi în articolul (pag. 417) citat în josul paginii precedente.

Vom avea următoarele grupe de păduri, socotite ca necesare pentru evitarea pericolelor în legătură cu :

1. Nestabilitatea solurilor și anexelor lor :

1) În mod incidental remarcăm lipsa de grijă în întrebunțarea diverselor expresii, ceea ce poate fi dăunător pentru prestigiul legii. De pildă, expresia amenajament de exploatare nu există în legislația noastră, ci numai regulament de exploatare.

În text se mai vorbește apoi, de art. 11, care privește cu totul altă chestiune decât aceea a amenajerii pădurii. Legiuitorul s'a referit, fără îndoială, la art. 3.

2) «Amenajamentul în legislația forestieră românească». R. p. 1936, pag. 468.

3) «Pădurea de protecție». Loc. cit.

a) „Pădurile necesare pentru menținerea și fixarea solului în vederea apărării centrelor populate (așezărilor omenești) și garantarea siguranței circulației pe căile de comunicație” (punct. a);

b) Pădurile „a căror existență este necesară pentru a împiedica surpările, mișcările de terenuri, eroziunile, dislocarea pietrelor și a stâncilor, protejirea malurilor râurilor contra ruperilor și a mâncăturilor de ape” (punct. h);

c) Pădurile „cari împiedică formarea de nisipuri mișcătoare” (punct. h);

d) „Pădurile prevăzute de art. 16 din legea publicată în Mon. Of. No. 141 din 28 Iunie 1930, precum și pădurile înființate prin împădurirea terenurilor degradate” (punct. h) ¹⁾.

2. Variațiunile anormale și vătămătoare în economia apelor dintr'un ținut :

a) Pădurile cari „asigură cursul regulat al apelor și conservarea izvoarelor” punct. h);

b) „Pădurile necesare pentru asigurarea permanentă a debitului izvoarelor minerale din stațiunile balneare” (punct. f);

c) „Pădurile care se găsesc în bazinele de recepție ale torenților” (punct. h);

3. Acțiunea vânturilor :

a) „Pădurile destinate ca perdele de protecție în regiunea de câmpie” (punct. g);

b) „Pădurile care se găsesc... în jurul golurilor de munte” (punct. h);

4. Schimbarea condițiunilor climaterice și sanitare :

a) „Pădurile destinate ca... irigații aeriene în regiunea de câmpie” (punct. g);

b) „Pădurile necesare pentru igienă și starea sanitară (salubritatea) centrelor populate” (punct. d);

c) „Pădurile necesare... sănătății publice a stațiunilor climatice (punct. f);

5. Invazia unei armate străine și apărarea națională (prin protecția lor fizică):

1) Art. 16 din legea indicată se referă la «oprituri», adică la terenurile din zona de apărare a perimetrelor de protecție, supuse restricțiilor temporale de folosință.

a) „Pădurile necesare apărării naționale prevăzute în legea publicată în Mon. Of. No. 88/935” (punct. b) ¹⁾.

Toate aceste categorii de păduri se încadrează în sfera noțiunii de pădure de protecție și anume: cele dela N-rile 1, 2 și 3 în sensul restrâns, iar toate cinci în sensul cel mai cuprinzător al acestei noțiuni. Ar rămâne în afara definițiunii acceptate, următoarele categorii de păduri „considerate” totuși de lege ca păduri de protecție :

1. Pentru scopuri estetice și de turism :

a) „Pădurile care prezintă o însemnătate deosebită pentru estetică și turism” (punct. e);

2. Pentru scopuri științifice :

a) „Pădurile declarate ca monumente ale naturii, conform legii publicate în Mon. Of. No. 148 din 1930” (punct. c);

b) „Rezervațiile cerute de Institutul de cercetări forestiere” (punct. c);

c) „Pădurile... afectate pentru experimentația Institutului forestier” (punct. e);

3. Pentru scopuri economice :

a) „Pădurile cu material lemnos de lucru de calitate excepțională necesar industriei apărării naționale” (punct b).

O primă constatare: Categoriile de păduri considerate de lege ca păduri de protecție, depășesc cu mult, chiar cel mai larg sens pe care doctrina forestieră îl poate admite pentru noțiunea respectivă. Nu ne rămâne altceva de făcut, decât să constatăm că legea adoptă în această privință o accepțiune cu totul convențională, sui generis. Legiuitorul se va fi gândit desigur, numai la expresia „protecție” pur și simplu, cu toate sensurile sale directe sau indirecte. Dar, după cum am arătat într'un articol precedent, această protecție trebuie înțeleasă în sens de apărare fizică și nemijlocită. Dacă ar fi să acceptăm febul de a vedea al legiuitorului român, am putea să considerăm întreaga legislație forestieră drept o legislație a pădurii de protecție. Despre orice pădure se

1) Clasificarea de mai sus poate prezenta oarecare îndoieli. Câteva categorii de păduri îndeplinesc mai multe funcțiuni, încât ele pot fi așezate în mai multe grupe. Astfel este cazul categoriei pădurilor din bazinul de recepție ale torenților, care ar putea să figureze și la No. 1. Spre a evita repetiri ne-am hotărât pentru funcțiunea lor de căpetenie.

poate spune că protejează ceva, cum ar fi: interesele economiei naționale, gusturile estetice, chiar și interesele generațiilor viitoare. În felul acesta distingerea respectivă își pierde sensul de a fi ca atare. Un titlu mai exact și mai corespunzător acestor dispozițiuni, credem că ar fi fost: **Legea pădurilor rezervate**. Această rezervare se înțelege atât din considerația influențelor lor binefăcătoare, cât și a unor anumite scopuri științifice sau economice speciale. În orice caz expresia „rezervate” implică o alegere a anumitor păduri, adică scopuri speciale, așa cum le-am definit noi, ar ocupa un loc de subîmpărțire în cadrul mai general al celor rezervate.

Dacă luăm în considerare aplicarea acestei probleme a pădurilor de protecție în accepția de mai sus, în legislația forestieră românească preexistentă legii în discuție, putem stabili următoarele raporturi :

1. Pădurile particulare de supus regimului silvic pentru situația și funcțiunile lor de apărare, prevăzute în codul silvic la art. 1 punct. e—h, se regăsesc în art. 1, punct. a, b, și h din legea de față ;

2. Pădurile menționate în legea pentru ameliorarea terenurilor degradate la art. 16, se regăsesc în partea finală a punctului h ;

3. Pădurile ce pot cădea în perimetrele de protecție ale izvoarelor de ape minerale și ale izvoarelor de apă potabilă, precum și cele „din vecinătatea stațiunilor” balneare și climaterice, despre care vorbesc: legea din 23 Martie 1926... pentru modificarea unor articole din legea sanitară... (art. 93), regulamentul din 14 Sept. 1926 pentru instit. hidro-minerale și climatice (art. 30) și legea sanitară și de ocrotire din 14 Iulie 1930 (art. 357), se regăsesc la punct. f și h ;

4. Pădurile care pot face obiectul dispozițiunilor legii pentru protecția monumentelor naturii din 7 Iulie 1930 se regăsesc la pct. c;

5. Pădurile necesare apărării naționale cu care se ocupă legea specială din 13 Aprilie 1935 se regăsesc la punct. b ;

6. Pădurile de protecție din jurul sanatoriilor de tuberculoși și prevăzute de altfel în discordanță cu titlul și spiritul legii pentru pădurile necesare apărării naționale, nu se mai întâlnesc de astă dată sub o atare denumire și cu definirea respectivă. Ele pot fi însă cuprinse în sfera mult mai largă a pădurilor necesare pentru igiena și starea sanitară (salubritatea) centrelor populate dela art. I, pct. d.

7. Pădurile cari ar putea să intre în sfera de interese a legii pentru organizarea turismului din 29 Februarie 1936 (art. 1, al. f și art. 29, al. f și g), fac obiectul art. 1 punct. e din legea de față.

O a doua constatare se impune din cele de mai sus: Intre categoriile de păduri deosebite de legea de față, aflăm toate categoriile respective cu funcțiuni speciale de influențare binefăcătoare a mediului înconjurător, din codul silvic și celelalte legi speciale în vigoare.

Restul pădurilor enumerate în clasificarea de mai sus (pag. 4 și 5), peste acestea din urmă, reprezintă o foarte serioasă creștere a grupei acestora de păduri rezervate, așa cum se găsea în diferitele noastre legi forestiere de până acum.

Este fără îndoială un mare merit al legiuitorului de a fi voit — ceea ce a și reușit — să strângă într'un tot, dispozițiuni înrudite ca obiectiv, răspândite prin mai multe legi și disparate ca spirit. În aceasta vedem, cum am mai spus, o sforțare de armonizare și sistematizare a lucrului, ceea ce este deosebit de necesar în haosul actual de legi și dispozițiuni.

Față de excesiv de întinsa accepție și aplicație ce s'a dat aici noțiunii de pădure de protecție, ni se impun întrebările :

Era necesar a se distinge atâtea categorii de pădure și a se supune regimului special prescris de legea de față ? Iese economia noastră forestieră câștigată din aceasta ?

Cu rezerva faptului de sistematizare și armonizare indicat mai sus, noi nu vedem temeiurile unei asemenea reforme. În deosebi trebuința de a se distinge anumite păduri cu material lemnos de lucru de calitate excepțională necesar industriei naționale, nu va putea fi justificată cu temeinicie. Știm că Statul deține circa 2 milioane ha păduri, adică cca. 29% din suprafața păduroasă a Țării. Pentru o sumă de motive, ar trebui ca pădurile sale să fie cele mai frumoase, cu cel mai ridicat capital lemnos și cu cel mai valoros material. Și în realitate așa și este. La aceasta se mai adaugă faptul că alte multe categorii de proprietăți forestiere (ale tuturor celorlalte persoane juridice) sunt asimilate cu ale Statului, din punct de vedere al regimului forestier. Nu este mai logic și mai drept ca Statul să-și acopere nevoile din rezervațiuni în pădurile sale sau din comerț, decât de a se recurge la o măsură legală provocatoare

de mari cheltueli indirecte și perturbări în ordinea actuală a lucrurilor ?

Potrivit ultimei părți a punctului e dela art. 1, sunt considerate ca păduri de protecție și „rezervațiunile cerute de Institutul de cercetări forestiere“. În acest fel, se crează un nou organ, având atribuțiuni similare cu Comisiunea Monumentelor Naturii, urmând însă o altă procedură. Fără a putea intra într'o discuție mai amplă, credem că nu s'a făcut bine, în deosebi pentru considerațiuni de unitate a acțiunii. Ar fi fost preferabil ca dorințele Institutului să-și găsească satisfacere prin intermediul Comisiunii, conform procedurii indicată de legea pentru protecția monumentelor naturii din 7 Iulie 1930.

Se pot ridica obiecțiuni serioase și contra prevederilor ultime dela punctul e (art. 1), de a se considera ca păduri de protecție și cele „afectate pentru experimentația Institutului forestier“. Pădurile Statului sunt dispuse aproape în toate regiunile Țării; poate în cele mai tipice condițiuni staționale și economice. Suntem siguri că se vor afla cu prisosință porțiuni în aceste păduri cari să poată satisface nevoile Institutului. Dacă totuși, în mod cu totul excepțional ar fi necesar să se recurgă și la unele păduri, altele decât ale Statului, atunci se va putea găsi o altă cale decât cea silnică a legii. Apoi, raporturile dintre Institut și Administrația Pădurilor Statului sunt cele mai potrivite pentru acțiunea îndelungată a experimentației forestiere, decât ar putea fi cazul față de un alt proprietar de pădure. Socotim drept o exagerare caracterul de generalitate ce s'a dat acestei prevederi.

Modul de calificare al pădurilor de protecție.

Definirea a ceea ce urmează să se înțeleagă prin diferitele categorii de păduri enunțate în art. 1 nu se face. Legea se mulțumește în regulă generală să uzeze de atribute ca cele următoare : (Pădurile) „necesare pentru“.... „destinate ca“.... „care se găsesc în“.... Rămâne deci, în sarcina unui organ administrativ anumit funcțiunea de a fixa asemenea păduri. Pentru câteva categorii suntem trimiși la dispozițiunile altor legi preexistente. Așa este în cazul pădurilor necesare apărării naționale, a celor prevăzute de art. 16 din legea pentru ameliorarea terenurilor degradate, a celor declarate ca monumente ale naturii, conform legii din 7 Iunie 1930; a celor

prevăzute de art. 357 din legea sanitară și de ocrotire din 14 Iulie 1930.

Art. II stabilește componența unei „comisiuni” județene a pădurilor de protecție¹⁾, pendinte de Ministerul de Agricultură și Domenii, însărcinată cu „determinarea și delimitarea acestor păduri, constituind perimetre de protecție”. Lucrările sale se supun spre avizare Consiliului tehnic al pădurilor, completat cu delegații câtorva departamente interesate²⁾). Aprobarea lor se face de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor, iar „instituirea perimetrului pădurii de protecție se va face prin decret regal”. Deși proprietarii de păduri interesați trebuie să fie ascultați de Comisiunea județeană, putând să prezinte observațiuni în scris sau verbal, li se mai rezervă dreptul de a face întâmpinare către Minister în termen de 3 luni dela publicarea în Monitorul Oficial. Chestiunea este trecută din nou spre avizare Comisiunii județene și apoi „supusă aprobării Consiliului de Miniștri, după propunerea Ministerului Agriculturii și Domeniilor”. Cu publicarea în Mon. Of. a jurnalului Consiliului de Miniștri, ea capătă putere de aplicare.

Mecanismul acesta al determinării pădurilor de protecție rămâne principial cam același cu cel prevăzut de codul silvic (art. 18). I se aduce însă modificări radicale din punct de vedere structural. În locul autorității silvice locale (șeful de ocol), care avea chemarea să facă propuneri asupra pădurilor de supus regimului silvic, de astă dată se pune o comisiune județeană. Elementul cunoscător în materie este reprezentat abia printr'unul din cei cinci membri ai comisiunii. Organul de avizare reprezentat prin Consiliul tehnic, era constituit numai din specialiști; în cazul legii de față el este dedublat de 5 membrii străini, ad hoc. Se trece în acest fel,

1) Comisiunea respectivă este formată din :

- a) Prefectul județului,
- b) un delegat al proprietarilor desemnat de Camera de agricultură locală.
- c) Inginerul silvic delegat de Minister,
- d) Inginerul șef al județului,
- e) Medicul primar al județului.

2) Și anume :

- a) un delegat al Minist. de Interne.
- b) un delegat al Minist. Sănătății.
- c) un delegat al Minist. Lucrărilor Publice.
- d) Președintele Uniunii Camerilor de Agricultură.
- e) Directorul Dir. Regimului Silvic.

dela regimul autoritar al Codului silvic (art. 18) la unul democratic. Calea aceasta a fost deschisă de altfel de legea din 28 Iunie 1930 pentru ameliorarea terenurilor degradate (art. 7—12).

Dacă procedura respectivă este superioară celei indicate de codul silvic, este discutabil. Ea prezintă avantajii dar și inconveniente. Nu intrăm în examinarea acestei chestiuni, întrucât ea nu este ceva incidental sau propriu legislației silvice. Instituția respectivă este de o ordine mai generală ea decurge din spiritul care animă întreaga noastră legislație și din concepția politică a cercurilor noastre politice.

Regimul pădurilor de protecție constă din câteva dispozițiuni generale și unele diferențiate după diferitele categorii de păduri de protecție.

O dispoziție generală, comună tuturor acestor păduri este interdicția relativă a defrișărilor. Ea poate fi permisă numai în câteva cazuri restrânse: „construcții de case de locuit, de exploatare, drumuri de trecere, de transport sau de agrement, linie de partaj sau de amenajament.” (Art. VI). Aceste excepțiuni fiind admisibile de fapt numai pentru lucrări cerute de buna îndeplinire a funcțiunilor ce se așteaptă dela pădurile respective, putem spune că dispozițiunea aceasta este echivalentă, în fond, cu interdicția absolută a defrișărilor. Cetitorul va fi bănuț din întrebuințarea și sublinierea expresiei „poate fi permisă”, în fraza de mai sus, că o eventuală defrișare este condiționată de o prealabilă aprobare. Aceasta se dă după procedura indicată de codul silvic.

O dispozițiune tot generală privește dreptul de preemțiune al Statului în caz de vânzare a pădurilor de protecție respective, aparținând celorlalți proprietari (art. VII).

Oarecari îndoieli au ridicat faptul dacă interzicerea absolută a pășunatului, prevăzută de art. 16, pct. 2, lit. b din codul silvic pentru pădurile „zise de protecție”, se aplică și în cazul pădurilor de protecție determinate pe baza prezentei legi. Ar fi deci de interpretat identitatea atributului „de protecție” din cele două legi. Noi suntem pentru un răspuns afirmativ.

Diferențierile de regim se referă la exploatarea pădurilor respective. Principial, se cere în acest caz, existența unui amenajament întocmit de Stat „pe cheltuiala sa prin serviciile respective” (art. V) și aprobat după procedura indicată de legile preexistente. Ame-

najamentul va prevedea un tratament care să asigure regenerarea pădurii pe cale naturală, din sămânță, cu excluderea tăierilor rase, în cazul câtorva grupe de păduri de protecție (art. I, al. b, d, e) dela munte. Excepțiuni se pot admite pentru cazul arboretelor de molid. De asemenea, se pretinde pentru alte categorii de păduri de protecție dela coline și câmpie (art. I, al. a, e, f, g și h) aplicarea de tratamente care să asigure regenerarea pe cale naturală, cu rezerva de mai sus pentru arboretele de molid. Cu toată sfonțarea noastră, nu putem să înțelegem motivele care au îndemnat pe legiuitor să facă această alegere între diversele categorii de păduri respective, de impus unor asemenea restricțiuni. Dacă s'ar fi ținut seamă de prevederile art. 1 din regulamentul din 6 Iulie 1921 pentru aplicarea legii modificatoare, n'ar mai fi fost nevoie de aceste dispozițiuni privitoare la bazele obligatorii ale amenajamentelor respective. Cel mult, dacă s'ar fi revenit asupra al. 5 din art. 1 indicat, potrivit căruia „tăierea rasă se va putea admite și în masivele de fag bătrân, când proprietarul ar dori să introducă rășinoase, ca fiind speciile cele mai proprii regiunii”. Este regretabil că nu se ține seamă suficient de prevederile legilor existente, atunci când se emit altele noi, săvârșindu-se repetiri și inconsecvențe, izvor de confuzie. Dispozițiunile acestea privitoare la amenajament, au efect retroactiv, întrucât „amenajamentele în vigoare care cuprind în total sau în parte păduri de protecție determinate pe baza acestei legi, se anulează pe data decretului de constituirea perimetrului și se vor revizui” (art. X).

Intr'o seamă de păduri și anume: în cele declarate ca monumente ale naturii conform legii respective și în rezervațiunile cerute de Institutul de cercetări forestiere „nu se va face nici o exploatare” (art. V, al. 2). Această restricție este aproape echivalentă cu o expropriere. Ce însemnează aceea a lăsa pe cineva proprietar al pădurii sale, cu toate sarcinile pe care această „funcțiune” le implică, oprindu-l totuși să facă vreo exploatare? În multe privințe, e mai mult chiar decât o expropriere.

O situațiune apropiată de aceea a categoriilor de mai sus ar privi dispozițiunea art. VIII, care totuși este nelămurită. Intr'adevăr, se vorbește aci despre despăgubiri în cazul unor lucrări necesitate de considerațiuni de „estetică, urbanistică, igienă, turism, exploatari balneare, în spiritul acestei legi”, cari lucrări ar

desființa porțiuni de pădure sau le-ar lovi de indisponibilitate permanentă. Dar despre asemenea chestiuni nu se pomenește nimic altceva în altă parte a legii de față; ele nu sunt în nici un fel definite. Avem de-aface cu o aluzie a cărei lămurire este neapărat trebuitoare.

Comparând regimul descris mai sus, cu cel prevăzut în legile preexistente pentru cele mai multe din categoriile de păduri considerate prin legea de față ca păduri de protecție, nu putem decât să constatăm o foarte serioasă înăsprire a sa.

Mijloace de apărare ale pădurilor de protecție și de asigurare a aplicării legii.

În privința aplicării sancțiunilor prevăzute obișnuit în legile silvice, trebuie să distingem, de o parte, pe cele ce se referă la infracțiunile săvârșite de o terță persoană și de altă parte, pe cele privitoare la infracțiunile săvârșite de proprietarul însăși al pădurii. Primele țin de domeniul dreptului penal silvic, fiind vorba de un atentat la dreptul de proprietate; cele de al doilea, de cel de poliție silvică, în acest caz fiind vorba numai de o depășire a dreptului de proprietate, așa cum îl îngăduesc legile silvice proprietarului respectiv ¹⁾.

Legiuitorul român, atât de astă dată, ca și în cazul tuturor celorlalte legi silvice, nu este deloc lămurit asupra acestei chestiuni. Astfel, „delictele și contravențiunile sancționate de codul silvic, comise în pădurile de protecție, se vor constata și urmări după procedura codului silvic și se vor pedepsi cu indoitul închisorii și cu dublul amenzilor prevăzute în legile silvice”. (Art. XII). Aceeași idee de agravare a sancțiunilor o întâlnim și acum, ca și în legea pentru pădurile necesare apărării naționale (art. 7). De astă dată însă, textul legii este mai lămurit, întrucât se spune textual că este vorba de închisoarea și amenzile prevăzute în legile silvice, adică așa după cum au fost adaptate cele din codul silvic, la împrejurările postbelice. Desigur că tot în acest fel trebuie interpretat și textul art. 1 din art. 7 al legii pentru pădurile necesare apărării naționale, care greșit vorbește despre dublul amenzilor și închisoarei prevăzută de codul silvic.

1) Compară și art. «Die gesetzlichen Grundlagen zur Pflege und Förderung der Waldwirtschaft» de Prof. Dr. M. Endres. Actes du Congrès international de sylviculture. Rome, 1926, Vol. III, pag. 62.

Mai departe, art. XIII al legii de față mai prevede amenzi de 5000—10.000 lei și închisoare până la 6 luni pentru :

..a) Acei care vor împiedica aplicarea dispozițiilor din prezenta lege cu ocazia cercetărilor pe teren a delimitării perimetrului acestor păduri sau a semnelor de hotare ;

b) Acei care vor împiedica executarea eventualelor lucrări pentru utilizarea pădurilor de protecție, potrivit scopului pentru care au fost socotite ca păduri de protecție ;

c) Acei care prin orice fel de acțiune pot contribui la degradarea sau distrugerea lucrărilor de fixarea solului, de consolidarea malurilor și a oricăror altor construcțiuni executate în perimetrul pădurilor de protecție.

Art. XIV. — Pe lângă pedepse, contravenienții vor fi condamnați să plătească valoarea reală a materialului cât și despăgubiri civile“.

Sub raportul acesta al sancțiunilor, legiuitorul a fost acum, când a fost vorba să facă o nouă lege, destul de darnic. Vom vedea întru cât justiția românească va crede util să facă ca aceste sancțiuni să fie aplicate și în fapt. Dacă ne mai gândim și la aplicarea atât de deasă a nenorocitului sistem de amnestirea delictelor și contravențiilor silvice, ne cuprinde un profund sentiment de neîncredere și scepticism. Legiuitorul român este inconsecvent și capricios într'o măsură îngrijorătoare.

Problema despăgubirii proprietarilor grevați.

Pentru motivele ce le arătam cu prilejul discutării legii pentru pădurile necesare apărării naționale¹⁾, problema aceasta a despăgubirii se pune și în cazul legii de față. Și anume în chip deosebit, după cum se diferențiază și regimul impus diverselor categorii de păduri de protecție.

Legiuitorul a ținut într'adevăr seamă de acest lucru și a căutat să-l rezolve ca atare. Vom întâlni așa dar, ca și în privința regimului, elemente de despăgubire generală și unele speciale după sarcinile deosebite aplicate numai unora dintre categoriile de păduri respective.

Intre primele înțelegem: a) înlesnirile acordate de art. IX, de a se reduce la jumătate dările către Stat. județ și comună; b)

1) Loc. cit., pag. 855.

obligațiunea pusă Statului de a întocmi „pe cheltuiala sa prin serviciul silvic respectiv” (art. V) amenajamentele pădurilor de protecție.

Atât regimul general, cât și despăgubirile de bază sunt egale pentru toate categoriile de păduri numai ca formulare sau cum s'ar zice în chimia analitică, numai din punct de vedere calitativ. Considerate sub aspectul lor cantitativ, atât unele cât și altele pot diferi foarte mult dela caz la caz. Pe de altă parte, este sigur că numai în chip întâmplător s'ar putea să existe un paralelism între sarcini și avantajele de sub punctul a. Sistemul acesta este deci imperfect din punctul de vedere al justei despăgubiri. Singura sa scuză este marea sa ușurință de aplicare. În ceea ce privește amenajamentul, se mai schimbă lucrurile. Proprietarul este scutit într'adevăr de cheltuielile necesitate de întocmirea amenajamentului, dar pentru interesele sale particulare una este amenajamentul făcut de specialiști plătiți de el și alta cel executat la ordin de funcționari, cu diurnele mai mult sau mai puțin la timp achitate.

Despăgubirile speciale privesc cazurile unor eventuale desființări de porțiuni de păduri sau unor loviri de indisponibilitate permanentă menționate de art. VIII. Acestea se evaluează dela caz la caz de către un inginer silvic ca reprezentant al Ministerului de Domenii, dimpreună cu părțile interesate. În caz de nemulțumire a proprietarului, rămâne deschisă calea justiției. Se presupune că acest sistem, deși mai greu și complicat, corespunde mai bine principiului de justețe a despăgubirii.

Observațiuni asupra formei de prezentare.

Dacă ne referim la forma de prezentare a diverselor legi forestiere de după războiu, trebuie să spunem că legiuitorul român n'a dat suficientă atențiune acestei chestiuni. De cele mai adeseori titlul legilor nu corespunde întocmai conținutul lor, după cum am arătat de mai multe ori¹⁾. Obiectivele acestor legi, cât mai ales

1) Ne îngăduim a atrage atențiunea cetitorului asupra :

a) Legii pentru satisfacerea trebuințelor normale..., în lucrarea: *Das Problem der einheitlichen Forstgesetzgebung...* pag. 128 ;

b) Legii pentru pădurile necesare apărării naționale, în *Rev. Păd.* 1935, pag. 848;

c) Legii de față, pag. 806 de mai sus.

Introducerea de dispozițiuni străine de titlul și spiritului legii se face uneori cu ocazia discuțiilor parlamentare, pe cale de amendament.

mijloacele prevăzute pentru atingerea acelor obiecte, nu se armonizează totdeauna într'un sistem fără spărturi și asperități, după cum vom arăta într'un studiu viitor. Diversele noțiuni întrebuițate nu sunt îndeajuns de clare pentru legiuitor. Dispozițiunea materiei lasă mult de dorit în mai toate cazurile. Nu lipsesc nici erori de atenție¹⁾. Toate aceste defectuoșități sunt regretabile, ele fiind izvor de confuzie, greutate în aplicare, reducere a eficacității legilor, sacrificii în parte inutile, atât pentru proprietar, cât și pentru bugetul Statului.

Revenind la cazul legii de față, constatăm deasemenea o seamă de lipsuri de felul celor indicate aici. Asupra unora dintre ele nu vom mai reveni, întrucât au fost relevate deja în decursul discuțiunii de mai sus. În privința dispozițiunii materiei, trebuie să recunoaștem un serios progres, în comparație cu legea pentru pădurile necesare apărării naționale²⁾. Totuși s'ar fi putut face și mai mult. Astfel cap. II și cea mai mare parte din cap. III (anume art. VII și X, al. 1) ar fi putut fi cuprinse într'un singur capitol: Regimul pădurilor de protecție. Apoi art. XI și XIV n'au ce căuta în cap. IV (Sanctiuni). Obişnuit, asemenea dispozițiuni sunt cuprinse sub expresia: Dispozițiuni finale. Tot aci ar fi fost și locul art. X al. 2 și 3. Articolelor VIII și IX — inversate ca numerotație — le-ar fi stat mai bine sub capitolul: Inlesniri și despăgubiri. Articolul XI, care de fapt este străin de titlul legii, putea fi așezat totuși, mai bine, într'un capitol deosebit, intitulat: Dispozițiuni accidentale.

Concluzii și încheere.

Rezumând cele discutate mai sus, trebuie să recunoaștem legiuitorului în primul rând meritul de a fi introdus mai multă ordine în chestiunea aceasta a pădurilor de protecție, atât de disparate și neuniform tratat în diferitele legi silvice și accidental în câteva nesilvice. S'a dat însă o exagerată extensiune noțiunii de pădure de protecție, stabilindu-se mult prea multe categorii de asemenea păduri, peste ceea ce se înțelege și se obișnuiește sub acest raport. Imposibilitatea — inerentă lucrului — de a se caracteriza îndeajuns acele categorii, este una din pănțile slabe ale legii. Nu vedem ce pădure din Țara Românească, în orice situație s'ar afla, n'ar putea,

1) Vezi mai sus nota dela pag. 807.

2) Vezi Rev. Pădurilor 1935, pag. 856.

pe baza legii, să fie calificată drept pădure de protecție și deci supusă regimului respectiv. Totul este lăsat numai și numai la discreția organelor indicate de a colabora la aplicarea legii. Se poate foarte bine ca acestea, prin felul cum sunt constituite, să aducă o notă de cumpănită moderațiune în exercitarea funcțiunii lor. Pentru proprietarul de pădure rămâne, totuși, continuu prezentă teama că s'ar putea întâmpla și altfel. Interesul pentru pădurărie va încerca în acest fel o inevitabilă scădere, fără o suficientă compensație de altfel pentru economia națională.

Regimul special impus diverselor categorii de păduri de protecție este destul de greu. El întrece în unele privințe pe cel prevăzut pentru pădurile Statului și ale celorlalte persoane juridice. Însemnătatea ce se dă pădurilor de protecție, trece de astă dată pe primul plan. În legislația noastră forestieră dinainte de războiu (Codul din 1881 și cel din 1910), ea era de ordinul al doilea, față de pădurile deosebite după natura proprietății. Sistemul dispozițiilor de poliție forestieră descris de noi în lucrarea: „Das Problem...” și înfățișat sub forma schematică a unui tablou¹⁾, suferă de astădată schimbări serioase. Oricum, obligațiunea continuității în exploatarea pădurilor ia în urma acestei legi o astfel de extensiune în spațiu, încât până la generalizarea sa, acolo unde lucrul este economicos, nu mai lipsește mult.

Cu toate lipsurile și exagerările sale, legea de față va putea totuși să aducă reale foloase economiei noastre forestiere și bunei stări naționale, dacă va găsi o justă înțelegere din partea organelor de aplicare. Pe lângă litera rigidă, spiritul legii, mai ales, cată a fi luat în seamă. Determinarea unui raport favorabil între sacrificiile și sarcinile impuse, deoparte și foloasele corespunzătoare de alta, nu trebuie să scape un moment din vederea practicianului chemat să aplice legea. O sarcină inutilă nu lovește numai pe proprietarul respectiv, ea devine în fond un element parazitărilor economiei naționale. Sfatul luminat, vorba bună și exemplul unei însuflețite râvne de mai bine, trebuie să ia locul asprimei arogante.

1) Tabloul ultim anexat la lucrarea respectivă (pag. 155), ca și cel din lucrarea «Politica forestieră românească în lumina legislației postbelice» suferă schimbări în cece privește grupele de dispozițiuni din stânga, referitoare la pădurile deosebite după situația lor.

Cele mai practice mijloace, spre cel mai mare bine al pădurilor Patriei, iată care trebuie să fie principiul conducător al organelor noastre de poliție silvică.

La loi du 20 avril 1935 sur les forêts de protection.

Considérations critiques.

Das Gesetz über die Schutzwaldungen vom 20 April 1935.

Kritische Betrachtungen.

Der Gesetzgeber bezweckt unter anderem die Bestimmungen verschiedener forstlicher und nichtforstlicher Gesetze über die Schutzwaldungen einheitlich zu gestalten. Ausserdem erweitert er ausserordentlich den Umfang des Begriffes Schutzwald und erschwert bedeutend das Regime solcher Forste nach einer gewissen Abstufung. Verfasser prüft kritisch die Bestimmungen des Gesetzes und vergleicht sie mit denjenigen der vorherbestehenden Gesetze um daraus gewisse Folgerungen ziehen zu können. Der Stoff des Aufsatzes ist folgenderweise geordnet :

- 1) Objekt der gesetzlichen Bestimmungen ;
- 2) Feststellung des Objekts in der Praxis ;
- 3) Das gesetzliche Regime der Schutzwaldungen ;
- 4) Mittel zur Sicherung solcher Waldungen (Übertretungen).
- 5) Die Entschädigungsfrage ;
- 6) Bemerkungen über die formelle Gestaltung des Gesetzes ;
- 7) Schluss.

ISTORICUL PLANTAȚIILOR DE SALCĂM DEPE DOMENIUL COROANEI SADOVA

de Ing. Consilier silvic G. POPOVICI

Plantațiunile de salcâmi, în suprafață de 3300 ha, fiind terminate, în cele de mai jos, voi arăta istoricul acestor lucrări.

În illo tempore, Dunărea trebuie să fi avut matca veche dela cursul ei de azi, cu 5—7 Km. mai în spre Nord. judecând după malurile vechi, din care se mai văd și astăzi urme.

Cu timpul, treptat, treptat, Dunărea s'a retras spre Sud până sub malul stâncos al Bulgariei, unde și-a fixat definitiv matca. Tot așa s'a întâmplat și cu Jiul, care având un curs neregulat, aproape perpendicular pe Dunăre, cu maluri puțin rezistente, și-a schimbat matca retrăgându-se cu 1—2 Km spre vest.

Atât Dunărea cât și Jiul, prin retragere, au lăsat în urma lor, imense straturi de nisip la dispoziția vântului dominant din localitate, „Austrul”, care, neoprit, în fiecare an a mișcat mereu nisipul sburător dela Sud-Vest spre Nord-Est, aproape paralel cu Dunărea, inundând terenul fertil, începând dela Jiu spre Olt, pe o lungime de 50—60 Km, și pe o lățime de cca 20 Km. dela Dunăre spre Nord. Stratul de nisip adus și depus de vânt în cursul veacurilor, variază dela 2—3 centimetri până la câțiva metri, pe alocuri, formând dune, unele de câte un Kilometru lungime, înșirate în direcția vântului.

Un strat de nisip în grosime de 7—8 centimetri a fost suficient ca pământul bun să devină neproductiv pentru plantele agricole.

În situația aceasta s'a găsit terenul din regiunea noastră în anul 1864, când au fost împroprietăriți pentru prima dată clăcașii țărani din comunele: Sadova, Lișteava, Pisc și Raeți, după domeniul și din Grindeni, Călărași și Bechet din plasa Jiul de Jos, Dolj, cum și cei din Dăbuleni, Ianca Potelu etc. din Romanați.

Din această regiune, cu asemenea teren năpădit de nisip, făcea parte și moșia Așezămintelor Brâncovenești, Dăbuleni, cum și moșia Statului, Călărași-Ianca și Potelul.

În starea aceasta am primit noi moșia Sadova, prin legea din 1884, când s'a constituit Domeniul Coroanei.

Acest domeniu, cu expoziție Est-Vest, pe o lungime de 25 Km. și cu lățimea medie Nord-Sud de 8 Km., însuma în total 20 mii ha. Cam pe la mijloc, în direcția austrului, dela Sud-Vest spre Nord-Est, pe o lungime de 16 Km., moșia era traversată de o bandă de nisip sburător, cu o lățime dela 1—3 Km, care se prelungea mai departe, pe moșiile Așezămintelor Brâncovenești, Dăbuleni, Potelu etc. ale Statului. Această bandă forma, așa zicând, un hotar între pământul de Romanăți bun de grâu, spre Nord, și terenul nisipos dinspre Dunăre, la Sud, unde se cultiva numai secară cu porumb. Toată partea aceasta era mai mult sau mai puțin innisipată, pe alocuri diseminate dune întregi de nisip, dând aspectul general unui teren innisipat rupt de vânturi.

Pericolul fiind iminent și pentru a pune stavilă innisipării continui a terenurilor agricole „pământ de Romanăți”. s'a pus dela început problema fixării nisipurilor, ca o lucrare preventivă și culturală, care s'a executat astfel :

La înființarea Domeniului Coroanei, moșia găsindu-se arendată, pentru ca arendașul să nu fie jenat în interesele sale, primul silvicultor s'a mulțumit să planteze câteva spulberişuri de nisip, puse la dispoziție de către arendaș în seria Dăbuleni.

În anul 1894, al doilea silvicultor, mai înființează o pepinieră volantă de salcâmi în seria Ocolna, iar în 1895, sub conducerea mea, se începe, dela Est spre Vest, plantarea fâșiei mari de nisip pe lungimea de 16 Km., urmărind, la început, tot numai pâlcurile de nisip, spulberişurile, sau albiturile — cum le zic țărani — cedate de arendași, până în anul 1898, când, expirând contractul de arendare și începând regia Domeniului, silvicultorul a putut lucra și desvolta nestânjenit o mai mare activitate la plantarea nisipurilor.

În anul 1898, Domeniul s'a împărțit în 8 ferme agricole și una viticolă.

În anul 1902 se numește un silvicultor pentru lucrările silvice și se întocmește planul economic, împărțind Domeniul în kilometri patrați, având fiecare câte 4 tarlale de câte 25 ha., exclusiv drumurile. Fiecare kilometru pătrat, încadrat între două drumuri de 12

metri și alte două drumuri de câte 16 metri lățime, a fost plantat la distanța de un metru, cu salcâmi, având în total 500 km. liniari de plantație făcută pe marginea drumului, deosebit de hotarul moșiei — cam 50 km. liniari — plantat cu câte 3—5 rânduri de salcâmi, formând o perdea de apărare.

Fermele înființate au fost și ele încadrate cu perdele de protecție, plantate cu câte 10 rânduri de salcâmi: aceste lucrări s'au făcut, cu ajutorul șefilor de secție, în timp de 4—5 ani. Toate aceste lucrări, făcute cu scop cultural, erau terminate în 1907.

Perdelele depe hotar și, ale fermelor, drumurilor, plantate în lung și în lat, banda de nisip care traversa moșia în lungimea ei, pâlcurile de nisip izolate, spulberişurile sau albiturile fiind toate plantate și bine prinse, formau o barieră, un zid apărător contra Austriului, oprindu-se aci nisipul adus de vânt și scăpând astfel de innisiparea mai departe a terenului de Romanați, bun și fertil, aflat dincolo de bandă în spre Nord-Est.

Importanța acestei lucrări s'a putut mai bine aprecia acum, când cu ocazia exproprierei din 1919, s'a putut da țăranilor 10 mii ha. teren bun, care, altfel, ar fi fost cu siguranță innisipat.

Între timp, împreună cu silviculorul, am fixat perimetrul pădurii de salcâm, ținând seama și de interesele moșiei, unde cerându-se izlazuri de oi, am căutat, pe cât a fost posibil, să evităm și încadrarea terenului „deși nisipos”, dar înierbat cu pir, socotind că țesătura rădăcinilor lui, servește întru câtva la fixarea nisipurilor.

Silviculorul continuă să lucreze de acum la plantarea nisipurilor în perimetrul fixat al pădurii. Folosește pueți crescuți în două pepiniere volante, completând numai lipsa, cu pueți din drajoni.

Ca modalitate de plantare, pe nisipuri curate pueții s'au plantat în gropi, cu plata în bani; iar pe nisipurile amestecate, puțin fertile, care mai primesc o cultură agricolă, s'a aplicat sistemul mixt, în combinație cu plante prășitoare (porumb sau pepeni) și cu plata în natură dijmă $\frac{1}{4}$ — una Domeniu și trei părți țăranului.

Răsboiul ne surprinde cu lucrarea începută.

După răsboi, intervenind exproprierea, Domeniul fiind în întregime expropriabil, ne rămâne numai nisipurile abandonate dela expropriere, cuprinse în două corpuri: La Nord și Sud, însumând în total cam 3800 ha. din care 3300 ha. le avem plantate cu pueți de

salcâm, și ceva pin silvestru, austriac, duzi și stejar; iar restul sunt drumuri, locuri de cultură diseminate pentru scutiri și trebuințele Domeniului, cum și 62 ha. vie indigenă la Ogrin, încadrată în 90 ha., inclusiv drumuri și perdele.

Notăm că odată cu exproprierea, am cedat o bună parte din plantațiunile făcute, pălcuri izolate cari nu se mai puteau administra de noi. Astfel, plantațiile dela punctul numit „Cioabla” și „Coada de rândunică” în suprafață de cca. 200 ha., rezervate, spre mulțumirea noastră, în patrimoniul statului, se administrează de ocolul Silvic Țugurești Dolj, iar toate celelalte, ca: perdelele fermelor, cele de pe hotar. nenumărate mici pălcuri diseminate și aproape toate drumurile plantate în lung și în lat, cca. 400 km. liniari, căzute în expropriere și ajunse pe mâna țăranilor împrăștiți, sunt deja distruse și aproape nu se mai vede urmă din munca făcută de Domeniu în scop cultural și în interes general.

Progresul făcut de Domeniu în timpul regiei, în toate ramurile de activitate, pe teren cultural și economic, sunt descrise, mai pe larg, în monografia Domeniului, întocmită în Decembrie 1928.

Plantațiile de salcâmi se exploatează pe baza amenajamentului, revizuit și aprobat pe deceniul 1930—1939.

După războiul, în deceniul 1920—1929, administrator al Domeniilor Coroanei fiind d-l General adjutant E. O. Balif, s'au făcut cele mai întinse plantațiuni, având perimetrul definitiv fixat.

În această epocă s'a cheltuit în mediu, pentru plantații, 500 lei la ha, sumă în care se cuprinde și costul puieților.

Pentru a se vedea mai bine mersul lucrărilor, dăm mai jos tabloul de suprafețele plantate și cheltuelile făcute între anii 1921—1930:

A N I I	Până la 1920			1921	1922	1923	1924	1925	1926	1927	1928	1929	1930
	stejar	pin	salc.										
Suprafața plant. în ha.	200	24,54	1663	118	94,75	105,05	298	367,25	270	77	42,91	50	50
Cheltueli la ha. lei	—	—	—	247	363	373	270	234	275	744	1524	574	574
Totalul cheltuelilor. lei	—	—	—	29.103	34.539	39.219	80.340	85.721	65.914	57.325	65.556	27.426	24.714

În deceniul 1930—1939, toate plantațiunile depe nisipuri au fost puse la punct, revenind și cu complectările în golurile rămase neprinse din anii trecuți.

Astăzi Domeniul Sadova a devenit aproape numai forestier, cu 75% pădure de salcâm, plantat pentru fixarea nisipurilor. Din 4618,80 ha câte au mai rămas după expropriere, 3335,50 ha sunt plantații și 412 ha pădure naturală de stejar, în luncă; iar restul, 527,75 ha teren agricol și izlazuri, 62 ha vie, 15,54 ha de pomi, 196,50 ha drumuri, 55,50 ha ferme și clădiri și 14 ha neproductive.

Din analiza unui salcâm de 25 ani, având înălțimea de 22,55 metri¹⁾, cele două curbe — creșterile medii periodice, cu cele medii totale —, s'au întâlnit la 19 și 21 ani, când ambele au devenit egale, ceea ce ne indică că la această vârstă se găsește termenul exploatabilității.

În amenajamentul nostru, patru serii de exploatare se bazează pe revoluția de 20—25 ani, urmând să obținem lemn mai gros, pentru construcții rurale, stâlpi de telefon etc., iar a cincea serie, se exploatează la vârsta de 15 ani, pentru a putea obține lemn mai subțire, prăjini pentru hameerii și căpriori, căutați tot în construcții rurale.

În deceniul în care ne găsim, trecem prin perioada de tranziție tinzând la normalizarea etăților, la care vom ajunge în deceniul următor, așa ca în 1940—1949, atunci, când viitorul silvicultor va exploata anual: 150 ha, cu vârstele gradate ajuns: la termenul de exploatabilitate de 20—25 ani, putându-se conta pe o producțiune medie de 150—200 steri la hectar atunci, se va putea vedea adevărata cantitate și valoare a materialului lemnos pe care se poate conta ca venit anual.

Mai adăogăm că pentru valorificarea floarei de salcâm, pe viitor, se va putea da o dezvoltare și mai mare stupăriei de pe Domeniu. Astăzi avem 320 stupi buni cu o recoltă medie de 10 mii Kgr. anual, din care 60% miere de salcâm, albă, curată și cu aroma pronunțată a florilor de salcâm, clasificată ca cea mai fină miere.

Mai notăm că la începutul plantațiilor, pe la 1890, pentru fixarea nisipurilor s'au făcut încercări și cu pin silvestru și austriac, care au reușit destul de bine. Din cauza climei și mai cu seamă a altitudinii, ne obținând decât lemn de foc, i-am abandonat, rămânând numai la plantațiunile de salcâmi.

1) La analiză s'a găsit: înălțimea 22,50 m, diametru la 1,30 m, cu coajă, 21 cm, fără coajă 11 cm; volumul, cu coajă 0,307 m³; fără coajă 0,255 m³; volumul coajei 0,052 m³, ceea ce revine, în procente, în raport cu lemnul plin, 17%.

Pe terenuri innisipate, cca 40 hectare abandonate de agricultură, dar acoperite cu un strat de nisip nu prea gros, am încercat, odată cu plantarea pueților de salcâm, și însămânțări, sub brazdă, cu ghindă de pedunculat, care au reușit foarte bine având astăzi un pâlc curat de stejar cu vârsta de 40 ani.

Fână la 10 ani stejarul a mers foarte bine sub protecția salcâmului. Mai greu a fost să menținem stejarul după prima exploatare a salcâmului, care, având creșteri și de trei metri în primul an, innăbușea stejarul. Ne mai având nevoie de protecție, extrăgeam salcâmi în fiecare an, ca operație culturală, până când stejarul ajungea la înălțime când nu mai era periclitat de innăbușirea salcâmului. Operațiunea aceasta culturală s'a făcut fără cheltueli, dându-se dijmă din crăci.

Ținând seama, că pentru însămânțarea cu stejar trebuiau făcute sondaje și găsite anumite terenuri potrivite, că reușita lui în amestec cu salcâmul este foarte greoaie, că din punct de vedere economic salcâmul este mult mai rentabil, putând fi de cinci ori exploatat în timpul unei revoluții de 100—120 ani, care an fi trebuit dată stejarului și, ținând seama că operațiunile cu fixarea nisipurilor trebuiau să fie terminate în deceniul prevăzut de amenajament, nu s'n mai continuat cu introducerea stejarului sub protecțiunea salcâmului.

În orice caz, plantațiunile de salcâmi, făcute la început cu scop cultural pentru fixarea nisipurilor, au devenit astăzi factorul principal de venit al Domeniului.

Geschichte der Robinienaufforstungen auf dem Flugsande der Kronomäne Sadova.

L'historique des plantations de robinier sur le domaine de la Couronne, Sadova.

Le domaine de la Couronne, Sadova se trouve dans la proximité du Danube et du Jiu; il a été constitué en 1884. A ce temps là, les sables mouvants de la vallée du Danube et du Jiu couvraient sur une grande étendue les terrains agricoles avoisnants et menaçait même la domaine Sadova. Pour ce motif on a décidé, dès le début, leur fixation.

Les travaux commencés en 1884, ont été conduits d'une manière plus intensive seulement à partir de 1898.

D'abord les terres productives furent divisées en parcelles contenant

25 ha chacune et séparées par des chemins au long desquels on a planté des robiniers, disposés en rideaux de protection.

Depuis 1907 on a planté aussi les terrains improductifs, englobés dans la propriété forestière : il n'en reste à présent que quelques compléments à effectuer.

Les plantations ont réussi à fixer définitivement les sables. La surface plantée est de 3300 ha. L'essence employée a été le robinier, mais on a introduit parfois, en petite mesure, du chêne, du mûrier, du pin sylvestre et d'Autriche. Le pin ne fournit que du bois de chauffage.

Aujourd'hui les plantations de robinier, âgées de 15 à 25 années, sont exploitées; elles produisent 150—200 stères par ha.

Conçues comme moyen de protection, ces plantations constituent à présent, pour le domaine Sadova, la plus importante source de revenu.

O NOUĂ ORIENTARE A EXPORTULUI DE LEMNĂRIE

de Ing. V. FILIP

Exportul de lemnărie, așa cum s'a desfășurat în ultimii 4 ani, ne îndreptățește să ne gândim la o normalizare a industriei și comerțului de lemnărie, la o adaptare a cererii la ofertă. Cantitățile de lemnărie exportate în anii 1932, 1933, 1934 și 1935, trebuiesc considerate ca maximale, față de probabilitățile reale și normale ale pădurilor noastre.

Esențialul în exportul de lemnărie trebuie să-l constituie valorile realizate, și în special în valută forte, valori ce trebuiesc depășite an de an, fără a ne gândi să mărim volumul cantitativ, fiindcă și conjunctura pieței internaționale ne va fi favorabilă, întrucât calitățile lemnului românesc fiind excepționale, cu greu vor renunța piețele noastre de desfacere la lemnul românesc.

De câțiva ani, cererile de lemnărie brută și fasonată, prezintă o deplasare tot mai accentuată în compartimentul foioaselor.

Vom analiza mai jos cererile separate pentru fiecare sort de lemnărie :

1) Fabricile de chibrituri din Turcia, Siria, Palestina și Egipt, ca produse ale politicii autarhice a statelor respective, reclamă cantități tot mai mari de lemn rotund de plop, tei, mesteacăn și anin, plătind prețuri mult mai mari decât pentru cheresteaua de rășinoase (clasa IV-a).

Ungaria consumă tot mai mult lemnul de fag și alte foioase.

Spania importă fag pentru a-l derula în fabricile sale.

Cehoslovacia, Italia, Ungaria și Belgia, consumă lemnul de nuc pentru fabricile lor de armament care însă devine prohibit din anul 1935.

Exportul nostru de lemnărie de lucru, rotunde, de foioase, în anul 1932, 1933, 1934 și 1935, se prezintă după cum urmează :

	1 9 3 2 tone	1 9 3 3 tone	1 9 3 4 tone	1 9 3 5 tone
Germania	1.151	76	394	1.471
Austria	544	—	370	809
Belgia	—	79	369	—
Bulgaria	1	—	421	—
Egipt	45	85	1.423	1.848
Spania	—	52	164	168
Franța	—	77	—	—
Anglia	—	—	70	132
Grecia	—	—	180	283
Ungaria	4.483	5.477	8.478	9.582
Polonia	—	117	461	101
Italia	209	774	106	—
Elveția	255	42	—	—
Cehoslovacia	1.116	2.091	97	298
Turcia	881	483	81	1.749
Jugoslavia	4	—	—	—
Palestina	—	—	185	943
Alte țări	55	1.833	406	807
Total	8.744	11.186	13.205	18.191
In procente	100	128	151	208

Rezultă că exportul de lemn de lucru, esențe foioase, este în continuă creștere, dublându-se în anul 1935 față de 1932.

Avem cereri tot mai susținute de tei pentru Egipt, Palestina, Turcia și Siria. Aceste cereri sunt și consecință a faptului că lemnul de tei din Turcia, ce se exportă în Palestina, și Egipt, s'a dovedit a fi prea inferior din punct de vedere calitativ.

2) În Siria, Palestina și Egipt, standardul de viață s'a ridicat an de an și efectele n'au întârziat să se repercuteze și asupra importului lor de lemnărie. De când Sirianul sau Arabul din Palestina sau Egipt, nu mai pune pământ pe jos, în casă, ci dușumea de brad cu nut și feder, pleacă din România cantități tot mai mari de scânduri înguste de 24 mm, care se geluesc apoi în țările importatoare.

Odată cu aceste cereri pentru populația rurală, au început cereri de parchete de stejar din partea orașenilor, care se importă în stare brută, geluindu-se la locul de desfacere.

Curentul pentru mobila de lemn masivă, sau cu placaj și contraplacaj, a provocat cereri tot mai mari pentru cherestea de foioase

(fag aburit și în parte natural, tei, paltin, frasin, stejar, etc.) care deasemenea se exportă în cantități mari.

Pentru construcțiile rurale din Palestina și Egipt, se exportă cantități mari de cioplitură de fag (subii) și cioplitură de stejar.

Căile ferate din Grecia, Turcia, Siria și Egipt, necesită cantități mari de traverse de stejar și fag, instituțiile publice și private reclamă cherestea de stejar, frasin, etc.

Franța, Cehoslovacia, Ungaria și alte țări, reclamă doage și funduri de stejar.

Grecia cere doage de fag pentru butoaie de măslină.

De când s'a abrogat prohibiția băuturilor în Statele Unite, se cer cantități enorme de doage de stejar, pentru butoaie de bere.

Noi am parvenit să exportăm numai 85 tone în această țară în anul 1933.

Exportul nostru de cherestea și cioplitură de foioase a evoluat pe țări în ultimii 4 ani, după cum rezultă din tabloul următor :

	1 9 3 2 tone	1 9 3 3 tone	1 9 3 4 tone	1 9 3 5 tone
Germania	1.997	2.264	7.234	11.129
Austria	2.740	1.108	2.147	2.302
Belgia	476	273	110	48
Bulgaria	61	—	—	15
Egipt	12.659	15.701	19.270	21.663
Spania	2.30	7.796	4.886	3.457
Franta	7.301	7.148	1.613	2.00
Anglia	179	179	2.024	3.177
Grecia	5.428	5.738	9.877	9.396
Ungaria	10.716	11.376	8.328	9.739
Polonia	4.098	3.259	4.419	1.335
Italia	4.806	6.368	2.913	3.012
Elveția	2.770	5.721	4.259	2.441
Cehoslovacia	4.866	5.180	5.444	2.909
Turcia	226	86	62	—
Jugoslavia	1.854	735	222	208
Palestina	—	—	4.728	2.420
Alte țări	6.170	14.140	5.105	6.553
	68.643	77.891	82.641	80.104

Cererile cele mai mari și în continuă creștere ne parvin din Grecia, Egipt și Germania.

Notăm că în ultimii ani, se cere cherestea de tei, frasin și paltin tot mai multă, în special pentru Grecia și Spania.

3) Comerțul de lemn contraplacat și foi de placaj a luat în ultimii ani o dezvoltare extraordinară și ocupă o parte considerabilă din comerțul total al lemnului din toate țările exportatoare și importatoare din lume.

După date statistice ale CIB-ului, publicate în Buletinul CIB No. 12 din 10 Februarie 1936, consumul țărilor importatoare din toată lumea este de :

515302.— m³ în anul 1934, și

585028.— „ „ 1935

Aceste cantități raportate pe țări de destinație sunt următoarele :

Destinația	T o t a l				C. I. B.-ul				România	
	1.35	%	1934	%	1935	%	1934	%	1935	1934
Anglia	326.129	56	252.207	49	34.024	6	18.030	3	169	—
Irlanda	1.472	—	869	—	51	—	—	—	—	—
Franța	784	—	1.276	—	192	—	439	—	36	—
Belgia	23.717	5	19.755	4	7.882	1	5.464	1	—	—
Țările de jos . .	41.304	7	35.436	7	13.226	2	10.807	2	34	93
Danemarca . . .	15.335	3	18.655	4	1.493	—	1.557	—	—	—
Germania	39.256	7	56.631	11	497	—	594	—	56	—
Elveția	2.139	—	3.316	1	1.643	—	2.525	1	59	—
Ungaria	36	—	27	—	34	—	27	—	—	—
Italia	10.511	2	18.753	4	896	—	1.550	—	176	26
Grecia	5.722	1	4.303	1	3.068	1	2.091	—	84	36
Spania	8	—	109	—	—	—	39	—	—	—
Țări nordice . .	2.311	—	1.649	—	231	—	42	—	—	—
„ baltice	233	1	283	1	85	1	226	1	—	—
C. I. B.	2.500	—	2.161	—	2.102	—	1.709	—	282	74
Alte țări europene	24.635	4	35.388	7	14.960	3	23.699	5	14	270
Japonia	26	—	1	—	—	—	—	—	—	—
Palestina și Irak	9.476	2	7.496	1	8.370	1	6.205	1	425	283
Siria	1.472	—	247	—	1.469	—	246	—	—	—
Egipt	6.755	1	5.594	1	4.613	1	2.417	1	367	108
Algeria, Tunisia	276	—	1.177	—	232	—	1.104	—	4	—
Maroc	2.801	—	811	—	1.121	—	—	—	19	—
Africa de Sud . .	2.634	1	844	—	1.245	1	221	—	—	—
America de Nord	565	—	29	—	—	—	—	—	—	—
„ „ Sud	37.017	6	20.693	4	11.028	2	6.532	1	—	—
Australia	515	—	359	—	—	—	—	—	—	—
Alte țări neeurop.	23.839	4	27.238	5	58	—	4	—	9	—
Total m ³	585.028	100	515.302	100	103.520	100	85.532	16	1.734	890
„ tone	408.374	—	360.990	—	63.213	—	49.637	—	1.387	712
%	100	—	100	—	18	—	16	—	—	—

În „CIB“ sunt cuprinse : Austria, Jugoslavia, România și Cehoslovacia.

Cifrele de mai sus ne demonstrează că România este în faza primitivă a industrializării lemnului de foioase și consumul de placaj de fag este un dezechilibru serios.

Palestina, Egiptul, Siria, Grecia, etc. sunt țări consumatoare de placaj și contraplacaj, importând din România cantități reduse, după cum rezultă din tabloul de mai sus.

Posibilitățile de export ale României în compartimentul foioaselor sunt mari, nebanuite de către consumatorul mediteranean sau continental.

Nu putem să activăm cu mai mult succes, fiindcă nu avem organizată o industrie proprie și a foioaselor ca să satisfacă cererea externă.

Pe piața internațională suntem cunoscuți ca o țară exportatoare de rășinoase, deoarece reprezentanții comerciali sunt ai societăților mari forestiere din România, dar centrele la Budapesta, Milano, sau Geneva, și nu oferă decât rășinoase.

Cererile sunt mai mari decât oferta noastră în lemnărie brută și fabricată de foioase. Se impune deci ca producătorul român (în majoritate Capsul) să-și organizeze desfacerea pădurilor de foioase, pe piața internațională, prin legături ad-hoc.

Casa Autonomă a Monopolurilor din Turcia, fabricile de chibrituri din Istanbul, necesită anual până la 5000—7000 tone lemn rotund de plop și tei, cantitate ce a contractat-o din România.

Deși termenul de livrare era scurt (Ianuarie-Martie 1936) totuși nu s'a putut livra decât 1800 tone lemn rotund de plop și tei.

Este adevărat că plopul și teiul de lucru, în special în calitatea reclamată de fabricile de chibrituri, se găsesc sporadic în pădurile noastre și cheltuelile de exploatare sunt mari. Prețul ce se oferă, până la 680 lei/m³ ab vagon stația de încărcare Valea Troțușului, P. Neamț, Fălticeni, Vaslui, etc. ar putea tenta pe producător. Deasemenea și producătorul din Nordul Dobrogei va fi tentat să angajeze posibilitățile sale normale dacă i se asigură 1000 lei/m³ fob Isaccea, Măcin sau Tulcea. Și totuși aceste lemne se obțin și cu 450 lei/m³ franco vagon stația de încărcare, și chiar cu 250 lei/m³ (un caz recent la P. Neamț).

Dacă s'ar garanta livrarea unei cantități mai mari, credem să se obțină și 730—750 lei/m³ franco vagon stația de încărcare.

Trebue să subliniem că majoritatea lemnului de foioase pot

fi oferite de către Stat, care are posibilități de recoltare, mai multe decât particularii.

Fagul cu rezervele lui, poate constitui materia primă pentru fabricile de placaj a căror producție trebuie mărită, ca să corespundă cererilor de pe piața internă și externă. Prin aceasta, se mărește rentabilitatea pădurilor de fag.

Mărirea cantităților de stejar necesare pentru parchete, cherestea de construcție și tâmplărie, se va putea determina printr'o selecționare mai scrupuloasă a lemnului de lucru odată cu exploatarea parchetelor pentru lemne de foc.

Printr'o raționalizare a exploatării pădurilor de foioase, se va putea produce materialul brut pentru export și uzinele din România, în cantitățile cerute de consumul intern și cererea externă. Mărirea procentului de lemn de lucru va aduce mărirea rentabilității exploatarea pădurilor de foioase și deci va da posibilitate producătorilor de a face noi investiții pentru exploatarea suprafețelor de păduri, neaccesibile până în prezent.

O consecință a noii orientări a cererii generale de lemnărie, va fi o diminuare a cererii în compartimentul de rășinoase, ceea ce este necesar să se producă, atâta timp cât exploatăm mai mult decât posibilitatea normală a pădurilor noastre de rășinoase.

Dacă luăm de bază suprafața de 1.400.000 ha, a pădurilor de rășinoase ce se găsesc în România, cu o producție anuală medie de 3 m³ la ha, avem o producție anuală normală de 4.200.000 m³. Scăzând perdenile prin exploatare și industrializare, rezultă că am avea o posibilitate normală de 1.700.000 m³ cherestea de rășinoase, din care 60% pentru export, adică cca 1.020.000 m³ cherestea sau 50 mii vagoane.

Cunoscând că s'au exportat :

în anul 1932,	52397	vagoane	cherestea	și	cioplitură	de	rășinoase.
.. 1933,	41175
.. 1934,	61225
.. 1935,	59295

și scontând o diminuare a exportului de rășinoase, putem afirma că în scurt timp vom ajunge să exportăm numai posibilitatea normală de exportat de cca 50.000 vagoane, deci să avem adaptată cererea la ofertă (capacitatea normală de producție a pădurilor de rășinoase.

In concluzie :

— Cererile de foioase, brute și industrializate, sunt mai mari

decât producția noastră, care trebuie adaptată la nevoile de consum interne și externe.

— Se impune raționalizarea exploatărei pădurilor de foioase, pentru a se obține un procent cât mai mare de lemn de lucru, care, după cum am arătat mai sus se poate exporta în stare brută, cât și industrializat.

— Să se desvolte uzinele pentru industrializarea foioaselor (aproape toate esențele).

— Să se organizeze vânzile directe ale lemnului de foioase în toate țările importatoare, stabilindu-se legături cu guvernele și instituțiunile publice respective, care necesită traverse de stejar și fag, cherestea de diferite esențe, etc.

— Pentru a se evita brăcuirea pădurilor de foioase ale Statului, este necesar ca tot lemnul de lucru să fie exploatat, industrializat și comercializat în regie proprie sau în combinație cu particularii (Furnica Buzău și Areva București).

Prin această valonificare, se vor mări veniturile și implicit posibilitățile de refacere a pădurilor noastre de foioase.

Avem nevoie în primul rând de un serviciu de informațiuni bine organizat, dotat cu toate datele, pentru a putea anticipa cu oferta.

Pentru Egipt se exportă în acest an peste 6000 tone traverse de fag, din care s'au exportat până astăzi cca 3500 tone prin portul Constanța și restul vor fi livrate prin Galați.

La acest export iau parte numai societățile streine.

Puteau să fie interesate și societățile românești.

Cererile de parchete brute de stejar, cherestea de fag, traverse de fag, traverse de stejar, placaj și contraplacaj, ce ni s'au adresat în cursul anului curent, vin să verifice deducția noastră că exportul de lemnărie din România, este în transformare.

Străinătatea caută lemnul nostru, fiindcă este cel mai efin, chiar sub paritatea lemnului rusesc.

Am ajuns în starea actuală din cauză că exportul de lemnărie din România nu este în mâna exportatorilor români, și interesele românești sunt sacrificate pentru a fi satisfăcute interesele internaționalilor, cari au otrăvit opinia internațională cu bogățiile acestei țări sălbatece.

Din această cauză trebuie să se adopte politica propriu zisă de dirijare a exportului de lemnărie din România.

Eine neue Orientierung in Holzexport.

Une nouvelle orientation dans l'export du bois.

On constate que le bois des feuillus est de plus en plus recherché par les pays importateurs: ce sont les pays où la politique d'encouragement de l'industrie nationale est fortement accentuée. On demande du bois de tilleul, de peuplier, de bouleau et d'aune pour la fabrication des allumettes, du noyer pour l'armement, des parquets de chêne, du bois de hêtre, d'érable, de frêne, de chêne, de tilleul pour les meubles et pour les contreplaqués, enfin du chêne et du hêtre pour les douves et les traverses.

Considérant que la demande est plus grande que l'offre, l'auteur est d'avis que l'exploitation des bois feuillus doit être réorganisée; ce sont surtout les régies de l'état qui pourraient fournir le marché, à condition d'éliminer les intermédiaires.

PROBLEMA ÎMPĂDURIRILOR ÎN AMERICA ¹⁾.

de cons. de leg. RADU FLORESCU

Ziarele și revistele de specialitate s'au ocupat, în cursul lunii Decembrie, de problema reîmpăduririlor, readusă la lumina cercetărilor publice, printr'o comunicare a Președintelui, adresată cu ocazia celei de a 60-a aniversări a primei legislații de protecție a pădurilor în Statele Unite.

Până la sfârșitul secolului trecut, în multe din Statele Uniunii Nord Americane nu exista nici un fel de protecție pentru păduri. Din contră, conjonctura favorabilă de desfacere a produselor agricole îndemna pe cultivatori să reducă suprafețele împădurite pentru a câștiga teren pentru cultură. Treptat însă grija administrației pentru conservarea pădurilor a fost deșteptată.

De la ultima criză economică din 1931—1932, când guvernul a fost silit să cerceteze mai de aproape cauzele turburărilor economice și a fost îndemnat să facă inventariul bogățiilor naționale, menținerea și sporirea avuției naționale, prin plantații de arbori, a devenit una din problemele economice cele mai în evidență.

În afară de faptul că s'a pus, aci, de curând, în aplicare un plan de replantări, anuale, de păduri, mai cu seamă în regiunile unde devastările au fost mai cumplite, Min. de Agricultură, în legătură cu Ad-ția celor 48 State din Uniunea Nord Americană, încurajează studiul și aplicarea celor mai bune metode pentru valorificarea lemnului, cât și evitarea risipei în întrebuințarea materialelor lemnoase.

Dificultățile care s'au pus în calea executării unui plan extensiv de reîmpădurire, au provenit până acum din faptul, că di-

1) Extras dintr'un raport adresat de D-l Radu Florescu, consilier de legație la Washington, D-lui Ministru al Afacerilor Străine.

feritele State fiind suverane pe teritoriul lor, guvernul federal nu putea să le impună o legislație uniformă, care să ție seamă de interesele întregii națiuni. De la începutul administrației Roosevelt, guvernul federal, prin dimensiunile creditelor puse la dispoziție pentru lucrări de utilitate publică, a putut învinge inerția administrativă a Statelor, impunând un program național de împăduriri.

Guvernul a fost ajutat în această sarcină de legea din Aprilie 1933, care prevede înrolarea tinerilor până la vârsta de 30 ani în echipe de lucrători, supuși unei discipline de Boy-scouts (cercețași muncitori), întruniți în campamente speciale, numite C. C. C. Camp (Civil conservation corp) afectați lucrărilor de îmbunătățiri agricole și în primul rând întreținerii și protecției pădurilor.

Aceste campamente de tineri voluntari recrutați dintre mulțimea de tineri fără de lucru, cari primesc întreținere de la Stat și un mic salariu, sunt răspândite în întreaga țară, iar antrenamentul lor consistă în munca depusă sub supravegherea unor specialiști agricultori. Disciplina este menținută de către ofițeri din armată, având o delegație specială.

Această armată de tineri lucrători, organizați după normele disciplinei de „boy-scouts”, își construiește singură barăcile pentru locuință, unde sunt adăpostiți în condiții echivalente cu acelea ale taberilor de instrucție militară. În cuprinsul acestor tabere se predau și ore de cursuri pentru studii, în legătură cu activitatea profesională a fiecărei tabere.

Cele mai multe din taberele de muncitori sunt afectate serviciului de replantare și apărare a pădurilor, această grijă fiind mai cu seamă purtată în regiunile secetoase, unde necesitatea replantărilor este mai mult resimțită. În regiunile secetoase, pădurile cari au mai rămas în ființă sunt supravegiate cu atât mai de aproape cu cât în acele regiuni, în cursul lunilor de vară, lemnele rășinoase uscate se aprind foarte ușor, dând loc la incendii, cari în trecut au devastat mari suprafețe.

Pe lângă faptul că în cuprinsul acestor tabere se face educația unei părți din tineret, sustras astfel efectului demoralizator al lipsei de lucru, se mai îndrumază și instrucția agricolă a țării, răspândindu-se metodele cele mai științifice pentru îmbunătățirea diferitelor culturi. Autoritățile federale, tot prin mijlocirea taberelor de muncitori, caută să încurajeze generațiile tinere să se devoteze ocupațiilor agricole, îndepărtându-le de marile centre urbane,

unde condițiile de viață sunt mai nesănătoase și unde propaganda seđiđioasă caută să înroleze pe cei lipsiți de lucru în slujba diferitelor ambiții politice.

Grație acestei legi de organizare a tineretului lipsit de lucru, au putut fi înrolați în ultimii ani peste 600.000 tineri, întreținuți din fondul de un miliard dolari votat în 1933, două săptămâni după inaugurarea noului regim pus la cale de Președintele Roosevelt.

Organizarea acestei armate a fost încredințată la 4 Ministere: Ministerul Muncii luând asupra-și sarcina selecțiunii tinerilor, Ministerul de război delegând ofițeri pentru instrucție și disciplină, iar Ministerele de Agricultură și de Interne repartizându-i în echipe la diversele lucrări de conservare de păduri. Ministerul de Război a mai fost însărcinat și cu echiparea tinerilor (cărora li s'au distribuit uniforme speciale), cu transportarea lor, cu procurarea de materiale pentru construirea barăcilor, cât și cu aprovizionarea taberelor. Aceste mijloace de acțiune combinate s'au arătat atât de puternice încât în Iulie 1933 *Civilian Conservation Corps* număra peste 300.000 oameni repartizați la lucrările de conservare pădurilor. Pentru înrolarea tinerilor, Ministerul Muncii a hotărît că vârsta cea mai bună este între 18 și 25 ani, ceea ce corespunde cu vârsta serviciului militar în țările unde acesta este obligator.

Plata acestui serviciu este de 30 dolari de cap pe lună, fără a socoti adăpostul, hrana și echipamentul, cari sunt în socoteala Statului. Serviciul medical al armatei le stă de asemenea la dispoziție. S'au stabilit și grade pentru supraveghetori, în procent de 8% din totalitatea înrolărilor, cari primesc dela 5 la 15 Dolari în plus pe lună. Recrutările sunt făcute ținând seama de greutatea materiale ale familiilor numeroase, o bună parte din câștigul tinerilor fiind trimis direct celorlalți membri ai familiei nevoiașe. Sub această formă. Serviciul de conservare vine în ajutorul întregii familii a celor lipsiți de lucru, ea primind până la 75% din câștigurile tinerilor. Termenul de serviciu este de șase luni, putând fi reinnoit. Administrația arată că din primele 310.000 recrutări pe 6 luni, 175.000 au cerut reinnoirea termenului de serviciu.

Acești oameni, după arătările Ministerului de Agricultură, au fost întrebuințați aproape exclusiv la lucrări de plantare de păduri, de combaterea insectelor dăunătoare agriculturii, de curățire de păduri, de apărare contra incendiilor în păduri, cât și de organizare a unui serviciu de apărare și conservare a plantațiilor

pe tot întinsul țării. Având în vedere mijloacele puternice cu cari sunt înzestrați, munca lor progresează într'atâta încât în timp de doi ani jumătate, au făcut mai multe ameliorațiuni decât s'au făcut în cei 30 de ani anteriori.

Între alte materii de studii dintre cele care se predau acestor tineri în legătură cu activitatea lor de *plantare și întreținere de păduri*, li se mai dă și noțiuni de valorificarea științifică a lemnului, fiind considerat din ce în ce mai mult o bogăție de cea mai mare necesitate pentru tehnica modernă, căci fibra de lemn este destinată azi celor mai variate fabricațiuni.

Lemnul devine astăzi, alături de petrol și de cărbune, o resursă de viață indispensabilă unei națiuni care vrea să-și asigure nivelul de existență economică reclamat de dezvoltările industriale.

Fără a mai vorbi de necesitatea împăduririlor pentru îmbunătățirea condițiunilor climaterice și pentru menținerea umidității solului — care este asigurată numai în regiuni unde porțiunile cultivate alternează cu pădurile, — lemnul devine astăzi una din materiile prime cele mai valoroase pentru țesături. După spusele unor experți chimiști, celuloza din lemn pare a fi destinată a face concurență celulozei din bumbac, metodele de obținerea fibrelor de celuloză din ce în ce mai elastice îmbunătățindu-se în fiecare an.

În domeniul mecanicii, celuloza presată își găsește întrebuințarea, după caz, înlocuind fierul și oțelul, cum se poate constata la roțile de transmisiune a nouilor motoare de automobile în industria americană.

Pentru industria construcțiunilor de case, noile materiale de construcție date la iveală, au și ele ca bază cartonul presat sau celuloza amestecată cu ciment și alte substanțe. Construcția de case aci, ca și în alte domenii de industrializare progresivă, ține seamă de o foarte judicioasă întrebuințare a materialelor noi de construcție, cari sunt mult mai reduse în greutate ca cele tradiționale, fără a fi nici mai puțin solide, nici mai puțin eficace pentru apărarea contra intemperilor climaterice. În privința aceasta, companiile de construcții de case au dat la iveală o mulțime de materiale de construcție necunoscute în trecut, mai ușor de montat și având calități de izolare mai desăvârșite. După cum fierul, cimentul și sticla sunt materialele cele mai întrebuințate pentru marile blocuri de case, tot astfel lemnul își păstrează întrebuințarea cea mai de seamă pentru case și vile individuale, așa cum se găsește răspândite pe întreaga

suprafață a Statelor Unite, neexistând nicio diferență tehnică între construcția pentru uzul orășeanului sau cea a agricultorului. Bineînțeles că o industrie progresivă și o oportunitate de experiențe vin în ajutorul acestui fel de a schimba tehnica construcției moderne.

Die Aufforstungsfrage in America.

Le problème du boisement en Amérique.

On publie la partie la plus intéressante d'un rapport rédigé par la légation roumaine de Washington et concernant l'organisation du travail dans la campagne de reboisement de l'Amérique du nord, commencée en 1933.

CE ESTE DE FACUT ?

de Ing. HORIA MANOLE

Se discută, zilnic, tot felul de probleme privind regenerarea pădurilor, devastate până în prezent.

Se plantează, încă, pe ici pe colo (destul de puțin în raport cu ceea ce ar trebui).

Intr'un cuvânt, se fac operațiuni la „creditul” pădurii.

Dar în „debit” ?

În debit se pot trece: pășunatul în masivele mai mult sau mai puțin tinere; tăierile rase — pacostea exploatărilor — și, desigur, interminabilele exproprieri, pentru izlazuri.

Se dă cu un deget și se ia, pe de altă parte, cu amândouă mâinile. De unde, „debitul” e mai mare decât „creditul”, adică falimentul este fraudulos, căci se tinde spre el, cu bună știință.

Așa s'ar putea concretiza politica noastră forestieră, care se face de un mare număr de ani.

Cine a călătorit, acum câțiva ani, pe frumoasa vale a Mureșului, va rămâne stupefiat văzând azi ce a mai rămas din masivele-podoabă depe atunci. S'au jefuit dealurile pe un front de câteva sute de kilometri, stejarul a fost ultragiāt, ca cea din urmă esență copleșitoare. Nici când nu va mai putea fi restaurată pădurea, prin acele meleaguri, atât e adâncă profanarea.

Este greu de admis, că toate acele suprafețe au fost destinate pășunilor. Prin urmare, s'ar presupune că exploatările s'au executat absolut fără nici o normă. A făcut, firește, fiecare cum a vrut.

Și, atunci, ce trebuie pus, adăogat, în „creditul” pădurilor, pentru a salva foarte puținul ce a mai rămas în munți ?

Socot, că oricâtă patimă s'ar depune de către organele silvice, pentru a spori numărul de hectare, plantate anual, este infinit de

puțin, față de sutele de mii de hectare, din cuprinsul țării, care-și așteaptă rândul la restaurare.

Pe măsură ce trece timpul, operațiunile de replantare se îngreunează, prin înierbarea solului, prin invazia esențelor coplesitoare, etc.

Ce este de făcut ? Se impune o măsură eroică, de ordin administrativ, reducând cu 50% exploatarea prevăzută de amenajamente, regulamente de exploatare, pe timp de 2—3 ani.

Această dispoziție s'ar putea lua pe întregul cuprins al țării și pentru toate categoriile de proprietari.

Efectele unei asemenea măsuri ar fi de două ori binevenite.

Micșorându-se, pe trei ani, suprafețele exploatabile, s'ar ajunge mai curând cu plantarea restanțelor.

Apoi, oferind pieței consumatoare o cantitate de lemn mai mică cu 50% decât azi, prețul dezastruos al materiei lemn s'ar urca.

Nu trebuie uitat, un singur moment, că prețurile actuale, care dăinuiesc de 6 ani, macină lent, dar sigur, restul de păduri, adică însăși economia forestieră a țării.

„Lemnul” este singura materie care a rămas neinfluențată de urcarea generală a prețurilor, față de, absolut toate, celelalte categorii de produse.

Statul, cel mai mare proprietar forestier, este primul avizat să-și mărească prețul produselor sale. Este cât se poate de greșită ideea cuibărită acum câțva timp, că Statul trebuie să-și vândă lemnul ieftin ca în acest fel să ieftinească viața.

Chestiunea aceasta merită un studiu special. Așa anticipa recomandând a se analiza prețurile, pentru toate categoriile de lemn, în Austria, Cehoslovacia, Germania și Franța, spre a se vedea ce deosebire este față de situația de la noi, și sub acest raport.

Pădurea trebuie îngrijită; personalul trebuie retribuit; plantațiunile reclamă cheltuieli considerabile.

De unde să se ia aceste fonduri, dacă produsele pădurii (în speță lemnul) se fac danie, în dreapta și stânga ?

De ce nu procedează Statul la fel ca și cu sarea, care e tot un bun natural ?

De ce lemnul, de ce pădurea să fie singură platnică a unei fantezii ?

In consecință: reducerea exploatărilor cu 50%, față de prevederi, pentru toți proprietarii din țară, pe timp de trei ani ;

înființarea — prin acordarea de fonduri îndestulătoare — a unei suprafețe de cinci ori mai mare a pepinierelelor actuale ;

grăbirea plantațiilor, lucrând și în sezonul de toamnă.

Toate acestea cred că ar determina o liniștire a conștiinței aceloră, care văd cu exactitate data, când nu se va mai putea vorbi despre păduri în România.

Was ist zu machen ?

Qu'est-ce qu'il faut faire ?

L'auteur estime que les travaux de reboisement — quoi qu'ils soient multipliés dans le dernier temps — ne progressent pas dans la même mesure que le déboisement. Pour arriver au courant avec les surfaces à régénérer, il propose que les parquets annuels soient réduits pendant trois années, de 50% de leur étendue et que dans ce temps-là les travaux de reboisement se pratiquent d'une manière plus intensive. Cette mesure aurait d'ailleurs un autre effet aussi: la quantité de bois sur le marché diminuerait et la conséquence serait une élévation des prix.

PROBLEMELE ZILEI

REGENERAREA NATURALA

REGENERAREA NATURALA

de Prof. P. A. Grunau

În timpurile din urmă se vorbește foarte mult de regenerarea naturală a pădurilor. Sunt mulți — și la noi — cari ar vrea să o considere ca singură îndreptățită, ca singură rațională, pentru cuvântul că este „naturală”. După dânsii, regenerarea artificială n'ar trebui admisă decât ca un provizorat, impus de împrejurări vitrege dar trecătoare.

Nu pot împărtăși această judecată radicală.

Dacă întinerirea pădurilor pe cale naturală trebuie privită ca o capodoperă a silvicultorului, apoi, desigur, înfăptuirea ei de *oricine, oricând și oriunde* nu poate fi socotită ca oportună. Ea trebuie rezervată maestrului în silvicultură — și nu ori când și ori unde — ca încoronare a artei sale silviculturale.

Profanii în silvicultură, dacă aud vorbind de regenerarea naturală a pădurilor, de sigur se gândesc la refacerea lor prin forțe naturale, fără intervenția omului. Așa pare a fi logic. Noi silvicultorii am dat cuvântului un alt înțeles. Noi înțelegem prin regenerare naturală metodele de întinerire *imaginate de noi* (grădinarit, codru regulat, tăere în margine de masiv, tăere în formă de pană etc.) și puse în practică cu ocazia recoltării lemnului spre satisfacerea nevoilor noastre. Apare omul cu interesele lui a căror promptă și complectă satisfacere câte odată nu poate fi armonizată cu felul lent de a lucra al naturei.

Pentru a ne servi de un cuvânt banal, voi zice că prin acele metode încercăm a rezolva problema care și-a găsit expresiunea în zicătoarea poporului „a împăca și capra și varza”. Aceasta înseamnă a încerca un lucru, dacă nu imposibil, dar un lucru greu,

însemnează a împăca două interese opuse. Năzuința de a se folosi de pădure și de a o întineri simultan, este un lucru greu, așa de greu, încât un silvicultor cu autoritate, încercat ca practician și ca teoretician — profesorul Vanselow — a putut spune că încercările de regenerare naturală, de regulă, se soldează prin insuccese, cel puțin parțiale, fapt care necesită complectări ulterioare pe cale artificială. Și Vanselow vorbește de regenerări naturale întreprinse nu după calapoade invariabile și „*contra naturam*” cum au fost preconizate de aparatele noastre de amenajare, ci după un plan bine chibzuit, întocmit potrivit condițiilor speciale în care se găsesc arboretele ce urmează a fi exploatate și refăcute și în cari se găsesc acei che- mați a înfăptui regenerarea.

Partizanii declarați ai regenerării naturale repetă tot mereu că natura lucrează pentru noi, destul numai ca noi să nu lucrăm contra ei. Dar tocmai aceasta o facem, când, fără a lua în considerare condițiunile speciale în cari se găsesc arboretele ce trebuiesc exploatate și întinerite și fără a ține seama de condițiunile în care se poate lucra, stabilim dinainte data tăerilor de regenerare și volumul ce urmează a se ridica la fiecare tăere. Procedând astfel, vom obține, poate, regenerări sporadice, dar niciodată, sau numai printr'o adevărată minune, arborete viguroase, complect închise, arborete de viitor. Dacă vrem să realizăm — în limitele posibilului — acest ideal, trebuie să ne conformăm cât mai mult naturei cari nu lucrează după termene fixe și care — peindelete — se acomodează condițiunilor prielnice de moment. Natura lucrează în mod tihnit, nu face salturi, pe când noi, împinși de nevoile noastre, suntem obligați a lucra într'un ritm mai accelerat și a trece de multe ori de la o extremă la alta. E adevărat că și în natură vedem câte odată schimbări bruște, vedem arborete întregi răsturnate de uragan, altele mistuite de flăcări sau uscate în picioare în urma unui atac de insecte etc. și totuși pădurea se reface. Incontestabil, dar întrebarea este, în cât timp? Putem să adăstăm noi câte odată decenii pentru a vedea renăscând pădurea acolo unde tratamente greșite i-au pus capăt pentru multă vreme? De multe ori procedeele naturale nu pot fi împăcate cu interesele noastre și atunci rezultatele pe cari le vom obține prin aplicarea tratamentelor, bazate pe regenerarea naturală, vor fi foarte discutabile. De aceea trebuie să fim pătrunși de ceea ce am spus adineaori că *nu oricine poate ori unde și oricând să rege- nerezze pădurile noastre în mod natural*.

Sunt multe considerente, pe cari le voi desvolta aci, cari vorbesc în favoarea acestei afirmațiuni.

În genere, arboretele cari urmează a fi regenerațe sunt arborete cari până la epoca regenerării n'au fost supuse acelor operațiuni culturale prin cari căutăm, pe de o parte a asigura dezvoltarea armonioasă supra și subterană a elementelor componente, sporindu-le puterea de rezistență contra curenților de aer, iar pe de altă parte a prepara solul pentru însămânțarea ulterioară. Precum, în cazul împăduririlor artificiale, solul are nevoie de o anumită pregătire pentru ca semințele împrăștiate să găsească condițiuni prielnice de încolțire, așa și în cazul celor naturale această pregătire nu trebuie neglijată. În cazul întâi o obținem prin muncirea într'un fel sau altul a pământului, în cazul al doilea prin rărirea sistematică a arboretului, expunând solul treptat și în mod potrivit influenței binefăcătoare a atmosferei. Cum am spus, operațiuni cari să producă astfel de efecte în pădurile noastre, în genere, nu au fost efectuate, de unde rezultă că starea în care se găsește solul adeseori nu va fi prielnică pentru încolțirea și dezvoltarea normală a semințelor. Vom avea, în unele locuri: îngrămădiri de foi moarte, în altele pământ complect desvelit, bătut de ploi și de vânturi, poate chiar bătătorit de vite, în altele burueni copleșitoare, etc. Și, așa fiind, chiar de s'ar fi făcut o marcăre cât de judicioasă și chiar de ar fi sămânță din abundență, însămânțarea nu va fi niciodată complectă.

Lipsa de operațiuni culturale premergătoare tăierilor de regenerare se va simți însă și în altă privință. Aceasta mai ales în arboretele cu înrădăcinare superficială, în pădurile noastre de molid de la munte. Rărirea arboretului prin tăierile succesive de regenerare, mai cu deosebire prin cele secundare, desigur că micșorează rezistența arborilor rămași în picioare, cari își găseau sprijin în vecinilor acum dispăruți. Așa fiind, aplicarea tratamentului „codru regulat” în arboretele nepregătite printr'un regim judicios de rărituri poate avea ca urmare descomplectarea prea timpurie și de multe ori progresândă a arboretului bătrân și descoperirea prea de vreme a tineretului doritor de protecția arborilor bătrâni contra gerului și arșiței și contra altor înrăuriri păgubitoare. Și în acest caz este evident că efectele salutare unei marcări prudente pot fi cu desăvârșire anihilate prin intervenția neașteptată și indesezirabilă a forțelor naturale.

Cum vedem, probabilitatea reușitei mulțumitoare a regenerării naturale, în multe cazuri, nu este tocmai mare în pădurile noastre și aceasta chiar de am lăsa la o parte inconvenientele de care va fi vorba mai la vale.

Boza tratamentului codru regulat și a celorlalte, cari sunt modificări mai mult ori mai puțin radicale ale metodei clasice, este o marcă judicioasă.

Cum se fac marcările la noi ?

Șeful de ocol, însoțit de un număr de pădurari și brigadieri, pornește la locul de operațiuni, adeseori aflat la zeci de kilometri de reședința lui, și organizează lucrul astfel ca lucrarea să fie cât mai repede terminată. Pădurarii se înarmează cu topoare și ciocane, brigadierii cu compase, iar șeful, în spatele frontului, întins de zeci de metri, ia notă despre specii și dimensiunile arborilor marcați. Poate va da el însuși indicațiuni cari arbori să fie marcați, dar de cele mai multe ori alegerea acestora rămâne în grija pădurarilor și brigadierilor. Așa cel puțin s'au petrecut lucrurile pe vremurile când lucram și eu pe teren ; nu știu dacă această procedură a putut fi modificată mult în timpul din urmă. După ce au fost marcate astfel, într'o zi sau mai multe, câteva mii de arbori, potrivit cu porunca amenajamentului, șeful se întoarce la reședința lui, pentru a reveni în localitate — tot grăbit — odată sau de mai multe ori în timpul operațiunilor de tăere și fasonare. Marcarea însă este și rămâne aceea ce a fost făcută la început. Modificarea ei, potrivit cu condițiunile momentului, este exclusă.

Dacă modalitatea aceasta de a se efectua marcările ar fi urmarea ignoranței sau lipsei de bunăvoință și a nepăsării, lucrul s'ar putea îndrepta prin măsuri educative și disciplinare. Din nenorocire, nu acesta este cazul, ci condițiunile speciale în cari lucrează silvicultorii noștri — întinderile mari ale ocoalelor, depărtarea pădurilor de reședința girantului, copleșirea acestuia cu lucrări cari n'au nimic a face cu cultura pădurilor, dar care-l ținutesc la masa de lucru din cancelaria lui — sunt de așa natură încât nu pot activa altfel. Neținând seamă de aceste condițiuni și alegând pentru regenerarea pădurilor noastre tratamente subtile, cari reclamă prezența cât mai continuă a girantului în pădure, însemnează a compromite succesul din capul locului.

În adevăr, nu la procedura mașinală, schițată aci, se reduce operațiunea care în occident, cu drept cuvânt, este reputată ca o capo-

doperă a silvicultorului. Acolo marcarea este considerată ca o operă delicată — mai ales în pădurile amestecate — care trebuie nuanțată în raport cu dezvoltarea elementelor componente ale arboretului și — în pădurile amestecate — în raport cu natura speciilor ce intră în amestec. Trebuie ținut compt de dezvoltarea subetajului, dacă există, cât și de condițiunile în care se prezintă solul și pătura vie sau moartă care-l acoperă, etc. Iată o serie de fapte cari rămân neobservate când operațiunea marcării se face în mod mașinal și în pas accelerat. De aceea, și ținând seama că marcarea efectuată cu toată îngrijirea necesară este o lucrare oboșitoare, atât ca fizic cât și ca intelect, marcările „en masse” nu sunt cunoscute acolo unde se face o silvicultură rațională. Acolo operatorul lucrează pe îndelete timp de săptămâni sau luni în aceeași parcelă, iar în genere și în mod principal marchează la început mai puțin decât ar părea admisibil, cu gândul de a desăvârși lucrarea în timpul doborîrii lemnelor, când nevoile însemnării viitoare sau a dezvoltării semințișului răsărit pot fi mai bine apreciate.

Iată dar un al doilea motiv pentru care, în condițiunile actuale ale silviculturii românești, regenerarea pădurilor pe cale naturală, din capul locului, nu promite succese.

Dar să mergem mai departe.

În cazul tăerilor rase, muncitorii, prin nepriceperea sau prin nepăsarea lor, nu pot să primejduiască decât cel mult materialul ce se recoltează, dar nici de cum nu pot compromite interesele pădurii viitoare. Nu e tot așa în cazul tăerilor succesive cum sunt cerute, când vrem să întinerim pădurea în mod natural. Aci trebuie să știe atât a feri arbori cari deocamdată sunt destinați a rămâne în picioare, cât și tineretul care a început a se instala în urma rănirii arboretului bătrân. Trebuie deci o supraveghere continuă a muncitorilor și încă de către persoane cari au pregătirea pentru accasta. Direcțiunea, în care arborii vor fi doborîți, trebuie aleasă potrivit cu situațiunea specială a arboretului dimprejur, potrivit și cu lipsa sau prezența de semințiș. De multe ori va fi nevoie, pentru a reduce pagubele la minimum, a lega în prealabil arborii cari trebuie doborîți. O lucrare nu numai costisitoare — fapt care pune gratuitatea mult lăudată a însămânțărilor naturale într'o lumină îndolnică — dar mai ales delicată. Nu putem lăsa la aprecierea unui muncitor, care adeseori nu este nici specialist, cum să procedeze în diversele cazuri cari se pot prezenta. Pădurarii cari, ei de regulă,

sunt însărcinați cu îndrumarea și supravegherea muncitorilor n'au pregătirea necesară și nu simt importanța rolului ce au de îndeplinit. Așa dar, prezența cât mai des repetată a șefului de ocol, pentru a sfătui și a îndrepta, este o condiție *sine qua non* mai ales la noi. Am văzut că aceasta în ziua de azi este o imposibilitate de fapt. Și așa fiind, efectuarea unor operațiuni culturale delicate rămâne în sarcina unor persoane cari nu sunt de loc la înălțimea misiunii lor. În această împrejurare văd un al treilea motiv care trebuie să ne îndemne a fi astăzi cât mai prudenți în admiterea tratamentului codrului regulat sau a altora asemenea în pădurile noastre.

Ceea ce însă pune vârf tuturor dificultăților ce se pot ivi în calea aplicării tratamentului „codru regulat” în pădurile noastre, este felul puțin sau de loc îngrijit cum se scot lemnele dela locul de tăere și în al doilea rând lipsa totală de drumuri de exploatare. Este lesne de înțeles că parcela în care a fost făcută o tăere de însămânțare și mai ales o tăere secundară trebuie ferită de orice neliniște. Pentru acest cuvânt, acolo unde gingășia operațiunilor de regenerare naturală este simțită și apreciată cum trebuie, acestea nici nu pot fi concepute decât coroborate prin măsuri cât de îngrijite de scoaterea promptă din parchet a lemnelor, după terminarea lucrărilor de doborâre, și de fasonarea prealabilă. Unelte, vehicule și metode speciale au fost imaginate, pentru ca prin scoaterea materialului, nici solul să nu fie rănit, nici puețimea existentă să nu fie primejduită. Parcela, în care s'a operat, se golește cât mai neîntârziat de orice material, astfel încât însămânțarea sau dezvoltarea semințișului existent să se poată produce nestingherită de nici un amestec din afară. Așa dar lemnele se depozitează la marginea drumurilor sau liniilor, dacă există, sau în poieni și goluri din apropiere. Dacă nu ar exista nici unele nici altele, este preferabil a le strânge într'un colț al parcelei, sau la marginile ei, sau, mai bine, în afară de cuprinsul destinat însămânțării, de cât a le lăsa — precum se obișnuiește și precum s'a reglementat la noi — împrăștiate în toată parcela și a purta astfel neliniștea peste tot. Și turburarea aceasta, din cauza lipsei de drumuri, este simțită și în tot restul pădurii și mai ales în cazul când transportul la depărtări mai mari se efectuează prin locuri regenerate de mai înainte. Nepăsarea și îndrăsneala căraușilor noștri când — pentru a ocoli un obstacol, sau a scurta drumul, — își crează drumuri noi prin pădure, este de neînchipuit.

Negreșit, operațiunile de golirea parchetelor prilejuiesc cheltuieli, câte odată destul de importante. Ele însă vor fi rambursate prin prețurile mai ridicate pe cari le putem pretinde pentru materialele așezate în pozițiuni ușor accesibile pentru cumpărători și vor fi mai ales pe larg compensate prin dezvoltarea prielnică a semințișurilor sustrase amestecului fatal al oamenilor străini de pădure.

Înaintașii noștri, la o epocă când exploatarea se făcea numai prin darea în antrepriză a parchetelor scadente, au crezut că pot stăvili vătămarea substanței forestiere prin dictarea și încasarea unor amenzi destul de usturătoare, dela acei cari nu se conformau condițiunilor ocrotitoare înscrise în contractele de vânzare. Dar prin încasare de amenzi relele pricinuite negreșit nu pot fi remediate. Fiindcă noi nici astăzi, când lucrăm în regie, nu putem înlătura inconveniente inerente tratamentelor de întinerire pe cale naturală, mai logic este a adopta metode de exploatare cari ne pun la adăpost de situațiuni pe care, în condițiunile actuale, nu le putem domina.

Căci precauțiuni de felul acelor mai sus expuse, la noi sunt necunoscute. Materialul rezultat din tăeri rămâne pe locul unde a fost doborât, sau unde a fost așezat în grămezi sau stive, până ce se ivește un cumpărător. Iar acel cumpărător și pădurarul chemat să-l supravegheze nu simt, nu cunosc nici un fel de menajament, nici o grijă de creștere a puețimei existente. De a cumpărat cineva mai mulți arbori sau butuci sau stive, își duce vehiculul din loc în loc și nu înțelege a căra lemnele pe spinare sau într'un fel oarecare până acolo unde și-a oprit carul. Mai trebuie să insist asupra pagubei imense ce rezultă din acest fel de procedare, mai ales în acele parcele în care este vorba de material provenit din tăeri secundare?! Truda de ani de zile este zădărnicită prin ignoranța și nepăsarea oamenilor cari nu-și dau seama de faptele lor. Imi rămâne neuitat ceea ce am văzut într'o parcelă unde se făcuse tăeri de regenerare — se ajunsese la prima sau a doua tăere secundară — și unde nu se vedeau nici urme de regenerare, dar unde, sub masivul rărit, erau împrăștiate lemne de toate categoriile — până atunci nevândute — pe un sol brăzdat adânc de făgașe lăsate în urmă de căruțele cumpărătorilor. Cum să nu rămâi sceptic în fața unui astfel de tablou de distrugere, rezultat al regenerării naturale!?

În ipoteza că toate neajunsurile despre care a fost vorba mai sus, sau n'au existat, sau au fost înlăturate printr'o înțeleaptă procedare, dar presupunând că procedeele vandalstice de doborârea

arborilor și de golirea parchetelor persistă, sunt convins că rezultatele ce vom obține prin tentative de a generaliza regenerarea pădurilor noastre în mod natural, vor fi foarte puțin mulțumitoare. Rețeta de a „asigura în mod neîndoios regenerarea pădurei pe cale naturală”, așa cum glăsuște un regulament al serviciului silvic, nu s'a găsit încă. Dacă persistăm în ideia regenerării naturale generalizate, ne înșelăm pe noi înșine: vom face ani după ani operațiunile dictate de amenajamente, dar nu vom reuși a crea în locul pădurei viguroase, cum ne-o hărăzise natura, alta de același vigoare și valoare.

Nu vreau și nici nu pot defăima regenerarea naturală. Ea este, cum am zis, capodopera silvicultorului. Deocamdată însă nu suntem în măsură a înfăptui o astfel de operă în nici una din pădurile noastre, iar cei cari insistă pe această cale, vor face mai mult rău decât bine.

LUNGIMEA PERIOADEI DE REGENERARE LA PADURILE DE STEJAR PEDUNCULAT ȘI DE GORUN

de Ing. Marin Rădulescu

Condițiunile favorabile de climă și sol au făcut ca România să poseadă în trecut păduri întinse de stejar pedunculat (*Q. pedunculata*) și de gorun (*Q. sessiliflora*).

Multe din aceste păduri au fost însă defrișate pentru teren de cultură agricolă și pentru pășuni, iar din cele ce ne-au rămas, stejarul a fost împușinat considerabil, prin tăieri desordonate, delict, pășunat abuziv, etc.

Lemnul de stejar constituie însă un material de preț, bine plătit și mult căutat pe piață pentru numeroase și variate întrebuințări. De aceea se impune ca în viitor lucrările de cultură să fie bine îndrumate, în pădurile respective, ca să-i asigurăm existența și desvoltarea în cât mai bune condițiuni.

Pentru atingerea acestui scop, toată grija trebuie pusă în cursul perioadei de regenerare, întrucât stejarii fiind specii de lumină semințișul lor nu poate suporta decât puțin timp acoperișul arboretului bătrân și pierde, oricât de buni ar fi fost anii de sămânță și oricât de des ar fi fost instalat tineretul.

Un lucru trebuie bine precizat însă dela început: Deși ambele

specii de stejar sunt de lumină, facultatea de a suporta umbra diferă la puietii de gorun, față de cei de pedunculat.

Intr'adevăr semințișul de pedunculat fiind *mai de lumină* suportă mai puțin timp acoperișul (adesea după doi ani dela căderea și răsărirea ghindei, dacă nu se dă lumină, în arboretele de codru cu tăieri succesive, semințișul instalat piere). Gorunul suportă însă mai bine acoperișul. Semințișul său poate dura 3—4 ani sub masiv, iar în arboretele de codru poate fi întâlnit foarte adesea și ca semințiș preexistent (în ochiurile născute prin doborâturi de vânt, atacuri de insecte sau extracțiuni de arbori) și folosit fără nici un inconvenient la regenerarea parchetelor.

Pe lângă acestea, pedunculatul vegetând pe soluri fertile, are de întâmpinat concurența buruienilor, și a speciilor de amestec (carpen, tei și jugastru), care-l elimină, iar din cauza gerurilor târzii și a atacului de insecte (*Balaninus glandium* și *B. nucuni*) fructifică la intervale mari (7—8—10 ani).

În schimb gorunul, care crește pe soluri mai sărace ca pedunculatul, are de luptat mai puțin cu buruienile și cu speciile de amestec (cu excepția fagului), iar din cauza climatului mai umed, din zona sa naturală de vegetație și a pericolului mai mic de geruri târzii¹⁾ fructifică la intervale mai scurte (4—5—6 ani).

Din cele ce preced rezultă :

1) Arboretele de stejar trebuiesc regenerate în perioade de timp scurte, căci altfel semințișurile sunt expuse să piară.

2) *Tăierile succesive, (secundară și definitivă) trebuie să urmeze la intervale scurte.*

3) *Tăierile de regenerare trebuiesc făcute tari.* În cazul când buruienile sau speciile de amestec ar deveni supărătoare, se vor face lucrările de întreținere necesare (degajări, mobilizări de sol), iar când pe anumite locuri semințișurile vor lipsi, *stejarul se va introduce prin semănături sau plantații.*

4) Perioada de regenerare va trebui să fie mai scurtă la pedunculat decât la gorun.

Astfel în pădurile de codru cu tăieri succesive, la pedunculat, după 2—3 ani dela tăierea de însămânțare, trebuie să urmeze tăierea secundară și după alți 6—7 ani, cea definitivă. Adică după o pe-

1) Gorunul crește pe coaste, de unde aerul rece se scurge la vale.

rioadă de 8—10 ani, un arboret exploatabil de stejar pedunculat trebuie să fie bine regenerat și parcurs cu tăierea definitivă.

La gorun tăierea secundară poate fi aplicată după 3—4 ani de la însămânțare, iar cea definitivă după 8—10 ani. Sau în total după 10—15 ani un arboret de gorun trebuie să fie exploatat și bine regenerat.

Având în vedere temperamentul robust al stejarului, periodicitatea mare a anilor săi buni de sămânță, uniformitatea în aplicarea tăierilor la codrul cu tăieri succesive și cerințele raportului susținut, regenerarea stejarului, în special a celui pedunculat apare destul de grea și expusă la riscuri.

Mult mai ușoară apare însă *exploatarea în ochiuri*, cu regenerarea în buchete. În acest caz nu vom mai avea teamă că semințișul va fi eliminat din cauza acoperișului, vom putea folosi mulți ani de sămânță și vom obține și arborete amestecate, iar posibilitatea se va putea extrage ușor din locurile indicate de nevoile semințișului. Ca urmare perioada de regenerare poate fi mai lungă, iar tratamentul incomparabil mai ușor de aplicat, ca în codrul cu tăieri succesive.

DESPRE ROLUL SUBARBORETULUI ÎN REGENERĂRILE NATURALE

de Ing. Gh. Caminschi — Chișinău

Influența beneficătoare a subarboretului asupra dezvoltării normale a arboretului este îndeajuns de cunoscută, ca să mai fie nevoie să insistăm asupra acestui lucru. În silvicultura modernă a devenit o axiomă regula că nu se fac împăduriri fără a se introduce și arbuști pentru formarea subarboretului.

Deoarece însă regenerările artificiale sunt, sau cel puțin ar trebui să fie, o excepție, toată gospodăria silvică trebuind să fie îndrumată în așa fel, ca simultan cu exploatarea arboretului să se facă și regenerarea lui pe cale naturală, este interesant să cercetăm care este rolul subarboretului în regenerările naturale.

Vom deosebi în cele ce urmează două feluri de regenerări naturale :

- a) regenerări prin tăieri progresive (și grădinarite) și
- b) regenerări prin tăieri rase.

În primul caz silvicultorul caută, pe cât îi permit considerațiile de ordin tehnic și economico-financiar, să imite natura, pe

când în cazul exploatărilor rase legile naturii sunt, ca să zicem așa, violate în mod brusc. Pe când în cazul exploatărilor progresive este asigurată continuitatea existenței arboretului și prin urmare a condițiilor favorabile de vegetație, pe cari și-le creiază pădurea însăși, în cazul exploatărilor rase, solul este brusc desgolit și expus acțiunii directe a razelor solare și a vântului, cari tind să modifice într'un timp relativ scurt, proprietățile lui specifice de sol forestier. Această întrerupere în continuitatea existenței pădurii, este marele inconvenient al exploatărilor rase. Dar, fiindcă din alte puncte de vedere exploatățile rase prezintă mari avantaje, astfel că nu ne putem cu totul dispensa de ele, se impune să chibzuim și să cercetăm dacă nu avem mijloace de a micșora întrucâtva efectele inconvenientului de mai sus al exploatărilor rase.

Cine a avut ocazia să compare parchetele exploatare în crâng în păduri cu un subarboret mai mult sau mai puțin abundent, cu alte parchete exploatare tot în crâng, dar în păduri lipsite de subarboret, cum este majoritatea dumbrăvilor de stejar din zona de ante-stepă, a observat desigur marea diferență dintre aceste două categorii de parchete. Pe când în primul caz solul se acoperă cu vegetație forestieră într'un timp relativ scurt după exploatare, realizându-se în curând starea de masiv închis, în cazul al doilea parchetele exploatare rămân timp de mai mulți ani după exploatare cu solul acoperit numai parțial, prezentându-se sub aspectul unor buchete izolate de lăstari, mai mult sau mai puțin dese, cu spațiile dintre ele acoperite cu vegetație ierbacee, în special cu diferite graminee. Prin urmare, pe când în primul caz solul și-a păstrat aproape intacte toate calitățile sale de sol forestier, în cazul al doilea condițiile de sol s'au schimbat foarte mult, și numai cu foarte multă întârziere solul își va putea recăștiga proprietățile unui sol forestier: poate chiar niciodată, fără intervenția silvicultorului.

În primul caz, semințele ce ar cădea eventual în parchet dela arborii din apropiere, vor găsi un mediu favorabil pentru încolțire, pe când în cazul al doilea, chiar dacă ar cădea ceva semințe în parchetele exploatare, ele n'ar putea încolți din cauză că solul este înțelenit, compact și uscat. Prin urmare regenerarea pădurii în acest din urmă caz este redusă numai la lăstarii proveniți din tulpinele exploatare, cari de multe ori nu sunt suficienți pentru a forma un arboret sănătos și de viitor, mai ales dacă exploatarele în crâng s'au repetat mai multe revoluții la rând.

Deosebirea descrisă mai sus, se datorește, dacă nu în total, cel puțin într-o măsură foarte largă existenței sau lipsei subarboretului. Arbuștii, grație facultății lor de a se desvolta foarte repede, de a se propaga ușor prin semințe, de a lupta cu succes contra vegetației ierbacee, în sfârșit de a se acomoda relativ ușor cu condițiunile de climă și de sol nefavorabile vegetației forestiere, ocupă ușor și repede spațiile libere dintre buchetele de lăstari, contribuind prin aceasta la realizarea rapidă a stării de masiv închis, cu toate avantajele ei.

Prin urmare, dacă voim să avem regenerări naturale bine reușite, trebuie să ne pătrundem adânc de importanța subarboretului, să-l păstrăm intact și să-l amenajăm, acolo unde există; iar acolo unde nu există, sau mai bine zis de unde a dispărut în urma acțiunilor greșite ale omului (pășunat, operațiuni culturale rău înțelese), ar trebui poate să-l introducem pe cale artificială pentru ameliorarea condițiunilor de regenerare și de dezvoltare a pădurii. Ne referim în special la pădurile de ante-stepă, formate din stejar pur sau aproape pur. Multe din aceste păduri sunt deja degradate în așa măsură, că regenerarea lor nu se mai poate face pe care naturală, ele având o consistență prea mică, de abia 0,3—0,5. Aci intervine silvicultorul cu plugul sau cu cazmaua, desfundă și plantează. Și bineînțeles că odată cu stejarul plantează și arbuști. Dar sunt multe păduri de ante-stepă, cari s'au păstrat încă într-o stare destul de bună, arboretele având o consistență relativ mare — 0,6—0,8. Aceste păduri fiind formate din stejar pur sau aproape pur și de regulă lipsite de subarboret, solul nu este bine umbrat și, prin urmare, este înierbat sau expus a se înierba imediat după exploatare. Aci introducerea subarboretului ar fi de un folos foarte mare. Ameliorarea acestor arborete prin introducerea speciilor auxiliare ar întâmpina dificultăți serioase, în primul rând din cauză că majoritatea din aceste specii nu rezistă condițiunilor nefavorabile de vegetație din ante-stepă, pe când introducerea arbuștilor s'ar putea face mult mai ușor, fiindcă, după cum am arătat și mai sus, majoritatea arbuștilor se acomodează destul de bine cu condițiunile nefavorabile din ante-stepă.

Lucrarea n'ar reclama cheltuieli prea mari, introducerea arbuștilor putându-se face prin însemnări în cuiburi în cazul unor terenuri înțelenite sau prin împrăștierea seminței urmată de o foarte ușoară mobilizare a solului la suprafață, când avem de a face cu

soluri mai bine umbrite, cu pătura vie inexistentă sau foarte slab reprezentată.

Singura dificultate ce s'ar putea ivi ar fi poate greutatea de a procura sămânță de arbuști în cantități mari și destul de ieftină, deoarece tocmai ocoalele de câmpie, la cari asemenea lucrări ar fi de făcut pe o scară mai întinsă, au mai puține posibilități de a-și procura sămânța necesară. Dar credem că și această dificultate ar putea fi înlăturată, dacă s'ar înființa la fiecare ocol un fel de grădini *sui generis* pentru producerea semințelor de arbuști. Câteva hectare de plantațiuni de arbuști făcute mai rar și bine lucrate ar putea produce peste puțini ani și fără prea multe cheltuieli, semințe în cantități suficiente pentru introducerea arbuștilor pe suprafață de câteva zeci de hectare anual, în parchetele exploatate, sau în acelea ce vin în rând de exploatare.

În cele ce preced ne-am referit numai la pădurile ce se regenerează prin tăieri în crâng. Dar și în cazul regenerărilor prin tăieri progresive de codru, subarboretul își are rolul lui, deși poate de mai mică importanță. Dacă într'un arboret ce se parcurge cu prima tăiere de codru există subarboret, ar fi o mare greșală să se îndepărteze acest subarboret odată cu tăierea de însemănțare. Masivul rărit după tăierea de însemănțare nu mai umbrește solul atât de bine, deci subarboretul, dacă există, ar fi binevenit pentru a suplini această insuficiență de protecție a solului din partea arboretului principal, păstrând intactă pătura moartă, umiditatea, starea de afânare a solului, etc., într'un cuvânt, păstrând toate condițiunile indispensabile pentru ca sămânța căzută să poată germina și crește în cele mai bune condițiuni. Deci nu vom îndepărta subarboretul, decât numai atunci când s'a produs o fructificare abundentă și suntem siguri că vom avea o însemănțare naturală suficientă.

PLANUL DE EXPLOATARE ÎN METODA CODRULUI REGULAT

de Ing. C. D. Ionescu-Bârlad

Metoda de regenerare naturală, care și-a găsit întrebuințarea generală la noi încă de la începuturile Silviculturii, este codrul regulat.

În aplicarea acestei metode s'a avut însă în vedere nu atât necesitățile de regenerare ale arboretelor, cât mai ales regularitatea în timp și spațiu a tăierilor; astfel în fiecare afecțiune tăierile zise

de regenerare s'au succedat în parchete dispuse unul lângă altul; mai departe, dacă planul special de exploatare prevedea perioada de ex. de 27 sau 30 ani, cele 3 tăieri succesive se executau după 9—10 ani pe același parchet.

Ca rezultat al unei asemenea practici s'au realizat arborete bune numai în amestecurile de fag cu rășinoase, unde adeseori prin tăierile succesive s'a favorizat mai ales bradul. În schimb în pădurile de amestec de foioase sau în arboretele pure s'au creat masive degradate sau tranzitorii; de ex. în șleaul de câmp pe această cale s'au obținut regenerări nu în stejar ci în carpen și teiu.

Aceste experiențe ne-au arătat că metoda codrului regulat trebuie aplicată după alte concepțiuni mai largi, care să se conducă în vederea bunei regenerări a arboretelor și nu după șabloane comune amenajistului și agentului executor.

Astfel planul special de exploatare trebuie să ne indice cantitatea de material de exploatat, anii exploatării pentru o perioadă și termenul revizuirii. Natura unei tăieri trebuie să fie lăsată la aprecierea silvicultorului practician, singurul care poate să se pronunțe la fața locului asupra scopului și modului de aplicare a tăierilor de regenerare. Nu interesează denumirea tăierii, ci condițiunile ei de aplicare; adică să fie aplicată la timpul cel mai propice pentru fiecare unitate de arboret.

Un asemenea plan special de exploatare cere două lucruri: amenajament cu posibilitatea pe volum și recoltarea acesteia de pe întreaga suprafață a afecției în rând de regenerare.

Spre deosebire de practica de astăzi, care concentrează pe un parchet posibilitatea, prin modifi cațiunea arătată se vor satisface la maximum condițiunile de cultură și se va permite ca marcarea să se facă în primul rând pentru regenerare și apoi pentru exploatare.

În cadrul propus, se va extrage din afecție anual $1/n$ (n = numărul anilor din perioadă) din material, renunțându-se la sistemul învechit și absolut necorespunzător unei gospodării raționale, de a extrage automat $1/3$ din materialul dintr'un parchet.

DEOSEBIRI ȘI ASEMĂNĂRI ÎN TEHNICA TĂIERILOR DE REGENERARE LA STEJARUL PEDUNCULAT ȘI LA GORUN de Ing. Vasile Magdas

Pentru înțelegerea mai ușoară a tehnicii tăierilor de însă-mânțare ce se aplică pedunculatului și spre a se putea evidenția

asemănările și deosebirile referitoare la tăierile de însămânțare ce se aplică gorunului, credem necesar să tratăm și să exemplificăm mai întâiu, în teza dată, partea privitoare la pedunculat, ca pe urmă să putem trage concluziuni asupra gorunului.

Parcă vedem o pădure întinsă pe câmpie până sub poalele unor dealuri uneori intrând și pe văile dintre ele, sau pe unul din malurile Mureșului sau Begheiului, ondulată după linia terenului cu mici depresiuni și ridicături pe alocuri abia perceptibile.

Solul foarte profund mobil argilo-nisipos sau nisipo-argilos. reavăn, cu umezeală provenită de la apele freatice sau din pârâiele ce se revarsă uneori, peste suprafețe apreciable, prin pădure, lăsând în urmă o pânză de nămol fin bogat în materii nutritive. Stejarii solid înfipti în pământ prin o puternică înrădăcinare pivotantă și laterală pot să reziste ușor ori căror furtuni violente, ceea ce ne va îndreptăți să-i lăsăm răriți și izolați în urma tăierilor ce vom executa în arboret. Trunchiul sunt plini, cilindrici, groși, înalți, elagați. Consistența 0.9—0.8. Ici colo se prezintă etaje de indivizi dominați. Sunt și porțiuni unde arboretul este rar, înierbat, ba sunt și câteva poieni mai mari bătătorite de pășunat. Variaza și starea de vegetație a pădurii, după cum variaza și starea de bonitate a solului. În general, pădurea se prezintă în foarte bune condițiuni ca arboret pur de stejar pedunculat. Unele diseminațiuni de alte esențe foioase nu contează.

Ținând seamă de prevederile amenajamentului începem operațiunile fixate pentru prima subperioadă, în prima parcelă de gestiune, ceea ce nu exclude parcurgerea parcelelor sau chiar a întregii afectații următoare cu tăieri preparatorii.

Tăierea de însămânțare cuprinde trei operațiuni principale.

1. Despresurarea coronamentelor viguroase pentru a se obține o cantitate mai mare de ghindă de bună calitate. Pedunculatul, având temperamentul foarte robust, necesită multă lumină și multă căldură, atât în timpul fructificației, cât și al creșterii și dezvoltării semințișului creat. Din această cauză, numărul de arbori existenți în masiv trebuie redus la mai puțin de $\frac{2}{3}$.

2. Ridicarea umbrișului de deasupra solului prin extragerea tuturor arborilor dominați cari nu mai e necesar să fie menținuți în vederea regenerării, precum și a subarboretului și a semințișului altor esențe, acolo unde se găsește. Vom scoate chiar și din semin-

țișul preexistent de stejar, indivizii rău conformați, cari nu prezintă interes pentru viitor.

3. De multe ori terenul care primește sămânța este mai hotărîtor în ce privește creșterea și dezvoltarea viitoarei plante decât sămânța însăși.

Zadarnic vom avea o bogată fructificație de ghindă de bună calitate dacă solul nu este bine pregătit.

Vom proceda, prin urmare, la mobilizarea superficială a solului, fie prin ghindăritul moderat cu ajutorul turmelor de porci (în Septembrie și începutului lui Octombrie, până la căderea ghindei sănătoase) fie prin mobilizare ușoară cu sapa unde este cazul.

Poiunile le vom ara și le vom trata cu o cultură intermediară de plante prășitoare între rândurile însământate cu ghindă.

În anul fructificației ne vom aproviziona cu o bună cantitate de ghindă necesară completărilor eventuale în răriști prin însământare în cuiburi sau șențulețe întrerupte.

Prin tăierea și ridicarea cotei de arbori prevăzută de amenajament în proporție de peste $\frac{1}{3}$ am executat prima tăiere, numită de însământare. După aceasta au rămas coronamentele arborilor în picioare distanțate la 5—6 m. iar solul s'a acoperit cu un semințiș abundant.

În a doua perioadă ce urmează, pentru a da semințișului instalat mai multă lumină spre a-i ajuta creșterea, vom executa a doua tăiere de regenerare, cu prudența cuvenită, numită tăiere secundară. Arborii rămași după aceasta vor servi numai ca protecție și eventuale completări.

Și, în fine, în a treia subperioadă vom realiza întregul material rămas în picioare prin tăierea definitivă. Acuma semințișul s'a încheiat, nu mai are nevoie de protecție.

După aceasta vom continua numai cu lucrări de întreținere și degajare prin operațiuni culturale conduse în noul arboret după normele cunoscute.

Menționăm că cel puțin cu 5—10 ani înainte de începerea primei tăieri de regenerare, trebuie oprit cu desăvârșire pășunatul. Această restricție va dura tot timpul perioadei de regenerare.

Toate tăierile și operațiunile tratate până aci se aseamănă cu acelea cari se aplică gorunului, cu deosebirile pe cari le vom vedea în cele ce urmează :

Gorunul, și el are temperament robust, dar este mai puțin exigent față de sol și climă decât pedunculatul. Il vedem formând arborete mai mult amestecate cu fag, carpen și cer, și mai rar ca esență dominantă. Ocupă de preferință coastele scâldate în soare ale colinelor și dealurilor, pe altitudini de 500—600 m, și unele podișuri. Se mulțumește cu un sol mai sărac însă profund, argilă nisipoasă amestecată cu pietriș mai mărunț, reclamă și el o oarecare umezeală în sol dar pretinde umezeală în aer.

Cu toate că-i arbore de lumină, semînțișul său suportă mai bine umbra decât cel de pedunculat. Crengile coroanelor se înserează pe trunchiu sub un unghiu mai ascuțit decât la stejar, deci coronamentele sunt mai reduse în extensiune ca ale pedunculatului. Inflorește cu 14—15 zile mai târziu ca pedunculatul. Și ca o consecință a condițiilor staționale, gorunul fructifică la intervale mai scurte decât pedunculatul, iar fructificațiile parțiale sunt mai dese. Această împrejurare face ca bazele amenajamentului pentru stejar să nu se mai potrivească cu cele care urmează să fie făcute pentru gorun. Nu mai trebuie să se pună atâta grabă în regenerare. Perioada de regenerare poate fi mai lungă.

La tăierea de însemănțare nu mai e nevoie să lucrăm atât de curajos ca la pedunculat: la gorun ajunge să distanțăm coroanele până la limita în care să se atingă cu vârful frunzelor atunci când suflă vântul. Aceasta mai ales pe expozițiile sudice și sud-estice, unde solul este mai sărac în umezeală și cu o cantitate oarecare de pietriș, pentru ca să nu expunem tinerele plante uscării pe timpul arșiței solare din timpul verii.

Aceste considerațiuni cer o deosebită prudență în aplicarea tăierilor de însemănțare, iar în amenajament se poate stabili cantumul materialului de tăiat la $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{3}$ din parcela de gestiune, prescriind 2 tăieri secundare în care să se scoată câte $\frac{1}{4}$ până la $\frac{1}{3}$ din material și a 3-a sau a 4-a, definitivă.

Dar mai sunt câteva deosebiri la gorun față de pedunculat în ce privește tăierile de însemănțare.

La gorun vom găsi și pâlcuri de fag, de carpen, cer. Tendința noastră este să menținem supremația gorunului și în această situație urmează să ducem o luptă curajoasă în contra tuturor esențelor cu temperament delicat, favorizând întotdeauna gorunul. Astfel cu ocaziunea tăierilor preparatorii vom intra în pâlcul de fag, sau

de carpin, vom tăia un ochiu cam pe o rază de 5—10 m. Aceste ochiuri le vom planta cu puieti de gorun bine desvoltați având grijă să revărsăm asupra lor lumina necesară prin lărgirea treptată a ochiurilor și să-i degajăm la intervale oportune. Din jurul gorunilor izolați vom înlătura fagul, carpinul, etc. și vom mobiliza solul pentru a putea primi ghinda.

Pe coastă, de regulă, solul este mai întărit, pe unele locuri înierbat. O mobilizare a solului prin introducerea porcilor la ghindă nu dă rezultate satisfăcătoare pe asemenea costisuri. De altfel și ghinda este luată și dusă la vale de ploii și de apele provenite din topirea zăpezii. Facem în asemenea cazuri șanțulețe cu sapa în direcțiunea curbelor de nivel, la distanță de 2 m., și ori măturăm de pe jos ghinda în șanțuri, dacă a mai rămas, sau ducem din depozit. Câteodată există și poieni apreciabile; însă pe coastă, și la asemenea altitudine nu pot fi supuse unei culturi intermediare; trebuie să recurgem la instalarea unui arboret transitoriu și de protecție. Cel mai bun este pinul silvestru plantat rar, iar după ce s'a ridicat binisor în sus, introducem sub el gorunul prin plantare și pe urmă, după ce se ridică și gorunul, tăiem pinul pe măsura nevoilor de protecție și de lumină.

Die natürliche Verjüngung.

La régénération naturelle.

Le problème occupe dans la mesure la plus grande possible les cercles forestiers.

L'article qui ouvre la discussion, après avoir établi le sens qu'il faut donner à l'expression technique de «régénération naturelle», décrit les conditions dans lesquelles celle-ci pourrait avoir succès. Puis, examinant l'état actuel de nos forêts et l'organisation de l'administration forestière, qui par la multitude des travaux de bureau retient l'ingénieur loin des forêts, il conclut que cette délicate opération de régénération naturelle ne peut pas encore être réalisée d'une manière satisfaisante chez nous.

Le deuxième article veut établir la longueur qui convient à la période de régénération dans les forêts de chêne pédonculé et de chêne rouvre. Il arrive à la conclusion que cette période ne doit pas être longue, et qu'en tout cas celle

pour le chêne pédonculé doit être plus courte encore que celle pour le chêne rouvre.

Un troisième collaborateur insiste sur la nécessité de conserver et entretenir le sousétage spécialement dans les forêts de chêne, pour assurer une régénération plus facile.

L'article qui suit s'occupe de l'aspect du plan de l'aménagement par rapport à la technique des coupes de régénération, et demande qu'il soit conçu d'une manière à donner une liberté plus large au cultivateur, quand il s'agit de choisir le caractère de ces coupes, et le moment de l'intervention.

Enfin le dernier collaborateur examine les différences qui doivent exister entre la technique des coupes de régénération du chêne pédonculé d'une part, du chêne rouvre d'autre part.

C R O N I C A

R A P O R T
asupra
CONGRESULUI NAȚIONAL AL LEMNULUI DE FOC
ȘI AL CĂRBUNELUI DE LEMN, DIN NANCY,
și asupra
COMEMORĂRII CINCANTENARULUI ȘCOALEI
FORESTIERE DIN BARRES 1)

(urmare)

de Ing. Insp. G-ral D. DRAMBA

COMEMORAREA CINCANTENARULUI ȘCOALEI FORESTIERE
DIN BARRES.

În ziua de 28 Iulie trecut, a avut loc în Franța comemorarea cincantenarului Școlii secundare de Invățământ profesional de Ape și Păduri din Barres.

După cum se știe, în Franța ofițerii de Ape și Păduri sunt recrutați dintre elevii Școlii Naționale de Ape și Păduri și dintre elevii proveniți dela Școala secundară din Barres.

Primii sunt denumiți ofițeri forestieri brevetati și pot ajunge până la gradele cele mai înalte (Inspectori generali); secunzii denumiți ofițeri nebrevetați, nu pot ajunge decât până la gradul de Inspector și niciodată șef de serviciu.

Pentru a se da mai multă unitate corpului silvic francez, Ministerul de Agricultură a dispus ca până în anul 1935 ofițerii forestieri din Serviciu, proveniți dela Barres, să poată urma școala din Nancy, dacă sunt doritori să devină ofițeri brevetati, fiind considerați ca detașați în interes de serviciu, timp de doi ani la Nancy.

1) Prezentul raport, în această factură și extensiune, se publică potrivit hotărârii Consiliului de Administrație, luată în conformitate cu art. 41 din statut.

În acelaș timp s'a aprobat ca, pentru totdeauna elevii proveniți dela Barres, care obțin o medie de absolvire de 16 (medie foarte greu de obținut) să poată urma școala din Nancy, spre a deveni ofițeri brevetajați.

Ocaziunea împlinirii a 50 de ani dela fundațiunea școalei din Barres a oferit prilejul sărbătoririi succesului formațiunii excepționale a elevilor dela Barres și contopirei lor în masa elevilor dela Nancy, pentru care se depuseseră atâtea eforturi, asigurându-se totdeodată continuitatea între cele două școli și unitatea de învățământ, ceea ce desigur că va avea de rezultat ca legăturile de camaraderie tradiționale ale corpului silvic francez să devină și mai strânse.

În felul acesta ceremonia comemorativă dela Barres a luat aspectul unei sărbători a corpului silvic francez în care scop s'au strâns la Barres un număr considerabil de ofițeri forestieri francezi, proveniți din ambele școli.

Au fost prezenți toți inspectorii generali de ape și păduri ai Franței, D-l Guinier, Directorul Școalei din Nancy, reprezentanții Administrației și Armatei.

Ceremonialul s'a desfășurat în modul următor :

Directorul Școalei din Barres, D-l Camus, înconjurat de profesorii, de inspectorii generali de ape și păduri, de numeroși conservatori și de ofițeri de toate gradele, a primit la ora 11.30 la intrarea domeniului Barres, pe D-l Chaplain, Directorul general al Apelor și Pădurilor, care sosise cu automobilul dela Paris.

După ce s'au făcut prezentările de rigoare și asistența și elevii școalei au luat loc în fața Școalei, a cărei ușă este flancată la dreapta și la stânga, de două plăci comemorative de marmoră pe care sunt înscrise numele forestierilor, care au făcut sacrificiul suprem pentru Patrie, D-l Camus, Directorul școalei, salută pe D-l Director G-ral Chaplain, reprezentând pe D-l Ministru al Agriculturii; și arată importanța comemorării cincantenarului Școalei, care a reunit pe ofițerii forestieri francezi din toate colțurile Franței.

După aceia se observă un minut de tăcere, în care timp toate capetele se înclină, iar doi ofițeri forestieri, diplomati din anul acesta, depun la picioarele plăcilor comemorative, două jerbe de flori una din partea Societății „Progresul Silvic” și una din partea Școalei din Barres.

Jerba depusă în numele Societății „Progresul Silvic” era de

dimensiuni impunătoare, confecționată la Paris cu mult gust din flori naturale, la florarul decorativ unde se fac jerbele destinate pentru momântul Soldatului necunoscut dela Arcul de Triumf și era cravatată cu două panglici mari, una cu tricolorul francez și cealaltă cu tricolorul român, innodate într'un mod foarte artistic.

Intreaga asistență a avut cuvinte din cele mai măgulitoare pentru această atențiune din partea noastră.

Apoi, conform programului stabilit, întorcându-mă către persoanele oficiale, am pronunțat următorul discurs, pe care îl reproduc așa cum a fost publicat de ziarul francez „Le Gatinais“.

«Monsieur le Directeur,
«Messieurs,

«Ayant pris connaissance, à Bucarest, de la commémoration du Cinquantenaire de l'Ecole secondaire des Barres, par l'organe de la *Revue des Eaux et Forêts*, ce flambeau de la science forestière française, j'en ai avisé la Société «*Progressive des Eaux et Forêts*» de l'Institut des Ingénieurs des Eaux et Forêts et me déléguer, afin de la représenter à cette solennité, à laquelle je devais rencontrer tant de personnalités officielles représentatives du corps forestier français.

«Je commence par m'incliner profondément devant les noms des officiers des Eaux et Forêts, morts au champ d'honneur, pour un même idéal que celui de la nation roumaine, dont le cœur bat réellement à l'unisson du cœur français.

«Je présente un hommage tout spécial à M. le Ministre *Queuille*, grand connaisseur de l'Economie forestière, et à M. le directeur *Chaplain*, âme du Congrès forestier de 1931, qui, tous les deux, se sont acquis des droits à la reconnaissance des Roumains.

«L'activité déployée par l'Ecole des Barres est parfaitement connue chez nous et personnellement, j'ai pu me rendre compte de la valeur de ses élèves, lors d'une tournée que je fis dans les Alpes, en 1931, et où le regretté M. Hulin mit en valeur à mes yeux, l'apport considérable dû au travail patient et ardu de ces officiers dans l'oeuvre de restauration des montagnes.

«Leur capacité, leur labeur persévérant et leur assiduité, mis en pratique sur le terrain, reflétaient leur préparation solide, acquise dans cette institution des Barres, si renommée.

«Il était connu que la Direction générale des Eaux et Forêts de France a poursuivi de tout temps, le but d'appeler sous la coupole de l'Ecole des Barres ceux qui, par leur solide préparation, par leur expérience et par leur vocation, étaient destinés à former des hommes d'ordre et de travail.

«Cette tradition a trouvé une expression digne du plus grand respect en la personne de M. l'inspecteur général *Pardé*.

«Tous les Roumains qui ont passé par les Barres sont restés sous l'empire des idées et des perspectives intéressantes entrevues par cet éminent professeur en faveur de l'Enseignement.

«Ces vues sont continuées avec tout le succès désirable par la direction actuelle de l'Ecole.

Le remarquable traité pratique d'aménagement de M. *Pardé* est très répandu en Roumanie et mis à la portée de tous ceux qui s'intéressent à la forêt.

«Très heureux d'avoir eu le grand honneur de participer à cette solennité. Je vous prie de me permettre, au nom de la *Société des Ingénieurs forestiers roumains*, de présenter nos hommages les plus cordiaux et nos souhaits les meilleurs pour la prospérité et le brillant avenir de l'*Ecole des Barres*».

Pe urmă, în sunetul trompetelor de vânătoare, a început vizitarea școalei, a colecțiilor, superbe atât din punctul de vedere al lemnului și al utilajului.

Un banchet a reunit apoi pe toți invitații sub un cort decorat în chip armonios, într'un cadru de verdeață și în sunetele vibrante ale echipajului trompetelor de vânătoare.

Organizatorii serbării mi-au rezervat un loc la masa de onoare între doi inspectori generali.

La desert D-l Inspector principal *Dôle*, președintele Societății ofițerilor forestieri proveniți de la *Barres*, a luat cuvântul prea mărinind memoria foștilor directori ai școalei, salutând personalitățile prezente și rezervându-mi în discursul său următoarele cuvinte: „Enfin il m'est particulièrement agréable de saluer M. *Démètre Dramba*, inspecteur général des Forêts de Roumanie, docteur de l'Université de Nancy, qui nous fait l'honneur d'assister à notre fête du Cinquantenaire”.

Apoi trecându-mi-se cuvântul mie, am ținut următoarea alocuțiune pe care o reproduc așa cum a fost publicată de ziarul francez „*Le Gatinais*”.

Monsieur le Directeur général,
Mesdames,
Messieurs,

«Avant de prendre la parole, mes pensées se portent sur celui qui incarne le pouvoir suprême, le premier magistrat de la République française, M. *Albert Lebrun*, et je suis, auprès de lui, l'interprète de l'hommage respectueux de mon pays. (*Vifs applaudissements*).

«Le banquet qui nous réunit est, pour moi l'occasion de me remémorer de beaux et chers souvenirs.

«En 1931, lors de la tournée dans les Alpes, consécutive au Congrès du Bois et de la Sylviculture, tournée qui a été honorée du haut patronage de M. le député *Queuille* alors ancien ministre, prenant la parole au nom des délégués étrangers à *Mont-Revard*, au moment où M. *Queuille* se séparait de nous, je le remerciai de sa présence et lui rappelai un verset du Coran, que les mu-

sulmans citent volontiers et disant que: «la pierre qui a servi une fois à la construction resservirait encore à un nouvel édifice».

«Je suis heureux de constater aujourd'hui que ce verset du Coran n'a pas menti et s'est bien vérifié, puisque j'ai l'honneur de le saluer du titre de ministre.

«Aujourd'hui, je ne pourrais formuler qu'un seul vœu, c'est que les prophéties du Coran se transforment en un état durable, l'administration forestière française ayant en sa personne un connaisseur émérite des questions forestières et un grand défenseur du corps forestier.

«L'âme de ce Congrès a été M. l'inspecteur général *Chaplain*, et tous les délégués étrangers ont été unanimes à constater votre esprit d'initiative et votre sens de l'organisation.

«Vos relations amicales avec les éminentes personnalités officielles de France nous ont été un vivant témoignage de la considération distinguée dont jouissent en France, les représentants de l'administration des Eaux et Forêts.

«En prenant la direction générale des Eaux et Forêts, après la longue et fructueuse activité de M. le conseiller d'Etat *Carrier*, vous assurez à l'administration forestière française un destin digne de celui des grandes administrations publiques, qui ont servi de modèle à l'étranger.

«Ces derniers jours, à l'occasion du Congrès du bois de Nancy, nous avons constaté que votre haute personnalité signifiait un espoir pour l'industrie et le commerce du bois, en France, ainsi que pour tous ceux qui travaillent pour les nouveaux carburants nationaux français.

«Cette année a été illustrée, chez nous, par les anniversaires de plusieurs nancéens de marque, anciens directeurs généraux des Forêts de Roumanie : ainsi, nous avons fêté les 54 ans de service et les 75 ans de M. *Antonesco*, promotion de 1888 ; nous avons inauguré les bustes de M. *Popovici*, promotion de 1881, et de M. *Pietraro*, promotion de 1884.

«Tous ont été guidés dans notre administration forestière par la largeur de vues de la politique forestière française.

«A l'occasion d'un stage d'études que je fis en France, il y a de cela quelques années, j'ai eu le bonheur de puiser à la source même de l'Administration et de l'Enseignement forestier français, ayant à sa tête l'esprit lumineux et ferme de M. *Guinier*, les connaissances que j'ai rapportées comme un précieux trésor.

«Parmi la phalange des professeurs remarquables qu'il m'a été donné de rencontrer à l'école de Nancy, je garderai toujours un souvenir impérissable à feu M. *Hulin*.

«Durant ses cours, ce maître donnait plutôt l'impression d'officier que d'enseigner.

«Ce n'est pas l'esprit seul qui était captivé, mais l'âme même se sentait prise dans un réseau impondérable.

«On se sentait de plus en plus proche du bleu intense du ciel des Alpes.

«C'était un voyage d'étude à travers des régions transcendantes qu'il connaissait parfaitement bien et par lesquelles il nous guidait, le flambeau de la Science à la main.

«Je ne puis dire laquelle de ses leçons a été la meilleure ou la plus belle.

«J'ai suivi, avec assiduité, tous ses cours de 1931.

«J'ai recueilli mes impressions et j'ai pu constater, de mieux en mieux, en quel consistait son talent si captivant.

«En dehors de l'équilibre parfait de son exposé, de la logique infallible de ses raisonnements et de la préparation attentive de tous les sujets traités :

«En dehors de la chaleur qu'il mettait pour convaincre un auditoire déjà conquis ce qui relevait le niveau de son cours, c'était son amour sacré pour la forêt.

L'entendre parler de la forêt, c'était pénétrer avec lui dans le Bois Sacré des Anciens.

«Vu les liens étroits qui existent aujourd'hui entre l'école de Nancy et celle des Barres, la commémoration du Cinquantenaire de l'École des Barres nous offre à nous, Roumains, l'occasion de former les vœux les plus chaleureux pour l'École des Barres, et je lève mon verre à la santé du Directeur et des professeurs de cette institution».

«Vive la France ! Vive M. Qucuille ! Vive l'administration forestière française !»

La sfârșit a luat cuvântul D-l Director General Chaplain, pentru a reaminti opera înfăptuită și a întrezări opera care urmează să fie întreprinsă, felicitând pe ofițerii forestieri, proveniți dela Barres, că au înțeles sensul decretului care le deschide calea de a ajunge și ei la cele mai înalte grade ale administrațiunii, făcând să reiasă că principalul merit al acestei inovațiuni revine D-lui Inspector G-ral Dusautoy și rezervându-mi în discursul D-sale următorul pasaj: „Vous me permettez de faire une place toute particulière à M. l'Inspecteur général Dramba du service forestier roumain" (vifs applaudissements).

După dejun, mulți forestieri francezi fac cerc în jurul meu și citesc în ochii lor o mare bucurie, când încep să mă întrebe de cunoștințele lor din România: D-l Insp. G-ral Pardé mă întreabă de fiul colegului său Tănăsescu-Moș Andrei, D-l Guinier de D-l prof. Antonescu, D-l Conservator Delahaye de D-l Anastasescu, D-l Conservator Melin de D-l Sava Goiu, D-l Colomb de D-l G. P. Antonescu, D-l Pardé și alții de D-l Nedelcovici „le brun", D-nii Poussard de D-l A. Nedelcovici, D-l Perrin de D-l Dragu, D-l Conservator Henriquet de D-l Nicolau; în fine D-l Pardé, profesor dela Universitatea din Grenoble de D-l A. Haralamb elevul său.

Toți se simt aproape de România și mă însărcinează să le transmit „leurs bons souvenirs“.

A urmat apoi vizitarea celebrului *arboretum* și *fruticetum* al Școlii din Barres. D-l Guimier, Directorul Școlii din Nancy și care astăzi are conducerea superioară și a școlii din Barres, îmi face onoarea ca să mă conducă singur în punctele cele mai interesante ale acestui arboretum.

Prezentându-mă să-mi iau rămas bun de la D-l Director General Chaplain, D-sa a refuzat să-mi întindă mâna, spunându-mi: „ne-ai adus cuvinte care ne-au mers așa de mult la inimă, încât nu mă pot despărți așa de repede de D-ta. Trebuie să vii să-mi zici „bon jour“ la Paris“.

În adevăr, după vreo 10 zile, după ce mi-am terminat lucrările de încercarea rezistenței lemnului la laboratorul Aeronauticii din Paris m'am prezentat D-lui Chaplain, care după ce s'a întreținut mult cu mine asupra organizației și avuției noastre forestiere, a ținut să mă conducă până la scară, unde, strângându-mi mâna, s'a despărțit de mine cu cuvintele: „vous, les forestiers roumains, vous êtes chez vous en France!“

Incheind acest raport îmi permit a reaminti celor cari se vor fi ostenit să citească rândurile de mai sus, cuvintele unui mare cugetător, care spunea că „il ne faut pas confondre l'ouvrier avec l'oeuvre accompli“.

Eu n'am făcut nimic altceva decât că am depus toate eforturile ca să execut delegațiunile ce am avut, atât din partea Școlii Politehnice cât și din partea Societății „Progresul silvic“, incredințat fiind că lucrez în asentimentul unanim al celor care au binevoit a mă onora cu această delegațiune.

Ing. Insp. G-ral D. Drămbă.

COLABORARE CU ECHIPELE REGALE

Sprîjinită pe rezultatul activității inginerilor silvici atașați la 8 din echipele regale de anul trecut, Fundația culturală «Principele Carol» solicită în termeni foarte elogiosi continuarea colaborării pentru munca culturală la sate.

În urma intervenției ce s'a făcut de ICEF -- însărcinat și anul acesta cu conducerea și coordonarea lucrărilor -- către Ministerul Agriculturii și Domeniilor, s'a aprobat continuarea colaborării în aceleași echipe de anul trecut, delegându-se aceiași colegi. În plus aprobându-se detașarea a 2 ingineri pentru

echipa din Arada-Turda (Țara Motilor) — schimbată ulterior la Vidra-Turda și pentru echipa din Cuhea și Bocicoel-Maramureș.

Echipele în care avem anul acesta reprezentanți sunt deci :

Stănești și Corbi-Muscel.

Nereju și Spulber-Putna.

Clopotiva-Hunedoara.

Șanțu-Năsăud.

Sadova, Pojorâta și Fundul Moldovei-Cluj-Bucovina.

Pecineaga-Tulcea.

Larșu-Buzău.

Vidra-Turda.

Cuhea și Bocicoel-Maramureș.

Pe tot cuprinsul țării fiind 48 echipe nu am putea spune că am făcut — ca participare — un prea mare progres față de anul trecut.

Din 25 echipe de anul trecut am fost prezenți în 8, din 48 de anul acesta suntem prezenți în 9.

Să sperăm însă că la anul viitor se va găsi o formulă care să permită participarea aproape la toate echipele. Delegația colegilor dela ocoalele silvice cu prezența temporară în echipe, ar fi una din aceste formule.

*

Pentru a veni în sprijinul activității colegilor noștri, Institutul a trimis Direcțiilor silvice regionale și inspectoratelor de Regim silvic, următoarea adresă :

Ca și în anul trecut, Ministerul de Agricultură și Domenii a hotărât (decizia dela Jurnal No. 15626/936 Dir. Regimului Silvic), să participăm la acțiunea de muncă culturală la sate. În consecință, colegii ce au fost atașați echipelor regale anul trecut, vor lucra și anul acesta, atașându-se în plus alți 2 colegi pe lângă echipele din Arada Turda (Țara Motilor) și Cuhea-Maramureș.

Din 45 echipe câte funcționează anul acesta pe întreg cuprinsul țării, avem și noi reprezentanți pentru chestiunile de economie forestieră în 9 echipe. Este destul de puțin, față însă cu lipsa noastră de până în prezent din această activitate, este un început promițător. Să sperăm că în viitor toate echipele vor putea fi încadrate și cu câte un inginer silvic.

Anexându-vă lista centrelor unde camarazii noștri se străduiesc pentru ridicarea nivelului spiritual și nivelului de viață al populației noastre rurale, vă rugăm să binevoiți a le da tot sprijinul Dvs., astfel ca acești camarazi să se simtă susținuți în greaua lor misiune, iar activitatea lor să fie cât mai eficace și mai laudabilă față cu a celorlalte activități profesionale.

Fiindu-ne tuturor bine cunoscut, că relele ce se abat asupra pădurilor pornesc numai din lipsa de înțelegere — spre a nu zice ignoranță — a populației, nu ne îndoim de interesul ce veți purta acestei acțiuni și de concursul ce veți da camarazilor noștri misionari.

Directorul Institutului, (ss) *M. Drăcea*.

Șeful Serv. Ad-tiv, (ss) *Tr. Heroiu*.

Suntem siguri că șefii unităților silvice regionale și locale se vor identifica cu sensul adânc al acestei mișcări spre a-i imprima toată seriozitatea și a-i mări eficiența.

Institutul este bucuros să primească sugestiile în această privință dorind să canalizeze acțiunea pe făgașul său cel mai propriu și să găsească metoda cea mai bună de fructuoasă colaborare culturală cu Fundația «Principele Carol».

Asupra deosebirii acestei acțiuni nu se mai poate îndoi nimeni. Cele 12 echipe din 1934 s'au ridicat la 25 anul trecut, pentru ca să ajungă la 48 anul acesta. În plus, colaborarea echipelor în organizațiile cercetășești, străjerești și premilitare ne îndreptățește să pronosticăm favorabil rolul și viitorul Inaltei inițiative a Voievodului culturii românești, care este M. S. Regele Carol II.

Tr. H.

IN SFARȘIT

Aproape nu ne vine să credem. Insfârșit, s'a săvârșit minunea. S'a pus capăt unei legi — zisă a măsurilor excepționale care, în realitate, a fost excepțională numai pentru o anumită categorie de funcționari. O lege care prin parțialitatea ei nu putea să impună respectul cuvenit, căci împărția slujbașii țării în privilegiați și oropsiți. A fost bugetul țării în impas și ni se impunea să acceptăm asemenea măsuri. Nimic de zis. Ca bunii Români, le-am acceptat fără cârteală, dar toată lumea trebuia să fie la fel. S'a venit însă cu strămbătate, care a nemulțumit. Orice argumentare nu putea să ne convingă că într-o țară de drept unora li se cuvine, iar altora, nu.

S'a făcut totuși nedreptatea, care a durat, un an, doi, trei, patru. Și, din moment ce a putut să se facă și să se prelungească, din an în an, printr'un singur articol, într'o clipită, fără opoziție din partea celor 387 deputați ai Țării, aleși liber de noi, cine putea să ne facă să credem că această situație n'ar fi putut să mai dureze alți 4 ani și chiar 40?

Deaceia, mai mult decât Toma necredinciosul, nu ne-a venit să credem, nici atunci când am văzut negru pe alb. Și pe bună dreptate. Cu toată legea, nu s'ar fi putut întâmpla să rămânem în afară de ea? Erau doar atâtea formalități de îndeplinit. Dar nu, până la urmă lucrurile s'au făcut, deși cu alte 3 luni mai târziu.

Ce s'a realizat.

S'au prevăzut în buget salariile celor cari în ultimii 4 ani fusese avansați onorific. Au mai rămas nesatisfăcuți doar cei avansați în cursul anului 1935, excepție făcând consilierii silvici.

Al doilea punct câștigat a fost acela al încadrării bugetare a 77 de ingineri silvici, care până atunci funcționase, în cadrele administrației de stat, ca «lucrători plătiți cu ziua». Situația Administrației devenise așa de precară încât, din lipsă de personal bugetar, ajunsese să dea acestor colegi posturi de mare răspundere tehnică și financiară pe care în mod legal nu le puteau avea. Legea a permis să se umple și această lacună, care a dăunat mult Statului.

Astăzi puțini au mai rămas neincadrați; dacă nu ne înșelăm, la Caps sunt numai 5.

Legea a mai dat voie apol să se facă o serie de încadrări bugetare și printre conducători, brigadieri și pădurari. Monitorul Oficial nr. 144/936 publică numirea a 86 de conducători din 89 câți funcționau ca diurniști.

Însfârșit, prin bugetul actual s'a revenit, în ce privește salarizarea pădurarilor, la plata salariului gradului, abandonându-se sistemul plății pe suprafața de pădure păzită.

Se înțelege că bugetul actual nu a satisfăcut în totul nici nevoile de personal ale administrației și nici aspirațiile îndreptățite de salarizare ale corpului silvic.

Pentru ajungerea acestei prime ținte și-au dat mâna, lucrând în deplină armonie, Societatea «Progresul Silvic» cu șefii administrațiilor silvice.

Și nu puține piedici au avut de înlăturat. Până 'n cele din urmă dreptatea a triumfat.

Se înțelege că toate acestea nu se puteau obține dacă nu se găsea la conducătorii departamentului Agriculturii și Domeniilor înțelegerea necesară.

Inundații și secetă.

A avea ploi în perioada de timp Mai-Iulie nu este neobișnuit în climatul țării noastre; se știe doar că la noi cele mai abundente ploi cad tocmai în cursul acestor luni. Caracterul lor este însă adesea torențial, prezentându-se sub formă de ruperi de nori și grindină care, când ies din obișnuit, provoacă adevărate dezastre mai ales în regiunile despădurite unde apele nu mai sunt înfrâ-nate, ci lăsate libere să se scurgă în timpul cel mai scurt posibil.

Anul acesta însă pare a fi fost excepțional, ploile ținându-se lanț până pe la 7 Iulie, atingând apogeul pe la 19—20 Iunie când s'au înregistrat inundații mai în toată țara. Acestea au luat un caracter mai grav în Moldova și Sudul Basarabiei. Bilanțul este cel cunoscut: terasamente de cale ferată spălate de ape pe distanțe uneori impresionant de mari, poduri împotmolite, amenințate cu surparea și chiar deteriorate, drumuri stricate, linii telefonice avariate, lanuri distruse pe suprafețe de zeci și sute de ha., vite și păsări inecate, case și cartiere întregi năpădite de ape, oameni trăsniți de trăsnet. Totul se cifrează la pagube de sute de milioane lei. Cine nu crede, să ia colecția ziarelor din această perioadă de timp și se va convinge. Cât de mari și puternice au fost în unele locuri viiturile de ape, ne poate ilustra cazul din Sudul Basarabiei întâmplat pe la Cahul, unde tablierul unui pod metalic a fost dus de ape și plasat în vârful unor sălcii.

Dar, la un moment dat, ploile au încetat mai în toată țara și călduri mari s'au abătut asupra ei. Aceasta s'a întâmplat cam între 7 și 23 Iulie. Lumea a început să se îngrozească de perspectivele unei secete care pâruse a dura prea mult, căci amenința recolta porumbului, care în Iulie cere ploaie pentru rod.

Consiliul superior economic.

În trecuta sesiune parlamentară s'a votat de către Adunările noastre legiuitoare legea pentru crearea Consiliului superior economic și organizarea Camerelor profesionale (Mon. Of. Nr. 98 din 28. IV. 1936).

Considerentele care au dus la înființarea Consiliului superior economic ni le spune d-l Gh. Leon, subsecretar de stat la Industrie și Comerț (Excelsior 11. IV. 936). Cităm :

«Conducătorii economiei libere au o sarcină foarte ușoară : de a veghea la respectarea legilor economice și de a garanta executarea convențiilor născute din libera înțelegere a părților».

«Conducătorii autarhiilor au însă o sarcină extrem de anevoioasă : el trebuie să îndrumeze producția, circulația și distribuția bunurilor după alte criterii decât acele pe cari le reclamă comandamentele economice».

«Conducerea unei economii moderne devine cu atât mai grea, cu cât suntem martorii unei profunde transformări a edificului economiei burghezo-capitaliste».

«Noile forme de viață economică ce-și fac loc din ce în ce mai mult alături de sistemul capitalist, cooperatiia, întreprinderile mixte și dezvoltarea întreprinderilor de stat, în care militează motive de alt ordin decât economic, dar mai ales stabilirea arbitrară a prețurilor și a salariilor prin continua intervențiune a statului îngreunează tot mai mult sarcina conducătorilor economiei».

«Viața economică modernă este atât de complicată prin dependența economiilor individuale de autoritatea centrală, încât acela care are răspunderea conducerii se vede adeseori în imposibilitate de a face față exigențelor timpului».

«Autarhizarea economiilor naționale, cu care noi avem raporturi comerciale, ne împinge chiar fără voia noastră la stabilirea unui cerc de apărare, în care trebuie să supraveghem și să îndrumăm cele mai multe din fenomenele economice».

«Economia mondială de astăzi s'a transformat într'o serie de unități economice, care stau față în față, apărute fiecare de interesele specifice ale statelor naționale».

«Așa fiind, în politica economică fiecare stat trebuie să-și stabilească mai întâiu poziția intereselor sale politice pentru ca astfel să poată fixa interesele sale economice în legătură cu acestea».

«Politica comercială modernă este legată de atâtea aspecte și de atâtea interese încât ea nu mai seamănă de loc cu politica comercială antebelică».

«De asemenea politica investițiilor a căpătat un caracter politic, care exercită o influență hotărâtoare asupra mișcării capitalurilor».

«În interiorul țării, lupta dintre producători, consumatori și distribuitorul de bunuri este de așa natură încât conducătorul economiei naționale este pus într'o situație de arbitraj, care-i impune cunoașterea cea mai precisă a realităților și a intereselor colective».

Iată atâtea motive cari au condus la crearea acestui organ de coordonare și comună îndrumare a fenomenelor economice.

Acest consiliu este chemat să lucreze la armonizarea forțelor contradictorii, supunându-le intereselor generale ale statului.

Este un organ de consultare, atașat Președinției Consiliului de Miniștri. El dă avize de principii asupra proiectelor de legi cu caracter economic, financiar sau social, asupra proiectelor de tratate și convențiuni economice, financiare și sociale. În plus, fiind un organ permanent de studii, poate propune, la cerere sau din inițiativă proprie, soluțiuni privitoare la comerțul exterior, valorificarea produselor agricole, reglementarea raporturilor de muncă, precum și la orice alte probleme economice, financiare sau sociale (art. 2).

Se compune din 26 membri și anume: 5 delegați ai Uniunii camerelor de agricultură, 4 industriași și 4 comercianți delegați ai Uniunii camerelor de comerț și de industrie, 3 delegați ai Uniunii camerelor de muncă și câte un delegat din partea: Consiliului superior bancar; Uniunii centrale a sindicatelor agricole și viticole; Uniunii generale a industriașilor din România, Consiliului de administrație al Casei centrale a asigurărilor sociale; Consiliului superior al Casei centrale a cooperăției.

Însfârșit, câte un reprezentant al ministerelor: Agricultură și Domenii, Industriei și Comerțului, Muncii și Ocrotirilor sociale, Lucrări publice și Comunicații, Finanțe.

În afară de acești membri «permanenți», numiți pe 5 ani, prin decret regal, mai pot fi numiți și consilieri temporari, aleși pentru anumite chestiuni dintre persoanele competente și în măsură să contribuie cu folos la efectuarea unei lucrări încredințate consiliului.

Consiliul are 3 secțiuni: a) agricultură; b) comerț și industrie; c) muncă.

Fiecare secție se compune din membrii delegați ai Uniunii respective; ceilalți membri sunt repartizați după specialitatea fiecăruia.

Pentru îndeplinirea funcțiunilor sale, consiliul are un secretariat general, cărui i s'a pus la dispoziție un oficiu de studii, cercetări și îndrumări științifice, compus din referenți specialiști și un serviciu de secretariat și administrație.

Aceasta este în linii generale compunerea Consiliului superior economic. După cum vedem, legea nu prevede încăieri reprezentanți ai silviculturii. Ei pot intra în compunerea lui numai dacă sunt delegați ai Uniunii camerelor de agricultură sau — în cazul cel mai fericit — reprezentanți al ministerului de Agricultură și Domenii (ceea ce nu ne vine să credem că se va întâmpla).

În ce privește reorganizarea Camerelor de Agricultură, făcută prin același lege care înființează Consiliul economic, rămâne să ne ocupăm, cu altă ocazie.

Din nou, **Moșii.**

«Una din superstițiile politicii românești este așa numita problemă a Moșilor. De ani de zile opinia publică este neliniștită la răstimpuri scurte de răbufnirea acestei chestiuni». Așa-și începe d-l Aloman articolul (Există o problemă a Moșilor?) publicat de curând (24. 7) în ziarul «Curentul». Cititorii își amintesc că și noi, în coloanele acestei reviste (Februarie 1935), am arătat că, în ciuda măsurilor (luate sau numai anunțate), problema aceasta, speculată de mulți, va continua să se agite cât lumea și pământul.

De curând, acești locuitori ai unei părți din munții Apuseni au trimis din nou delegați la București, ca să se plângă în legătură cu exploatarea muniere

Nu trebuie să ne închipuim însă că în celelalte domenii de activitate sunt mulțumiți. Nu, căci omul în general, nu numai Moțul, nu este niciodată mulțumit, mai ales atunci când știe că dacă se vaeță lumea crede.

Deaceia, Guvernul s'a simțit obligat să reexamineze «chestiunea» lor, pentru a vedea ce s'a executat din hotărârile Consiliului de miniștri ținut acum doi ani la Câmpeni și Huedin.

Așa dar, s'au strâns la un loc o seamă de miniștri, secondaji de șefii sau reprezentanții diferitelor administrații mai mult sau mai puțin autonome, precum și prefectii a nu mai puțin de 6 județe (Cluj, Turda, Alba, Hunedoara, Arad și Bihor). Să fie oare Moți în toate aceste județe?

S'a desbătut și s'a hotărât. În afară de măsurile privind exploatarea miniere, creșterea vitelor, drumurile, școlle, s'a hotărât ca pădurile din munții Apuseni să fie supuse unui sistem special de administrație, pază și control, care, satisfăcând totuși nevoile de lemn ale Moților, să ducă la conservarea pădurilor. (Curentul 23, 7). Cum va fi acel regim special de exploatare, care să împace cum se spune și capra și varza, rămâne să fim lămuriți.

Dar, se vede treaba că aceste decizii n'au mulțumit pe d-l I. Făgărășanu, care în «Curentul» din 25 Iulie scrie că problema Moților nu se va rezolva dacă nu se vor expropria toate proprietățile mari — miniere și forestiere — aparținând particularilor, societăților și chiar Statului.

Ce se va întâmpla atunci? Nu-i greu de spus. Să citească d-l Făgărășanu un reportaj al d-lui Liviu Vornicul, publicat la 21 Ianuarie 1935 în același ziar. Reportajul are un titlu foarte sugestiv, spunând dintr'odată ce sunt pădurile ajunse pe mâna Moților: «Putregaiul din masivele păduroase și imoralitatea la sate». Despre acest reportaj am amintit și în revista noastră (Ianuarie 1935). Acolo d-l F. va putea să citească constatarea unuia care nu-i forestier de meserie, și anume: că numai pădurile statului sunt mai îngrijite. Încolo, foc și părjol. Toate celelalte păduri «sunt administrate fără cap». Să citească d-l F. acel reportaj ca să vadă aspectul de adevărată devastare a pădurilor din regiunea locuită de Moți exploatare în delict de ei.

Vor Moții să-și asigure traiul din pădurile munților Apuseni? Dacă da, atunci trebuie să puie ordine în pădure. Numai așa vor putea să mai aibă lemn în viitor. Altfel va trebui să se lase de ciubărârie.

Revistele.

Satul. Această revistă pentru popor ne dă prilejul să ne bucurăm de încă 3 pagini publicate în numerele din Mai, Iunie, Iulie-August a .c.

Astfel, în Nr. 66 citim un articol al d-lui Șt. Rubțov despre secetă și lupta contra ei prin creiere de perdele de protecție.

În Nr. 67 se găesc 3 articole. Într'unul, d-l Gr. Popa arată metoda folosită de d-sa în Sud-Estul Dobrogei pentru creierea de perdele de protecție, repede și ieftin, pe marginea loturilor de cultură, în timp ce d-l I. Cota, continuând articolele sale despre sălbăticiunile pădurilor, își întreține cetitorii scriind despre capra ncagră. Cel de al treilea articol este scris de d-na Elena Hamel, arătând cât de frumoasă este pădurea.

În Nr. 68—69 se publică un articol al d-lui prof. M. Drăcea, care tra-

tează despre câțiva arbori streini la noi în țară. Este vorba în primul rând de *salcâm* pe care d-sa îl califică drept stejarul și frasinul săracului care-și găsește stațiunea prielnică dezvoltării acolo unde crește stejarul, porumbul și vița de vie. În al doilea rând, aminteste *oțetarul*, care crește în ținuturile cu păduri de foioase, la munte fiindu-i prea rece. Deși la bătrânețe are un lemn ale cărui însușiri se apropie de acelea ale frasinului, contrazicând astfel porecla de *lemn nerod*, totuși el nu este recomandat a fi răspândit prea mult. Însfârșit, un alt arbore, care merită o deosebită importanță, este *ploupl de Canada*, fiind recomandat a fi folosit în locurile reavene și bune, crescând repede și făcând în scurt timp un trunchiu gros, drept, fără noduri, coroană mare și frumos rotată.

Un alt articol, publicat în același număr, este al d-lui Cota, tratând despre cocoșul de munte.

Albina. Mulțumirea noastră este mai puțin mare de când această revistă ne-a redus pagina lunară la un colț meschin greu de descoperit odată la 4 numere ale ei. Din această cauză abia apare câte un articol — și acela redus ca mărime.

În această formă a apărut în Nr. 16 din 24 Mai a. c. și Nr. 24 din 19. 6. a. c. două articole ale d-lui M. Petcuț tratând despre felul cum își poate face singur un gospodar o pepinieră de salcâm și care sunt îngrijirile de dat acelei pepiniere după ce s'a făcut semănătura.

Turismul, publicație lunară de informație și educație turistică, organ oficial al Federației societăților de turism din România, a reapărut cu începere dela 15 Aprilie a. c.

În format de ziar, această publicație, pornind în al 2-lea an, își propune să fie oglinda fidelă a tuturor manifestărilor turistice, susținând toate realizările bune și de preț, atacând în același timp pe toți răuvoitorii, cari vor încerca să pună piedică promovării turismului român.

Revista apare lunar. Redacția și administrația este în Pasajul Român Nr. 23, abonamentul anual fiind numai de 60 lei pentru persoanele particulare.

România. Începând cu Nr. 6, Oficiul Național de Turism a schimbat atât titulatura, cât și formatul revistei sale.

În noua sa înfățișare revista apare în condițiuni tehnice mai bune decât până acum.

Numărul pe Iulie-August este consacrat Bucureștilor, orașul contrastelor și al bisericilor, el însuși un mare și puternic centru de turism. Colaborează d-nii: N. Iorga, Em. Bucuța, N. Bașaria, Dem. Botez, Al. Bădăuță și alții. Foarte frumoase gravuri împodobesc textul.

Sociologia românească, revista secției sociologice a Institutului Social Român, publică în Nr. 4/936 un articol al d-lui Tr. Heroiu privitor la Institutul nostru de cercetări silvice, arătând motivele care au dus la înființarea lui, precum și felul cum este organizat.

Tot d-sa publică, în Nr. 6 al aceleiași reviste, câteva considerațiuni despre

Societatea «Progresul Silvic» și munca la sate. Propunându-și să-și multiplice eforturile în vederea ridicării nivelului cultural al populației rurale, pentru ca aceasta să poată avea o altă înțelegere decât cea de azi despre rostul pădurilor. — societatea «Progresul Silvic» s'a atașat acțiunii deja începută a Fundației Regale «Principele Carol». Administrațiile silvice, apreciind aceste nobile scopuri ale Societății, au detașat în acest scop câțiva ingineri silvici, cari au pornit la sate împreună cu echipele regale.

Carpații. Remarcăm în Nr. 4 ghidul de vânătoare pentru Delta Dunării al d-lui Colonel Schnell.

În Nr. 5. în afară de un articol al d-lui Nedici, care discută colonizarea fazanului, se desbate problema potârnichei (Colonel Bălănescu). În plus, mai remarcăm două articole ale colegilor Gouță și V. Lințea, primul făcând câteva reflecții privind capra neagră, iar al doilea dând vânătorilor câteva noțiuni de botanică.

Colegul Aurel Corușa, azi în Canada, publică în numărul următor un articol prin care și propune să răspundă la întrebarea «dacă variatele împrejurări ale diferitelor regiuni pot întipări oarecare caracter special cerbului, respectiv formației coarnelor lui».

În seria de anchete, pe care le întreprinde din când în când revista, pentru a lămurii anumite probleme de actualitate, este și aceea pe care o începe cu Nr. 7 și anume: dacă numărului înfloritor de azi al cerbilor din țara noastră îi corespunde în același timp, și calitatea. În acest scop, revista pune următoarele întrebări:

- a) Dacă stocul românesc de cerbi prezintă semne de degenerare?
- b) În caz afirmativ, care sunt cauzele?
- c) Mijloacele de combatere, ținând seama de legislație, obiceiuri, teren, răpitoare.

Primul care răspunde este d-l Gh. Nedici. Pentru ca să poată răspunde, d-sa caută să precizeze mai întâi ce se înțelege prin degenerare, arătând apoi că aceasta poate rezulta din cauze de natură externă și cauze de natură internă. Cele externe sunt: condiții nefavorabile de teren (climat, sol, floră, hrană insuficientă, lipsa unor anumite substanțe). Cele interne sunt: împerecherea dintre consăngeni (indivizi de același sânge sau familie) și alcătuirea disproporționată a contingentului de vânat după sex și vârstă.

La cele de ordin extern adăugă un element nou: felul cum se face exploatarea pădurilor seculare. D-sa arată că cerbul cu formele cele mai frumoase nu se realizează decât în astfel de păduri, unde proporția dintre sexe este în mod normal de 1:1. În acest caz împerecherea revine întotdeauna exemplarelor cele mai robuste, venite chiar din locurile cele mai depărtate. Acolo unde se face exploatarea mari de păduri se schimbă și efectivul și înfățișarea vânatului. Proporția între sexe este schimbată de mult în favoarea sexului feminin, cel masculin având puține exemplare robuste și cu adevărat frumoase. În plus, în pădurile seculare fapta pentru existență fiind dură, se face o selecționare naturală: cei slabi căzând și ncrămănând decât cei robuști. Pe când în pădurile ce se exploatează, toți cerbii, găsind de mâncare, pot trăi.

Remedii? Să se completeze hrana acolo unde lipsește. Să se suprimе cu arma exemplarele degenerate.

În ce privește cauzele de natură internă să se caute să se improspăteze sângele.

Lămurind această chestiune preliminară, d-l Nedici crede că întrebările au fost greșit puse. Vânatul variază ca structură, după regiuni, după masive, după suprafețele exploatare. El nu poate fi deci privit unitar pentru a trage o singură concluzie, valabilă pentru toată țara. Pot fi regiuni unde vânatul să prezinte semne de degenerescență, dar pot fi și din cele unde se prezintă bine. Se poate deci vorbi cel mult de regiuni unde vânatul să fie amenințat cu degenerarea. Rare sunt cazurile când vânatul unei țări întregi să fie amenințat. O asemenea situație poate surveni fie dintr'un spirit unanim și exagerat de ocrotirea vânatului fie din măsuri legislative, ca de exemplu interzicerea vânărilor ciutei în tot timpul anului.

Tot în acest număr al revistei, d-l prof. D. Lințea, cunoscutul ornitolog dela Timișoara, începe să publice o serie de articole privind potârnichea dela noi, de care d-sa se ocupă în mod constant de mai bine de 20 ani. În acest articol, intitulat preludiv, d-sa amintește de un colaborator prețios al său, la studierea acestui vânat aripat al nostru, colegul S. Pașcovski.

De bandadă. Citim în Nr. 7 al revistei Carpați următoarele rânduri: «Prin 20 Iunie, în cele mai multe județe încă nu s'au eliberat permisele de pescuit. Într'adevăr aceste întârzieri fără rost te fac... branconier, pescuind fără permis în bună regulă: cel vechi a expirat, cel nou încă nu a venit. Ai doar niște chitanțe dela Administrația financiară, care nu sunt permise! Sau doar să scapi cele mai bune două luni Mai și Iunie? Curios, că la unele Administrații financiare au sosit blanchetele de permise, dar refuză să le elibereze, deoarece au poruncă să... aștepte instrucțiuni. Și instrucțiunile nu mai sosesc! Aceasta se cheamă *debandadă*».

Fondul de vânătoare. Aceași revistă, după ce anunță că s'a primit la redacție un articol al unui colaborator, în care se tratează modul de utilizare al acestui fond, una din acele probleme «care a preocupat mult lumea vânătoarească dela noi în timpul din urmă», revista arată că nu-l publică, având însă nădejdea că, în viitor, și la noi se va da fondului o utilizare rațională, pentru scopuri pur vânătoarești, dându-se, în același timp, publicității felul cum a fost folosit.

Desigur că cuprinsul articolului era de așa natură încât ar fi supărat pe multă lume. Redacția înserează însă un crâmpel din acel articol și anume partea unde autorul face o repartizare a celui fond. Și revista încheie astfel: «Abia când vedem suma afectată unor singuraticе scopuri ne putem da alevea seama ce s'ar putea realiza, *dacă nu s'ar mai întâmpla ca în trecut, ca din fondul de vânătoare să se cumpere automobile, pe seama ministerului, tablouri de expoziții, etc., etc...*» (Sublinierea este a noastră).

Fără comentarii.

At. Haralamb.

ȘEDINȚA CONSTITUTIVĂ A SOCIETĂȚII PISCICULTORILOR ȘI PESCARILOR DIN BUCOVINA

În ziua de 24 Iunie a. c. a avut loc în sala de ședințe a Camerei de Comerț și Industrie din Cernăuți, ședința generală constitutivă a Societății Piscicultorilor și Pescarilor din Bucovina.

Au luat parte: delegatul oficial al Institutului Național Zootehnic din București, ihtiologul medic veterinar domnul Dr. G. Dinulescu, conferențiar la Facultatea de medicină veterinară, d. Inspector general al Serviciului Zootehnic din Cernăuți, Dr. Ionescu, d. Inspector Silvic Ing. Rădescu Oprea, d. delegat al Președintelui Camerei de Industrie și Comerț din Cernăuți Dr. Vihovici I., etc.

Ședința a fost prezidată de D-l Insp. gen. al serv. Zootehnic Dr. Ionescu. A luat cuvântul introductiv, delegatul institutului Național Zootehnic, d. Dr. G. Dinulescu, expunând în mod detaliat importanța și scopul Societății Piscicultorilor și Pescarilor, ca sprijin pentru piscicultori, agricultori, proprietari de ape, pescari profesioniști și sportivi, precum și pentru îndrumarea dezvoltării creșterii peștilor în apele din Bucovina: ca orientare și încurajare pentru cercetări de hidrobiologie, hidrotehnică, ihtiologie, piscicultură și pescuit, precum și pentru îndrumarea stării culturale a piscicultorilor și pescarilor, și pentru dezvoltarea sentimentului de iubire și protecție a frumuseților naturale pe cursurile de ape din Bucovina. Ca încheiere, d. Dr. Dinulescu, în calitate de delegat, aduce salutul Institutului pe care-l reprezintă, asigurând de tot concursul său.

S'a trecut la citirea și votarea statutelor, apoi la alegerea unui comitet cu D-nii: Dr. Vihovici I. Președinte al Camerei de Industrie și Comerț din Cernăuți, ca președinte și Insp. Ing. Rădescu Oprea, ca vicepreședinte.

Între membri se află și D-nii: Insp. gen. silv. Lințea și D. Dr. Dinulescu G.

X.

«MASCA»

Un fapt divers care-și are «filozofia» lui: la cele n coloane care alcătuiesc statele de salarii s'a adăugat de vreo trei luni cea de a $n + 1$ coloană, intitulată «masca», reprezentând deocamdată cotizații de 80—160 lei lunar.

Prin felul discret și neprecis cum a fost înființată, am fost înclinați să înglobăm și această cotizație la același capitol de rețineri neconsimțite, care nu amuză pe cei impuși. Eram până acum obișnuiți să observăm la salarii mici ciunturi, numite: abonamente restante, cotizații la Societate, rate la Ceacs, transporturi de lemne, etc. Adăugirea acestui nou «impozit» ne-a condus la constatarea că toate aceste rețineri reprezintă un factor important în condiționarea climatului moral al corpului silvic.

Știu că binele se face uneori și cu sila, când individul nu-și cunoaște datoria față de el însuși, însă credem că atunci când se așează asemenea noi

«impozite» e mai bine să se pregătească în prealabil cei impuși, tocmai în interesul soluționării nimerite a problemei în chestiune.

În adevăr, organizarea apărării pasive este un imens domeniu, în care patriotismul luminat, devotamentul, inițiativele fericite și toate bunăvoințele de pe lume se pot stimula pentru o cât mai potrivită atingere a scopului. Problema aceasta reclamă posibilități materiale și o serie întreagă de cunoștințe tehnice, încât fără concursul publicului e greu de rezolvat. O condiție prealabilă în acest sens este pregătirea psihologică a populației, pregătire care se socotește făcută atunci când încrederea este câștigată pentru mijloacele propuse (și printr'o anume manieră: «*sans trop gêner sa respiration civique*»); pentru aceasta însă e necesară și indispensabilă o propagandă care nu s'a făcut și pentru care pledăm. Între altele și pentru motivul de a afla ce ni se va da pentru banii cotizați.

În calitate de combatanți cunoaștem mijloacele de apărare obligatorii în războiul chimic — spectrul vlttoarelor conflagrații —, dar știm iarăși că înarmarea nu se face individual decât sufletește, iar pentru a fi trimiși pe front nu ne aducem de acasă tunul și mitraliera.

Mijloacele de apărare antiaeriană și contra gazelor sunt de notorietate publică și mai mult: universale. De aceea, fără a comite indiscreții, cu atât mai mult cu cât — desigur — măștile vor fi furnizate de Case străine, socotim că ar fi indicat ca autoritățile care organizează această apărare pasivă și încasează cotizațiile noastre să ne facă și nouă cunoscute mijloacele la care vor recurge la o adică. Cel puțin în această formă să ne dea o satisfacție, pentrucă, în adevăr e o lipsă de considerație cel puțin, să ni se încaseze din salariu fără să fim anunțați și fără să ni se spună ce ni se va da în schimb.

În felul acesta, respectându-ne noi înșine, vom fi respectați și de alții *). fără să fim acuzați de susceptibilitate copilărească ori maladivă, prezumțiozitate, etc.

T. B.

*) În această ordine de idei, mă gândesc cât de oportună ar fi o publicație a Casei Pădurilor, lucrare care să prezinte publicului minunatele lucrări tehnice executate de colegii noștri oriunde a fost nevoie de a face accesibile arborete exploatabile.

Ceea ce se publică la zile mari în gazete e insuficient. Cunoscându-se ce s'a realizat, vom fi scutiți pe viitor de a mai fi citați ca termen de comparație când se vorbește despre incompetență tehnică, al numele de inginer silvic nu va mai provoca ilaritate în adunări de intelectuali. (Vezi conf. Prof. Ion Ionescu la Soc. Politehnică despre «dărâmarea tribunei I la Cotroceni» și depuzițiile aceluiași la desbaterile procesului «Cotrocenilor»).

INSEMNĂRI

FRASINUL LUI ADAM NEAMȚU (*Fraxinus excelsior* L.)

În cuprinsul ocolului silvic Oravița al Soc. Anon. U. D. Reșița, Seria III, Parcela 2, subparcela a, lângă șoseaua județeană Oravița-Steierdorf, se află un exemplar mândru de frasin, având înălțimea de 23.3 m. și diametrul de 1.63 cm. măsurat la 1,30 m. (vezi fotografia dela începutul revistei).

Împrejurări staționale : podiș la 720 m. deasupra mării, sol argilo-nisipos, profund, cu destul humus pe rocă de calcar.

Moltzii la dreapta și stânga șoselei sunt proveniți din plantație și au vârsta de 45 ani.

Tulpina acestui frasin este de mult timp scorburcoasă, prezentând o cavitate peste mărimea omului. Înainte vreme, lumea povestea că banditul Adam Neamțu fugind de panduri, aci și-a pitulat comoara jefuită. Până în anul 1925, când la ordinul d-lui director silvic L. Martian scorbura s'a plombat cu beton, oamenii tot scormoneau între rădăcini căutând după comoara lui Adam Neamțu.

Cu toată rana aceasta extrem de mare, arborele crește foarte viguros, are un coronament rotund, bine dezvoltat, fără crengi uscate.

Ing. F. Pál.

TURISMUL, THERMALISMUL ȘI CLIMATISMUL LA C. T. I. (CONFEDERAȚIA LUCRĂTORILOR INTELECTUALI)

La Congresul din 1936 al Confederației Internaționale a muncitorilor intelectuali (C. I. T. I.), delegația Franței, prin D-l Maurice Dabincourt, Secretar General, a prezentat un foarte interesant raport asupra chestiunii enunțate — și din care vom spicui cele ce urmează, traducând textual rezoluția adoptată de Congres :

«Problema a fost privită dintr'un întreg punct de vedere: profesional, social și internațional, apelându-se la muncitorii intelectuali, ca dânsii să devină fervenți propagandiști ai turismului, în țările de origină, fără a uita apele termale și stațiile climaterice.

Dinamismul acestora, oferă larg câmp de activitate tuturor profesiunilor intelectuale, stimulând industriile și întreaga economie națională, — făcând să prospereze localități și regiuni ; dar se cere publicitate (propagandă), — orală și scrisă, utilizând : afișele broșuri, conferințe, fotografii și filmul ; apoi buna gospodărie ; ordine și acuratețea hoteurilor, cabanelor, înfrânarea speculei și omenie, mijloace de transport comode și ieftine, educarea personalului de serviciu și navigant, ori C. F., lipsa șicanelor și formalităților exasperante cu schimburile valutare și control la vămi, etc.

Nu insistăm asupra argumentării logice a raportului. — asupra fiecărui punct de vedere: profesional, social și național, — a cărei sferă lărgită se integrează în internațional sau schimbul și concursul reciproc dintre țări — cari au datoria de a se cunoaște, apropia și înțelege, armonia luând locul urei; se tinde spre grupări sau *antante internaționale*, deoarece nevoile economice și psihice, condiționează și preced antantele politice».

Plasându-se pe terenul profesional și social, C. T. I. al Franței propune *Congresului rezoluția*: «Congresul C. I. T. I., sprijinit pe raportul Franței asupra turismului, thermalismului și climatismului, cere o cât mai vie propagandă în favoarea lor, apropiindu-ne de *Cooperativele și Oficiile Studentești de turism* (unde există).

Este de dorit ușurarea schimburilor internaționale, simplificând formalitățile administrative și, pe calea reciprocității, fiecă țară să instituie: pașaportul colectiv, cartea turistică de identitate, remedierea limitării exportului de devize naționale, înlesnind schimbul, cumpărături, etc., tarife reduse pe toate mijloacele de transport cu înlesnirea întoarcerii individuale». Iată soluțiile practice ale viitorului.

M E R C U R I A L E

CRONICA LEMNULUI

Piața Internațională a lemnului.

Incepând din primăvara acestui an, situația internațională a pieței lemnului a devenit tot mai bună, datorită mării capacități de absorbție a celor mai multe piețe interne din țările exportatoare și a volumului importului în țările importatoare, în timp ce stocurile de materiale au devenit tot mai reduse. La acestea, se mai adaugă limitarea posibilităților de export în baza convenției cu ETEC-ul (European Timber Exporters' Convention).

Majorarea prețurilor devine ca o consecință a conjuncturei generale, ce s'a îmbucătățit progresiv în fiecare lună, începând încă din toamna anului 1935.

Dăm mai jos situația cererilor și a ofertelor din Europa, Africa și America de Nord, luate după buletinul CIB-ului No. 8 din 10 Iunie 1936:

Piața lemnului din Europa a marcat o ameliorare progresivă, schimbându-se aproape cu desăvârșire la începutul acestei veri. Cererile engleze pentru lemnărie sunt tot mai pronunțate datorită consumului excelent, încrederii mari provocată de o politică a vânzărilor tot mai precisă, precum și perspectivei din toamnă ce se definesc tot mai bune.

În America de Nord, avem conjunctura excelentă a construcțiilor provocată de avântul economic, de unde mărirea cantităților ce se importă din Canada și America de Sud.

Ridicarea standardului de viață din Suedia, a stimulat avântul industrial, deoarece a influențat favorabil conjunctura pieței interne.

Finlanda își refacă gospodăriile, din care cauză piața internă este prea activă prin capacitatea mărită considerabil.

Deasemenea Rusia, care-și refacă gospodăriile sale, are nevoie de lemnărie pentru piața internă.

Cereri bune de lemnărie sunt din Belgia, Germania, Spania, Danemarca, etc. datorită programului de refacerea gospodăriilor precum și diferitelor angajamente internaționale.

Ungaria care se anunță a avea o recoltă excelentă de cereale, promite să aibă nevoie de cantități importante de lemnărie pentru sezonul de toamnă, neavând nici stocuri. Se știe că, prin convenția încheiată între România și Ungaria la 1 Aprilie a. c. s-a mărit contingentul român de cherestea dela 7000 vagoane cât a fost în anul precedent, la 11.000 vagoane, și se pare că majorarea de 4000 vagoane, nu va acoperi cererile.

Cehoslovacia, are cereri mari interne.

Jugoslavia, pentru a compensa efectul sancțiunilor, a dezvoltat activitatea construcțiilor interne.

Italia, deși are nevoie mare după război, totuși, din cauză că și-a consumat consumul are disponibilități în stocuri și cererile pentru comenzi sunt slabe, și, după ridicarea sancțiunilor rămân probabile, dacă nu este posibil a se pune în lucrare programul de colonizare în Abisinia.

Cererile susținute sunt în Grecia, unde stocurile de lemnărie sunt ca și inexistente, totuși se constată o scădere a importului din cauza măririi greutateților de clearing hâncile ne mai vrând să facă plăți.

Ofertele sunt reținute, din care cauză prețurile sunt în urcare.

Rusia, Finlanda și Norvegia au vândut dela începutul anului 1936, aproape întreg contingentul anual, și acum își concentrează atenția asupra formării celor mai favorabile prețuri de bază pentru 1937.

Polonia a reluat exportul pe plețele Germane și conjunctura internă s'a îmbunătățit, stocurile sunt neînsemnate, de unde neobiceiuit de susținute rețineri la toți exportatorii.

Canada, care are posibilitatea să plaseze cantități mari în Statele Unite și Irlanda, prezintă tendințe de a-și reduce exportul în Anglia și a mări prețurile.

Anglia este piața care cunoaște cea mai formidabilă cerere de lemnărie, în cât cu drept cuvânt se poate spune că anul 1936, este anul construcțiilor. Importul său în cele 4 luni din acest an este de 339.329 standarzi, față de 262.945 standarzi importați în același interval în anul trecut, adică cu 30% mai mare.

Prețurile cherestelei s'au urcat cu 20—50 sh. per standard. Aceste prețuri au variat după cum urmează, pentru marfa albă normală de Danzig (Polonia și România):

	Sept. 1935	Ian. 1936	Iunie 1936
7"4/5 unsortierte	8.10.0	9.0.0	9.10.0
7"V (quinta)	7.10.0	8.0.0	8.10.0

Exportul european în primele 4 luni din 1936.

După buletinul de statistici No. 4 din 10 Iunie a. c. al CIB-ului (Comité International du bois) exportul european în intervalul 1 Ianuarie—30 Aprilie 1936, a rămas aproape același față de anul trecut, cu toate frământările politice din Spania, Franța, Italia, etc.

Dăm mai jos exportul de lemnărie pe lunile Ianuarie—Aprile 1936, pe categorii pentru toate țările europene la un loc, separat pentru România :

	in metri cubi							
	Exportul European				Exportul României			
	1936	% :	1935	% :	1936	% :	1935	%
lemn de foc . . .	102286	2	197077	4	31010	9	46110	15
lemn rotund pentru fabrică	721479	14	723324	14	22716	6.5	12438	4
lemn de mine . . .	417132	8	415307	8	3723	1	—	—
lemn pentru hârtie .	727468	14	805030	15	13132	4	—	—
stâlpi de telegraf și alte lemnne rotunde . .	196889	4	222392	4	—	—	—	—
traverse	123215	25	81678	2	8960	3	—	—
cioplitură	119135	2	138938	3	15983	4.5	—	—
doage, etc.	22607	0.5	13675	—	913	—	1176	—
cherestea	2352122	45	2264872	43	247364	72	252656	81
scânduri geluite . .	207479	4	163106	3	—	—	—	—
părți de lăzi	214699	4	198026	4	474	—	—	—
Total	5204511	100	5225425	100	344295	100	312380	100

Piețele lemnului românesc.

Din statistica CIB-ului, România a exportat în 4 luni din acest an 344295 m³ față de 312380 m³ în același interval în anul 1935, deci cu oca 10% mai mult.

Cu toată politica dusă de cei interesați de a falsifica realitatea, provocând îngrijorarea în rândurile fabricantilor de lemnărie, totuși piețele debușeuri ale lemnului românesc s'au ameliorat simțitor.

Din descrierea de mai sus a pieței europene a lemnului, se pot preciza perspectivele excelente ale exportului lemnului românesc în sezonul de toamnă.

Anglia vine în primul rând cu cererile cele mai mari, pe care România nu le poate acoperi dacă lucrează 2 ani. Intreaga producție forestieră din Bucovina este angajată pentru restul anului cu comenzile engleze.

Ungaria având o recoltă abundentă de cereale, este dispusă să facă toate înlesnirile în schimbul de mărfuri pentru România, acceptând chiar ca plata mărfurilor să se facă prin contul curent între Băncile Naționale respective.

Germania, unde ritmul refacerii interne este tot mai viu, cere cantități apreciable de lemnărie.

Bulgaria cu care n'am lucrat mai bine de 5 ani, Intrucât a introdus taxe prohibitoare de 600—1200 Leva/m³ pentru refacerea pădurilor sale, vrea să înceapă tratative cu BNR-ul, de a primi lemnărie în contul leilor blocați în România, proveniți dela grădiniarii bulgari.

Și Bulgaria poate importa până la 3300 vagoane cioplituri, scânduri de 12 și 18 mm. pentru lăzi de ouă și pentru fructe, șipci, manele, ghiondere precum și frizuri de 38, 48, 58 și 68 mm.

Odată cu cererile mari ce le avem pe piețele consumătoare de lemnărie

din apusul Europei, s'au mărit și cererile din Grecia, Cipru, Siria, Palestina, Egipt, Turcia, care n'au stocuri de lemnărie.

După calculele noastre, posibilitățile de export ale României în sezonul de toamnă, sunt mult inferioare cererilor externe, fără a lua în considerație faptul că puterea de absorbție a pieței interne se mărește, fiind în legătură cu recolta de cereale.

Optimismul nostru din luna precedentă devine realitate, prețurile cherestelei de rășinoase și foioase având tendințe de urcare cu 75—100 Lei/m³. Prețurile ce se obțin pentru lunile August și Septembrie a. c., pentru principalele sorturi de cherestea de rășinoase fob Galați, sunt următoarele:

Marfa normală pentru Franta I, II, III, 19—30, m ³ lei	1850
cl. III pentru Grecia " " "	1400
cl. IV " " " " " " " " " "	1150/1200
cl. V " " " " " " " " " "	1050/1100
cl. IV/V " " " " " " " " " "	975/1000
morală " " "	975/1025
Alexandria asortiment dimensional " " "	1100/1150
Siria în specificație normală " " "	1000/1050

S'au angajat zilele acestea partide de morali la prețul de 1000 lei/m³ fob Galați și cherestea de brad cl. III la 1325 lei/m³.

Lemnul rotund de rășinoase.

Față de cererile mari de cherestea de rășinoase, lemnul rotund pentru fabrică este supralicitat.

Lemnul rotund pentru gateri, dela 28 cm. în sus, ce se vindea în luna Mai a. c., cu 400—420 lei m³ ab schelă Galați, astăzi se vinde cu minimum 450—470 lei m³ deci s'a scumpit cu cca 50 lei/m³. Acest preț este în urcare, dată fiind lipsa de lemn rotund.

După informațiile ce le deținem, Fondul Bucovinean față de conjunctura excepțională a pieței lemnului din Bucovina, intenționează să majoreze valoarea de cost a lemnului în picioare dela 80 la 110—120 lei/m³, ceea ce credem, se poate face atâta timp cât cherestea de rășinoase s'a scumpit cu 100—150 lei/m³. Prin deducție, credem că la fel vor proceda și ceilalți proprietari mari de păduri, între care și Capsul.

Lemnul rotund și cherestea de foioase.

Egipt., Siria, Palestina și Turcia, necesită cantități importante de lemn rotund de plop și tei, dela 28 cm. în sus în diametru și dela 3 m. în sus, necesar pentru fabricile de chibrituri. Nu putem livra anul acesta decât cca 3500—4000 m³ în timp ce nevoile acestor țări sunt tot mai mari.

În anul 1934 se lichida la vama Galați plopul și teiul rotund cu 1000—1050 lei/m³ fob Galați, astăzi prețul minimal este de 1260—1350 lei /m³.

Un articol ce se exportă în cantitate mai mare față de anul trecut, este cherestea de fag aburit, fiind căutată mult pe piața Egiptului, fiind cu 200—

300 lei/m³ sub paritatea cherestei Jugoslave, adăugând că și din punct de vedere calitativ fagul nostru este superior celui Jugoslav. Prețurile pentru cheresteaua de fag, fob Galați, la 1 Iulie a. c. sunt următoarele — per metru cub :

marfă lungă dela 2 m. în sus, 18—108 mm., dela 12 cm. în sus,	
cl. I-a cu 30% cl. II	1950—2050
cl. III-a.	1550—1600
marfă scurtă 1—1,90 m.	1470—1520
subii (cioplitură de fag natural)	1950—2050

Doagele de stejar de 5 m. lungime de 58—105 cm. de 40—45 mm. grosime și 7—15 cm. lățime, se vând cu cca 550—650 fra./m³ fob Galați (cca 300 bucăți la m³) și se încarcă exclusiv pentru Franța.

Doagele de fag, pentru butoaie de măslina în Grecia, de 18—20 mm. grosime și dela 0,60—1,10 m. lungime, cu lățimea de 7—12 cm. se vând cu 3—3,50 lei bucata fob Galați.

Exportul prin portul Galați dela 1 Ianuarie—30 Iunie 1936.

Lipsa unei convenții cu Grecia, în primele luni ale acestui an, espectativa importatorilor din Siria și Egipt din cauza situației tulburi din Mediterana provocată de conflictul Italo-Abisinian, tulburările din Palestina, pierderea Italiei din cauza sancțiunilor economice, etc., au făcut ca exportul prin portul nostru să fie întârziat cu cca 2 luni de zile, deși plețele din bazinul mediteranean aveau nevoie de lemnărie. Cu toate lamentările celor interesați, exportul prin portul Galați, a fost destul de susținut în acest an.

Dăm mai jos cantitățile de lemnărie exportate lunar prin Galați în prima jumătate a anilor 1934, 1935 și 1936, după datele statistice întocmite de noi :

	1934	1935	1936
Ianuarie m ³	18141	9123	7779
Februarie „	349	—	2595
Martie „	11401	3546	3612
Aprilie „	34442	42123	21524
Mai „	80311	59197	51229
Iunie „	97380	66443	80394
Total	242024	180432	167133

Rezultă din aceste cifre că deși în mod normal exportul prin Galați se reia din luna Aprilie, în acest an a fost reluat, propriu zis, în luna Mai.

Reducerea exportului de lemnărie în acest an este numai de 7,5% față de cantitatea exportată în anul trecut, deci neînsemnată în raport cu perspectivele dela începutul anului.

Având în vedere cererile susținute ale Levantului, Greciei, Angliei și perspectivele reluării exportului cu Italia credem că exportul total prin portul Galați în cursul acestui an, va fi cel puțin tot atât de mare ca și în anul 1935.

Pe țări de destinație, cantitățile exportate pe 6 luni în anii 1934, 1935 și 1936, sunt următoarele :

	1936	1935	1934
Egipt	30490 m ³	37430 m ³	54223 m ³
Grecia	55933 „	62562 „	58149 „
Italia	— „	17802 „	21000 „
Algeria	8484 „	2914 „	15931 „
Franța	10865 „	6548 „	20095 „
Palestina	6149 „	21115 „	42882 „
Spania	473 „	989 „	2555 „
Austria	15 „	— „	— „
Siria	24138 „	22219 „	18005 „
Germania	492 „	5361 „	5547 „
Malta	107 „	99 „	987 „
Tunisia	— „	914 „	2396 „
Irak	10889 „	184 „	— „
Olanda	413 „	554 „	294 „
Maroc	— „	1711 „	— „
Turcia	7449 „	— „	— „
Anglia	10419 „	— „	— „
Cipru	997 „	— „	— „
Total	167133 m ³	180432 m ³	242024 m ³

Rezultă din aceste cifre comparate, că exportul nostru de lemnărie s'a îndreptat spre țările cu devize forte, ceea ce constituie un mare avantaj pentru România.

Din factura exportului rezultă că piețele din Mediterana au nevoie de marfă. Siria cere tot mai mult marfă albă, din care cauză va plăti și prețuri mai mari.

Dirijarea exportului de lemnărie.

Prin adoptarea prețurilor minimale pentru mărfurile ce se exportă și controlul cantitativ, calitativ și al prețurilor, ce se exercită prin comisiile BNR-ului și ale Ugrului, s'a determinat mărirea valorilor în devize forte a mărfurilor exportate. Dacă în perioada Ianuarie-Iunie a. c. am avut de exportat cantitativ cu 7.5% mai puțin decât în anul trecut, în schimb volumul în devize a fost mai mare, chiar în valoare totală. De aci și politica noastră la exportul de lemnărie :

— Menținerea debuseurilor existente din punct de vedere cantitativ la paritatea cantităților exportate în ultimii 4 ani, și,

— mărirea volumului de devize prin politica à la hausse a prețurilor.

Inginer Vasile Filip.

Die Nachzucht von Pappel und Baumweide in den badischen Auewäldungen. (Cultura plopului și salciei în pădurile de baltă din Baden). Lucrare publicată de Serviciul forestier din Ministerul de Finanțe și Domenii, Baden.

În provincia Baden din Germania sunt 27.339 ha. păduri de baltă, care pe vremuri au fost exploatate în crâng compus, astăzi fiind însă convertite în codru.

Solurile acestor păduri sunt prin excelență potrivite împăduririlor cu plop și salcie și acolo unde alegerea acestor specii forestiere s'a făcut cu pricepere, rezultatele obținute sunt în adevăr uimitoare, producția dată de ele întrecând pe toate celelalte din Germania.

Astfel *Populus canadensis* și *P. montifera* la o revoluție de 40—50 de ani, cu înălțimi până la 20 m. și diametre teriere de 90—100 cm. dau la hectar un volum total de 450—800 m³.

În unele locuri sunt plop de 40—50 ani, cu un volum total de 12—14 m³. Producția în valoare pe an și hectar este de circa 24.000 lei (600 RM.)

Lemnul de plop și salcie este întrebuințat de industria germană pentru furnir, contraplaș, chibrituri etc.

Prin avantajul revoluției scurte lemnul acestor specii forestiere capătă zi după zi o mai mare importanță, fiind capabil să satisfacă multe din cerințele pieței germane.

De către cumpărători sunt în deosebi căutate trunchiurile drepte cu secțiuni groase și lemn curat.

Excepție face numai *P. nigra*, care ca lemn de furnir este cu atât mai căutat și mai bine plătit, cu cât trunchiul prezintă mai multe «creșteri neregulate».

Aceste motive au determinat administrația silvică din Baden, să se ocupe în mod special cu cultura pădurilor de plop și salcie.

Cartea pe care o recenzăm, este scoasă de serviciul forestier al ministerului de Finanțe și Domenii din Baden și cuprinde rezultatele și experiența câpătată până acum în această direcție în provincia Baden. Această administrație este în Germania fără îndoială cea mai indicată a publica o astfel de lucrare, deoarece în Baden sunt cele mai întinse și frumoase păduri de baltă și anume în valea Rinului.

Publicația n'are pretenții de «știință pentru știință» ci este rezultată direct din practică, fapt care îi mărește și mai mult valoarea.

Dealțul este singura publicație relativă la împăduririle cu aceste specii lemnoase, care poate aduce oricărui practician direct servicii foarte bune. 38 de fotografii în condițiuni de tehnică admirabile îmbogățesc și completează conținutul acestei cărți.

În Germania se dă o atenție deosebită acestor împăduriri, ridicând intensificarea lor la o datorie națională a sil-

viculturilor, sperând să obțină în câtva timp, pe lângă acoperirea nevoilor pieței germane și ridicarea rentabilității gospodăriei forestiere.

Șeful administrației silvice germane, v. Keudell este un partizan declarat al acestor năzuințe și crede că va obține în pădurile proprii — cu speciile lemnoase amintite — cele mai bune rezultate.

Lucrarea este împărțită în patru capitole, al căror esențial îl vom reda în ordinea urmată de autori :

A. S p e c i i ș i e x i g e n ț e s t a ț i o n a l e.

P l o p i. Unul dintre cei mai răspândiți este plopul negru (*P. nigra*), care nu atinge înălțimi prea mari, dar care este cel mai puțin pretențios, mai ales că din cauza aluviunilor nu pare a suferi deloc.

În arboretele deschise formează un trunchiul scurt cu multe creșteri neregulate (excreșcențe), lăstari lacomi, rădăcini puternice și coronamente largi.

Tocmai lemnul acestor trunchiuri neregulate este mai bine plătit, din care cauză se fac cercetări dacă nu cumva această «calitate comercială» este atavică.

Bine plătit este lemnul plopului «cenușiu» (*P. canescens*, un hibrid din *P. tremula* × *P. alba*) precum și *P. tremula*, care însă din cauza drajonilor, în cele mai multe cazuri putrezește de timpuriu.

După experiența făcută, în Baden nu sunt recomandabile împăduriri pe arii mari cu *P. tremula*, *P. canescens* și mai ales cu *P. alba*, care pierde din calitățile tehnice prin frecvența rului și al cărui lemn are și o foarte mică rezistență la presiune.

Nu trebuie însă complect uitat rolul lor din punct de vedere estetic.

Cu totul altfel stau lucrurile cu *P. canadensis* și *P. monti-*

liferă. Acești doi «exotici» dau la o îngrijire bună, prin colosalele lor creșteri, trunchiuri elagate cu un lemn foarte valoros, bun pentru scânduri, con-traplașaj, impletituri de coșuri, talaj de împachetat etc. *P. canadensis* are în tinerețe un trunchiul aproape conic, lujerii anuali sunt primăvara de un verde foarte deschis iar toamna de o culoare galben-aurie.

Forma bărbătească (plopul este dioic și înfloreste în Martie-April) este mai rară, are o creștere mai puternică, precum și un trunchiul mai drept decât forma femeiască, a cărei înflorire începe cu câteva zile mai de vreme.

O specie înrudită cu *canadensis* este *P. monilifera* din America de Nord. Acesta se deosebește totuși de *canadensis* prin forma creșterilor, prin dezvoltarea mugurilor și verticilelor (deosebiră acestor doi plopi amintește de *Q. sessiliflora* și *Q. pedunculata*).

P. monilifera are trunchiuri mari și drepte cu o inserțiune mai sus a coronamentelor, cu crăcile de cele mai multe ori în verticil, formând în raport cu trunchiul un unghiul ascuțit (la *canadensis* este drept). Frunzișul este în general la *monilifera* de un verde mai închis iar în toamnă schimbarea culorii începe mult mai târziu.

Cea mai bună caracteristică însă — în comparație cu *canadensis* — sunt mugurii ascuțiți aproape de două ori mai mari, de circa 2,5 cm. lungime, foarte bine de observat la lujerii de un an.

Afară de aceasta, *monilifera* înfloreste 2-3 săptămâni mai târziu.

În literatură este de multe ori trecut ca *P. canadensis* var. *serotina* sau *erecta*.

În ultimul timp a fost foarte mult plantat plopul așa zis «robust» un hibrid din *P. eugenei* × *P. angulata* sau *cordata*.

Acest plop are un coronament restrâns

și piramidal (*P. eugenel* provine din *P. canadensis* × *P. pyramidalis*).

În comparație cu *canadensis* este mai puțin exigent față de lumină, coaja rămâne în tinerețe netedă de culoare albă-cenușie, formează mult mai încet ritidom și până acum pare a avea cele mai mari creșteri (probabil fiindcă are — dintre toți plopii — cea mai lungă perioadă de vegetație).

Lemnul lui e moale și mai puțin fizibil ca al celor doi mai sus amintiți, iar în multe cazuri a fost menționat ca având predispoziție la rulară și inimă putredă.

Deaceia se recomandă până la o mai deplină edificare, o mai mare prudență la împăduririle cu această specie, care în ultimul timp tinde să ia locul altor specii (de ex. *canadensis*) care până acum în arboretele de codru au dat cele mai frumoase rezultate.

Un nou «candidat» tot așa de laudat și recomandat de mulți ca și «robustul» este *P. trichocarpa* din California — cu frunzele ovoide amintind de *Salix caprea* — și el primit cu entuziasm din cauza marilor lui creșteri și a unei probabile imunități contra cancerului.

În plantațiile de încercare făcute pe valea Rinului, n'a corespuns însă deloc așteptărilor; se elaghează foarte greu, din care cauză a trebuit să fie elagat artificial.

Aceiaș experiență s'a făcut în Baden și cu *P. charcoviensis*.

Creșterile n'au fost mulțumitoare, iar lemnul de culoare închisă are o valoare tehnică inferioară.

Exigențe staționale.
«Cele mai bune soluri din pădurile de baltă sunt pentru cultura acestor specii, tocmai cele mai bune».

Apă stagnantă și soluri acide nu suportă niciuna din speciile de plopi afară de *P. balsamifera*.

Sălcii (cu trunchiul propriu lem-

nului de lucru). Ca cea mai bună este dată *Salix alba*, care în pădurile de baltă în arborete închise poate produce trunchiuri groase. Recomandate mai sunt încă *S. vitellina* și *S. fragilis*.

Solurile prea umede, unde plopul nu mai poate avea condițiunile normale de vegetație, aparțin sălcilor, care pot suporta fără niciun pericol inundații de luni de zile. Apele stătătoare le sunt însă tot așa de dăunătoare ca și plopii.

B. C u l t u r a. 1. Regenerarea pe cale vegetativă și 2. prin însămânțare. Pe cale vegetativă se poate face regenerarea în trei moduri, dintre care cel mai bun rămâne tot cel al butașilor.

Obținerea butașilor se face în iarnă, cel mai târziu până în Februarie și este — în ce privește sănătatea și creșterea viitorului arboret — cel mai important moment.

Arborii din care se selecționează butașii trebuiesc să fie sănătoși, bine formați, cu creșteri mari și mai ales fără cancer.

Alegerea se face de către conducătorul ocolului.

Lungimea butașilor este de 20—25 cm. cu 4—6 ochi și sunt păstrați în gropi cu nisip. Tăietura se face perpendicular pe axă, sau foarte puțin oblic — astfel ca suprafața expusă infecției să fie cât mai mică posibil. Ea trebuie făcută imediat deasupra unui ochi, în modul acesta accelerându-se vindecarea rănilor.

În ciuda multor teorii plopul este în general foarte rezistent. Butașii cei mai buni sunt cei de 1—2 ani, mai târziu energia de prindere scăzând.

Infigerea butașilor se face la sfârșitul lui Martie, începutul lui April.

Distanța dintre butași în pepinieră este pentru cei de un an de 25 cm., pentru cei de doi ani, 50—60 cm.

Infigerea butașilor prea adâncă sau prea la suprafață, mărește posibilitatea

de infecție, sau micșorează energia de prindere.

Când fasonarea și plantarea butașilor se face cu suficientă pricepere, vindecarea are loc în primul, cel mai târziu în al doilea an și fără niciun pericol de putregal.

2. Regenerarea prin înșămânțare este în general foarte grea. *P. canadensis*, *alba* și *canescens* pot fi obținuți totuși și prin înșămânțare mai ușor decât celelalte specii.

Greutatea regenerării prin sămânță constă în obținerea și păstrarea anevoioasă a semințelor, care neposedând o rezervă nutritivă, se «usucă» pierzând energia de încolțire, fenomen care este foarte mult condiționat de temperatura exterioară.

Așa de ex. după cercetările lui Wettstein-Westerhelm, procentul de germinație a lui *P. tremula* scade în 8 zile — la temp. obișnuită a camerei — până la 20%, pe când la temp. de 0° C. se poate menține câteva săptămâni.

La acestea se mai adaugă bolile și insectele, care imediat după încolțire distrug o parte din pueți.

Cel mai greu și incompatibil neajuns al înșămânțării este însă nesiguranța obținerii speciei dorite, din cauza ușurinței cu care se formează hibridii.

Aici credem noi, că ar trebui să se dea o mai mare atenție metodei propuse de Wettstein (D. Forstwirt 1935 Nr. 27) și pusă în practică de institutul Kaiser-Wilhelm pe suprafețele de cercetări și anume: scurt timp înainte de înflorirea plopiilor se taie crăci din speciile de plopi din care voim să obținem semințe și se pun în vase cu apă unde înfloresc. Din cauză că timpul dintre înflorire și coacerea semințelor este foarte scurt, condițiile de vegetație ale crăcilor — precum și normala dezvoltare a semințelor — nu sunt în modul acesta întru nimic periclitate.

În lucrarea recenzată sunt date normele necesare regenerării prin sămânță.

C. Transportarea la locul de plantare.

Plantarea butașilor pe suprafețele de împădurit se face după un an sau doi dela înfigerea lor în pepinieră.

În locurile inundabile plantarea se face cu butași de doi ani și de cele mai multe ori pe mușuroi.

Plantațiunile de primăvară sau de toamnă dau aceleași bune rezultate.

Tot în regiunile inundabile se folosesc pari sprijinitori, care se bat în vânt în direcția de unde curge apa, așa fel cu să se constituie o apărătoare contra ghețel și materialului plutitor.

Complectarea plantațiilor este posibilă numai în primii doi ani următori.

Din experiența făcută în Baden, rezultă că pentru plop o plantare mai rară este mult mai favorabilă decât una mai deasă. În special la *P. canadensis*, care în scurt timp reacționează prin creșterea strâmbă a trunchiurilor, fapt pentru care în multe cazuri răriturile au fost inevitabile, cu toate că sunt foarte costisitoare, această însușire este mai evidentă.

Pericolul unei insuficiente elagări prin plantarea prea rară, la plopi nu joacă niciun rol.

În arboretele bătrâne amestecate, cu distanțe între rânduri de 10—12 m., iar între arbori pe rând de 6 m. s'au obținut cele mai bune creșteri în înălțime și diametru.

Pe suprafețele de cercetări cele mai bune rezultate au fost date de plantarea în triunghi și anume cu latura de 7 sau 9 m., iar între acești pueți, din 3 în 3 m se plantează alte specii de amestec. de ex. în regiunile inundabile *Salix*, *Al. glutinosa*, iar pe solurile mai puțin ameninate, paltin, frasin, tețu, etc.

În felul acesta revin cam 130—200 plopi pe hectar.

D. Calamități și boli.

Frunzele butașilor sunt primăvara foarte adesea distruse de gândaci ca «Chr. vulgatissima» etc. la fel de dăunător este și atacul de «Lamia populnea».

La arborii tineri devalorizarea lemnului este cauzată de «Lamia carcharias»; cel mai periculos este însă «Cossus corymbosus».

«Cancerul plopii». În ultimii doi ani s'a observat că toamii speciile de plopi cu creșterile cele mai mari. (P. canadensis și «robusta») sunt mai amenințate de cancer. În multe locuri arborete cu aceste specii au fost distruse până la 90%.

Dr. H. Richter dela institutul Kaiser-Wilhelm a publicat în «D. Dendrologischen Jahrbuch» 1933. un foarte amănunțit studiu asupra acestor boli. După el se pot deosebi trei boale și anume: «Cancerul nectria», «cancerul franțuzesc» și așa zisa «incinderea coajei». Primul este asemănător cancerului pomilor fructiferi.

În Germania această boală a fost semnalată pentru prima oară în 1927 și este cauzată de trei specii ale aceleiași ciu-

perci. parazitare pe răni, a cărei dezvoltare însă este condiționată de oarecare predispozițiuni individuale.

În special sunt atacați plopii cu coaja netedă, ca P. canadensis, «robusta» și «charcoviensis».

În literatura engleză găsim însă alte rezultate și anume: «robusta» este foarte puțin atacat, iar P. eugenei și trichocarpa foarte tare. În Baden aceste boli n'au fost încă remarcate.

În Franța s'a observat alt cancer, care are asemănare cu «nectria»; totuși, după cercetătorii francezi, nu este identic.

«Incinderea coajei» este cauzată de D. thichiza populnea. Acesta a fost pentru prima oară semnalat în Franța, astăzi este răspândit și în Germania.

Combaterea se face prin arderea crăcilor bolnave. Cel mai sigur mijloc preventiv pentru toate aceste boli rămâne: alegerea potrivită a stațiunilor, întreținerea unui material de plantare sănătos și viguros, precum și executarea conștiincioasă și pricepută a operațiunilor de plantare.

Ing. Th. Rădulescu

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ
FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 5, Mai 1936.

Le 1-er congrès international des associations forestières.

Primul congres internațional al asociațiilor forestiere.

Programul pe baza cărui s'a constituit Federația internațională a asociațiilor forestiere și ordinea de zi a adunării de la Lyon.

Obiectul principal al acestei adunări a fost studiul problemei revalorizării pădurii și ca parte secundară chestiunea înțelegării gazogenelor la automobile și a carburanților naționali.

Gobiet d'Alviella.

Comment revaloriser la forêt?

Cum să revalorizăm pădurea?

Este raportul prezentat de președintele societății forestiere belgiene la congresul de la Lyon.

Se preconizează două feluri de măsuri: unele de competența puterii legislative, având un caracter prohibitiv (oprirea exploatării anumitor păduri și micșorarea cantității de lemn exploatat anual) iar altele cu caracter comercial având de scop mărirea rentabilității pă-

durii (prin degrevare de impozite, înlesniri la crearea de păduri, etc.). În cadrul acestor vederi, problema revalorizării pădurii este foarte amplu dezbătută.

G. Delevoy.

Considérations sur le cubage sur pied des peuplements de chênes de taillis-sonne-futale.

Considerațiuni asupra cubajului arborilor în picioare în arboretele de stejar de crâng compus.

În continuare autorul prezintă cu ajutorul tablourilor și diagramelor rezultatele cercetărilor făcute asupra creșterii în înălțime și grosime la arborii de stejar în funcție de indicii de stațiune, precum și asupra raportului dintre volumul lemnului de lucru și volumul total.

În partea finală sunt arătate pe scurt concluziile trase relativ la fiecare chestiune și care prezintă un deosebit interes pentru cubajul precis al arborilor în picioare din arboretele de crâng compus.

Eg. Rosseels.

Excursion annuelle en 1935, Deuxième journée.

Excursia anuală din 1935. Ziua a doua.

În ziua a doua au fost vizitate domeniile Saint-André și Groenhove, foarte

interesante prin lucrările de tehnică silvică ce cuprind, în special cu privire la cultura speciilor exotice.

R. Misson.

Hylestine mineur.

Autorul arată pagubele cauzate de această insectă (*Hylastes Cunicularius* Er.) în plantații de molift și mijloacele preventive și represive pentru combaterea ei.

E. V.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. III. Heft 6/8 (1936).

Prof. Bernhard.

Überführung des gesamten türkischen Waldes in Staatsbesitz.

Statificarea tuturor pădurilor în Turcia.

Este una dintre multele măsuri de înnoire ale Turciei moderne. Nu este vorba propriu zis de o statificare a pădurilor aparținătoare altor proprietari, ci de o valorificare și definire a drepturilor de proprietate ale statului turc asupra pădurilor ca și asupra pământului în general.

Autorul ne descrie genurile de proprietate a solului potrivit dreptului turcesc, care arată că aproape totalitatea pădurilor cad în proprietatea statului (peste 93%).

Problemele deosebit de importante în

legătură cu valorificarea drepturilor statului sunt: despărțirea pădurii de terenul agricol și de pășune și reglementarea drepturilor de folosință la pădure. Se termină cu câteva considerațiuni asupra însemnătății acestui act al statificării pădurilor pentru nație și țară.

Cretzoiu P.

Die Pallis'sche Esche in Rumänien und auf der Balkanhalbinsel.

Fraxinus Pallisae în România și Peninsula Balcanică.

Conține interesante considerațiuni asupra speciei respective, cât și asupra asociațiunilor sale floristice și a ariei de distribuție.

Holzforschungsbericht des Instituts für ausländische und koloniale Forstwirtschaft an der Forstlichen Hochschule Tharandt.

Se continuă cu descrierea unor specii de lemn din pădurile virgine ale Camerunului.

Raport internațional asupra economiei forestiere și a lemnului.

Conține un extraordinar de bogat material informativ asupra mișcării forestiere din lumea întreagă. Deosebit de interesantă este darea de seamă asupra chestiunii împăduririlor din Germania cu privire specială a condițiilor actuale.

Ilie C. Dem

Societatea «Progresul Silvic»

BIBLIOTECA

Tabloul de cărțile intrate în bibliotecă în lunile Aprilie și Mai 1936. În ceace privește periodicele sunt notate în Revista Pădurilor No. 2 din Februarie 1936, la pag. 242.

1. Soc. «Progresul Silvic»: A 49 Adunare Generală ținută în zilele de 6, 7, 8 și 8. V. 1935. (Soc. «Progresul Silvic»).
2. *Lungu Octavian*: Exploatarea pădurilor grănicerești din Bistrița-Năsăud. (Voința Prahovi, București).
3. *Cristea Cezar*: Chemarea socială a inginerului silvic.
4. Soc. «Progresul Silvic»: Calendarul Silvic 1936.
5. *Florea Căruntu*: Crucile Albe. (Pav. Suru, Buc.).
6. *Wiegner Georg und Stephan Paul*: Technische Physik-Band I. (Taubner, Berlin, 1933).
7. *Schau A.*: Eisenbahnbau — Band I. (Idem, 1935).
8. *Omman O. und Gruenewald*: Bergbahnen. (Iul. Springer, Berlin, 1936).
9. *Necșulescu Gh. Col. și Constantinescu I.*: Lege pentru fondul Național al Aviației. (Gratul Rom., București).
10. *Traiaș Ionescu-Heroiu*: Utilajul unui birou modern. (Scris. Rom., Craiova, 1935).
11. *Idem*: O acțiune culturală: propaganda forestieră. (Bucovina, Buc.).
12. *Idem*: Chemarea socială a inginerului silvic de azi. (Bucovina, Buc.).
13. *Dinu Valeriu Ing.*: Aspecte din Economia Internațională. (Tip. Rom.-Unite, Buc. 1935).
14. *Grigorescu Laurențiu*: Legea și Statutul de organizare a Soc. G-rale a Funcționarilor Publici.
15. Controlul Finanțelor Publice.
16. *Ganea N. Nicolae*: Trei lucrări. (Marvan, Buc.).
17. *Georgescu M. G. și D. G. Stelorian*: Monumente naturale pentru Eroii Intregirii Neamului. (P. V. Baloci, Adjud).
18. *Nicolau-Bărlad G.*: Priviri asupra învățământului mediu și inferior silvic. (Sc. Silvicult. Brănești).
19. *Idem*: Technica Forestieră, Vol. II. (Sc. Silvicult. Brănești).
20. *Idem*: Problema pădurilor de agrement în turul Muncăpiului București. (Seminarul Monaha. Cernica).
21. *Ioan P.*: Aplicarea legii pentru satisfacerea trebuințelor în lemn de foc și construcții a populației rurale. (Bucovina, București).

22. *Idem* : Politica Silvică Națională. (Bucovina, București).
 23. *Plătăreanu M.* : Politica Economică și Socială a României. (C. Rom. Buc.).
 24. *Sburlan A. D.* : Arborii și pădurile noastre. (Soc. Progr. Silvic. Buc.).
 25. Societatea «Progresul Silvic» : Cincizeci de ani de existență (Soc. Progr. Silvic. București).
 26. Darea de seamă a Consiliului de Administrație al Societății «Progresul Silvic», București.
 27. Decizie Ministerială cu privire la amenajarea, valorificarea și regenerarea pădurilor țării. (Min. Agric. și Domenii).

PROCES-VERBAL No. 7
 Sedința din 6 Martie 1936

Prezidează D-l *M. Drăcea*, președinte.

Membri prezenți D-nii: *N. N. Caragea, T. Heroiu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, C. Marinescu, G. Minescu, G. Năstăsescu, V. Pribolanu, V. Stînghe, A. Nedelcovici, Eugen Vâlceanu.*

Se citește procesul verbal No. 6 din 2 Martie crt. și se aprobă.

Se ia în discuție ordinea de zi.

1. *Fixarea problemelor de discutat la adunarea generală 1936.*

Având în vedere că problemele respective s'au fixat în ședința trecută. Comitetul de Direcție le va formula precis și va lua măsuri de convocarea adunării generale.

2. *Referințe asupra demersurilor în chestiunea salarizării și încadrării.*

D-l C. Marinescu dă relațiuni asupra modului cum s'a alcătuit proiectul de buget al C. A. P. S.-ului, arătând că s'a obținut dela Ministerul de Finanțe:

- rectificarea salariilor pădurarilor
- introducerea în buget a inginerilor diurniști și lucrătorii cu ziua,
- rectificarea salariilor pe localități
- sporirea ajutorului familial.

D-se dă indicațiuni asupra modului cum se înțelege la CAPS. a se repara neajunsurile decurgând din nesalarizarea inginerilor avansați onorific conform gradului.

D-l M. Drăcea informează Consiliul asupra audienței cerută la D-l Ministru Săsu și la D-l Subsecretar de Stat Canciov.

D-l Gh. Năstăsescu informează asemenea Consiliul asupra audienței la D-l Subsecretar de stat *M. Negură.*

D-l Andrei Ionescu arată că la Ministerul de Industrie și Comerț și Lucrări Publice s'au dat dispozițiuni să se alcătuiască bugetul ținându-se seamă și de drepturile inginerilor avansați onorific.

D-l Eug. Vâlceanu arată că la Domenii se întocmește bugetul fără a se ține seamă de drepturile inginerilor avansați onorific; asemenea nu se rezolvă problema inginerilor diurniști de la Regimul silvic.

Consiliul hotărăște :

Se va convoca o consfătuire a inginerilor din Capitală. Direcții și Inspec-

torate pentru Mercuri 11 Martie ct. ora 16½ pentru informarea membrilor asupra salarizării în bugetul anului în curs.

3. Regulamentul editurii Societății.

D-l V. N. Stinghe face o expunere asupra proiectului de regulament de editură, la care ne obligă statutul (art. 4 al. k) precum și dispozițiile concrete luate de Consiliul de Administrație în ședința din 16 Decembrie 1935.

D-sa dă citire regulamentului pe articole, dând lămuririle de rigoare.

Înainte de a se decide în chestie se ia în discuție punctul 4 din ordinea de zi: *Intâmpinarea Vieții Forestiere*.

Domnii *Stinghe* și *A. Nedelcovici* dau relații că n'au discutat cu inițiatorii editurii *Viața Forestieră* în calitate de reprezentanți ai Consiliului.

D-l V. *Stinghe* susține că nu e cazul decât a lua act de inițiativa «*Vieții Forestiere*»; această idee este mai veche — e a Societății *Progresul Silvic* pusă în statute (art. 4 al. k), — că Societatea a și ajutat pe mai mulți camarazi cari au tipărit lucrări de specialitate, că ideea a lua formă concretă și obligatorie prin hotărârea luată de Consiliul Societății în ședința din 16 Decembrie 1935, iar inițiatorii editurii *Viața Forestieră* au toată libertatea să o organizeze cum vor crede mai potrivit. Societatea neînțelegând să aibă nici un fel de amestec în gospodăria proiectatei editurii *Viața Forestieră*.

D-l N. *Caragea* arată, că n'a știut până acum de acest regulament de editură al Societății, pe care-l găsește judicios alcătuit; dar tocmai pentru aceasta nu mai vede necesitatea editurii, pe care vrea s'o facă «*Viața Forestieră*». Cum însă, conducătorii «*Vieții Forestiere*» au dovedit — prin revista lor — că știu să întreprindă lucruri frumoase, să fie sfătuiți și chiar rugați să vină alături de Societate și să conlucreze în Comitetul celor 5 membri, delegați cu examinarea și aprobarea lucrărilor, ce urmează a se tipări de Societate.

D-l M. *Drăcea* inițiativele urmează a fi susținute pe cât e posibil, însă nu putem renunța la ce face Societatea și-a impus prin statute, prin toate hotărârile adunărilor generale și ale Consiliului de administrație, să realizeze în toate direcțiile inclusiv tipărirea lucrărilor meritorii.

E pentru disciplină, unitate de comandă și colaborare; e pentru muncă și pentru libertate cu respectarea libertății.

Nu refuzăm nimănui onoarea de a lucra în Societate, dar nu putem punci nimănui, fiindcă avem respectul omului civilizat,

Noi avem datorita și autoritatea morală să lucrăm la înfăptuirea programului nostru.

D-l *Andrei Ionescu*. Societatea nu se gândește să facă concurență inițiativelor diferite: ea își urmează programul său și așteaptă orice colaborare înțeleaptă.

Consiliul decide: la act de inițiativa pentru înființarea unei editurii «*Viața Forestieră*», le urează succes și menționează că nu a refuzat nicicând colaborarea sinceră a membrilor săi, atunci când s'a oferit.

D-l *Caragea* face opinie separată, cerând, ca D-nii *Chiriță* și *Dinu*, conducătorii «*Vieții Forestiere*» să fie sfătuiți a conlucrea cu Societatea, intrând în Comitetul de editură al celor 5.

După aceasta se rela discuția pe articole a proiectului de regulament și cu

modificări de text, se aprobă în unanimitate dispunând să se tipărească în primul număr din Revista Pădurilor.

6. *Diverse — Administrative.*

a) Se delegă D-1 Eugen Vâlceanu, secretar general, a lua parte la adunarea generală a Asociației Medicilor Veterinari, care va avea loc la 7 Martie ct., pronunțând cuvântul de salut din partea Societății noastre.

b) Se delegă D-nii T. I. Heroiu și C. Emanoil a alcătui darea de seamă anuală pe anul expirat.

c) Consiliul aprobă ca Darea de seamă a debaterilor adunării generale din 1935, să se expedieze gratuit tuturor membrilor Societății.

d) Se aprobă să se comande hârtia necesară imprimării volumului festiv (jubileul semicentenarului).

Celelalte chestiuni se amână pentru ședința viitoare.

Sedința se ridică la orele 1 noaptea.

Președinte. (ss) *M. Drăcea*

Secretar General. (ss) *Eugen Vâlceanu.*

PROCES-VERBAL No. 8.

Sedința din 16 Martie 1935

Prezidează D-1 *M. Drăcea*, președinte.

Membru prezenți D-nii: *C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. Drâmbă, C. Emanoil, D. Grozescu, Tr. I. Herciu, Andrei Ionescu, Const. Marinescu, G. Minescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, V. Stinghe, Eugen Vâlceanu.*

Se citește procesul verbal al ședinței din 6 Martie ct. și se aprobă cu modificările cerute de D-1 *N. N. Caragea.*

D-1 Președinte, face o expunere asupra modului cum a decurs desfășurarea membrilor Societății ce a avut loc în ziua de 11 Martie ct.; arată demersurile făcute de Consiliu până în prezent și rezultatele obținute. D-sa relevă armonia desăvârșită și strânsa colaborare dintre conducerea Societății și capii autorităților de ordin silvic în toată acțiunea dusă de Societate în vederea îmbunătățirii situației Corpului silvic.

D-1 Const. Marinescu dă relații asupra modului cum înțelege CAPS să întocmească bugetul pentru a se putea satisface revendicările juste ale inginerilor avansați legal, dar cărora nu li se plătește salariul conform gradului.

D-1 D. Grozescu relevă bunăvoința și sollicitudinea arătată de D-nii Miniștri *Sassu, Cancicov* și *Negură*, Corpului silvic și învederează dispozițiunile luate de D-nii Miniștri pentru încadrarea în buget a personalului silvic diurnist de la Direcția Regimului silvic.

D-1 G. Minescu aduce mulțumirile inginerilor din cooperatle capilor de autorități și conducerii Societății pentru modul solidar cum a înțeles să soluționeze problema salarizării avansaților onorifici din întreg corpul silvic.

D-1 D. Grozescu cere să se ia măsuri de Societate ca toți membri Corpului, indiferent de instituțiile unde lucrează, să se bucure de un tratament egal, indicând în această categorie pe camarazii dela Fondul Grâniceresc, Fondul re-

ligionar din Bucovina, pe cel dela Eforia Spitatelor Civile. dela Serviciul de Vânătoare, în general pe toți camarazii din Administrațiile silvice de orice natură.

Consiliul dă delegație D-lui D. Grozescu să găsească soluția problemei ce se ridică și procedura de traducerea ei în fapt.

D-l Eugen Vâlceanu referă *Consiliului* asupra modului cum s'a achitat de delegația dată în ședința anterioară de a reprezenta Societatea la adunarea generală a Asociației Medicilor Veterinari.

Se ia în discuție ordinea de zi.

1. *Completarea programei analitice a învățământului primar și normal cu chestiuni de economie silvică.*

D-l Tr. I. Heroiu face o expunere asupra discuțiilor duse cu reprezentanții Ministerului Instrucțiunii Publice pentru a se introduce în programa analitică a școlilor primare și normale chestiuni privind practica silvică și chestiuni de economie silvică.

Dă citire unui proiect de intervenție din partea Societății, precum și asupra problemelor de introdus în programa analitică.

D-l D. Grozescu socotește potrivit a se evita termenii cari ar ridica susceptibilități. În ce privește angajarea Societății în această chestiune, crede că aceasta nu s'ar putea face fără asentimentul instituțiilor silvice, atât în ce privește orele de curs, cât și personalul didactic.

D-l Const. Marinescu face observațiuni cu privire la procedura aducerii la cunoștința autorităților școlare superioare a programei stabilite.

D-l C. Bunescu nu este pentru gratuitate.

D-l M. Drăcea arată necesitatea introducerii în învățământ a diferite chestiuni referitoare la păduri dat fiind că o bună parte a populației țării noastre trăiește din munca la pădure și din valorificarea produselor lemnoase.

D-se socotește potrivit a prezenta programa respectivă prin Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

La acest punct de vedere se raliază D-ții: D. Grozescu, A. Nedelcovici, V. Stînghe.

D-ții Marinescu și Heroiu cred că se va obține acelaș rezultat dacă intervenția se va face direct de Societate la Ministerul de Instrucție.

Consiliul decide: prezentarea punctelor din programa analitică — pentru chestiunile de ordin silvic — se va face de Societate prin și cu concursul Ministerului de Agric. și Domenii. Se delegă D-ții D. Grozescu și Tr. I. Heroiu să dea forma definitivă programei analitice și adresei către Minister.

2. *Activitatea inginerilor silvici în legătură cu turismul.*

D-l Președinte face o expunere asupra legii turismului, asupra legăturii dintre păduri și turism și asupra necesității de a ne interesa îndeaproape de această mișcare de la care corpul silvic nu trebuie să lipsească.

Consiliul hotărăște: delegă pe D-l C. Emanoil ca referent în chestiune;

b) Se va interveni la Ministerul de Interne pentru a da dispozițiuni ca în comitetele județene să se coopereze și inginerii silvici;

c) Să se roage Direcția Regim. silvic și CAPS să înființeze câte un birou de turism;

d) Se va deschide în Revista Pădurilor o pagină intitulată «Turismul».
 e) Înstitue un premiu de 500 lei pentru fotografiile selecționate cu pitoresc forestier;

f) Să se roage autoritățile silvice să facă abonamente la Buletinul Of. National de Turism.

g) Aprobă a se face 10 Abonamente la Buletinul Of. N. Turism.

3. Cereri de înscriere în Societate.

Consiliul aprobă înscrierea pe ziua de 1 Ianuarie 1936 a D-lor Ingineri :
 Lazăr R. Mihăiescu Victor Hirschel și Anton Brötz.

4. Cereri de ajutoare.

Consiliul aprobă : a) Lei : 6000 ajutor Societății Elevilor Ingineri silvici pentru organizarea serbării sădirii arborilor ce va avea loc la 29 Martie c. la Brănești.

b) Lei: 5.000 D-lui Ing. I. Popescu Zeletin, ajutor de studii în streinătate pentru tipărirea tezei de doctorat.

c) Lei: 2.000 D-lui Brig. silvic L. Tănăsescu, ajutor de boală pentru îngrijirea fiului său suferind de paralizie infantilă.

d) Cumpărarea a 20 exemplare din lucrarea D-lui Ing. St. Rubțov: Impădurirea stepelor românești, a 180 lei exemplarul.

e) Lei 1000 Șeful ocolului silvic Focșani după propunerea D-lui D. Drâmbă, pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de conferința ținută de D-l Drâmbă la Focșani la 29 Februarie c., în cadrul Ligii Culturale.

D-l Eugen Vâlceanu e contra aprobării unor asemenea cheltuieli.

f) Privitor la suma de 1000 lei oferită de Liga culturală secția Focșani pentru un student silvic lipsit de mijloace, se hotărăște ca suma să fie trimisă secției silvice a Școlii Politehnice din București în acest scop.

Accastă sumă este rezultată din beneficiul conferinței ținută la Focșani de D-l D. Drâmbă.

g) Cererea D-lui Ing. I. S. Ionescu de a i se acorda un împrumut de 10.000 lei pentru tipărirea lucrării «Pădurea românească — bun al națiunii» care se află la imprimat, pune Consiliulul principiul dacă Societatea poate sau nu să facă împrumuturi.

Consiliul decide în unanimitate că Societatea nu poate să facă împrumuturi sub nici o formă.

h) Cererea Primăriei Govora se repartizează Comisiei Govora pentru a face propunerii în cauză.

i) Cererea D-lui Ing. Iulian Guran, se trimite comisiei deja instituită pentru a-și da urgent avizul cerut anterior.

j) La referatul contabilității din Februarie a. c., privind suma acordată D-lui D. I. Ciurileanu în vederea confecționării de ciocane silvice și compase forestiere se decide ca D-l casier V. Pribolanu să urmărească stadiul plăților făcute de D-l Ciurileanu.

5. Comunicări.

D-l Președinte arată Consiliulul că a participat ca reprezentant al Societății la deschiderea expoziției porumbului în ziua de 16 Martie c. care a avut loc în prezența D-lui Ministru V. P. Sassu.

D-l N. N. Caragea referă asupra diferendului Corani și arată că D-l avocat delegat de Societate cu studierea chestiunii a intrat în tratative cu D-l Corani pentru încheierea unei tranzacții, deși mandatul d-sale era numai de a studia chestiunea din punct de vedere juridic și a referi Consiliului.

Consiliul delegă pe D-l Caragea a expune întreaga chestiune într'un referat, care să fie supus debaterii în prima ședință.

La propunerea D-lui Minescu, Consiliul autoriză pe D-l D. Grozescu să încheie actul de vânzare cumpărare pentru un teren alături de terenul Societății de la Carmen Sylva, oferind prețul până la 20.000 lei.

Consiliul aprobă cheltuielile de deplasare pentru Comisiile pentru administrarea Vilelor din Govora și Carmen Sylva.

Ședința se ridică la orele 0,45.

Președinte. (ss) *M. Drăcea*,

p. Secretar General. (ss) *Emanoil*.

PROCES-VERBAL No. 9.

Ședința din 30 Martie 1936.

Prezidează D-l *M. Drăcea*, președinte.

Prezenți D-nii : *Bunescu C., Batoș Al., Drâmbă D., Emanoil C., Georgescu P. C., Grozescu D., Herolu I. Tr., Ionescu Andrei, Nedelcovici A., Năstăsescu Gh., Priboianu V., Stînghe V.*

D-l Președinte *M. Drăcea*, deschizând ședința aduce la cunoștința Consiliului încetarea din viață a regretatului Aurel Eliescu, membru al Consiliului Societății, D-sa face elogiul celui dispărut, arătând că Societatea și Consiliul pierde nu numai un membru devotat, dar și un om cu reale calități sufletești care a onorat Societatea. D-sa arată cum fostul silvicultor Aurel Eliescu a fost obligat să plece din cadrul de stat al Corpului silvic, din cauza imposibilității de a se încadra cu temperamentul său impetuos în limitele unor reguli de disciplină impuse funcționarilor de stat. În urma activității sale în chestiunea *Memorandum-ului* Aurel Eliescu părăsind Corpul silvic de stat se dedică avocaturii unde a fost o figură de prim plan.

Deși a părăsit Corpul silvic din primii ani de carieră silvică, Aurel Eliescu a rămas atașat de acest corp cărui, în afară de dragostea purtată, l-a închinat și mulți ani de muncă activând în ultimii 15 ani neîntrerupt în Consiliul de administrație al Societății noastre.

Aurel Eliescu și-a început cariera și viața ca om matur între silvicultori și așa cum a dorit el și-a terminat-o tot între ei.

Pentru respectul memoriei acestui distins dispărut Consiliul păstrează un moment de tăcere.

Se citește procesul-verbal al ședinței din 16 Martie 1936.

Se deschide discuția la sumar :

D-l Președinte *M. Drăcea*, arată că în chestiunea introducerii noțiunilor silvice în programa școlilor primare și normale, s'au dus tratative cu reprezentanții Ministerului de Instrucție și s'a ajuns la următoarele rezultate :

Memoriul întocmit de Societate și l-a însușit Ministerul Agriculturii și Domeniilor, care l'a înaintat Ministerului de Instrucțiune, deșis fiind personal de D-l Ing. Tr. I. Herolu în mâna D-lui Director G-l al învățământului primar normal (D-l Ghișescu).

În chestiunea clișeele de fotografii pentru turism D-sa propune să se admită ca în locul premiului de 500 lei prevăzut în procesul-verbal din 16 Martie c., să se dea lunar 2 premii unul de 200 lei și altul de 100 lei. După propunerea D-lui V. Stinghe, acordarea acestor premii se va face selectându-se clișeele prezentate după normele ce se vor stabili printr'un regulament.

Tot D-l Președinte face o expunere a faptelor din ultimele zile în legătură cu intervențiile pentru salarizare.

D-sa arată cum în decursul ultimelor 3 zile s'a ajuns la recunoașterea de cei autorizați a drepturilor cerute, dar cum intervenind diferite greutăți, toate speranțele puse se spulberară. Nu exagerez, spune d-sa, dacă vă spun că în cursul aceleasi zile ni se asigura de 2—3 ori obținerea sporului de salarii și tot de atâtea ori retragerea lui. Azi când bugetul este votat se poate spune că cei mai mulți camarazi au fost satisfăcuți.

Anunțând această definitivare d-sa menționează cu satisfacție că armonia care a fost între membrii Consiliului precum și concursul și înțelegerea care s'a găsit la conducătorii autorităților silvice, din care nu putem să nu numim pe D-nii Gh. Năstăsescu din partea Consiliului Tehnic, Horia Lazăr și D. Grozescu de la Regimul silvic, I. Simionescu și în special Const. Marinescu de la CAPS și D-sa și D-l Stinghe din partea I. C. E. F.-ului și Școlii Politehnice, a adus la realizarea unor drepturi fără mișcări violente și fără amenințări. A fost greu, este adevărat, dar Societatea și membrii Corpului le-au obținut prin acțiunea cumpănită dar stăruitoare cum este compatibil cu demnitatea Societății noastre.

D-l D. Grozescu în aceiași chestiune, se referă în special la greutățile prin cari trec camarazii de la Regimul Silvic. În momentul când se obținuse o sumă de circa 3 milioane din care s'ar fi putut repartiza și Regimului silvic o cotă care ar fi putut acoperi întreaga nevoie, a intervenit D-l Sîșești care în urma unei convorbiri cu D-l Ministru Sassu, acesta a retras suma acordată justificând prin aceea că «neputând satisface pe toți, nu dă la nimeni».

Din acest moment D-l Ministru Sassu a devenit inabordabil și atunci s'a rugat D-l Sîșești să intervină pentru a se lăsa fondul de 3 milioane ce se alocase. Această intervenție a D-lui Sîșești nu a fost satisfăcută. S'a recurs la D-nii Subsecretari de stat M. Cancicov și Negură cari au pus multă bunăvoință și datorită cărora s'a recăpătat fondul de 3 milioane.

Acum se fac străduințe ca din această sumă să se satisfacă și profesorii agronomi.

D-l Ministru V. Bădulescu a refuzat sporul necesar încadrării a 10 posturi noi de ingineri de la Regimul silvic și s'a putut obține apoi încadrarea a 6 ingineri diurniști prin D-l Ministru Sassu, ceiace satisface nevoia de moment.

Tot așa de greu au mers lucrurile și la CAPS în ceiace privește sporul de salarii. Ministerul de Finanțe a refuzat categoric orice spor, spunând că acesta nu s'a acordat nici altor regi și direcții comerciale. În cele din urmă

s'au adus modificări bugetului numai în ce privește suma totală. În felul acesta se nădăjduște să se facă plata sporului la peste 60% din camarazii avansați onorific.

Stăruind asupra acestor inconveniente, D-sa afirmă că ele vor fi tot așa de grele și în viitor, dacă corpul silvic va rămâne în același buget cu alte corpuri speciale, cari, în general fiind reproducătoare de venituri, pun toată speranța în mijloacele pe cari le poate procura corpul silvic, îngreunând astfel realizarea drepturilor noastre. Crede că absolut necesar înglobarea într'un sigur buget a tuturor membrilor Corpului silvic.

D-l *Andrei Ionescu* nu se raliază la hotărârea dată de Consiliu de a nu se mai aproba împrumuturi la membrii Societății, întrucât în trecut s'au dat asemenea împrumuturi.

În ceiace privește concentrarea personalului silvic într'un singur buget, D-sa se raliază la punctul de vedere al D-lui D. Grozescu de a se forma un singur buget pentru toată Ad-ția silvică C. A. P. S. și Regim Silvic.

D-l *At. Nedelcovici* remarcă și D-sa Consiliului că succesul obținut în ultimul timp se datorește în cea mai mare parte strânselor colaborări dintre conducătorii instituțiilor silvice cu Societatea *Progresul Silvic* înăuntrul căreia și sub conducerea căreia s'au găsit și energiile și ponderea necesare unor asemenea acțiuni.

Pentru cunoașterea faptelor de toată lumea silvică este bine să le relevăm.

Prin această colaborare, care a avut la bază buna armonie amintită, s'a putut să se încadreze în buget 85 de tineri ingineri silvici, s'a ajuns să se obțină sporurile de salariu pentru cea mai mare parte din cei avansați onorific și s'a reparat și o mare nedreptate ce se făcuse pădurarilor redându-le salariile reduse acum câțiva ani, nedreptate care apărea ca o pată pe conștiința noastră, a inginerilor silvici, prin care se făcuse această nedreptate.

Se intră în ordinea de zi.

Punctul 1: desemnarea comisiei editurii.

D-l președinte lasă discuția liberă.

D-l *D. Grozescu* propune ca această comisie să fie constituită din membrii corpului didactic silvic de la Școala Politehnică și din membri cari pot fi și din afara Consiliului.

D-l *V. N. Stinghe* se raliază la părerea D-lui D. Grozescu și propune și numirea de supleanți cari să înlocuiască pe membrii obligați să absenteze sau pe cei cari urmează să se recuze atunci când sunt în cauză.

D-l *Andrei Ionescu* crede că nu este nevoie să fie și membri supleanți, deoarece prin regulament se va prevedea desigur că această comisie nu va lucra decât cu un număr minim de membri, dinainte stabilit.

D-l *Tr. I. Heroiu* nu este de părere să se numească membri din afară de Consiliu, dar membrii acestei comisii să reprezinte toate instituțiile silvice.

Se hotărăște numirea următoarei comisii:

Din partea Consiliului Tehnic D-l Gh. Năstăsescu

Din partea Școlii Politehnice D-l V. N. Stinghe

Din partea Regimului silvic D-l D. Grozescu

Din partea C. A. P. S.-ului D-l At. Nedelcovici

Din partea I. C. E. F.-ului D-l M. Drăcea.

Punctul 2 : *Modificarea statutelor.*

După discuțiuni la cari iau parte D-nii: M. Drăcea, V. Stinghe, Andrei Ionescu, C. Emanoil, D. Grozescu și Tr. Heroiu se hotărăște ca în ședința următoare de la 6 Aprilie a. c., comisiunea însărcinată cu studierea acestei chestiuni să depună rezultatul ; în comisiune se delegă și d-l Al. Butoi.

Punctul 3 : *Chestiunea Corani.*

Se citesc referatele D-lui Avocat Babenco și al D-lui Ing. N. N. Caragea prezentate Consiliului în această chestiune.

D-l D. Grozescu dă relațiuni asupra tratativelor duse cu D-l Corani și asupra luelui cum s'au încheiat lucrările.

D-l C. P. Georgescu protestează în contra părții finale din referatul D-lui N. Caragea prin care D-sa socotește că se aduce acuzațiuni Comisiunii Govora și bănelii asupra d-sale.

Consiliul hotărăște ca să fie rugată Comisiunea de recepție formată din D-nii: D. Grozescu, M. Suhățeanu și N. Caragea și completată cu D-l Andrei Ionescu, să ia contact cu D-l avocat Babenco pentru discutarea și punerea la punct a chestiunii, iar rezultatul să fie supus Consiliului.

Punctul 3 : *Diverse.*

a) *Donația N. G. Popovici.* Se citește referatul D-lui Al. Butoi și se hotărăște să se ia măsuri în sensul concludiilor din referat.

b) Se ia act de răspunsul D-lui prof. Tr. Mager.

c) Se delegă D-l Casier V. Priboianu să refere asupra cererii D-lui G. Constantinescu privitor la banii subscriși la cămin de d-sa.

d) Asupra adresei CAPIR pentru numirea de delegați supleanți.

D-l C. P. Georgescu roagă Consiliul să numească pe altcineva în locul D-sale și Consiliul delegă pe D-l C. Emanoil.

Membrii titulari delegați în Consiliul CAPIR, sunt rugați să-și găsească câte un supleant din sânul Consiliului, pe care să-l anunțe biroulul Societății spre a fi comunicat la CAPIR.

Sedința se ridică la orele 24.

PROCES-VERBAL No. 10

Sedința din 6 Aprilie 1936

Sedința se deschide sub președinția D-lui V. N. Stinghe, vicepreședinte.

Membrii prezenți D-nii: C. M. Bunescu, Al. Butoi, N. N. Caragea, D. Drămbă, C. Emanoil, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Cost. Marinescu, At. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu.

Se citește procesul verbal al ședinței din 30 Martie 1936.

La sumar se dă cuvântul D-lui Const. Marinescu care arată că nu a putut lua parte la ședința din 30 Martie et., deoarece nu a primit convocarea.

D-sa citește procesul verbal încheiat de Casa Pădurilor cu raportorul bugetului CAPS în care sunt prevăzute posturile din buget atât în ce privește încadrările inginerilor onorifici, cât și posturile noi creiate în cadrul inginerilor și funcționarilor administrativi.

Se hotărăște ca după definitivarea lui să se publice în Revista Pădurilor un rezumat, arătându-se datele certe.

D-l D. Grozescu arată că la aceste date care se referă numai la CAPS. urmează să se adauge și cele ce se vor putea obține pentru camarazii de la Regimul Silvic.

Procesul verbal din 30 Martie, se aprobă cu unele modificări.

Se intră în ordinea de zi.

Punctul 1: *Modificarea statutelor Societății.*

După discuțiuni la care iau parte D-nii: V. N. Priboianu, D. Grozescu, Tr. I. Heroiu, C. P. Georgescu și C. Emanoil, Consiliul hotărăște ca la ființarea comisiei constituită pentru o anumită chestiune, să se numească și un secretar dintre membrii desemnați pentru acea comisie. Acest secretar va îngriji să convoace pe membrii luând asentimentul lor asupra datei și locului adunării; va avea grija să țină legătura între comisie și Consiliu pentru executarea în timp util a lucrării date în studiul acelei comisii.

Se va forma o comisie specială în care se vor trece de al II-lea secretar al Consiliului, în chiar ședința în care s'au format, toate comisiunile constituite pentru studiul diferitelor chestiuni, unde se va prevedea pe lângă numele membrilor și al secretarului, și termenul de predare a lucrării.

Pentru comisiunea modificării statutelor se numește secretar D-l Tr. I. Heroiu.

Comisiunea este rugată să depună lucrarea în ședința următoare, deoarece se stabilește că în forma actuală nu se poate supune discuției. În prealabil proiectul de modificare va fi trimis fiecărui membru al Consiliului.

Punctul 2: *Diverse.*

-. Se citește adresa CAPIR care face cunoscută alegerea D-lui M. Drăcea în Comitetul de Direcție al CAPIR.

D-nii Gh. Năstăsescu și Andrei Ionescu dau explicații asupra felului cum a decurs alegerea de la CAPIR și găsesc necesar să roage Consiliul să se insiste pe lângă delegații Societății la CAPIR să ia parte cât mai regulat la ședințe unde prezența Domnilor lor este foarte necesară pentru reprezentarea Societății noastre.

D-l Președinte roagă pe D-nii membri delegați la CAPIR să ia parte regulat la ședințe și se hotărăște să li se facă și câte o adresă scrisă în acest sens.

Cereri de ajutoare :

a) Se aprobă D-nei Elena Ghineraru 2000 lei, D-nei Elena Teodorescu 1000 lei, D-nei Olga Kony 2000 lei și D-lui Inginer M. Burculeț 1000 lei.

Cereri de subvenție.

Se aprobă Revistei «Satul» 5000 lei, pentru ziarul «România Agricolă» după discuțiuni la care iau parte D-nii: Andrei Ionescu, D. Grozescu, N. Caragea, V. Priboianu, C. P. Georgescu, V. Stînghe și D. Drămbă, se hotărăște să se facă 4 abonamente dacă ziarul va mai apare și să se dea o subvenție de 2000 lei pentru trecut.

Cereri de premii.

D-nii Ing. Marlin Georgescu și D. Stelorian prezintă lucrarea

care se repartizează D-lui Andrei Ionescu pentru a referi.

Cereri de ajutoare pentru tipărituri.

D-l Ing. I. S. Ionescu prezintă lucrarea » *Pădurea Românească, bun al națiunii*», iar D-l Ing. S. Spranganți și Conducător silvic F. Rădulescu: »*Calendarul silvicultorului și al vânătorului*» și cer ajutoare pentru tipărire.

D-l Președinte V. N. Stinghe pune Consiliului chestiunea de principiu: Care trebuie să fie punctul de vedere al Societății față de asemenea cereri, din moment ce s'a făcut o editură a Societății pentru tipărirea lucrărilor de specialitate.

D-l Andrei Ionescu arată că este necesar ca să se dea ajutoare și pentru tipărițile cari nu se fac în editura Societății.

D-l C. P. Georgescu arată că nu vede cum se poate da un ajutor pentru o lucrare al cărei conținut nu este cunoscut Societății și nici nu înțelege să se dea ajutoare pentru lucrări de altă natură decât acelea cari sunt în sensul programului și statutelor Societății.

Se hotărăște ca lucrarea D-lui I. S. Ionescu să fie repartizată D-lui N. N. Caragea, iar a D-lor Spranganți și Rădulescu D-lui C. Emanoil, spre a referi asupra lor în ședința Consiliului din 20 Aprilie a. c.

— Se citește memoriul Asoc. «Silvicultorul» a conductorilor silvicei prin care cer să li se repartizeze și lor o cotă din Fondul de educație.

Se hotărăște ca memoriul să fie înalțat Casei Pădurilor spre soluționare.

— Cererea studentului Carпов de a fi menținut în căminul Societății se va trimite D-lui Decean al Secției Silvice de la Școala Politehnică, pentru a referi asupra situației școlare a solicitantului.

— Se citește referatul D-lui Cezar Cristea din 17.I.1936 și se ia act.

Deasemenea referatul din 18 Martie ct. de care se ia notă și se hotărăște să se pună la ordinea de zi a unei ședințe a Consiliului: *Problema pădurilor în perimetrele balneo-climatice.*

Ordinea de zi fiind epuizată, ședința se ridică la orele 24.

p. Președinte, (ss) V. N. Stinghe

p. Secretar General, (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 11

Sedința din 20 Aprilie 1936

Prezidează D-l C. Alimănișteanu. Vice președinte.

Membri prezenți D-nii: Al. Buțoi, M. Drăcea, D. Drămbă, C. Emanoil, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, Tr. I. Heroiu, Gh. V. Lufescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedekovici, V. Stinghe.

D-l Președinte C. Alimănișteanu, deschide ședința.

Se citește procesul verbal al ședinței 6 Aprilie 1936.

La sumar ia cuvântul D-l M. Drăcea care arată că fiind absent la ședința precedentă face mențiune acum că D-sa se rialiază la propunerea ce s'a făcut de a se da ajutoare de tipărire și pentru lucrări cari nu sunt tipărite în Editura Societății, dar pe care Consiliul găsește util să le ajute.

Procesul verbal al ședinței din 6 Aprilie ct. se aprobă fără modificări.

Se intră în ordinea de zi.

1. Proiectul pentru modificarea statutelor.

D-l Tr. I. Heroiu citește expunerea de motive redactată de Comisiunea pentru modificarea statutelor Societății care apoi se pune în discuție.

Se fac discuțiuni asupra punctelor principale pentru care urmează să se caute formula cea mai potrivită care să corespundă cu interesele Corpului și ale pădurilor.

Aceste puncte sunt următoarele :

a) În ce măsură se poate face asocierea proprietarilor particulari de păduri cu Societatea «Progresul Silvic».

b) Structura Societății. Să se rămână la actuala formă când Societatea are un dublu scop: cultural-științific și profesional, sau să se separe în două asociațiuni având fiecare câte unul din aceste 2 roluri.

c) Incadrarea personalului mediu și inferior în Societatea «Progresul Silvic», și

d) Chestiunea formării de secții în cadrul Consiliului — care ar trebui mărit ca număr de membri — în vederea studierii diferitelor chestiuni ce vin în debaterile Consiliului.

După discuțiuni, la cari iau parte *D-ții* V. Stînghe, M. Drăcea, C. P. Georgescu, C. Alimănișteanu, D. Grozescu, Gh. Năstăsescu, D. Drămbă se ajunge la concluzia că în ședința de azi nu se poate face studiul proiectului prezentat și se hotărăște:

Proiectul de statut întocmit să servească drept punct de plecare, care să fie supus criticii tuturor membrilor Societății. În acest scop proiectul urmează să fie publicat în Broșură și se vor ruga camarazii să comunice Consiliului orice propunere au de făcut în această chestiune. Comisiunea va strânge aceste elemente și va prezenta Consiliului materialul prelucrat, pe care apoi Consiliul îl va prezenta unei adunări generale pentru definitivare.

Prin intervertirea ordnei de zi se trece la punctul 3 :

Serbările semicentenarului.

D-l M. Drăcea arată că adunarea datelor necesare întocmirii volumului ce se va tipări cu această ocazie se face foarte greu și din această cauză se întrebă dacă este posibilă amânarea serbării semicentenarului sau a publicării volumului.

După discuțiuni la cari iau parte *D-ții* V. Stînghe, Tr. Heroiu, C. P. Georgescu se ajunge la concluzia că serbarea nu se poate amâna și se hotărăște ca serbarea să se facă cu ocazia adunării generale din Mai a. c. și cu acea ocazie să se tipărească numai o broșură cu istoricul Societății, rămânând ca volumul comemorativ să se publice ulterior.

Cu redactarea istoricului se însărcinează *D-ții* M. Drăcea și V. Stînghe.

Sedința se ridică la orele 24.

Președinte, (ss) *M. Drăcea*

Secretar General, (ss) *C. Emanoil*

PROCES-VERBAL No. 12
Sedința din 27 Aprilie 1936

Prezidează D-l M. Drăcea, președinte.

Membri prezenți D-nii: C. M. Bunescu, C. Emanoil, M. P. Florescu C. P., Georgescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu, Eugen Vâlceanu.

Sedința se deschide la orele 21.20.

Se dă citire procesului verbal al ședinții din 20 Aprilie a. c.

La sumar, D-l Președinte M. Drăcea dă explicații asupra felului cum se culeg datele pentru volumul comemorativ. D-sa arată că D-l Eug. Vâlceanu a strâns până acum un bogat material. D-sa mai arată că un comitet restrâns compus din D-nii Vâlceanu, Tr. I. Heroiu, Ilie C. Demetrescu și-au împărțit rolurile pentru ca lucrarea să se facă mai bine și mai repede.

D-l C. P. Georgescu crede că este util și necesar pentru această lucrare să se convoace toți membrii desemnați în comisia semicentenarului, atât pentru întocmirea lucrărilor ce se vor trece în volumul comemorativ, cât și pentru istoricul mai succint ce urmează să se publice la adunarea generală din anul acesta.

Se hotărăște să se convoace prin invitații scrise membrii desemnați în comisia semicentenarului.

În legătură cu serbarea semicentenarului, D-l Președinte supune Consiliului sugestia pentru turnarea unei medalii comemorative sau tipărirea unor diplome speciale așa cum D-sa a văzut în Suedia cu ocazia Congresului din anul 1928 și eventualitatea unei mărci poștale.

La discuția acestor chestiuni iau parte toți membrii prezenți ai Consiliului și se stabilește ca să se supună chestiunea comisiei semicentenarului spre rezolvare.

Procesul verbal al ședinței din 20 Aprilie a. c. se aprobă fără modificări.

Se intră în ordinea de zi.

1. Darea de seamă pentru Adunarea Generală.

D-l C. Emanoil citește proiectul dării de seamă pentru Adunarea Generală. După discuțiile la care iau parte toți membrii prezenți, se hotărăște, după propunerea D-lui Andrei Ionescu, să se adauge un alineat în această dare de seamă în care să se arate și activitatea desfășurată de membrii Consiliului D-l Andrei Ionescu va redacta acest paragraf.

Darea de seamă urmează să se supună din nou Consiliului.

D-l V. N. Priboianu citește situația financiară a Societății ce urmează să expună Adunării Generale, care se aprobă fără modificări. Cu această ocazie Consiliul ia act și aprobă felul cum s'a redus suma pe care Societatea a avut-o depusă la Banca Poporului reducere care s'a făcut în urma unui aranjament pe baza legii conversiunii.

Ora fiind înaintată nu se mai pot lua în discuție celelalte puncte dela ordinea de zi și se admite rezolvarea chestiunilor mai mărunte de la :

Diverse.

Consiliul aprobă :

a) un ajutor de 2000 lei D-nei Eliza Căzânescu.

b) un ajutor de 3000 lei D-lui Ing. Gh. Dumitrescu pensionar.

c) Se ia act de scrisoarea de mulțumire a brigadierului Gh. Tănăsescu pe care Societatea l-a ajutat cu 2000 lei.

d) Asupra cererii ziarului «România Agricolă», Consiliul aprobă referatul costabilității, adică plata celor 4 abonamente aprobate să se facă trimestrial.

e) Asupra adresei No. 7320/936 a Direcțiunii Silvice Craiova, după discuțiuni la cari iau parte membrii prezenți, se hotărăște ca printr'o intervenție documentată la Ministerul de Domenii, să se arate starea mizeră a construcțiilor C. A. P. S. și să se ceară ca reparațiile și construcțiile noi să se facă și pentru locuințele Statului în cadrul creditelor cari se deschid pentru școli, dispensare, etc.

Cu redactarea memoriului se delegă D-nii C. Bunescu și Tr. I. Heroiu. Sedința se ridică la ora 0,30.

Președinte, (ss) M. Drăcea

Secretar General (ss) Eugen Vâlceanu

PROCES-VERBAL No. 13

Sedința de Luni 4 Mai 1936

Prezenți D-nii: Al. Butoi, M. Drăcea, Tr. Ionescu-Heroiu, Horia Lazăr, Ath. Nedelcovici.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri nu s'a ținut ședința.

Președinte, (ss) M. Drăcea

Secretar General, (ss) Eugen Vâlceanu

PROCES-VERBAL No. 14

Sedința din 11 Mai 1936

Prezidează D-l M. Drăcea, președinte.

Membri prezenți D-nii: C. M. Bunescu, Al. Butoi, D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. I. Heroiu, Andrei Ionescu, G. Minescu, A. Nedelcovici, G. Năstăsescu, V. N. Priboianu, Eugen Vâlceanu.

D-l Președinte M. Drăcea deschizând ședința aduce la cunoștința Consiliului încetarea din viață a camaradului Ing. Inspector silvic Mihail Ittu. D-sa face elogiu personalității celui săvârșit din viață arătând că în afară de preocupările de specialitate Mihail Ittu s'a remarcat ca un bun scriitor și s'a ocupat în special de lucrări folkloristice. Are adunat materialul necesar care așteaptă pe cineva care să-l prelucreze pentru un dicționar.

Mai are adunat deasemenea materialul și pentru o lucrare asupra zămbrului din țările românești.

În memoria camaradului dispărut se păstrează un minut de tăcere.

Se citește procesul verbal al ședinței din 26 Aprilie ct. care se aprobă.

Se intră în ordinea de zi.

D-l C. P. Georgescu roagă Consiliul să aprobe intervertirea ordinii de zi spre a se lua în discuție mai întâiu raportul Comisiei Govora și demisiunea *D-lui N. N. Caragea*. La cerere se rătăcă și *D-l D. Grozescu*.

Consiliul aprobă intervertirea și se ia în discuție :

1. *Demisia D-lui N. N. Caragea*.

D-l Președinte consultă Consiliul. Iau cuvântul :

D-l C. P. Georgescu arătând origina neînțelegerilor cari au adus la demisia *D-lui N. N. Caragea*; menționează că recunoaște pentru *D-l N. Caragea* meritul ce-l are pentru munca și priceperea pe care le-a depus atât în Consiliu cât și în chestiunea construcției Govora socotindu-l ca un element foarte util Consiliului. *D-sa* roagă Consiliul. să-i respingă demisiunea.

D-l Andrei Ionescu arată deasemenea că este de perfect acord cu cele expuse de *D-l C. P. Georgescu* în celace privește meritele camaradului *N. Caragea*, pe care îl socotește ca un element foarte necesar Consiliului.

D-sa crede că în viitor este bine să nu se aducă în Consiliul Societății neplăcerile pe cari camarazii din Consiliu le-au avut în timpul serviciului pentru motivul că unele au la bază acuzațiuni neintemeiate, iar altele sunt de prea mică importanță pentru a greva asupra unui camarad toată viața. Este pentru respingerea demisiei.

D-l D. Grozescu arată că este surprins de demisia camaradului *Caragea*, pentrucă în ședința când s'a iscat neînțelegerea se ajunsese la aplanarea ei la sfârșitul discuțiunii.

Remarcă și *D-sa* meritele *D-lui N. Caragea* și se asociază la opinia *D-lui Andrei Ionescu* de a nu se mai aduce în discuția Consiliului chestiuni din serviciu. Este și *D-sa* pentru respingerea demisiei.

D-l C. P. Georgescu arată că și *D-sa* înțelesese că conflictul s'a aplanat în ședința când s'a produs după explicațiile date și de *D-sa* și de *D-l Caragea*. *D-sa* mai relevă că în acea ședință *D-l Caragea* se angajase ca să schimbe forma părții finale din referatul său asupra procesului *Coran* celace nu a făcut, dar a demisionat. Azi starea de fapt este că referatul a rămas în textul inițial în arhiva Societății și alături de acest referat este și demisia *D-lui Caragea*. *D-sa* cere ca în cazul când *D-l Caragea* nu schimbă textul referatului să se însereze în procesul verbal tot celace a replicat și *D-sa* cu ocazia discuției.

D-l Tr. I. Herotiu arată că toți membrii Consiliului să caute a se uni și a se apropia între ei prin ceea ce au mai bun, prin calități comune, spre a fi utili scopului unic al Societății, care ne covârșește pe toți, iar nu a se despărți prin diferențele dintre ei, prin slăbiciuni pe cari cu toții le avem atâta timp cât nu putem fi perfecți. *D-l Caragea* care a recomandat armonie și bună înțelegere, cu ocazia intrării în Consiliu trebuie să rămână mai departe în Consiliu, spre a lucra, prin calitățile sale recunoscute, zi de zi la acest deziderat, care ne este scump tuturor și care se realizează foarte greu și prin prezență nu numai prin exprimare și prin absență.

Cere respingerea demisiei și închiderea discuției.

D-l Președinte arată că vede în *D-l C. P. Georgescu* un om care în toate împrejurările a dat dovadă că știe să dea sfaturi părâtești pe care chiar *D-sa* le-a primit cu plăcere când a fost cazul.

Vede deasemenea în D-I Caragea un element muncitor, meritos și util Consiliului și propune respingerea demisiei.

Consiliul respinge în unanimitate demisia atât din Consiliu, cât și din Comisiunile în care D-I Caragea lucrează.

2. Raportul Comisiunii Govora.

D-I D. Grozescu citește raportul care conține 3 părți.

a) Asupra chestiunii construirii șoselei, Consiliul aprobă concluziunile Comisiunii și dă latitudine comisiunii Govora să facă toate formalitățile pentru a preîntâmpina orice eventualitate. D-nii M. Drăcea și D. Grozescu vor lua contact cu D-I Ing. Mihalache pentruca printr'o convorbire particulară să-i ceară avizul și concursul său.

b) În chestiunea mobilierului și lucrărilor de canalizare, după relațiunile date de D-I Priboianu se dă asemenea depline puteri comisiunii Govora să angajeze lucrări în limitele sumelor prevăzute în buget.

c) Asupra chestiunii restaurantului, Consiliul roagă Comisia Govora să soluționeze și această chestiune, dându-i latitudinea executării hotărârii ce va lua în această chestiune.

D-I V. N. Priboianu sugerează Consiliului părerea de a se face exploatarea restaurantului în regie.

D-I C. P. Georgescu crede că este util să se delege membrii Consiliului cari merg pe vară la Govora cu supravegherea administrației Vilei, arătând că D-sa își ia această sarcină pe timpul de la 15 Iulie—15 August.

Pentru 1—15 Iulie se însărcinează D-I C. Emanoil.

D-I G. Minescu propune să se cumpere terenuri la Carmen Sylva deoarece nu tot terenul îngrădit este proprietatea Societății.

Se însărcinează D-I V. Priboianu să definitiveze aceste cumpărături în limita sumei de 15.000 lei pentru un lot.

Se mai însărcinează Comisia Carmen Sylva să facă propunerile necesare pentru cumpărarea de mobilier.

3. Darea de seamă a Consiliului către adunarea generală.

D-I C. Emanoil citește forma ultimă a dării de seamă pe 1935 care se aprobă.

4. Asupra chestiunii salarizării.

D-I Andrei Ionescu dă relațiuni asupra lucrărilor cari s'au întreprins de AGIR și crede că deocamdată nu este necesară o adunare generală. Se va hotărî asupra acestei chestiuni după ce se va vedea cari sunt rezultatele ce se vor obține după intervențiile ce sunt în curs.

Dealtfel chestiunea se va putea discuta în adunarea generală din 31 Mai, deoarece este pusă la ordinea de zi.

Celelalte chestiuni de la ordinea de zi se amână.

Sedința se ridică la orele 24.

Președinte, (ss) M. Drăcea

p. Secretar General, (ss) C. Emanoil.

PROCES-VERBAL No. 15

Sedința din 18 Mai 1936

Prezidează D-l M. Drăcea, președinte.

Membri prezenți D-nii: Al. Butoi, N. Caragea, D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, A. Ionescu, Tr. Ionescu-Heroiu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, G. Năstăsescu, și V. N. Stinghe.

Se citește procesul verbal al ședinței din 11 Maiu 1936 și se aprobă.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l D. Grozescu propune schimbarea ședințelor înainte de ora 8 seara.

După discuții la care iau parte mai mulți membri ai consiliului se hotărăște ca ședințele să se țină la ora 19. în fiecare Luni.

Se intră în ordinea de zi.

I. Congresul dela Budapesta.

D-l Președinte Drăcea dă relațiuni asupra felului cum s'a ajuns la stabilirea Congresului Internațional de Silvicultură la Budapesta și asupra felului cum este organizat. D-sa arată că s'a format în țară la noi un comitet de propagandă. Comitetul este condus de d-l Președinte M. Drăcea, fiind însărcinat cu aceasta de D-l Ministru de Domeni. D-sa arată demersurile pe care le-a luat în această calitate și nevoia ca să fie cât mai mulți silvicultori români la acest congres.

României i s'a dat președinția Secției a VII-a care se ocupă cu chestiuni de Corecția Torenților și Protecția Pădurilor. Crede că este necesar ca Societatea să fie reprezentată.

După discuții la care iau parte D-nii: Andrei Ionescu, G. Năstăsescu și V. Stinghe se hotărăște:

Să se delege D-l Președinte ca delegat oficial, cu o indemnizație de 10—12.000 lei, drept cheltueli și să se dea deasemenea delegație și altor membri din consiliu dar fără plata cheltuelilor.

2. Procesul Corani.

Se citește referatul D-lui avocat Babenco.

D-l Andrei Ionescu arată mersul înțelegerii dintre membrii Comisiei Govora și D-l avocat Babenco. Crede că este necesar să se lase dăsfășurarea normală a procesului. Societatea noastră urmând să administreze probele la care are dreptul după ce adversarul le va epulza pe ale sale.

D-l N. Caragea, arată că este necesar să fim pregătiți dela primul termen pe care îl vom avea, pentru a nu fi desarmați în cazul când se va intra în judecarea procesului pe care D-sa crede că-l va câștiga Societatea.

Mai găsește util să releve și faptul că este necesar să se fixeze onorariul de avocat spre a evita mai târziu discuții.

D-l Președinte, propune și consiliul aprobă să se dea Comisiunii Govora toată latitudinea de a urmări, conduce și lichida acest proces.

3. Raportul Comisiunii Carmen-Sylva.

D-l Al. Butoi citește raportul.

Consiliul aprobă propunerile Comisiunii de a cumpăra mobilierul necesar pentru vila dela Carmen Sylva în limitele sumei de lei 158.000. Cu această oca-

ziune se aprobă și un virment pentru suma de lei 8.000, care urmează să se folosească dela fondul exploatării.

Odată cu aceasta Comisiunea Vilei Carmen-Sylva este rugată să întocmească un regulament de felul cum va trebui să se facă aprobarea camerelor dela Carmen-Sylva, pentru membrii Societății, regulament care va trebui să fie pus în aplicare cu începerea sezonului din anul viitor.

4. *Diverse. Admîteri de membri.*

Se admite ca membru al Societății pe ziua de 1 Ianuarie 1936 D-l Ing. Sebastian Șontea.

Ședința se ridică la ora 24.

Președinte, (ss) *M. Drăcea.*

p. Sectar General, (ss) *C. Emanoil.*

PROCES-VERBAL No. 16.

Ședința din 25 Maiu 1936.

Prezidează D-l *M. D. Drăcea*, președinte.

Membri prezenți D-nii: *Al. Butoi, N. N. Caragea, D. Drămbă, C. Emanoil, Tr. I. Heroiu, A. Nedelkovići, V. Stinghe, Eug. Vâlceanu.*

Ședința se deschide la ora 19.30.

Se citește procesul verbal din 18 Malu a. c. și se aprobă.

1) D-l Președinte *M. Drăcea*, dă relațiuni asupra invitației *M. Sale Regețel*, Președintele de Onoare al Societății, la serbările semicentenarului arătând că *M. S.* nu va putea veni.

2) Se iau hotărîri privitor la pregătirea lucrărilor: Darea de seamă, istoricul Societății, referate, etc. și se fixează lista invitațiilor: autorități, asociațiuni, instituțiuni culturale, membri de onoare, membrii fondatori, foști miniștri și subsecretari de Stat la Domenii, școli, mari proprietari de păduri, presă, etc.

3) Se delegă D-l *Al. Butoi* pentru primirea reprezentanților presei, iar D-l *N. Ghelmeziu* să asiste pe ziarști și să le înlesnească redactarea reportajilor asupra desbaterilor adunării.

Se delegă D-nii: *V. N. Stinghe, Gh. Năstăsescu, V. Priboianu, D. Drămbă* și *A. Nedelkovići*, în Comitetul pentru primirea invitațiilor.

Ședința se ridică la ora 21.30.

Președinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar General, (ss) *Eugen Vâlceanu.*

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Nol. Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic.

Având în vedere art. 2 din codul silvic:

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. -- Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pilișta, județul Trei Scaune, proprietatea Doak Eugen și soții, în suprafață de 162 ha. 3000 mp. Regimul cedru regulat cu două tăieri succesive la interval de 10 ani. Revoluția normală 60 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Cornul Șesului, județul Satu Mare, proprietatea Composesoratului din comuna Culeea, în suprafață de 112 ha. 8000 mp. Regimul crâng cu 30 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Leoniu, județul Someș, proprietatea comunei Leoniu, în suprafața totală de 64 ha 3400 mp. Regimul crâng cu 20 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Bis. Ev. Lut. Agărbicju, județul Târnava Mare, proprietatea Bis. Ev. Lut. din comuna Agărbicju, în suprafață de 57 ha. 3461 mp. Regimul crâng cu 30 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Tiszașul, județul Someș, proprietatea comunei Cozariu, în suprafață de 48 ha. 9000 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fata Beuăiei, județul Cluj, proprietatea Simon Victor și soția, în suprafață de 33 ha. 3800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Clintu, județul Someș, proprietatea comunei Teșeu de Jos, în suprafața totală de 38 ha. 9200 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Piscul Petresci și altele, județul Mureș, proprietatea Moșt. Maria G. N. Boboc, în suprafață totală de 35 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng. Revoluția normală 20 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bodi, județul Odorheiu, proprietatea Gyöngyösy Bertu, în suprafața totală de 27 ha. 8900 mp. Regimul crâng cu 80 rezerve pe ha. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urma că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolel adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Doamnel Director al Regiunii Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 12 Mai în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, 1888 Mircea T. Căneleov.

No. 101475/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Ferla Buzoiaș**, județul Covurlui, proprietatea Minist. Agr. și Domeniilor, în suprafața totală de 192 ha. 8500 mp; Regimul crâng cu tăierea în scun. Revoluția normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Pietroșul Vărbului**, județul Sălaj, proprietatea Comendamentului Urbarial din comuna Aleș, în suprafața totală de 162 ha. 7400 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Oproiu**, județul Gorj, proprietatea Dumănu L. Popescu, în suprafața totală de 40 ha. 5900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Chiriacu**, județul Sălaj, proprietatea Rozalia Antal măritată Petz Carol, în suprafața totală de 17 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Părăul Dulce**, județul Trei Scăriș, proprietatea Succesorilor lui Călak Sigismund, în suprafața de 12 ha. 3100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celor dela alin. a, se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urma că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolel adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 12 Mai în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Cănelcov.

No. 10147/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea regulamentului pentru exploatare al pădurii **A d u n a ț i - P i e t r a r i**, județul Dâmbovița, proprietatea Ioan C. Purică, în suprafață de 165 ha. 4757 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **B r ä e ș t i G h e r g h e l**, județul Dorohoiu, proprietatea Matilda Ioan Urceanu, în suprafață totală de 141 ha. 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **B r a t i n o a s a**, județul Cluj, proprietatea Sianen Romulus și soția, în suprafață totală de 52 ha. 8300 mp. Regimul crâng cu 20 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **P o i a n a M a i n i C o a s t a M a r e** și **B o t e l e**, județul Dâmbovița, proprietatea Grigore Tollen, în suprafață totală de 17 ha. 9740 mp. Regim și tratament crâng simplu. Trupul Botele constituind un fond de rezervă. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **D o s**, județul Someș, proprietatea Bis. Gr. Cat. din comuna Top. în suprafață de 17 ha. 3500 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că aratarile din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 12 Mai în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Cănelcov.

No. 10147/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic **B a r n a r**, Domeniul Broșteni, jud. Neamț, proprietatea A. S. R. Principele Nicolae al României, în suprafață totală de 11506 ha. 4000 mp. constituind 2 secții: Secția A, de codru cu taieri rase compusă din 5 serii unde se aplică Regimul codrului cu modalitatea de tratament tăiere rasă și revoluția normală 100 ani și posibilitate pe suprafața ei volnm. Secția B, cuprinzând o serie unică cu modalitatea de tratament codru

grădinarit și exploatabilitatea fizică. Vechiul amonajament al Domeniului Broșteni aprobat cu Deciziunea Ministerială Nr. 70006 din 1923 publicată în Monitorul Oficial Nr. 8/1924 se anulează pe data prezentei Deciziuni.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavânt.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvii este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Decembrie 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Cănelcov.

No. 103618/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatarea al pădurii **H u r g h i ș**, județul Cămpulung, proprietatea Tigran Pruneu, în suprafață totală de 160 ha. 0800 mp. Regim codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea al pădurii **F u n d u l E l a n u l u i U r l a ț i**, județul Fălciu, proprietatea Eugen A. Mitachi, în suprafață totală de 26 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea al pădurii **F u n d u l E l a n u l u i U r l a ț i**, județul Fălciu, proprietatea Bercu Tîpîrlis, în suprafață totală de 17 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvii este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Mai 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Cănelcov.

No. 101476/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii comunei Buziu „Dosu” și altele, județul Făgăraș, proprietatea comunei Buziu, în suprafață de 858 ha. 5000 mp. Regimul Seria I. Codru cu două tăieri succesive, revoluția 120 ani; Seria II-a, codru cu două tăieri succesive, revoluția 80 ani și seria III-a codru cu două tăieri succesive, revoluția 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii Urziceni, județul Sălaj, proprietatea Composesoratului comunei din comuna Drăghin, în suprafață de 36 ha. 700 mp. Regim crâng cu 20 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aproba numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că erorările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regiunii Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 12 Mai 1936 în cabinetul nostru.

No. 101.473/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Pielorul Caprei, etc., Seria IV, județul Buzău, proprietatea Statului, în suprafață totală de 3896 ha. 0400 mp. Regimul codru cu tăieri rase, Revoluția normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Vorona, județul Botoșani, proprietatea Statului, în suprafață totală de 1692 ha. 8300 mp. Regimul Codru cu trei tăieri succesive la 7 ani interval. Revoluția normală 105 ani. Revizuirea peste 7 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mureni (Balagea) Seria XII, județul Caliacra, proprietatea Statului, în suprafață totală de 1184 ha. 1500 mp. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 35 ani.

d) Amenajamentul pădurii Târnavu, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață totală de 1065 ha. Regimul Seria I-a, crâng simplu cu revoluția de 35 ani. Seria II-a completarea consistenței la plin, în perioada de 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Măndrea (Enimantle) Seria X, județul Caliacra, proprietatea Statului, în suprafață totală de 957 ha. 8300 mp. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 35 ani.

f) Amenajamentul pădurii Satul Nou (Enigea) Seria IV, județul Caliacra, proprietatea Statului, în suprafață totală de 949 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 35 ani.

g) Amenajamentul pădurii Plantarea Ciuperceeni, Seria VIII, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață totală de 903 ha. 3400 mp. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii Suceonicea, Seria VII, județul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafață totală de 968 ha. 9700 mp. Revoluția Codru cu două tăieri progresive, Revoluția normală 96 ani.

i) Amenajamentul pădurii Siliștea, Seria I-a, județul Hunedoara, pro-

proprietatea Statului, în suprafață totală de 389 ha, 2000 mp. Regimul crâng cu 150 rezerve la ha, Revoluția normală 30 ani.

l) Amenajamentul pădurii Zăvoașelor Carnea, Seria VII, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață totală de 271 ha, 1500 mp. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 15 ani.

l) Amenajamentul pădurii Treștișana, județul Tutova, proprietatea Statului, în suprafață totală de 130 ha, 5500 mp. Regim și tratament crâng cu 80 rezerve stejar și frasin la ha.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celor dela alia. b, h și j, se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori de alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevazute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultima. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 3 Iunie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Sasau.

No. 128.532.936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Câmpul Rotund, jud. Someș, proprietatea Comunei Ciceu Mihăești, în suprafață totală de 150 ha, 2200 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve la ha, Revoluția normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Boroșului, județul Alba, proprietatea posesorului Cioca și consorții din corp. Ciunabrud, în suprafață totală de 57 ha, 5400 mp. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Jigorușcu Drugul, jud. Hunedoara, proprietatea Văd. Sarlota Tășk văd. Ponory și alți, în suprafață totală de 36 ha, 2728 mp. Regimul cobru cu tuceri rase, Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Muscolul Dărcii, județul Buzău, proprietatea Col. Ion Betea, în suprafață de 36 ha, 5078 mp. Regim și tratament crâng simplu, Revoluția normală 15 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 9 Iunie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 126.724/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *Schneider*, județul Târnava Mică, proprietatea *Schneider* și 61 soți, în suprafață totală de 221 ha. 7600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

b) Amenajamentul pădurii *V. Hreanilor*, județul Odorheiu, proprietatea Comunei Fântânele, în suprafață totală de 98 ha. 0700 mp. Regimul crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, seria I-a și 20 ani Seria II-a.

c) Amenajamentul pădurii *Runcu*, județul Sălaj, proprietatea Ing. *Iosif Farcas*, în suprafață de 57 ha. 5400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Fencu*, județul Someș, proprietatea *Bis. Gr. Cat.*, din comuna Mălin, în suprafață totală de 11 ha. 1700 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturale, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, înădu-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arădările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 9 Iunie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 126.725/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Valea Goleștilor*, județul Mureș, proprietatea *Stanciu Tănase* și moșt. *Nae Ceangescu*, în suprafață totală de 45 ha. 6500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Valea Dracului*, județul Buzău, proprietatea *Moșt. D. D. Maican*, în suprafață totală de 30 ha. 4500 mp. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 90 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Osoi*, județul Sălaj, proprietatea *Ioan Pereni*, în suprafață totală de 24 ha. 2900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Valca Seacă*, județul Vaslui, proprietatea Most. Th. Negrea, în suprafață totală de 14 ha. 340 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă cu arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 9 Iunie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) V. P. Sassu.

NNo. 126.726/936.

Art. V. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatare al pădurii *Zvorasteu*. Lot 3, județul Dorohoiu, proprietatea Most. M. Goldhamer și alții, în suprafață de 106 ha. 1790 mp. Regimul crâng cu 100 rezerve de stejar la ha. în parcela A. Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Poiana Târgului*, județul Alba, proprietatea Dr. Zoltan Miler, în suprafață totală de 77 ha. 6100 mp. Regim crâng cu 40 rezerve de stejar la ha. Revoluția normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Corlat*, județul Sălaj, proprietatea comunei Bilghez, în suprafață de 52 ha. 8500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Copacis*, județul Sălaj, proprietatea Composesoriatului Urb. din comuna Baromlaca, în suprafață de 36 ha. 3920 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii *La Vii*, județul Odorheiu, proprietatea comunei Viforouș, în suprafață de 22 ha. 6500 mp. Regimul crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii *Donă Brațe*, județul Trei Scâne, proprietatea comunei Târnăfalău, în suprafață totală de 14 ha. 5000 mp. Regimul codru regulat cu două țări succesive. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă cu arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au

foșt date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat ficcărnă sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 9 Iunie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 126,729/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Beldir, județul Bihor, proprietatea comunei Beldir, în suprafața totală de 274 ha, 1400 mp. Regimul crâng compus cu 100 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani pentru elementul crâng și 60 ani pentru elementul codru.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiuș Lunca și altele, jud. Vlăsca, proprietatea Ecaterina Ema. Cretulescu, în suprafața totală de 23 ha, 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 8 ani pentru trup. I și III și 25 ani pentru trupul II. Revizuirea după 5 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Holoșina, județul Rădăuți, proprietatea Petru Lăscă, în suprafața de 21 ha, 9900 mp. Regimul codru grădinarit, Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui dela albu, b se va face după zece ani.

Dacă vremea din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori de alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat ficcărnă sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 9 Iunie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 126,729/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Chișdieu, lotul Nr. 3, județul Dolj, proprietatea Elena Niculescu, în suprafața totală de 142 ha, 7000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Strămti, județul Someș, proprietatea comunei Bogata de Sus, în suprafața de 70 ha, 1900 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturale, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și alții. — Doamna Director al Regimului Silvic este însărcinată cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 10 Iunie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 126.727/936.

Art. 1. — Se aprobă de nou :

a) Revizuirea Amenajamentului pădurii *Mesteacăna*, județul Cluj, proprietatea Statului Romano-Catolic Ardelean, în suprafață totală de 557 ha. 300 rap. Regimul cedru cu trei tineri progresive. Revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Rădila Mică*, județul Prahova, proprietatea G. R. Boghinescu și alții, în suprafață de 102 ha. Regimul cedru cu tineri rase. Revoluția normală 90 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Manciuului Lipovata Hălăubea*, județul Rădăuți, proprietatea Răzvan Ștefan, în suprafață de 10 ha. 300 rap. Regimul cedru cu tineri rase. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zecă ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturale, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și alții. — Doamna Director al Regimului Silvic este însărcinată cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 10 Iunie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 126.730/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ghidici, Lotul I. d., județul Dolj, proprietatea Elisabeta Nădulescu, în suprafață totală de 142 ha. 1600 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ciropi, județul Someș, proprietatea Composesoratului din comuna Santejude, în suprafață totală de 87 ha. 1800 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fundul Mănăstirii, județul Făleu, proprietatea Mihaela Otparlich, în suprafață totală de 56 ha. 6100 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, județul Someș, proprietatea comunei Munte, în suprafața de 50 ha. 9300 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Iunie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 126.731/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Brehnești Baisa, Lot. A, județul Botoșani, proprietatea M. Ghica și Alex. Caligari, în suprafață totală de 130 ha. 8796 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bnișag, județul Hunedoara, proprietatea Bis. ortodoxe române din comuna Boșorod, în suprafața de 26 ha. 8000 mp. Regim și tratament: crâng simplu cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dobăca, județul Someș, proprietatea comunei Apatiu, în suprafață de 23 ha. 0200 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Silvasului, județul Alba, proprietatea Man Maria, măritată Mălău și alta, în suprafață de 12 ha. 2900 mp. Regimul crâng cu 20 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iulie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mireea T. Cănelcov.

No. 14791/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatarea al pădurii Lipoveanca, județul Vlașca, proprietatea Nicolae M. Coșiu, în suprafață de 120 ha. 6282 mp. Regim și tratament : erang simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dealul Curat, județul Sălaj, proprietatea Composesoratului Porț din comuna Porț, în suprafață totală de 71 ha. 3000 mp. Regim și tratament : erang simplu. Revoluția normală 40 ani.

c) Amenajamentul pentru exploatarea al pădurii Zlaman, județul Sălaj, proprietatea Composesoratului Erby, din comuna Căminciul de Sus, în suprafață de 36 ha. 1500 mp. Regimul erang cu 20 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea al pădurii Ocheșii, județul Teleorman, proprietatea Constanta Andrei Rădulescu, în suprafață de 12 ha. 0886 mp. Regim și tratament : erang simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Iulie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mireea Cănelcov.

No. 151798/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii *Maximieni*, Județul R.-Sărat, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, în suprafață de 139 ha. 5700 mp. Regim și tratament erang simplu. Revizuirea în anul 1936.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Șotânga Fotinoaică*, Județul Dâmbovița, proprietatea Dumitru Băltăreș, în suprafață de 23 ha. 0497 mp. Regim și tratament : erang simplu. Revoluția normală de 15 ani.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentului de exploatare mai sus menționate cu excepția celui dela alin. a. se vor face după 10 ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Iulie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (se) **Mircea T. Căncăov.**
No. 147592/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Sfoara Frâșinei*, Județul Buzău, proprietatea Dumitru I. Nicolaescu și alții, în suprafață totală de 60 ha. 7790 mp. Regim și tratament erang simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Cleou*, Județul Someș, proprietatea Ladislau Bethlen, în suprafață de 54 ha. 1300 mp. Regimul erang cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Tipărești-Goruna*, Județul Prahova, proprietatea Moșt. Banu Cătrinel, în suprafață de 23 ha. 3577 mp. Regim și tratament erang simplu. Revoluția normală 14 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Jisă*, Județul Someș, proprietatea Bartolomeu Hattabadi, în suprafață totală de 35 ha. 1100 mp. Regimul erang cu 40 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Ploșcoru*, Județul Gorj, proprietatea Profira I. P. Negru, în suprafață totală de 18 ha. 9837 mp. Regim și tratament erang simplu. Revoluția normală 25 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *La Giurgești*, Județul Someș, proprietatea Moise Loghin, în suprafață de 17 ha. 3600 mp. Regimul erang cu 40 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 20 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Salicea*, Județul Someș, propr. M. Tătar, pădurea Koloszar, în suprafață totală de 16 ha. 9200 mp. Regimul erang cu 40 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 20 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *La Giurgești*, jud. Someș, proprietatea M. și L. Polnitz, în suprafață totală de 10 ha. 2800 mp. Regimul erang cu 40 rezerve de gorun la ha. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iulie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 147389/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Misiua*, lot. V și VI, județul Putna, proprietatea Emilia Pr. St. Păslaru și alții, în suprafață totală de 101 ha. 9000 mp Regim codru cu țacri rase. Revoluția normală 90 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Misiua*, lotul I și II, județul Putna, proprietatea Mariuța V. Marcu, în suprafață totală de 89 ha. 9000 mp. Regimul codru cu țacri rase. Revoluția normală 90 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Scărlătoala*, trei trupuri, județul Mucel, proprietatea N. M. Zamfirescu, în suprafață totală de 56 ha. 6145 mp. Regim și tratament erang simplu. Revoluția normală 14 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Fata Săueraiului*, județul Cluj, proprietatea Bls. Rom. Unite din comuna Zutor, în suprafață totală de 51 ha. 2800 mp. Regimul erang cu 30 rezerva la ha. Revoluția normală 40 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Zărnoști*, județul Argeș, proprietatea Ioan Dumfirescu, în suprafață totală de 24 ha. 0904 mp. Regimul codru cu țacri rase și erang simplu. Revoluția normală 90 și 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Rnda*, județul Argeș, proprietatea Olimpia Gl. Radulian, în suprafață de 14 ha. 5000 mp. Regim și tratament erang simplu. Revoluția normală 20 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Burzuca*, județul Someș, proprietatea Elena Paștohy, măriță Csakany, în suprafață de 10 ha. Regim și tratament erang simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvii este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iulie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 151799/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoia Uleasca, județul Ialomița, proprietatea Elena Uleacu, în suprafață totală de 16 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 4 ani. Revizuirea peste patru ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excep. cel dela al. n se vor face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvii este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Iunie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 137749/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Muncelul și Crucele, județul Someș, proprietatea comunei Cetan, în suprafață totală de 125 ha. 4600 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve de gorun la hectar. Revoluția normală de 40 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dosul Benafel, județul Cluj, proprietatea Corpos Feri Martin și alții, în suprafață totală de 41 ha. 5200 mp. Regimul crâng cu 40 semineeri la hectar. Revoluția normală de 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Mare, județul Cluj, proprietatea Mureșan Joan I. Alexă și soții, în suprafață totală de 24 ha. 1200 mp. Regim și tratament : crâng simplu. Revoluția normală de 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Largu Movila Mare, județul Buzău, proprietatea Silvia Pană, în suprafață de 12 ha. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aproavă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau într-o timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi Iulie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Pomiculturii, (ss) Mircea T. Cănelcov.

No. 147300/936.

Art. 1. — Se aproavă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **CĂLĂRAȘI - LICHIREȘTI**, Județul Iași-mița, proprietatea Eforiei Spitalului Civil din București, în suprafața de 206 ha. 9500 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **ȘOTĂNGA FOTINOAI-CĂ**, Județul Dâmbovița, proprietatea Ștefan Ștefan, în suprafața totală de 23 ha. 3216 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui de la alin. a, se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aproavă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau într-o timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi Iulie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Pomiculturii, (ss) Mircea Cănelcov.

No. 151800/936.

Art. 1. — Se aproavă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **PĂTRĂȘENI**, Județul Tulcea, proprietatea Al. Anastasiu, în suprafața totală de 143 ha. 2900 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii **SOMODIA**, Județul Cluj, proprietatea com. posesoratului din com. Petriș, în suprafața totală de 86 ha. 0300 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Măștea*, lotul III și IV, județul Putea, proprietatea familiei C. Petruțoiu, în suprafață totală de 85 ha, 5000 mp. Regimul codru cu țări rasă. Revoluția normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Apașat*, județul Sibiu, proprietatea Bis. Ort. Rom. din comuna Sibiu, în suprafață totală de 62 ha, 346 mp. Regimul codru cu țări succesive. Revoluția normală 80 ani.

e) Amenajamentul pădurii comunei *Troita*, județul Mureș, proprietatea comunei Troita, în suprafață totală de 31 ha, 299 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluția normală 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii *Grăpa Gârșanilor*, județul Someș, proprietatea comunei Măhal, în suprafață totală de 48 ha, 620 mp. Regimul crâng cu 50 rezerve de grâu la hectar. Revoluția normală 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii *S. Gheorghie-Terabocel*, județul Mureș, proprietatea comunei Eracle, în suprafață totală de 37 ha, 4000 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Societatei Vălen Bilișgului*, județul Huedobara, proprietatea Ionu Raeb și soție, în suprafață totală de 27 ha, 298 mp. Regimul codru cu țări rasă. Revoluția normală 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii *Comuna Pădurea*, județul Mureș, proprietatea comunei Cînta, în suprafață de 28 ha, 700 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, seria I-a și 12 ani seria II-a.

j) Amenajamentul pădurii *Clăna*, județul Mureș, proprietatea comunei Clăna, în suprafață de 27 ha, 280 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vremea din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aproba după din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă cu arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolele adiționale anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și titlul. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi, Iulie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Cănelcov.
No. 1587/1926.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Slinghe V.

Membrii:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1936:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Slinghe N. V.

Casier: Priboianu N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Secretari: { Emanoil C.
Ionescu-Heroiu Tr.

Membrii:

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Caragea Nic.
Drâmbă D.
Eliescu A.
Florescu M. P.
Georgescu P. C.

Grozescu D.
Ionescu A.
Lazăr H.
Luțescu Gh.
Marinescu C.
Minescu Gh.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palladi I.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500	„
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75	„
Numărul	25	

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Nr. 9.

SEPTEMBRIE 1936

ANUL XLVIII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

S U M A R U L :

Studii :	
Determinarea suprafeței secțiunii transversale a trunchiurilor de arbori	<i>M. Ailincăi</i>
Referate — Comentarii :	
Normalizarea pădurilor	<i>P. A. Grunau</i>
Ceva despre operațiunile culturale la pădurile statului	<i>V. Cola</i>
Doouă momente semnificative din evoluția pășunatului în pădurile noastre	<i>Ilie C. Demetrescu</i>
Problema exploatărilor și regenerărilor în pădurile Fondului bisericesc al Bucovinei	<i>Fr. Scharbert</i>
Pășuni alpine sau pășuni din golurile de munte?	<i>At. Haralamb</i>
Invălmășniul silvic superior la școala superioară de agricultură din Brno (Cehoslovacia)	<i>M. Prodanciuc</i>
Problemele zilei :	
Regenerarea naturală	
Flora solului și regenerarea naturală	<i>C. D. Chirișă</i>
Dece nu reușesc, la noi, regenerările naturale prin sămânță	<i>M. Petcuț</i>
Regenerarea naturală a pădurilor în România	<i>Marin Rădulescu</i>
Innobilarea masivelor, în jud. Tulcea	<i>A. C. Chirișescu</i>
Problema regenerării naturale a pădurilor din Basarabia	<i>Gr. Caminschi</i>
Regenerarea naturală la colinele înalte	<i>Mircea Popescu</i>
Regenerarea naturală a fagului	<i>Titus Nicoară</i>
Cronica :	
Un răspuns așteptat	<i>At. Haralamb</i>
Excursiunea studenților forestieri jugoslavi în România	<i>J. Filipovici</i>
Mercuriale — Revista revistelor — Informațiuni. — Publicațiuni: Decizii ministeriale	

S O M M A I R E :

Etudes :	
Détermination de l'aire de la section transversale des troncs d'arbres	<i>M. Ailincăi</i>
Rapports — Commentaires :	
Pour arriver à l'état normal des forêts de la montagne roumaine	<i>P. A. Grunau</i>
Sur les coupes d'amélioration dans les forêts domaniales	<i>V. Cola</i>
Deux moments significatifs dans l'évolution du pâturage dans nos forêts	<i>I. C. Demetrescu</i>
Le problème de l'exploitation et de la régénération dans les forêts du Fonds de l'Eglise orthodoxe roumaine de Bucovine	<i>Fr. Scharbert</i>
Sur une question de terminologie	<i>At. Haralamb</i>
Problèmes à l'ordre du jour :	
La régénération naturelle	
Chronique — Mercuriales — Revue des revues Informations — Publications: Décisions ministérielles.	

I N H A L T :

Abhandlungen :	
Bestimmung der Querfläche der Bäumen	<i>M. Ailincăi</i>
Mitteilungen :	
Normalisierung der Waldwirtschaft	<i>P. A. Grunau</i>
Einiges über die Erziehungshebe in den Staatswäldern	<i>V. Cola</i>
Zwei kennzeichnende Momente in der Entwicklung der Weidenutzung unserer Wäldungen	<i>I. C. Demetrescu</i>
Das Problem der Nutzung und Verjüngung in den Wäldungen des bukowinischen griechisch-orientalischen Religionsfonds	<i>Fr. Scharbert</i>
Alpweiden oder Gebirgsweiden? — Eine Frage der Terminologie	<i>At. Haralamb</i>
Tagesfragen :	
Die natürliche Verjüngung	
Chronik — Handelsfragen — Die Zeitschriften — Nachrichten — Amtliche Veröffentlichungen.	

*Peisaj din Vrancea.
Paysage dans les montagnes de Vrancea.
Landschaft von Vrancea-Gebirge.*

Cligeu Al. Haralamb

Clăușu Al. Haralamb

Nisip sburător în Delta Dunării.
Sables mouvants dans le Delta du Danube.
Flugsand in der Donaudeelta.

S T U D I I

DETERMINAREA SUPRAFETEI SECȚIUNII
TRANSVERSALE A TRUNCHIURILOR DE ARBORI

de Ing. M. AILINCAI

Indiferent de forma geometrică pe care ar putea-o avea trunchiurile, adică: cilindru, trunchiu de con, de paraboloid etc., toate formulele de calcul a volumului, oricare ar fi metoda (Huber, Sarrus, Newton, Ricke, Smalian, Hossfeld, Simmony, Breyman, Wedle, etc.), au ca bază suprafața secțiunii transversale a trunchiului, fie că e luată la mijloc, la capete, la $\frac{1}{3}$ sau $\frac{1}{5}$ din lungime, etc.

Toate calculele de volum ale arboretelor, indiferent necesitatea, fie pe bază de tarife, fie prin așa zisele metode exacte (Draudt, Ulrich, Hartig) au ca bază aceeași secțiune.

Toată lumea e de acord că forma acestei secțiuni, ca și în genere forma trunchiului, nu are nici una din formele geometrice regulate pentru cari știința dispune de formule bine definite pentru calculul suprafețelor și volumelor.

Intr'un masiv normal din toate punctele de vedere, forma secțiunii transversale a trunchiului este un cerc. Cum normalul e destul de rar, mai ales în pădurile noastre, secțiunea se depărtează de la forma cercului și prezintă doi diametri perpendiculari neegali.

Prin convenție s'a admis a se considera forma acestui fel de a se prezenta secțiunea, ca un cerc având ca diametru semisuma diametrului celui mai mare și celui mai mic.

Contra acestui sistem de calcul s'a emis părerea de a se considera secțiunea ca o elipsă, având ca diametri, diametrii neegali al secțiunii.

Diferența între rezultatele acestor două modalități de a considera secțiunea, în calculul suprafeței este așa de mică încât este neglijabilă din punct de vedere practic.

Amândouă sistemele însă raportate la realitate, adică la rezultatele date de o măsurătoare exactă, cum ar fi planimetrarea de exemplu, dau diferențe în plus destul de apreciable, chiar din punct de vedere practic.

Acest fapt l-am cercetat și verificat la un număr destul de însemnat de asemenea secțiuni, măsurând suprafața cu planimetrul.

Determinarea formulei pentru calculul suprafețelor secțiunii transversale, a cărei expunere urmează, am dedus-o din faptul că razele medulare la o secțiune cu doi diametri perpendiculari neegali, din punctul de vedere al direcțiunii părților periferice a acestor raze, se pot grupa în trei categorii :

- 1) O parte a căror direcțiune converge către axa trunchiului;
- 2) Două părți cari converg către alte două centre simetrice față de diametrul mare și de axa vegetală, în imediata apropiere a diametrului mic.

Această observațiune, în colaborare cu o întreagă serie de considerațiuni speculative m'a condus la ipoteza că forma secțiunii transversale a trunchiului, având doi diametri perpendiculari neegali, este formată din trei arcuri de cerc racordate între ele.

Unul este jumătatea cercului al cărui diametru este egal cu diametrul mic, iar două așezate de o parte și de alta a diametrului mare, plecând din extremitățile diametrului mic și racordându-se în extremitatea diametrului mare.

Această ipoteză se verifică atât prin faptul că suprafața secțiunii calculată cu formula ce am dedus din admiterea ei, este aproape identică cu cea determinată cu planimetrul cât și prin faptul că după câteva încercări, se pot găsi cele două centre arătate mai sus.

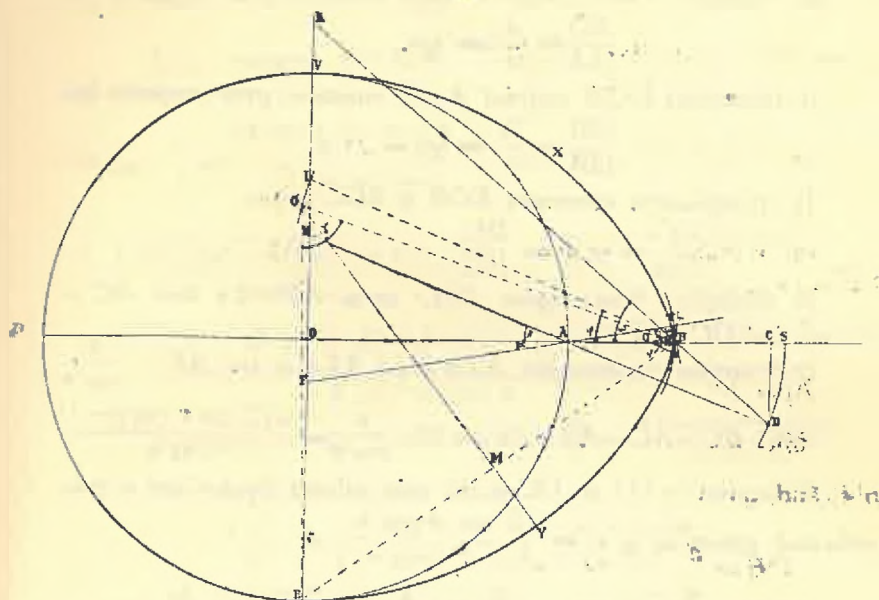
Pentru a ajunge la formulă, am studiat construcția grafică a formei secțiunii, construcție ce se poate vedea în figura de mai jos.

Examinând această figură vedem că avem :

Un cerc O cu două diametre perpendiculare PA și VE egale cu diametrul mic al secțiunii.

Pe prelungirea diametrului PA , se iau două lungimi AN și NS egale cu diferența dintre diametrele perpendiculare ale secțiunii

măsurate cu clupa, și pe care în tot ce urmează o vom însemna cu a , iar diametrul mic cu d .

Din A ca centru se descriu două cercuri cu razele $AN = a$ și $AS = 2a$.

Pe diametrul mic VE , deoparte și de alta a centrului O se iau două segmente $OF = \frac{a}{2}$ și $OH = a$.

Din F și H prin A se duc dreptele FT și HD cari taie cercurile din A ca centru în punctele T și D .

Din T și N se duce câte o perpendiculară pe dreptele FT și ON . Perpendiculara din T taie dreapta OS în punctul B .

Dreapta ce trece prin D și B taie diametrul mic sau prelungirea lui în punctul K .

Se unește mijlocul dreptei OK (punctul I) cu B ; segmentul IB este lungimea razei celor două sectoare de cerc $O'EB$ și $O'AB$. Centrul O' trebuind să se găsească pe perpendiculara $O'M$ ridicată depe mijlocul coardei EB , se determină prin intersecția acestei perpendiculare cu cercul descris din B ca centru și cu raza IB .

Suprafața secțiunii este formată din suma suprafeței a jumătate din cercul cu diametrul egal cu diametrul mic, adunată cu suprafețele $EOBY$ și $BOVX$.

Să determinăm suprafețele $EOBY$ și $BOVX$.

În triunghiul FOA , unghiul α este cunoscut prin tangenta lui

$$\frac{FO}{OA} = \frac{a}{d} = \operatorname{tg} \alpha.$$

În triunghiul HCA unghiul β este cunoscut prin tangenta lui

$$\frac{OH}{OA} = \frac{2a}{d} = \operatorname{tg} \beta = 2 t. \alpha$$

În triunghiurile asemenea KOB și BDC avem:

$$\frac{KO}{OB} = \operatorname{tg} w = \frac{DC}{BC} \quad (1).$$

În triunghiul dreptunghic ACD avem $AD=2a$ deci $AC=2a \cos \beta$ și $DC=2a \sin \beta$.

În triunghiul dreptunghic ATB avem $AT=a$, deci $AB = \frac{a}{\cos \alpha}$

Apoi: $BC = AC - AB = 2a \cos \beta - \frac{a}{\cos \alpha} = \frac{a(2 \cos \alpha \cos \beta - 1)}{\cos \alpha}$

Înlocuind în (1) pe DC și BC prin valorile de mai sus și simplificând, găsim că $\operatorname{tg} w = \frac{2 \sin \beta \cos \alpha}{2 \cos \alpha \cos \beta - 1}$

$$OB = \frac{d}{2} + AB = \frac{d}{2} + \frac{a}{\cos \alpha} = \frac{d \cos \alpha + 2a}{2 \cos \alpha}.$$

În triunghiul KOB :

$$KO = OB \operatorname{tg} w = \frac{(d \cos \alpha + 2a) \operatorname{tg} w}{2 \cos \alpha}; \quad IO = \frac{KO}{2},$$

$$\text{deci } \operatorname{tg} \varphi = \frac{KO}{2 \cdot OB} = \frac{\operatorname{tg} w}{2}.$$

În triunghiul IOB :

$$IB = \frac{OB}{\cos \varphi} = \frac{d \cos \alpha + 2a}{2 \cos \alpha \cos \varphi} = \text{raza} = R.$$

În triunghiul dreptunghic OEB :

$$EB = \sqrt{\frac{d^2}{4} + \frac{(d \cos \alpha + 2a)^2}{4 \cos^2 \alpha}}$$

În triunghiul $O'EB$ cunoscând cele trei laturi avem:

$$\sin \frac{\gamma}{2} = \sqrt{\frac{(p-b)(p-c)}{bc}} \text{ în care } p = \frac{2R + EB}{2}; \quad b=c=R,$$

$$\text{deci: } \sin \frac{\gamma}{2} = \frac{EB}{2}.$$

Suprafața $EOBY = VOBX = \text{supr. seg. } EBY + \text{supraf. } \text{triungh. } ECB.$

Supr. segm. $EBY = \text{supr. sect. } EO'B - \text{supr. } \text{triungh. } O'EB.$

$$\text{Supr. sect. } EO'B = \frac{\gamma \pi R^2}{360}$$

$$\text{Supr. triungh. } EO'B = \frac{EB \times MO'}{2}, \text{ însă cum } MO' =$$

$$R \cos \frac{\gamma}{2} = \frac{(d \cos \alpha + 2a) \cos \frac{\gamma}{2}}{2 \cos \alpha \cos \varphi}, \text{ vom avea } \frac{EB \times O'M}{2} =$$

$$\frac{\sqrt{2(d^2 \cos^2 \alpha + 2ad \cos \alpha + 2a^2)}}{2 \cos \alpha} \times \frac{(d \cos \alpha + 2a) \cos \frac{\gamma}{2}}{4 \cos \alpha \cos \varphi} =$$

$$\frac{(d \cos \alpha + 2a) \cos \frac{\gamma}{2} \sqrt{2(d^2 \cos^2 \alpha + 2ad \cos \alpha + 2a^2)}}{8 \cos^2 \alpha \cos \varphi}$$

$$\text{Suprafața triungh. } EOB = OB \times \frac{d}{4} = \frac{d(d \cos \alpha + 2a)}{8 \cos \alpha}$$

Deci suprafața căutată ar fi:

$$\frac{\pi d^2}{8} + \frac{\gamma \pi R^2}{180} + \frac{d(d \cos \alpha + 2a)}{4 \cos \alpha} - \frac{(d \cos \alpha + 2a) \cos \frac{\gamma}{2} \sqrt{2(d^2 \cos^2 \alpha + 2ad \cos \alpha + 2a^2)}}{4 \cos^2 \alpha \cos \varphi} \quad (2)$$

După cum am arătat, cele două arcuri de cerc EB și VB se racordează în punctul N , deci cu o diferență $AB-AN$ față de punctul A , diferență care este egală cu $\frac{a}{\cos \alpha} - a = \frac{a(1 - \cos \alpha)}{\cos \alpha}$.

Cum a nu trece de 10 cm nici pentru cele mai mari diametre, cum unghiul α nu depășește 18° , $\frac{1 - \cos \alpha}{\cos \alpha}$ nu poate avea valori mai mari de 0.05 deci diferența $\frac{a(1 - \cos \alpha)}{\cos \alpha}$ nu poate depăși valoarea de 5 mm.

Racordarea se face printr'un arc de cerc cu raza egală cu $\frac{a}{4}$ și sub un unghi egal cu unghiul φ , deci pe o lungime de cerc egală cu $\frac{\pi \varphi a}{360}$, care reprezintă o fracțiune de ordinul sutimilor și a cărei valoare maximă nu trece de 0.025. În practică, față de valorile mici de mai sus, această racordare ar putea fi neglijată, totuși, pentru a satisface exactitatea matematică a formulei o vom determina.

Din punctul Q la o distanță de N egală cu $\frac{a}{4}$ se duce dreapta Qs paralelă la IB și dreapta Qu simetrică cu Qs față de OB . Unghiul $u Q s$ este egal cu 2φ .

Din suprafața dată de formula (2) va trebui să scădem suprafața triunghiurilor QuB și QsB egală cu $\frac{a^2 \text{tg } \varphi}{8}$ și să adăugăm suprafața sectorului de cerc $QuNs$ care este egală cu $\frac{\varphi \pi a^2}{2880}$, adică din formula (2) va trebui să scădem diferența :

$$\frac{a^2 \text{tg } \varphi}{8} - \frac{\varphi \pi a^2}{2880} = \frac{(a^2 360 \text{tg } \varphi - \pi \varphi)}{2880}$$

Așa dar suprafața secțiunii transversale a trunchiului cu doi diametri perpendiculari neegali este dată de formula :

$$\frac{\pi d^2}{8} + \frac{\pi k^2}{180} + \frac{d(d \cos \alpha + 2a)}{4 \cos \alpha} - \frac{a^2 (360 \text{tg } \varphi - \pi \varphi)}{2880}$$

$$\frac{(d \cos \alpha + 2a) \cos \frac{\gamma}{2} \sqrt{2 (d^2 \cos^2 \alpha + 2a d \cos \alpha + 2a^2)}}{4 \cos^3 \alpha \cos \varphi} \quad (3)$$

Evident, această formulă este destul de greoaie, și pentru întrebunțarea rezultatelor ei va fi nevoie de întocmit tabele, cu atât mai mult cu cât tot de tabele ne servim și astăzi, când volumele se calculează cu formula simplă a suprafeței cercului.

După cum am arătat la începutul acestei expunerii, rezultatele date de această formulă sunt aproape identice cu suprafața secțiunilor măsurate cu planimetrul, și diferența dintre aceste rezultate și cele date aplicând formula suprafeței cercului cu diametru egal cu semisuma diametrelor măsurate, sau a elipsei, este destul de apreciabilă și deci nu poate fi neglijată nici chiar din punctul de vedere practic. Odată tabelele întocmite, în operațiunea de inventariere singurul lucru ce se face în plus, e că pe carnet se scriu două diametre în loc de unul; de măsurat se măsoară două și acum dar în carnet se trece direct semi-suma lor, operațiune deși foarte simplă, totuși câte odată putând da loc la greșeli.

În tabela ce urmează se evidențiază comparația de mai sus, iar din examinarea ei se constată că pentru aceeași diferență de diametre, diferența de suprafețe descrește pe măsură ce diametrul mic

crește, fapt logic întrucât acest calcul are la bază raportul dintre diferența de diametri și diametrul mic.

Deasemenea se constată că atunci când diferența între diametri este un număr impar, adică atunci când în calculul semi-sumei diametrelor se rotunjește neglijându-se jumătate de centimetru, rezultatul dat de formulă este apropiat de cel dat de tabelele existente.

Menționez că măsurătoarea suprafeței secțiunilor cu planimetrul am făcut-o fără coajă și că după cum se vede din tabelă comparația este făcută cu media dată din suprafețele mai multor secțiuni de aceleași dimensiuni.

Dacă cineva ar dori să refacă aceste cercetări, trebuie știut că secționarea se face absolut perpendicular pe axa trunchiului, altfel rezultatele sunt departe de adevăr.

Suprafața secțiunii transversale dată de:										
Diam. mic. in cm.	Planimetru		Formula nouă		Considerată cerc		Considerată elipsă		Tabele in uz	
	Suprafețe	Media	Suprafețe	Diferența %	Suprafețe	Diferența %	Suprafețe	Diferența %	Suprafețe	Diferența %
Diferența între diametre 2 cm.										
19	0.0301									
	0.0302									
	0.0303									
	0.0306									
	0.0308	0.0304	0.03057	+0.52	0.03143	+3.35	0.03135	+3.12	0.0314	+3.25
21	0.0366									
	0.0367									
	0.0368									
	0.0369									
	0.0370									
0.0371	0.03685	0.03702	+0.48	0.0380	+3.13	0.03793	+2.66	0.0380	+3.13	
23	0.0439									
	0.0441									
	0.0442									
	0.0443									
	0.0445	0.0442	0.04418	-0.04	0.04524	+2.34	0.04516	+2.15	0.0452	+2.26
28	0.0643									
	0.0644									
	0.0645									
	0.0646									
	0.0647									
0.0650	0.06458	0.0649	+0.49	0.06605	+2.27	0.06597	+2.15	0.0661	+2.35	
30	0.0737									
	0.0738									
	0.0739									
	0.0740									
	0.0742									
0.0743	0.07397	0.0742	+0.31	0.07548	+2.01	0.07538	+1.90	0.0755	+2.06	

Diametrul mic în cm		Suprafața secțiunii transversale dată de:									
		Planimetru		Formula nouă		Considerată cerc		Considerată elipsă		Tabelele în uz	
		Supra- fețe	Media	Supra- fețe	Diferențe %	Supra- fețe	Diferențe	Supra- fețe	Diferențe %	Supra- fețe	Diferențe %
Diferența între diametre 3 cm.											
28	0.0661										
	0.0663										
	0.0664										
	0.0665										
	0.0668										
	0.0669	0.0665	0.06673	+0.34	0.06835	+2.78	0.06817	+2.51	0.0661	-0.60	
34	0.0962										
	0.0963										
	0.0964										
	0.0965										
	0.0966										
	0.0967	0.09645	0.0966	+0.15	0.09898	+2.52	0.09880	+2.33	0.09620	-0.25	
38	0.1186										
	0.1178										
	0.1187										
	0.1207										
	0.1222										
	0.1222	0.1196	0.1200	+0.33	0.12277	+2.61	0.12234	+2.37	0.1195	-0.08	
40	0.1324										
	0.1325										
	0.1326										
	0.1327										
	0.1328										
	0.1330	0.1328	0.1330	+0.30	0.13526	+1.85	0.13509	+1.72	0.1320	-0.61	
Diferența între diametre 4 cm.											
28	0.0674										
	0.0676										
	0.0677										
	0.0678										
	0.0679										
	0.0682	0.06777	0.0680	+0.34	0.07068	+4.29	0.07037	+3.83	0.0707	+4.32	
30	0.0777										
	0.0776										
	0.0779										
	0.0781										
	0.0783										
	0.0784	0.07803	0.0780	-0.04	0.08042	+3.06	0.08011	+2.66	0.0804	+3.37	
34	0.0986										
	0.0987										
	0.0988										
	0.0990										
	0.0992										
	0.0994	0.09895	0.0989	-0.05	0.10178	+2.87	0.10148	+2.76	0.1018	+2.89	

Suprafata secțiunii transversale dată de:										
Diam. mic. in cm.	Planimetru		Formula nouă		Considerată cerc		Considerată elipsă		Tabelele în uz	
	Suprafețe	Media	Suprafețe	Diferența %	Suprafețe	Diferența %	Suprafețe	Diferența %	Suprafața	Diferența %
38	0.1219									
	0.1221									
	0.1224									
	0.1226									
	0.1227	0.12252	0.1223	-0.18	0.12566	+2.56	0.12535	+2.31	0.1257	+2.73
46	0.1768									
	0.1770									
	0.1772									
	0.1775									
	0.1776	0.1775	0.1773	-0.11	0.18095	+1.95	0.18064	+1.77	0.1810	+1.97
50	0.1345									
	0.1348									
	0.1350									
	0.1351									
	0.1352	0.13498	0.13498	0.00	0.13854	+2.63	0.13823	+2.41	0.1385	+2.61
56	0.2587									
	0.2599									
	0.2591									
	0.2593									
	0.2595	0.25918	0.2592	0.00	0.26421	+1.94	0.26389	+1.81	0.2642	+1.9
Diferența între diametre 5 cm.										
30	0.078									
	0.0789									
	0.0791									
	0.0793									
	0.0794	0.0791	0.07925	+0.17	0.08296	+4.83	0.08267	+4.25	0.0804	+1.64
34	0.0998									
	0.100									
	0.1001									
	0.1003									
	0.1005	0.10022	0.10035	+0.12	0.10464	+4.41	0.10436	+4.13	0.1018	+1.57
40	0.1368									
	0.1369									
	0.1371									
	0.1373									
	0.1374	0.13717	0.1372	+0.02	0.14186	+3.42	0.14147	+3.13	0.1385	+0.97
46	0.1789									
	0.1791									
	0.1792									
	0.1793									
	0.1797	0.17938	0.1794	+0.01	0.18474	+2.98	0.1844	+2.79	0.1810	+0.90

Diametrul mic în cm.		Suprafața secțiunii transversale dată de:									
		Planimetru		Formula nouă		Considerată cerc		Considerată elipsă		Tabelele în uz	
		Supra- fețe	Media	Supra- fețe	Diferența %	Supra- fețe	Diferența %	Supra- fețe	Diferența %	Supra- fețe	Diferența %
Diferența între diametre 6 cm.											
40	0.1395										
	0.1397										
	0.1398										
	0.1400										
	9.1401	0.13982	0.13983	0.00	0.14522	+3.86	0.14451	+3.35	0.1452	+3.85	
56	0.2652										
	0.2653										
	0.2656										
	0.2654										
	0.2660										
	0.2662	0.2657	0.2658	+0.04	0.2740	+3.12	0.27269	+2.62	0.2740	+3.12	

Pentru a preîntâmpina încă susținerea formei elipsei împotriva chiar a rezultatelor date de planimetru, mai menționez următoarele constatări :

1) Diformarea secțiunii are loc numai într'o singură parte, și anume acolo unde, din motive ce nu le discutăm, creșterile anuale se măresc la un moment dat.

2) S'ar putea obiecta că într'adevăr jumătate de secțiune este un arc de cerc, dar cealaltă jumătate este de formă eliptică, și anume este jumătatea elipsei ale cărei axe sunt egale cu diametrii măsurăți ai secțiunii, sau unul egal cu diametrul mic și unul cu dublul diferenței dintre diametrul mare și jumătatea diametrului mic.

Nu recurg la o demonstrație științifică pentru a combate aceste ipoteze, ci la un sistem practic și ușor de aplicat.

Descriem oricare din aceste pretinse elipse și aplicându-le pe secțiune, vedem că nu se pot suprapune nici chiar cu o aproximație oarecare.

Notă. — Reproducerea de alte reviste sau publicațiuni de orice natură afară de «Revista Pădurilor» a Soc. «Progresul Silvic» București, precum și folosirea în vre'un scop practic, este interzisă.

Bestimmung der Querfläche der Bäumen.

Détermination de l'aire de la section transversale des troncs d'arbres.

A la suite de nombreuses recherches poursuivies sur un très grand nombre d'arbres, l'auteur de cet article constate que la section transversale des troncs d'arbres présente une forme qui ressemble à un demi-cercle, dont le rayon est égal au plus petit diamètre, demi-cercle auquel on ajoute deux secteurs circulaires égaux et symétriques par rapport au plus grand diamètre.

La grandeur du rayon et la position des centres des deux secteurs circulaires peuvent être obtenus par une construction géométrique, en fonction du grand diamètre et du petit diamètre de la section.

L'auteur établit aussi la formule mathématique pour le calcul de la surface.

Puis, dans les tableaux joints à l'article, il fait une comparaison entre les résultats obtenus, respectivement par cette nouvelle formule, par celle du cercle dont le diamètre est égal à la moyenne des deux diamètres mesurés, par la formule de l'ellipse et par le moyen des tables de cubage dont on fait aujourd'hui usage. Il en résulte que la nouvelle formule nous offre des résultats presque identiques à ceux donnés par une opération de planimétrie; tandis que les autres moyens énumérés donnent des différences bien sensibles et toujours positives. Pour la surface des sections, ces différences conduisent à des erreurs pour le calcul du volume (jusqu'à +6%).

REFERATE - COMENTARII

NORMALIZAREA PĂDURILOR

de Prof. F. A. GRUNAU.

În cursul evoluției istorice, toate popoarele s'au găsit sau se mai găsesc, la un moment dat, în fața unei probleme care cere a fi deslegată în mod chibzuit, pentru ca să nu rezulte pagube pentru societate. Este vorba de păduri și de folosirea lor chibzuită. Peste tot, în trecut, pădurile au fost socotite ca bunuri inepuisabile, peste tot au fost tăiate fără nici o socoteală, până când, la un moment dat, ici mai de vreme, colo mai târziu, lumea s'a văzut în fața unei primejdii, nebănuită până atunci, în fața primejdiei de a duce în viitor lipsă de lemne. Atunci a răsărit ideea de folosirea mai gospodărească a resturilor avuției de altă dată și, concomitent, ideea culturii forestiere.

De obicei ceea ce a rămas sunt masive bătrâne, uniforme ca vârstă și ca compoziție, mai mult ori mai puțin inaccesibile, masive cari de mult au trecut vârsta aceea la care prezintă calități optimale pentru diferitele întrebuințări și la cari creșterile în volum de mult au început să scază. Recoltarea lor imediată înseamnă lipsă de lemn în viitor și perpetuarea unei stări de lucruri păgubitoare economiei naționale; tăierea lor înceată este identică cu pierderi cantitative și calitative și pe deasupra cu degradarea progresivă a solului.

În România, problema de care este vorba a fost pusă pentru prima dată cam pe la mijlocul secolului trecut. De atunci a început, cel puțin în proprietățile Statului, situate în regiunea câmpiei și a dealurilor mici, parchetarea pădurilor și exploatarea lor pe baza unor planuri dinainte stabilite. Prea probabil, operațiunea a fost făcută pur mecanic, fără a se ține seama de starea și de vârsta arboretelor, numai din dorința de a se stabili o gradație de vârste care să permită în viitor continuitatea exploatărilor. Puterea mare

de lăstărire, chiar până la vârste înaintate, așa cum o cunoaștem în ținuturile noastre, a înlesnit însă reconstituirea arboretelor, deși starea mizeră a pădurilor noastre de câmp de care se plânge astăzi toată lumea, în parte cel puțin, trebuie pusă în socoteala lipsei de chibzuință cu care operațiunile de transformare au fost conduse. Totuși putem afirma că astăzi, în regiunile amintite, normalizarea pădurilor, întrucât este vorba de distribuirea și gruparea vârstelor, este realizată. Acelaș lucru nu poate fi susținut pentru pădurile din situațiuni mai înalte, unde, pentru considerațiuni de diferite naturi — avuabile și inavuabile — tăerile au urmat fără nici o preocupare de viitor, fără grija continuității folosinței. Statistica ne arată că mai ales în regiunea muntoasă, clasele de vârste tinere și cele bătrâne ocupă întinderi mult mai mari decât cele de vârstă mijlocie. La noi, o chestiune de actualitate prezintă mai ales arboretele bătrâne de rășinoase și de fag. Există temerea că aceste arborete vor fi epuizate înainte ca cele cari astăzi sunt de vârstă mijlocie să fi ajuns exploatabile. Există temerea ca România, exportatoare de lemn până azi, să fie silită mâine a importa lemnăria de care are nevoie pentru satisfacerea trebuințelor ei. Față de această primejdie se preconizează ideea celei mai desăvârșite economii recomandându-se să se exploateze arboretele cari încă de mult au trecut vârsta exploatabilității celei mai convenabile, în acelaș mod care ar fi la locul lui în păduri normale din punctul de vedere al repartizării claselor de vârstă, adică determinat de creșterile anuale. Acestei concepții i se opune alta care ținând seamă de dificultățile de exploatare mai ales în pădurile astăzi inaccesibile, vrea să continue practica de până acum, adică vrea să lichideze cât mai rapid arboretele bătrâne, susținând — în multe cazuri cu bună dreptate — că numai în așa fel pot fi rentabile investițiunile importante ce trebuiesc făcute pentru exploatarea unor astfel de masive. De ar fi posibil, după părerea acestora, păduri de mii și mii de hectare ar trebui rase în câțiva ani de pe fața pământului pentru a aștepta apoi decenii până la o nouă hecatombă. Se înțelege că, procedând astfel, nu soluționăm problema, ci amânăm soluționarea sine die. Dar și propunerea menționată în rândul întâi, care, în fond nu preconizează nimic altceva decât ceea ce au făcut înaintașii noștri în pădurile de câmp acum 70 sau 80 de ani, nu poate fi considerată ca fericită.

În mod principial, ca și în orice altă gospodărie, așa și în cea silvică, recolta fructului trebuie să aibă loc atunci când el a ajuns

la desăvârșita sa dezvoltare, desăvârșită din punctul de vedere al intereselor noastre. A lăsa un arbore care la vârsta de 100 de ani a ajuns la această dezvoltare să mai stea în picioare decenii, sau să atingă chiar bi- sau tricentenarul, nu este gospodăresc.

În una din pădurile din sudul Germaniei trăsnetul a culcat la pământ, acum câteva luni, un pin bătrân, care avea vârsta de 240 de ani. Analiza a arătat că acest pin a atins desăvârșita sa dezvoltare, în sensul de mai sus, încă de acum nouăzeci de ani. A stat deci în picioare aproape 100 de ani, fără a mai câștiga — practic vorbind — nici cantitativ, nici calitativ și ocupând improductiv un loc care putea fi folosit avantajos de un alt individ, dublând astfel cantitatea de lemn crescută în acel timp de 240 de ani. Și astfel de solitari — chiar mai bătrâni — pare că se mai găsesc în acea pădure și nimeni nu se gândește să le curme existența. Ceea ce se face însă acolo, față de câțiva reprezentanți venerabili ai generațiilor trecute, considerați ca monumente naturale, nu putem, nu trebuie, să facem noi față de arborete întinse cari ocupă zeci și sute de mii de hectare.

Raționamentul acesta expus de mine și altă dată în această revistă a fost găsit neîntemeiat și eronat. S'a afirmat că pădurile de care este vorba vor viețui și d'acum înainte tot așa cum au viețuit până acuma, că ele vor renaște mereu, ca fenixul din poveste, din propria lor cenușă. Lucrul nu poate fi contestat. Existența acestor păduri ne-ar desminti. Întrebarea însă este, ce valori prezintă, și dacă merită să fie păstrate pentru un viitor îndepărtat? Au ele în adevăr caracterul de păduri grădinarite, cu acel amestec intim al vârstelor și speciilor care garantează întinerirea lor continuă, permanentizarea lor, cum se zice astăzi? Asemenea păduri există poate acolo unde mâna omului dirijează și ajută în mod permanent opera naturii, nu însă în păduri virgine în cari natura nu lucrează după intențiile noastre, ci după legile și țehurile ei. Credința că structura pădurilor virgine ar fi aceea a pădurilor grădinarite, astăzi, în urma cercetărilor și constatărilor făcute în pădurile încă existente de acest fel, nu mai poate fi păstrată mai departe. Pădurile virgine în bună parte au caracterul de păduri uniforme și equiene. Și e natural să fie așa. Dat fiind faptul că cele mai multe specii din acelea cari constituiesc masivele din regiunile înalte pot să ajungă — de nu intervine omul — la vârste mult superioare acelor cari le fac apte pentru întrebuințarea noastră, va avea ca consecință că elementele

dominante dintr'un arboret își vor păstra supremația până la adânci bătrânețe, acaparând atât spațiul aerian cât și cel pământesc, în detrimentul elementelor mai puțin înzestrate de natură, eliminându-le încetul cu încetul din amestecul care la început poate a existat. Nu vreau să susțin că altă evoluție nu ar fi posibilă, dar cea probabilă este aceasta. Așa dar păstrarea amestecului care la început poate a existat, și întinerirea continuă a arboretelor, cum se produce în pădurile supuse tratamentului grădinarit, nu este tocmai verosimilă. Mai probabilă este prelungirea vieții arborilor dominanți până la ultimile limite posibile și peirea lor aproape simultană, când această limită a fost atinsă. În locul generațiunii care astfel dispare, mai curând sau mai târziu își face aparițiunea una nouă, iar ciclul evolutiv descris începe din nou. Așa fiind, de vom urma stful acelor cari vor să aplice pădurilor virgine — hic et nunc — regulele raportului susținut, vom găsi în calea noastră nu numai arborete supra-bătrâne, puțin valoroase, dar și arborete decimate sau chiar distruse cu totul, ori arborete de curând încheigate, neexploatabile încă. Ori își închipue cineva, în adevăr, că am fi în stare astăzi să înfăptuim sau să păstrăm prin operațiuni culturale, în regiunile muntoase, în parte inaccesibile, acea stare de masiv care ar permite dezvoltarea armonică a tuturor vârstelor laolaltă și valorificarea la timp a elementelor ce nu sunt capabile a dăinui mai departe? A-și închipui așa ceva, înseamnă a nu-și da seama de enormele greutateți cari se opun astăzi, și probabil încă multă vreme, în ținuturile noastre muntoase, culturai forestiere intensive.

Din cele expuse până aci rezultă că soluția acelor cari vor să aplice pădurilor noastre virgine, greu accesibile și anormale din punctul nostru de vedere, regulele cari au fost făurite pentru pădurile normale de concepția silvicultorească, nu este nici ea acceptabilă. Adevărul, ca și altădată, așa și în cazul nostru se află între cele două extreme.

Cel care vrea să soluționeze problema normalizării pădurilor, trebuie să se inspire în primul rând de ideea de a nu face sacrificii nejustificate prin felul trecerii dela starea anormală la cea normală. Sacrificiile însă vor fi mari, când vrem să realizăm normalizarea în cursul unei singure revoluțiuni și relativ mici când țelul urmărit căutăm a-l atinge în cursul a 2 sau chiar 3 revoluțiuni. În cazul întâi ne lipsim un timp prea îndelungat de puterea productivă a solului pe care arboretele suprabătrâne nu o pot folosi și ne expunem la

degradera lui, fiind insuficient adăpostit — un sacrificiu prea mare și nejustificat — în cazul al doilea reducem acest timp la o limită rezonabilă, ferim solul de înrăuriri exterioare defavorabile și profităm mai de vreme de factorii constructivi ai naturii.

Pentru a ne lămuri mai bine asupra acestui punct, voi recurge la un exemplu concret.

Să ne închipuim o pădure virgină de 1000 de hectare, și să admitem că vârsta de exploatabilitate cea mai potrivită ar fi cea de 100 de ani. Pentru a simplifica demonstrațiunea, presupunem ca tratament acel al tăerilor rase urmate de regenerări artificiale, tratament care de altfel îl cred cel mai nimerit, cel puțin în pădurile noastre de rășinoase, exceptând, firește, cele de brad.

Eliminăm din discuțiune pe acei cari ar vrea să taie o asemenea pădure în doi sau trei ani, fiindcă ei nu soluționează problema normalizării.

Antipozii acestora vor fixa posibilitatea în mod rigid la a suta parte din întinderea totală și se vor mulțami a tăia timp de 100 de ani câte 10 hectare pe an.

În sfârșit, cei cari se tem de perderi nejustificate, dar cari totuși înțeleg necesitatea de a se începe normalizarea cât mai de vreme, vor dubla poate această posibilitate, parcurgând toată întinderea într'o jumătate de veac.

La ce rezultate vor ajunge unii și alții după scurgere de 50 de ani ?

Intr'un caz avem pădurea virgină transformată pe jumătate în arborete de 1—50 de ani, iar în celălalt transformarea cuprinde întreaga suprafață, astfel încât elementul istovit, neproductiv a dispărut cu totul, lăsând locul liber tineretului viguros care știe să folosească puterea productivă a solului la maximum. De o vor permite condițiunile economice, nu vom înșira tăerile unele după altele cum pretinde școala veche și cum procedăm și la noi, ci vom forma mai multe subserii cât mai multe, deschizând mai multe guri de exploatare, pentru a putea așeza tăerile pe viitor astfel cum pretind nevoile momentului. Vom crea în felul acesta o grupare de arborete care este mult superioară, din punctul de vedere cultural și mai ales protecționist, concentrării vârstelor la un loc, cum rezultă în mod firesc din aplicarea procedurii învechite care vrea ca tăerile să urmeze, cum zice școala franceză, „de proche en proche“.

Urmărind mai departe evoluțiunea în cele două cazuri, vedem că după trecerea de încă 20 de ani, continuând cu realizarea posibilității fixe de 10 hectare anual, vom avea în cazul întâi 700 hectare de 1—70 de ani și 300 hectare de pădure tot mai bătrână, tot mai puțin valoroasă, iar în cazul al doilea 1000 de hectare de pădure relativ tânără și viguroasă în vârsta de 20—70 de ani. Căci în această perioadă începe necesitatea de sacrificii pentru cei cari susțin teza pusă de noi. Numai există material exploatabil. Totuși nu este necesar ca să admitem o perioadă absolută de așteptare. Exploatările pot continua sub forme de rărituri, destul numai că până atunci condițiunile să se fi schimbat în așa fel ca asemenea operațiuni să fie posibile și rentabile. De altfel, tăeri de felul acesta se vor putea face și în cele 700 de hectare de pădure tânără, rezultate în urma aplicării posibilității rigide de 10 ha. anual.

Continuăm cu comparațiunea.

În cazul întâi avem 300 de hectare de pădure virgină puțin valoroasă — se știe că cantitatea utilizabilă a pădurilor noastre bătrâne rare ori întrece 250 m³ — pentru a căror exploatare vor trece încă 30 de ani, iar în cazul al 2-lea 1000 de hectare de 20—70 de ani. Se va zice că în cazul din urmă tot nu putem exploata, de oarece nu am ajuns încă la vârsta de exploatabilitate. Ar fi o greșală. Sacrificii trebuiesc făcute, pentru a ajunge la țelul urmărit. Acestea în orice caz vor fi mai mici, când exploatările au drept obiect arborete viguroase, măcar că n'au ajuns încă la vârsta de exploatare, decât în cazul când ele se fac în arborete debilitate cari poate au dublat și triplat acea vârstă. De aceea începem exploatările chiar în arboretele de 70 de ani cari de altfel, chiar admitând cifrele corespunzătoare clasei a 3-a de fertilitate din tabelele de producție (a se vedea agenda forestieră), totuși cubează 453 m³ pe hectar, adică, redus la materia utilizabilă, cel puțin atâta cât ne dau arboretele virgine suprabătrâne.

În curs de 30 de ani — timp necesar a se realiza tot materialul după cele 30 hectare rămase neexploatate în cazul întâi — vom tăia în cazul al doilea nu 300 ha — posibilitatea normală — ci de ex. 400 ha. cu vârsta medie de 75 ani astfel încât, la sfârșitul acestei perioade, situațiunea în cele două cazuri se va prezenta precum urmează. În cazul întâi, după parcurgerea completă a seriei, vom avea 100 de arborete de 1—100 de ani, adică vom avea normalizarea săvârșită presupunând negreșit că în curs de 100 de ani nimic

n'a intervenit ca să răstoarne prevederile noastre, iar în cazul al doilea în aceeași ipoteză și suposând că am deschis 6 guri de exploatare vom avea 6 subserii din cari — teoretic vorbind — au fost exploatare câte 66,6 hectare, dând naștere, după regenerarea efectuată, la 6 arborete de apr. 11 ha ca diferență de vârstă — iar teoretic vorbind — de câte 6 ani. Restul din fiecare subserie va fi constituit din arborete a căror vârstă oscilează între 80 și 50 de ani și cari se vor exploata în curs de 70 de ani, adică cu o vârstă medie de 100 de ani.

Vedem dar că în același timp — adică în 100 de ani — în care în cazul întâi a fost exploatată seria de 100 de hectare de pădure bătrână, în cazul al doilea au fost tăiate în plus 400 ha de pădure viguroasă în vârsta medie de 75 de ani și rămâne a se tăia 600 hectare în timp de 70 de ani ce vor avea în momentul exploatării vârsta medie de 100 de ani, adică vârsta exploatabilității alese. Cu alte cuvinte în cazul al doilea, în timp de 170 de ani folosim creșterea după suprafața de 1000 de hectare de două ori și încă în cea mai mare parte sub formă de arborete având o vârstă vecină de cea a exploatabilității alese, iar în cazul întâi, pentru a ajunge la acelaș rezultat — fără a putea egala calitatea produselor realizate — ne va trebui 200 de ani. E adevărat că în cazul întâi ajungem mai curând la normalizare — în timp de 100 de ani — însă cu ce sacrificii și cu ce pierderi ! În cazul al doilea ne trebuie 130 de ani, căci d'abia după acest timp vom putea exploata anual arbori având vârsta vecină cu cea a exploatabilității alese.

Din comparația celor două procedee de normalizare superioritatea aceleia care caută să atingă țelul urmărit, ca să zic așa, pe căi ocolite mi se pare mie și cred că va părea și acelor care știu să privească lucrurile obiectiv și să le judece imparțial, indiscutabilă. Cifrele vorbesc destul de clar. Totuși ele n'au valoare absolută. Ele mi-au servit numai la studiul comparativ a două puncte de vedere și la precizarea mai bine a modului celui mai potrivit de trecere de la starea anormală la starea normală. Se poate prea bine ca în anumite împrejurări alte aranjamente să fie posibile. Totul depinde de studiul amănunțit al stărilor de fapt. Tot ce poate viețui cu folos, trebuie păstrat, tot ce ocupă locul fără folos, trebuie sacrificat. Negreșit acest principiu nu trebuie aplicat cu spirit strâmt, sectarist. Concesiuni trebuie făcute și ideii normalizării. A înșira însă tăeri

de dragul normalizării, fără nici o considerație de vârstă și de starea generală a arboretelor, este o greșală.

De sigur, oricum am organiza normalizarea, dispozițiunile pe cari le vom lua pe teren, sunt tot mereu amenințate a fi deranjate de circumstanțe neprevăzute (vijelii, incendii, calamități de insecte și altele). Inșă toate aceste calamități vor avea efecte mult mai dezaastroase, vor turbura și deorganiza întreaga gestiune tehnică mult mai mult acolo unde ea este condusă după un plan rigid care nu cunoaște și nu admite nici o abatere în timp și în spațiu, decât acolo unde prin crearea de subserii imprimăm întregi acțiuni cea elasticitate de care are nevoie, pentru a fi rațională, unde suntem în măsură a așeza tăerile după nevoile momentului și unde nu numai condițiunile de rezistență contra ori căror împrejurări calamitoare sunt mai favorabile, dar și cele de îndreptare a pagubelor eventual întâmpinate.

Am insistat mult asupra acestei chestiuni care o socot de importantă capitală, fiindcă cred că soluția care se dă la noi problemei normalizării, nu este cea potrivită cu interesele bine înțelese ale economiei naționale.

Normalisierung der Waldwirtschaft.

Pour arriver à l'état normal des forêts de la montagne roumaine.

Nos forêts de montagne, dans leur grande majorité, se groupent en deux grandes catégories: jeunes et âgées. Jusqu'à aujourd'hui on a exploité tout ce qui a été accessible, restant non exploitées seulement les forêts moins accessibles de la montagne qui par ce fait sont surâgées.

Continuant à exploiter dans le même rythme que jusqu'à présent, la Roumanie arrivera un jour dans la situation de ne pas pouvoir satisfaire ses besoins en bois.

Par conséquent, il faut exploiter avec prudence, poursuivant en même temps la normalisation des classes d'âges. On y peut arriver dans une ou plusieurs révolutions, mais non sans sacrifices, La méthode à suivre est celle qui nous en demande les moindres possible.

Ayant en vue que nos forêts qui restent à être exploitées sont âgées, l'auteur est d'avis qu'il faut réalliser l'état normal en deux ou trois révolutions. Aussi il recommande pour le commencement que les révolutions et les périodes d'attente ne doivent pas être longues.

CEVA DESPRE OPERAȚIUNILE CULTURALE LA PĂDURILE STATULUI.

de Ing. V. COTA.

Dintre preocupările relative la cultura pădurilor, privirea noastră trebuie să se îndrepte în primul rând asupra reîmpăduririlor. Este firesc, ca atâta timp cât nu sunt lecuite rănille trecutului, punându-se pădurea în drepturile ei, — toată atențiunea și toată puterea de muncă a silvicultorilor să fie dirijată în scopul refacerii domeniului forestier. Înainte de a ameliora pădurea — trebuie să o crezi.

După cât se spune, azi-măine (mă refer la pădurile statului) nu vom mai avea restanțe de împădurit. Este timpul să facem un pas înainte : să ne preocupăm de operațiunile culturale.

Importanța și marile avantagii ce decurg pentru viitorul arboret de pe urma acestor lucrări, sunt bine cunoscute și asupra lor nu insist. Dacă n'aș aminti decât :

- a) urcarea considerabilă a venitului pădurii de pe urma unor venituri realizate cu mult înainte de termenul exploatabilității ;
- b) creșterea în calitate ;
- c) profitul ce se restrânge asupra populației prin faptul, că i se dă prilej de muncă ;
- d) ar fi suficient ca să ne determine a începe o acțiune energetică și imediată pentru intensificarea operațiunilor culturale.

Ce am făcut până acum ?

În țările cu o mai veche tradiție forestieră, volumul extras prin rărituri în cursul unei revoluțiuni se urcă până la 70% din acela al materialului lemnos la exploatabilitate. Dacă ne-am mărgini numai la extragerea arborilor cari sunt eliminați în mod natural, fără intervenția omului, prin lupta pentru existență, și atunci, procentul materialului scos s'ar cifra la cca 30%.

Față de toate acestea, noi nu extragem anual decât o infimă cantitate. N'am date la îndemână, dar cred, că volumul extras anual prin operațiuni culturale, — pe țara întreagă, — nu depășește cifra de 10% din volumul produselor principale.. Iată cât de departe suntem noi încă — în această privință — de o rațională cultură a pădurilor.

Răriturile s'au efectuat în special în pădurile de câmpie și într'o mai mică măsură la dealuri. În regiunea de munte, desigur ele constituiesc o excepție. Ori, în regiunea de câmpie și dealuri, o bună parte din pădurile noastre sunt poienite și reclamă mai degrabă să fie refăcute decât rărite. La munte unde avem grosul masivelor păduroase nu s'a făcut aproape nimic..

Cauza acestei stări de lucruri trebuie căutată în primul rând în lipsa de drumuri. Nu este mai puțin adevărat, că nici piedicile de ordin administrativ n'au lipsit. Intr'adevăr, cu foarte puține excepții, la rărituri nu s'a lucrat decât în regie, pe unitate de produse sat. în dijmă. Erau dispuși sătenii să facă asemenea exploatari? Operațiunea culturală se executa. Nu erau dispuși? Răriturile rămăneau nefăcute, cu toate prescripțiunile din amenajament. Rezultatul ar fi fost cu totul altul, dacă s'ar fi pus la dispoziție fonduri pentru exploatare. Dar de câte ori se cereau bani pentru operațiuni culturale, răspunsul era acelaș — n'avem fonduri nici pentru parchetele de produse principale, necum să putem face jertfe și pentru rărituri.

Ce este de făcut?

Lucrări frumoase de rărituri s'au făcut și până acum, dar puține, și mai mult prin eforturile personale ale câtorva colegi zeloși. Cu o floare însă nu se face primăvară. Ne trebuiesc condițiuni favorabile de ordin administrativ, care să permită tuturor să execute operațiuni culturale. După cum pentru împăduriri s'a început încă de mult o campanie intensă, cu programe pe mai mulți ani, cu sume trecute în buget la articol separat și încurajări de tot felul, tot așa și în acest caz, o organizare temeinică pe toată țara, un program urmărit de aproape, ar putea da frumoase rezultate.

În ultimul timp am observat numeroase indicii, că administrația C. A. P. S. este preocupată de această chestiune.

Cred, că s'ar da un impuls lucrărilor de operațiuni culturale dacă s'ar îndeplini următoarele condițiuni:

1. Pentru cheltuelile de exploatare și transport până la mar-

ginea pădurii cel puțin, să se pună la dispoziție fonduri. In acest scop sumele necesare să se prevadă în buget la un articol aparte, pentru ca să nu li se poată da altă destinație. Din scurta mea experiență pe acest teren, am constatat, că negustorii de lemne nu se angajează bucuroși să facă exploatări în antrepriză și nici chiar pe unitate de produse din operațiuni culturale. Le e teamă ca muncitorii angajați de dâșii să nu taie și alți arbori decât cei marcați și astfel să fie expuși la amenzi. De altfel, caută să evite și cheltuelile împreunate cu plata unor supraveghetori de lucrări, cheltueli care sunt destul de însemnate pentru un material de mică valoare. Indată însă ce materialul se găsește fasonat, sau chiar scos la marginea pădurii de către C. A. P. S., valorizarea este imcomparabil mai ușoară. De altfel, operațiunile culturale fiind prin însăși natura lor lucrări gingașe, nici nu este recomandabil a se executa altfel de cât în regie, cu personal instruit și de încredere.

2. Dacă consumul local nu poate absorbi întreg materialul, sau de loc, se recomandă valorizarea în mare, făcându-se angajamente încă înainte de începerea exploatării. In asemenea cazuri, nu considerentul financiar trebuie să primeze, mai ales la materialul ce rezultă din prima răritură, când se extrage lemn de calitate inferioară. Dacă nu voim să facem sacrificii materiale, nu trebuie nici să condiționăm răriturile de vreun venit net; ele trebuie să fie executate chiar dacă prin vânzarea materialului se acoper numai cheltuelile de exploatare.

3. In special în pădurile greu accesibile, operațiunile culturale nu sunt posibile fără drumuri. Aceste două feluri de lucrări nu se pot separa una de alta. Un program de rețele de drumuri pentru fiecare ocol, este necesar. Bineînțeles în situația financiară în care ne găsim nu ne putem angaja la cheltueli prea mari. Nu înțeleg să facem lux. Deocamdată, problema transportului materialelor din produse secundare, se poate soluționa în multe locuri numai prin drumuri de pământ practicabile pe timp uscat. De altfel problema căilor de transport la păduri, ar putea constitui un subiect aparte pentru revistă. Este o chestiune importantă la care ar fi multe de spus.

4. Spor însemnat de personal numai pentru operațiuni culturale nu este necesar. Esențial este instruirea lui din timp. Unul sau doi brigadieri bine pregătiți împreună cu pădurarii de cantoane sunt suficienți. Echipele de muncitori permanenți sunt nu numai utile, dar și necesare.

5. Am spus mai înainte, că operațiunile culturale sunt lucrări gingașe. Ori câtă pregătire teoretică ar avea un șef de ocol, nu trebuie lăsat să facă singur experiențe. Se pierde timp și uneori se comit greșeli. I. C. E. F.-ul ar putea executa rărături model în cele trei regiuni: șes, deal și munte și în fiecare din aceste trei regiuni, în diferite tipuri de arborete și stări de dezvoltare. Șeful de ocol începător, ar avea astfel ocaziunea să vadă lucrări bine executate.

6. Atâta timp, cât agentul executor de lucrări nu este pe deplin edificat asupra gradului de rărire a masivului, rărăturile slabe sunt de preferat. Operațiunile culturale sunt utile dacă se execută bine. Decât rărături tari, de pe urma cărora arboretul să sufere, mai bine să se lase totul în grija naturii.

7. Amenajamentele să nu lege prea mult mâinile celor chemați să le pună în aplicare. În general se observă, că se pun prea multe restricțiuni de sigur de teama uneori justificată de a nu se comite greșeli.

Oricât s'ar trâmbița bogăția în păduri a țării noastre, în multe regiuni pădurile exploatabile sunt pe sfârșite. Nu peste mult timp piața va fi nevoită să se mulțumească și cu lemn de foc de calitate mai inferioară provenită din operațiuni culturale. Rărăturile deci vor fi posibile și acolo unde în condițiunile economice de astăzi, el nu sunt rentabile. Și din acest punct de vedere trebuie să fim pregătiți.

În rezumat : pentru a da un avânt lucrărilor de operațiuni culturale ne trebuie o organizare temeinică în acest scop. Administrația să ne creeze condițiuni favorabile de muncă. Sufletul nu lipsește.

Einiges über die Erziehungsheibe in den Staatswäldern.

Sur les coupes d'amélioration dans les forêts domaniales.

Quoi que les éclaircies présentent une grande importance pour les forêts, telles coupes, surtout dans la montagne, n'ont pas été effectuées qu'avec de rares exceptions.

Mais depuis peu de temps elles commencent à exciter un certain intérêt, qui doit être encouragé.

À ce propos l'auteur émet des suggestions d'ordre pratique et administratif.

DOUĂ MOMENTE SEMNIFICATIVE DIN EVOLUȚIA PAȘUNATULUI ÎN PĂDURILE NOASTRE.

de ILIE C. DEMETRESCU

Efectul funest al pășunatului în pădurile Țării a fost semnalat de multă vreme. Deja în 1864, adică abia la un an după secularizarea averilor mănăstirești, Scarlat Trăsnea, șeful serviciului silvic, accentuiază în al său „Memoriu asupra pădurilor”, înaintat Ministerului de Finanțe, asupra contribuției aduse de pășunat la ruinarea *pădurilor particulare*.

Pentru a ne da seama de chipul în care a evoluat această problemă, mai cu seamă în concepțiunea diriguitorilor treburilor publice, înfățișem cititorilor noștri, în cele urmează, două momente semnificative :

1. Înainte de 1892, exercitarea pășunatului în păduri era reglementată foarte sumar de legislația silvică în vigoare pe acea vreme (codicele silvic din 1881, dimpreună cu legile modificatoare și regulamentul său de aplicare din 1885). Astfel, art. 23 al c. s. califică drept delict silvic introducerea vitelor într'o pădure supusă regimului silvic. În cazul că pădurea respectivă este mai tânără de 10 ani, sancțiunile prevăzute pentru un asemenea delict se agravează (se dublează amenda). Dar, după cum reese din spiritul legii, aceste dispozițiuni se referă la încălcarea dreptului de proprietate din partea terților. Ele nu se referă la voința de a pășuna a proprietarului însăși al pădurii, au, cu alte cuvinte, numai caracter de protecție a pădurilor respective, iar nu de dispoziții de poliție forestieră. Sub acest ultim raport, lucrurile se statorniceau dela caz la caz, cu ocaziunea întocmirii amenajamentului pădurii. Astfel, art. 28 din regulamentul (1885) pentru aplicarea câtorva articole din codicele silvic, prevedea între elementele pe cari trebuie să le con-

țină un amenajament al pădurilor particulare supuse regimului silvic, următoarele : „Cât timp minimum este de neapărată nevoie de a nu se permite pășunarea în părțile exploatare sau în curs de exploatare” (punct. 7).

Inconveniente ce rezultau dintr'o asemenea lipsă a legilor silvice respective, au făcut necesară o intervenție implinitoare din partea puterii executive. Jurnalul Consiliului de Miniștri cu No. 1. din 12 Februarie 1892, statornicește următoarele norme privitoare la pădurile Statului :

„Pășunatul vitelor în pădure sau în părțile de pădure de verice esență sau vârstă este cu desăvârșire oprit. Prin excepțiune, pășunatul este permis :

a) În pădurile de baltă cu o etate mai mare de 5 ani, cum și cele exploatare în scaun ;

b) La pădurile de munte numai în goluri, indicându-se de către agenții silvici trecătorile la acele goluri și acele adăpători.

Introducerea caprelor este cu desăvârșire interzisă în pădurile de verice categorie”.

Ordinul circular prin care se comunică autorităților în subordine jurnalul de mai sus, adaugă că cererile contrare dispozițiilor respective se consideră ca „neavenite”.

2. **A s t ă z i**, când pășunarea, nu numai în pădurile Statului, dar și în cele ale diverselor instituții și persoane juridice (Art. 1, al. a, b și c din codul silvic) este principial „cu totul interzisă”, iar în cele particulare supuse regimului silvic, amănunțit condiționată, conform prevederilor codului silvic (art. 15 și 16) ;

Astăzi, după ce multe sute de mii de hectare de sol forestier au fost rupte din domeniul păduros al Țării, tocmai spre a fi transformate în pășune propriu zisă :

Astăzi, când în toată lumea se observă o aprigă și — dacă vreți — molipsitoare sfortare de reînăpoiere a pământului sustras pădurii în decursul vremii și de ajutorare a culturii forestiere.

Guvernele Țării românești urmează cu statornicie o funestă tradiție, instaurată și întărită în perioada turbure a votului universal, emițând an de an, prin siluirea spiritului și literii legii, un monoton jurnal al Consiliului de miniștri, cam de forma următoare :

„Având în vedere plângerile primite zilnic din partea populației rurale, prin care solicită pășunatul în pădurile din jurul sa-

telor unde locuiesc, întrucât din cauza iernei prelungite și aspre din anul acesta și a marilor inundații din primăvara anului curent nu-și mai pot întreține vitele din lipsă de furaj ;

Având în vedere necesitățile inexorabile ale populațiunii rurale de a-și conserva vitele înlesnindu-i astfel mijloacele de existență și contribuind în același timp la îmbunătățirea economiei naționale“; etc., etc.

„Decidem :

Art. 1. Se aprobă în mod excepțional pe acest an, prin derogare dela art. 15 C. S., pășunatul în pădurile Statului, comunelor, composesoratelor, moșnenești, ale societăților și ale instituțiilor publice, în condițiunile prevăzute de art. 16 C. S.“.

Pe baza unei astfel de argumentații șubrede și ipocrite, se repetă cu fiecare primăvară și vară această „excepțională“ aprobare, secătuiind în mod sigur puterile de producțiune a bietelor noastre păduri, ce ne-au mai rămas.

Lăsăm la bunăvoința cititorului, de a trage concluzie asupra progresului pe care generația noastră, a celor mai deștepți, l-a putut realiza în materie de îngrijita cultură a pădurilor, față de atitudinea bătrânilor noștri pașoptiști.

Zwei kennzeichnende Momente in der Entwicklung der Weidenutzung unserer Waldungen.

Deux moments significatifs dans l'évolution du pâturage dans nos forêts.

1) Avant 1892 le pâturage en forêt était réglémenté sommairement par le code forestier du 1881 et son règlement d'application. L'introduction du bétail dans les forêts soumises au régime forestier était qualifié comme délit forestier.

En 1892, un décret du Conseil des ministres établit des normes précises concernant les pâturages dans les forêts domaniales. Toute sollicitation de la part des propriétaires de bétail et contraire aux dites dispositions était sans suite.

2) A présent en cette matière le code forestier est catégorique: le pâturage est complètement interdit dans les forêts domaniales, tandis que dans les forêts privées il est permis avec des restrictions bien précisées.

Malgré cela, aujourd'hui, par décret du conseil des ministres et d'une manière qui veut être exceptionnelle on permet chaque année aux paysans le parcours dans les forêts domaniales.

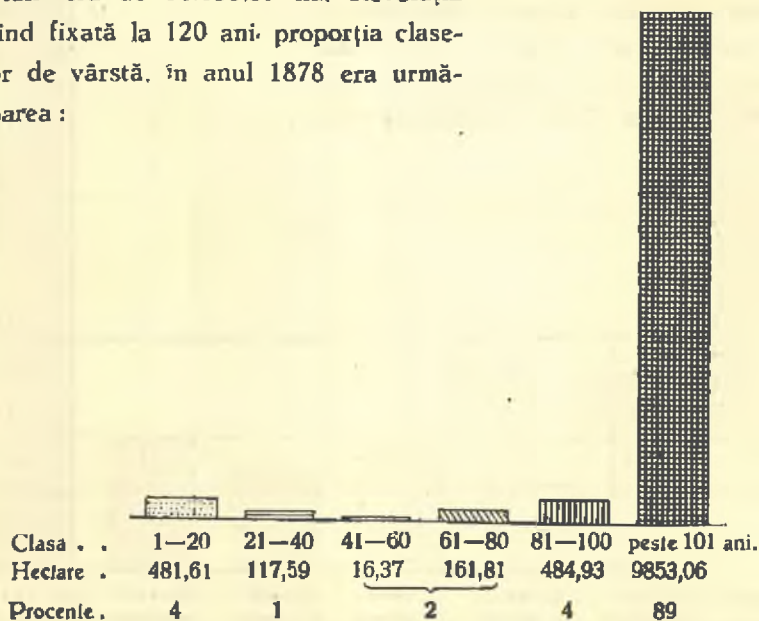
Ce sont des considérations de politique locale qui emportent sur la loi. Et dans ce cas, où est le progrès ?

PROBLEMA EXPLOATĂRILOR ȘI REGENERĂRILOR ÎN PĂDURILE FONDULUI BISERICESC AL BUCOVINEI.

de Ing. FR. SCHARBERT.

Scopul acestor rânduri este de a cerceta gospodăria pădurilor Fondului bisericesc în mod statistic pentru a putea constata veniturile anuale ce le putem aștepta dela pădure în viitor.

Pentru a arăta cum erau reprezentate arboretele după vârsta lor în unele ocoale, luăm amenajamentul provizoriu pentru ocolul silvic de munte, Putna, pe deceniul 1878—1887 a cărui suprafață totală era de 11.153,37 ha. Revoluția fiind fixată la 120 ani, proporția claselor de vârstă, în anul 1878 era următoarea :

Arboretele bătrâne, de peste 100 ani (clasa a VI-a de vârstă)

predominau în acest ocol silvic, ele fiind reprezentate cu 89 ha. din 100 ha. suprafață păduroasă.

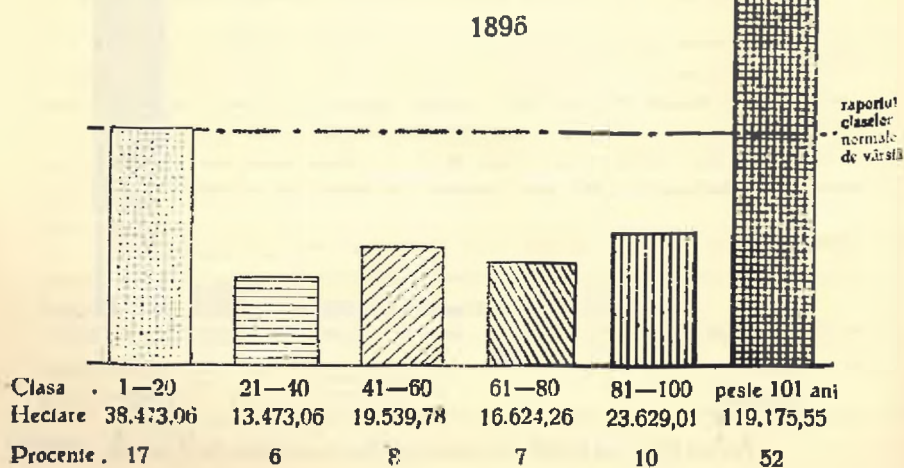
Excedente în proporție aproape egală de arborete bătrâne erau pe vremea aceea în multe ocoale silvice. Excedentul arboretelor bătrâne a fost atât de mare încât clasa a VI-a de vârstă ajungea pentru a putea exploata posibilitatea normală pe timp de 100 ani; abia după acest interval de timp s'ar fi epuizat.

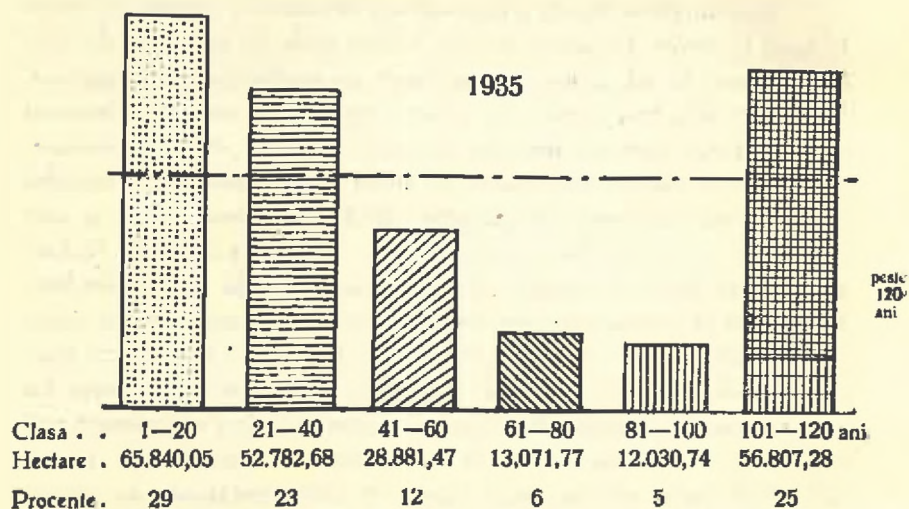
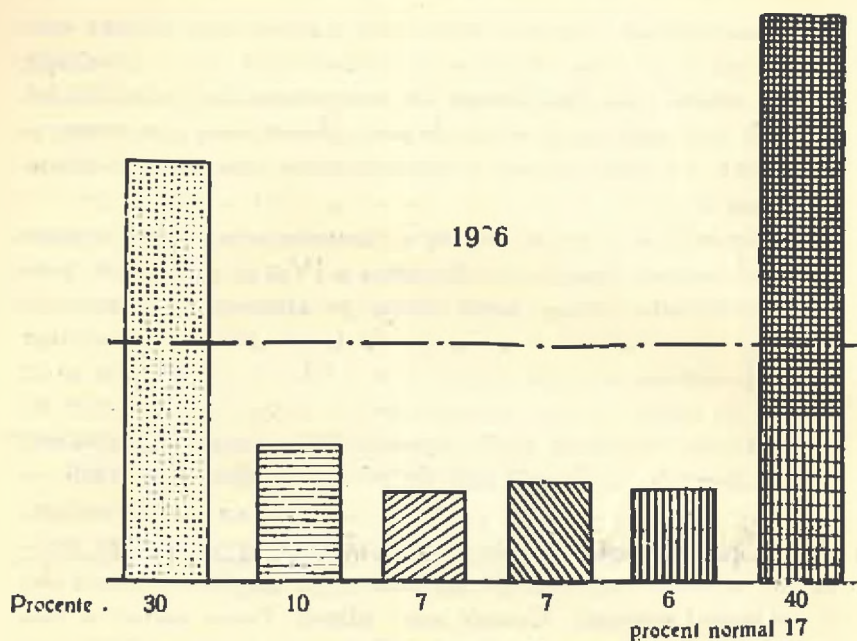
Lucrările de amenajare pentru amenajamentele provizorii se reduceau la alegerea și ridicarea în plan a arboretelor bătrâne, cari urmau să fie trecute în planul special de exploatare.

Având în vedere surplusul arboretelor bătrâne acest lucru nu era tocmai simplu, și multe probleme cereau să fie rezolvate.

Succesiv, odată cu construirea drumurilor — aceste lucrări s'au început în anul 1885 — precum și a rețelelor de căi ferate forestiere, pentru a obține o distribuție mai potrivită a claselor de vârstă, s'au așezat parchetele în diferite locuri, micșorându-se după posibilitate și suprafața lor, pentru a favoriza regenerarea naturală din lături.

În urma acestor exploatari efectuate până în prezent, aspectul pădurilor s'a schimbat în mod esențial. Cele trei diagrame următoare, calculate pentru anul 1896, 1906 și 1935, evidențiază acest fapt.

Arboretele din clasa a VI-a de vârstă, adică cele de peste 100 ani mai ocupă actualmente 1/5 parte din suprafața păduroasă. Numai o mică parte a acestor arborete bătrâne se află în stadiul de completă depericiune. De altfel arbori deperisanți se găsesc numai

în anumite porţiuni. Cea mai mare parte a arboretelor bătrâne este neuniformă în privinţa vârstei şi a dimensiunilor, cu o constituţie etajată, subarboretul fiind format din esenţe tipice de umbră, bradul şi fagul, cari protejează solul. Aceste arborete mai pot creşte şi exista încă cel puţin 40 ani, presupunându-se însă că masivul nu se va mai răi.

Fondul bisericesc este nevoit a economisi arboretele din clasa a VI-a de vârstă, fiindcă cele din clasa a IV-a şi a V-a sunt prea slab reprezentate. Putem conta numai pe arboretele de peste 61 ani, cari se vor exploata în cel puţin 60 de ani, până ce vor ajunge la exploatabilitate cele din actuala clasă a III-a de vârstă, cari au în prezent, în medie, 50 ani, presupunând că mersul exploatărilor nu va progresa mai repede decât regenerările în parchete exploatare.

Arboretele exploatare timp de 50 ani — adică dela 1885 — se găsesc acuma în clasa I-a şi a II-a, cari arată un mare excedent.

În împrejurările nestabile din gospodăria de astăzi sunt necesari, în regiunea muntoasă, 30 ani până ce un parchet să fie populat de un tineret utilizabil. Cauzele sunt diferite. Putem spune că una din cele mai dăunătoare şi greu de înlăturat este păşunatul.

Restrângerea legală a păşunatului la masivele închise nu poate fi luată în serios. În aceste masive închise unde un minimum de raze solare ajung la sol, numai puţine plante au posibilitatea să vegezeze. Deci este dela sine înţeles că pătura vegetală de ierburi şi buruieni din parchete, care se desvoltă în mod luxuriant după exploatare, atrage vitele mănate în pădure. În multe regiuni este deci imposibil a feri aceste suprafeţe de păşunat, fiindcă parchetele noi şi cele vechi cari au nevoie de o complectare se află între masivele închise din fiecare clasă de vârstă. A limita păşunatul la parchetele bine regenerate şi la masivele bine închise, precum o prevede codul silvic, ar fi posibil numai dacă parchetele s'ar împrejmuji la timp cu garduri, dându-se drumul păşunatului pe ele abia după regenerarea lor cum se practică în ţările dela Vest. Dacă parchetele s'ar regenera mai repede şi s'ar putea efectua la timp tăierile de ameliorare, atunci arboretele tinere ar trece mai repede în clasa următoare de vârstă.

În regiunea muntoasă ar trebui construite drumuri de costişe pe cari s'ar putea scoate produsele secundare pentru a nu vătăma arborii destinaţi a rămâne în picioare. Cu operaţiunile de răritură s'ar putea da arboretelor o formă etajată şi anume: un subetaj pentru protecţia solului, un subarboret cu menirea de a elaga la timp

arboretul principal de crăci, stimulând totodată și creșterea lui în înălțime ¹⁾).

Tăierile de ameliorare executate întotdeauna modest, ar da venituri cari ar contribui la ameliorarea situației financiare din intervalul de timp critic, până la sfârșitul acestui secol, când arboretele din actuala clasa a III-a ar deveni exploatabile. Afară de aceasta, arboretele ar trebui să rămână în picioare până la o vârstă, la care putem obține dimensiuni mari, singurele apte pentru export. Aceste dimensiuni nu se pot obține la o revoluție mai mică de 120 ani.

**Das Problem der Nutzung und Verjüngung in den Wäldungen des bukowinen
griechisch-orientalischen Religionsfonds.**

**Le problème de l'exploitation et de la régénération dans les forêts du Fonds de
l'Eglise orthodoxe roumaine de Bucovine.**

Dans les forêts du Fonds de Bucovine on est arrivé dans la situation que les premières classes d'âge occupent plus de 50% de la surface totale. Ainsi, quoique la dernière classe soit en surplus, on doit faire économie, puisque les 4-ème et 5-ème classes sont faiblement représentées. Dans ce cas il faut tâcher de maintenir les revenus du Fonds, par des coupes d'amélioration.

1) Dengler: Waldbau auf ökologischer Grundlage pag. 450, ediția II-a.

PĂȘUNI ALPINE SAU PĂȘUNI DIN GOLURILE DE MUNTE ?

— O chestiune de terminologie. —

de Ing. AT. HARALAMB

În numărul pe Mai din anul acesta al Revistei Pădurilor, punându-se în discuție problema ameliorațiilor pastorale, într-unul din articolele publicate în acest scop, se arată, în mod cu totul trecător, că expresiunea *gol alpin* sau *pășune alpină* nu este proprie Carpaților. Și anume se socotește că pășunile noastre zise alpine nu merită această denumire pentru că nu au nicio legătură «nici ca situație și nici chiar ca floră cu cele din Alpi». În această privință autorul articolului crede că este mai potrivit termenul *gol de munte*¹⁾.

În ceea ce mă privește, trebuie să fac mărturisirea prealabilă că nu sunt împotriva întrebuirii expresiunii *gol de munte*, care se folosește mult la noi și se va mai folosi — urmând însă să i se precizeze sensul — dar, în același timp cred că nu trebuie să se evite termenul de *gol alpin* sau *pășune alpină*.

În cele ce urmează, voi căuta să arăt că termenul *alpin* este propriu și Carpaților, nu numai din punct de vedere al «situației» și «florei», dar chiar și pentru alte considerațiuni.

*

1) I. S. Ionescu : Pășunile din golul munților (alpine ?)*. Rev. Pád. Nr. 5/936, pag. 584.

*) «Deși cea mai mare parte din asemenea pășuni se găsesc în Alpi, Italianii le numesc «Pascoli del altopiano», cele din Carpații noștri, neavând nicio legătură nici ca situație și chiar ca floră cu cele din Alpi, cu atât mai puțin merită denumirea de : «pășuni alpine» cum pare a se fi acceptat în literatura botanică. Pentru acest motiv am preferat termenul mai potrivit, care formează titlul acestui studiu».

În Europa, marile linii ale reliefului sunt desemnate de trei regiuni muntoase :

1. Munții dela N. W. (Scandinavia și parte din Insulele Britanice) numiți și lanțurile uronian și caledonian ;

2. Munții Centrali (din Boemia până'n Insulele Britanice) sau lanțurile herciniene ;

3. Munții Meridionali, formați în special din lanțurile numite alpine (Pirineii, Alpii, Apeninii, Carpații, Balcanii), înglobând și câteva masive herciniene (Meseta Iberică și Macedonia).

Cum vedem, Carpații noștri nu sunt niște munți izolați și fără nicio legătură cu aceste linii de relief ; din contră, ei sunt «numai un crâmpel din sistemul cutărilor alpine. Ei s'au ridicat odată cu Alpii și din aceleași pricini, conștin aceleași roce și au direcțiuni hotărâte, ca și la Alpi, de scuturile și stâlpii mai vechi și mai întăriți din vecinătatea lor»²⁾.

Spunând numai atât, poate ar fi fost suficient, pentru a răspunde la prima obiecțiune ce s'a făcut împotriva utilizării cuvântului alpin, atunci când este vorba de Carpați. Dar să împing precizările mai departe.

*

Cuvântul *alpin* mai caracterizează și o anumită formă de relief.

În general, sunt numite *alpine* formele pe cari le afectează munții cari au suferit, în quaternar, o singură glaciațiune locală, adică cari nu au fost complet acoperiți de ghețuri. Relieful Alpilor fiind luat ca tip, s'a adoptat termenul *alpin* pentru toate formele de relief datorite glaciațiunilor locale, din cuprinsul tuturor munților³⁾. În această privință se știe că «în afară de Europa și America de Nord, care au fost în mare parte acoperite de ghețari continentali veniți dinspre Nord, aproape toți munții din zona temperată au fost centre de glaciațiune locală, mai întinsă în climatele maritime și umede, mai restrânsă în climatele continentale»⁴⁾. S'au remarcat urme de extensiune glacială limitată chiar în munții din regiunea ecuatorială, care a dat, evident, naștere la forme de relief alpin.

2) S. Mehedinți și G. Vâlsan : România (pentru curs secundar), București 1931, pag. 69--70.

3) Emm. de Martonne : *Traité de géographie physique* (Tome II), Paris 1926, pag. 899.

4) Op. cit. pag. 898.

Carpații noștri au suferit și ei, în era quaternară, o glaciațiune locală, întâlnindu-se astfel forme de relief alpin atât în lanțul dela Sud (Retezat, Parâng și Făgăraș), cât și în Munții Rodnei. Așa de caracteristice sunt formele de relief în Parâng și Făgăraș, reamintind pe acelea din Alpi, încât geograful francez, de renume mondială, Emm. de Martonne, care a studiat în amănunțime munții noștri, i-a numit Alpii Transilvaniei.⁵⁾..

Un amănunt în plus. Autorul amintit, atunci când este vorba să illustreze partea din tratatul său de geografie fizică privind aspectul formelor alpine, dă și panorama masivului Retezat, văzut depe muntele Peleaga spre Bucura⁶⁾.

În ce constă acest peisaj alpin ?

Pentru aceasta să dau locul geografului mai sus pomenit. Iată de pildă cum ne descrie d-sa culmea septentrională a munților Făgărașului, care de oriunde ar fi privită are un aspect alpin : «Văzută din Câmpia Făgărașului, profilul său ciopârțit, reamintește pe acela al Pirineilor și iluzia este completă, când, la sfârșit de toamnă, o manta de zăpadă acoperă deja toate vârfurile. Din partea Munteniei, impresiunea este aceeași. Dela Curtea de Argeș, ochiul obișnuit cu formele rotunjite, care domină în Carpați, este surprins de apariția dublei piramide a Negoiului»⁷⁾.

Descrierea peisajului alpin este și mai completă atunci când ne vorbește despre aceleași forme, în Parâng : «Numai privind de pe înălțimile Munților Lotrului se poate desluși delicata ferăstruire a contraforturilor sale septentrionale și când încep a fi distinse circurile (glaciare) care dau versantului său nordic un aspect cu adevărat alpin».

«În adevăr, nimic nu egalează, nici chiar în Făgăraș, circurile grandioase ale Roșiilor, Scliveiului, Găurilor și Gâlcescu. Povârnișurile lor superbe dau singure o ținută îndrăzneată (hardie) unor vârfuri cari, în afară de Mândra (2529 m.), nu depășesc 2400 m. Lacurile sunt nenumărate în aceste circuri, cari egalează în frumusețe sălbatecă văile cele mai renumite ale Pirineilor»⁸⁾.

5) Emm. de Martonne : La Valachie. Essai de monographie géographique. Paris 1902, pag. 119-120. A se vedea de același autor : Europe Centrale, Paris 1931, pag. 719.

6) Emm. de Martonne : Traité de géographie (Tom. II), pag. 903.

7) La Valachie -- pag. 124.

8) La Valachie, pag. 127.

Cât de obișnuite și de caracteristice sunt aceste circuri glaciare, care se observă la origina văilor alpine, se poate vedea și din faptul că limba populară are pretutindeni un nume pentru ele. În Carpați sunt numite *căldări*; în Pirinei, «Oule»; în Alpii germani, «Kar»; în Scandinavia, «Botn»; în țările slave, «Zănoga»; în Scoția, «Corry»; în Țara Galilor, «Cwmb»⁹⁾.

*

Să vedem acum sensul etimologic și înțelegerea populară a acestui cuvânt.

V. Hulin, fost profesor la Școala Națională de Ape și Păduri dela Nancy, arată undeva că deși calificativul «alpin» sau sinonimul său «alpestre» ar părea că ne indică a fi vorba mai mult de Alpi, etimologicește cuvântul «alpe» indică o pășune. În Kymris¹⁰⁾ (idiom celtic) radicalul «alp» exprimă, din punct de vedere fizic și moral, o idee de evoluție. Culmea Alpilor și-a luat numele dela această rădăcină. De aceea conchide că nu este vorba de o semnificație regională, ci se poate vorbi, pe bună dreptate, de «alpages» în Vosgi, ca și în Pirinei¹¹⁾.

Iar profesorul Arbos, în monumentală sa lucrare asupra vieții pastorale în Alpii francezi, arătând că viața pastorală se întâlnește pretutindeni în lungul și latul acestor munți, obligând diferite popoare pe care fluxul și refluxul istoriei le-au stabilit în Alpi, să se adapteze felului de viață impus de ei, adaugă: «Nu este deci surprinzător că vechiul cuvânt Alpi, care la Gali însemna în general munți înalți¹²⁾ și care s'a restrâns apoi la marele lanț european, să fi luat foarte de curând sensul de pășune de munte, unde turmele sunt conduse și pasc în timpul verii»¹³⁾.

Tot d-sa ne spune că antichitatea nu pare să fi cunoscut acest cuvânt, care se întâlnește abia în preajma Evului Mediu, la anul 739.

9) Emm. de Martonne: *Traité de géographie physique* (Tome II), Paris 1926, pag. 900.

10) Kymris = popor de rasă celtică stabilit, pe vremea lui Cezar, în regiunea cuprinsă între Sena, Marna, Munții Faucilles, Rin și Oceanul Atlantic.

11) V. Hulin: *L'économie alpestre et son programme. Economie Alpestre*, 1929 pag. 15.

12) Littré, *Dictionnaire. Du Cange*, 2: Alpes vocati non modo qui Italiam ab Gallia et Germania disternant, sed etiam universim quivis montes altiores.

13) Ph. Arbos: *La vie pastorale dans les Alpes françaises. Etude de géographie humaine*. Grenoble 1922 pag. 18—19.

Dela această dată cuvântul a continuat să se folosească în toate părțile Alpilor. Așa că azi, germanii din Austria și elvețienii de limbă germană vorbesc de «Alp», din care tirolezul a făcut «Alm», iar colonistul german din Frioul, «Olbe». Locuitorii din fostul Comitat al Nisei au termenul «alpes», iar cei din Savoia, precum și elvețienii de limbă franceză «alpes» și «alpages». Italienii din Tessin, din Val Pellice, din Val de Gressonex, din Vallpeline, vorbesc de «alp», «alpe», «alpo» sau «arpe»¹⁴⁾.

Paralel cu «alpe» sau «alpages» se folosește în Alpii francezi și cuvântul «montagne».

Uneori se întrebuințează, mai ales de către silvicultori, în scrierile lor cu caracter pastoral și expresiunea «montagne pastorale».

Cuvântului «montagne» îi corespunde «Berg» în Alpii austriaci și la elvețienii de limbă germană, și «perg» sau «perk» la locuitorii celor 7 și 13 comune. În Trentin și Frioul se aude cuvântul «la mont», în Cadore «la montagna», în Elveția de limba franceză și în Savoia franceză «la montagne», în Puschlav «le mont»¹⁵⁾. Slovenii zic «planina», iar rutenii din Maramureș «polonina»¹⁶⁾.

La noi, deosebit de expresiunea gol de munte, se întrebuințează și cuvântul *munte*. Zicând: «Am luat cu arendă un munte», se presupune că s'a luat dreptul de pășunat din acel munte, înțelegându-se de cele mai multe ori, atât pășunea din golul muntelui, adică de deasupra limitei superioare a pădurilor, cât și aceia din cuprinsul zonei pădurilor. Străbătând vara munții noștri, întâlnești pretutindeni vite, atât în golurile alpine, cât și în cele provocate de om în zona pădurilor: prin poieni, seciuri, sau parchete exploatare. Lumea rurală nu prea face distincție. Atâta vreme cât vitele nu mai coboară în sat în timpul verii, sunt *la munte*, indiferent dacă se găsesc la pășunat în zona pădurilor sau deasupra ei, în golurile alpine. Vedem dar cât este de lipsită de precizie expresiunea *munte*.

În sfârșit, expresiunile «munte», «montagne» și probabil toate corespondentele lui, cuprind în sfera lor și ideia de suprafață, sens care, de altfel, nu se găsește în dicționar. Zicând «montagne», locuitorul din Alpii francezi presupune o întindere de pășune capabilă

14) Op. cit. pag. 20.

15) Op. cit. pag. 20.

16) Vladimír Kubijovic: Păstoritul în Maramureș. Bul. Soc. Regale Rom. de Geografie 1934 pag. 218.

să hrănească 50—150 vite mari sau echivalentul lor în vite mici pe timp de 80—100 zile. Inferioară în grad vine expresiunea «montagnette», care nu poate primi decât 10—25 vite mari, câteva oi și 2—3 capre¹⁷⁾).

Nici din punct de vedere al florei nu se poate lua atitudine potrivnică. Dacă spațiul ne-ar permite, n'ar fi greu să înșirăm aci o serie de specii ierboase, care să se găsească în mod obișnuit atât în Alpi cât și în Carpați, constituind fondul pășunilor din zona alpină.

*

Și din punct de vedere al vieții umane întâlnim trăsături comune în tot lanțul meridional al munților, dela Atlantic și până în Asia Centrală, trăsături cari nu se mai întâlnesc în nicio altă regiune a globului. «O înrudire ce minunează unește oamenii din munții mediteraneeni și iranieni, până în Asia Centrală». Locuitorii tuturor acestor munți, deși izolați unii de alții, la depărtări de mii de kilometri, au rezolvat în același fel problemele pe cari le puneau munții, adică pe cari le pune reliefurile accidentate și climatul de înălțimi. Și ceea ce apare și mai caracteristic este faptul că soluțiunea dată de ei pentru învingerea acestor dificultăți, n'a fost adoptată și aiurea (în ceilalți munți de pe glob), fie că n'a fost cu puțință, fie că în munții la care ne referim avem de-a face cu o soluție «potrivită cu instinctul specific al rasei albe».

Această rezolvare unică a problemei constă din :

1) Asocierea vieții pastorale cu aceea a muntelui: „asociere activă, îmbrăcând forme originale, consistând din migrațiuni sezoniere. Nomadismul de munte, transhumanța și estivajul figurează printre aceste deplasări caracteristice”.

2) Adaptarea vieții agricole de câmp la munte: „adaptare dificilă din cauza climatului și reliefului, ajungând la o rărire progresivă a mijloacelor de existență și însuși a oamenilor, pornind de jos în sus”.

În restul munților, care nu intră în acest sistem, amenajarea vieții agricole s'a făcut pe cu totul alte baze.

17) F. Briot: Des améliorations pastorales. Annuaire de la Soc. française d'économie alpestre, 1924 pag. 108.

3) C serie de remedii, imaginate pentru a face cu puțință viața în acești munți de tip alpin, aplicate la infirmitățile vieții de munte. Aceste remedii, deși foarte variate ca formă, arată totuși „același tip de tămăduire”.

Ca și în cazurile din primele două puncte, aceste remedii sunt necunoscute în restul globului.

Ne oprim aci, fără a intra în detalierea celor de mai sus, care se găsesc cu măiestrie tratate de profesorul Jules Blache de la Universitatea din Nancy, într'o admirabilă lucrare asupra raporturilor care există între om și munte ¹⁸⁾. Să reținem însă constatarea unei asemănări cât mai profunde între munții care constituie sistemul alpin.

*

În sfârșit cuvântul *alpin* a ajuns să fie întrebuințat azi de toată lumea ca termen tehnic. În terminologia geo-botanică se înțelege prin *zonă alpină* acea parte a munților de deasupra limitei superioare a pădurilor, caracterizată — după Flahault — printr'o vegetație aproape complet erbacee, căreia i se asociază și câteva specii lemnoase târtoare sau care abia se ridică deasupra solului ¹⁹⁾.

Nu este locul să intrăm acum în discutarea criteriilor adoptate de oamenii de știință pentru stabilirea limitei superioare a pădurilor și în consecință a zonei alpine. Voim însă să stabilim deocamdată necesitatea adoptării unui termen, care să definească precis acea zonă ierboasă, naturală, de deasupra pădurii.

Mai sus am văzut cât de larg este sensul cuvântului *munte*. Deși mai puțin vast, termenul *gol de munte* nu este mai precis. Căci un *gol* poate fi de natură climatică, cum poate fi și antropogen. Este de natură climatică atunci când este determinat de condițiunile climatice ale regiunii sau locului în cauză, pădurea neputând depăși, din această cauză, o anumită altitudine. Este antropogen atunci când intervine omul, creîndu-l uneori chiar în cuprinsul zonei unde crește sau poate crește în mod natural pădurea.

Zicând, deci, pur și simplu, *gol* sau chiar *gol de munte*, cineva nu poate ști precis de ce fel de *gol* poate fi vorba. Noțiunea are deci o sferă mai mare.

18) Jules Blache : L'homme et la montagne. Paris 1933.

19) Ch. Flahault: Les limites supérieures de la végétation forestière et les prairies pseudo-alpines en France.

Din această lipsă de precizie se pot face foarte multe și grave greșeli. Aș putea spune că din această cauză s'au făcut și până azi mari greșeli.

În acest caz, nu înțeleg pentru ce nu am folosi și noi — cel puțin atunci când scrim — termenul acceptat azi în literatură, numind regiunea de deasupra pădurii din munții noștri — *zonă alpină* sau *gol alpin*, iar pășunea respectivă — *pășune alpină*. În acest caz s'ar ști precis despre ce este vorba, ne mai lăsându-se loc la confuzii ²⁰⁾.

M'aș bucura dacă în vocabularul nostru românesc s'ar găsi cuvântul care să exprime cât mai exact, și în același timp să se încunună întregii literaturi universale, — această formațiune naturală, așa precum s'a întâmplat cu atâtea numiri tehnice consacrate în toată literatura, cuvinte cari în trecut nu au fost decât simple expresii populare. Aș fi cu tot sufletul alături de cei ce pe bună dreptate s'ar felicita de această fericită potrivire.

Alpweiden oder Gebirgsweiden ? — Eine Frage der Terminologie.

Sur une question de terminologie.

L'auteur, contrairement à une affirmation faite dans un article publié au numero 5 de cette revue, démontre que le mot *alpin* — paysage alpin, pâturage alpin, région alpine — peut être utilisé même lorsqu'il s'agit des Carpathes.

20) Se înțelege că nu toate pășunile de azi de deasupra pădurilor, în ales în înținderea lor actuală, sunt de natură climatică ; dar nu despre aceasta este vorba.

INVĂȚĂMANTUL SILVIC SUPERIOR LA ȘCOALA SUPERIOARĂ DE AGRICULTURĂ DIN BRNO (CEHOSLOVACIA).

de Ing. M. PRODANCIUC.

Cred că este folositor să înfățișăm, în cele ce urmează, organizarea și programul secției silvice dela Școala superioară din Brno, din următoarele motive :

1. Această școală reprezintă nivelul învățământului silvic superior al unei țări prietene, cu care o colaborare mai strânsă nu ne-ar putea fi decât folositoare.

Palatul Facultății de Silvicultură din Brno.

2. Din cercetarea programului de studiu al acestei secții se desprind anumite concepții prețioase, prin aceea că el se adaptează foarte bine la dezvoltarea științelor și tehnicii silvice moderne.

3. In unele privințe, s'ar putea desprinde anumite sugestii pentru ca secția silvică dela Școala Politehnică din București să urmeze mai departe cu aceeași pași mari ca și până acum, drumul spre perfecționare.

Alcătuirea programului de studiu și modul cum este organizată facultatea de silvicultură dela Brno vor ilustra și mai bine afirmațiile de mai sus. De aceea vom da mai întâi în cele ce urmează, programul de studiu al acestei școli.

A. Programul de studii. Durata cursurilor și a lucrărilor practice e de 4 ani, în decursul cărora programul e cât se poate de complet :

Obiectele de studiu	Numărul orelor săpt. în semestrele :			
	de iarnă		de vară	
	curs	lucr. pract.	curs	lucr. pract.
ANUL I				
Complimente de matematici superioare	4	2	2	1
Botanica generală	5	4	—	—
Sistematica (Botanica specială)	2	2	2	2
Economie politică	3	1	3	1
Bacteriologie generală și forestieră.	1	—	2	2
Zoologie generală	4	2	—	—
„ forestieră	—	—	2	4
Geologie (cu mineralogie și petrografie)	3	2	2	2
Chimie generală anorganică	4	—	—	—
„ „ organică	—	—	4	2
Meteorologie și climatologie	3	1	—	—
Geometrie descriptivă	2	2	2	2
Introducere în științele silvice.	1	—	—	—
Statistică forestieră	—	—	2	—
ANUL II.				
Dendrologia și anatomia lemnului	2	3	2	2
Soluri	1	—	3	2
Topografie	4	6	4	4
Fytopatologie forestieră	2	—	2	2
Complimente de chimie analitică	1	2	—	—
Biochimie	2	—	2	4
Complimente de hidraulică și hidrologie	2	—	—	—
Complimente de construcții și poduri (cu capitole speciale de rezistența materialelor)	4	2	—	—
Drept civil	—	—	3	—

Obiectele de studiu	Numărul orelor săpt. în semestrele :			
	de iarnă		de vară	
	curs	lucr. pract.	curs	lucr. pract.
Legislație vânătoarească	2	—	2	—
Produce accesorii ale pădurii	1	—	1	1
Exploatare pastorală	—	—	2	—
Apicultură	1	—	1	—
Piscicultura	—	—	2	—
Entomologie forestieră	2	1	—	1
Patologia vânatului	2	—	—	—

ANUL III.

Silvicultură (cu estetica forestieră)	4	2	6	8
Protecția pădurilor	3	2	2	3
Exploatarea pădurilor	4	2	—	—
Construcțiuni forestiere	4	2	—	3
Regenerarea pădurilor	3	—	—	—
Technologia mecanică a lemnului	2	2	—	—
„ chimică „	—	—	2	—
Ferăstrae	5	—	—	—
Dendrometrie	—	—	4	2
Drept civil	3	—	—	—
Topografie forestieră	—	—	—	8 zile
Construcțiuni hidraulice	2	—	—	—
Construcții forestiere	—	—	3	2
Geodezie	2	2	—	—
Fotogrametria	—	—	2	—
Elemente de electricitate și electrotehnică	—	—	3	2

ANUL IV.

Amenajament (cu statica forestieră)	4	2	3	4
Construcțiuni și instalații forestiere	3	3	2	2
Estimația forestieră	4	2	—	—
Toreni	—	—	2	2
Politica forestieră	3	—	2	—
Administrația forestieră	1	—	2	—
Gestiune și contabilitate forestieră	2	—	2	—
Seminar de silvicultură	—	4	—	4
Geodezie forestieră	2	—	—	—
Redactarea planurilor forestiere	—	3	—	—
Operațiuni agrare și reforma agrară	3	—	—	—
Istoria silviculturii și vânătoarei	—	—	2	—
Noțiuni de agricultură	3	—	—	—
Finanțe, bănci, burse	—	—	1	1

Studiind programul de mai sus, putem face următoarele observațiuni :

Integrat în învățământul tehnic superior, învățământul silvic urmează una din cele două concepțiuni de mai jos, care se desprind în mod evolutiv din dezvoltarea industrializării lemnului și a științei forestiere.

1. Invățământul silvic superior e astfel organizat încât urmărește să dea inginerului silvic o cultură inginerească generală cât mai largă (cu alte cuvinte urmărește să-l facă pe *silvicultor* cât mai mult inginer). Ori, atât tehnica, în toate ramurile, cât și silvicultura (cuprinzând cultura și exploatarea pădurilor și industrializarea produselor pădurii) s'au dezvoltat atât de mult, încât e imposibil ca cineva să devie bun *silvicultor* și totodată să stăpânească și o temeinică instrucție inginerească generală.

De aceea concepția a doua se impune :

2. În această concepție învățământul silvic ca și oricare altă ramură din învățământul tehnic urmează *legea diferențierii*: dela cultura inginerească *generală* se caută să se creeze specializări în toate domeniile (inginerii electromecanici: ingineri constructori de mașini, specialiști în radio, aviație, etc., Ing. constructori în ing. de poduri și șosele, construcții civile, navale, etc.). Potrivit acestei concepții, care singura se integrează în dezvoltarea în suprafață și adâncime a tuturor domeniilor de activitate socială, învățământul silvic își propune un singur dar foarte prețios obiectiv, acela de a face din inginerul silvic un bun silvicultor, în sensul modern al cuvântului, adică să stăpânească toate tainele culturii, exploatarea pădurilor și a industrializării produselor ei. Un astfel de învățământ urmărește să creeze un inginer silvic, care să pătrundă adânc și în domeniul industrializării cât mai intensive și înalte ale lemnului, domeniu pe care încă nu-l stăpânește. Astfel învățământul silvic se integrează în învățământul tehnic ca un inel necesar într'un lanț care se lungeste mereu.

Pentru ca învățământul silvic superior să poată îmbrățișa problema lemnului până în cele mai depărtate legături trebuie ca acest învățământ: a) sau să se scindeze în mai multe secțiuni (ceea ce material nu-i posibil decât în statele cu întindere foarte mare ca: U. S. A., U. R. S. S.); sau b) cultura inginerească generală să se reducă la strictul necesar adâncindu-se numai domeniile cu aplicații în silvicultura și industrializarea lemnului.

Programul de studii al facultății de silvicultură dela școala superioară de agricultură din Brno se integrează perfect celei de a doua concepții și astfel e posibil ca în 4 ani de studii să se studieze foarte amănunțit, atât cultura pădurilor cât și industrializarea lemnului.

Intr'adevăr: obiectele de bază precum botanica, solurile și zoologia forestieră sunt cuprinse în următoarele cursuri:

I.	{	Botanica generală
	{	Botanica specială (sistematica)
	{	Dendrologia forestieră
	{	Fytopathologia forestieră.
II.	{	Geologie
	{	Soluri.
III.	{	Zoologie generală
	{	„ forestieră
	{	Entomologie forestieră.

Obiectele de specialitate tehnică șilvică (silvicultură, amenajament, construcțiuni forestiere), sunt cele obișnuite, printre cari am avea de menționat și lecțiile de estetică forestieră.

Cursurile din domeniul valorificării produselor sunt bine reprezentate prin faptul că ele cuprind și tehnologia mecanică și tehnologia chimică a lemnului, cursuri separate de cursul de exploatarea pădurilor, lucru cu atât mai judicios și mai potrivit dezvoltării științelor forestiere, cu cât s'a constatat de către silvicultori cu vază, că exploatarea pădurilor nu se poate face complet într'un singur curs, și că trebuiesc scindate (tot așa după cum în acest domeniu „Die Forstbenutzung” a lui Gayer reprezintă ultima carte bună și generală despre multiplele întrebunțări ale lemnului, cărțile apărute ulterior tratând numai despre unele capitole).

Cursurile auxiliare completează minunat cultura șilvică și sunt menite să precizeze rolul pe care economia forestieră il joacă între celelalte economii naționale: Economia pastorală, Apicultura, Piscicultura, Vânat, Noțiuni de agricultură.

Menționez, în șfârșit, cursurile de introducere în silvicultură și de istoria silviculturii. Cursul de introducere în științele șilvice are rolul de a familiariza dela începutul studiilor pe student cu problemele silviculturii, astfel că studentul e în stare să integreze

insuși, fiecare obiect al științei silvice în locul pe care îl ocupă, și să întrevadă rolul aceluși obiect în rezolvarea unora din problemele silviculturii.

De altfel, cursuri introductive în silvicultură se fac și la alte școli.

Cursul de istoria silviculturii arătând evoluția diferitelor metode și concepții în silvicultură îl învață pe viitorul inginer să judece dialectic și să vadă cari sunt concepțiile cele mai noi și mai potrivite în ramura de activitate căreia el s'a dedicat.

B. Organizarea școlii. Executarea programului de studii e foarte mult ajutată de organizarea școlii și de dotarea ei extrem de bogată.

Dau aici numai câteva date, care ilustrează foarte bine acest lucru: Facultatea de silvicultură posedă un vast local cu 4 etaje în care toate laboratoarele posedă săli încăpătoare și aparate numeroase.

Pentru lucrările practice, școlii îi este afectat un întreg domeniu silvic, Adamov, cu o suprafață totală de aproape 8000 hectare, cu 7 pepiniere, cu un arboret dendrologic la Krtiny, cu o pepiniară a institutului de cercetări forestiere din Brno, cu o rețea de căi de comunicație, cu clădiri pentru reședința șefilor de ocol și a brigadierilor și cu o fabrică de cherestea. Acest domeniu e administrat de o direcțiune silvică aparte, iar administrația ei e condusă de un comitet de profesori.

În această direcție silvică, elevii își fac toate lucrările practice, putând fi găzduiți la un castel din Krtiny, deasemenea proprietate a școlii.

Forstunterricht an der Hochschule für Ackerbau zu Brün.

**L'enseignement forestier supérieur à l'école supérieure d'agriculture de Brno,
(Tchécoslovaquie).**

On montre le programme d'études et l'organisation de l'école.

PROBLEMELE ZILEI

REGENERAREA NATURALĂ¹⁾

FLORA SOLULUI ȘI REGENERAREA NATURALĂ

de C. D. Chiriță

În regenerarea naturală, silvicultorul dirijează în complexul arboret-sol modificări continui, pentru ca în locul arboretului bătrân, să realizeze arboretul de viitor. În această acțiune, el conduce astfel consistența arboretului de regenerat, încât să asigure condițiuni optime de fructificație, însămânțare și dezvoltare a semințișului. Prin acțiunea lui de regenerare naturală, silvicultorul modifică în pădure condițiunile de lumină și temperatură în coronament și la sol, umiditatea în sol, cantitatea litierii, activitatea microorganismelor — și astfel: condițiunile de formare a humusului, de aciditate, nitrificare, etc. —, structura stratului superficial al solului și, ceea ce interesează aci mai mult, *flora solului și concurența în sol*.

Ochii silvicultorului trebuiesc să fie ațintiți la trei elemente principale: arboretul bătrân, flora solului și semințișul. Între aceste trei elemente ale regenerării, se începe o luptă pentru viață, concurența în aer și în sol. Arboretul bătrân împiedică variat de mult pătrunderea la sol a luminii, apei, căldurii și prin rădăcinile lui, absoarbe din sol apă și substanțe nutritive. Flora solului și semințișul se concurează pentru lumina, umiditatea și substanțele nutritive pe care le îngăduie arboretul bătrân și împreună concurează în sol acest arboret.

1) Dată fiind importanța chestiunii regenerărilor naturale și fiindcă după închiderea numărului de Iulie—August ne-au mai parvenit articole, am menținut subiectul la „problemele zilei” și în acest număr.

În Octombrie vom discuta: exploatările în regiie.

Lucrările de regenerare naturală trebuie astfel conduse, încât concurența în aer și în sol să fie continuu modificată în favoarea semințișului.

În rezumat, spre a se asigura condițiuni optime regenerării naturale, trebuie ca :

arboretul să fie pregătit pentru o abundență fructificație.

solul să fie pregătit pentru a primi sămânța și a asigura germinația

concurența elementelor arboret bătrân - flora solului - sămânțiș să fie dirijate în favoarea semințișului.

Fig. 1. Asoc. de *Vaccinium myrtillus*.

Silvicultorul realizează aceste condițiuni dictând :

o anumită *intensitate* a tăierilor de regenerare și

un anumit *tempo* al acestor tăieri.

După ce se conduce silvicultorul spre a fixa momentul diferitelor tăieri și intensitatea lor ?

Criteriul cel mai obișnuit este „regenerarea” însăși, adică apariția sau întârzierea producerii semințișului și dezvoltarea acestuia.

Tăierea de regenerare se face sau se mai amână și i se dă o intensitate mai mare sau mai mică, după cum însămânțarea s'a produs sau nu, este suficientă sau nu, semințișul suferă sau nu. Aceasta, bine înțeles, în cazul unei silviculturi îngrijite care nu cunoaște tirania geometriei și a calendarului amenajamentului.

În tehnica regenerării naturale nu s'a dat, însă, suficientă atenție unui element de o valoare indicatoare extrem de prețioasă:

flora solului. Această floră, consecință a condițiilor de arboret și sol, este cartea mereu vie pe care pădurea ne-o deschide, spre a ne spune: câtă lumină ajunge la sol, cât de umed este acesta, cum merge formarea humusului, ce pericole amenință semințișul, etc., și cum va evolua succesiunea vegetală prin menținerea consistenței actuale sau prin răirea arboretului.

Flora solului este un *integrator imediat și sensibil* al condițiilor de luminare a solului și de stare a acestuia (umezeală, humus, substanțe nutritive, structură, ș. a.). Flora solului devansează semințișul: apare înaintea lui sau, dacă vine odată cu el ori

Fig. 2. *Oxalis acetosella*, în pădure virgină de molid.

după el, arată *condițiunile* ecologice ale dezvoltării semințișului și prevestește evoluția acestora.

În sfârșit, prin ea însăși, flora solului ne spune dacă ea constituie sau nu un pericol pentru dezvoltarea semințișului.

În puține cuvinte: *pentru regenerarea naturală a pădurii, flora solului este un indicator prețios*, ea arătând după speciile și caracterele asociațiilor ce constituie (abundența, consistența, dominanța, frecvența, structura, vitalitatea și periodicitatea plantelor în asociații) — condițiunile de luminare ale arboretului, starea solului și concurența pe care ea (flora) o poate face semințișului.

Asupra valorii indicatoare a florei pentru starea solului s'au făcut rezerve, specificându-se că flora ierbacee fiind avizată la un strat superficial al solului, nu poate da indicațiuni valabile decât

asupra acestui strat superficial. Ori, în regenerarea naturală ne interesează tocmai stratul superficial al solului, stratul pe care flora ni-l poate, deci, caracteriza bine. De altfel, rezerva ce s'a făcut din acest punct de vedere valorii indicatoare a florei nu este deplin justificată — stratul superficial al solului nefiind ceva independent de restul solului. De cele mai multe ori, ne este suficient să cunoaștem primii 15—20 cm. ai solului, spre a ști — aproximativ — ce urmează mai jos.

De asemenea, s'a mai obiectat că pe solurile bogate, flora spune mult mai puțin asupra stării solului. Această obiecțiune —

Fig. 3. Asoc. de *Impatiens noli tangere*.

vedem tot mai mult — s'a datorit mai mult *necunoașterii*, decât realității însăși.

În sfârșit, s'a adus argumentul că pășunatul și alte intervențiuni în pădure ar fi modificat prea mult flora naturală, pentru a putea pune bază certă pe indicațiunile ei. Dacă această obiecțiune este parțial valabilă în tipologia forestieră, ea contează mult mai puțin în regenerarea naturală, unde ne interesează *starea actuală* a arboretului și a solului.

Despre utilizarea florei solului ca indicator în regenerarea naturală, silvicultura practică nu a avut — și încă nu are suficiente cunoștințe.

S'a cunoscut, astfel, regula veche, că spre a fi solul bun pentru însăămănțarea naturală, flora trebuie să fie astfel, încât solul să apară

de departe verde, iar de aproape de culoarea litierei, adică vegetația ierbacee să fie atât de rară, încât numai privind-o pe o mare rază, prin mai multe planuri, ea să dea suprafeții solului culoarea verde.

S'au mai recunoscut de mult unele asociații — de graminee, *Vaccinium*, *Sphagnum*, ș. a. — ca periculoase pentru regenerarea naturală.

Dar — de ce să nu recunoaștem? — de numeroase dintre multiplele și prețioasele indicațiuni ale florei solului, silvicultura nu a avut cunoștință sau nu a făcut uz.

Mai mult. Inșăși regula clasică că solul bun pentru regenerarea naturală trebuie să pară de departe verde și de aproape brun, nu este întotdeauna valabilă. Astfel, un covor de *Oxalis acetosella*

Fig. 4. Asoc. de *Mercurialis perennis*, în pădure de fag.

indică un sol cu *mull* (humus bun pământos), fresc, excelent pentru regenerarea naturală; invers, apariția în același etaj de vegetație — chiar în consistență mică — a gramineei *Poa nemoralis* arată sol uscat, impropriu pentru regenerarea naturală. O asociație deasă de *Allium ursinum* arată sol fresc-umed, bogat în humus bun (*mull*), excelent pentru regenerarea naturală; invers, apariția chiar rară a unor anumite specii de *Festuca* (*F. ovina sulcata*, *vaginata*) arată soluri uscate și exercită o mare concurență în sol — indică deci condițiuni grele pentru regenerarea naturală.

În orientarea noastră după flora solului pentru regenerarea naturală, trebuie să știm :

1. Ce indică flora asupra stării solului și gradului de luminare al arboretului.

2. Ce concurență poate face semințișului, prin:
 - a) reținerea luminii (concurența în aer),
 - b) suprapunere și apăsare (vătămări mecanice),
 - c) absorbția apei în sol (concurența în sol).
3. Ce indică flora asupra succesiunii ei prin luminarea arboretului și asupra tăierii de regenerare următoare, pentru favorizarea semințișului.

Sociologia vegetală aplicată în slujba regenerării naturale a stabilit până acum multe cunoștințe prețioase sub raportul indicațiilor florei pentru această regenerare. Aceste cunoștințe nu pot fi, însă, peste tot la fel de valabile, fiecare zonă și regiune având caracteristici proprii. Totuși, pentru tipuri analoage de arborete, indicațiunile florei sunt, de asemenea analoage și, în majoritatea cazurilor, pot fi cu folos utilizate.

De asemenea, în această materie s'au stabilit unele adevăruri, relativ la explicația și legile asociațiilor și succesiunilor, care au o valabilitate generală.

Aceste constatări nu ne dispensează, însă, de obligația de a cerceta de aproape flora arboretelor noastre în legătură cu arboretul, solul și regenerarea spre a stabili indicațiunile acesteea asupra solului și regenerării naturale.

În țara noastră, regenerarea naturală se aplică în mod clasic și pe o scară mare, în arborete de fag, fag cu gorun și gorun. De aceea, cercetările trebuiesc îndreptate, în primul rând în diferitele tipuri de arborete formate din aceste specii. Asupra florei indicatoare a acestor arborete este deja material adunat. Sunt, însă, necesare cercetări tipologice și pedologice speciale, pentru a se formula opinii cert valabile pentru condițiunile țării noastre.

Fig. 5. Asoc. de *Urtica dioica* în pădure de stejar.

Cum însuși caracterul acestei scrieri ne obligă la un cadru de generalitate, vom renunța la citarea florei indicatoare după arboret și ne vom mărgini la unele caracterizări generale ale florei solului în legătură cu regenerarea.

1. *Flora ca indicatoare a stării solului.* Cu această problemă picăm pe un subiect de importanță tot mai accentuată în silvicultură.

Flora ca indicatoare a stării solului interesează în toate fazele vieții pădurii dar în deosebi în cursul perioadei de regenerare, când după indicațiunile florei, putem ști: dacă solul este destul de lumi-

Fig. 6. Sol complet ierbat, în arboret în curs de regenerare naturală. Regenerare esuată.

nat, dacă starea lui fizică (afânare, umiditate, ș. a.) și biologică este bună pentru regenerarea naturală, dacă semințșul este amenințat de o concurență redutabilă, dacă tăierile pot sau trebuie să fie conduse repede sau încet, etc.

Discutarea amplă a acestui subiect ar conduce la dezvoltări ce depășesc cadrul articolului de față. De aceea, ne vom mulțumi aici numai să cităm cele mai comune plante indicatoare ale unei bune stări a solului pentru perioada inițială a regenerării (primirea seminței, germinarea, dezvoltarea semințșului în epoca primei tinereți).

Indică un sol bun pentru regenerarea naturală — adică: cu humificare normală — deci litieră suficientă, dar nu prea groasă, humus bun în stare de mull —, afânare superficială suficientă, umiditate îndestulătoare, concurență în sol și în aer neînsemnată, etc.

— următoarele plante: *Oxalis acetosella*, *Asarum europaeum*, *Allium ursinum*, *Asperula adorata*, *Dentaria bulbifera*, *Circea lutetiana*, (în consistență rară), *Geranium Robertianum*, *Viola sp.*, *Galeopsis pubescens*, *Lathyrus vernus*, *Paris quadrifolius*, *Pulmonaria officinalis*, *Atropa belladonna* (în consistență rară).

Sol fertil, cu excelente condițiuni de humus, afânare, umiditate, etc., indică încă multe alte plante (vezi mai jos), dar acestea prin asociațiile lor dese, stânjenesc sau fac imposibilă regenerarea naturală.

2. a) *Flora solului și concurența în aer*. Sunt periculoase pentru semințiș plantele ce umbresc puternic solul și se desvoltă în asociații dese înainte ca semințișul să se fi ridicat suficient spre a scăpa de acoperirea lor.

Astfel, plantele de umbră și soluri bogate în humus și fresce sau umede: *Chelidonium majus*, *Impatiens noli tangere*, *Lamium galeobdolon* și mai rar *Mercurialis perennis*, *Circea lutetiana*, ș. a., pot împiedeca desvoltarea inițială a semințișului, prin umbrirea datorită asociațiilor lor dese, și taliei lor înalte.

Umbresc de asemenea puternic semințișul tânăr, formând asociații dese, pe soluri, fresce și umede: speciile de *Rubus*, *Urtica dioica*, *Epilobium montanum*, *Scrophularia noțosa*, *Senecio Fuchsii*, *Stachys silvatica*, *Atropa belladonna*, ș. a.

b) *Flora și concurența în sol*. Consumul apei solului de către flora ierbacee a solului este una dintre problemele ecologice de primul ordin ale regenerării naturale. Concurența pentru apa solului este variată de intensă după gradul de umiditate al solului și după puterea de sugere (sau de absorbție a apei) a florei și a semințișului. Ea are urmări rele pentru semințiș când solul nu este suficient de umed, spre a întreține viguros vegetația arboretului bătrân, a florei și a semințișului.

Din punctul de vedere al concurenței pentru apă, plantele indicatoare din flora solului forestier se pot împărți în două mari grupe:

1) *Plante de soluri fresce sau umede, de umbră*, cu o mică putere de absorbție a apei și care, de aceea, exercită o concurență slabă în sol. Dintre acestea fac parte: *Oxalis acetosella*, *Asperula adorata*, *Circea lutetiana*, *Impatiens noli tangere*, *Geranium Robertianum*, *Dentaria bulbifera*, *Allium ursinum*, *Stachys silvatica*, ș. a.

Aceste plante se mențin atât timp cât solul este umed sau fresc. Scade mult umiditatea solului, atunci ele, având în rădăcini (resp. perii radiculari) o putere de sugere mai mică decât în rădăcinile semințului, pier. În perioadele uscate, critice pentru seminț, concurența acestor plante — care abia s'ar putea face simțită — dispare dela sine.

II) *Plante de soluri uscate sau aproape uscate*, cu o mare putere de absorbție a apei, care pot suporta lumina, căldura și uscă-

Fig. 7. O «glie», cu păslă de rădăcini.

ciune și care exercită în sol o concurență cu urmări rele pentru seminț. Între aceste plante se citează: specii de *Festuca* (*sulcata*, *vaginata*, *ovina*, *vallisica*), *Poa nemoralis*, *Melica uniflora*, *Brachypodium pinnatum*, *Calamagrostis epigeios*, *Luzula nemorosa*, *Agrostis tenuis*, *Deschampsia flexuosa*, *Senecio vulgaris*, ș. a.

Aceste plante xerofite se mențin bine pe soluri destul de uscate, unde, având o putere de sugere mai mare decât semințul, consumă ele și puțină apă existentă în sol, cauzând

astfel prejudicii semințului.

În general, pe suprafețele cu soluri puțin umede sau uscate, cucerite de flora xerofită — graminee în special — semințul lanzește sau pier. Plantele xerofite sunt, deci, un inamic redutabil al regenerării naturale.

Unele plante ca: *Agrostis tenuis*, *Carex pilosa*, *Carex humilis*, *Calamagrostis epigeios*, ș. a., formează în sol o păslă deasă de rădăcini, care nu numai că absoarbe toată apa pe care solul o poate ceda, dar împiedică pătrunderea apei de precipitațiuni în sol, germinația semințelor forestiere și dezvoltarea în pământ a rădă-

cinilor semințișului. Solul forestier cucerit de o asociație deasă de asemenea graminee, este devenit inapt pentru regenerarea naturală. Asemenea soluri se pot întâlni la noi în multe din parcelele cu tăieri succesive, în arborete de gorun; de asemenea, în cele mai multe păduri insuficient închise, din câmpie.

3. *Flora solului, ca indicatoare asupra succesiunii ei prin luminarea arboretului și asupra tăierii de regenerare următoare.*

Deși foarte interesantă și utilă, cunoașterea indicațiilor florei sub acest raport este încă puțin studiată. De aceea ne vom mărgini aci la câteva exemple.

În locuri joase din arborete de fag, flora de mull apare chiar înainte de deschiderea masivului; dese ori, prin rărirea puternică a arboretului, solul poate deveni prea umed și atunci se dezvoltă pe asemenea locuri o floră luxuriantă (specii de *Juncus*, *Carex*, *Rumex*, *Ranunculus*, *Cirsium*, ș. a.) care împiedică dezvoltarea semințișului.

De aceea pe asemenea locuri tăierile de regenerare trebuiesc făcute cu prudență, nedescoperind solul până ce semințișul nu s'a ridicat suficient.

Invers, în stațiuni uscate, concurența în sol a rădăcinilor arboretului bătrân și a plantelor indicatoare de uscăciune: *Melica uniflora*, *Poa nemoralis*, specii de *Festuca*, ș. a., de timpuriu instalate, împiedică dezvoltarea semințișului; aci este necesar un tempo cât mai grăbit al tăierilor, spre a nu pierde semințișul în masa gramineelor xerofite (exemple numeroase se pot da din arboretele noastre de gorun, cu tăieri succesive prea întârziate și cu regenerarea pierdută din cauza invaziei xerofitelor exterminante).

Puținele considerațiuni și exemple de mai sus sunt — sper — suficiente spre a arăta însemnătatea florei solului ca indicator în regenerarea naturală și ca însoțitor al semințișului în dezvoltare. Importanța cunoașterii florei sub acest raport ne conduce la recu-

Fig. 8. Păslă de rădăcini văzută din profil.

noaşterea necesităţii adâncirii cunoştinţelor biologice şi ecologice în pădure şi a aplicării lor practice la tehnica regenerării naturale.

Flora indicatoare a solului şi de importanţă pentru regenerarea naturală, trebuie studiată de aproape în toate tipurile noastre de arborete; iar silvicultorului practician trebuie să i se pună la dispoziţie cunoştinţe precise în această privinţă şi metode simple de orientare staţională şi ecologică în pădure. Ceea ce, în stadiul actual, prielnic cercetării şi publicaţiilor de specialitate, nu poate întârzia mult¹⁾).

DE CE NU REUŞESC, LA NOI, REGENERĂRILE NATURALE PRIN SĂMÂNŢA.

de Ing. M. Petcuţ

Este îndeobşte cunoscut, că regenerările naturale prin sămânţă, în ţară la noi, n'au dat rezultatele pe care le-am scontat. În locul pădurilor de şleau, am obţinut arborete de carpen, jugastru şi arţar şi în locul arboretelor de stejar cu fag, am ajuns să avem păduri de fag.

Lăsând la oparte câteva încercări din ultima vreme, cari au dat rezultate bune — dar aci s'a lucrat mai mult artificial decât natural —, acestea sunt rezultatele pe cari le-am obţinut pretutindeni unde am încercat să părăsim codrul cu rezerve, care nu era altceva decât „tîre et air” din Franţa, aplicat şi la noi înainte şi pe vremea Regulamentului Organic.

Am oprit enumerarea la aceste tipuri de păduri, pentru că, ele fiind mai uşor accesibile, încercările de regenerări naturale s'au limitat cam la ele.

În faţa acestor rezultate este natural să ne întrebăm : *cari sunt cauzele acestei stări de lucruri ?*

Desigur că vor fi multe cauze, dar eu n'am să mă ocup decât de două din ele, pe cari le socotesc capitale, şi iată la cari :

1. Se aplică o modalitate de tratament necorespunzătoare acestor arborete.

2. Se fac greşeli şi în aplicarea modalităţii de tratament. Unele din aceste greşeli sunt atât de mari, încât se modifică şi spi-

1) Literatură consultată : *Arthur Fehr, von Krudener: Forstliche Standortsanzeiger, 1934.*

Pall Magyar: Natürliche Verjüngung und Bodenpflanzen, 1933.

ritul și litera acestei modalități ; am putea spune că am creiat chiar un fel de regenerare specific românească, cu care, e drept, nu prea ne putem mândri.

I. În afară de încercările făcute în ultimii ani cu regenerarea în ochiuri, pretutindeni unde silvicultura românească și-a propus să regenereze, din sămânță, arboretele de șleau, ca și pe cele de stejar cu fag, a aplicat „codrul cu tăieri succesive”.

Această modalitate de tratament a născut și s'a dezvoltat însă în pădurile de fag ; tehnica ei a fost concepută și a evoluat, prin urmare, potrivit cu felul de viață și cu nevoile acestui fel de arborete : tăieri de însămânțare uniforme pe toată întinderea parcelei ; însămânțare dela un singur an de sămânță, sau cel mult dela doi ; luminarea semințișurilor succesivă în timp și progresivă în intensitate, etc.

Este natural deci, ca acest fel de regenerare să nu dea rezultate bune decât în arboretele în care s'a dezvoltat, sau în acele alcătuite din specii cu aceleași cerințe, cum sunt cele de brad. Dar și arboretele de fag ca și cele de brad sunt uniforme, însămânțarea se face cu aceeași specie, semințișul născut are aceleași nevoi și aceleași facultăți.

Arboretele de cari ne ocupăm, și în deosebi cele de șleau, au altă structură și alt fel de viață. Alcătuite din specii cu cerințe fundamental deosebite, fiecare din ele își rânduieste coronamentul și rădăcinile potrivit cu pretențiile și cu aptitudinile pe cari le au.

Factorul ce guvernează această rânduială fiind lumina, în arboretele în vârstă, stejarul, care o suportă și o caută mai mult, ocupă etajul superior.

Etajul al II îl ocupă fagul, în cazul arborietelor de stejar cu fag, sau ulmul, frasinul și teiul în cele de șleau. Locul al III-lea, în arboretele de șleau — în cele de stejar cu fag, acest etaj lipsește — îl ocupă carpenul cu arțarul și jugastrul.

În urmă de tot găsim arbuști caracteristici acestor asociații.

Cam aceeași este și poziția pe care o ocupă rădăcinile speciilor ce intră în compunerea acestor arborete. Stejarul are rădăcinile cele mai adânci ; după el se înșiră toate celelalte, cam după gradul în care coronamentele lor caută sau rabdă lumina în spațiu.

Aceasta fiind compunerea și structura arboretelor de șleau și

a celor de stejar cu fag, să vedem : ce trebuie să urmărească operațiunile de regenerare pe care le facem cu ele.

Știm cu toții că valoarea acestor arborete o dă stejarul ; după el urmează frasinul și ulmul, și numai în al treilea rând vin celelalte specii. Este ușor de înțeles, prin urmare, că atunci când e vorba de regenerarea acestor arborete, pe prima linie a preocupărilor noastre trebuie să stea stejarul și după el, în cazul arboretelor de șleau, frasinul și ulmul.

Stejarul însă, după cum ne-o arată și poziția pe care o ocupă în etajarea coronamentelor, nu poate să nască, și mai ales nu poate să trăiască și să se desvolte decât cu capul la lumină. Dacă nu găsește aceste condiții, semințișul de stejar nu ia ființă sau pierе la puțin timp după ce s'a născut.

Ca să se poată realiza acest deziderat, fără de care nu putem obține o regenerare potrivită scopului, ar fi necesar :

a) Ca stejarul, și odată cu el și celelalte specii de lumină, să fructifice mai des ca celelalte specii din asociație, pentru ca semințișul lor să se poată instala imediat ce se creiază condiții proprii de regenerare :

b) Ca sămânța lor să se poată împrăștia ușor, pentru ca procentul ocupat de el să fie cât mai însemnat ;

c) Ca ele să aibă o creștere mai activă decât celelalte specii.

Să vedem acum și în ce măsură desfășurarea vieții arboretelor de care ne ocupăm satisface aceste condiții.

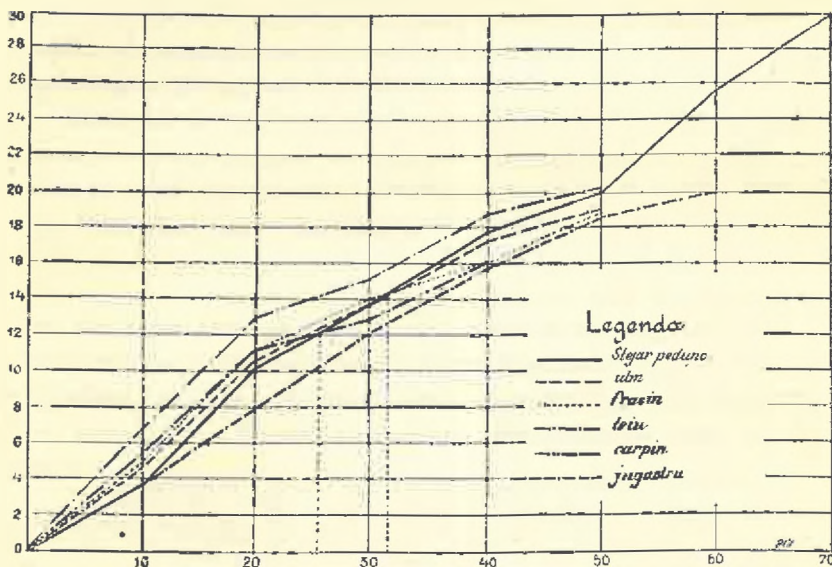
Nu este un secret pentru nimeni că aceste condiții sunt departe de a fi împlinite, atât în arboretele de gorun cu fag, cât și, mai ales, în cele de șleau.

Dacă ulmul și frasinul fructifică destul de des și se împrăștie ușor — fapt care, în cele mai multe cazuri, le asigură o participare mai bogată în arboretele tinere — stejarul fructifică, în cazuri fericite la 5—6 ani, de regulă însă la 6—8 și chiar 10 ani ; celelalte componente ale acestor arborete fructifică în fiecare an, sau cel mult la 2—3 ani.

Tot așa de rău stă stejarul și în ce privește ușurința de împrăștiere a semințelor : ghinda e grea și nu se depărtează decât câțiva metri în afară de cercul de proiecție al coronamentului său ; jirul, și semințele celorlalte specii, cari intră în compunerea arboretelor de șleau sunt mult mai ușoare — cele mai multe sunt și aripate — și sunt duse de vânt la distanțe mari.

În ceea ce privește vigoarea de creștere în tinerețe, deci în perioada care interesează regenerarea, creșterea în înălțime a stejarului este mai înceată ca a celorlalte specii. Analizele făcute în pădurea Ciolpani, stațiunea optimă a arboritelor de șleau, cum se vede din figura alăturată, dovedesc că, în afară de jugastru, până la 25—26 de ani toate celelalte specii iau înaintea stejarului. Abia după această vârstă, într'un interval de 10—12 ani, stejarul trece, rând pe rând, înaintea tuturor. Numai teiul îi mai stă împotriva până pe la 50 de ani.

*Creșterile în înălțime la speciile din arboretele de șleau
(fără gârniță și cer).*

Acestea fiind condițiunile în cari ia ființă și se desfășoară viața arboretelor tinere, în pădurile de fag și în cele de șleau, este limpede, că regenerarea acestor păduri cu asigurarea unui procent mulțumitor al speciilor de lumină, nu s'ar putea asigura decât atunci când conducerea tăierilor de regenerare s'ar face de așa natură ca stejarul să se însemănțeze cel dintâiu și să capete un avans de creștere înaintea celorlalte specii din asociație, atât cât îi este necesar, ca să rămână mereu deasupra celorlalte specii cu creșteri mai active.

Aceste condițiuni nu le creiază însă codrul regulat. Prin această modalitate de tratament, aplicată chiar cu mult discernământ, nu putem decât să asigurăm instalarea semințurilor de stejar înaintea celorlalte specii, și aceasta, numai cu condiția, ca tăierea de însămânțare să se facă în anii de sămânță la stejar și arboretul să fie condus de așa natură, ca pe locul pe care trebuie să-l ocupe stejarul, să nu fie instalat mai înainte semințurile celorlalte specii, ori, dacă acestea sunt instalate, să fie scoase din rădăcină.

Avansul de creștere pentru stejar nu este posibil la codrul regulat. Această modalitate de tratament pune condiția tăierilor de însămânțare uniforme pe toată suprafața și însămânțări dela un singur an de sămânță.

Credința că am putea asigura dezvoltarea stejarului prin operațiuni culturale, dacă mai poate lăsa oarecare speranțe la arboretele de gorun cu fag — gorunul rabdă ceva mai multă umbră decât stejarul pedunculat — apoi este o iluzie la arboretele de șleau.

Dar chiar la arboretele de stejar cu fag, protejarea stejarului necesită atâtea cheltuieli și rezultatele sunt așa de slabe, încât ar fi o greșeală ca și cheltuielile și energia să nu fie îndreptate spre scopuri demne de o cauză mai bună.

II. Dacă cumva se întâmplă vreodată ca, codrul regulat, prin el însuși, să nu fi desăvârșit opera de transformare a arboretelor de valoare în altele inferioare, aceasta rămâne în sarcina greșelilor de aplicare. Intre acestea număr iarăși numai două :

*scoaterea subarboretului odată cu tăierile pregătitoare ;
și fixarea de mai înainte, pentru toată perioada de regenerare,
a anilor când trebuie să se facă tăierile de regenerare.*

1. Tăierea subarboretului, odată cu tăierile pregătitoare, este o greșeală de neertat și, din păcate, am văzut-o repetată aproape peste tot unde am dat peste regenerări de codru regulat.

Extras odată cu tăierile pregătitoare, subarboretul lăstărește și crește mai des și mai viguros ca înainte de tăiere. Când, în urmă, se face tăierea de însămânțare, semințele speciilor de lumină — în cazul nostru stejarul — găsesc locul ocupat de subarboret. Chiar dacă reușește să se instaleze un oarecare seminț sub acest subarboret, el este repede înăbușit de coronamentele joase ale acestui

etaj, care împiedică circulația aerului. Greșeala rămâne aceeași, poate e chiar mai mare, dacă cumva tăierea subarboretului se face în timpul verii ca să nu mai lăstărească. În acest caz, până să se facă tăierea de însămânțare, se usucă și se înierbează pământul.

Subarboretul trebuie tăiat sau scos odată cu tăierea de însămânțare și aceasta numai în cazul când această tăiere se face în anii de sămânță la stejar. Dacă cumva tăierea nu se face în anii de sămânță, subarboretul trebuie păstrat până vin acești ani. Numai acolo și când se întâmplă ca, în arboretele în curs de regenerare, solul să fie acoperit de un strat prea gros de pătură moartă, care ar împiedica colțul semințelor să ajungă la pământ sănătos, se poate scoate o parte din subarboret și numai atât cât e necesar să se înlesnească descompunerea stratului de frunze moarte.

2. Fixarea în timp și în spațiu a tăierilor de regenerare, la începutul și pentru întreaga perioadă de regenerare, este o greșală care nu se mai întâlnește nicăieri, decât la noi.

Este o concepție specific românească care zădărnicește orice început de însămânțare a stejarului — oricare ar fi auspiciile sub cari își începe viața.

Precizând dela început anii și parcelele în care să se facă tăierile de regenerare, prin firea lucrurilor, numai în foarte puține parcele tăierile de însămânțare vor coincide cu anii de sămânță la stejar. În toate celelalte, aceste tăieri se vor face înaintea sau în urma acestor ani. Ori am văzut, că atât fagul în arboretele de stejar cu fag, cât și speciile cari intră în compunerea arboretelor de șleau fructifică în fiecare an sau, în orice caz, mult mai des ca stejarul.

În cazul din urmă, și în arboretele de șleau ca și în cele de gorun cu fag, ghinda va găsi locul ocupat de alte specii. Chiar dacă alături de aceste specii se vor instala și semințișuri răslețe de stejar, neavând lumină și neputând suporta înghesuiala celorlalte, ele vor fi lipsite de vigoare și vor pieri în timpul cel mai scurt.

Să analizăm și împrejurarea fericită când tăierile de însămânțare coincid cu anii de sămânță la stejar. În aceste cazuri, dacă am avut grija ca terenul să nu fie înertat sau ocupat de semințișurile celorlalte specii, stejarul va găsi condițiuni prielnice spre a-și instala urmași în număr îndestulător. Odată cu aceștia însă, sau cel mult în anul următor, alături de ei se vor așeza și semințișurile celorlalte

specii cari sunt mult mai bine înzestrate: cresc mai repede și umbra arborilor bătrâni le prieste de minune. Stejarul care crește și mai încet și care, chiar pentru creșterea aceasta înceată, are nevoie să fie scaldat în lumină, n'ar avea prea mulți sorși de izbândă, chiar de ar fi luminat cât mai repede. Planul de exploatare rigid ne obligă însă să așteptăm 4—5 și chiar 10 ani. În acest interval urmă de stejar nu mai există.

Din cele descrise mai sus, e ușor de înțeles de ce obținem carpîn și jugastru în locul arboretelor de șleau, și fag în locul celor de stejar cu fag. Codrul regulat în aceste arborețe, chiar ideal aplicat, nu poate să dea decât o foarte puțin probabilă regenerare a stejarului; aplicat așa cum o facem noi, el nu poate să dea alte rezultate decât acelea pe care le-am văzut.

REGENERAREA NATURALĂ A PADURILOR ÎN ROMANIA

de Ing. M. Rădulescu

S'au împlinit 12 ani în primăvara anului 1936, de când serviciul nostru silvic desfășoară o acțiune vie și susținută pentru reimpădurirea munților devastați de podoaba lor seculară, prin exploatarea sălbatică și pentru restaurarea arboretelor și coastelor degradate ¹⁾.

În urma acestei activități cea mai mare parte din suprafețele tăiate ras și neregenerate în pădurile de munte ale statului au fost rediate producției lemnoase, iar la câmpie și deal, unde pădurile au avut de suferit mai mult din cauza greutăților mari prin care a trecut neamul românesc, s'a lucrat stăruiitor la împădurirea poenilor, sporirea consistenței masivelor, mărirea procentului de specii prețioase și ameliorarea puterii de producțiune a solului prin introducerea subarboretului și crearea de masive amestecate.

1) Spre a ne da seama de puterea de muncă a Corpului silvic, în materie de regenerarea pădurilor dăm mai jos câteva date:

a) În 1935 suprafața pepinierelor cultivate de Caps a fost de 842.36 ha, iar numărul pueștilor apti de plantat produși 79.000.000.

b) În toamna 1934 s'au cules de Caps 42.690 Hl. ghindă și 92.156 kg semințe forestiere din alte specii, iar în toamna 1935 s'au cules 7.480 Hl ghindă, respectiv 177.370 Kg. semințe din alte specii.

c) În 1934 s'a împădurit de Caps 22272 Ha., iar în 1935, 19.789 ha. La aceste cifre trebuie adăugate datele Dir. regiunii silvice.

La rândul său Direcția regimului silvic prin ocoalele sale a lucrat la restaurarea pădurilor celorlalte categorii de proprietari și la reimpădurirea terenurilor degradate.

Odată cu acestea ocoalele cari au avut mai puțin de împădurit au căutat să-și îndrepte sforțările spre regenerarea naturală a pădurilor.

Spre lauda camarazilor, cari au activat în acest domeniu și a silviculturii naționale, rezultatele obținute până acum sunt din cele mai îmbucurătoare.

După câțiva ani ocoalele silvice Caps și apoi cele dela pădurile administrate de stat, vor termina cu reimpădurirea munților și cu restaurarea arboretelor degradate. Și atunci se pune serios întrebarea, dacă vor putea fi în situația să-și regenereze pe cale naturală pădurile, ce au în administrație.

Răspunsul socotim că nu este prea greu de dat. Într'adevăr, dacă examinăm în fugă condițiunile naturale de vegetație ale pădurilor noastre, vom ajunge la concluzia, că regenerarea se face ușor, sau foarte ușor din sămânță, dacă ele au liniștea necesară.

Pentru aceasta să ne gândim la pădurile de fag, fag cu brad, sau brad curat, unde aproape în totdeauna se găsesc instalate sub masiv semințișuri preexistente. Ba mai mult se cunosc cazuri numeroase, când în urma tăerilor rase la fag s'au obținut regenerări frumoase din sămânță. (Pădurile de fag din Transilvania).

Intrucât privește *gorinul* (*Q. sessiliflora*), această specie fructificând mai des și suportând mai ușor acoperișul decât pedunculatul se regenerează ușor. (După experiențele din ultimul timp e suficient să se dea liniștea necesară „parchetelor în rând”, prin oprirea pășunatului ca regenerarea să fie asigurată).

Nici la *pedunculat* problema regenerării naturale a pădurilor nu este prea grea, de vreme ce se găsesc parchete regenerate natural din sămânță „ca peria” în urma tăierilor rase, după un an bun de sămânță. (Ex.: Pădurea Iuda din ocolul silvic Nucet, jud. Dâmbovița, pădurea Malu-Roșu din ocolul silvic Gruiu iud. Ilfov și Ciolpani din ocolul silvic Țigănești-Ilfov, etc.).

Molidul apoi, crește în multe părți ale țării în condițiuni optime de vegetație. Din această cauză semințișul său invadează grădinile și fânețele locuitorilor, și se regenerează „ușor ca o burueană”, după incendii și tăeri rase, dacă în apropiere se găsesc masive bătrâne, din care să primească sămânța (Ex.: masivele de pe Ceahlău). ,

Deasemeni caută să-și reia repede locul pierdut la limita de vegetație, când pășunatul, care-l împinsese în jos, încetează. (Ex.: pădurile din Bucegi).

Aceleași lucruri favorabile se pot spune și de tei, carpen, ulm, frasin, paltin etc.¹⁾.

Dar pe lângă condițiunile naturale de vegetație favorabile, pe care le constatăm cu plăcere în pădurile noastre, pentru regenerarea lor naturală nu trebuie să uităm, că *personalul silvic de toate gradele, trebuie să fie foarte bine pregătit din punct de vedere silvic* (teoretic și practic) și să nu ocolească lucrările de teren, pentru neînsemnate lucrări de birou, cari pot fi executate ușor în orele libere, sau de personalul subaltern.

În acelaș timp populația din jurul pădurilor trebuie să știe să tae și mai ales să scoată cu îngrijire materialul exploatat, fără prejudicierea semințișurilor.

Din câte știm, personalul nostru silvic, așa cum îl avem, lucrează și se poate instrui ușor pentru lucrările cele mai fine din cultura pădurilor.

Ca urmare a celor expuse rezultă clar că regenerarea naturală a pădurilor noastre se poate obține mai ușor în comparație cu alte țări din Apusul Europei, unde silvicultorul are de luptat din greu cu *humusul acid*, cu *turba*, cu *ortstein*-ul etc. sau cu terenul extrem de dificil, cu văi înguste și pante rezezi.

Cu toate acestea nu însemnează că nu trebuie să *aprofundăm de aci înainte cunoașterea condițiunilor de vegetație ale pădurilor noastre*, spre a obține metode de regenerare perfecte, potrivite cu climatul și solul nostru, și mai ales să *contribuim pe cale artificială la regenerarea pădurilor*, când vom constata că natura întârzie să ne dea la timp ani buni de sămânță.

De asemeni să stăruim în pregătirea personalului silvic de toate gradele pentru o gospodărie forestieră mai fină, căvțând să impușinăm și să standardizăm lucrările de birou, ca să-i rămână *cât mai mult timp liber pentru teren*.

1) Numai în pădurile de antestepă, cu precipitațiuni mai puține și cu solul mai puțin levigat, nu putem vorbi de o regenerare ușoară pe cale naturală a pădurilor.

INNOBILAREA MASIVELOR, IN JUD. TULCEA

de Ing. A. C. Chirijescu

În județul Tulcea, deosebit de pădurile din regiunea inundabilă a Dunării, Statul posedă un întins domeniu forestier, de peste 70.000 ha, cari se administrează prin șapte ocoale silvice.

Este o regiune de coline joase, care primește 400—600 mm. precipitațiuni atmosferice anuale.

Solurile sunt, în genere, de tipul brun-roșcat de pădure, mai mult sau mai puțin podzolite, cernoziomuri degradate și, în mai puțină măsură podzoluri schelete.

Dintre arboretele naturale, pe cari le-a instalat natura în această regiune, tipul tei-carpin ocupă mai mult de jumătate din suprafața de mai sus.

Aceste specii ocupă 70% din compoziție, în amestec cu jugastru, paltin, sorb, păr, măr și foarte rar, diseminat, gorun și frasin.

Raritatea gorunului și frasinului și condițiunile naturale în cari se găsește acest tip de arboret: platouri și pante dulci, funduri de văi, cu soluri argilo-nisipoase, brun roșcate și slab podzolite, reavâne, profunde, fertile, arată că avem de a face cu un arboret de tip provizoriu.

În adevăr, pentru asemenea condițiuni staționale natura a destinat arboretele de tipul gorun-șleau.

Observând compoziția acestor arborete, prin locurile unde, în trecut, acțiunea nefastă a omului s'a manifestat mai puțin, găsim:

În etajul principal: Gorunul (*Q. sessiliflora*), frasinul (*F. excelsior*), Teiul (*T. tomentosa*), carpinul (*C. betulus*), uinul (*U. campestris*) și paltinul (*A. platanoides*).

În etajul al doilea: jugastrul (*A. campestris*), cireșul (*P. avium*), teiul (*T. parvifolia*), mărul (*P. malus*), părul (*P. communis*), scorușul (*S. torminalis*) și moșdreanul (*F. ornus*).

În etajul al treilea un subarboret bogat de: corn (*C. mas*), alun (*C. avellana*), lemn căinesc (*L. vulgare*), salbă moale (*E. europaea*), clocotici (*St. pinnata*) și dârmox (*V. lantana*).

Dispariția gorunului și frasinului din aceste arborete se explică, în cea mai mare parte printr'un întunecat trecut, când vicisitudinile istorice și ad-tive ale Dobrogii au impus grele tributuri pădurilor din acest frumos ținut.

Încă din timpurile înfloririi cetăților grecești, depe malurile mării, precum și în timpul stăpânirii romane, aceste cetăți, fiind

situate în dreptul stepei centrale a Dobrogei, numai în codrii Tulcei puteau găsi din abundență materialul de foc și de construcțiuni, de care aveau nevoie.

Locuitorii din Histria -- povestește V. Părvan, în lucrările sale -- au intervenit, în anul 44 după Hristos, către guvernatorul Flaviu Savin, să le întărească vechiul privilegiu, de a aduce lemne fără plată, din părțile Tulcei de azi.

Mult mai târziu, când imperiul Otoman se întindea până la gurile Dunării; iar pădurile erau „proprietatea lui Allah“, din codrii Babadagului se aduceau trunchii de stejar pentru construirea corăbiilor dela Țarigrad.

Pe atunci, deși soldații Sultanului făceau un fel de pază, totuși „Balta-Lâc“-ul (dreptul toporului) nu se complica cu reguli de silvicultură, căci era deplina libertate de a tăia orice și de oriunde.

Tot din aceste păduri, s'au scos, prin extracțiuni, pe alese, cei mai frumoși trunchi de stejar pentru lucrările hidraulice dela gurile Dunării.

În fine, în 1916/1919, armatele de ocupațiune au luat un nou vir acestor păduri, iar după aceea, refacerea liniilor telefonice ale județului, complet distruse, au format ultimul act, dintr'o tragedie îndelungată, ai cărei triști eroi au fost stejarul și frasinul.

Revenindu-se la vremuri mai normale, ad-ția noastră a pus ordine, a oprit pășunatul, a reglementat tăerile prin amenajamente, și în scopul de a obține trunchiuri sănătoase, de marj dimensiuni, chiar de tei, care este foarte căutat și util, provenite din sămânță, s'a adoptat regimul codrului pentru o parte din aceste păduri.

Suprafețele exploatare fiind păzite de pășunat, ele se regenerează în întregime, nu numai din lăstari, dar și din drajoni și semințe, chiar unde s'au practicat tăeri rase, de crâng.

Totuși, aceasta nu este suficient.

Codrii Tulcei pot și trebuie să fie din nou dotați cu măreția stejăruului de odinioară și cu ceilalți nobili tovarăși: frasinul și paltinul.

Simpla aplicare a tăerilor prescrise de amenajamente nu poate avea de rezultat decât însămânțarea cu speciile existente.

Natura singură nu poate face mai mult.

Aceasta justifică și impune intervenția noastră.

Momentul lucrărilor.

O chestiune primordială, a fost stabilirea momentului sau momentelor, din viața arboretului, când se poate interveni, cu mai multe șanse de reușită în această lucrare de ameliorarea compoziției arboretelor.

Acest moment nu poate fi nici prea mult înaintea tăerilor de regenerare, căci pueții introduși n'ar putea rezista din lipsa luminii și nici prea târziu după acele tăeri, căci concurența lăstarilor, drajonilor și a buruienilor ar fi de neînving.

Primul moment — pe care îl considerăm, ca cel mai eficace — este cu câțiva ani înainte de începerea tăerilor de regenerare: atunci ne ajută condițiunile favorabile de climă și sol, pe cari le creiază starea de masiv, iar mai târziu, când acesta se va deschide, speciile introduse vor avea un avans important de creștere și vor lupta mai ușor cu mediul înconjurător. Vom face deci „lucrări sub masiv”.

Fată de capacitatea de a suporta umbrirea, gorunul se poate introduce, prin lucrări sub masiv, cu 3, maximum 4 ani, înaintea deschiderii masivului, iar stejarul cu 2—3 ani înainte.

Al doilea moment, care se poate folosi în cazurile când a fost scăpat primul, este imediat după golirea parchetului de materialul exploatat, deci prin *complectări*.

În fine, un ultim moment care s'ar mai putea folosi, este prin lucrările zise în „*coridoare*” a căror experimentare ne-a fost consiliată de către D-1 Inspector General Z. Przemęchi.

Ele se vor face, după ce tânărul arboret a format starea de masiv strâns și litiera a început să se formeze, deci pe la 6—8 ani.

Technica lucrărilor.

Speciile prețioase, cari se vor asocia stejarului sau gorunului, potrivit condițiunilor staționale, sunt frasinul și paltinul, iar în văi și depresiuni, cu soluri nisipo-argiloase, profunde, și reavâne se poate introduce nucul american și chiar nucul obișnuit, cu foarte frumoase și interesante rezultate.

Meroda semănăturilor e cea mai indicată pentru stejar și nuc.

Totuși în anii când avem abundență de semințe e foarte recomandabil ca o parte să o folosim și în pepiniere, pentru a avea un stoc de pueți în anii următori, când sămânța va lipsi și când vom planta.

În ce privește celelalte specii, frasinul și paltinul, deși semănătura ar putea da rezultate, totuși e mai bine să se facă plantațiuni cu pueți viguroși. Este mult mai sigur. Semănătura ar face ca, în momentul deschiderii masivului să avem pueți prea mici, de aceste specii, puțin capabili de a lupta cu buruienile și foarte expuși pieirii.

Pregătirea solului, în cazul semănăturilor cu ghindă, s'ar putea face prin simplă greblare, concomitent cu aruncarea ghindei, dar aceasta numai în anii când vom avea mai multă sămânță — necesită 7—8 hl. la hectar — și unde solul nu va fi prea compact sau inerbat.

În caz contrariu solul trebuie pregătit cu plugul sau cu sapa, pe toată suprafața ochiurilor unde vom face lucrările, iar semănătura o vom face în cuiburi, cu câte 2—3 ghinde, necesitând numai 3—4 hl. la suprafața efectivă de 1 ha., și obținând astfel maximum de efect, atât ca suprafață cât și ca reușită, din cantitatea de ghindă, de care dispunem.

Dacă solul nu este inerbat, este suficientă pregătirea cu plugul în bande late de 1,5—2 m, depărtate cât lățimea lor, sau pregătirea cu sapa, în tăblii de minimum 4 m², iar semănătura tot în cuiburi.

Este de văzut dacă — chiar în aceste locuri mai puțin favorizate în precipitate atmosferice — în cazul existenței litierei, nu ne-am putea dispensa de mobilizarea solului.

Nu este recomandabilă semănătura în rigole, constatat fiind că, în asemenea cazuri șoarecii au cea mai mare ușurință pentru consumarea ghindei.

O chestiune deosebit de importantă este *distribuția în spațiu* a pueților plantați sau a cuiburilor de semănătură; decât o răspândire rară și uniformă, pe suprafețe mari, e mult mai bună concentrarea deasă în buchete mari, deoarece astfel se limitează lupta pentru existență numai la periferia acestor buchete.

Distanța între cuiburile cu semințe sau între pueții plantați, în interiorul unui buchet e mai bine să fie mică, pentru ca pueții să pună mai ușor stăpânire pe sol.

Distanța de 1 pas — 0.75 m — e foarte nimerită în cazul *semănăturii* în cuiburi și nu scumpește lucrările.

Dacă se fac plantațiuni, *distanța* s'ar putea mări la 1 m/1 m, ținând seama că dacă pueții folosiți sunt viguroși, ar putea închide masivul în același timp cu cei proveniți din semănătură.

Tot odată se mai micșorează costul lucrărilor, la unitatea de suprafață, care este destul de ridicat.

Mobilizarea solului cu sapa, facerea gropilor și plantarea necesită 3,6 zile de lucru pentru 1000 pueți, iar fără mobilizarea solului, 2 zile de lucru.

Cu distanța de 0,75/0,75 m — în patrat — avem aproape 18.000 pueți la hectar, ceia ce ar necesita 65, respectiv 36 zile de lucru la hectar, așa dar destul de mult.

Reducând distanța, în cazul plantațiilor, la 1/1 m, munca se reduce la 36, respectiv 18 zile de lucru la hectar, deci o economie foarte mare, mult mai sensibilă decât dezavantajul care ar rezulta din adoptarea acestei distanțe, ceva mai mari, decât în cazul semănăturilor.

Locul în care se vor așeza aceste buchete trebuie ales în condițiuni, cari să ușureze și dezvoltarea pueților și lupta de mai târziu, pentru existență.

Nu se vor așeza deci în lăstărișuri, cari ar necesita cheltueli mari cu scoaterea lor, ori sub desigur de arbori mici ori de arbuști, ci sub masivul bătrân și înalt, în ochiurile deja existente, sau unde consistența este mai redusă, extrăgându-se, din interiorul suprafeței astfel alese, eventualii lăstari sau tufele de corn, alun, clocotici și alți arbuști mari, cari ar jena dezvoltarea pueților, prin coronamentul lor.

În ce privește lucrările de *complectarea regenerării naturale*, după golirea parchetului, acestea se vor face, pe cât posibil, după aceleași norme ca și lucrările sub masiv, dar, în cazul plantațiilor, pueții trebuie să fie foarte viguroși.

Fie că speciile prețioase au fost introduse sub masiv, fie că au fost introduse prin complectări, evoluția lor trebuie urmărită regulat și să le venim în ajutor prin *degajări*, atunci când se simte nevoie.

Metoda prin coridoare se va aplica, în jud. Tulcea, pentru prima dată, în această toamnă, în vederea experimentării, după recomandățiunile d-lui Inspector General Z. Przemęchi.

În arboretele tinere, de 6—8 ani, cu litiera formată, se vor deschide coridoare late de 1—1,50 m, la distanța de 6 m unul de altul.

Pe aceste coridoare se vor lăsa în picioare, tulpinile de stejar și frasin cari eventual s'ar întâlni și se vor planta pueți *viguroși* de

stejar și frasin, la distanța de 1 m. între pueți, sau se va semăna ghindă, după o prealabilă mobilizare a solului cu sapa.

Ingrijirea acestor lucrări va consta din degajarea pueților prin tăerea ramurilor arborilor laterali și a lăstarilor cotropitori.

E de observat că lucrarea are tot caracterul de „sub masiv” cu acelaș aport din partea pădurii, în ceea ce privește condițiunile favorabile de sol și micro-climă, oferite pueților.

Ănotimpul cel mai convenabil efectuării tuturor acestor lucrări, ca și al celorlalte lucrări de împăduriri din această regiune, este toamna: beneficiem de acumularea umidității iernii, vegetația pueților sau incolțirea și răsărirea ghindei începe mai din timp, iar lupta cu frecvențele secete de primăvară, din această regiune, e mult ușurată.

Afară de aceasta și condițiunile ad-tive sunt mai favorabile: lucrătorii se găsesc mai ușor, procurarea și justificarea fondurilor nu este amenințată de spectrul închiderii exercițiului financiar, cum ar fi primăvara, iar șeful ocolului nu este preocupat de lucrările biurocratice ale închiderii anului financiar.

Lucrările de inobilarea masivelor au început în jud. Tulcea și în Dobrogea, pentru prima dată în toamna 1934, la ocoalele Cerna și Niculițel, când s'au făcut semănături cu ghindă și au continuat în 1935/1936 la aceste ocoale, cum și la ocolul Măcin.

Astăzi ocoalele din jud. Tulcea au în pepiniere mari cantități de pueți viguroși de gorun și stejar, proveniți din semănăturile făcute în toamna 1934, când a fost abundență de ghindă, așa că lucrările se vor intensifica și se vor efectua și la alte ocoale.

Rezultatele de până acum se văd bune și credem că, prin respectarea tuturor normelor fixate, vor fi și mai bune.

Contăm că aceste lucrări vor intra în tradiție la toate ocoalele unde este necesar, ele fiind o nobilă manifestare a specialității.

PROBLEMA REGENERĂRII NATURALE A PADURILOR DIN BASARABIA

de Ing. Gr. Caminschi

Regenerarea naturală a pădurilor fiind un ideal, către care trebuie să fie îndrumată gospodăria silvică, este bine ca această problemă să fie discutată cât mai pe larg și sub toate aspectele ei, fiecare căutând să aducă contribuția sa, oricât de modestă, bazată

pe constatările și observațiunile ce a avut ocazia să le facă în cariera sa de silvicultor. Acest lucru este cu atât mai necesar, cu cât problema regenerărilor naturale este o problemă foarte complicată, fiind în funcțiune de mai multe considerațiuni de ordin tehnic, economic și chiar administrativ, de cari trebuie să se țină neapărat seamă, pentru ca lucrările ce se întreprind să aibă șanse de reușită.

În cele ce urmează voi încerca să schițez în linii cu totul generale problema regenerării naturale a pădurilor din Basarabia, în speranță ca alți colegi, cari au lucrat sau lucrează în această provincie, nu vor întârzia să completeze și să desvolte cele expuse pe scurt în acest articol până la elucidarea cât mai amplă a problemei în tot complexul ei.

Într'un articol precedent ¹⁾ am arătat că pădurile Basarabiei pot fi divizate în trei grupe principale: a) păduri de șleau, b) dumbrăvi de stejar pe cernoziomuri degradate și c) păduri de luncă. Condițiunile de regenerare naturală pentru fiecare din aceste categorii fiind cu totul deosebite, voi examina problema separat pentru fiecare din ele, arătând ce putem face, și la ce rezultate ne putem aștepta.

Pădurile de șleau ale Basarabiei sunt cele mai importante, atât ca întindere, cât și pentru calitatea materialelor lemnoase, ce produc, și mai ales, pe care ar putea să le produsă, fiind bine îngrijite și aplicându-li-se tratamente potrivite. Suprafața totală ocupată de aceste păduri este de circa 120.000 ha., din care aproximativ jumătate se află în partea centrală a Basarabiei, cunoscută în localitate sub numirea de „Codri”, iar celelalte sunt răspândite în județele Hotin, Soroca, Orhei și Tigheci, în acest din urmă numai un masiv izolat de circa 2.000 ha., un rest din „Codrii Tighectului”, vestiți odinioară.

Arboretele ce formează aceste păduri sunt populate cu *stejar pedunculat* și *gorun*, în amestec cu carpin, tei, frasin, ulm, acerinee, be alocuri fag (Nord-Vestul județului Hotin — „Bucovina Basarabeană”) precum și alte specii foioase, iar în subarboret găsim: sânger, corn, clocotici, lemnul câinelui, salbe, etc. Arboretele vegetează pe soluri de pădure bine levigate, reavene, în majoritatea cazurilor profunde și fertile. Precipitațiunile atmosferice sunt în can-

1) Rev. Păd. No. 6/936.

titate suficientă. Grație condițiilor de vegetație foarte favorabile pentru pădure, arboretele se dezvoltă viguros, au un aspect sănătos și formează în general masive bine închise.

Astfel fiind, condițiile pentru regenerarea acestor păduri prin sămânță pe cale naturală sunt foarte favorabile. Din păcate însă, aceste păduri, care în cea mai mare parte au devenit proprietatea statului numai după Unire, fiind expropriate în anul 1921 pe baza legii de reformă agrară pentru Basarabia, au fost exploatare de foștii lor proprietari, ca regulă generală, la revoluții scurte de crâng și ca consecință vârstele arboretelor sunt în prezent prea mici. Într'adevăr, după cele mai recente date statistice, adunate pe teren cu ocazia amenajării acestor păduri în anii 1933—1935, reese că avem în prezent următoarea repartizare pe clase de vârstă (din 20 în 20 ani).

Cl. I.	— 65.674 ha.	— 57,2%
.. II.	— 36.562 ha.	— 31,9%
.. III.	— 7.149 ha.	— 6,2%
.. IV.	— 3.574 ha.	— 3,1%
.. V.	— 1.006 ha.	— 0,9%
.. VI.	— 820 ha.	— 0,7%
Total	114.785 ha. ¹⁾	100%

Reese deci, că aproape 90% din pădurile de șleau ale Basarabiei sunt în vârstă dela 1 până la 40 ani, iar arborete exploatabile în codru (dela 100 ani în sus) avem mai puțin de 1% !

O altă consecință a tratamentelor nepotrivite din trecut și a lipsei aproape totale de operațiuni culturale, precum și a altor împrejurări vitrege (brăcuiri din timpul războiului și anarhiei, delict, etc.) a fost reducerea simțitoare a procentului speciilor de stejar în multe din pădurile Basarabiei, locul stejarului fiind ocupat de esențe ordinare în special de carpin și tei. Așa de exemplu, la ocolul Sadova, ale cărui păduri sunt dintre cele mai frumoase din Basa-

1) La cari se mai adaogă circa șase mii hectare rezervațiuni și serli date în uzufruct.

rabia, avem următoarea repartizare a arboretelor din punct de vedere al participării stejarului în formarea lor²⁾:

3.733	ha.	fără stejar, sau cu stejar diseminat
2.729	„	cu stejar în proporție de 10%
2.147	„	„ „ „ „ 20%
1.334	„	„ „ „ „ 30%
650	„	„ „ „ „ 40%
343	„	„ „ „ „ 50%
971	„	„ „ „ „ peste 50%

11.907 ha în total.

Deși în alte părți situația nu este atât de rea, totuși sunt și acolo suprafețe mari de pădure, în cari stejarul se află într'o proporție mult prea mică față de celelalte specii.

Concluziile, ce se pot trage din cele arătate mai sus, sunt clare :

a) Problema regenerării naturale prin sămânță a pădurilor de șleau din Basarabia nu este de actualitate și nu va fi încă mult timp. — cel puțin 50—60 de ani — până când pădurile tinere acum în vârstă de 30—40 ani, nu vor ajunge la maturitate ;

b) Pentru a avea chiar atunci arborete apte de a se regenera cu succes pe cale naturală, va trebui să folosim acest răgaz impus de împrejurări pentru formarea viitoarelor arborete de codru, — lucrare, care va cere silvicultorilor multă muncă și multă pricepere, dat fiind faptul că, pe de o parte procentul stejarului s'a micșorat foarte mult, iar pe de altă parte, ținând seamă de împrejurarea că marea majoritate a arboretelor provin din tăieri repetate de crâng, deci cu longevitate redusă.

Acest răgaz va trebui folosit de asemeni pentru găsirea metodelor celor mai potrivite de aplicat, față de condițiunile locale, profitând în acest scop de cele câteva serii, în care etatea arboretelor permite să facem chiar de pe acum regenerări în codru.

Condițiunile naturale pentru regenerarea prin sămânță a pădurilor de șleau din Basarabia sunt, o repetăm, favorabile și dacă vom ști să folosim bine răgazul impus, nu avem niciun motiv să ne îndoim de reușita lor.

2) Date extrase din amenajamentul întocmit în anul 1934.

Dacă trecem acum la chestiunea regenerărilor naturale a dumbrăvilor de stejar, de pe solurile de ante-stepă, suntem nevoiți să constatăm că aci problema, ce ni se pune, recte, ce ni se va pune în viitor, când vom avea arborete ajunse la maturitate, va fi cu mult mai grea, decât pentru arboretele de șleau.

Cred că nu exagerez, dacă afirm, că de multe ori vom întâmpina aci dificultăți aproape de neînving. Aceste arborete sunt compuse din stejar pedunculat pur, sau în amestec prea slab cu alte specii. Se știe însă că stejarul are tendința de a se rări la vârste înaintate și ca consecință solul se înerbează, creindu-se condițiuni nefavorabile pentru germinarea seminței căzute. Și chiar dacă am avea, în cazurile cele mai favorabile, arborete bine închise, ajunse la maturitate, totuși solul ar fi expus a se înerba imediat după tăerea de însemănțare, care ar trebui să deschidă mult masivul, știut fiind că stejarul pedunculat are nevoie de foarte multă lumină ca să fructifice abundent. Pentru a preveni acest inconvenient al pedunculatului nu avem altă cale decât să încercăm introducerea speciilor auxiliare, dintre acele ce ar putea rezista aci și în special introducerea arbuștilor. Numai dacă vom reuși să creem aci arborete amestecate, perfect sănătoase și bine închise, vom putea în viitor să ne încumetăm a încerca regenerarea lor pe cale naturală prin sămânță, care însă nici în acest caz nu va fi deloc ușoară.

În ce privește arboretele de ante-stepă, aflate pe soluri de o formație mai nouă, slab levigate, uscate și compacte, cred că ar fi preferabil să renunțăm la ideea de a le regenera natural, numai prin sămânță, resemnându-ne să le tratăm și pe viitor în crâng. Maximum ce am putea spera aci, ar fi o regenerare numai parțială prin sămânță pentru a preveni îmbătrânirea tulpinelor prin tăieri repetate de crâng. Dar chiar și pentru aceasta va fi nevoie probabil să se intervină de multe ori pe cale artificială.

În fine, ca să complectăm această scurtă expunere nu ne mai rămâne, decât să vorbim despre regenerarea pădurilor de luncă. Aci chestiunea se prezintă mult mai simplă, decât în cele două cazuri precedente. Pe de o parte aceste păduri în marea majoritate a cazurilor sunt populate cu specii de mică valoare: salcie, plop și ulm, la care numai în anumite locuri și într-o proporție relativ mică se adăogă stejarul și frasinul. Astfel fiind, creșterea acestor arborete până la vârste înaintate nu are nici un rost, fiindcă la noi în țară lemnul de dimensiuni mari de speciile arătate mai sus nu este căutat.

Pe de altă parte, condițiunile de vegetație fiind aci foarte favorabile și arboretele în majoritatea cazurilor fiind perfect sănătoase, regenerarea lor prin lăstari este perfect asigurată. În plus se observă, că deși pădurile se exploatează la vârste mici, totuși de multe ori se instalează în mod natural semințiș destul de abundent, dacă la exploatare se lasă și ceva seminceri. Deci silvicultorul nu are decât să îngrijească de acest semințiș prin operațiuni culturale, făcute la timp și cu pricepere, pentru ca să aibă o regenerare parțială prin semințe, evitându-se astfel pericolul îmbătrânirii tulpinelor, prin exploatari repetate de crâng. Concomitent cu aceasta se va face tot pe cale naturală și *inobilarea acestor arborete*, protejându-se speciile mai prețioase față de acele de mai mică valoare : *ulmul* față de *plop* și *salcie*, *stejarul* și *frasinul*, față de *ulm*. Aceasta bineînțeles nu exclude intervențiile pe cale artificială, cu scopul de a înobila aceste arborete prin introducerea speciilor exotice potrivite stațiunii.

Această chestiune este însă în afară de cadrul prezentului articol.

REGENERAREA NATURALĂ LA COLINELE INALTE

de Ing. Mircea Popescu

Pădurile ce acopăr colinele înalte ale țării noastre sunt constituite în marea majoritate din două specii importante: *gorunul*, ocupând fețele însorite și platourile și *fagul*, pe versanții vestici și cei de Nord; iar regimul ce li se aplică prin amenajamentele în vigoare, în genere, este cel al codrului, cu modalitatea de tratament: tăeri succesive.

Să vedem acum cari sunt rezultatele regenerării la aceste două specii :

Fagul, fiind în zona sa optimă de vegetație și esență de umbră se regenerează ușor în codru cu tăeri succesive.

Pueți mici de *fag* găsim chiar și în arboretele cele mai închise ca consistență, cari nu așteaptă decât o rărire a coronamentelor pentru ca profitând de puțină lumină să înceapă ca să se desvolte.

Greșelile pe cari agenții silvici le mai fac uneori cu ocazia marcărilor și a exploatărilor materialelor le repară natura, care este foarte darnică cu *fagul*, așa încât, după trecerea a două tăeri succesive, ultima găsește în genere un semințiș des și încheiat, în stare

de nucleiș de 2—3 m. înălțime și cu o vegetație activă, caracteristică prin colorarea verde-neagră a frunzelor.

Vrem însă să insistăm asupra tăerei definitive. Dacă, conduși de litera amenajamentului, tăem toți arborii pentru a nu rămâne în parcelă decât numai semințișul, observăm din chiar primul an după exploatare, o lăncezeală a vegetației, caracteristică prin colorarea prăzului a aparatului foliaceu, urmare a gerurilor târzii, a insolajiei și a ridicării brusce a acoperișului; dar aceasta nu înseamnă ca, dintr'un exces de prudență, să lăsăm chiar și la ultima tăere arbori mari și numeroși pe întreaga suprafață a parcelei, fiindcă aceștia, pe lângă faptul că-și pierd cu timpul din valoare, dar oricând s'ar extrage, vor cauza prin doborîre și fasonare, mari prejudicii semințișului; sau, născocîndu-se deloc fac ca pueții de sub coronamentele lor să crească nenormal, aplecați către marginile coronamentelor celor înalți.

Pentru a satisface cele două imperative: ai scoaterii vechei generații și al menținerii umbrei noului semințiș, vom lăsa așa numiții „arbori de protecție”, din fagii în stare de păriș-prăjiniș, cari răspândiți în mod cât mai uniform în parcelă să îndeplinească rolul arătat mai sus. Când mai târziu necesitățile semințișului tânăr cer ca să-i extragem, vom face acest lucru cu titlu de operațiuni culturale în a doua perioadă. Atunci însă semințișul este mai ridicat, ceva mai rărit din lupta pentru existență și-i putem mai ușor scoate, fără a prejudicia mult tânărul arboret; rolul arborilor de protecție este astfel îndeplinit.

Gorunul. Este cunoscut de toți că se regenerează mai greu de cât fagul, iar greșelile făcute cu ocazia marcărilor și a exploatării, le resimte adânc, uneori fără putință de îndreptare (bătătorirea și imburuienarea solului, invazia fagului, etc.).

Plecând dela constatarea că natura nu voește și în cazul gorunului să se conformeze strict dispozițiilor amenajamentului, că adică, extrăgând uniform de pe întreaga suprafață a parcelelor arbori pentru... a pune în lumină coronamentele în vederea fructificației, sau... rărind masivul ca să poată crește mai bine pueții etc.—să ajungem la fine de perioadă și cu un semințiș în stare de masiv încheiat și de 2—3 m. înălțime, — trebuie ca, observând cum în mod natural pădurea virgină de gorun se regenerează să o imităm, ajutând-o.

În arboretele de gorun aflate în parcelele în cari pentru prima

dată se aplică tăere de codru, observăm cum acolo unde dintr'o cauză oarecare s'a produs un gol în masiv s'a instalat un semințiș frumos de gorun. Astfel de insule de semințiș preexistent găsim suficiente pentruca să nu le neglijăm dar să formeze chiar scheletul pe care să ne bazăm când începem lucrul. Marcările vor avea deci de scop să lărgescă aceste *ochiuri*, dând lumina necesară dezvoltării puețiilor preexistenți și a instalării pe margini a altora noi.

Dacă aceste operațiuni se pot face bine și cu discernământ de agenții silvici, lucrătorii de pădure însă doborând în ochiuri și fasonând aici materialul, strică tot ceea ce a făcut Dumnezeu și omul.

Deaceia la tăerile în gorun *selecționarea lucrătorilor* este un punct capital: alesi dintre cei nerecalcitrași, ascultători și cunoscători de ocol, plătiți mai bine și în număr mai mic, pentru a fi în deaproape supravegheați de personalul silvic, mai bine zis „lucrători calificați în tăerile de gorun” putem avea siguranța cultivei; iar ceea ce am spus de lucrătorii manuali se aplică și *chirigiilor*.

Să fim deci pătrunși de adevărul că în cultura gorunului care este foarte intensivă, nu este necesară și suficientă numai priceperea și deasa descindere pe teren a personalului superior silvic, dar și o identificare cu această cauză sfântă a personalului silvic inferior (care pentru parcelele de gorun trebuie anume selecționat) a lucrătorilor manuali și chiar a chirigiilor.

REGENERAREA NATURALĂ A FAGULUI

de Ing. Titus Nicoară

Fagul e, la noi, specia cea mai alintată a naturii. Ocupă o zonă de vegetație întinsă, și e dotat cu o mare putere de expansiune, atât în jos, în detrimentul stejarului, cât și în sus în detrimentul rășinoaselor.

Intr'adevăr orice nepăsare, sau orice neglijență, cu privire la regenerarea speciilor de stejar și rășinoase, se caracterizează printr'un sold corespunzător în favoarea fagului.

Cu toate că e o specie ce reclamă soluri bogate, face impresia că dacă umiditatea atmosferică îi corespunde cât de cât, se instalează pe orice sol și se coboară spre regiunea dealurilor mici și tot la fel se urcă în multe regiuni până la limita superioară de vegetație. Astfel în țară la noi aflăm această specie instalată pe o

zonă altitudinală de vegetație ce variază între 220—1400 metri deasupra nivelului Mării Negre.

Pe regiuni, în pădurile din raza Direcțiunii Silvice Cluj, fagul, deasupra nivelului Mării Negre, se află instalat pe zone de vegetație astfel :

a) Munții Apuseni 220—1300 m. ca arbore, iar ca arbust până la 1500 metri.

b) Munții Călimani-Gurghiu 380—1300 m. ca arbore și 1400 m. ca arbust.

c) Munții Maramureș-Tibleș 250—1250 m. ca arbore, iar ca arbust până la 1350 m.

După constatările noastre în regiunile și în limita zonelor de vegetație sus specificate, actualmente fagul formează masive păduroase în toată regula.

Că această stare să fi fost și în secolele precedente, multe motive ne fac să credem că nu.

Lemnul de fag în trecut a servit un singur scop : pentru foc ; pe când stejarul și rășinoasele, ca și astăzi, au avut în urma calităților lor excepționale, o mulțime de întrebuințări, pentru care fapt au fost exploatate, iar de regenerarea lor nu s'a îngrijit nimeni. Astfel locul lor a fost ocupat de masive întinse le fag.

Intrebarea este, cum s'a instalat și cu poate cuceri locul lor fagul ?

În stare răspândită, fagul a ocupat și ocupă loc atât în arboretele le stejar, cât și în cele de rășinoase. Ori fagul, care reclamă în tinerețe umbră și e capabil s'o suporte decenii dearândul, ajunge în situația ca, tineretul său să se ridice cu coronamentul până în etajul principal, și să pună stăpânire pe sol. Celelalte esențe neavând această calitate pier.

În privința fructificației încă e favorizat fagul, față de celelalte specii, căci pe când la acestea din urmă fructificația se ivește la 2—8 ani, fără prea însemnate stropeli intermediare, la fag putem deosebi fructificație completă, pe jumătate, pe sfert și foarte rar se întâmplă să nu fie barem stropeli de jir.

În aceste împrejurări, favorizat de temperamentul său de umbră și de anii aproape nelipsiți de sămânță, fagul chiar și astăzi la cea mai mică greșală a silvicultorului, în arboretele amestecate,

sau unde fagul se prezintă sub formă răspândită, cucerește terenul și în majoritatea cazurilor rămâne singur stăpân.

Din cele de mai sus rezultă că fagul ca arbore tipic de umbră, se regenerează ideal pe cale naturală și ca cea mai ușoară metodă de condus pe suprafețe mari, pe drept s'a adoptat codrul regulat cu tăieri succesive.

Adăpostul îi este necesar în tinerețe și pentru faptul de a fi ferit de geruri, uscăciune și arșiță. În consecință, perioada de regenerare va fi destul de lungă, dar pentru a corespunde atât scopului cultural, cât și celui economic, nu va trece de 10—15 ani.

În urma anilor aproape nelipsiți pe fructificație, tăierea preparatoare va lipsi, întrucât sunt rare cazurile când nu vom avea semințis instalat anticipat. De aceia se va aplica de dreptul tăierea de însămânțare și în cursul unui deceniu sau mai bine precizat, la sfârșitul lui, se va aplica tăierea definitivă, adăpostul ne mai fiind necesar.

Pentru asigurarea regenerării e necesar să punem mare pond pe timpul executării tăierilor de însămânțare și definitivă. Aceste lucrări trebuiesc executate înainte de venirea gerurilor mari, întrucât iarna pe frig puieții devin casași.

Procedând în modul acesta, rar se întâmplă să nu fie suprafața regenerată în întregime. Într'un astfel de caz, vom veni cu lucrări de complectări cu o altă specie mai valoroasă și corespunzătoare regiunii. Lucrările de complectări se vor face sub formă de pâlcuri. De ce? Pentru a putea fi îngrijite prin lucrări culturale și a le asigura existența până la termenul exploatabilității, căci în caz contrar vor fi cotropite de fag, care aproape sigur și în scurt timp va apare, deși noi am avut impresia că a lipsit cu desăvârșire. Experiința zilnică ne confirmă acest fapt, iar în locurile, unde n'ar apare, este un indiciu aproape sigur, că acel teren e propriu cultivei unei alte specii.

Pe baza aceasta, mergând cu firul cercetărilor noastre în pădurile de fag, tratate în codru cu tăieri rase, unde după scoaterea materialului lemnos din parchetele exploatate, lipsește semințisul de fag, constatăm că după câțiva (2—5) ani, parchetele, fără inter-

venția noastră, s'au regenerat în majoritatea cazurilor foarte bine, dacă au fost ferite de pășunatul distrugător și li s'au asigurat liniștea necesară.

Cum să ne explicăm acest fapt? Cercetând la fața locului, ori de câteori ni s'a prezentat astfel de arborete, am constatat, că regenerarea lor a putut fi asigurată pe baza însușirilor favorabile, ce caracterizează fagul, adică prin anii aproape nelipsiți de jir, și apoi, semințișul de a se putea instala și vegeta mai mulți ani în șir în masivul complet închis. În astfel de arborete, semințișul crește foarte încet și dacă nu primește lumină, pierе. În locul lui pe aceeași măsură apare altul, până când vine o tăiere rasă, care îl pune deadreptul în plină lumină. Din această cauză suferе 1—2 ani, până se adaptează la nouile condiții de vegetație. După aceea crește viguros și des ca peria. În acest caz inconvenientul este, că la exploatare, — de regulă foarte vandalistică — nu rămâne petec de loc nebatătorit și deci puiet nerănit. Ca urmare, noii indivizi ai arboretului de viitor dela întemeiere, poartă în ei defectul cel mai mare: — *Inima roșie* —, care apoi îi vor reduce întrebuințările, pentru care valoarea fagului poate fi mult ridicată.

Din câte am văzut mai sus, rezultă în mod clar, că fagul în urma puterilor sale naturale de expansiune, în decursul secolelor dearândul, a cucerit terenuri întinse, ocupate de codri falnici de rășinoase, rămânând stăpân în multe regiuni cu munți de o altitudine de 1300—1400 m. până la limita superioară de vegetație. În jos, în partea inferioară a zonei sale de vegetație, a cucerit terenul, pe care a fost stăpân odată gorunul. În modul acesta am ajuns să vedem astăzi în locul codrilor de gorun, sau rășinoase, masive întinse și pure de fag. Cazuri concrete avem în toate regiunile din raza acestei Direcțiuni, dintre cari, ca să amintesc numai pe cea mai tipică, în Maramureș, este pe cale de dispariție stejarul. Cine n'a auzit de gorunul de Ronișoara, cu calitățile sale excepționale, care ia concurența cu orice stejar din Europa?!... Ori aci în Maramureș, toate pădurile de gorun au avut și au servit lemn excepțional. Tot la fel putem vorbi de molidul de Maramureș. Tot același caz îl avem cu pădurile de stejar din regiunea Baia-Mare și mai puține de molid

și exact invers în pădurile din Munții Apuseni și Gurghiu. În cazul acesta conștiința forestieră îți pune pe buze exclamarea în contra „Catalinei” și trebuie să-i spunem categoric : până aci ! . .

Nu vom duce război de extirpare în contra fagului, ne vom îngriji de regenerarea lui, dar strict numai în zona lui naturală de vegetație. Eu ași fi aproape dispus a-i fixa o zonă bine determinată altitudinală de vegetație de 250—300 m., care după regiuni (din Direcția Cluj) ar varia între 600—900 m. altitudine. La aceasta măsură mă îndrituește faptul că astăzi pădurile dela șes s'au prea împușinat și locul ce li s'a mai rezervat este regiunea de munte, ori aci fagul să fie reprezentat în proporții prea mari, de 40 ba chiar 80 la sută ? ! În restul zonelor de vegetație fagul va fi întrebuințat în cultură pentru atingerea scopului nostru, adică de a recuceri terenul speciilor adecuate regiunii și deci a le repune în drepturile ce le conferim noi la viață, pe baza multiplelor lor întrebuințări și valori.

Die natürliche Verjüngung.

La régénération naturelle.

Dans ce fascicule on continue la discussion sur la régénération naturelle.

Le premier article se porte sur l'importance des plantes herbacées en forêt en rapport avec la régénération naturelle.

Dans le deuxième article, l'auteur explique pourquoi la régénération naturelle fait défaut dans les peuplements de chêne, dits de «slean», et dans ceux de chêne rouvre mélangé au hêtre. Il y a surtout deux causes :

- a) On applique une modalité de traitement qui ne correspond pas à ceux types de peuplement : des coupes successives ;
- b) On fait des fautes dans l'application de cette méthode.

L'auteur du troisième article montre que la régénération naturelle réussit chez nous. Nous en avons des résultats encourageants, Dans nos forêts il n'y a pas des conditions si défavorables à la régénération naturelle que dans celles de l'occident. Mais il nous faut un personnel bien instruit.

L'enrichissement des forêts situées dans le Nord de la Dobrogea est l'objet de l'article suivant. Ces forêts, constituées dans leur grande majorité de peuplements de charme et de tilleul, en mélange avec d'autres essences de

moindre valeur, ont été dans le cours des années dépourvues de chêne et de frêne, à la suite des extractions non culturelles. Les forestiers doivent y travailler avec assiduité pour assurer à l'avenir une bonne place aux chênes et aux frênes. L'auteur montre la méthode à suivre.

L'auteur du cinquième article s'occupe des forêts de la Basarabia. Il conclut que pour le moment on n'y peut pas parler de régénération naturelle, par semence, car jusqu'à aujourd'hui ces forêts ont été surtout traitées en taillis.

Le 6-ème article s'occupe des forêts de hêtre et de chêne rouvre. Les coupes successives donnent des bons résultats dans les forêts de hêtre. Mais dans celles de chêne rouvre il faut appliquer des coupes par trouées, en commençant avec celles déjà existantes dans la forêt, qui doivent seulement être élargies. Pour de pareils travaux il nous faut des bûcherons bien qualifiés.

La régénération du hêtre constitue l'objet du dernier article. Le hêtre se régénère très bien par voie naturelle. Le résultat des coupes non surveillées, dans la région où le hêtre a été mélangé en haut avec l'épicéa, et en bas avec le chêne rouvre, en est la preuve.

Numărul pe Noembrie al revistei se va ocupa în rubrica «Problemele zilei» de «Serviciul de control». Redacția așteaptă cu plăcere colaborări din cât mai multe părți: articole scurte. Se poate discuta problema sub foarte multe aspecte; de ex.: Avem azi un control eficace? — Control tehnic — control gestionar. — Controlul ocoalelor și controlul unităților mari. — Control preventiv și control colaborare. — Controlul și economia de personal. — Deplasările agenților de control. — Găzduirea agentului de control. Etc., etc.

C R O N I C A

UN RASPUNS AȘTEPTAT.

În Nr. 5/936 al acestei reviste, arătam că a apărut în revista «Finanțe Publice» Nr. 9—10/936, un articol semnat de d-l Suciu, Administrator de Constatate care acuză organele silvice că întocmesc contracte de vânzare de materiale lemnoase cu o redactare tendențioasă pentru a scăpa pe cumpărătorii dela plata către fisc a impozitului agricol și a taxei timbrului proporțional de 7%.

Dată fiind gravitatea acuzațiilor, răspunsul nu putea să lipsească. De aceea noi am și anticipat că ne vom ocupa și de acesta. Și nu ne-am înșelat. Iată că în Nr. 13—14/1936 al aceleiași reviste aflăm două articole semnate de d-nii Ingineri C. Dragu și C. Emanoil.

Cum era de așteptat, d-l Suciu a greșit.

D-nii Emanoil și Dragu au arătat că în cazul contractului de vânzare pe unitate de produse fasonate (incriminat de d-l Suciu) — fie că fasonarea s'a făcut de proprietar, fie de cumpărător — statul nu realizează numai renta brută (valoarea lemnului în picioare în pădure) ci renta de regie, adică valoarea lemnului în picioare plus impozitul agricol și comercial, plus beneficiul muncii și capitalului investit. Deci nu poate fi vorba de o sustragere dela plata impozitelor, care se realizează odată cu vânzarea materialelor.

În afară de această punere la punct, d-l Dragu socotește că d-l Suciu a ajuns la concluzia eronată amintită, din exces de zel față de fisc, exces isvorit din «dificultățile pe care le întâmpină organele fiscale, atunci când sunt chemate să stabilească impozitul agricol la exploatarea de păduri precum și de instanțele judecătorești atunci când sunt chemate să examineze și să hotărască modul cum trebuie să se interpreteze dispozițiile art. 6 din legea contribuțiilor directe și contractele de exploatare de păduri în diversele forme în care se prezintă».

Degeaba se acuză organele silvice, căci atunci când se găsesc în fața instanțelor de judecată, ele sunt chemate să dea lămuriri asupra condițiilor de vânzare și nici decum să-și dea părerea asupra modului cum trebuiesc interpretate dispozițiile legii contribuțiilor directe sau ale contractului. Dacă instanțele de casare dau hotărâri discutabile, nu sunt de vină organele silvice, ci legea care nu-i completă. Deci nu-i vorba de frustrare ci de nevoia de lămurire a dispozițiilor legii.

Pe marginea unui strigăt de alarmă.

Nu suntem noi silvicultorii singurii care să fi văzut și relevat defectele actualei organizări a vânătoarei, organizare care, pe zi ce trece, se adâncește pe linia ei actuală din considerațiuni asupra cărora este inutil să mai revenim. Critici uneori necruțătoare i s'au adus continuu chiar și din rândurile vânătorilor. Și nu s'au terminat. Este și natural să fie așa.

De curând, revista «Carpați» care apare la Cluj (Nr. 8/1936), comentând hotărârea unui om de mare capacitate vânătoarească (care activează azi departe de țară, în Canada) de a renunța, cu durere, la cetățenia românească, condamnă «conducerea» treburilor vânătoarești ale României care a împins pe acest om la gestul pe cale de a se consuma.

După ce se arată însușirile de om excepțional ale inginerului silvic Aurel Comșa — căci de el este vorba — revista se întreabă dacă situația vântului și vânătoarei românești este atât de roză încât ne putem lipsi de lumina acestui om excepțional.

Reluând tema pe care a mai dezvoltat-o și cu alte prilejuri, «Carpații» arată că actuala conducere și organizare a vânătoarei nu mai corespunde, «nu mai poate face față». Serviciul vânătoarei a devenit «prizonierul zecilor de mii de hârtii pur administrative pe care trebuie și abia prididește să le expedieze». Inspectorul general al vânătoarei nu poate face nimic. Uniunea generală a vânătorilor este cu totul lipsită de activitate. În asemenea condițiuni este explicabil de ce nu mai sunt capre negre în muntele Pietrosul și pentru ce s'au împușinat în ceilalți munți. Deasemenea este explicabil de ce au dispărut potârnicșile, lumea toată sbătându-se cu neputința de a cunoaște cauzele. Ne lipsește o politică vânătoarească. Sau poate cred actualii conducători că aceasta se mărginește la aprobarea de contracte de arendare, control de societăți, înființări de posturi de jandarmi de vânătoare?

Față de această «svârcoleală — neputincioasă și disperată — a unor diletanți» revista se întreabă de ce ru este chemat în țară Aurel Comșa ca să fie pus să organizeze vânătoarea pe baze noi determinate de o adevărată politică vânătoarească care ne lipsește și o așteptăm, iar celor care ar răspunde cu formula obișnuită — nu sunt fonduri, «Carpații» li-o taie scurt: Ce se face cu fondul vânătoarei?

«Carpații» își face prea multe iluzii. Poate să aștepte mult și bine, căci «neputincioșii» noștri n'au s'o facă. Cum li se poate cere să-și taie singuri crara de sub ei? Este cu neputință. Se gândesc ei oare cu adevărat la soarta vânătorului românesc?!

Și în timp ce de peste Carpați ne vine acest glas de alarmă, în ziarul din Capitală se publică săptămânale reportagii, ridicându-se în slava cerului însușirile alese ale vânatului românesc, abundența lui și stăruindu-se asupra interesului pe care-l avem de a face propagandă printre streini ca să vie (ca la pomul laudat, cu sacul) să vâneze la noi. În plus, de mult ce este, se cere să se organizeze imediat exportul vânatului. Pentru aceasta, actualul «Serviciu» trebuie transformat, nu într-o «Direcție» cum se pretindea până acum, ci

într-o «regie comercială», Regia însă trebuie să fie «unitară», nu în felul cum este organizat Capsul. («Curentul» 5. 12. 19 și 26 Sept. 1936).

La toate acestea se poate răspunde cu vorba românească: «Ce-i lipsa chelului!»

Dar în afară de aceste reportajii pomenite de mine mai sus în același ziar (9. 9. 1936), d-l R. Dianu se face ecoul unui corespondent care arată că legenda abundenței vânatului este numai trecătoare. Și d-sa relevă partea din scrisoarea corespondentului său unde se vorbește de lipsa de colaborare dintre factorii care se ocupă de protecția vânatului.

Câte nu s'ar putea scri asupra acestei colaborări!

Sprîjin nou.

Plugarul, este o revistă de educație, care de 9 ani de zile apare la Brăila.

Deși agricolă și cooperatistă, revista publică și articole cu subiect forestier. Dealtfel prezența în comitetul de conducere a unui silvicultor — colegul E. Răușă șeful ocolului silvic din localitate — este o indicație în acest sens. Iată spre pildă în singurul număr (Iulie a. c.), care întâmplător ne-a căzut în mână, aflăm două articole. Unul din ele intitulat: «Arborii semn de civilizație» este scris de d-l profesor N. Iorga. Dată fiind personalitatea celui care l-a scris socotim că este util să-l redăm aci:

«Unul din semnele cele mai vădite ale culturii unui popor sânt copacii și pomii roditori.

«Cel dintâi fac frumusețea cea mare a Franței, mari arbori purtând în vârful ramurilor mândria unui popor, a cărui dragoste pentru pomi e o a doua religie.

«Iar regiunile din Europa unde au fost arbori, arată și azi cu mândrie livezile pline de flori primăvara, încărcate apoi cu binecuvântate roade.

«La noi, prin Moldova de Sus, pomul era sfânt și ficcare oraș își avea în margine, Rădîul.

«Iăcomia celor care ar fi în stare să vândă orice pentru folosul lor, ne-a jupuit țara de cele mai mândre podoabe ale ei.

«Cât a mai rămas, să fie păstrat cu sfințenie, și în locul celor căzuți să ridicăm urmași».

A! doilea articol, intitulat: «Pădurile noastre», este scris de D-l Grigore Sandu învățător din Josani-Ciuc. D-sa, îngrijorat de soarta pădurilor noastre, care se distrug pe zi ce trece, sfătuiește lumea să caute să păstreze pădurea, exploatând-o rațional.

În afară de aceste articole, exemplarul din revistă mai cuprinde și sfaturi sau vorbe cu tâlc despre pădure.

Suntem mulțumiți de tovarășia ce ne face revista «Plugarul» în lupta noastră pentru lămurirea opiniei publice asupra rosturilor pădurii și ne bucurăm foarte când vedem colegi cari, fără să-și neglijeze ocupațiile, înțeleg să activeze și în domeniul acesta nou al scrisului pentru popor.

Conferințe.

Ca și acum doi ani la Breaza, Fundația Regală «Principele Carol» a organizat în cursul lunii Iulie a. c., la Poiana Cămpina, niște cursuri în vederea pregătirii conducătorilor de cămine culturale. Cu acest prilej, Fundația a ținut să dea cursiștilor și câteva noțiuni asupra pădurilor și economiei forestiere. S'au ținut astfel lecții, potrivit unui program stabilit de Institutul de cercetări silvice, de către d-nii Tr. Heroiu, V. Dinu și At. Haralamb.

În afară de aceste cursuri, tot în vara acestui an, s'au mai ținut conferințe cu caracter silvic și la Universitatea liberă dela Vălenii de Munte. Au vorbit d-nii C. Cristea și D. Drămbă.

D-l Cristea a mai ținut două conferințe și la Radio-București, vorbind în seara zilei de 22 Mai despre rostul pădurilor în apărarea națională iar la 28 August despre Societatea «Progresul Silvic» și semicentenarul ei.

At. Haralamb

EXCURSIUNEA STUDENȚILOR FORESTIERI JUGOSLAVI ÎN ROMANIA. ÎNTRE 16—23 IULIE A. C.

În ziua de 16 Iulie a. c. a intrat în România, venind din Bulgaria, un grup de 15 studenți Jugoslavi dela facultatea silvică din Zemun (Belgrad), sub conducerea D-lor profesori Dr. G. Iovanovici și Dr. M. Marinovici¹⁾.

În România, excursiunea aceasta a fost organizată de către D-l prof. Dr. M. Drăcea, care a binevoit a întovărăși pe excursioniști între București și Sinaia, unde a dat prețioase explicații la fiecare pas, și apoi, spre sfârșit la Calafat.

Cu conducerea și urmărirea efectivă a programului în tot cursul excursiei a fost delegat D-l ing. N. Ghelmeziu dela I. C. E. F. Excursia a fost organizată în cadrul unui program general, pe care, împreună cu o mică hartă a pădurilor l-a primit fiecare din excursioniști. În acest program era prevăzută vizitarea pădurilor de antestepă, din câmpia română, a pădurilor dela limita inferioară a zonei păduroase precum și cercetarea câtorva masive forestiere tipice din Carpații meridionali; în fine, vizitarea admirabilelor plantațiuni de pe nisipurile din Sudul Olteniei.

În afară de excursia cu caracter pur silvic programul general mai prevedea și vizitarea câtorva centre industriale precum și a unor puncte de mare valoare turistică. Centrul de greutate al excursiunii, care purta titlul «de studii», a rămas însă mai mult pe tărâmul silvic, micile diversțiuni prevăzute în program fiind totuși foarte bine primite de excursioniști.

Programul general, împreună cu harta silvică, pe care a fost schițat traseul excursiei, forma un ghid de orientare generală. În afară de acestea, în lo-

¹⁾ La o mică parte a parcursului excursiei au participat deasemenea 2 stud. din Brno (Cehoslovacia) și 2 din Tharandt (Germania), cari veniseră pentru practica de vară în România.

calitățile vizitate, fiecare excursionist a mai primit și câte un program detaliat, cu descrierea amănunțită a obiectului vizitat, împreună cu harta ținutului respectiv.

Organizația astfel făcută, a fost calificată de noi. studenții jugoslavi ca demnă de invidiat și pe drept cuvânt.

Pentru o indicare cât mai bună asupra mersului acestei excursiuni, voi arăta în ordine cronologică programul general, cu câteva spicături din pădurile și localitățile vizitate.

16 Iulie. Sosirea în București: după cartiruirea în căminul studenților agronomi, plecarea cu trenul spre Comana, unde s'au vizitat pădurile de ante-stepă. D-l Prof. Dr. M. Drăcea ne-a explicat condițiunile naturale toate grele pentru existența pădurii în aceste locuri: clima continentală excesivă, cu variațiuni de temperatură mari, cu precipitațiuni atmosferice puține, cu procentul de umezeală al aerului scăzut — toate acestea făcând ca silvicultorul să lupte cu greutatea enorme, mai cu seamă la regenerare. Condițiunile climatice fiind ceva mai bune pe lângă râuri, D-l Prof. Drăcea ne-a făcut să tragem concluzia, că «râurile duc pădurea din munți la câmpie». D-sa a arătat, că pentru menținerea pădurilor în aceste regiuni, unde condițiunile edafice sunt prielnice și culturilor agricole, silvicultorii duc mare luptă, mai ales de când s'a aplicat reforma agrară. Ca răspuns conducătorii noștri au arătat că povestea este aceeași și în Jugoslavia.

După masă s'a vizitat ocolul silvic Comana și pepiniera acestuia:

17 Iulie. Vizitarea Bucureștiului: arterele principale, parcul Cismigiu, parcul Carol I, Grădina botanică; monumentul Regelui Alexandru I al Jugoslaviei la Reg. 9 vânători (al cărui comandant de onoare era defunctul Rege). Am vizitat apoi muzeul militar, iar în fața mormântului Eroului necunoscut am păstrat un minut de tăcere: după aceea s'a vizitat muzeul Școlii politehnice și Muzeul silvic.

18 Iulie. Plecarea din București, cu autobuzele, cu o scurtă oprire la Mânăstirea Căldărușani, unde excursioniștii au luat cunoștință de acest așezământ istoric, înființat de Matei Basarab. Urmează după aceea cercetarea pădurei «Balta Neagră» în ocolul silvic Țigănești, D-l Prof. Drăcea ne-a făcut o paralelă între pădurile dela Comana și cele din Țigănești, unde condițiunile edafice și climaterice sunt ceva mai prielnice și cu atât mai favorabile pădurii, cu cât ne apropiem de Carpați. Am cercetat apoi interesanta regenerare în ochiuri, cu plantațiuni de *Q. pedunculata*, după care am vizitat pepiniera ocolului.

Am trecut după aceea în pădurea-parcul Snagov, D-l Prof. Drăcea atrage atenția că aici întâlnim primul fag (cineva spune «Die Buche ist der Doktor des Waldes») și de aici intrăm în zona păduroasă propriu zisă. De la Ploești intrăm în renumita regiune industrială a României, Valea Prahovei. După masă, la Moreni, vizităm sondele de petrol. Este un articol pe care Jugoslavia nu-l are și care, după cum spune D-l prof. Marinovici în tratatul său de «geografie economică forestieră», poate dispensa România de exportul de lemne. Sondele, petrolul, stațiunea de degazelificare au fost îndelung admirate de noi. Seara la Sinaia întâlnim studenții români, aflați acolo la practica de vară. Prietenia se încheagă la iuțeală, lăsându-ne însă regretul, că contactul a fost prea scurt.

19 Iulie. După o scurtă vizită la Sinaia, urmează Buzenii — al 2-lea mare centru industrial, S'a vizitat stația de descărcare a liniei funiculare Buzeni-Bră-

teiu, iar după aceea fabrica de hârtie «Schielt» (mașina No. VII). Aici se desparte de noi D-l Prof. Drăcea, pentru a reveni la Calafat.

După un scurt parcurs cu C. F. S. pe valea râului Azuga, unde am admirat culturile artificiale foarte reușite de molift și brad, de pe domeniile Regale, am trecut prin arboretele bătrâne de molift și brad, la Predeal.

După amiază am plecat spre Brașov. În drum s'a vizitat stația de păstrăvi, iar din valea Răcădăului am urcat muntele Tâmpa, coborând în Brașov. Noaptea am plecat cu trenul spre Sebeș.

20 Iulie. Sebeș-Alba. Vizităm pădurile din Valea Sebeșului cu instalațiile sale pentru plutitul liber al buștenilor, iar la Oașa avem ocazia rară de a vedea construcția unui mare opust.

21 Iulie. Vizită la fabrica firmei «Beidorf» din Sebeș, pentru depănăt lemnul și fabricarea așchiilor pentru industria oțetului, iar după aceea la fabrica de cherestea CAPS. Plecarea spre Sibiu cu autobuzele cu o mică oprire în frumoasa comună românească Sălișteea. După masă urmează vizitarea orașului Sibiu și o mică excursie la Ocna Sibiului.

22 Iulie. Plecarea din Sibiu: în drum vizitarea marelui fabrici de cherestea «Feltrinelli», din comuna Tâlnaci, iar la Brezolu fabrica de cherestea «Carpatina» unde am luat și masa. De aci urmează o mică oprire la Căciulata, iar din Jibla luăm trenul spre Calafat.

23 Iulie. Din nou ne întâlnim cu D-l Prof. Drăcea cu care vizităm plantațiunile de salcâm dela Piscu-Tunari și Nebuna-Ivăneasa. D-sa ne spune că plantațiunile acestea de salcâm sunt cele mai frumoase din lume; păduri mai frumoase, din această specie, D-sa mărturisește că nu a văzut nici în America — patria originară a salcâmului.

Seara am trecut cu o șalupă la Vidin de unde excursioniștii jugoslavi au plecat spre Beograd cu vaporul soc. D. D. S. G.

Despărțirea a fost foarte cordială; am regretat numai că șederea noastră în frumoasa Românie a durat atât de puțin timp.

Ne-am despărțit de bunii noștri prieteni români cu cuvintele «Do videnja u Jugoslaviju» — «La revedere în Jugoslavia»!

Pentru a ne cunoaște cât mai bine, studenții forestieri jugoslavi și-au exprimat dorința să se înstitue schimbul de studenți pentru practica de vară, între Țările noastre amice.

J. FILIPOVICI

absolvent al facultății de silvicultură
din Belgrad.

M E R C U R I A L E

CRONICA LEMNULUI

Conjunctura excelentă a lemnului românesc pe piețele străine.

Simptomele izolate ce anunță sfârșitul crizei de supraproducție, s'au transformat în ultimele luni într'o înviorare generală.

Toate țările încep să-și refacă inventarul, provocându-se cereri masive de lemnărie din țările importatoare și animație susținută pe piețele interne ale țărilor exportatoare.

Stocurile disponibile pentru export sunt diminuate, de unde avalanșa de cereri și majorarea prețurilor.

Cele mai multe cereri le avem dela firmele din Anglia.

Mulți ani piața engleză a fost închisă pentru lemnul românesc, din cauza că nu prezenta nici o conveniență. În acest timp, lemnul românesc a fost absorbit de piețele din Levant și Mediterana de Vest.

În anul curent, Anglia nu poate să-și acopere necesitățile în lemnărie, fiindcă și furnizoarele sale principale, Rusia, Suedia, Finlanda și Canada, au nevoie de lemnărie pentru piețele lor interne.

S'a provocat un export neașteptat de lemn românesc pentru porturile Londra, Garston, Cardif, Preston, etc.

Astăzi, aproape toate fabricile de cherestea din Moldova și Bucovina debitează, ziua și noaptea, cherestea de rășinoase pentru Anglia. Specificațiile comenzilor engleze fac posibilă o astfel de debitare în gateri, încât se realizează un randament de 62—66%.

Dimensiunile în cari se livrează cherestea de rășinoase pentru Anglia sunt:

Grosimea: $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1, $1\frac{1}{4}$, $1\frac{1}{2}$, $1\frac{3}{4}$, 2, $2\frac{1}{2}$, 3, $3\frac{1}{2}$ toli și ceva 4, $4\frac{1}{2}$ și 5 toli.

Lățimea: 4—11 toli (10,16—28 cm.).

Lungimea: 5—26 picioare engleze (1,52395—7,92454 m.).

Marfa normală se consideră dela 9 picioare în sus, fără nici o proporție de lungime.

Prin stația Grigore Ghica Vodă curg zilnic zece de vagoane cu lemnărie din Bucovina și Moldova de Vest, ce se încarcă în porturile Gdynia și Danzig, cu destinația Anglia.

Prin porturile Galați și Brăila, se încarcă până la închiderea navigației pe Dunăre, cca 250.000 m. c. cherestea de rășinoase cu destinația Anglia, adică

aproape jumătate din cantitatea totală de lemnărie ce se exportă anual prin aceste porturi. Din cantitatea de mai sus, cca 100.000 m. c. cherestea se încarcă de către societățile forestiere Lomaș, Ofa și Foresta, cca 70.000 m. c. (15.000 Sdt³) se încarcă de Uzinele Titan, Nadrad și Calan și restul de către diverși.

Mărfurile ce se încarcă pentru Anglia prin Galați sunt vândute în calitate «*Milleun*», cunoscută la noi sub denumirea «așa cum cade, cu excluderea pișcelor rupte și atinse de putregai». Se încarcă lemnărie de stoc, debitată în dimensiuni de Orient, se consignază în dimensiuni engleze, cu o diferență în minus de 9—12%; cheresteaua nouă este debitată direct în dimensiunile engleze.

Exportul via terra, pentru Ungaria și Germania continuă într'un ritm tot atât de susținut ca și mersul înarmărilor.

Acordul încheat la începutul acestei luni cu Ungaria, face posibil un export important de lemnărie, ușurându-se tot odată și formalitățile de plată.

Exportul de lemnărie în primele 7 luni.

După datele culese dela Asociația industriilor forestiere, în intervalul 1 Ianuarie—1 August 1936 s'au exportat 469.233 tone de lemnărie, afară de lemne de foc, față de 377666 tone în epoca corespunzătoare a anului trecut, adică cu 20% mai mult.

Se constată o scădere simțitoare a exportului de lemnărie în Grecia, datorită în parte nelichidării contravalorii exporturilor precedente, dar mai ales slăbirii puterii de absorbție a țaranului grec, la care se adaugă măsurile draconice luate de guvernul elen de a se stăvili exodul devizelor străine prin contrabandă.

Exportul de lemnărie în Palestina s'a redus la jumătate, din cauza tulburărilor continue provocate de Arabi, la care se adaugă lipsa creditului. Prin introducerea dictaturii engleze, se speră într'o reluare a afacerilor: se scotează chiar un export activ de părți de lăzi în urma încheierii acordului pentru importul de portocale contra ambalaje.

Italia cu tot războiul abislian și sancțiunile economice, nu duce lipsa de lemnărie, și chiar încheierea unui acord comercial nu va putea provoca un export de lemnărie, ne fiind cereri.

În compartimentul rășinoaselor se constată o diminuare a cantității exportate în anul curent cu cca 10% față de cantitățile exportate în anul 1935, în schimb, exportul de cherestea de foioase se mărește cu cca 15%.

Prefurile curente și cererile externe.

În general, fabricile sunt angajate cu comenzi pentru Anglia, Ungaria și Germania. stocurile de lemnărie s'au epuizat, cheltuielile de exploatare și industrializare se măresc dela o lună la alta, capitalul necesar lipsește și exploatarea de toamnă vor fi reduse.

Prefurile sezonul de toamnă vor înregistra noi urcări în toate compartimentele, începând cu lemnul rotund.

Plaja internă va absorbi cantități importante de lemnărie în sezonul de toamnă, ceea ce va diminua și mai mult rezervele pentru exportul în Grecia, Siria, Palestina și Egipt.

Prețurile de vânzare ale principalelor sorturi de marfă albă de 4 m lungime, fob Galați, astăzi în vigoare, sunt următoarele :

Marfă normală I—III, 19—30 cm.	1.850 lei/mc.
Cl. III, 19—30 cm.	1.400 ..
Cl. III/IV (Alexandria) 19—30 cm.	1.275—1.325 ..
Cl. IV, 19—30 cm.	1.200 ..
Cl. V	1.075—1.100 ..
Cl. IV/V, 10—17 cm.	950—975 ..
Madrieri (2—6 m.), 22.5 cm., 25 cm., 27 cm.	1.050 ..
Marfă pentru lăzi (chaissage) 1 m. în sus	750—880 ..
Cantinelli 1½—4 m. cu 40% 4 m.	850 ..
Morali tombante inclusiv IV	975—1000 ..
Morali pentru Siria (IV/V)	950—975 ..

Sunt întrebări masive pentru cl. IV, morali și madrieri de Patras (Grecia).

De unde la începutul anului fabricanții făceau vizite dese la Galați pentru a oferi marfa, astăzi stau la fabrică și dictează prețurile. Exportatorii și intermediarii pentru a livra o partidă de 300—500 m. c. trebuie să facă încheeri cu 3—4 fabrici.

Cereri susținute sunt în compartimentul foloaselor (lemn brut și fasonate). Ridicarea standardului de viață în țările din Levant, provoacă cereri continue de parchete brute de stejar și fag, ce se exportă prin porturile Galați și Constanța.

Parchetele brute de fag se exportă la prețul de 36 m. c. FOB Galați.

Bustenă de tel și plop se caută în cantități tot mai mari, și se lichează în mod obligatoriu la prețul de 36 sh./m.c. FOB Galați. Datorită ofertei mici de tel și plop, caetul de sarcini al importatorilor din Palestina și Egipt a suferit modificări radicale în favoarea predătorilor. Se tolerează grosimile de 20—30 cm. în proporție de cca 30% față de grosimile normale dela 30 cm. în sus, oferindu-se același preț.

Căile ferate grecești au cumpărat 20.000 traverse normale de fag de 2.70 m. creuzotate dela C. F. R., ce se încarcă în Galați pe S/S Arteni Pitta; valoarea furniturii este de cca 4.500.000 lei, ceea ce revine la cca 225 lei de traversă FOB Galați. Traversele sunt destinate pentru Thesalia/Salonic, Drama și Kavalla.

Importatorii din Siria și Egipt au angajat din timp cantități importante de lemnărie, pe care le încarcă treptat. Vor necesita complectări pentru lunile Noembrie și Decembrie și vor fi nevoiți să ofere prețuri mai mari cu cel puțin 75—100 lei/mc. față de prețurile plătite în lunile Maiu-Iulie a. c.

Piața navlurilor maritime.

Conjunctura depe piețele mondiale ale cerealelor, tardivitatea contractărilor motivată de nesiguranța regimului schimburilor cu străinătatea și faptul că angajamentele de export s'au încheat în ultimele 3—4 săptămâni, au provocat o majorare a navlurilor cu cca 30—50% față de navlurile cotate în lunile Maiu-Iunie a. c.

La această majorare a navlurilor contribuie și transitul activ al cerealelor Jugoslaviei, Bulgariei și Ungariei, rezultate din recoltele abundente ale acestor țări.

Piața navlurilor activează într-o atmosferă insuflețită.

Dăm mai jos navlurile cotate de la începutul anului și până astăzi, pentru principalele țări importatoare de lemnărie din România, socotite în £ per 22 m. c., cu încărcarea în Galași și predarea Sotto palanco la destinație:

	Dec. 1935	Ian.— Febr.	Mart.— Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Sep- tembrie
Grecia de Est .	5.15.0	4. 0.0	5. 5.0	5.10.0	5.12.6	5.12.6	6.10.0	7.10.0
" " Vest	6.10.0	5. 5.0	6. 0.0	6. 0.0	6. 5.0	6. 5.0	7. 5.0	8. 0.0
Siria/Palestina	7.10.0	7. 0.0	6. 5.0	7. 5.0	6. 5.0	6. 5.0	6.10.0	7. 0.0
Cyprus	8. 0.0	7.10.0	7. 0.0	7. 0.0	7. 0.0	7. 0.0	7. 5.0	7.15.0
Alexandria . .	6. 0.0	5. 0.0	5. 0.0	5. 0.0	5. 2.6	5. 2.6	5.10.0	5.15.0
Africa de Nord	11. 0.0	10. 0.0	7.10.0	7.10.0	7.10.0	8. 0.0	9.10.0	12. 5.0
Franța de Sud	13. 0.0	12. 0.0	8.10.0	8. 0.0	11. 0.0	11. 0.0	12.10.0	14. 0.0
Anglia	12. 0.0	12. 0.0	11. 0.0	10.10.0	10.10.0	12. 0.0	12.10.0	14.10.0

Cifrele de mai sus evidențiază majorările anormale ce-au încercat navlurile în decursul de 2 luni.

Deși navlurile sunt urcate, vapoare pentru încărcări de lemnărie, se găsesc cu mare greutate, fiind afretate pentru cereale.

Cei interesați și de rea credință, au pus chestiunea scumpirii navlului pe seama SMR-ului și NPR-ului, că ar participa la aceste urcări, și au cerut să se înființeze o linie specială de vase pentru Anglia, pentru a se încuraja exportul de lemnărie.

Acei care au vândut FOB, n'au de suportat nici o diferență de navlu față de cazurile când vânzarea s'a făcut CIF. Și în acest din urmă caz, clientul cumpărător, din a cărui vină nu s'a făcut încărcarea până în luna Iulie, suportă diferență de navlu, între navlul plătit în momentul încărcării și navlul avut în luna Iulie a. c.

Piața internă.

Recolta abundentă din acest an împreună cu piața excelentă a cerealelor, asigură într-o largă măsură plasamente de cherestea pentru construcții urbane și rurale, pentru reparațiuni de inventar agricol și în general pentru nevoile de tot felul ale populației.

Cantitățile cele mai mari de lemnărie se plasează în regiunile cu cele mai bune recolte de cereale (Banatul, Oltenia, câteva județe din Moldova, etc.).

Prețurile cotate pentru principalele sorturi de lemnărie, loco depozite București, sunt următoarele:

Astereală	850—900 lei/mc.
Brad de tâmplărie cal. I—II	1600—1800 ..
Idem III—IV	1200—1500 ..
Frizuri (tocărie)	1300—1400 ..
Leturi 2—4 m.	950 ..

Rigle și grinzi 3—9 m.	1050—1100	„
Scurtături 1—2½	750—850	„
Dușamele brute	950—1000	„
Dușamele cu NF	1300	„
Stejar pentru tâmplărie	4000	„
Stejar rigle și grinzi	2600—2800	„
Stejar scânduri	4000	„
Stejar rotund pentru bulamaci și pilotărie	1350—1500	„
Cioplitură de brad	850—900	„

Aceste prețuri sunt corespunzătoare și pieții Constanța.

Vânzarea chereștelei la depozitarii de chereștea se face de către societățile mari ferestiere, pe bază de tarif minimal de prețuri, și fără acordări de credit.

Fabricile mici de chereștea, ce se alimentează cu lemn rotund rezultă din exploatare autorizate, cât și din delict, ceea ce le asigură rentabilitatea, oferă lemnăria la prețuri inferioare, concurând societățile mari forestiere.

Prin controlul sever al exploatărilor particulare și luarea măsurilor necesare pentru stărpirea delictelor silvice, prețul de cost al lemnului rotund ab fabrică, s'ar mări și pentru fabricile mici de chereștea, și înlăturarea dumpingului făcut astăzi va veni dela sine.

Comerțul de lemne de foc.

În anul curent, exploatările de lemne de foc au fost reduse față de anul trecut, din care cauză nu sunt stocuri importante de lemne nici pe văle principale (Trotus, Buzău, Prahova, Argeș, etc.) și nici în susul Dunărel (T. Severin și regiunea cataractelor).

În general, comerțul de lemne de foc este foarte activ, iar prețurile sunt în urcare, cu 400—600 lei/vag, față de prețurile din Iunie a. c.

Această urcare se datorește nu numai sezonului, dar și scumpirii mării de lucru și taxelor ab tulpină mai ridicate.

Prețurile lemnului de foc în Galați—Brăila loco depozite, la 15 Septembrie a. c. sunt următoarele :

stejar și fag loazbe cl. I-a (din Moldova)	5.400—5.500 lei/10 tone
stejar și fag loazbe cl. II-a	5.000—5.100 „
stejar și fag loazbe cl. I-a (dela Orșova-Dreacova)	5.600—5.800 „
Idem (T. Severin, Toplița)	5.800—5.900 „
salcâm de 2 m. pentru foc	5.600—5.700 „
salcâm de 2½—3—4 m. construcții	6.600—7.000 „
salcie despicătură cu cca 30% rotund	3.100—3.300 „
stejar, fag și salcâm tăiate și despicate	6.200—6.400 „

Carpinul de Dobrogea, plasat pe piața Galați, prin depozitele CAPS-ului, a început să câștige teren, fiind căutat în primul rând de către cunoscători și apoi de acei ce l'au întrebuințat întâmplător iarna trecută sau acum 2 ani.

Salcâmul de Calafat, adus cu șlepurile, a câștigat piața Brăila, unde este căutat mai mult decât fagul, în schimb în Galați este pe cale de a fi introdus.

Lipsa de vagoane, urcarea tarifului pe CFR, cu începere dela 15 Septembrie a. c., majorarea navelului șlepurilor pe Dunăre cu 400—500 lei/vag., întârzierea aprovizionării populației, credința unanimă că vom avea o iarnă dintre cele mai geroase, cât și stocurile reduse de lemne de foc pe linie, vor provoca noi urcări ale prețurilor lemnului de foc cu încă 400—500 lei/10 tone.

Ing. V. Filip

C. I. B.

Communication à la Presse

Chiffres Mensuels
des Exportations Européennes de Bois
(Extrait de la Statistique Officielle du C. I. B.)

Juillet 1936

Pays d'origine	Exportations totales en mètres cubes	Dont exportations de bois lendres sciés et rabotés, y compris parties de caisses (en standards)
Norvege	23.805	3.329
Suede	504.122	96.510
Finlande	1.550.618	190.861
U. S. S. R.	2.106.733	184.765
Estonie	58.655	6.808
Lettonie	132.375	10.226
Lithuanie	26.351	4.154
Pologne	252.919	36.071
Tchécoslovaquie	220.742	7.416
Autriche	207.369	16.568
Yougoslavie	70.544	7.868
Roumanie	220.985	31.427
Total	5.375.216	596.003

Reproduction admise.

La reproduction d'autres détails repris dans les statistiques du C. I. B. est interdite, tous droits réservés.

Vienne, le 11 septembre 1936.

REVISTA REVISTELOR

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 1, January 1936.

Editorial.

Relații publice.

«Relațiile publice» reprezintă una din activitățile pe care le poate avea un inginer silvic în America de Nord. Pentru aceasta se cere a fi un profesionist competent, cu cultură generală, amabil, plăcut la vorbă și la port, în stare să suporte pe alții, să dea lămuriri cui cere, să știe a sfătui pe proprietarii de pădure, să fie un bun conferențiar, să aibă un condei ușor, etc. La aceste cunoștințe generale, care se pot afla din regulamentele în vigoare, redactorul șef mai adaugă chestiunile de actualitate, de politică forestieră.

P. A. Herbert.

Efectele reducerii impozitelor în Michigan asupra proprietății și comunităților forestiere.

Pentru a se încuraja practica unei silviculturi raționale, proprietarii au avut impozitele reduse la o limită convenabilă. Se arată în cifre rezultatele obținute.

R. J. Hoyle.

Opiniuni actuale despre problemele forestiere.

O continuare a discuției începute în August 1935, între autor și colegul său W. N. Sparhawk. Hoyle susține că părerile sale se bazează pe viața de teren, acuzând pe preopinentul său că face teorie dela birou, deși la rândul său a primit o primă replică: vede «arborii» dar nu «pădurea», etc. Problemele în discuție sunt specifice americane: problema focului, a reducerii impozitelor, aplicarea în practica silvică a principiului raportului susținut, etc.

H. H. Chapman.

Silvicultura, cenșurea școlilor de agronomie.

O inventariere a școlilor în care se învață silvicultura ca bază a unei profesii. Se arată că în școlile de agronomie, științelor forestiere nu li se dă importanța necesară pentru educația unor profesioniști. În consecință, diplomații unor astfel de școli nu pot fi acceptați ca practicieni în administrațiile silvice din U. S. A.

A. B. Hatch.

Rolul mycorrhizae-ii în împăduriri.

Referatul unei experimentări: S'au plantat în pământ din prera americană

pueți de pin, observându-se creșteri normale numai acolo unde s'a fost introdus pe cale artificială mycorrhizae. Se arată importanța metodei pentru împădurirea preriilor (nordamericane) și anume în instalarea Benzilor de protecție. Specia întrebuintată la experimentare: *Pinus strobus* L. — Speciile de mycorrhizae inoculate solului: *Boletus luteus*, *Boletinus pictus*, *Lactarius delicosus*, *Lactarius indigo* și *Mycelium radialis nigrostrigosum*.

În anexă se dă: cifrele analizelor chimice, interesante fotografiile ale pueților cu rădăcinile învelite de mycorrhizae, literatura utilizată

În concluzie: se arată cum stimulează creșterea, diferitele mycorrhizae, și importanța acestora pentru reușita împăduririlor.

Henry E. Clepper.

PĂDUREA MONT ALTO.

Pennsylvania a fost socotită adesea leagănul silviculturii nordamericane. Pentru a o studia din acest punct de vedere nu este, însă, neapărat necesar, să fie străbătută în lung și lat. E destul să se viziteze pădurea Mont Alto, (proprietate a Statului), care oferă o «secțiune transversală» în istoria, condițiile staționale, caracterul actual și stadiul silviculturii în pădurile Pennsylvaniei. Prezentul articol arată origina proprietății, descrie arboretele, pepiniera, cercetările forestiere întreprinse, Școala Silvică, pădurea, etc. Se menționează silvicultorii care s'au ilustrat în conducerea acestor arborete.

Leon S. Minckler.

O nouă metodă pentru măsurarea transpirației.

Cercetările au pornit dela constatarea necesității cunoașterii relațiilor dintre arbori și apă, în particular a transpira-

ției, chestiune adusă în discuție mai cu seamă de când au fost proiectate benzile de pădure de protecție în prerii. Se menționează cercetările lui v. Hohnel (1879—81), arătându-se gradul de aproximație. Metoda întrebuintată de autor este aceea semnalată de Freeman: se determină apa transpirată într'un timp anumit, de un grup de frunze *in situ*, făcându-se să fie absorbită (apa transpirată) de o substanță higroscopică, iar apoi calculată.

Se dă fotografia aparatului, și literatura întrebuintată. Cu titlul de curiozitate cităm unele rezultate: un ulm american, cu un diametru de 13 inches (la 1.30) transpiră zilnic 8,7 litri. Pentru un sezon de vegetație înseamnă 1360 litri; admitând 375 arbori la un acre, apa transpirată echivalează cu o cantitate de precipitație de 4,8 inches. Alt exemplu: un arțar roșu (*Acer rubrum*, red maple), crescând într'o stațiune foarte umedă și având un aparat foliaceu mai mare decât ulmul, are o transpirație zilnică de 51,7 litri, ceea ce pentru un sezon de vegetație (growing season), se ridică la 7.770 litri; admitând iarăș 375 arbori la un acre, apa transpirată echivalează cu o cantitate de precipitațiune de 28,3 inches.

James N. Norton.

Vănatul: un important produs forestier.

Vănatul și vânătoarea capătă din ce în ce mai multă atenție din partea silvicultorilor amenajași americani. Pennsylvania, care stă în fruntea operelor constructive și deschizătoare de drumuri noi în materie de silvicultură, este obiectul discuțiilor din articolul de față, de unde se poate vedea: realizările de studiat și sugestiile de adoptat și pentru alte comunități de bunuri.

Chas. A. Connaughton.

Pagubele pricinuite de foc în arboretele de pin din Idaho.

Investigațiile, reportate în acest referat, sunt făcute în pădurile de *Pinus ponderosa*, din Centrul Statului Idaho. Sunt înfățișate date asupra pagubelor de lemn comercial și de arborete în curs de regenerare, așa cum s'au determinat prin ridicări amănunțite în suprafețele semi-permanente de experimentație.

William G. Morris.

Măsurarea densității coronamentului cu ajutorul celulei fotoelectrice.

Se descrie metoda și rezultatele obținute de autor.

William Hallin.

Rezervele și arborii de sămânță după rănile pricinuite de foc în arboretele de redwood (*Sequoia Sempervirens* Endl.).

Studiu asupra incendiilor și factorilor cari-l influențează: umiditatea stațiunii, panta, vântul, etc.

Augustin Cary.

Pinul strop și focul.

Constatări și discuții asupra comportării lui *Pinus Strobus* față de foc.

A. G. Chapman.

Scarificarea semințelor de salcâm pentru a accelera și desvolta germinarea.

Plantarea excesivă a salcâmului în diferite părți ale țării, în lucrurile de corecțiune, reclamă producerea a milioane

de puști anual. Semințele de salcâm însă, în mare proporție, au un înveliș impermeabil, care întârzie germinarea în pepinieră. Folosința actuală din ce în ce mai mare a acestei specii a accentuat importanța metodei tratamentului anticipat al semințelor pentru obținere mai repede și mai completă a germinației. Articolul acesta descrie un aparat mecanic de scarificat semințele astfel încât să se obțină repede și estin puștii necesari. Se dă schița aparatului, rezultatele experimentării, literatura folosită.

În rest, semnalăm dintre alte articole scurte și note, o foarte copioasă recenzie semnată W. N. Sparhawk, asupra cărții lui Chr. Wagner: «Grundlagen einer forstlichen Betriebslehre. Ein Lehrbuch für Theorie und Praxis (1935)».

Nr. 2, Februarie 1936.

Editorial.

Silvicultura și tariful lemnului de lucru.

Ira N. Gabrielson.

Corelația dintre silvicultură și exploatarea vânatului.

Se arată că în pădurile federale (National forests), care oferă cele mai întinse și variate stațiuni pentru vânat, o politică sănătoasă, poate, cu mici modificări, să înlesnească o exploatare (administrare) rațională a vânatului. Modificările s'ar referi la alegerea gurilor de exploatare, programele de împăduriri, respectarea refugțiilor vânatului, etc.

H. H. Chapman.

Silvicultura și administrarea vânatului.

O pledoarie în sprijinul tezei: admini-

strarea vânătorului trebuie să fie o responsabilitate în plus a agenților silvici. Principiul de bază al acestei teorii este următorul: un domeniu trebuie să fie condus de o aceeași autoritate. Adversarii acestei centralizări susțin însă că silvicultorii nu se pricep prea mult în problemele cinegetice și că vor avea întotdeauna în vedere o producție cât mai mare a lemnului cu sacrificiul valorii reprezentate de vânat.

Profesiunea de silvicultor e bazată însă pe principiul coordonării folosințelor tuturor resurselor terenului, iar în calitate de reprezentanți ai interesului public, silvicultorii au fost cei dintâi cari au stabilit principiile moderne științifice ale administrației (exploatării) vânătorului. Conducerea judicioasă a arboretelor, intervenția oportună pentru păstrarea proporției sănătoase de specii, asigurarea hranei în timpul iernii, sunt principiile de bază pe care le-au avut întotdeauna, *silvicultorii*, în vedere.

A. B. Recknagel.

Silvicultura în pădurea Whitney din Adirondacks.

Un studiu asupra amenajării pădurii, unde acum 40 de ani, decanul H. S. Graves a început a practica o silvicultură rațională.

Cedric H. Guise.

Statistica învățământului silvic pentru 1935: diplomați și înscriși.

Se publică cifre elocvente asupra mersului școlilor silvice, sub triplu aspect: al înscrierilor (admiter), diplomelor acordate și schimbările în corpul profesoral. Se examinează deasemeni și situația economică a țării și posibilitatea de plasament a junilor silvicultori diplomați.

Concluzii: prea mulți silvicultori, prea puține locuri, din ce în ce mai puține în viitor. Corolar: trebuie să se pună restricții la înscriere, întrucât nu este în interesul școlii să diplomeze candidați la șomaj; și-ar pierde creditul (prestigiul) școala și odată cu ea profesiunea.

E. B. Moor și A. T. Cottrell.

Câteva aspecte financiare ale silviculturii și ajutorului de șomaj.

H. J. MacAloney.

Diprion polytomum (European spruce sawfly) în Statele Unite.

Se arată întinderea infectării și posibilitatea combaterii, prin parazitare.

Fred W. Morell.

Cooperarea federală, de stat și particulară, în programul forestier.

Ralph C. Hawley.

Onestitatea profesională în exploatarea pe alese (selective logging).

Un articol protest în contra tendinței de împământenire a unei metode anticulturale în generalitatea ei, căci mulțimea problemelor de silvicultură nu se rezolvă printr-o «metodă universală».

Robert T. Clapp.

Numerile vopsite pe arbori în suprafețele de experimentațiune.

Ralph C. Hall.

Un aparat de vopsit cu presiune, pentru numărarea arborilor.

În suprafețele permanente de experimentațiuni, numărarea arborilor se face în fel și chip: Autorul descrie un aparat (cu presiune) cu ajutorul căruia, se pot face cu vâpsea, numerele de înscris pe arbori, într'un mod rapid, durabil, clar și destul de frumos.

T. C. Scheffer și R. M. Lindgren.

Efectele aburirii asupra durabilității lemnului de *Liquidambar styraciflua*.

Un istoric al cheștiunii, procedeul experimental, rezultatele în fotografii, cifre și curbe, discuția respectivă, însemnătaea practică, rezumat, literatura folosită.

W. R. Adams.

Schimbările pe care le produc răriturile în plantațiile tinere de pin.

Observații făcute într'o plantație de *Pinus Strobus* L. și într'o alta de *Pinus sylvestris* L. în care s'a intervenit cu răritura la vârsta de 21, respectiv 18 ani, în 1929. Se descrie răritura efectuată și influențele ei asupra creșterii, factorilor staționali (umiditate, vânt, etc.). Un tablou de cifre și o diagramă inedită, foarte ingenioasă, întregesc lucrarea.

W. R. Ecton.

Efectele variației consistenței foioaselor asupra creșterii și asigurării regenerării lui *Pinus echinata*.

Studiu făcut în pădurea statului Nr. 2, din Maydelle, în partea de răsărit a Texas-ului. Istoricul pădurii, metoda de studii, diagrame («americane»), discuții.

B. J. Huckenpahler.

O comparație a mai multor metode de determinat umiditatea în arborii în picioare, sau doborâți.

Cifre, diagrame, analizarea datelor, discuții.

Perley Spaulding, T. J. Grant și T. T. Ayers.

Investigațiuni asupra maladiilor provocate de *Nectria* în arborețele de foioase din New-England.

Conturarea regiunilor infectate, un istoric al cheștiunii, combaterea infectării, concluzii și o bogată literatură.

T. B.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST UND JAGDWESSEN.

Heft 1, 1936.

Prof. Dr. Strecker.

Ist der Wald ein Organismus?

Este pădurea un organism?

Scoala lui Moller-Eberswald a căutat să definească noțiunea pădurei permanente (*Dauerwald*); ei consideră pădurea ca o lăunță «un organism». Autorul ne arată că pădurea este o asociație de ființe. În primul caz, știința călăuzitoare este fiziologie, pe când în cea de a doua concepție vor urma principiile fitosociologiei.

Dr. Hering.

Forstwirtschaftsrecht.

Dreptul forestier.

Autorul se ocupă cu raporturile dintre drept și silvicultură în lumina diferitelor

idei sociale ca materialismul social, formalism, intervenționism și idealul social.

Erwin Gassert.

Über Kiefernboden der Grenzmarkt Posen.

Solurile de pin din provincia Posen.

În partea din provincia Posen rămasă Germanilor după război autorul studiază solurile de pin din punct de vedere geologic, al florei și proprietăților lor fizice și chimice.

Heft 2. 1936.

Dr. Hering.

Forstwissenschaftsrecht.

Dreptul forestier.

În continuare se stabilește legătura dintre economie și drept. Apoi se caută a se arăta pozițunea sistematică a dreptului forestier în sistemul științelor silvice.

H. Eidman.

Ein neues Kontaktgift gegen die Nonne.

O nouă otravă contra nonnei.

Firma Merck din Darmstadt a adus pe piață sub denumirea de Detal o otravă care poate ucide prin contact larvele păroase în special de nonă. Prin experiențe foarte minuțioase se stabilește gradul de toxicitate al acestei otrave, care în trece otrăvurile cunoscute până acum: Foresteritul și Pyrethrum. Această otravă nu este periculoasă pentru mamifere, dar poate aduce oarecari prejudicii frunzelor.

Heft. 3. 1936.

H. Puttendorfer.

Vergleichende Wasserhaushaltsunter-

suchungen an verschiedenen Rassen von Pinus silvestris.

Cercetări comparative asupra economiei apei la diferite rase de *Pinus silvestris*.

Se caută să se stabilească pe baza economiei apei, diferențe între diferitele rase de Pin. În acest scop se măsoară la plantule coeficientul de ofilire, cantitatea de apă din ace. concentrația sucuiui extras prin presare.

Pe această cale însă nu s'a putut stabili o metodă pentru distingerea în mod practic a raselor.

W. Subklew.

Beziehungen zwischen der Lebensfähigkeit der Larven von Melolontha melolontha L. u. Melolontha hippocastani F. und den Salzgehalt des Aussenmediums.

Raporturi între rezistența lamelor celor două specii de *Melolontha* și concentrația în sărurile mediului exterior.

Prin prezenta lucrare se arată că larvele de cărăbuș au în mod normal 81.87 la sută apă; ele își pierd viața dacă apa se scoboară la 76%.

Dintre sărurile experimentate, clorurile metalelor alcaline sunt singurile, cari au importanță pentru practică: ordinea acțiunii lor este în ordinea $K < Na < TH_1$.

Dr. Hering.

Forstwirtschaftsrecht.

Dreptul forestier.

În această parte a studiului autorul cercetează rețoarele dreptului forestier. Acest studiu este însoțit de o bogată bibliografie.

Dr. C. G.

I N F O R M A Ț I U N I

În luna Iulie a. c. țara noastră a fost vizitată de o excursiune compusă din studenții anului IV ai Facultății de Agricultură și Silvicultură de pe lângă Universitatea din Belgrad, în frunte cu d-nii Profesori Iovanovici și Marinovici.

D-l Prof. Iovanovici, după reîntoarcerea în țară, adresează Administrației Casei Pădurilor o scrisoare prin care arată impresiile culese în excursia din România, subliniază necesitatea unui contact cât mai strâns și a unei colaborări efective între silvicultorii celor două țări vecine, și exprimă cele mai vii mulțumiri pentru buna primire ce au găsit la noi.

Prin decizia Oficiului Național de Turism, No. 2239 din 6 Mai 1935 localitățile din județele arătate mai jos se clasifică localități de interes turistic :

Jud. Alba, Alba-Iulia, Sebeș; Jud. Bihor, Beiuș; Jud. Brăila, Brăila; Jud. Ciuc, Miercurea-Ciucului, Gheorgheni; Jud. Dorostor, Siliștra, Turtucaia; Jud. Hunedoara, Sarmisegetuza, Fetroșani, Hunedoara; Jud. Ilfov, București; Jud. Mureș, Tg. Mureș; Jud. Arad, Arad; Jud. Caraș, Oravița, Sasca-Montantă, Reșița; Jud. Cernăuți, Cernăuți; Jud. Hotin, Hotin; Jud. Covurlui, Galați; Jud. Ismail, Valcoi; Jud. Mehedinți, Turnu-Severin; Jud. Năsăud, Radna, Năsăud, Bistrița; Jud. Odorhei, Odorhei; Jud. Someș, Târgul-Lăpușului; jud. Soroca, Soroca; Jud. Târnava-Mică, Blaj; Jud. Putna, Măreșești.

Mărăști; Jud. Rădăuți, Răduți, Putna; Jud. Suceava, Suceava; Jud. Trei Scaune, Sf. Gheorghe, Tg. Secuș; Jud. Vlasca, Giurgiu.

Numirile celor 77 ingineri silvici, al căror nume au fost publicate în numărul precedent al revistei, s'au publicat în Mon. Of. Nr. 144 din 24 Iunie a. c.

În Mon. Oficial din 22 Iunie a. c. s'au publicat numele inginerilor silvici cărora li s'a prevăzut în buget salariul gradului onorific ce l-au avut până atunci.

În Monitorul Oficial Nr. 138 din 17 Iunie, s'a publicat decizia dela Jurn. 31555, prin care se aprobă o serie de rectificări asupra avansărilor inginerilor silvici.

Prin decizia ministerială dela Jurn. 30352 din 23 Mai 1935, publicată în Mon. Of. Nr. 144 din 24 Iunie a. c., s'au făcut bugetari, la CAPS, un număr de 86 conducători silvici din cei 89 câți funcționau până atunci ca diurniști.

Prin decizia ministerială dela Jurn. 36061/936, publicat în Mon. Of. s'a numit la CAPS un număr de 72 brigadierii silvici în posturi bugetare.

În cursul lunii Octombrie se va ține, la Iași, Congresul bisanual al Agriului.

În Mon. Of. Nr. 194 din 20 August a. c., s'a publicat decizia ministerială privitoare la funcționarea Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră.

Au fost numiți în Consiliul de disciplină al Corpului superior silvic, următorii domni ing. silvici: I. Comanici, C. Năstăsescu, D. Grozescu și Const. Marinescu ca titulari; iar domnii: I. Moldovanu și At. Nedelcovici ca supleanți.

Prin decizia ministerială dela Jurn. 21560 din 5 August a. c. s'a aprobat d-lui ing. N. Ghelmeziu, dela Institutul de Cercetări silvice din București, un concediu de 2 ani, cu începere dela 1 Octombrie, pentru studii de perfecționare în domeniul tehnologiei lemnului.

Prin decizia Ministerului de Agricultură și Domenii dela Jurn. 43631/936, s'a aprobat d-lui inginer Gh. Nicolau din Administrația Casei Pădurilor statului un concediu, de studii, în străinătate pentru a se perfecționa în chestiuni privind cadastrul și fotogrametria cu aplicație la păduri.

Anul acesta, între 26 August și 9 Sep-

tembrie, a avut loc la Sopron și alte localități din Ungaria reuniunea trienală a Uniunii staționarilor de experimentație forestieră.

România a fost reprezentată prin D-l prof. M. Drăcea directorul Institutului de cercetări și experimentație forestieră din București.

În continuarea acesteia, în zilele de 10—14 Septembrie, s'a ținut la Budapesta un congres internațional de Silvicultură.

Din țara noastră au luat parte la acest Congres următorii domni ingineri silvici: Prof. M. Drăcea, Prof. V. N. Stinghe, Horia Lazăr, Dem. Grozescu, Ion Dumitrescu, O. Schorscher, Zegreanu D., Sburlan D., Horia Manole, Zontag E., Pall Fr., Gârbu St., Sabău V., Dinu V., Ferdinand C., Grecu M., Moarcăș C., Fotoc F., Conraș S., Drăgan Em., Boer D., Bornuz St.

Prin Decizia dela Jurn. No 10224/936. se dispune deschiderea vânatului de baltă (rațe, găște, becașine, etc.) pentru anul curent și pentru întreaga țară la 1 August 1936.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 151/1920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *Ușă și Lăchirăști*, județul Iași,
comuna, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 206
ha. 600 mp. Regimul crâng cu tăcere în secun. Revoluția normală 5 ani. Revi-
zirea după 5 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Safaneca Potinoai-*
ca, județul Bihor, proprietatea Stomatin Ștefan, în suprafață totală de 23
ha. 216 mp. Regim și tratament: crâng sbeala. Revoluția normală 15 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentului și regulamentul de exploatare mai
sus menționați cu excepția celui dela alin. a, se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor
pentru protecția monumentelor naturale, pădurilor necesare apărării naționale, pă-
durilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă
numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comu-
nicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă cu arătările din aceste regulamente, amena-
jamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au
fost date eronate sau între timp au survenit schimbări din cauza reformei agrare,
sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din
punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte,
este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și
articolele adiționale anexat flecăriiua sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu
executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 17 Iulie 1938 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Cănelcov.

Nr. 1450/38.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Cocârgeana*, județul Ialomița, proprietatea Am. Maria Calimachi, în suprafață de 116 ha. 6300 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Bănuți Fericeii*, județul Cluj, proprietatea Bis. Române Vadtoșin comuna Sărmăș, în suprafață totală de 55 ha. 8300 mp. Regimul crâng cu 15 rezerve în hectar. Revoluția normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Auriana Tealee*, județul Sălaj, proprietatea comunei Cristești, în suprafață de 31 ha. 6300 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Medieș* (2 trupuri), județul Buzău, proprietatea Sofia Căndișo Popescu, în suprafață totală de 18 ha. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentul de exploatare mai sus menționate cu excepția celui dela alina. a., se vor face după 10 ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau într-o timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecăruia sunt executorii.

Art. 5 și urmia. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi la 10 iunie 1926 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (as) Mireea Căncicov.

No. 138526/936.

Art. 1. — Se aproabă de noi :

a) Amenajamentul pădurii *Svința*, județul Severin, proprietatea Statului, în suprafață totală de 413 ha. 0700 mp. Regim și tratament: Codru cu tăieri rase și revoluția normală 100 ani în seria de raport și extragerea esențelor moi și arboriilor uscați și depărisați în seria protecție.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii *Costești Romani*, Seria II: Căua Buia, județul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafață de 3813 ha. Regim și tratament: Codru cu tăieri rase la afecțiunile I și V exploatabile în 1926—1955. Revoluția normală 100 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Valea Vișeuului*, județul Maramureș, proprietatea Statului, în suprafață de 1777 ha. 7000 mp. Regim și tratament: Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani.

d) Amenajamentul pădurilor *Tin Gogoș Gogosița*, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață totală de 850 ha. 3800 mp. Regim și tratament: Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 96 ani.

e) Amenajamentul pădurii *Arpașina*, județul Dolj, proprietatea Sta-

fului, în suprafață de 120 ha, 2200 mp. Regim și tratament: Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 90 ani.

f) Amenajamentul pădurii Călugăreș, județul Dâmbovița, proprietatea Statului, în suprafață de 491 ha. Regim și tratament: Crâng cu 200 arbori la ha. Revoluția normală 90 ani.

g) Amenajamentul pădurii Negreș, județul Dâmbovița, proprietatea Statului, în suprafață totală de 229 ha, 6200 mp. Regim și tratament: Crâng cu 140 arbori la ha, în parc, de studiu 1-5 și câte 300 arbori la ha, în parc, 6 și 7 revoluția normală 90 ani.

h) Amenajamentul pădurii Zăvoiașu, Luntrău, etc., seria IX a, județul Dâmbovița, proprietatea Statului, în suprafață de 211 ha, 0800 mp. Regim și tratament: Crâng simplu. Revoluția normală 90 ani.

i) Amenajamentul pădurii Tordărești, județul Buzău, proprietatea Statului, în suprafață totală de 57 ha, 3900 mp. Regim și tratament: Crâng simplu. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din pădurile în total sau în parte intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturale, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urma că serărilor din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăreia sunt executorii.

Art. 5 și alibi. — Dosarul Director al Regimului Silvic este însoțit cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 26 August 1936 în cabinetul nostru,

Ministerul Agriculturii și Domeniilor (ssi) Miron Căncicov.

No. 17304/366.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Duhovăț, județul Stoilnic, proprietatea Ionel Orenstein și St. Orenstein, în suprafață totală de 883 ha, 6171 mp. Regim Codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din pădurile în total sau în parte intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturale, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urma că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 5 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Căncicov.

No. 164115/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii *Aldorianteleu* c. județul Sălaj, proprietatea Comunei Crăstioara, în suprafață de 10 ha. 9200 mp. Regim și tratament: erâng simplu, Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea al pădurii *Slobozia*, județul Dâmbovița, proprietatea Georgea Iordănița, în suprafață totală de 93 ha. Regim și tratament: erâng simplu, Revoluția normală 16 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Dumbrava*, județul Someș, proprietatea Comunei Târnău, în suprafață de 49 ha. 4900 mp. Regimul erâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea al pădurii *Vulea Corbului și Boudrea* lot. I, județul Buzău, proprietatea Ana Destin, în suprafață totală de 48 ha. 5120 mp. Regim și tratament: erâng simplu, Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea al pădurii *Lutură lui Ainar*, județul Odoheni, proprietatea Marthe Ludivic Horien, în suprafață de 26 ha. 2800 mp. Regim și tratament: erâng simplu, Revoluția normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii *Inhorlaș-Costă*, județul Târnava-Mică, proprietatea Tăcner Clara o. Turcăl, în suprafața de 16 ha. 9700 mp. Regim și tratament: erâng simplu, Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturale, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aproba numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alta cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultima. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 11 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea Căncicov.

No. 166841/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatarea pădurii *Berhomet*, județul Storoineț, proprietatea George Vasilec, în suprafață totală de 23953 ha. 5199 mp. Regimul și Tratamentul codru cu tăieri succesive, Revoluția normală 60 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în orice că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au survenit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolele adiționale anexat fișierului sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 28 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 15991/1936.

Art. 1. — Se aprobă de nou:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Ling și Solca**, Județul Mureș, proprietatea Al. Nicolescu, în suprafața de 200 ha, 0200 mp. Regim și tratament ordin cu tăieri rase, Revoluția normală 90 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Măiestru Petru**, Județul Trai Seacă, proprietatea George Berdan, în suprafața de 17 ha, 0192 mp. Regim și tratament erând simplă, Revoluția normală 15 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Piscuț Rucătu I**, Județul Prahova, proprietatea Nic. Gheorghiu, în suprafața de 10 ha, 3833 mp. Regim și tratament erând simplă, Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentului de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în orice că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au survenit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și inavânt.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolele adiționale anexat fișierului sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 28 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Cănelor.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea și pădurii *C h e s i n t*, județul Timiș-Torontal, comunitatea Văd, Alena Nececa, în suprafață totală de 1149 ha. 4200 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii *H u l b o s*, județul Mureș, proprietatea comunei Corchișet, în suprafață de 39 ha. 2700 mp. Regimul crâng cu 30 rezerve. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii *C o o r i a*, județul Mureș, proprietatea comunei Cuciud, în suprafață totală de 39 ha. 6700 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani pentru seria I-a și 45 ani pentru seria II-a.

d) Amenajamentul pădurii *C l e u e d s*, județul Mureș, proprietatea Bis. Ref. din com. Bani, în suprafață totală de 22 ha. 2000 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani pentru seria I-a și 40 ani pentru seria II-a.

e) Amenajamentul pădurii comunei *S e c e a r e n k*, județul Mureș, proprietatea comunei Săndruț, în suprafață totală de 30 ha. 1100 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii *P e r i s - P r e a t e*, județul Mureș, proprietatea Văd, în Vărgheș Bonitate și altul, în suprafață de 22 ha. 4000 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

g) Regulamentul pentru exploatarea și pădurii *P ä d u r i e n a*, județul Someș, proprietatea Bis. Ge. Co. și Ref. din comuna Năsal, în suprafață totală de 13 ha. 1000 mp. Regimul crâng cu 30 rezerve de gorun la hectar. Revoluția normală 30 ani.

h) Regulamentul pentru exploatarea și pădurii *Z g o e a*, județul Someș, proprietatea Văd, Z. Basco, în suprafață de 11 ha. 5800 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve de gorun la hectar. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vremea din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturale, pădurile necesare apărării naționale, pădurile de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronut sau întru timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolel adițional anexat fiindcă sunt executabile.

Art. 5 și următoarea. — Domaniul Director al Regiunii Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 29 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agenculturii și Domeniilor, (ss) **Mircea T. Căneliov.**
No. 15346/336.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *B a i a N o u ă* și *Plavisevița*, județul Severin, proprietatea Statului, în suprafață totală de 4658 ha. 6500 mp. Regimul seria VI codru cu tăceri rase; seria de protecție fără exploatare. Revoluția normală 100 ani la seria VI.

f) Amenajamentul pădurii *Drauceș*, seria II-a, județul Cluj, proprietatea Statului, în suprafață de 176 ha, 9500 mp. Regimul codru cu iăberi rase. Revoluția normală 100 ani.

g) Amenajamentul pădurii *Măruț Poiana Lungă*, seria II-a, județul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafață totală de 126 ha, 8400 mp. Regimul codru cu trei iăberi progresive la 10 ani interval. Revoluția normală 120 ani.

h) Amenajamentul pădurii *Orșitia*, județul Dorohei, proprietatea Statului, în suprafață totală de 593 ha, 6500 mp. Regimul codru cu iăberi progresive. Revoluția normală 90 ani.

i) Amenajamentul pădurii *Apostol Dumitrescu (Nastrădiu)*, seria V-a, județul Calăraș, proprietatea Statului, în suprafață totală de 940 ha. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

j) Amenajamentul pădurii *Maria Clavațioe și Schitul Roșca*, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață totală de 782 ha, 3600 mp. Regimul seria II codru cu trei iăberi succesive; seria XII-a crâng simplu. Revoluția normală 90 ani pentru seria II-a și 20 ani pentru seria XII.

k) Amenajamentul pădurii *Vărvorul*, seria VIII-a, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață totală de 637 ha, 3700 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

l) Amenajamentul pădurii *Vulpea*, seria VII-a, județul Roman, proprietatea Statului, în suprafață de 210 ha, 2000 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 35 ani.

m) Amenajamentul pădurii *Ostrovale*, seria XVII-a, județul Constanța, proprietatea Statului, în suprafață totală de 204 ha, 1800 mp. Regimul crâng simplu cu iăberi în seris. Revoluția normală 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

n) Amenajamentul pădurii *Slebozia-Dusea*, seria XI, județul Orhei, proprietatea Statului, în suprafață totală de 112 ha, 800 mp. Regimul crâng cu 150 rezerve sticle sau ulm la hotar. Revoluția normală 30 ani.

o) Amenajamentul pădurii *Nisoreni*, județul Lăpuș, proprietatea Statului, în suprafață totală de 111 ha. Regimul crâng cu 100 rezerve de stejar și frasin la hotar. Revoluția normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentului de exploatare mai sus menționate cu excepția celor deta alin. i, se va face după 10 ani.

Dacă creștin din pădure în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor istorice, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă anual din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de exploatare a leșii pentru cultura agrară.

Consentindu-se însă în urmă cu amănunțile din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parie, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fișierului sunt executorii.

Art. 5 și alții. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 28 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) **Mircea T. Cănelcov.**

No. 1735/96.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Cloșca Mare**, județul Trei Scaune, proprietatea Composesoratului Turle de Sus, în suprafață totală de 152 ha. 8000 mp. Regimul cedrii cuprinde cu două tăieri succesive în 10 ani interval. Revoluția normală 90 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Costa Farcășii**, județul Someș, proprietatea Ernest Hărăbăuți, în suprafață totală de 63 ha. 5400 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Dealul Măleii**, județul Târnava Mare, proprietatea Hl. Br. Lăuț, din comuna Motiș, în suprafață totală de 57 ha. 5400 mp. Regimul cedrii regulat cu două tăieri succesive în 10 ani interval. Revoluția normală 85 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Cerec**, județul Târnava Mică, proprietatea Alexandru Patăky, în suprafață de 23 ha. 6300 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Valea Herii**, județul Argeș, proprietatea Filip Vălculescu, în suprafață păduroasă de 15 ha. 1675 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Dealul Văzaf**, județul Odorheiu, proprietatea Estera Macia și Vbora Toth, în suprafață de 15 ha. 1500 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturale, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aproba numai din punct de vedere tehnic silvic, înăduindu-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Consolidându-se însă în neadă că arăstările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolele adiționale anexat fiberului sunt executorii.

Art. 5 și ultima. — Dosarul Director al Regionului Silvic este înărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data arăstă 25 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Căncălev.

No. 17732/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Costiș**, județul Someș, proprietatea composesoratului din comuna Ciceu Giurgești, în suprafață de 199 ha. 9200 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve de gorun la hectar. Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Lungunii de Sus**, județul Iași, proprietatea Eufr. Gl. Octav Botan, în suprafață totală de 99 ha. 1400 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 21 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Podul**, județul Someș, proprietatea comunei Ahuș, în suprafață de 35 ha. 3900 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani.

de Reglementul pentru exploatarea și pădurea Zăpce. Județul Rădăuți, proprietatea Al. S. Crojanovschi, în suprafața de 71 ha. 95/100 mp. Regimul codru grădinaru, Revoluția normată de 300.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatarea se însă în urma cu arhivările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronate sau într-o timp au survenit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul) de exploatare revizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul aditional anexat fiecăreia sunt executorii.

Art. 5 și altele. — Doamna Director al Reghosului Silvic este însărcinată cu executarea prezentei Deciziuni.

Data ostășii 28 August, 1935 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mireea T. Căneliov.

No. 17702/1935.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1936:

Președinție: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: Priboianu N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Secretari: { Emanoil C.
Ionescu-Heroiu Tr.

Memברי:

Bunescu M. C.
Buloi Al.
Caragea Nic.
Drâmbă D.
Eliescu A.
Florescu M. P.
Georgescu P. C.

Grozescu D.
Ionescu A.
Lazăr H.
Luțescu Gh.
Marinescu C.
Minescu Gh.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palladi I.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500	„
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75	
Numărul	25	

Manuscrisele nepublicate se înapolază.